

ΣΠΥΡΟΣ Ε. ΛΑΠΠΑΣ-ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΣΥΡΙΖΑ

ΠΟΡΙΣΜΑ ΣΥΡΙΖΑ ΓΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ.....(ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ) ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΠΠΑ

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ Μετά από πρόταση Βουλευτών της ΝΔ και απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής συγκροτήθηκε Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης για τη διερεύνηση τυχόν ποινικών ευθυνών του πρώην Αναπληρωτή Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Παπαγγελόπουλου, ενώ μετά και από νέα πρόταση Βουλευτών της ΝΔ και νέα απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής υπήρξε «διεύρυνση» του αρχικού κατηγορητηρίου, όπως παρακάτω θα εκτεθεί αναλυτικά. Εκ προοιμίου τονίζεται ότι η «υπόθεση Παπαγγελόπουλου» εδράζεται σε αφήγημα της ΝΔ και του ΚΙΝ.ΑΛ περί του ότι η Εισαγγελική έρευνα για την υπόθεση «Novartis» δεν αποτελεί έρευνα περί της διαφθοράς κρατικών, υπό γενική έννοια, αξιωματούχων για σκανδαλώδη εύνοια των συμφερόντων του φαρμακευτικού αυτού κολοσσού, αλλά μία «σκευωρία», που «έστησε» ο Δ. Παπαγγελόπουλος υπό την ιδιότητά του ως υπουργός από κοινού με Εισαγγελικούς Λειτουργούς και μάρτυρες(που ετέθησαν σε καθεστώς αρχικά «προστατευομένων μαρτύρων» και στη συνέχεια «μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος, όπως παρακάτω θα αναλυθεί)με αποκλειστικό σκοπό να πλήξουν την τιμή και την αξιοπρέπεια πολιτικών αντιπάλων του Σύριζα, τότε κυβερνητικού κόμματος, με την έκθεσή τους σε άσκηση ποινικής δίωξης χωρίς επαρκή στοιχεία και αποδείξεις. Κατά σχηματικό τρόπο θα μπορούσε να διατυπωθεί ότι το βασικό ερώτημα στο οποίο έπρεπε να δώσει η Βουλή και η συσταθείσα Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης(σημ. εφεξής: «Επιτροπή») απάντηση ήταν: **Η υπόθεση Novartis αποτελεί «σκάνδαλο» ή «σκευωρία»;** Στο ερώτημα αυτό που κυριαρχεί επί μεγάλο χρονικό διάστημα και διατρέχει την Ελληνική κοινωνία επιβάλλεται να δοθεί μία πολύπλευρη απάντηση, νομική, πολιτική, οικονομική και θεσμική, ώστε να καλυφθεί το ερώτημα από κάθε άποψη και πλευρά.

Με την έναρξη των εργασιών της Επιτροπής ξεκίνησε διαδικασία έρευνας ενός τομέα της δημόσιας ζωής του τόπου, στον οποίο επανειλημμένα είχαν επισημανθεί πλήθος διαχρονικών παθογενειών και «γκρίζων» ζωνών, όπως κάτι ανάλογο έγινε και με την Εξεταστική Επιτροπή για τη διερεύνηση των δανειοδοτήσεων Κομμάτων και ΜΜΕ, αλλά και με την Εξεταστική διερεύνησης σκανδάλων στον χώρο της υγείας. Στο Πόρισμα των οποίων και στην εισαγωγή τους γράφθηκε: *«Από τη μεταπολίτευση και μετά, ασφαλώς με ευθύνη κυβερνήσεων και κομμάτων, ουδέποτε είχαν διερευνηθεί σε βάθος και σε έκταση πρόσωπα, σχέσεις, συναλλαγές που συγκροτούν το τοπίο μιας από τις πλέον δυναμικές πλευρές της πολιτικής και οικονομικής ζωής στη Χώρα, οι δραστηριότητες της οποίας επηρεάζουν τη σκέψη, τις πολιτικές προτιμήσεις, την κοινωνική αντίληψη, τη ζωή εν τέλει, εκατομμυρίων Ελληνίδων και Ελλήνων»*, και το ίδιο μπορεί να λεχθεί και γραφεί για την Επιτροπή μας, το αποτέλεσμα της

διερεύνησης της οποίας θα αφορά και τη ζωή και την υγεία επίσης εκατομμυρίων Ελληνίδων και Ελλήνων.

Βασική αποστολή της Επιτροπής ήταν να διερευνήσει, εκτός από τις στενές πτυχές για τις τυχόν ευθύνες του ερευνούμενου πρώην υπουργού(στην πραγματικότητα ανύπαρκτες όπως θα αποδειχθεί παρακάτω), και όλες, χωρίς διάκριση ή εξαιρέσεις, τις πτυχές των πολιτικών αποφάσεων, υγειονομικών συμπεριφορών και δράσεων στον χώρο της υγείας, και κυρίως τους τρόπους με τους οποίους εξηρετήθηκαν τα συμφέροντα της Novartis, τη στιγμή που η χώρα πτόχευε ταχύτατα και η κοινωνία και οι έλληνες πολίτες βίωναν μία πρωτοφανή απαξίωση, ταπείνωση και αναξιοπρέπεια με βασική ευθύνη των «κρατικών αξιωματούχων» που είχαν την ευθύνη λήψης των κρίσιμων αποφάσεων και των πολιτικών τους προϊσταμένων που έθεταν την υπογραφή τους όταν και εκεί που δεν έπρεπε σύμφωνα με τον όρκο τους για χρηστή και διαφανή διοίκηση και διαχείριση του δημόσιου πλούτου.

Υπονοείται ότι από την πλευρά μας η διερεύνηση όλων των παραπάνω εντάχθηκε εξ αρχής στην στρατηγική για την καταπολέμηση της διαφθοράς, έκφανση της οποίας είναι οι παθογένειες και τα σκάνδαλα στο χώρο της υγείας, και την ενίσχυση της διαφάνειας στο δημόσιο βίο. Και εμείς οι Βουλευτές του Σύριζα-μέλη της «Επιτροπής» επιδίωξε και επιδιώκει αυτό να γίνει με συντεταγμένο τρόπο ώστε να μπει επιτέλους ένα τέλος στο καθεστώς αδιαφάνειας και ανομίας, που χαρακτήρισε πολλές κρίσιμες πλευρές της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής ζωής στη χώρα για δεκαετίες, οι οποίες και αιτιωδώς οδήγησαν, δυστυχώς, στην χρεοκοπία της χώρας, με τραγικές συνέπειες για το επίπεδο διαβίωσης των ελλήνων και ελληνίδων, αλλά και τη διεθνή εικόνα και θέση της χώρας. Και ανάληψη ευθύνης καμία και από κανέναν!!!

Η συγκρότηση της «Επιτροπής» για την πλευρά μας(Βουλευτές Σύριζα) υπήρξε μια ακόμα ευκαιρία, μια πρόκληση για όλους μας, να θέσουμε επιτέλους «τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων», και μας υποχρέωνε σε βάθος έρευνα, εξαντλητικό διάλογο, κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων για την οριστική απαλλαγή από το «σαράκι» της διαφθοράς, ή τον περιορισμό της τουλάχιστον, που κατατρώγει το σώμα και του κράτους και της κοινωνίας.

Τελικός σκοπός ήταν εξ αρχής, αφού με τόλμη και αντικειμενικότητα εξετάσουμε και ανακαλύψουμε όσα στοιχεία υπήρξαν, να καταλήξουμε σε ένα συμπέρασμα. Να υπηρετήσουμε με αίσθημα ευθύνης το κεντρικό αίτημα του ελληνικού λαού να δοθεί τέλος σε ό,τι αμαρτωλό, σάπιο και διεφθαρμένο σύστημα που ταλανίζει τη χώρα και την κοινωνία μας και στο χώρο της υγείας. Να εξετάσουμε εάν υπήρχε αλληλοσύνδεση ισχυρών οικονομικών συμφερόντων στο χώρο της υγείας και πολιτικών παραγόντων, και πώς λειτουργούσε στο σύστημα εξουσίας σε σχέση με την επιδίωξη απόληψης μέγιστου κέρδους και όσο μεγαλύτερης πολιτικής επιρροής ήταν δυνατόν εκ μέρους του πανίσχυρου φαρμακευτικού κολοσσού. Με άλλα λόγια να εισχωρήσουμε στο σύστημα πολιτικής και οικονομικής, θεσμικής και εξωθεσμικής εξουσίας στο χώρο της υγείας, που όχι μόνο δεν κάμφθηκε, αλλά θέριεψε ακόμα περισσότερο την περίοδο της κρίσης που οικοδομήθηκε τις τελευταίες δεκαετίες και οδήγησε τη χώρα στο χείλος της καταστροφής. Η συζήτηση απαιτούσε εξ αρχής τόλμη και ειλικρίνεια, ώστε να μην

παραδοθούν στη λήθη έργα και ημέρες ενός διεφθαρμένου συστήματος, που εν πολλοίς ευθύνεται για την κατάσταση της χώρας και της κοινωνίας στα χρόνια της κατάρτας και της «χολέρας» των μνημονίων.

Στη Βουλή, επί κυβερνητικής θητείας Σύριζα, από τα χείλη του τότε πρωθυπουργού ακούστηκαν ποσά για ζημιά στο χώρο της υγείας αστρονομικού ύψους, που στη βασική τους έκταση δεν διαψεύστηκαν από τους αρχηγούς όλων των κομμάτων, ενώ εν πολλοίς επιβεβαιώθηκαν από τα ευρήματα της πολύμηνης διαδικασίας της Εξεταστικής Επιτροπής για την υγεία. Ο ελληνικός λαός πληροφορήθηκε για ζημιές δεκάδων δις στο χώρο της υγείας (όπως και ζημιά 1.3 δις από δάνεια-κι αγύριστα-από ΜΜΕ και Κόμματα), και αυτό αποτέλεσε τμήμα της τότε έρευνάς μας, και ασφαλώς με οδηγό την ευθυκρισία, την αλήθεια και την πίστη στα αποδεικτικά μέσα (έγγραφα, μάρτυρες, πραγματογνωμοσύνες και άλλα νόμιμα αποδεικτικά μέσα), δόθηκαν ήδη με το σχετικό πόρισμα πειστικές και αξιόπιστες απαντήσεις. Απαντήσεις που ελπίζουμε να αποτελέσουν αποφασιστικό βήμα αποκατάστασης, σε ένα βαθμό, της τιμής και της αξιοπιστίας του ιατρικού και φαρμακευτικού κόσμου, του πολιτικού συστήματος και των κομμάτων, δηλαδή της ίδιας της Δημοκρατίας.

Όμως πριν εισέλθουμε στην κατά κυριολεξία αποτύπωση των αποτελεσμάτων της έρευνας της «Επιτροπής» μας για την «σκευωρία» Παπαγγελόπουλου, επιβάλλεται, φρονούμε, εισαγωγικά να αναφερθούμε υπό γενική έννοια και διατύπωση στο φαινόμενο της διαφθοράς, που ταλανίζει την ελληνική δημοκρατία, την ελληνική κοινωνία, και κατ' επέκταση των ελληνικό λαό τις τελευταίες δεκαετίες, αφού γενική μας θέση είναι ότι ο Δ. Παπαγγελόπουλος ήταν υπουργός της κυβέρνησης Σύριζα, που από την πρώτη μέρα ανάληψης κυβερνητικών ευθυνών έθεσε την υπόθεση πάταξης της διαφθοράς ως κορυφαίο ζήτημα και επείγουσας προτεραιότητας, και αυτό ακριβώς επιδίωξε και ο ίδιος ως Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης. Σκάνδαλο λοιπόν ή σκευωρία υπόθεση Novartis; Υπόθεση διαφθοράς κατ' αρχήν και υπό γενική έννοια, και ως τέτοια κρίνουμε απαραίτητο να λεχθούν τα εξής περί διαφθοράς.

Ι. ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ. Εκ προοιμίου δηλώνεται ότι η διερεύνηση της διαφθοράς στο χώρο της υγείας εντοπίζεται στο πολιτικό, νομικό και εγκληματικό πεδίο της έννοιας της διαφθοράς, που αποτελεί και το θερμοκήπιο ανάπτυξής της και σε όλες της τις μορφές στο υγειονομικό χώρο.

Στο σύγγραμμα του Χ. Δημόπουλου «Περί Διαφθοράς (ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ) υπάρχει πρόλογος του καθηγητή Ευάγγελου Βενιζέλου, από τον οποίο σταχυολογούμε τα εξής: «Όπου υπάρχει οργανωμένη κοινωνία και οικονομική δραστηριότητα υπάρχει και κίνδυνος διαφθοράς, δηλαδή το ενδεχόμενο να αναπτύσσονται παράνομες και καταχρηστικές συμπεριφορές, που στοχεύουν σε άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος. Το ζήτημα της διαφθοράς είναι συνεπώς ένα μεγάλο, διεθνές και διαχρονικό πολιτικό ζήτημα, τόσο στο επίπεδο του εθνικού κράτους, όσο και στο επίπεδο των διεθνών και περιφερειακών οργανισμών και της διεθνούς κοινότητας. Παρά τις συσχετίσεις που γίνονται στη διεθνή επιστημονική συζήτηση, το

φαινόμενο της διαφθοράς αφορά όλα τα επίπεδα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, όλες τις ηπείρους και όλες τις εκδοχές πολιτικής και θεσμικής οργάνωσης.

Η διαφθορά είναι πάντως κατ'ουσίαν ταυτισμένη με την ανισότητα, την αδικία, την έλλειψη ορθολογισμού και διαφάνειας, τον κοινωνικό αποκλεισμό, τον αθέμιτο ανταγωνισμό, την απώλεια των συγκριτικών πλεονεκτημάτων, την αδυναμία λειτουργίας του κράτους δικαίου και του κοινωνικού κράτους, την κρίση νομιμοποίησης της σύγχρονης αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Πάντως ο συγγραφέας, αναφέρει ο προλογών πολιτικός, προσεγγίζει το φαινόμενο της διαφθοράς με σύγχρονο τρόπο, πλήρη και πολυδιάστατο, **που σαν σαρακι θίγει κατ' ουσίαν τη συνοχή, την αυτοπεποίθηση, την αυταξία και την ανταγωνιστικότητα της κοινωνίας.**

Το παράδοξο είναι ότι τα τελευταία χρόνια, ενώ εντείνεται το ενδιαφέρον των ΜΜΕ γύρω από το θέμα, ενώ αυξάνει ο βαθμός κοινωνικής ευαισθησίας, ενώ ψηφίζονται και τίθενται σε ισχύ νέοι ποινικοί και διοικητικοί νόμοι, ενώ εισάγονται νέοι αυστηροί συνταγματικοί θεσμοί και εγκαθιδρύονται νέα ελεγκτικά όργανα δικαστικά ή διοικητικά, όπως οι ανεξάρτητες αρχές, το πρόβλημα της διαφθοράς διογκώνεται και διαχέεται. Το ίδιο ισχύει και για όλα τα ειδικότερα ή συγγενή ζητήματα: τη δωροδοκία, την παραοικονομία, το οργανωμένο έγκλημα κλπ.

Ήρα το πρόβλημα είναι πολύ βαθύτερο απ' ότι ένα πρόβλημα αντεγκληματικής πολιτικής ή «ηθικού σωφρονισμού» της κοινωνίας και της πολιτείας. **Δεν είναι επίσης μόνον ένα ζήτημα που αφορά τα πολιτικά όργανα του κράτους, αλλά όλες τις θεσμικές όψεις της κοινωνίας: τη δικαιοσύνη, την τοπική αυτοδιοίκηση, τις ένοπλες δυνάμεις και τα σώματα ασφαλείας, την Εκκλησία, τους μηχανισμούς ενημέρωσης και επικοινωνίας, τα πανεπιστήμια, τους φορείς της κοινωνίας των πολιτών και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις.** **Η διαφθορά δεν είναι μόνο ένα πρόβλημα «κορυφής», αλλά ένα πρόβλημα που αφορά όλα τα επίπεδα εξουσίας, αρμοδιότητας, ισχύος, επιρροής ή επιτηδειότητας».**

Σύμφωνα όμως και με τον συγγραφέα **Χαράλαμπο Δημόπουλο**: «Το συστηματικό και θεσμικό ενδιαφέρον για τη διαφθορά είναι έντονο και ειλικρινές, όμως μέχρι πρό τινος ήταν μόνο σχετικά επίκαιρο, αφού η νοηματική σύλληψη αυτού του προβλήματος εξαντλούνταν περίπου στη **δωροδοκία**. Η δωροδοκία, ως τρόπος διάπραξης ή μορφή εκδήλωσης της διαφθοράς διαθέτει μία εντυπωσιακή ιστορικότητα, την οποία μόλις τα τελευταία χρόνια αποκτά η διαφθορά. **Από επιστημολογική άποψη η δωροδοκία αποτελεί μία υπάλληλη έννοια της διαφθοράς στη σύγχρονη διάστασή της.** Έτσι η συστηματική προσέγγιση της διαφθοράς οριοθετείται από το παραδοσιακό **έγκλημα της δωροδοκίας.** Η πολυπλοκότητά της, η οποία οφείλεται εν πολλοίς στην πολύπρακτη μορφή της και την εκτεταμένη επιφάνειά της, έχει προκαλέσει την πολυκλαδική έκφραση και επεξεργασία της. Από τη σκοπιά αυτή, η οικονομική διαφθορά συνιστά γνωστικό αντικείμενο της οικονομικής επιστήμης, η κοινωνική διαφθορά της κοινωνιολογίας, η πολιτική διαφθορά της πολιτικής επιστήμης, ενώ το έγκλημα της διαφθοράς αφορά την Εγκληματολογία και η προοπτική τυποποίησής του,

στο Ποινικό Δίκαιο. Μία συνεπής ανάλυσή της, οφείλει επομένως ν' αναδεικνύει όλες ανεξαιρέτως της μορφές της στην πολυκλαδικότητά τους.

Η σύγχρονη διαφθορά διασυνδέεται περαιτέρω με τις κρατικές προμήθειες ή ακόμα με τη νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Ως εκ τούτου η διαφθορά αναγορεύεται εκ των πραγμάτων, σε μείζον πολιτικό πρόβλημα της γενικής (υψηλή αντζέντα) αλλά και της αντεγκληματικής πολιτικής. Χωρίς την εξάρθρωσή της ή τουλάχιστον τον δραστικό περιορισμό της διαφθοράς, δεν είναι νοητή και πάντως εφικτή, η ενεργοποίηση της δημοκρατικής νομιμότητας, δηλαδή η απρόσκοπτη άσκηση της πολιτικής. Η διαφθορά προϋποθέτει τη διαπλοκή, η διαφθορά προϋποθέτει εγκληματική οργάνωση ή συνεργασία εγκληματικών οργανώσεων με αξιωματούχους, που ευνοείται τα μάλλον στις συνθήκες της παγκοσμιοποίησης. Αυτό είναι το εύρος, η αφανής γεωγραφία, η πολύπλοκη δομή και η πολύμορφη λειτουργία της διαφθοράς, που αναχαιτίζει την καταπολέμησή της».

Το φαινόμενο της διαφθοράς προσεγγίζεται από διεθνείς οργανισμούς, οι οποίοι έχουν επιδείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον τόσο για τη συστηματική σύλληψη της έννοιας της διαφθοράς, όσο και για την αποτελεσματική αντιμετώπισή της, μέσα από Συμβάσεις, Ειδικές Εκθέσεις και αυτοτελείς επιστημονικές δημοσιεύσεις και συλλογικά, καίριας σημασίας, επιστημονικά έργα και συγγράμματα. Αναφέρεται με συντομία ότι οι απόψεις του **ΟΗΕ** περιέχονται στο εγχειρίδιο για την πολιτική καταπολέμησης της διαφθοράς και πρόκειται για οδηγό αντεγκληματικής πολιτικής προς τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών, για την υποβοήθηση των προσπαθειών τους στον αγώνα κατά της διαφθοράς. Σύμφωνα με το εγχειρίδιο αυτό του **ΟΗΕ**: «Οι πρακτικές της διαφθοράς κατά τα τελευταία χρόνια έχουν ενθαρρυνθεί από τη συνδρομή ορισμένων παραγόντων, όπως λ.χ. είναι: τα υψηλά επίπεδα πολιτικοποίησης των δημόσιων θεσμών, η έλλειψη ελεύθερης πρόσβασης των πολιτών στις κυβερνητικές πληροφορίες, η απουσία συστημάτων διαφάνειας και επιτήρησης του δημόσιου τομέα, η έλλειψη μηχανισμών διοχέτευσης των κοινωνικών διαμαρτυριών για τα φαινόμενα αδιαφάνειας, η απουσία μηχανισμών κοινωνικού ελέγχου σε προληπτικό επίπεδο της μεγάλης διαφθοράς, η περιορισμένη συμμετοχή των εργαζομένων στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων, η απουσία διαχειριστικών πρακτικών στις δημόσιες υπηρεσίες, η αναποτελεσματικότητα των οργάνων της ποινικής δικαιοσύνης και της αστυνομίας κατά τη λειτουργία τους. Οι παράγοντες αυτοί ενισχύονται αρνητικά, από το γεγονός ότι η οικονομική ανάπτυξη δεν επαρκεί για τη μείωση της φτώχειας, οι αναπτυξιακοί φορείς, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και ο ιδιωτικός τομέας δεν αποτελούν μέρος της λύσης του προβλήματος της διαφθοράς, τα εθνικά συστήματα διαφάνειας δεν δρουν αποτελεσματικά κ. ά. Παραδείγματα μεγάλης διαφθοράς προέρχονται από τις ιδιωτικοποιήσεις, τις κρατικές προμήθειες και τις εργασιακές πολιτικές. Έτσι όταν η διαδικασία λήψης των κρατικών αποφάσεων συνδέεται με πρακτικές διαφθοράς τότε γίνεται λόγος για «**μεγάλη διαφθορά**» (*grand corruption*), ενώ όταν έχουμε χρησιμοποίηση της δημόσιας θέσης για ιδιωτικό όφελος έχουμε το φαινόμενο της «**μικρής διαφθοράς**» (*petty corruption*). Σε αυτό το πλαίσιο το σύστημα ευνοιοκρατίας διατηρείται και παράλληλα θυματοποιεί τις τωρινές και τις

αυριανές γενιές. Οι δημόσιοι πόροι κατανέμονται αναποτελεσματικά, η απογοήτευση διαχέεται στους πολίτες και η κοινωνική δυσπιστία προς το κράτος γενικεύεται. Με αποτέλεσμα η τυχόν αλλοδαπή βοήθεια να εξανεμίζεται, οι σχεδιασμοί αποβαίνουν ανεπαρκείς, η παραγωγικότητα ελαχιστοποιείται, η διοικητική ικανότητα των υπηρεσιών του δημοσίου μειώνεται και η νομιμότητα της πολιτικής τάξης υπονομεύεται. Στην πορεία μεγάλα ποσά μεταφέρονται από το Νότο προς το Βορρά, η διαφθορά παρεμποδίζει την οικονομική ανάπτυξη και οδηγεί στην πολιτική αστάθεια, καθώς επίσης στις ανεπαρκείς υποδομές, στην πλημμελή εκπαίδευση, δημόσια υγεία, κοινωνικές δομές και παροχές κλπ».

Τονίζεται το γεγονός ότι επί αιώνες η διαφθορά έχει γίνει δεκτή ως ένα φαινομενικά αναπόφευκτο γεγονός του ανθρώπινου βίου. Ακόμα και στα πρόσφατα χρόνια οι άνθρωποι ζώντας και εργαζόμενοι σε συνθήκες της ενδημικής διαφθοράς, αποδέχονται αυτό το φαινόμενο σχεδόν μοιρολατρικά. Συγχρόνως όμως όλοι συμφωνούν, και αυτό είναι αναμφίβολο, ότι η διαφθορά αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην ανάπτυξη, ενώ παράλληλα αποσταθεροποιεί την έννομη τάξη, προσβάλλει τα ανθρώπινα δικαιώματα, υπονομεύει τη δημοκρατία και κλονίζει τι δόκιμες οικονομικές προσδοκίες μίας κοινωνίας. Η συνειδητοποίηση αυτού του φαινομένου, ιδίως λόγω της υψηλής κλίμακας επικινδυνότητας, και διεθνώς, και στη χώρα μας, σημειώθηκε μόλις στο πρόσφατο παρελθόν. Όμως στη φιλελεύθερη(ατομοκεντρική) παράδοση του ποινικού δικαίου τιμωρούνταν συγκεκριμένες παράνομες πράξεις ή παραλείψεις και όχι φαινόμενα, γι αυτό υπήρξε μεγάλη δυσκολία και μικρά περιθώρια για μία δόκιμη και παραδεκτή ποινικοποίηση της διαφθοράς(δηλ. ενοχοποιείται ο δωροδοκών ή ο δωροδοκούμενος αδιάφορα εάν είναι ή όχι διεφθαρμένος). Η παγκόσμια όμως ανάγκη για τη δραστική καταπολέμηση της μάστιγας της διαφθοράς υποχρέωσε αρχικά τους υπερεθνικούς και στη συνέχεια του εθνικούς νομοθέτες να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο αυτό, τόσο στα πλαίσια του ιδιωτικού δικαίου(στις ιδιωτικές συναλλαγές), όσο, και κυρίως, στα πλαίσια του ποινικού δικαίου, τυποποιώντας εγκλήματα διαφθοράς(η αρχή έγινε με τον ν. 2803/2000, και ν. 3691/2008 για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος

II. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Για τη χώρα μας το φαινόμενο της διαφθοράς και οι επιπτώσεις τους κοστίζουν περισσότερο από **15 δις ετησίως**, όπως ισχυρίζονται ο πρώην Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης **Λέανδρος Ρακιντζής** και ο πρώην ΓΓ Διαφάνειας **Γεώργιος Σούρλας**(παρακάτω θα γίνει ειδική αναφορά στα σχετικά κείμενά τους), ποσό που αν ήταν δυνατόν να παύσει να διασπαθίζεται, η χώρα μας δεν είχε καμία ανάγκη για προγράμματα διάσωσης της και εισόδου της σε καθεστώς Επιτροπείας. Και υπό την έννοια αυτή το «κόστος» της διαφθοράς στη χώρα μας είναι βασική αιτία της χρεοκοπίας της και της θέσης της για πολλά χρόνια σε καθεστώς μνημονίων, που στοίχισαν βαρύτατα και στο ελληνικό κράτος και στην ελληνική κοινωνία.

Η χώρα μας, δυστυχώς, κυβερνήθηκε για δεκαετίες από ένα πολιτικό προσωπικό, που από τα σπλάχνα του ξεπηδούσε κάθε τόσο και ένα σκάνδαλο. Κοσκωτάς, Τσοχαντζόπουλος, Τσουκάτος, Μαντέλης, Siemens, εξοπλιστικές μίζες, Παπαντωνίου, θαλασσοδάνεια κομμάτων και ΜΜΕ και διαπλοκή τους με το τραπεζικό σύστημα(το πόρισμα της Εξεταστικής τους Επιτροπής είναι καταπέλτης) και τελευταία έσκασε το σκάνδαλο της Novartis, για το οποίο οι πάντες μιλάνε για ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα της νεότερης ιστορίας της χώρας, τόσο από άποψη οικονομικών συνεπειών, όσο, και κυρίως, για εκμαυλισμό συνειδήσεων ιατρικών, υγειονομικών και κρατικών αξιωματούχων. Και όλα αυτά τα σκάνδαλα εκπορεύτηκαν από την πολιτική πρακτική του πολιτικού συστήματος και του πολιτικού προσωπικού που επέδειξε μία πρακτική η οποία αποτέλεσε κηλίδα για το πολιτικό σύστημα, που απαξιώθηκε στο σύνολό του στη συνείδηση της κοινωνίας. Την ευθύνη για την κηλίδα αυτή την έχουν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ οι τότε κυβερνώντες, οι οποίοι αν δεν οργάνωσαν, ανέχθηκαν παράνομες πράξεις και παραλείψεις κρατικών Μανδρινών που η ουρά τους έφθανε μέχρι τα υπουργεία και τους υπουργούς. **Και ασφαλώς θα ήταν παράλειψη εάν δεν αναφέραμε σαν την πιο μαύρη σελίδα της ελληνικής πολιτικής ιστορίας το γεγονός ότι διασύρθηκε η χώρα μας διεθνώς από απόφαση Δικαστηρίου του Μονάχου, η οποία έκρινε με τον πλέον επίσημο και πανηγυρικό τρόπο ότι Γερμανικός επιχειρηματικός κολοσσός (Siemes) χρηματοδοτούσε τα δύο κόμματα του τότε δικομματισμού, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, με σταθερό ποσοστό κάθε χρόνο για μία ολόκληρη πολιτική περίοδο!!!. Αντίγραφο της απόφασης αυτής έχει κατατεθεί στα πρακτικά της Βουλής, και η ανάγνωσή της μόνο αισθήματα ντροπής, αλλά και οργής μπορεί να διακατέχουν κάθε έλληνα πολίτη, για την ηθική κατάπτωση ενός ολόκληρου πολιτικού συστήματος, όπως αυτό εκφράζονταν από τα κόμματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.** Δυστυχώς, συνέχεια των πρακτικών διαφθοράς υπήρξε και στον χώρο της υγείας, όπου στήθηκε κατά κυριολεξία πάρτι για 15 χρόνια και οργίασε η υπερσυνταγογράφηση, η υπερτιμολόγηση, η υπερκοστολόγηση για τα δημόσια ταμεία και το ελληνικό δημόσιο, και αυτό εξελίχθηκε σε φαινόμενο διαφθοράς και στον χώρο της υγείας. Το Πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για την υγεία περιλαμβάνει «σοκαριστικές» διαπιστώσεις, που ήλθαν στην επιφάνεια από έρευνες δημόσιων ελεγκτικών φορέων και υπηρεσιών. Κορυφαίο γεγονός διαφθοράς στην υγεία ήταν ασφαλώς το «σκάνδαλο Novartis», που κόστισε τεράστια ποσά στα ασφαλιστικά ταμεία και το ελληνικό δημόσιο, εξαχρείωσε μεγάλο αριθμό δημόσιων λειτουργών και εκμαύλισε συνειδήσεις μεγάλου αριθμού ιατρών, που παρέβησαν τον όρκο τους και υπηρέτησαν τα συμφέροντα μιας φαρμακευτικής εταιρίας και όχι το καλώς νοούμενο δημόσιο συμφέρον, το οποίο στο χώρο της υγείας νοείται ως εξυπηρέτηση της δημόσιας υγείας και των συμφερόντων των ασφαλισμένων-ασθενών. Η υπόθεση Novartis είναι μία υπόθεση διαφθοράς, κατά την έννοια που προαναφέρθηκε, και θα έπρεπε ολόκληρο το πολιτικό σύστημα να βρίσκεται απέναντί του υπηρετώντας αδιαλείπτως το δημόσιο συμφέρον που είναι, και πρέπει να είναι, ο υπέρτατος νόμος, ιδιαίτερα για τους πολιτικούς(*salus populi suprema lex esto*=το δημόσιο συμφέρον ας είναι ο υπέρτατος νόμος).

Και σήμερα καλούμαστε να διερευνήσουμε αν η υπόθεση Novartis συνιστά **σκάνδαλο** από το οποίο προέκυψε τεράστια ζημία για το ελληνικό δημόσιο ή **σκευωρία**, μία απλή κατασκευή δηλαδή στα πλαίσια του πολιτικού ανταγωνισμού και αντιπαράθεσων των κομμάτων. Ας το ερευνήσουμε με ψυχραιμία και σε βάθος. Πριν καιρό είχαν φθάσει στη Βουλή έξι(6)ποινικές δικογραφίες που αφορούν «μίζες» για τα εξοπλιστικά. Πάλι δυστυχώς για τα εξοπλιστικά, για τα οποία οι μίζες δεν έχουν τελειωμό. Από μελέτες έχει υπολογιστεί ότι η διαφθορά στο χώρο των εξοπλιστικών και στο χώρο της υγείας(όπου τα πάρτι δεν είχαν τέλος για δεκαετίες)αρκούσαν για να προκαλέσουν αιτιωδώς την χρεοκοπία της χώρας. Και τελικά η αλήθεια είναι ότι το κατάφεραν. Σημειώνεται emphaticά ότι ο Τσοχαντζόπουλος καταδικάστηκε για μίζες και νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες για την περίοδο **1996-2001**. Και νομίζαμε ότι «τελειώσαμε» με τις μίζες των εξοπλιστικών. Δυστυχώς λάθος!!! Έξι(6)νέες ποινικές δικογραφίες για τον Γιάννο Παπαντωνίου για τα αδικήματα της απιστίας(που έχει παραγραφεί)και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα(ξέπλυμα βρώμικου χρήματος που είναι διαρκές και δεν παραγράφεται) που αφορούν την περίοδο **2001-2006**. Και είχε δυστυχώς και συνέχεια, αφού νέο σκάνδαλο στο χώρο της υγείας, αυτό της Novartis που καλύπτει την περίοδο 2006-2014 απασχόλησε τη Βουλή, την σχετική προανακριτική επιτροπή που συστήθηκε με απόφασή της, καθώς και την τακτική ποινική δικαιοσύνη. Έτσι συμπληρώνεται το παζλ, αφού από το 1996 μέχρι και το 2014 και επί δέκα εννέα(19)συναπτά έτη, έχουμε μίζες, μίζες και πάλι μίζες για τα εξοπλιστικά συστήματα(αυτά κόστισαν περισσότερο από 53 και με τις ωριμάνσεις τους περισσότερο από 57 δις για την αγορά του αιώνα, όλο το ποσό προήλθε από εξωτερικό δανεισμό που σήμερα πληρώνει ο ελληνικός λαός), καθώς και το χώρο της υγείας, για τον οποίο η συνολική ζημία-μαύρο χρήμα-ίσως να εγγίζει τα 85 δις την περίοδο 2000-2015, όπως αναφέρθηκε επανειλημμένα στη Βουλή.

Η Εξεταστική Επιτροπή που συγκροτήθηκε για να διερευνήσει πιθανά σκάνδαλα στο χώρο της υγείας της χρονικής περιόδου 1997- 2014 διαπίστωσε «σημεία και τέρατα» και έχουν παραστατικά καταγραφεί στο σχετικό πόρισμα, από το οποίο σταχυολογούμε ένα μικρό χαρακτηριστικό απόσπασμα: «Ο Έλληνας πολίτης, την ώρα που ασφυκτικά και υποφέρει από την οικονομική στενότητα και ανέχεια, έχει ζαλιστεί με τα σκάνδαλα και την διασπάθιση δημόσιου χρήματος, που συνολικά φθάνουν σε δεκάδες δις, ενώ το κράτος αγωνιά για μερικά δις για να κλείσει τρύπες, τρύπες αδυσώπητες που εξαθλιώνουν και πονούν αφόρητα τους Έλληνες πολίτες. Αποτέλεσμα οι πολίτες να εξοργίζονται γιατί η χώρα κατέρρευσε, γιατί χρεοκόπησε, γιατί η αξιοπιστία και η εκτίμηση της κοινωνίας προς το πολιτικό σύστημα έχει φθάσει το ναδίρ, γιατί πλέον η ρεμούλα, διαφθορά, διαπλοκή, η μίζα, η συναλλαγή των Μανδρινών έχει καταγραφεί στη συλλογική συνείδηση, αλλά και στη νομική και θεσμική μνήμη. Όλα αυτά τα στοιχεία έστρεψαν τους ανθρώπους στον ατομικισμό και επέτρεψαν την παράκαμψη του νόμου αντί της αλλαγής του, δηλαδή τη φοροδιαφυγή, τη διαφθορά, το πελατειακό κράτος, την επικράτηση του οικογενειακού, κομματικού και συντεχνιακού συμφέροντος. Δηλαδή επέβαλαν την επικράτηση και κυριαρχία του ιδίου συμφέροντος, την ιδιοτέλεια, την ιδιοποίηση του δημόσιου αγαθού, την ιδιώτευση, την αδιαφορία και την απάθεια για το κοινό αγαθό. Αυτό με τη σειρά του συστέλλει τις δυνατότητες του ατόμου και της κοινωνίας σε κάτι το περιορισμένο και μικρό, περιορίζει τους ορίζοντες και τα οράματα σε κάτι το ελάχιστο, το ασήμαντο, τον «ελάχιστο

εαυτό»(όπως τον ορίζει ο Christopher Lash). Κύριοι και αποκλειστικοί υπεύθυνοι για τον ξεπεσμό αυτό ασφαλώς είναι οι ταγοί πάσης φύσεως, με έμφαση στους τότε κυβερνώντες(φανερούς και κρυφούς), οι οποίοι τα τελευταία χρόνια μετέβαλαν το κράτος, τους θεσμούς και της προμήθειές τους σε μέσα ασύστολου παράνομου πλουτισμού, γρήγορου και χωρίς κανένα κεφάλαιο πλουτισμού. Οι πολιτικοί, οικονομικοί και εκπαιδευτικοί μας ταγοί(τους προσδιορίζει ο **Ευάγγελος Βενιζέλος** στον παραπάνω πρόλόγό του) έδωσαν το «σύνθημα» και καθοδήγησαν τους πάντες στη λαφυραγώγηση του κράτους και των δημόσιων αγαθών. Οι βασικές επιδιώξεις των ελλήνων τις τελευταίες δεκαετίες ήταν ο χυδαίος ευδαιμονισμός με κάθε δυνατό και εφικτό τρόπο, και το πλαίσιο συνείδησης και πρακτικής τους το έθεταν οι κυβερνήσεις του τότε πανίσχυρου δικομματισμού ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Και διαβάσαμε σε άρθρα και μελέτες για την περίοδο μέχρι το 2015, αυτό που ίσχυε στα χρόνια της παντοδυναμίας του δικομματισμού: «Καταναλώνουμε με απληστία τα πάντα: προϊόντα, υπηρεσίες, θεάματα και ποικίλες ιδεολογίες και ανορθολογισμούς, αυτό αποτέλεσε το «άλφα» και το «ωμέγα» της ζωής μας, ζήσαμε χωρίς αρχές, χωρίς κανόνες ζωής, χωρίς ένα στοιχειώδη κώδικα αξιών, γινόμασταν αθύρματα της παντοδύναμης νεοφιλελεύθερης αγοράς, στις δελεαστικές προτροπές της διαφήμισης, που μας βομβαρδίζει σε κάθε βήμα, και τελικά καταντήσαμε όλοι άβουλα πιόνια της καταναλωτικής μας κοινωνίας. Η διαφθορά και η παραπληροφόρηση διαποτίζουν ολόκληρο τον κοινωνικό ιστό και διαβρώνουν ολόκληρη την κοινωνία, τους πολίτες και, κυρίως, τις συνειδήσεις της πλειοψηφίας, ενώ η διαφθορά και η διαπλοκή παίρνουν τόσο μεγαλύτερες διαστάσεις, όσο πιο οικονομικά υπανάπτυκτη είναι μία χώρα. Το κύριο πρόβλημα είναι το ίδιο το σύστημα που εξασφαλίζει τη συγκέντρωση πολιτικής και οικονομικής εξουσίας σε χέρια λίγων προνομιούχων και η συνακόλουθη ιδεολογία του ατομικισμού και της «αρπαχτής». Έτσι υπάρχουν κυκλώματα μεγάλων επιχειρήσεων και βιομηχανιών τροφίμων, κρεάτων, φαρμάκων, φυτοφαρμάκων, τσιγάρων, οιοπνευματωδών, γαλακτοκομικών προϊόντων, σούπερ-μάρκετ, οικοδομικών επιχειρήσεων, ιδιωτικών συγκροτημάτων, εκδοτικών οίκων, ιδιωτικών τηλεοπτικών καναλιών, εισαγωγικών εταιριών τροφίμων, αλκοόλ και άλλων ειδών, ποδοσφαιρικών ομάδων, φαγάδικων κάθε λογής και κέντρων διασκέδασης. Όλα αυτά τα κυκλώματα απομυζούν σαν Λερναία Ύδρα κάθε ικμάδα της εθνικής και ατομικής ζωής, εκμεταλλευόμενα και σπαταλώνοντας τους εθνικούς πόρους, τον εθνικό πλούτο, τα πενιχρά οικονομικά μέσα των πολλών, το υστέρημα των ασθενών τάξεων και παράλληλα υπονομεύουν την υγεία και την ποιότητα ζωής των ανθρώπων, χωρίς καμία ουσιαστικά αντίσταση εκ μέρους τους. Τα κυκλώματα των επιτηδείων, των αετονύχηδων και αδίστακτων σε κάθε χώρο και σε κάθε τομέα караδοκούν παντού σαν γεράκια να αρπάζουν ό,τι μπορούν, να εκμεταλλευθούν τα πάντα, να επωφεληθούν από καταστάσεις, να αξιοποιήσουν ευκαιρίες, να εξαγοράσουν τους πάντες και ειδικά όσους έχουν δύναμη και εξουσία, και να απομυζήσουν κάθε πλουτοπαραγωγική πηγή. Όλα αυτά είναι τα άνθη του κακού του συστήματος της οικονομίας της αγοράς και ανάπτυξης-ένα ξέφραγο αμπέλι, που κάνουν οι ισχυροί ό,τι θέλουν, και κανέναν τομέα της κρατικής δράσης και της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας δεν έμεινε καθαρός από τέτοια φαινόμενα ακραίας διαφθοράς και ανηθικότητας. Και ο απλός συμπολίτης αναρωτιέται: Ποιος άραγε θα μας γλυτώσει από τα αναρίθμητα αυτά άπληστα κυκλώματα και τους διεφθαρμένους ταγούς, που υπηρέτησαν δημόσια αξιώματα και απεργάζονται την υποβάθμιση της ζωής μας, τη σήψη και την παρακμή της κοινωνίας μας; Που θα βρούμε τους ασυμβίβαστους φύλακες της δικαιοσύνης, της ηθικής ακεραιότητας και εντιμότητας που θα συνασπισθούν για να συντρίψουν το τέρας της Λερναίας Ύδρας των κυκλωμάτων αυτών; Η απάντηση είναι μία: όχι σε κάθε περίπτωση σε λογικές και πρακτικές που επικράτησαν τόσο χρόνια και είναι υπεύθυνες για τη σημερινή μας κατάντια, κυρίως για την επίδραση της ιδεολογίας τους στις συνειδήσεις μας, που κράτησαν αφάνταστα χαμηλό το πνευματικό επίπεδο του ελληνικού λαού, τόσο ώστε να είναι ευεπίφορος στην παραπληροφόρηση και στα δεσμά των κυρίαρχων ΜΜΕ και των εκπροσώπων τους. Και ασφαλώς πρέπει οι πολίτες να πάρουν τις τύχες στα χέρια τους, εμπιστευόμενοι ανθρώπους με ακεραιότητα, ηθική και εντιμότητα, που πιστεύουν στη Δημοκρατία και στα συμφέροντα των πολλών, να πιστέψουμε στη δύναμη και την αποτελεσματικότητά μας, να

ξεφύγουμε από τον ιδεολογικό μας λήθαργο, να αξιώσουμε εδώ και τώρα σωστή ενημέρωση, να υπερβούμε της αυταπάτες μας, να αφυπνιστούμε από το λήθαργο και τη νάρκη του ατομικισμού, τη ραστώνη της πολιτικής ιδιώτευσης, τις πλάνες και αγκυλώσεις στα κύρια και ζωτικά ζητήματα της δημοκρατίας και της κοινωνίας, γενικά να προβληματιστούμε για τα πάντα με κάθε δυνατό τρόπο. Να πολεμήσουμε το κυρίαρχο σύστημα που προάγει βασικά τα συμφέροντα μίας μικρής μειονότητας των ελίτ, να εμπιστευτούμε ανθρώπους της πολιτικής που πραγματικά πιστεύουν στις τύχες και τα συμφέροντα των πολλών, να «σηκωθούμε λίγο ψηλότερα» και να πολεμήσουμε σε όλα τα επίπεδα το σάπιο, διεφθαρμένο και παράλογο πολιτικό σύστημα πραγμάτων που μας έχει επιβληθεί».

Όμως για το ίδιο φαινόμενο υπήρξε ορμηγός αρθρογραφίσεων, μελετών, δοκιμίων και εκθέσεων, και όμως το επίσημο ελληνικό κράτος σε καμία απολύτως ενέργεια και απόφαση, περιορισμού έστω του φαινομένου της Λερναίας Ύδρας της διαφθοράς δεν είχε προβεί μέχρι τέλους 2014. Όπως ενδεικτικά αναφερόμαστε σε δύο άρθρα, των κκ. Λυγερού και Αλεβιζάτου, για τους οποίους κανένας δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι δεν «είναι υπαράνω υποψίας», και συγκεκριμένα:

Ο Σταύρος Λυγερός το 2011: «Είναι πλέον κοινός τόπος και παραδοχή ότι «οι αρμοί του κομματικού συστήματος λειτουργούσαν σαν θερμοκήπιο για την ανάπτυξη των φαινομένων διαπλοκής, και οι δύο πολιτικές φυλές, Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, υπέκυπταν στα ίδια νεοπλουτίστικα κοινωνικά πρότυπα και στην ίδια ελαστική αντίληψη για την ηθική. Δεν είναι περίεργο λοιπόν, που αρκετά στελέχη τους εμφάνιζαν την ίδια ροπή προς την «αρπαχή». **Οι κυβερνώντες είχαν γενικά την τάση να ανέχονται την οσμή της διαφθοράς για λόγους αφενός διατήρησης του κομματικού στρατού, και αφετέρου πελατειακών σχέσεων. Και όποτε έπρεπε να συγκαλύψουν, χρησιμοποιούσαν τη Δικαιοσύνη.** Εάν είχαν αλλάξει ελάχιστα στάση οι πολιτικές ηγεσίες κάποια στιγμή, μετά ιδίως τις περιπτώσεις Τσοχαντζόπουλου, Τσουκάτου, Μαντέλη κλπ, αυτό οφείλονταν στην τεράστια πίεση της κοινής γνώμης και όχι σε κάποιο μηχανισμό αυτοκάθαρσης. Τα ταμεία των κομμάτων της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ και των μεγαλοπαραγόντων της πολιτικής ήταν και είναι από τους μεγάλους διακινητές μαύρου χρήματος. Οι σακούλες προτιμώνται, επειδή έχουν το πλεονέκτημα ότι δεν αφήνουν ίχνη, όπως αφήνουν οι συναλλαγές μέσω του τραπεζικού συστήματος. Περιττό να αναφέρουμε ότι η Πολιτεία δεν πραγματοποίησε ποτέ σοβαρή έρευνα για τη ροή του «πολιτικού χρήματος». Είναι άγραφος, αλλά πολύ ισχυρός κανόνας τα οικονομικά των κομμάτων και των πολιτικών να αντιμετωπίζονται από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές σαν «ιερές αγελάδες». Χαρακτηριστικό παράδειγμα το σκάνδαλο τις SIEMENS που δεν θα είχε αποκαλυφθεί ποτέ στην Ελλάδα, εάν δεν διεξάγονταν σχετικές έρευνες στις ΗΠΑ και την Γερμανία. Ακόμα και όταν τα στοιχεία ήταν στο πιάτο, η ελληνική Δικαιοσύνη έδειξε απροθυμία να τα αξιοποιήσει, κινούμενη στο κλίμα που διαμόρφωναν οι κυβερνώντες».

Ο Νίκος Αλιβιζάτος, όταν διέρρευσαν τα στοιχεία για τον τρόπο και το ύψος των δανείων που έλαβαν Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ έγραφε: «Αν αληθεύουν όσα γράφηκαν τις τελευταίες μέρες για τον δανεισμό των δύο μεγάλων κομμάτων από τράπεζα, που εμμέσως ελέγχονται από το κράτος, πολύ φοβούμαι ότι στον κατάλογο των αποκοπτομένων θα προστεθούν η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ. Διότι τι άλλο από εσωστρέφεια, απομόνωση και αποκοπή μπορεί να σημαίνει η συνέχιση μία σκανδαλώδους πρακτικής, τη στιγμή που οι ηγέτες των δύο αυτών κομμάτων ζητούν από τον κόσμο να κάνει τη μεγάλη θυσία; Τα γεγονότα μιλούν από μόνα τους: ΠΑΣΟΚ και ΝΔ χρωστούν συνολικά 320 εκατομμύρια και ως εγγύηση έχουν δώσει την επιχορήγηση, που ελπίζουν να πάρουν ως το 2015... Η ισχύουσα νομοθεσία δεν απαγορεύει βέβαια τη δανειοδότηση των κομμάτων από τις τράπεζες. Όμως είναι αμφίβολο (βέβαια προσθέτω εγώ) αν θα μπορούσαν να την πετύχουν με αμιγώς τραπεζικά κριτήρια. (Εδώ ένα μαγαζί δεν μπορούν

να νοικιάσουν τα κόμματα χωρίς εγγύηση φερέγγων φυσικών προσώπων). Δεν θα πρέπει συνεπώς να εκπλήσσει ότι οι τράπεζες ενδίδουν στις σχετικές πιέσεις και με λίγη καλή θέληση...τους κάνουν το χατίρι (ίσως οι διοικήσεις τους ξεχνούν ότι, αν τα δανεικά αποδειχθούν αγύριστα θα κληθούν να λογοδοτήσουν (όμως ο καθηγητής δεν μπόρεσε να προβλέψει το αδιανόητο: ότι με τροπολογία θα φρόντιζαν τα δύο κόμματα, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, να απαλλάζουν τις διοικήσεις αυτές των τραπεζών από κάθε ευθύνη για την παροχή δανείων εκατοντάδων εκατομμυρίων χωρίς καμία αξιόχρη εγγύηση!!!)»).

Αυτό ακριβώς γνώρισε με τον πλέον βιωματικό και τραυματικό τρόπο ο ελληνικός λαός και το 2015 ανέδειξε μία μικρή έως τότε πολιτική δύναμη σε βασική του πολιτική επιλογή για να κυβερνήσει τη χώρα και να ανατρέψει το μέχρι τότε διεφθασμένο και παράλογο πολιτικό σύστημα, όπως έγραφε το αμέσως παραπάνω άρθρο.

Και τότε λέγαμε ως Αριστερά, και στη χώρα μας και στην Ευρώπη, ότι: δεν νομίζουμε ότι κράτησε πολύ χρόνο το πείραμα της οικονομίας της αγοράς και της νεοφιλελεύθερης ανάπτυξης, που στοίχισε τρομακτικά ακριβά στην ανθρωπότητα; Πρέπει να αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για το σύστημα αυτό, και αυτό θα είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα του σύγχρονου ανθρώπου. Και στο ερώτημα αν η πολιτική ηθική (**«διδασκόν η αρετή;»**) διδάσκεται, θα θυμίσουμε ότι η απάντηση είναι καταφατική, όπως δέχονται ο Αριστοτέλης και ο Πλάτων, και πρέπει να επιβεβαιώνεται από εκείνους που έχουν την ευθύνη διακυβέρνησης μίας Πολιτείας.

III. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ.

Είναι γνωστό ότι η ευθύνη πολιτικών προσώπων, όπως οι υπουργοί και υφυπουργοί, είναι πολιτική ή ποινική. Η πολιτική ευθύνη έκανε την εμφάνισή της ταυτόχρονα με την κοινοβουλευτική δημοκρατία, ενώ η ποινική προβλέπονταν από τα πρώτα Συντάγματα. Η πολιτική ευθύνη είναι απόλυτα συνυφασμένη με η δημοκρατική αρχή, και σύμφωνα με αυτή δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσει το δημοκρατικό πολίτευμα χωρίς **καταλογισμό ή ανάληψη πολιτικής ευθύνης**. Στο πλαίσιο της πολιτικής ή κοινοβουλευτικής ευθύνης ανήκει:

1. Η υποχρέωση λογοδοσίας,
2. Το δικαίωμα της Βουλής να ελέγχει τους υπουργούς κα
3. Η υποχρέωση παραίτησης.

Οι υπουργοί οφείλουν να δρουν ως βαλβίδα εκτόνωσης του συνταγματικοπολιτικού συστήματος. Πρέπει να είναι οι φορείς ενοποιητικής επίδρασης σε τέτοιο βαθμό, ώστε να συνενώνουν τα πολιτικά συγκρουόμενα μέρη με στόχο να αίρονται οι συγκρούσεις. Επιπλέον ως υπεύθυνοι για την γενική πολιτική της χώρας οφείλουν να την κατευθύνουν στο ευρύτερο πλαίσιο των πολιτικών προγραμμάτων που ενέκρινε η πλειοψηφία του λαού κατά τις εκλογές και να μεταφέρουν στο Κοινοβούλιο την εκπεφρασμένη βούληση του λαού. Τα μέσα απόδοσης πολιτικής ευθύνης στα μέλη της Κυβέρνησης είναι αφενός ο κοινοβουλευτικός έλεγχος και αφετέρου η υπερψήφιση πρότασης μομφής κατά μέλους της Κυβέρνησης ατομικά ή κατά της Κυβέρνησης συλλογικά, κατ' άρθρο 84 παρ.2 του Συντάγματος. Ειδικότερα η υποχρέωση λογοδοσίας των Υπουργών για τις πράξεις τους διενεργείται μέσω της άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου, ο οποίος αποσκοπεί στο να εξακριβώσει εάν η Κυβέρνηση αξιοποιεί με τρόπο ορθολογικό την εμπιστοσύνη που της έχει παρασχεθεί. Επομένως η κατάφαση της πολιτικής ευθύνης δεν απορρέει από την παραβίαση κάποιου κανόνα δικαίου, σε αντίθεση με την ποινική ευθύνη, αλλά συνέχεται με τη μη εκπλήρωση της

εντολής που η Κυβέρνηση έλαβε κατά τον διορισμό της. Η κατανόηση της λειτουργίας της πολιτικής ευθύνης στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού συστήματος δεν μπορεί να ιδωθεί ανεξάρτητα από την εξέταση της λειτουργίας των πολιτικών κομμάτων. Και η πολιτική ευθύνη των πολιτικών προϊσταμένων(υπουργών-υφυπουργών) των υπευθύνων υπηρεσιακών παραγόντων και στελεχών των δομών υγείας είναι δεδομένη, από τη στιγμή που διαπιστώνονται βλαπτικές αποφάσεις και συμπεριφορές τους, ιδίως όταν διαπιστώνονται σοβαρές ποινικές ευθύνες των υπηρεσιακών παραγόντων-υφισταμένων των υπουργών μετά από έρευνα των αρμόδιων δικαστικών και εισαγγελικών αρχών. Και όμως μέχρι σήμερα για την πρωτοφανή σε έκταση και βάθος διαφθορά στο χώρο της υγείας κανένας πολιτικός προϊστάμενος-υπουργός δεν έχει αναλάβει ούτε κατ' ελάχιστο την πολιτική ευθύνη με δημόσια δήλωσή του, με αποτέλεσμα να ευθύνονται σχεδόν όλοι οι κορυφαίοι υπηρεσιακοί παράγοντες των υπό έρευνα δομών υγείας, και ούτε παραίτηση ούτε δήλωση ανάληψης της πολιτικής ευθύνης έχει λάβει χώρα από κάποιον πολιτικό τους προϊστάμενο-υπουργό, ούτε φυσικά από τον τότε πρωθυπουργό.

β) Ποινική Ευθύνη. Η ποινική ευθύνη Υπουργών διέπεται από τις διατάξεις του **άρθρου 86 του Σ** και του εκτελεστικού οργανικού **ν. 3126/2003**, όπως τροποποιήθηκε με το **ν. 3961/2011**, οι οποίες καθιερώνουν ένα ειδικό από πλευράς δικονομικού και όχι ουσιαστικού ποινικού δικαίου πλαίσιο ρύθμισης του ζητήματος. Οι ρυθμίσεις του άρθρου 86 του Συντάγματος ενεργοποιούνται μόνο στην περίπτωση που μέλος της Κυβέρνησης τέλεσε ποινικό αδίκημα κατά την άσκηση των καθηκόντων του και όχι εκτός αυτής. Συνοπτικά, τα βασικά χαρακτηριστικά της ποινικής ευθύνης των Υπουργών συνοψίζονται στην άσκηση της ποινικής δίωξης κατ' αποκλειστικότητα από τη Βουλή, την καθιέρωση της οριζόμενης στο άρθρο 86 ειδικής κοινοβουλευτικής διαδικασίας για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, κατόπιν υποβολής πρότασης από 30 βουλευτές, και στην εκδίκαση των υποθέσεων από το Ειδικό Δικαστήριο, το οποίο συγκροτείται κατόπιν κλήρωσης από έξι(6) μέλη του ΣτΕ και επτά(7) μέλη του Α.Π. Ακόμα προβλέπεται σύντομη αποσβεστική προθεσμία για την άσκηση της δίωξης από τη Βουλή, καθώς η Βουλή μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος.

Η υπόθεση Novartis αποτελεί ένα μεγάλο σκάνδαλο που αναπτύχθηκε και γιγαντώθηκε στον χώρο της υγείας και ειδικότερα αναδείχθηκε ως έκφραση της υπερκοστολόγησης, της υπερσυνταγογράφησης και υπερτιμολόγησης, και έλαβε μορφή Λερναίας Ύδρας διότι στη χώρα μας είχαμε απουσία πολιτικής βούλησης για διαπραγμάτευση και απουσία ελέγχου της συνταγογράφησης, που σε μεγάλο βαθμό ήταν κατευθυνόμενη. Ακριβώς αυτά τα φαινόμενα υπερκοστολόγησης, υπερσυνταγογράφησης και υπερτιμολόγησης διερεύνησε εξονυχιστικά η Εξεταστική Επιτροπή της υγείας, αλλά παρεμπιπτόντως και η Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης για διερεύνηση τυχόν ποινικών ευθυνών πολιτικών προσώπων από το σκάνδαλο Novartis, από τα Πορίσματα των οποίων σταχυολογούμε, όπως ενδεικτικώς, κάποια σημεία τους που αφορούν τα τρία αυτά φαινόμενα:

ι) Από το Πόρισμα της Προκαταρκτικής Εξέτασης για τη Novartis:

«Με την προαναφερόμενη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, συστήθηκε η παρούσα Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης με την εντολή (κατ' αποδοχή της υπ' αριθμόν 776/12-2-2018 πρότασης) βουλευτών της πλειοψηφίας να ερευνήσει την αρμοδιότητα

της Βουλής να ασκήσει ή μη σχετικές διώξεις και σε αρνητική περίπτωση να επιβεβαιώσει τη διωκτική αρμοδιότητα της ελληνικής δικαιοσύνης.

Η παραπάνω απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής έδωσε οριστική απάντηση σε ένα ερώτημα το οποίο με επιμονή έθεταν κόμματα της αντιπολίτευσης, αν πρόκειται δηλαδή στη συγκεκριμένη περίπτωση για μια μεγάλη υπόθεση διαφθοράς ή για μια σκευωρία. Η Ολομέλεια έδωσε τη θετική απάντηση στο ερώτημα κρίνοντας ότι οι αναφερόμενες πράξεις οδήγησαν τη χώρα σε δυσβάστακτη οικονομική επιβάρυνση και σε καταχρηστικές εκμεταλλεύσεις της φαρμακευτικής δαπάνης, συμβάλλοντας έτσι στην κρίση και στη δυστυχία που έπληξε αυτόν τον τόπο. Θυμίζουμε ότι η έκταση της διαφθοράς στο πεδίο της διοίκησης των φαρμάκων ήταν και είναι ευρέως γνωστή στην κοινωνία. Καθένας φτωχός, καθένας μεσοαστός έχουν από μια θλιβερή ιστορία να διηγηθούν. Εξάλλου, το αισθητό στους προϋπολογισμούς ύψος της ζημίας και οι ευρύτερες κοινωνικές του επιπτώσεις, καθιστούν εύλογη, θα λέγαμε μάλιστα αναπόφευκτη, τη γνώση των υπεύθυνων πολιτικών, που άσκησαν καθήκοντα κατά την συγκεκριμένη περίοδο.

Επισημαίνουμε ορισμένα μόνο από τα σχετικά δεδομένα, τα πλείστα από τα οποία είναι γνωστά όχι μόνο από τη δικογραφία που σχηματίστηκε, αλλά και από πίνακες του ΟΟΣΑ, της ΕΛΣΤΑΤ, της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Αρχής και από δημοσιεύματα του Τύπου. Σταδιακά, από το έτος 2000 η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη είχε αρχίσει να αυξάνεται σε ετήσια βάση, σημειώνοντας πρωτόγνωρους παγκοσμίως αυξητικούς ρυθμούς. Από 1,3% το 2001 έφθασε στο 2,1 % του ΑΕΠ και ήταν διπλάσια από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και έκτοτε όμως τα φαινόμενα διαφθοράς δεν έπαυσαν. Για παράδειγμα, μετά το 2010 μειώθηκε μεν η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη, ωστόσο έμεινε σταθερή η συνολική. Αυτό είχε ως συνέπεια να αυξηθεί δυσβάσταχτα η εισφορά των ιδίων των πολιτών στη φαρμακευτική δαπάνη. Επίσης, κατά την ίδια περίοδο προκειμένου να διαφυλαχθεί το κέρδος της φαρμακευτικής εταιρίας μειώθηκαν τα κέρδη των φαρμακείων και των φαρμακαποθηκών. Η προνομιακή υπέρ της εταιρίας Novartis πολιτική διασφαλίστηκε και με άλλους τρόπους, όπως ήταν η επιλεκτική και κατά προτεραιότητα αποζημίωση φαρμάκων της Novartis και ο χαρακτηρισμός μεγάλου αριθμού φαρμάκων ως καινοτομικών, προκειμένου να διαφεύγουν τον έλεγχο των τιμών. Φιλική προς τις φαρμακευτικές εταιρίες, και δη τη Novartis, ήταν η πολιτική της αδράνειας της Επιτροπής που είχε αναλάβει την διαπραγμάτευση των τιμών με προοπτική τη μείωση». Το ίδιο πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης ποινικών ευθυνών για τη Novartis πρότεινε προς την Ολομέλεια της Βουλής τη λήψη μιας απόφασης που θα εγγραφεί ανεξίτηλα και με υπερηφάνεια στην κοινοβουλευτική ιστορία του τόπου μας. Όχι μόνο θα ανταποκριθεί σε σύγχρονα κοινωνικά αιτήματα, στην αδήριτη οικονομική ανάγκη για αναχαίτιση της διαφθοράς και στο αίσθημα δικαίου, αλλά θα αποτελέσει, ως ορθή εφαρμογή του Συντάγματος, και θεσμική κληρονομιά ιστορικής σημασίας: θα είναι χρήσιμο νομολογιακό δεδομένο στις μελλοντικές περιστάσεις, σε όποιο κόμμα ή παράταξη και αν θα ανήκουν τότε οι κατήγοροι ή οι εμπλεκόμενοι πολιτικοί σε ποινικές υποθέσεις. Θα απαλλάξει τέλος τη Βουλή από την υποκρισία να ενδύονται οι βουλευτές αναρμοδίως τη δικαστική τήβεννο, με κατά κανόνα ατελέσφορη στόχευση ως προς την πληρότητα της δικαστικής διερεύνησης των υποθέσεων».

ii) Από το Πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής για την υγεία(κεφάλαιο: «ΦΑΡΜΑΚΟ»).

Προβάλλει αμείλικτο το ερώτημα: Υπάρχει διαφθορά στην Υγεία, ή μάλλον ΚΑΙ στην Υγεία; Η απάντηση είναι: διαφθορά υπάρχει κυρίως στο χώρο της Υγείας, όπως και στο χώρο των εξοπλιστικών δαπανών, μάλιστα έχει συναχθεί από μελέτες και έρευνες ότι το σύνολο της διαφθορά στα εξοπλιστικά και την υγεία έχει τέτοια και τόση έκταση, ώστε δεν θα ήταν καθόλου παρακινδυνευμένο να λεχθεί ότι η διαφθορά στους τομείς αυτούς ευθύνονται, αν όχι αποκλειστικά, τουλάχιστον σε μεγάλο βαθμό για τη χρεοκοπία της χώρας. Και για να μη θεωρηθεί ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι είτε αυθαίρετος είτε αποσκοπεί απλά να θέσει προ των ευθυνών τους μόνο τις προηγούμενες κυβερνήσεις, και σήμερα τους φερόμενους ως εμπλεκόμενους, αναφέρουμε απόψεις και θέσεις πρωτοκλασάτων στελεχών των κυβερνήσεων αυτών.

Ο κ. **Κρεμαστινός** στο σύγγραμμα του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τη διαφθορά, σε δική του μελέτη με τίτλο «ΔΙΑΦΘΟΡΑ Κ' ΥΓΕΙΑ, αναφέρει τα εξής: «Απαντώντας στο ερώτημα «εάν η διαφθορά στην υγεία είναι μεγαλύτερη από ό,τι σε άλλους τομείς, αποδέχεται ότι πράγματι αυτό συμβαίνει. Κοίταξα, γράφει ο κ. Κρεμαστινός τους αριθμούς και διαπίστωσα ότι το έλλειμμα στην υγεία το 2000 ήταν δύο(2) δις, το 2004 πήγε στα τέσσερα(4) δις, διπλασιάστηκε δηλαδή, και την επόμενη τετραετία, το 2009, έφθασε στα δεκαεπτά(17) δις, όταν τα μέτρα του μνημονίου ήταν συνολικά δεκατρία(13) δις. **ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΠΟΝΕΣΑ**. Δεκαεπτά(17) δις τα τελευταία χρόνια; Η απάντηση είναι ΝΑΙ!!!». Και στο ερώτημα που είναι αυτά τα λεφτά, που πήγαν, κάποιοι πρέπει να τα έχουν πάρει, δεν εξαφανίστηκαν, απαντά: «Γιατί δεν τα βρίσκουν; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα για την υγεία».

Ακριβώς το αγωνιώδες αυτό ερώτημα του κ. Κρεμαστινού πλανάται και σήμερα πάνω από την κοινωνία, τη χώρα για τη διαφθορά στην Υγεία, και είναι υποχρέωση του πολιτικού συστήματος και της Βουλής να απαντήσει στο ερώτημα αυτό: **που πήγαν τα λεφτά;**

Αναφέρει ο κ. Κρεμαστινός ακόμα το εξής: «Μου είχε πει η κ. Μαραγκοπούλου, μου το είχε τονίσει μάλιστα, να πω για τους βηματοδότες και τους απινιδωτές, για τα καρδιολογικά υλικά, τα stens κλπ. Και εγώ γέλασα. Γιατί γέλασα; **Γιατί το πρόβλημα στην υγεία είναι πολύ, πολύ μεγαλύτερο**. Μέσα στη διαφθορά στην υγεία υπάρχει η δωροδοκία, ο εκβιασμός, ο νεποτισμός, η υπεξαίρεση χρημάτων, η δωροληψία και η κατάχρηση. **Που, ποιοι, πότε διέπραξαν αυτά τα αδικήματα; Διώκονται όλοι αυτοί;** Και αφού διαπιστώνει τεράστια διαφθορά και στη φαρμακοβιομηχανία και στο φάρμακο, καταλήγει με μία θλιβερή διαπίστωση: «**Η ιατρική διάγνωση είναι ότι η κοινωνία μας είναι άρρωστη. Το θέμα της διαφθοράς στην υγεία είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο με τη διαφθορά αυτή καθαυτή, η οποία αυτή τη στιγμή, όπως διαπιστώνουν όλοι, ΕΙΝΑΙ Ο ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΕΝΑ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ**».

Ακόμα ο κ. **Ρακιντζής**, ΓΕΔΔ, μιλώντας στο 1^ο Πανελλήνιο Συνέδριο του Φόρουμ Δημόσιας Υγείας έλεγε: «Στον υγειονομικό τομέα έχουν αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια στρεβλώσεις και περιοχές γκρίζας οικονομίας, **που πρέπει να ελεγχθούν και να καταπολεμηθούν αμείλικτα**. Κατά τη γνώμη μου τρεις είναι οι πυλώνες που διαβρώνουν το σύστημα υγεία στη χώρα μας: **Η σπατάλη, η παραοικονομία και η διαφθορά**. Τα φαινόμενα αυτά προϊόντος του χρόνου ενδυναμώνονται εξαιτίας της παντελούς αδυναμίας της Διοίκησης υγείας να τα ελέγξει έστω και

στοιχειωδώς. **Η ύπαρξη διαφθοράς είναι από τα σημαντικότερα προβλήματα, που αντιμετωπίζει σήμερα ο υγειονομικός τομέας, πρέπει να αναδειχθούν τα σημεία εκείνα, τα οποία εκτρέφουν τη διαφθορά, τη σπατάλη, την απάτη, με αποτέλεσμα την απώλεια σημαντικών πόρων, και την επιβάρυνση των δημοσίων οικονομικών, ιδιαίτερα σήμερα στην κρίσιμη οικονομικά συγκυρία που αντιμετωπίζει η χώρα μας**». Και τις διαπιστώσεις αυτές ο κ. Ρακιντζής τις καταγράφει σε όλες τις Εκθέσεις του ως Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης από το 2010 μέχρι και το 2014, είναι όλες αναρτημένες στο διαδίκτυο και μπορεί ο καθένας να τις μελετήσει"(αντίγραφο τους έχει κατατεθεί στα πρακτικά της Επιτροπής)».

Όμως ας πάμε και στον κ. **Σούρλα**, ΓΓ Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τότε(2013), υπουργός και κορυφαίο στέλεχος της ΝΔ, ο οποίος, σε μελέτη του που περιλαμβάνεται στο σύγγραμμα **«Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ»**, του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου, αναφέρει: «Χρειάζονται πολιτικοί με καθαρά χέρια και ηθική συνείδηση. Χέρια που δεν πρέπει να λερώνονται με το βρώμικο παράνομο χρήμα, προδίνοντας το λαό, ξεπουλώντας τα συμφέροντά του. Χρειάζεται ηθική συνείδηση, αυτός ο σπουδαίος ελεγκτικός μηχανισμός απέναντι στους εαυτούς μας με την κοινωνία. Φαινόμενα διαφθοράς δεν υπάρχουν περιθώρια να κάνουν την εμφάνισή τους, όταν οι πολιτικοί είναι αποφασισμένοι να μην τα επιτρέψουν, να μην τα ανεχθούν. **Εν κατακλείδι όταν υπάρχει πολιτική βούληση δεν υπάρχει διαφθορά και όταν υπάρχει διαφθορά δεν υπάρχει πολιτική βούληση και καταπολέμησή της. Ήρθε η ώρα για ένα ΝΕΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ, και αν δεν συμβεί αυτό, η βίαιη εξέγερση είναι αναπόφευκτη και οι εξελίξεις απρόβλεπτες και ολέθριες**, θυμίζοντας μία ρήση του Τζων Κένεντυ: «Αυτοί που καθιστούν μία ειρηνική επανάσταση αδύνατη, κάνουν μία βίαιη επανάσταση αναπόφευκτη. Υπάρχουν ευθύνες των πολιτών προϊσταμένων».

Όμως θα επιμείνουμε στον κ. **Σούρλα**, ο οποίος ως ΓΓ Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην **Έκθεσή του Πεπραγμένων 2012-2013**, αναφέρει κάποια συγκλονιστικά στοιχεία και γεγονότα, που καθιστά το τότε πολιτικό προσωπικό της χώρας υπόλογο για αδράνεια και αβελτηρία σε όσα διαπίστωνε. Αναφέρει λοιπόν στην Έκθεσή του αυτή και στο ειδικό κεφάλαιο με τίτλο: **«Η ΔΩΡΟΔΟΚΙΑ ΠΟΛΥΘΝΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»** τα εξής: «Στην ημερίδα που συνδιοργάνωσε η Γ.Γ. Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με το Υπουργείο Υγείας, με θέμα Διαφάνεια και Δεοντολογία στο χώρο της Υγείας, στις **19-06-2013**, κατατέθηκαν στοιχεία που απεικονίζουν την έκταση της διαφθοράς αλλά και προτάσεις για την ανάταξη της βαριάς κατάστασης στον ευαίσθητο αυτό χώρο. Χρηματισμός γιατρών, διαβλητές διαδικασίες προμηθειών, υπερτιμολογήσεις ιατρικών μηχανημάτων, υπερσυνταγογραφήσεις, πολυφαρμακία, διάθεση φαρμάκων σε πολλαπλάσιες τιμές από εκείνες των άλλων χωρών, είναι μερικά από τα στοιχεία που συνθέτουν την θλιβερή εικόνα της διαφθοράς και της διαπλοκής στο χώρο της υγείας. Κερδοσκοπούν, όταν προμηθεύουν σε πολλαπλάσιες τιμές από εκείνες του εξωτερικού:

- Ραδιοφάρμακο, που εισάγεται στην τιμή των 623 ευρώ και διατίθεται στους ασθενείς έναντι 3300 ευρώ στην Ελλάδα, ενώ στη Γαλλία έναντι 1087 ευρώ.
- Υπερτιμολόγηση ιατρικών μηχανημάτων μέχρι 2.000% ή 45 φορές με τιμές μεγαλύτερες από εκείνες που διατίθενται στο εξωτερικό.

- Ακριβότερα ιατρικά μηχανήματα κατά 400%: μηχανική βαλβίδα καρδιάς της οποίας το πραγματικό κόστος αγοράς, όπως προκύπτει από το τιμολόγιο, ανερχόταν σε 1.225 ευρώ, τιμολογήθηκε στη συνέχεια από offshore εταιρεία και την προμήθευσαν στα νοσοκομεία έναντι 5.450 ευρώ.

Χαρακτηριστική ήταν η αναφορά του προέδρου της Επιτροπής Προμηθειών Υγείας: « Σήμερα, εν έτη 2013, τα 82 ενοποιημένα δημόσια νοσοκομεία της χώρας πραγματοποιούν 6.600 διαγωνισμούς που αφορούν στο πρόγραμμα προμηθειών του 2011». Και διερωτήθηκε: « Πώς συμβαίνει το 2013 που το σύστημα θα έπρεπε να ολοκληρώσει τον προγραμματισμό του 2014 να τρέχει ο διαγωνισμός το 2011;». Πρέπει να σημειωθεί δε, ότι επρόκειτο για προϋπολογισμό 2, 2 δισ. ευρώ. Να ένας πίνακας που βρίσκεται στο Πόρισμα της ίδιας Εξεταστικής Επιτροπής, και μόνο ενδεικτικά αναφέρεται για να καταδείξει το μέγεθος το προβλήματος:

Τα ραδιοφάρμακα που είναι υπερτιμολογημένα είναι τα εξής:

ΡΑΔΙΟΦΑΡΜΑΚΟ	ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΤΙΜΗ FOB	ΤΙΜΕΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ	ΤΙΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
QUADRAMET	ΕΝΟΡΑΣΙΣ	623	3300	1087
RE(Ρήνιο)	BIOMEDICA	238-283	3000	1000
METASTRON	GE AMERSHAN	1675	3500	1297
OCTREOSCAN διαγνωστικό	BIOMEDICA	412	1600-1800	620-860
OCTREOSCAN θεραπευτικό	BIOMEDICA			
MIBG θεραπευτικό	GE AMERSHAN			
18-FDG	ΒΙΟΚΟΣΜΟΣ	Παράγεται στην Ελλάδα	700-850	200-250

Διαπιστώθηκε ότι ακόμη και σε μια περίοδο πρωτοφανούς οικονομικής κρίσεως ορισμένοι κοινωνικά ανάλγητοι συνεχίζουν αδιάστακτα να κερδοσκοπούν και μάλιστα στον ευαίσθητο τομέα της υγείας απέναντι σε εκείνους που δίνουν μάχη για τη ζωή και εκείνους που προσπαθούν να κρατήσουν ζωντανά τα ασφαλιστικά ταμεία....**Η επιβολή προστίμων σε πολυεθνικές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και προωθούν τα προϊόντα τους δωροδοκώντας Έλληνες που έχουν έμμισθη σχέση εργασίας με το Δημόσιο, ήρθε να επιβεβαιώσει κατά τρόπο κατηγορηματικό αυτό που αποτελούσε αντικείμενο ευρέων συζητήσεων και δημοσιευμάτων. Πρόκειται για κυκλώματα διαφθοράς που επιβάρυναν το Ελληνικό Δημόσιο και συνετέλεσαν στην κατάρρευση της Εθνικής Οικονομίας. Πρόκειται για εταιρείες που ήταν στο απυρόβλητο αλλά και υπεράνω υποψίας λόγω της θέσεως ισχύος και πρόσβασης στον κρατικό μηχανισμό και της διεθνούς επιρροής που διαθέτουν. Οι διωκτικές και δικαστικές αρχές δυστυχώς δεν κατέστη εφικτό να διερευνήσουν και να επιβάλλουν κυρώσεις σε πολυεθνικές εταιρείες που δωροδοκούσαν. Ήρθε όμως το Ποινικό Τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Ουάσιγκτον και επέβαλλε πρόστιμα τον Απρίλιο του 2011 σε πολλές πολυεθνικές για δωροδοκία στην Ελλάδα. Τα ζητήματα αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο της έκθεσης του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.) τον Ιούνιο του 2012. Ο Ο.Ο.Σ.Α. στην έκθεσή του (Ιούνιος 2012) αναφέρθηκε σε πρόστιμα 350 εκ. δολαρίων που επέβαλαν οι δικαστικές αρχές των Η.Π.Α. τα τελευταία δύο χρόνια σε πέντε (5) πολυεθνικές Εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα. Πρόκειται για εταιρείες που δωροδοκούσαν Έλληνες λειτουργούς προκειμένου να προωθήσουν σε οργανισμούς του Ελληνικού Δημοσίου τα**

προϊόντα τους, φαρμακευτικά, ορθοπεδικά, ιατρικές συσκευές, αυτοκινητοβιομηχανίας και τηλεπικοινωνίας. Ωστόσο όμως στην Ελλάδα οι ενδιαμέσσοι και τελικοί αποδέκτες παρέμειναν ατιμώρητοι. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα ποσά αυτά των 350 εκατ. δολαρίων επιβλήθηκαν κατ' ελάχιστον, λαμβανομένου υπόψη ότι είναι αποτέλεσμα συμβιβασμού αφού οι εταιρείες δέχθηκαν ότι διαπράχθηκε το αδίκημα της δωροδοκίας στην Ελλάδα και ακόμη τους επιβλήθηκε επιτήρηση από τις αρμόδιες αρχές ώστε να λειτουργούν με διαφάνεια στο εξής. Κατά τους πλέον μετριοπαθείς υπολογισμούς οι απώλειες αυτές ανέρχονται σε περισσότερα από 12 δις € το χρόνο. Εάν ληφθεί υπόψη ότι είναι πολυετής η δράση τους γίνεται αντιληπτό ότι εάν είχαν αντιμετωπισθεί τα φαινόμενα αυτά δεν θα είχαμε χρεοκοπήσει σε αυτό το βαθμό και τουλάχιστον δεν θα χρειαζόταν περικοπές μισθών και συντάξεων».

Και αυτά τα στοιχεία και αυτές οι επισημάνσεις του ήταν γνωστές στις κυβερνήσεις πριν το 2015, και τι έπραξαν για την διερεύνηση και καταλογισμό ευθυνών σε όσους παρέβησαν το νόμο και τον όρκο τους; Όχι απλά τίποτα, αλλά υπήρξε συγκάλυψη παράνομων και αξιόποινων πράξεων κρατικών αξιωματούχων, και αυτό τους το διαμήνυε δημόσια ο δικός τους άνθρωπος, και είναι προς τιμή του, όχι όμως και προς τιμή των τότε κυβερνήσεων. Από το 2011 τους κοινοποιήθηκαν αποφάσεις Εισαγγελικών Αρχών και του FBI των ΗΠΑ για διαφθορά κρατικών αξιωματούχων από τον κ. Σούρλα, και οι κυβερνήσεις έκαναν πως δεν υπάρχουν, η καλύτερη αντιμετώπιση του φαινομένου ήταν να το κρύψουν κάτω από χαλί.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι την ίδια πολιτική περίοδο (2011) κατά την οποία πλήθυναν τα δημοσιεύματα, τα πορίσματα και οι εκθέσεις πολιτικών και υπηρεσιακών παραγόντων, καθώς και δημοσιογραφικών, που διαπίστωναν «πάρτι» στον χώρο της υγείας, κατατίθεται επερώτηση στη Βουλή της Ντόρας Μπακογιάννη προς τον τότε υπουργό υγείας Ανδρέα Λοβέρδο, η οποία υπογράφονταν από την ίδια και τους βουλευτές Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Κώστα Κιλιτζίδη, Γιώργο Κοντογιάννη και Λευτέρη Αυγενάκη(όλοι Βουλευτές και στελέχη τότε της Δημοκρατικής Συμμαχίας), και η οποία είχε το εξής καταπληκτικό περιεχόμενο:

«Από 10ετίας βλέπουν το φως της δημοσιότητας καταγγελίες για κακοδιαχείριση και κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος στον ευρύτερο Υγειονομικό χώρο. Για νοσοκομεία και ασφαλιστικούς οργανισμούς έγιναν αναφορές από διοικήσεις, Υπουργούς κ.α. που μιλούσαν για Τρωτικά, πιράνχας και ανίκανες διοικήσεις υγειονομικών φορέων και πολιτικών προϊσταμένων αυτών.

Η χώρα μας επανειλημμένως καταγγέλθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση για αδιαφάνεια στις προμήθειες των Νοσοκομείων με αποτέλεσμα να καταδικαστεί επανειλημμένα, με τελευταία καταδίκη το 2009, ύστερα από καταγγελίες που έγιναν το 2003, για παράβαση των κοινοτικών κανόνων σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις.

Το πρόβλημα, που δημιουργεί συνεχώς μαύρες τρύπες, δεν ξεκίνησε από μόνο του. Το παράθυρο της σπατάλης και των υπερτιμολογήσεων άνοιξε το 2001 όταν με νόμο για τις προμήθειες προβλεπόταν ότι ορισμένα είδη θα έπρεπε να θεωρούνται μη συγκρίσιμα μεταξύ τους, έστω και αν είναι ίδιας κατηγορίας. Η αγορά τους θα γινόταν εκτός διαγωνισμού με ανωτάτη τιμή που θα καθοριζόταν με Υπουργική Απόφαση.

Στην κατηγορία αυτή εντάχθηκαν ορισμένα βασικά υλικά, τα οποία σήμερα είναι αυτά που έχουν γιγαντώσει τα χρέη. Υλικά όπως βηματοδότες, φίλτρα νεφρού, ορθοπεδικά υλικά κ.α, μπήκαν στον χρυσό κατάλογο. Αποτέλεσμα όμως δυστυχώς ήταν, το ίδιο το Κράτος να ορίζει υψηλές τιμές για κάθε υλικό ξεχωριστά, με το επιχείρημα ότι κάθε εταιρεία έχει διαφορετικό προϊόν έστω και αν προορίζεται για την ίδια ασθένεια.

Περαιτέρω αφορμή και αιτία για το «έγκλημα» που συνετελέσθη όλα αυτά τα χρόνια υπήρξε η μη εκτέλεση επί σειρά ετών των προβλεπόμενων διαγωνισμών . Διαγωνισμοί παρέμειναν επί 5-7 χρόνια ανοικτοί με ότι σήμαινε αυτό για ληστρικές συμπεριφορές προμηθευτών και Κρατικών λειτουργών. Προβλεπόμενοι έστω πρόχειροι διαγωνισμοί δεν διενεργούνταν και οι αναθέσεις έγιναν συνήθεια.

Η επίκληση των νομοθετικών κενών από τις εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες των Υπουργείων Υγείας και Εργασίας και η εκ νέου νομοθετικές πρωτοβουλίες δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα και δεν συνιστούν άλλοθι, αφού στην κυριολεξία δεν εφαρμόστηκαν ποτέ.

Κατά καιρούς διετάχθηκαν από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής αλληλεγγύης έλεγχοι χωρίς όμως ουσιαστικό αποτέλεσμα. Οι δαπάνες για προμήθειες υλικών, φαρμάκων κ.λ.π. αυξάνονταν με εντυπωσιακούς ρυθμούς. Έτσι έχουμε φτάσει στο σημείο να παρατηρείται το εξωφρενικό φαινόμενο, οι δαπάνες για ορισμένα είδη ή οι τιμές τους κατά είδος να αυξάνονται μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα κατά 30 ή 50 φορές και είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και σήμερα παρά το θόρυβο που έχει ξεσπάσει τα χρέη των δημόσιων νοσοκομείων για προμήθειες υλικών και φαρμάκων αυξάνονται περίπου κατά 200 εκατομ. ευρώ τον μήνα.

Ο Υπουργός Υγείας με ανακοινώσεις του αναφέρεται σ' όλα τα παραπάνω σε υπερθετικό βαθμό, μιλώντας μάλιστα για «ενδιάμεσους». Το IOBE περιγράφει παραστατικά παρόμοιες καταστάσεις στον χώρο του φαρμάκου, όπου επί σειρά ετών αγνοήθηκε το δημόσιο συμφέρον. Πρόσφατα δε ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έδωσε παραγγελία προς όλους τους Εισαγγελείς Πρωτοδικών της Χώρας να ερευνηθεί εάν τα τελευταία χρόνια διαπράττονται στα Νοσοκομεία της Χώρας οικονομικά σκάνδαλα που ζημιώνουν με τεράστια ποσά το Ελληνικό Δημόσιο.

Κατόπιν των παραπάνω:

Επερωτάται ο κ. Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης :

1) Πώς και ποιοι διασφάλιζαν επί σειρά ετών την **«ομαδική τύφλωση» όλων όσων είχαν την ευθύνη για τις σχετικές αγορές** με αποτέλεσμα να πολλαπλασιάζεται το πραγματικό κόστος των αγοραζομένων;

2) **Ποιοι πλούτισαν παράνομα** από την υπόθεση αυτή και αν το κράτος προτίθεται να κινήσει διαδικασίες επιστροφής του παράνομου αυτού πλούτου;

3) Ποιοι είναι οι **«ενδιάμεσοι»** στους οποίους αναφέρθηκε ο Υπουργός κ. Λοβέρδος;»

Βεβαίως πειστικές απαντήσεις δεν δόθηκαν ποτέ, καθόλου περίεργο και πρωτότυπο!!!

Θυμίζουμε ότι στην Εξεταστική για τη δανειοδότηση των Κομμάτων και ΜΜΕ από το τραπεζικό σύστημα εξετάστηκαν δύο κορυφαίοι Επιθεωρητές της Τράπεζας της Ελλάδας, η κ. Παπαγιαννίδου και ο κ. Πάχτας, και μας είπαν, η πρώτη ότι «τις δύο τελευταίες δεκαετίες στην Ελλάδα εκτυλίχθηκε **«ένα πάρτι που κανένας δεν ήθελε να χαλάσει»**, και ο δεύτερος ότι **«το οικονομικό στάτους ήταν μία φούσκα που κανένας δεν ήθελε να σπάσει»**. Πάρτι ή φούσκα λοιπόν ήταν το δήθεν οικονομικό θαύμα από το 2000 και μετά. Τα ίδια ακούσαμε και στις συνεδριάσεις της Εξεταστικής μας Επιτροπής για την Υγεία, όπου είχαμε την ευκαιρία να σχηματίσουμε την πεποίθηση ότι το πάρτι στην υγεία μαζί με το πάρτι σε μία σειρά άλλων τομέων οικονομικής και θεσμικής ζωής στη χώρα

μας, κυρίως των εξοπλιστικών, ευθύνονται ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ για τη χρεοκοπία της χώρας και τη θέση της στα μνημόνια.

Οι οικονομικές – πολιτικές – νομικές διαστάσεις του όλου πλέγματος των προβλημάτων τα οποία ελέγχθηκαν στην Εξεταστική Επιτροπή Διερεύνησης των Σκανδάλων στην Υγεία και στο Φάρμακο, τους 18 μήνες λειτουργίας της, είναι κολοσσιαίες. Από το υλικό που παραλάβαμε και τις μαρτυρικές καταθέσεις, μπορεί να αποτιμηθεί κατά προσέγγιση το μέγεθος της ζημιάς κατά του δημοσίου συμφέροντος από τη σκανδαλώδη διαχείριση του δημοσίου χρήματος στο φάρμακο και τις προμήθειες στο χώρο της υγείας. Οι παράμετροι είναι πολλές και ο όγκος των δεδομένων – των στοιχείων τεράστιος. Σε κάθε περίπτωση, όμως, είναι βέβαιο πέραν πάσης αμφισβήτησης ότι υπήρχαν :

- παθογένειες, στρεβλώσεις, σπατάλες, συναλλαγές, μίζες, ρεμούλα, διαφθορά, εκμαυλισμός συνειδήσεων, δωροδοκίες και δωροληψίες, διασπάθιση δημοσίου χρήματος
- εξωφρενικές τιμές ορισμένων φαρμάκων, απουσία μηχανισμού προετοιμασίας της τιμολόγησης και ανατιμολόγησης νέων φαρμάκων μέχρι τον Νοέμβριο του 2013.
- διαπλεκόμενη τιμολογιακή πολιτική φαρμάκου, χωρίς καμία διαπραγμάτευση τιμών επί σειρά ετών
- αυθαίρετη απόσυρση δοκιμασμένων φθηνών και αποτελεσματικών φαρμάκων υπέρ νεότερων ακριβών φαρμάκων των ίδιων Φαρμακευτικών Εταιριών
- απευθείας αναθέσεις προμηθειών και τεράστιες υπερτιμολογήσεις σε σύγκριση με τις αντίστοιχες τιμές στη διεθνή αγορά, στην δαπάνη για τον μοριακό έλεγχο του αίματος (60 ευρώ ανά φιάλη αίματος όταν η Πολωνία πλήρωνε 10 ευρώ ανά φιάλη), στις προμήθειες αξονικών - μαγνητικών τομογράφων, υπερηχογράφων, γ-καμερών, αναλυτών και άλλων μηχανημάτων βιοϊατρικού εξοπλισμού, ορισμένα από τα οποία μηχανήματα, όπως τώρα αποκαλύπτεται παρέμεναν αχρησιμοποίητα καθώς και υγειονομικού υλικού πολλών Νοσοκομείων της χώρας όπως αποκάλυψαν οι έλεγχοι του ΣΕΥΥΠ (Π.Π.Γ.Ν.Αλεξανδρούπολης, Π.Π.Γ.Ν.Πατρών, Π.Π.Γ.Ν.Λάρισας, Ιπποκράτειο Θεσ/νίκης, Γ.Ν.Ν.Καβάλας, ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ – ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ – ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ, ΛΑΪΚΟ...) – βηματοδοτών – απινιδωτών - μοσχευμάτων - υλικών αγγειοπλαστικής, αρθροπλαστικής, οστεοσύνθεσης, λαπαροσκοπίας, νευροχειρουργικής, καρδιοχειρουργικής – ενδοφακών – διεγερτών νεύρων – φίλτρων τεχνητού νεφρού - ραδιοφαρμάκων – αντιδραστηρίων - αιμοστατικών γαζών – επιθεμάτων – σκευασμάτων διατροφής – θερμικών καμερών για τις οποίες αναφορά γίνεται σε ιδιαίτερο κεφάλαιο αυτού του πορίσματος.
- αθρόες εισαγωγές νέων φαρμακευτικών σκευασμάτων, ατεκμηρίωτες
- αδιαφορία για τα ελληνικά ποιοτικά γενόσημα φάρμακα και για τη στήριξη της εγχώριας φαρμακοβιομηχανίας – δυναμικό κλάδο της εθνικής οικονομίας με σημαντική εξωστρέφεια
- ασυδοσία των Πολυεθνικών Φαρμακευτικών Εταιριών στον ανταγωνισμό για την άλωση της φαρμακευτικής αγοράς, στην οργάνωση και χρηματοδότηση Ιατρικών Συνεδρίων και στην ενημέρωση των γιατρών για τα φαρμακευτικά σκευάσματα – τις επιθυμητές και ανεπιθύμητες δράσεις τους
- ανεξέλεγκτη δράση κυκλωμάτων διαπλοκής στα γραφεία διοργάνωσης ιατρικών συνεδρίων
- εκμαυλισμός αρκετών λειτουργών της υγείας, από τις δελεαστικές παροχές – δωροδοκίες Προμηθευτικών Εταιριών, Φαρμακευτικών Εταιριών, που θησαύριζαν σε βάρος του Δημοσίου - των Ασφαλιστικών Ταμείων και της τσέπης των ασθενών (χαρακτηριστική η περίπτωση της NOBARTIS για τις μεθοδεύσεις των πολυεθνικών φαρμάκου να μεγιστοποιήσουν την κερδοφορία τους και να αλώσουν την αγορά του φαρμάκου. Ο Γενικός

Διευθυντής της κ. Φρουζής σε συγκέντρωση των υψηλόβαθμων στελεχών της Εταιρίας κομπάζει ότι η Εταιρία επιτύγχανε τους στόχους της στην Ελλάδα διότι μπορούσε να προσεγγίζει **κάθε βαθμίδα επηρεασμού της τιμολόγησης** και της φαρμακευτικής πολιτικής, περιλαμβανόμενου και του πρωθυπουργού, στην επίτευξη επιλεκτικών ανατιμήσεων)

- απουσία διαγνωστικών και θεραπευτικών πρωτοκόλλων, προκλητή ζήτηση φαρμάκων εξετάσεων - προμηθειών, υπερβολική κατανάλωση αντιβιοτικών, πολυφαρμακία
- απουσία διακρατικής ευρωπαϊκής συνεργασίας για κοινή παρέμβαση στην αξιολόγηση και διαπραγμάτευση των τιμών των νέων ακριβών φαρμάκων (τώρα υπάρχει η Πρωτοβουλία της Βαλέτα που περιλαμβάνει την Ελλάδα, Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία, Κύπρο, Μάλτα, Ιρλανδία, Ρουμανία, Σλοβενία, Κροατία και εκδήλωση ενδιαφέροντος από τη Γαλλία να παρακολουθεί τις εργασίες της Τεχνικής Επιτροπής).
- αδικαιολόγητη αύξηση της φαρμακευτικής αγοράς και εκτόξευση δαπανών που ξεκινά από το έτος 2001, κορυφώνεται στα έτη 2006-2009 (από 1.278 εκατ. ευρώ το 2000, η εξωνοσοκομειακή φαρμακευτική δαπάνη εκτοξεύεται στα 5.108 εκατ. ευρώ το 2009, 700 ευρώ κατά κεφαλήν στην Ελλάδα – 270 στη Μεγάλη Βρετανία) και στη συνέχεια σταδιακά μειώνεται (4.522 το 2010, 3.750 το 2011, 2.880 το 2012, 2371 το 2013, 1.950 εκατ. ευρώ έκτοτε), λόγω της επιβληθείσας δημοσιονομικής προσαρμογής και των κλειστών προϋπολογισμών. Ωστόσο αυτή η μείωση δαπανών μετά το 2011 δεν σημαίνει απαραίτητα εξυγίανση της φαρμακευτικής πολιτικής, καθώς επωφελήθηκαν συγκεκριμένες Εταιρείες από τον αθέμιτο ανταγωνισμό – **από υπερτιμολογήσεις συγκεκριμένων φαρμάκων** και πολύ μεγάλο μέρος του κόστους το επωμίστηκαν οι ασφαλισμένοι.

Η εκτίμηση της συνολικής οικονομικής επιβάρυνσης για τη χώρα κατά το εξεταζόμενο διάστημα από το μεγάλο φαγοπότη, από τη σκανδαλώδη διαχείριση του δημοσίου χρήματος στην υγεία και το φάρμακο, κατά την προσέγγιση αρκετών μαρτύρων και μελετητών των ζητημάτων της υγείας, αγγίζει τα 85 δις ευρώ - 23 δις περίπου στο φάρμακο (η συνολική δαπάνη υγείας υπολογίζεται στα 265 δις ευρώ, ενώ η συνολική φαρμακευτική δαπάνη – δημόσια και ιδιωτική – στο διάστημα που εξετάζουμε (1997 – 2015) ανήλθε σύμφωνα με τα στοιχεία του ΕΟΦ στα 93 δις ευρώ περίπου). Η εκτίμηση αυτή βρίσκει σύμφωνους τον Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας κ. Π. Πολάκη, τον πρώην Υπουργό Υγείας κ. Γ. Σούρλα, τη Γενική Επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης, κ. Παπασπύρου, τον Γενικό Επιθεωρητή του Σώματος Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας Πρόνοιας (ΣΕΥΥΠ), κ. Στ. Ευαγγελάτο. Ο τελευταίος μάλιστα -κρίνοντας από τα επιμέρους στοιχεία που έχει στη διάθεσή του για τις υποθέσεις που εξέτασε- εξέφρασε την άποψη ότι η πραγματική βλάβη για το ελληνικό δημόσιο πιθανόν να ξεπερνά την εκτίμηση του Υπουργού κ.Πολάκη. Ο πρώην Γενικός Εισαγγελέας κατά της Διαφθοράς κ. Νικολούδης εκτίμησε ότι το μαύρο χρήμα στην υγεία αγγίζει το 24% των συνολικών δαπανών(των 265 διςευρώ). Ο κ. Σούρλας κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή στοιχεία εκτεταμένης διαφθοράς, χρηματισμού, υπερτιμολογήσεων, υπερσυνταγογράφησης και ότι του πρότειναν μίζα 500 εκατ. δραχμών, την οποία αρνήθηκε. Οι πρώην Υπουργοί Υγείας κ.κ. Αλ. Παπαδόπουλος, Δημ. Κρεμαστινός, Ντ. Μπακογιάννη, Φωτεινή Σκοπούλη, Μάριος Σαλμάς, κατήγγειλαν κατά διαστήματα τη κατασπατάληση πόρων, τη κακοδιαχείριση, τις τριγωνικές συναλλαγές, τα εικονικά τιμολόγια, τις εξωσυμβατικές απευθείας αναθέσεις προμηθειών, τον αθέμιτο πλουτισμό, την κραυγή, την ύπαρξη τρωκτικών - « πιράνχας» στο χώρο της υγείας. Ο πρώην Υπουργός κ. Ηλ. Μόσιαλος αποκάλυψε το ξεζούμισμα και την υπερχρέωση του ΙΚΑ και άλλων Ασφαλιστικών Ταμείων από τις υπερτιμολογήσεις – τις μουσικές συμφωνίες – την ευνοιοκρατία... Ο πρώην Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης κ. Ρακιντζής στις εκθέσεις του καταγράφει ότι η σπατάλη, η παραοικονομία και η διαφθορά στην υγεία αποτελούν σημαντικές αιτίες επιβάρυνσης των δημόσιων οικονομικών. Το Ποινικό Τμήμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ, τον Απρίλιο

του 2011, επέβαλε πρόστιμα 350 εκατ. δολαρίων σε Εταιρίες που δωροδοκούσαν στην Ελλάδα για προώθηση φαρμάκων, ιατρικών συσκευών.

Για τους λόγους αυτούς οι πρόσφατες θεωρίες περί « σκευωρίας», « σκανδαλογίας», « προκατασκευασμένων κατηγοριών», « φάμπρικας διώξεων», « επικοινωνιακού πυροτεχνήματος», « παραγωγής λάσπης», « σπύλωσης πολιτικών αντιπάλων», « γελοίου πορίσματος» ή και περί « τηλεοπτικών δικών στη Βουλή των Ελλήνων για τη διερεύνηση υπαρκτών ή ίσως και ανύπαρκτων σκανδάλων στο χώρο της υγείας» (Απ. Κακλαμάνης « ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 4/11/18) αντανakλά την εσκεμμένη αδυναμία των ηγεσιών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και ορισμένων κορυφαίων πολιτικών που είχαν ευθύνες για τη ποιότητα και την ηθική της διακυβέρνησης της χώρας από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, να αντιμετωπίσουν τις συγκεκριμένες συνέπειες των τεράστιων ελλειμμάτων, της υπερχρέωσης, της διασπάθισης του δημοσίου χρήματος στον χώρο της υγείας και της φαρμακευτικής πολιτικής και ουσιαστικά την έκδηλη πρόθεσή τους για κουκούλωμα και ατιμωρησία με το δόγμα « άνθρακες ο θησαυρός». Αντίθετα, η ολοκλήρωση της διερεύνησης ευθυνών για τα αναμφισβήτητα σκάνδαλα στο χώρο της υγείας και του φαρμάκου, συμβάλει στη Κάθαρση της δημόσιας ζωής από τις παθογένειες του παρελθόντος, στην μερική έστω επιστροφή των κλεμμένων, στην αναβάθμιση του ρόλου του ΕΟΦ, του ΙΦΕΤ, του ΕΟΠΥΥ, του ΚΕΣΥ, του ΚΕΕΛΠΝΟ, της ΗΔΙΚΑ, της ΕΚΑΠΥ, της Επιτροπής ΗΤΑ και στην εφαρμογή μακροχρόνιας εθνικής φαρμακευτικής πολιτικής και πολιτικών υγείας – προμηθειών που θα ωφελεί τους ασθενείς και θα αξιοποιεί με τον καλύτερο τρόπο το δημόσιο χρήμα.....

Δ. Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΘΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Το ζήτημα της διόγκωσης των δαπανών διαπιστώθηκε ότι έχει 4 βασικές παραμέτρους!

- Την απουσία μηχανισμού προετοιμασίας της τιμολόγησης νέων φαρμάκων και ανατιμολόγησης μέχρι την ψήφιση του Νόμου 4052/2012, ο οποίος με το άρθρο 16 αναθέτει στον ΕΟΦ « την αρμοδιότητα υποβολής πρότασης για τον καθορισμό τιμών φαρμάκων ανθρώπινης χρήσης».
- Την υπερτιμολόγηση
- Την προκλητή ζήτηση
- Την υπερσυνταγογράφηση-κατευθυνόμενη συνταγογράφηση.

Η τιμολόγηση των φαρμάκων πραγματοποιούνταν με υπουργικές αποφάσεις, των Υπουργείων Εμπορίου και Ανάπτυξης έως το 2011 και ακολούθως του Υπουργείου Υγείας (Νόμος 3918/2011). Ο μηχανισμός τιμολόγησης είχε ως βάση την εύρεση της μέσης τιμής των τριών χαμηλότερων τιμών μεταξύ των κρατών της Ε.Ε. Ωστόσο υπήρχαν σημαντικές στρεβλώσεις :

- Ο εντοπισμός των τριών χωρών με τη χαμηλότερη τιμή δεν βασιζόταν σε κάποιο αυτοματοποιημένο, διαφανές και κυρίως προσβάσιμο σύστημα δεδομένων. Αυτό δημιουργεί βάσιμες υποψίες για την αξιοπιστία του προσδιορισμού αυτής της τιμής και καθιστά δυσχερή ή ακόμη και αδύνατο τον έλεγχο της εγκυρότητας και του αδιάβλητου της διαδικασίας.
- Κατά την περίοδο 2005-2009 στη διαμόρφωση της μέσης χαμηλότερης τιμής υπολογιζόταν και η τιμή του φαρμάκου στην Ελβετία (!), ενώ δεν λαμβάνονταν υπόψη οι τιμές των φαρμάκων στις χώρες που εντάχθηκαν στην ΕΕ μετά το 2004.
- Οι εταιρίες είχαν τη δυνατότητα να αποσύρουν κάποιο φάρμακο από κάποια χώρα, όταν διαπίστωναν ότι ο υπολογισμός της τιμής κυκλοφορίας του εκεί οδηγούσε σε χαμηλή διαμόρφωση της τιμής στην Ελλάδα. Εδώ πρέπει να ληφθεί υπόψη πως η Ελλάδα συμμετέχει στο Διεθνές Σύστημα Αξιολόγησης και η τιμή που διαμορφώνεται εδώ επηρεάζει την τιμή παγκοσμίως. Οπότε είναι κατανοητό με πόσο ζήλο οι φαρμακευτικές εταιρίες επεδίωκαν την υψηλότερη δυνατή τιμή στη χώρα μας.

Έγιναν κάποιες προσπάθειες –μετά το ξέσπασμα της κρίσης- να περιοριστούν οι δαπάνες με μέτρα όπως η Λίστα Φαρμάκων και το Παρατηρητήριο Τιμών (θεσμο-θετήθηκε από την ΕΠΥ την 26 – 5 – 2010). Ωστόσο δεν απέδωσαν ουσιαστικά αποτελέσματα, διότι δεν πραγματοποιήθηκαν οι

απαιτούμενες δομικές-θεσμικές αλλαγές. Με τον Ν. 4052/2012 δόθηκε στον ΕΟΦ η αρμοδιότητα υποβολής πρότασης για τον καθορισμό τιμών φαρμάκων και με βάση το άρθρο 16 ο Πρόεδρος του ΕΟΦ κ. Δημήτριος Λιντζέρης (Νοέμβριος 2013 – Δεκέμβριος 2014) αποφάσισε τον Νοέμβριο του 2013 να συγκροτήσει και να στελεχώσει « Τμήμα Τιμολόγησης Φαρμάκων» του ΕΟΦ στη Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών Ελέγχου Προϊόντων, το οποίο λειτούργησε για πρώτη φορά. Έκτοτε η συγκεκριμένη αρμοδιότητα ασκήθηκε αποκλειστικά από το Τμήμα, με διαφάνεια – ηλεκτρονική αποτύπωση – ανοιχτή διαβούλευση με τους κατόχους αδειών κυκλοφορίας. Γίνονταν αναρτήσεις στο διαδίκτυο, δημοσίευση αιτημάτων τιμολόγησης, σε κάθε φάση της διαδικασίας ανατιμολόγησης. Η τελική πρόταση του ΕΟΦ για τις τιμές φαρμάκων δημοσιεύονταν στην ιστοσελίδα του ΕΟΦ και αποστέλλονταν στο Υπουργείο Υγείας. Ο Υπουργός πριν υπογράψει το Δελτίο Τιμών συγκαλούσε την Επιτροπή Τιμών – που αποτελούνταν από κοινωνικούς εταίρους – για συζήτηση της πρότασης του ΕΟΦ.

Αυτό όμως που κυρίως έλλειψε ήταν ένας αξιόπιστος μηχανισμός διαπραγμάτευσης των τιμών προς όφελος του δημοσίου. Η Επιτροπή Διαπραγμάτευσης ενεργοποιήθηκε μετά το 2015, με απτά ήδη αποτελέσματα.

Επιπλέον μέσα σε αυτό το γενικό πλαίσιο επισημάνθηκαν ένα πλήθος ακόμη από παθογένειες:

- Συχνά οι εταιρίες δεν συμμετέχουν στον μειοδοτικό διαγωνισμό για την προμήθεια υλικών ή μηχανημάτων, ώστε να εξαναγκάσουν την απευθείας ανάθεση σε υψηλές τιμές.
- Ιδρύονται offshore εταιρίες που υπερτιμολογούν το προϊόν με στόχο να δημιουργείται μια πλασματική εικόνα για τη διεθνή τιμή του.
- Οι εταιρίες δημιουργούν τεχνητή έλλειψη στην αγορά για να αυξήσουν τις τιμές και συχνά λειτουργούν ως καρτέλ.
- Οργανώνονται πολυάριθμα ιατρικά συνέδρια με χορηγούς εταιρίες που δραστηριοποιούνται στο χώρο του φαρμάκου και των ιατρικών συσκευών-υλικών. Ο αριθμός των συνεδρίων αυτών στην Ελλάδα ήταν ιλιγγιώδης. Ο χαρακτήρας τους, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, δεν ήταν επιστημονικός ή εκπαιδευτικός, ως όφειλε, αλλά καθαρά προωθητικός των νέων προϊόντων. Έλειπε εξάλλου η απαιτούμενη διαφάνεια στη διαδικασία των χορηγιών και στον τρόπο επιλογής των συμμετεχόντων.
- Για να αποφευχθεί κάποιος διαγωνισμός για την προμήθεια μηχανημάτων ή υλικού γίνονταν κατάτμηση του έργου, ώστε να ήταν εφικτές οι απευθείας αναθέσεις. Άλλωστε οι παράτυπες προμήθειες υλικού υπήρξαν σύνηθες φαινόμενο.
- Ελλείπει συγκεκριμένου Θεραπευτικού Πρωτοκόλλου συχνά οι ασθενείς κατευθύνονταν αναίτια στα ακριβά φάρμακα.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΩΝ ΕΛΕΓΚΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ Η ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΟΥ

Κατά την εξέτάσή του ο Γενικός Επιθεωρητής του ΣΕΥΥΠ υπογράμμισε ότι ο ελεγκτικός αυτός οργανισμός ανταποκρίθηκε με ευσυνειδησία στη σύνθετη και απαιτητική αποστολή του. Τόνισε μάλιστα ότι το έργο του δέχεται εύσημα όχι μόνο από την (νυν) πολιτική ηγεσία, αλλά και από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, τον ΟΟΣΑ, ο οποίος στα πλαίσια της τεχνικής βοήθειας που έχει δώσει, έχει αναγνωρίσει το ΣΕΥΥΠ ως αιχμή του δόρατος κατά της διαφθοράς στη χώρα μας. Κατέθεσε ακόμη ότι το έργο του ΣΕΥΥΠ ενίοτε προσέκρουε τόσο στην έλλειψη στοιχείων όσο και στην απροθυμία των εμπλεκόμενων να συνεργαστούν.

Παρά τις δυσκολίες, ωστόσο, το σώμα ελέγχει μεγάλο πλήθος υποθέσεων και τις παρέπεμψε με εμπειριστατωμένο αποδεικτικό υλικό για τον αρμόδιο πειθαρχικό ή δικαστικό έλεγχο.... **Τέλος, επισημάνθηκε ότι υπήρξαν ΚΥΑ βάσει των οποίων θεσπιζόντουσαν ανώτατες τιμές για αρκετά υλικά (βηματοδότες, απινιδωτές...) πολύ υψηλότερες (5 – 10 φορές) από τις αντίστοιχες άλλων χωρών της ΕΕ.** Το ΣΕΥΥΠ προέβη και σε συγκεκριμένες προτάσεις για την προμήθεια υλικών σε χαμηλότερες τιμές, οι οποίες αγνοήθηκαν. Το ίδιο εξάλλου αγνοήθηκαν οι αναλυτικές εκθέσεις Σούρλα και Ρακιντζή.. Να σας πω εδώ ότι ζητήσαμε με προτάσεις μας –και αυτό νομίζω ότι έχει

σημασία για την Επιτροπή σας- να καταργηθούν άμεσα οι κοινές υπουργικές αποφάσεις που καθορίζουν ανώτατες τιμές και ο στόχος θα πρέπει να είναι η προμήθεια των συγκεκριμένων ειδών μέσω διαγωνισμών. Κύριε Πρόεδρε, είναι στα πεπραγμένα του ΣΕΥΥΠ του 2004, τα οποία σας έχουμε ήδη αποστείλει. Με το πρώτο αίτημά σας, σας στείλαμε τα συνολικά πεπραγμένα.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Από το παραδοθέν στην Εξεταστική Επιτροπή υλικό, τις δικογραφίες που μας έστειλε η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, τις εκθέσεις των Ελεγκτικών Σωμάτων – του ΣΕΥΥΠ – του ΣΔΟΕ - της Γενικής Επιθεώρησης Δημόσιας Διοίκησης - του ΓΛΚ και τις καταθέσεις των μαρτύρων προκύπτει με σαφήνεια η ύπαρξη καίριων ευθυνών Υπουργών, για το επίμαχο χρονικό διάστημα, κυρίως για τους εξής λόγους:

- Το συνολικό πλαίσιο τιμολόγησης των φαρμάκων οριζόταν από υπουργικές αποφάσεις και οι τελικές τιμές επικυρώνονταν από τον Υπουργό (του Εμπορίου και της Ανάπτυξης έως το 2011 και έκτοτε του Υγείας). **Άρα η τελική τιμολόγηση ήταν και πολιτική απόφαση.**
- Η απογείωση των δαπανών θα έπρεπε, όπως είναι αυτονόητο, να κινητοποιήσει τον υπεύθυνο Υπουργό για τη λήψη δραστικών μέτρων. Κάτι τέτοιο ωστόσο δεν συνέβη. Αρκετά καθυστερημένα έγιναν προσπάθειες συγκράτησης των τιμών με τη Λίστα Φαρμάκων, το Παρατηρητήριο Τιμών, την καθιέρωση της Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης, τη συγκρότηση Τμήματος Τιμολόγησης Φαρμάκων στον ΕΟΦ τον Νοέμβριο του 2013. Το ερώτημα αν θα πρέπει η αδράνεια αυτή να αποδοθεί σε απλή αβελτηρία, σε έλλειψη ικανότητας, σε απροθυμία σύγκρουσης με τα ιδιοτελή συμφέροντα ή σε κάτι ακόμη βαθύτερο – έκνομο ή παράνομο, είναι ανοικτό. Γεγονός, πάντως, αποτελεί ότι δεν επιδείχθηκε η δέουσα πολιτική βούληση για πάρα πολλά χρόνια.
- Το πλήθος των εκθέσεων των υπεύθυνων ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους οι οποίες αποδεδειγμένα έφθαναν στα Υπουργικά γραφεία δεν ευαισθητοποίησαν την πολιτική ηγεσία των εμπλεκόμενων υπουργείων. Δεν αντιμετωπίστηκε αποφασιστικά η διαφθορά, ούτε στη διακίνηση του φαρμάκου ούτε στις προμήθειες των νοσοκομείων.

Αναφορικά με το ζήτημα της ευθύνης των υπουργών στην όλη διαδικασία τιμολόγησης των φαρμάκων ενδεικτικά είναι τα ακόλουθα αποσπάσματα από τις μαρτυρικές καταθέσεις στην επιτροπή.

1) Από την μαρτυρική κατάθεση του κ. Ευαγγελάτου-Προϊσταμένου ΣΕΥΥΠ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Όμως, σε κάθε περίπτωση επαναλαμβάνω το εξής: Για το χρονικό διάστημα που ελέγχει η Επιτροπή σας, ο κ. Βλάχος έχει υπογράψει διατάξεις τιμολόγησης φαρμάκου και άφησα έναν προβληματισμό διαβάζοντας μια διάταξη τιμολόγησης συγκεκριμένη, η οποία ενδεχομένως πρέπει να ελεγχθεί για το κατά πόσο διασφαλίστηκε εκείνη την περίοδο που η

φαρμακευτική δαπάνη ήταν πολύ ψηλά. Άρα, λοιπόν, ο κ. Βλάχος εν δυνάμει είναι ελεγχόμενος για το διάστημα εκείνο. Σε αυτό προβληματίστηκα και σας κατέθεσα τον προβληματισμό μου επί λέξει. **(ιδ. Πρακτικό. 22-5-2018 σελ.79)**

ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Ο προβληματισμός είναι ο εξής, κύριε Νικολόπουλε. Είναι το κατά πόσον αυτή η διάταξη εξασφαλίζει τον μέσο όρο των τριών χαμηλότερων τιμών της Ευρώπης. **(ιδ. Πρακτικό. 30-5-2018,σελ.39)**

ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Σας είπα και την άλλη φορά, και ευχαριστώ για την ερώτηση, κύριε Νικολόπουλε, ότι οι διατάξεις τιμολόγησης των φαρμάκων, βάσει των οποίων βγαίνουν οι τιμές που παίρνει ένα φάρμακο στην αγορά, είναι υπουργική απόφαση, είναι πολιτική απόφαση. Δεν ήταν εισήγηση της υπηρεσίας κατά τον χρόνο που υπηρέτησα εγώ ως επικεφαλής της Διεύθυνσης Φαρμάκων στο Υπουργείο. Άρα δεν υπάρχει περίπτωση εφευρέσεως τρόπου. **(ιδ. Πρακτικό. 30-5-2018, σελ.43)**

ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): **Ξαναλέω ότι σε ό,τι αφορά τα φάρμακα: Οι διατάξεις τιμολόγησης είναι πολιτική απόφαση, δηλαδή είναι απόφαση του εκάστοτε Υπουργού Υγείας.** Για το χρονικό διάστημα το οποίο εγώ υπηρέτησα ως Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Φαρμάκων, ήταν πολιτική απόφαση, αν θέλετε.

(ιδ. Πρακτικό. 30-5-2018, σελ. 95). ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχει ευθύνη, όμως, κεντρική; ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Κοιτάξτε, ξεκάθαρα υπάρχει ευθύνη. Αφ' ης στιγμής το ελληνικό Δημόσιο καλείται να πληρώσει πολλαπλάσια τιμή, τι με ρωτάτε; Νομίζω ότι είναι αυτονόητο αυτό. **(ιδ.Πρακτικό. 30-5-2018 σελ, 301-302).**

Από την μαρτυρική κατάθεση της κ. Αντωνίου, Προέδρου ΕΟΦ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Για μένα είναι ένα θέμα -το ανέφερα αναλυτικά- ως προς την Επιτροπή Τιμών. Αισθάνομαι ότι οφείλουν τα στελέχη να ακολουθούν υπουργικές αποφάσεις, να αποτείνονται σε αυτές και να κάνουν τη δουλειά τους. Και το τρίτο και το τελευταίο, είναι τα οράματα της πολιτικής ηγεσίας -όποια κι εάν είναι- γιατί αυτά δημιουργούν υπουργικές αποφάσεις. Άρα, καταλήγοντας, οι ευθύνες -γιατί αυτό είναι το θέμα που αναζητούμε στην ουσία- είναι σε όποιον υπογράφει μια υπουργική απόφαση, σε όποιον στέλνει σε έναν Υπουργό μια εισήγηση τιμών -όπως αντιλαμβάνεστε, δεν αποποιούμαι τη δική μου ευθύνη- σε όποιον εισηγείται σε έναν Υπουργό και επίσης διπλή ευθύνη στον Υπουργό, γιατί στο τέλος υπογράφει τιμές. **(ιδ.Πρακτικό.20-6-2018,σελ.179-180)**

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Κοιτάξτε να δείτε, δεν γίνεται να μην το βλέπεις. Δεν γίνεται, δηλαδή, να μην βλέπεις ότι η δαπάνη αρχίζει και ανεβαίνει, σε όποιο πόστο κι αν είσαι, από το χαμηλότερο του διοικητικού μηχανισμού, μέχρι σε επίπεδο Υπουργού. Σαφώς και έχεις μια εικόνα. **Το**

θέμα είναι πραγματικά ποια είναι η πολιτική σου βούληση και ποιες είναι οι πολιτικές σου προτεραιότητες. Γιατί αυτό είναι κάτι που στην πολιτική παίζει πολύ μεγάλο ρόλο (ιδ.Πρακτικό.27-6-2018,σελ.90)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Κοιτάξτε, μια πολιτική ηγεσία, εάν επιτρέπει τέτοια πράγματα και είναι ανίκανη, οφείλει πολύ γρήγορα να αποσυρθεί. Εάν δεν αποσύρεται και συνεχίζει και τα βλέπει μπροστά της, τότε αρχίζει και φεύγει το πλαίσιο της ανικανότητας και μπαίνουν άλλα πλαίσια μέσα, τα οποία δεν άπτονται αυτής της Αίθουσας, άπτονται άλλων αιθουσών. (ιδ.Πρακτικό.27-6-2018, σελ.161)

3) Από την μαρτυρική κατάθεση του κ. Λιντζέρη, Πρώην Προέδρου ΕΟΦ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ (Μάρτυς): Υπάρχουν διάφορες προσεγγίσεις. Ανάλογα με το πόσο μπορείς να ανθίστασαι ως πολιτική ηγεσία στην πίεση των φαρμακευτικών εταιριών, έχεις ή δεν έχεις μεγαλύτερο αριθμό δείγματος για λήψη μέσου όρου. Νομίζω ότι έγινα κατανοητός (ιδ.Πρακτικό.17-10-2018,σελ.89). Τέλος θα πρέπει να επισημανθεί ο ιδιαίτερος ρόλος των συμβούλων των Υπουργών Υγείας. Είναι αυτονόητο ότι ίδιος ο Υπουργός δεν είναι δυνατόν να χειριστεί προσωπικά όλες τις λεπτομέρειες της διαδικασίας που αφορά στην τιμολόγηση των φαρμάκων. Δημιουργεί λοιπόν ένα επιτελείο συμβούλων που αναλαμβάνουν να διεκπεραιώσουν τα επιμέρους ζητήματα και να του εισηγηθούν τις τελικές τιμές των φαρμάκων και των προμηθειών, τις οποίες υπογράφει. Πρόκειται για μετακλητούς υπαλλήλους, των οποίων η θέση στην όλη διαδικασία είναι καίρια. Όσο λοιπόν η εποπτεία που πρέπει να ασκεί ο Υπουργός είναι υποτονική τόσο παρέχεται και ο ανάλογος χώρος στους Συμβούλους του να δράσουν παράτυπα αναπτύσσοντας ύποπτους δεσμούς με τις εταιρίες.

Εξυπακούεται πως σε κάθε περίπτωση η ευθύνη βαρύνει τον Υπουργό, διότι αυτός ορίζει το πλαίσιο, επιλέγει τους συμβούλους του και παίρνει τις τελικές αποφάσεις. Κατά την εξέταση της Προέδρου του ΕΟΦ κ. Αντωνίου αναφέρθηκε ευθαρσώς το όνομα του κ. **Μανιαδάκη** ως χαρακτηριστικό παράδειγμα συμβούλου με κομβικό και αδιαφανή ρόλο.

Από την κατάθεση της κ. Αντωνίου(Προέδρου ΕΟΦ).

Έχω εγώ χαρτιά -τότε που αρχίζει ο ΕΟΦ- όπου για παράδειγμα το 2012 πηγαίνουν συγκεκριμένα μέλη από τον ΕΟΦ στο Υπουργείο Υγείας, γιατί καλούνται και συναντιούνται με γνωστό σύμβουλο του Υπουργού Υγείας... ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ο οποίος είναι ο σχετικός σύμβουλος, ο οποίος ξέρει τα πράγματα και εισηγείται...ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Είναι ο κ. Μανιαδάκης. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Νομίζω ότι ήταν το 2013. Ήταν ο κ. Μανιαδάκης, ο οποίος ήταν δίπλα και έδινε κατευθύνσεις για το πώς θα γίνει η τιμολόγηση που θα πήγαινε στον ΕΟΦ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ.

Μανιαδάκης, που μετά έγινε καθηγητής; ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Ναι. Εάν αυτά συμβαίνουν και αποδειχθούν, δεν είναι απλώς λάθος, είναι ποινικά τεράστια αδικήματα. Δηλαδή, δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου ότι θα είμαι σύμβουλος Υπουργού και συγχρόνως θα χρηματίζομαι από βιομηχανία. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Ο κ. Μανιαδάκης έπαιζε ενεργό ρόλο σ' αυτό που λέμε πολιτική συμβουλών σε πολιτική υγείας, πολιτική τιμολόγησης.

Σχετικά με την μη διαπραγμάτευση των τιμών, η κ. Αντωνίου καταθέτει:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Αν θυμάμαι καλά -μπορώ, όμως, να το δω τώρα, έχω φέρει όλες τις νομοθεσίες- θεσμικό πλαίσιο για τη διαπραγμάτευση υπήρχε, νομίζω, και από το 2013 και από το 2014. Υπήρχε Επιτροπή Διαπραγμάτευσης -για το 2014 είμαι σίγουρη ότι υπήρχε- και ήταν υπό την εποπτεία του ΕΟΠΥΥ, του ασφαλιστικού φορέα, όπως ήταν λογικό. Όταν εγώ ανέλαβα στον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων, αυτή η Επιτροπή Διαπραγμάτευσης δεν λειτουργούσε. Ενεργοποιήθηκε αυτή η Επιτροπή Διαπραγμάτευσης και «τρέχει» αυτήν τη στιγμή. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Πότε; ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Μετά το 2015. «Τρέχει» αυτήν τη στιγμή και τα αποτελέσματά της οφείλουν να είναι εμπιστευτικά. Πιστεύω, όμως, ότι γενικά είναι θετικά. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Υπό γενική έννοια, αυτή η μεθοδολογία διαπραγμάτευσης που επιλέγουν τα κράτη έχουν αποτελεσματικότητα ως προς τον εξορθολογισμό της δαπάνης; ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): Κύριε Λάππα, δεν ανακαλύπτουμε την Αμερική σε αυτά τα πράγματα. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Μάρτυς): *Επισήμως διαπραγμάτευση δεν έχω δει πριν το 2015.*

Για το θέμα των επιλεκτικών αυξήσεων ορισμένων φαρμάκων εν μέσω κρίσεως και ενώ, γενικά, δεν επιτρέπονται αυξήσεις στα φάρμακα η κ. Αντωνίου αναφέρει ότι πρώτο και κύριο, υπάρχουν νομοθετικές ρυθμίσεις στα πλαίσια μετά το 2010 και 2011 που δεν επιτρέπουν τις αυξήσεις στα φάρμακα. Άρα, όταν έχουμε αυξήσεις, όπως έγραφαν οι υπουργικές από το 2012 –και τις έχω φέρει όλες, ό,τι θέλετε να το κοιτάξουμε- από το 2012 και μετά λοιπόν έπρεπε να είσαι αιτιολογημένος όταν επρόκειτο να κάνεις αυξήσεις ή να πατούσες σε συγκεκριμένα σημεία που σου επέτρεπε το νομικό πλαίσιο για να έχεις μια διαφορετική τιμή.

ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ-ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΣΕΥΥΠ

Από όλους τους μάρτυρες ο κ. Στ. Ευαγγελάτος υπήρξε ο πλέον σαφής και κατηγορηματικός. Λόγω της μεγάλης εμπειρίας του στο Σώμα κατέθεσε συγκεκριμένα στοιχεία για σειρά παρανομιών σχετικά με την κοστολόγηση υλικών και εργασιών. Ενδεικτικά ο κ. Στ. Ευαγγελάτος, Γενικός Επιθεωρητής του Σώματος Επιθεωρητών Υγείας και Πρόνοιας κατέθεσε:

ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Να σας πω, απ' όσο θυμάμαι από την προηγούμενη θητεία μου ως επιθεωρητή, ότι το ΣΕΥΥΠ ενεπλάκη δυναμικά εκείνα τα χρόνια –στα μέσα της δεκαετίας του 2000- όταν υπήρξαν κάποιες

δημοσιογραφικές έρευνες σχετικά με το γεγονός των υπερτιμολογήσεων σε βηματοδότες, στεντ, απινιδωτές, αλλά και σε φίλτρα τεχνητού νεφρού. Πρώτον, πριν την έκδοση των κοινών υπουργικών αποφάσεων, με τις οποίες καθορίστηκαν οι ανώτατες τιμές για την προμήθεια βηματοδοτών και απινιδωτών, η τακτική των προμηθευτών να μη συμμετέχουν στους διαγωνισμούς αποσκοπούσε στο να οδηγηθεί η διαδικασία προμήθειάς τους σε απ' ευθείας αναθέσεις -αυτό ήταν μέχρι τότε το καθεστώς απευθείας αναθέσεων- με τιμές πολύ υψηλές, τις οποίες θεωρούμε ότι οι προμηθευτές ήθελαν να καθιερώσουν στην αγορά. Οι τιμές προμήθειας των βηματοδοτών και απινιδωτών τέθηκαν με τις κοινές υπουργικές αποφάσεις σε τιμές πολύ υψηλότερες από τις τιμές που ισχύουν διεθνώς για τα είδη αυτά. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε και τις υπουργικές αποφάσεις; ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Μπορείτε κάλλιστα να τις βρείτε. Καθορίστηκαν δε χωρίς να γίνει έρευνα αγοράς –στις τιμές, δηλαδή, αναφέρομαι εδώ- σε διεθνές επίπεδο. Οι τιμές που καθορίστηκαν με τις κοινές υπουργικές αποφάσεις είναι οι ανώτατες επιτρεπόμενες, αλλά δεν έχουν αποκλειστικό χαρακτήρα, γιατί τα νοσοκομεία είχαν την υποχρέωση, κατά την άποψη της υπηρεσίας μας, να διαπραγματεύονται με τους προμηθευτές, ώστε να υπάρχει έκπτωση. Τα νοσοκομεία προμηθεύτηκαν τους βηματοδότες και τους απινιδωτές στις ανώτατες επιτρεπόμενες τιμές ή με μικρή απόκλιση από αυτές. Οι ανωτέρω κοινές υπουργικές αποφάσεις αποτέλεσαν το άλλοθι, ώστε τα νοσοκομεία να νομιμοποιούν τη διαδικασία της απευθείας ανάθεσης.....Η διαδικασία, λοιπόν, που είχε καθιερωθεί σε πολλά νοσοκομεία τότε, ήταν να γίνονται οι παραγγελίες των ειδών προς τις προμηθεύτριες εταιρείες απευθείας από τους γιατρούς, χωρίς κανέναν έλεγχο από τις οικονομικές υπηρεσίες. Οι προμήθειες, λοιπόν, γίνονταν απευθείας από τους γιατρούς, χωρίς κανέναν έλεγχο από τις οικονομικές υπηρεσίες, όπως έχει καταγραφεί. Αυτές ασχολούνταν μόνο με την τυπική διαδικασία της λογιστικής διεκπεραίωσης των τιμολογίων. Εδώ υπήρξε και ένα άλλο φαινόμενο: Υπήρξαν offshore εταιρείες, τις οποίες ίδρυσαν οι οίκοι οι οποίοι εκπροσωπούν κάποιους άλλους οίκους στην Ελλάδα. Ίδρυσαν κάποιες offshore στην Κύπρο ή και αλλού. Με αυτή τη διαδικασία, λοιπόν, των offshore αλλοιώνεται η πραγματική εικόνα ως προς τις τιμές εισαγωγής. Άρα, εδώ, εφόσον δεν ελάμβανε χώρα έρευνα σε διεθνές επίπεδο για τιμές που ίσχυαν για τα είδη αυτά που είπαμε και για τα φίλτρα τεχνητού νεφρού στα οποία θα αναφερθώ αντίστοιχα, δεν υπήρχε αίσθηση τι γινόταν σε διεθνές επίπεδο. Υπήρχαν οι ανώτατες τιμές από τις κοινές υπουργικές αποφάσεις και η όποια εταιρεία για να δικαιολογήσει την τιμή, η οποία ήταν αυξημένη στην Ελλάδα και που μετά από έρευνα βρέθηκε να είναι πολλαπλάσια από αυτή που ίσχυε σε άλλες χώρες, ίδρυε offshore εταιρείες, έτσι ώστε να φαίνεται άλλη εικόνα ως προς τις τιμές εισαγωγής των προϊόντων τους στη χώρα μας... Άρα, από τις εταιρείες διαμορφώνονταν υψηλές οι τιμές, τις οποίες καλείται να καταβάλει ως πελάτης το ελληνικό δημόσιο μέσω των νοσοκομείων, αλλά και μέσω των ασφαλιστικών ταμείων. Εκτός από βηματοδότες και απινιδωτές,

οι τιμές προμήθειας και των υλικών αγγειοπλαστικής τότε ήταν πολύ υψηλότερες από αυτές που ισχύουν διεθνώς. Οι φορείς δεν προβαίνουν σε έρευνα αγοράς, στην οποία θα μπορούσαν να είχαν συμβάλει και τα περιφερειακά συστήματα υγείας, οι σημερινές Υγειονομικές Περιφέρειες. Εδώ λέμε ότι η αγορά της Κύπρου, που έχει τα ίδια χαρακτηριστικά, προμηθεύεται σε πολύ χαμηλότερες τιμές... Στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αλεξανδρουπόλεως, από διαγωνισμό για προμήθεια αναλωσίμων υλικών χειρουργείου από το 2005 μέχρι και το 2009, προμήθεια υγειονομικού υλικού, προμήθεια για συσκευές και όργανα ειδών ιατρονοσηλείας, το σύνολο της παραπάνω οικονομικής βλάβης του φορέα ανέρχεται στο ποσό των 974.000 ευρώ, δηλαδή 1 εκατομμύριο ευρώ υπέστη ζημιά, όπως αποδείχθηκε, με σκοπιμότητα των μελών των επιτροπών... Η προμήθεια οστικών μοσχευμάτων στη Νευροχειρουργική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Καβάλας γινόταν με τη διαδικασία αυτή που σας είπα, με απευθείας αναθέσεις, χωρίς διαπραγμάτευση, με αυτό το πλαίσιο το οποίο σας ανέφερα στην αρχή. «Δεν υπήρχαν διαδικασίες διαπραγμάτευσης και αυτό επέτρεπε στο ιατρικό προσωπικό της Κλινικής να παραγγέλνει απευθείας και να προμηθεύονται τα νευροχειρουργικά υλικά από συγκεκριμένες εταιρείες, παρακάμπτοντας όλες τις ορθολογικές διαδικασίες προμηθειών. Χρησιμοποιήθηκαν υπερβολικές ποσότητες οστικών μοσχευμάτων από τα παραπάνω. Με ενέργειες και παραλείψεις του Νοσοκομείου ζημιώθηκε το Νοσοκομείο Καβάλας με όλη την παράκαμψη της διαδικασίας της απευθείας ανάθεσης και τα συναφή από το διάστημα Ιουνίου του 2005 μέχρι τον Απρίλιο του 2008 τουλάχιστον κατά το ποσό των 831.000 ευρώ. Μιλάμε μόνο για μερικά είδη για κάποια χρονικά διαστήματα. Πάμε τώρα στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, στον έλεγχο προμήθειας και διαχείρισης –ακούστε, έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, αν μου επιτρέπεται- λαπαροσκοπικών υλικών και εργαλείων διεγερτών νεύρων –νευροδιεγερτών- μοσχευμάτων και άλλων υλικών στην αντιμετώπιση ανευρυσμάτων αορτής στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας. «Η οικονομική ζημιά, λοιπόν, με δεδομένο ότι δεν εφαρμόστηκαν είτε οι συμβάσεις, είτε οι σχετικές εγκύκλιες οδηγίες των ασφαλιστικών ταμείων, είτε άλλες εξορθολογισμένες πρακτικές, οι προμήθειες γίνονταν εξωσυμβατικά και με τιμές μεγαλύτερες από τις προβλεπόμενες. Το ύψος της ζημίας είναι **6.766.000** ευρώ για τα έτη 2008 και 2009!!!! Για δυο χρόνια η ζημιά ανέρχεται στα 6.800.000 ευρώ. Δεν εφάρμοζαν τίποτα.... Αυτά κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα έχουν αποσταλεί στους Υπουργούς, στους Αναπληρωτές Υπουργούς, έχουν αποσταλεί στον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης. Πάμε στα ορθοπεδικά. Κάποιος κύριος με ρώτησε για την οικονομική ζημιά από προμήθεια εξωσυμβατικών ειδών στην Ορθοπεδική και Νευροχειρουργική Κλινική του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης. «Στο Νοσοκομείο δεν εφαρμόστηκαν οι συμβάσεις, γιατί οι προμήθειες γίνονταν εξωσυμβατικά και με τιμές μεγαλύτερες από τις προβλεπόμενες συμβατικές ή λοιπές ορθολογικές και νόμιμες τιμές. Έχει επέλθει οικονομική ζημιά γιατί αναγνωρίστηκαν με αποφάσεις του Διοικητικού

Συμβουλίου αυτές οι απαιτήσεις ύψους τουλάχιστον 1.018.000 ευρώ. Πάλι «οικονομική βλάβη στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης για τα χειρουργεία, παράνομες αποθήκες υλικών στα χειρουργεία, ελλείμματα διαχειριστικών κανόνων, αποφυγή τήρησης διαδικασίας προέγκρισης των δαπανών για παραγγελίες και προμήθειες, εμβάπτιση της μεγάλης πλειοψηφίας των περιστατικών ως επειγόντων για τις απευθείας παραγγελίες και παραλαβές από εταιρείες, τις πιέσεις για νομιμοποιήσεις των παρανόμων οικονομικών πράξεων και τα συναφή. Οικονομική ζημία, λοιπόν, για τη νευροχειρουργική κλινική: **2.100.000** ευρώ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Για πόσα χρόνια; ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Είναι από 1η-1-2008 έως 31-12-2009». Και αυτά που κατέθεσε ο προϊστάμενος του ΣΕΥΥΠ κατατέθηκαν μόνο ενδεικτικά για να καταδειχθεί το μέγεθος της καταλήστευσης δημοσίου χρήματος και προσβολής του δημοσίου συμφέροντος.

Σχετικά με τα Αντικα φάρμακα και τα εμβόλια, ο κ. Στ. Ευαγγελάτος κατέθεσε:

ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Τώρα, θα σας μιλήσω σε σχέση με τα ληγμένα αντικα φάρμακα και εμβόλια που βρήκαμε στις κρατικές αποθήκες. Εδώ να σας πω ότι είχαμε την απογραφή της Κρατικής Αποθήκης Υγειονομικού Υλικού στον Ταύρο τα προηγούμενα χρόνια και όντας εγώ στη Διεύθυνση Φαρμάκων του Υπουργείου Υγείας, είχαμε δει να καταλαμβάνουν πολύ μεγάλο χώρο και τα σκευάσματα και βέβαια κι άλλο υλικό που είναι αποθηκευμένο εκεί, είτε είναι έντυπο υλικό, προωθητικές ενέργειες του Υπουργείου Υγείας για το κάπνισμα, είτε άλλες δραστηριότητες του παρελθόντος. Εδώ, λοιπόν, βγάλαμε δύο πρόσφατα πορίσματα, στις 28-12-2015 και στη συνέχεια τον Οκτώβριο του 2017, που αποτέλεσαν το έναυσμα για τις εισαγγελικές αρχές της χώρας, την Εισαγγελία Διαφθοράς, να ανασύρει τη δικογραφία. Εδώ, λοιπόν, εν συντομία θα σας αναφέρω ότι 12.800.000 ευρώ κόστισε η αρχική παραγγελία η οποία υλοποιήθηκε μέσω του ΕΟΦ. Εδώ, όμως, ο ΕΟΦ δεν πέρασε από τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Θα ήθελα να σας το πω ακριβώς όπως έχει γραφεί. Δεν έγινε, λοιπόν, ο προσυμβατικός έλεγχος νομιμότητας, όπως λέμε, από τις Υπηρεσίες του ΕΟΦ, ως όφειλαν, γι' αυτήν την προμήθεια από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Εδώ, λοιπόν, είδαμε ότι δεν έγινε πανδημία τότε, το ξέρουμε αυτό. Από τις πεντακόσιες χιλιάδες σκευάσματα TAMIFLU, για παράδειγμα, τα οποία ήρθαν σε τρεις δόσεις στη χώρα μας, αφέθηκαν προς λήξη οι τετρακόσιες ενενήντα πέντε χιλιάδες. Ναι, έληξαν. Αυτά είναι γραμμένα. Είναι ληγμένα εντός της κρατικής αποθήκης...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (Μάρτυς): Είδατε ότι δεν αναφέρθηκα καθόλου ούτε στους ελέγχους που κάναμε για το ΚΕΕΛΠΝΟ, ούτε στους ελέγχους που έχουμε κάνει στον ΟΚΑΝΑ. Αναφέρθηκα επί πραγματικών υπερτιμολογήσεων, οι οποίες κόστισαν σε όλους εμάς αυτό το οποίο ζούμε σήμερα... Στη συνέχεια, από το 2011 και μετά ήρθε η αρμοδιότητα της τιμολόγησης των φαρμάκων στο Υπουργείο Υγείας. **Η τιμολόγηση των φαρμάκων είναι πολιτική απόφαση. Είναι**

απόφαση του Υπουργού. Δεν είναι εισήγηση της εκάστοτε υπηρεσίας του Υπουργείου Υγείας.

ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΙΝΤΖΕΡΗ-Πρώην Πρόεδρος ΕΟΦ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Εσείς, για την προηγούμενη της θητείας σας χρονική περίοδο, έχετε άποψη ότι πράγματι είχε στηθεί ένα πάρτι στην Ελλάδα που δεν αντιστοιχούσε στην οικονομική πραγματικότητα; Είναι κατατεθειμένα στα Πρακτικά όλα αυτά. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ (Μάρτυς): Δεν έχω αντίρρηση. Κοιτάξτε, σας είπα, τι χρειαζόμαστε μαρτύρων, όταν βλέπεις αυτό το πινακάκι. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πει κανείς κάτι περισσότερο. **Και μάλιστα, να σας πω και κάτι ιατρικό: Αυτή η πολύ μεγάλη αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης δεν συνοδεύεται από αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης**...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: ... ή τη βελτίωση του Εθνικού Συστήματος Υγείας γενικότερα. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ (Μάρτυς): Έτσι. Όχι μόνον αυτό, αλλά εγώ θα έλεγα ότι υπονόμει το σύστημα υγείας, με την έννοια ότι του στερούσε πόρους σε πραγματικές δράσεις.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Πολύ σημαντικό αυτό που λέτε. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ (Μάρτυς): Πέρα, όμως, από αυτό, εκείνο που έχω να σας πω είναι ότι το 2010, όταν συνειδητοποιήθηκε ότι η χώρα πάει στα βράχια, σε όλες τις ευρωπαϊκές αναπτυγμένες υγειονομικά χώρες ο μέσος όρος του ΑΕΠ για τη φαρμακευτική δαπάνη ήταν άλλος. Σημειωτέον -να ανοίξω μια παρένθεση και να πω το εξής, που έκανα καιρό να το μάθω και σας το λέω για να το ξέρετε- όταν λέμε «δημόσια φαρμακευτική δαπάνη», εννοούμε τι δίνουν τα Ταμεία στο σύστημα. Παραδείγματος χάριν, θέλετε να μηδενίσετε τη φαρμακευτική δαπάνη; Αυξήστε το ποσοστό συμμετοχής, για να είμαστε εξηγημένοι. Δεύτερον, εκείνο που πρέπει να καταλάβουμε είναι ότι, αν θέλουμε να είμαστε σοβαροί στην αντιμετώπιση του προβλήματος στο θέμα της υγείας και των φαρμάκων στην Ελλάδα στη χώρα μας, θα πρέπει να δούμε το σύνολο της δαπάνης. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Και της ιδιωτικής; ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ (Μάρτυς): Και της ιδιωτικής με την έννοια ότι μέσα στην ιδιωτική είναι αυτά που δίνει ο άλλος ως συμμετοχή από την τσέπη του και τα ΜΗΣΥΦΑ -μη συνταγογραφούμενα φάρμακα- που η πολιτική της Πολιτείας βγάζει απ' έξω. Αν δηλαδή σήμερα πάτε εσείς να βρείτε ένα αντισταμινικό ή ένα αποχρεμπτικό ή ένα αντιμυκητιασικό, ελάτε να μου πείτε ότι το βρήκατε. Δεν υπάρχει τίποτα. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Τα μη συνταγογραφούμενα είναι και μη καλυπτόμενα από τα ασφαλιστικά Ταμεία, για να καταλαβαίνει και ο κόσμος τι λέμε. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ (Μάρτυς): Ακριβώς. Είναι μη συνταγογραφούμενα, είναι από την τσέπη του. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Άρα, δεν θα διαφωνήσετε με το πόρισμα της Εθνικής Στατιστικής Αρχής που λέει ότι από το 2010 μέχρι το 2014

είχαμε οριζόντια μείωση της δημόσιας δαπάνης κατά 60% και ταυτόχρονη αύξηση της ιδιωτικής κατά 45%. **Δηλαδή, συνολικά ο εγχώριος πλούτος δεν ωφελήθηκε κάτι. Αυτό είναι το ερώτημα που σας κάνω. Είχαμε, δηλαδή, σχεδόν αντίστοιχη αύξηση της ιδιωτικής δαπάνης. Ό,τι δηλαδή απομειωνόταν σε ποσοστό η φαρμακευτική δαπάνη για τα νοσοκομεία και τα ασφαλιστικά ταμεία, το αντίστοιχο σχεδόν ποσοστό -60% με 45%- αναπληρωνόταν από την τσέπη των ασφαλισμένων. Έτσι λέει η Εθνική Στατιστική Αρχή. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ (Μάρτυς): **Χαίρομαι που μπήκατε στη λογική μου. Αυτό σας είπα πριν λίγο.****

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και το εξής τμήμα των συμπερασμάτων του Πορίσματος αυτού της Εξεταστικής Επιτροπής της υγείας:

«Η παραπομπή της υπόθεσης NOVARTIS, η οποία, και δικαίως, αποτελεί την επιτομή όλη των διαφόρων σκανδάλων στο χώρο του φαρμάκου, στη Δικαιοσύνη μετά την σχετική απόφαση της προκαταρκτικής Επιτροπής της Βουλής, ασφαλώς, είχε επίδραση στο μέγεθός των στοιχείων, στα οποία είχε πρόσβαση η επιτροπή μας.

Η ενασχόληση της Δικαιοσύνης με το κολοσσιαίο αυτό σκάνδαλο, δημιουργεί προϋποθέσεις να έλθουν στο φως και άλλες περιπτώσεις, μέθοδοι κ.λπ. που θα συμπληρώσουν την εικόνα. Έτσι, αντιλαμβανόμαστε το τμήμα αυτό του Πορίσματος μας που αφορά στο φάρμακο ως γενική προσέγγιση, βασισμένη εν τούτοις στέρεα σε σημαντικά ευρήματα (καταθέσεις μαρτύρων, εκθέσεις ελέγχου κλπ).

Σε κάθε περίπτωση όλα τα διαλαμβανόμενα “σκοτεινά” σημεία πρέπει εξονυχιστικά να ερευνηθούν περαιτέρω και από κάθε άποψη.

Ειδικότερα:

α) *Να ερευνηθεί ο λόγος ή οι λόγοι για τους οποίους συγκεκριμένα πορίσματα διωκτικών και ερευνητικών Αρχών (ΣΕΥΠ,ΓΛΚ,ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΔΗΜΟΔΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ,ΟΡΚΩΤΟΙ κλπ) τα οποία αποκάλυπταν τέλεση συγκεκριμένων παράνομων πράξεων και παραλείψεων με συνακόλουθη βλάβη του Δημοσίου μεγάλης αξίας δεν καταγγέλθηκαν από τους παραλήπτες τους Υπουργούς Υγείας στις αρμόδιες δικαστικές αρχές όπως ρητά επιτάσσει το άρθρο 37 Κ.Π.Δ*

β) *Να ερευνηθεί η περίπτωση της υπερβολικά υψηλής παραγγελίας αντιικών εμβολίων καθώς και οι αιτίες της μη αξιοποίησής τους.*

γ) *Να ερευνηθεί εάν αληθεύει ή όχι ότι συγκεκριμένος υψηλόβαθμος υπάλληλος του υπουργείου ήταν ο μόνος που κατείχε τον “κλειδάριθμο” με τον οποίο “ανοίγουν” οι τιμές των φαρμάκων στις Ευρωπαϊκές Χώρες.*

δ) *Για ποιο λόγο και με ποιες αιτιολογήσεις δεν ενεργοποιήθηκε η υφιστάμενη Επιτροπή διαπραγμάτευσης ειδικά για το διάστημα 2010-2014 οπότε είχαν επιβληθεί οι περιοριστικές πολιτικές στην φαρμακευτική δαπάνη.*

Ένα ιδιαίτερο κεφάλαιο που απασχόλησε τις εργασίες της Εξεταστικής Επιτροπής για την υγεία ήταν η στάση, απέναντι στις παθογένειες, τι μίζες, την επιλεκτική υπερδιαφήμιση, τις υπερκοστολογήσεις και υπερτιμολογήσεις

φαρμάκων και ιατρικών και φαρμακευτικών υλικών, μεγάλου αριθμού επιστημόνων του ιατρικού και φαρμακευτικού κόσμου, οι οποίοι από θέσεις ευθύνης με πράξεις και παραλείψεις κάθε άλλο παρά τίμησαν την ιδιότητά τους, την επιστημοσύνη τους, τελικά τον όρκο τους, Και παρά το γεγονός ότι αυτό το θέμα ανάγεται κατά κυριολεξία στον τέταρτο πυλώνα των εργασιών και της διερεύνησης της Επιτροπής μας, θεωρούμε αναγκαίο να τεθεί εν συντομία και στην Εισαγωγή του παρόντος Πορίσμάτος μας.

Και αντί δικών μας εκτιμήσεων και αντιλήψεων αφήνουμε να μιλήσει ένας διάσημος και διακεκριμένος επιστήμονας ιατρός για το θέμα αυτό. Πρόκειται για ένα σύγγραμμα του καθηγητή ιατρικής στη Δανία, του **PETER GOTZSCHE** με τίτλο **«ΦΟΝΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ Κ' ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ»**, στο οποίο αναφέρονται, με πλήρεις αποδείξεις, σημεία και τέρατα για τις πρακτικές των φαρμακευτικών εταιριών και των ιατρών συμβούλων τους. Στον πρόλογό του, του επίσης καθηγητή ιατρικής Richard Smith, για το βιβλίο αυτό αναφέρεται ότι: **«Δείχνει πως μπορεί να διαφθαρεί η επιστήμη με στόχο την προώθηση συγκεκριμένων επιχειρημάτων και πως το χρήμα, το επαγγελματικό κέρδος και η φήμη είναι τα πιο ισχυρά κίνητρα διαφθοράς...Τα χαρακτηριστικά του οργανωμένου εγκλήματος έχουν οριστεί στις ΗΠΑ ως η επανειλημμένη διάπραξη συγκεκριμένων αδικημάτων, όπως εκβιασμός, απάτη, αδικήματα που αφορούν παράνομα φάρμακα, δωροδοκία, κατάχρηση, παρακώληση της δικαιοσύνης, παρεμπόδιση επιβολής του νόμου, αθέμιτη παρέμβαση με επηρεασμό μαρτύρων και πολιτική διαφθορά. Η φαρμακοβιομηχανία έχει πέσει στην παγίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης και έχει τιμωρηθεί με πρόστιμα δεκάδων εκατομμυρίων. Ο PETER περιγράφει με λεπτομέρειες τις περιπτώσεις των 10 μεγαλύτερων εταιριών, που επανειλημμένα έχουν εμπλακεί σε παρανομίες και επανειλημμένα τους έχουν επιβληθεί τεράστια πρόστιμα και όμως επιμένουν στην παρανομία, ίσως γιατί υπολογίζουν ότι τα κέρδη από την παραβίαση του νόμου είναι πολλαπλάσια των προστίμων. Τα πρόστιμα θεωρούνται ως «λειτουργικό κόστος της επιχειρηματικής δραστηριότητας», όπως οι δαπάνες για ηλεκτρισμό, θέρμανση ή για μισθώματα!!! Τα ποσά των προστίμων ζαλίζουν, και όμως πληρώνονται, μάλλον, ευχαρίστως. Η Pfizer πλήρωσε πρόστιμο 2,3 δις το 2009, η Novartis 423 εκατομμύρια το 2010 και άλλα τόσα το 2011, η Sasoni-Aventis 100 εκ. το 2009, η GlaxoSmithKline 3 δις το 2011, η AstraZeneca 520 εκ. το 2010, η Jonson & Jonson 1,1δις το 2012, η Merck 670 εκ. το 2007, η Eli Lilly 1,4 δις το 2009, η Abbott 1,5 δις το 2012. Το βιβλίο στοιχειοθετεί την κατηγορία ότι η βιομηχανία φαρμάκων έχει διαβρώσει συστηματικά την επιστήμη, η οποία υπερβάλλει τα οφέλη και υποβαθμίζει τις βλάβες των φαρμάκων της. Δείχνει με ποιο τρόπο η βιομηχανία φαρμάκων αγοράζει γιατρούς, ακαδημαϊκούς, ιατρικά περιοδικά, οργανώσεις επαγγελματιών και ασθενών, πανεπιστημιακά ιδρύματα και τμήματα, δημοσιογράφους, ρυθμιστικές αρχές και πολιτικούς. Αυτά όμως είναι μέθοδοι του οργανωμένου εγκλήματος. Το βιβλίο δεν αφήνει στο απυρόβλητο γιατρούς και ακαδημαϊκούς. Οι φαρμακευτικές εταιρίες κάνουν ό,τι πρέπει να**

μεγιστοποιούν το οικονομικό όφελος, αλλά οι γιατροί και οι ακαδημαϊκοί υποτίθεται ότι εξυπηρετούν ανώτερους σκοπούς. Οι νόμοι που απαιτούν από τις εταιρίες να κοινοποιούν τις πληρωμές σε γιατρούς, δείχνουν ότι μεγάλα ποσοστά γιατρών εξαρτώνται από τη φαρμακοβιομηχανία και ότι πολλοί πληρώνονται εξαψήφια ποσά για υπηρεσίες συμβούλου στις εταιρίες ή για ομιλίες για λογαριασμό τους. Είναι δύσκολο να μην καταλήξει κανείς στο συμπέρασμα ότι αυτοί οι «**σημαντικοί γνωμηγέτες**» εξαγοράζονται. Είναι τα «**πληρωμένα πιστόλια**» της φαρμακοβιομηχανίας. Και, όπως συμβαίνει στο οργανωμένο έγκλημα, αλίμονο στους πληροφοριοδότες ή σε όσους διαρρέουν στοιχεία εναντίον της φαρμακοβιομηχανίας. Το βιβλίο λέει ότι συμβαίνει με τις φαρμακοβιομηχανίες ό, τι συμβαίνει στο μυθιστόρημα του Τζων Λε Καρέ που περιγράφει την αναληψία της βιομηχανίας φαρμάκων (είναι γνωστό ότι το μυθιστόρημα αυτό έγινε και ταινία κινηματογράφου με τεράστια επιτυχία). Σε μία δημοσκόπηση στη Δανία οι πολίτες κατέταξαν την φαρμακοβιομηχανία στην προτελευταία θέση αναφορικά με την αξιοπιστία της, ενώ στις ΗΠΑ κατέλαβε την τελευταία θέση μαζί με τις καπνοβιομηχανίες και τις εταιρίες πετρελαίου».

Όμως ο ίδιος ο PETER GOTZSCHE στο βιβλίο του αναφέρει: «**Η διαφθορά έχει πολλές έννοιες, αλλά εγώ σε γενικές γραμμές την καταλαβαίνω, όπως ορίζεται στο λεξικό μου, ως ηθική κατάπτωση.** Μία άλλη έννοια είναι η δωροδοκία, η οποία μπορεί να είναι μία κρυφή πληρωμή που γίνεται με μετρητά για μία υπηρεσία που διαφορετικά δεν θα ήταν δυνατό να παρασχεθεί ή τουλάχιστον όχι τόσο γρήγορα. Το κύριο πρόβλημα υγειονομικής περίθαλψης είναι ότι τα οικονομικά κίνητρα πίσω από αυτό θέτουν σοβαρά εμπόδια στην ορθολογική, ολιγοδάπανη και ασφαλή χρήση των φαρμάκων. Οι φαρμακοβιομηχανίες ευημερούν εξαιτίας αυτής της κατάστασης και ελέγχουν ασφυκτικά την πληροφόρηση. Ειδικότερα σχετικά με τους γιατρούς, η προσέγγιση από τη φαρμακοβιομηχανία στην αρχή είναι διακριτική, αλλά οι χάρες γρήγορα κλιμακώνονται, εάν ένας γιατρός αποδεχθεί χρήσιμος στην εταιρία. Μία συνηθισμένη μέθοδος να κάνει φίλους είναι να τους πληρώνει αδρά για τις υπηρεσίες τους, μερικές φορές και χωρίς να παρέχουν υπηρεσίες». Περισσότερα όμως στο ειδικό κεφάλαιο περί των σκανδάλων στον πυλώνα για το φάρμακο, όπου ασφαλώς θα αξιολογηθούν και οι πράξεις, παραλείψεις και επιλήψιμες συμπεριφορές μεγάλου αριθμού ιατρών, που προσέβαλαν βαρύτατα το δημόσιο συμφέρον προς όφελος του ιδιωτικού προσωπικού τους συμφέροντος και του συμφέροντος ιατρικών και φαρμακευτικών εταιριών, και αυτό απαξίωσε σε μεγάλο βαθμό την ιδιότητά τους, το έργο τους. Λησμόνησαν φαίνεται τη ρήση του Κομφούκιου που έλεγε: «**Ο ανώτερος άνθρωπος σκέφτεται τη δικαιοσύνη, ο κατώτερος το προσωπικό του συμφέρον**».

Ουσιαστικά ο Δανός καθηγητής ιατρικής θέτει αντιθετικά τα συμφέροντα των φαρμακευτικών εταιριών και των επιφανών ιατρών συμβούλων τους από τη

μια μεριά, και το δημόσιο συμφέρον, το συμφέρον των πολλών και της κοινωνίας από την άλλη. Και τα αποτελέσματα της αντίθεσης αυτής τη βιώνουν οι λαοί όλων των κοινωνιών εδώ και πολύ καιρό, από το χρόνο έναρξης της απόλυτης κυριαρχίας του χρηματοπιστωτικού τομέα επί της Πολιτικής, αλλά και των πολιτικών, θα προσθέταμε.

Επί του ζητήματος αυτού αρμοδιότερος να διαφωτίσει τον ελληνικό λαό και τους λαούς όλου του κόσμου είναι ο **Γιούργκεν Χάμπερμας**, ο οποίος στο σύγγραμμά του «**Για ένα Σύνταγμα της Ευρώπης**» θέτει το ζήτημα ευθέως: «Η ένταση μεταξύ καπιταλισμού και δημοκρατίας εξακολουθεί να υφίσταται, διότι αγορά και πολιτική βασίζονται σε αντιτιθέμενες αρχές». (σελ. 153). Φυσικά, ο όρος αγορά δεν μπορεί παρά να παραπέμπει στα χρηματιστήρια. Ως εκ τούτου, η σύγκρουση ανάμεσα στις αγορές και τη δημοκρατία είναι κατάφωρη. Οι απαιτήσεις των αγορών για φορολογική ανισότητα, αδιαφάνεια, πτώχευση ολόκληρων χωρών, έλλειψη ελέγχου, υπερσυσσώρευση πλούτου σε ελάχιστα άτομα, εκμηδένιση του κοινωνικού κράτους, με δυο λόγια απαξίωση των συμφερόντων της συντριπτικής πλειοψηφίας προς όφελος ελαχίστων είναι η απαξίωση κάθε δημοκρατικής αρχής, στο όνομα ενός ιδεολογήματος που θέλει τις ευκαιρίες να είναι ίσες και τους αδίστακτους να θεωρούνται πετυχημένοι. Ο Χάμπερμας φαίνεται εξοργισμένος: «Ο ισχυρότερος, αυτός που επικρατεί στη ζούγκλα της ανταγωνιστικής κοινωνίας, θεωρεί αυτή την επιτυχία προσωπικό κατόρθωμα. Πρόκειται περί αβυσσαλέας κωμωδίας όταν βλέπεις οικονομικούς μάνατζερ – και όχι μόνο αυτούς – να πέφτουν στην παγίδα του ελιτίστικου κουτσομπολιού των τοκ σόου και να παρουσιάζονται με κάθε σοβαρότητα ως πρότυπα προς μίμηση που υπερέχουν διανοητικά έναντι της υπόλοιπης κοινωνίας...». (σελ. 151 – 152). Για τον Χάμπερμας τα αποτελέσματα αυτής της «πολιτικής» είναι ξεκάθαρα: «Αυτό που με ανησυχεί περισσότερο είναι η ουρανομήκης κοινωνική αδικία: το κοινωνικοποιημένο κόστος της αποτυχίας του συστήματος πλήττει σκληρότερα τις ευπαθέστερες κοινωνικές ομάδες. Το πλήθος εκείνων που ούτως ή άλλως δεν ανήκουν στους κερδισμένους της παγκοσμιοποίησης καλείται να πληρώσει άλλη μια φορά το λογαριασμό για τη λειτουργική διαταραχή του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Και μάλιστα, όχι όπως οι κάτοχοι μετοχών σε τρέχουσες αξίες, αλλά στο σκληρό νόμισμα της καθημερινής τους ύπαρξης». (σελ. 145). Τελικά, το διακύβευμα είναι πρωτίστως πολιτικό: «Σε παγκόσμια κλίμακα, αυτή η τιμωρία εκτυλίσσεται κυρίως στις οικονομικά ασθενέστερες χώρες, πρόκειται για πολιτικό σκάνδαλο». (σελ. 145). Η ένταση μεταξύ καπιταλισμού και δημοκρατίας εξακολουθεί να υφίσταται, διότι αγορά και πολιτική βασίζονται σε αντιτιθέμενες αρχές. Η πολιτική που επιβάλλει διαρκή λιτότητα δείχνοντας εμμονή στο αφορολόγητο των πλουσίων – στο όνομα της ανάπτυξης – και ταυτόχρονα προσπαθεί να προστατεύσει το ανεξέλεγκτο των off-shore εταιρειών προσπαθώντας να πείσει ότι προασπίζεται το δημόσιο συμφέρον, προφανώς δεν χρήζει σοβαρότητας».

Όμως και «δικός μας» **Κορνήλιος Καστοριάδης** στο βιβλίο του «**Η άνοδος της ασημαντότητας**» αναφέρει: «Βέβαια, υπάρχει επίσης αυτό που οι δημοσιογράφοι και οι “πολιτικοί” αποκαλούν “δημοκρατία” και η οποία στην πραγματικότητα είναι μια φιλελεύθερη ολιγαρχία. Μάταια θα αναζητούσε κανείς σ’ αυτήν το παράδειγμα του υπεύθυνου πολίτη, «ικανού να άρχει και να άρχεται», όπως έλεγε ο Αριστοτέλης, το παράδειγμα μιας αυτοστοχαστικής και διαβουλευτικής πολιτικής συλλογικότητας... οι δυτικές κοινωνίες παρουσιάζουν στον υπόλοιπο κόσμο μian απωθητική εικόνα, την εικόνα των κοινωνιών όπου βασιλεύει το χρήμα, η δημοσιότητα μέσω των ΜΜΕ ή η εξουσία, με την πιο χυδαία και γελοία έννοια του όρου». (σελ. 82)».

Αλλά και για τον **Marc Roche** τα χρηματιστηριακά–τραπεζικά τζογαρίσματα αποτελούν κερδοσκοπία που θέτουν τον καπιταλισμό εκτός νόμου. Στον πρόλογο του βιβλίου του «**Καπιταλισμός εκτός Νόμου**» σημειώνει: «Οι συνέπειες από το σοκ του φθινοπώρου του 2008 – το χρηματιστηριακό κραχ και την οικονομική ύφεση – έσπρωξαν στην πρώτη σελίδα της επικαιρότητας τα χρηματοοικονομικά, που μέχρι τότε δε φαινόταν πουθενά. Παντού, ήρθε η ώρα της δρακόντειας λιτότητας – φειδωλές κοινωνικές παροχές, μικρότερες συντάξεις και μετατοπισμένες χρονικά, μείωση του ρόλου του κράτους - έτσι ώστε να πληρωθεί ο τσιμπημένος λογαριασμός του άπληστου πλουτισμού της δεκαετίας του ’80. Κατά το διάστημα αυτό, οι χρηματοοικονομικοί κύκλοι, που δεν έβαλαν μυαλό, ξαναβρήκαν χωρίς ντροπή τις παλιές τους συνήθειες: αλαζονεία, μπόνους, άρνηση κάθε ρυθμιστικού πλαισίου, εκβιασμό για μετεγκατάσταση σε τόπους πιο φιλόξενους και κερδοσκοπία στις πρώτες ύλες, αιτία σοβαρής πληθωριστικής ώθησης». (σελ. 12).

Φυσικά, όλα αυτά προϋποθέτουν την αδιαφάνεια. Η πολυπλοκότητα του δικτύου των συναλλαγών, η κατάργηση όλων των συνόρων, τα δυσνόητα τραπεζικά προϊόντα υψίστης επικινδυνότητας, η έλλειψη ελέγχου, οι φορολογικοί παράδεισοι, η ατιμωρησία και η στελέχωση κυβερνητικών σχημάτων από ανθρώπους που βρέθηκαν στη υπηρεσία συμφερόντων του «σκιώδους» καπιταλισμού δημιουργούν το πλέγμα της ανισότητας, που τελικά με τρόπους υπόγειους και ακατανόητους οδηγεί στη φτωχοποίηση του κόσμου. Βρισκόμαστε μπροστά στον αόρατο αριστοτελικό τύραννο, που μαζεύει το χρήμα παραχωρώντας ταυτόχρονα στο λαό όλα τα δικαιώματα προκειμένου να μην έχουμε φασαρίες. Η «δρακόντεια λιτότητα» με τις «μικρότερες συντάξεις» είναι η φτωχοποίηση του κόσμου ως αναπόφευκτη (αλλά και απαραίτητη) εκδήλωση της τυραννίας. **Υπό αυτές τις συνθήκες η έννοια της δημοκρατίας υπονομεύεται ανεπανόρθωτα.** Ο **Marc Roche** αναρωτιέται: «Ο αγώνας κατά της κερδοσκοπικής τρέλας δεν προϋποθέτει ένα αυστηρότερο ρυθμιστικό πλαίσιο για τους off-shore παραδείσους;... Μήπως η σκιώδης οικονομία πηγάζει από την τάση του συστήματος να δημιουργεί φορολογικούς παραδείσους μονοπωλιακού τύπου, που το κράτος βλέπει με καλό μάτι;» (σελ. 16)».

Στο ίδιο μήκος πολιτικού κύματος κινούνται και οι διαχρονικές απόψεις και πολλών άλλων επιφανών και διακεκριμένων διανοητών της εποχής μας, όπως, ενδεικτικά αναφέρονται, οι **Μπάουμαν**(που μίλησε για το «διαζύγιο μεταξύ εξουσίας και πολιτικής», που οφείλεται σε μία φράση: «δημοκρατικό έλλειμμα»), **Μπαντιού**(που διακηρύσσει ότι «κάθε φορά που μας παροτρύνουν να θεωρήσουμε ακατανόητα όσα συμβαίνουν στην παγκόσμια πολιτική και οικονομική σκηνή, το κάνουν για να μην αλλάξει ο κόσμος, αλλά να διατηρηθεί η ίδια κατάσταση πραγμάτων. Αναφέρει: «όταν πληροφορούμαστε ότι μία χούφτα ανθρώπων κατέχουν τόσο πλούτο όσο διαθέτουν τρία δισεκατομμύρια ανθρώπων, αυτό συμβαίνει γιατί εμφανίστηκε μία ολιγαρχία τέτοια που από τις αρχές της ανθρώπινης ιστορίας δεν είχαμε γνωρίσει. Συγκρινόμενη με τις ολιγαρχίες της μοναρχικής εποχής, εκείνες δεν ήταν παρά μικρολεπτομέρειες της ιστορίας. Οι σημερινές τεράστιες συσσωρεύσεις πλούτου και οι ανισότητες είναι πραγματικά αβυσσαλέες (αυτό αναφέρει στο βιβλίο του που είναι μία παράφραση της Φαίδρας του Ρακίνα), ενώ στο με τα ίδια περίπου επιχειρήματα συμφωνούν οι **Ζίγκεκ**, **Πάντιτς**, και οι νομπελίστες στην οικονομία **Στίγκλιτς και Κρούγκμαν**.

Φρονούμε ότι θα ήταν παράλειψη εάν δεν γινόταν αναφορά σε όσα αποκαλύφθηκαν από τη δημοσιοποίηση των αρχείων Panama Papers και Wiki Lieks, που αφορούν όλο τον κόσμο, και τη χώρα μας. Τι αποδεικνύεται από τις αποκαλύψεις αυτές, εκτός των ιλιγγιωδών χρηματικών ποσών που παρκάρουν μαύρα και αφορολόγητα βασιλιάδες και άρχοντες, πρωθυπουργοί και οικονομικοί γίγαντες, η παγκόσμια πολιτική και οικονομική ελίτ; Αποδεικνύεται ότι τα Panama Papers, αποκαλύπτουν ότι αυτό που εμείς οι κοινοί θνητοί ονομάζουμε «**έννομη τάξη**» δεν αφορά όλους, αλλά μόνο εμάς του θνητούς, κάτι που εδώ και χρόνια έχει αναλυθεί και τεκμηριωθεί από σοβαρές θεωρίες, έρευνες και σε αρκετές περιπτώσεις από δικαστικές αποφάσεις. Άλλωστε έχει γραφεί ότι «Τα αρχεία του Παναμά αποτελούν ένα σαφές παράδειγμα που αποκαλύπτει την επιλεκτική διάσταση που έχουν οι νόμοι. Αποκαλύπτεται η επικινδυνότητα πολιτικών και οικονομικών ελίτ, που είναι εξίσου σοβαρή, αν όχι πολύ βαρύτερη, από αυτήν των serial killers, καθώς οι συνέπειές της αφορούν έναν αόριστο αριθμό ατόμων, την επιβίωση ολόκληρων κρατών, ακόμα και την επιβίωση των επόμενων γενεών... Υπάρχει κάτι που μπορεί να μετριάσει ή να ανατρέψει τη νοσηρή αυτή κατάσταση; Εάν δεχθούμε το προφανές, δηλαδή ότι οι δημοκρατίες στον δυτικό κόσμο τουλάχιστον δεν υπονομεύονται και δεν απειλούνται από στρατιωτικού τύπου επιχειρήσεις ή πραξικοπήματα, αλλά ότι κινδυνεύουν μόνο από τους όρους επέκτασης της ελεύθερης οικονομίας και από την ανεξέλεγκτη εξουσία του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η ανάγκη μίας νέας παγκόσμιας δικαιοσύνης είναι μάλλον μία λύση: Θα μπορούσε δηλαδή να αρχίσει να διαμορφώνεται ένα νέο σύστημα διεθνούς ποινικής δικαιοσύνης με επίκεντρο τον τομέα της οικονομίας και όχι μόνο της μαζικής στρατιωτικής βίας. Ένα σύστημα που θα έθετε ανάμεσα στα

εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τα άκρως σοβαρά οικονομικά εγκλήματα με ιδιαίτερα επαχθείς συνέπειες για ένα αόριστο αριθμό ατόμων και για εθνικές οικονομίες. Σήμερα αποδεικνύεται για μία ακόμα φορά ότι πράγματι **«η εξουσία διαφθείρει και διαφθείρεται»**. Υπό γενική έννοια και από το περιεχόμενο των αρχείων και αποκαλύψεων αυτών θα μπορούσε να λεχθεί ότι συνάγεται ότι αυτές δυστυχώς είναι οι πράξεις και παραλείψεις, η γενική πολιτεία του χρηματοπιστωτικού νεοφιλελευθερισμού που επικράτησε σιγά-σιγά, που σαν παγκόσμια πρόταση και επιδίωξε και σάρωσε κοινωνίες, αναίρεσε δικαιώματα, ανέτρεψε κυβερνήσεις, επέφερε σαρωτική πτώχευση λαών και κατέστρεψε κράτη και έθνη ολόκληρα. Αν θέλετε του λόγου το αληθές, παραπάνω αφήσαμε να μιλήσουν οι μεγαλύτεροι διανοητές της εποχής μας, για να μην επαναλαμβάνεται η καραμέλα περί Συριζαϊκών εμμονών και ιδεοληψιών δήθεν, τη στιγμή μάλιστα που στην εποχή μας μεγαλύτερη ιδεοληψία από την νεοφιλελεύθερη ιδεοληψία δεν υπάρχει, αφού με την πολιτική της καταστρέφει τα πάντα και τους πάντες και επιμένει εμμονικά στην ίδια πάντα καταστρεπτική συνταγή της λιτότητας και της εσωτερικής υποτίμησης.

Τέλος, σαν κατακλείδα της Εισαγωγής, θέτουμε κάτι από τον Αριστοτέλη, για να τον τιμήσουμε, αφού το 2016 τιμήθηκε παγκοσμίως ως έτος Αριστοτέλη. Μελετώντας τον Αριστοτέλη καθίσταται σαφές ότι τα πολιτεύματα καθορίζονται πρωτίστως από το αποτέλεσμα της κοινωνικής πάλης, που δεν έχει άλλη επιλογή απ' το να εκδηλωθεί σε πολιτικό επίπεδο. Με δυο λόγια η δημοκρατία είναι το πολίτευμα που ευνοεί τα συμφέροντα των φτωχών και η ολιγαρχία των πλουσίων. Η λαϊκή συμμετοχή σ' ένα πολίτευμα που προβάλλει με τρόπο κατάφωρο τις οικονομικές επιδιώξεις των λίγων καταδεικνύει την κοινωνική αδικία, και υπό αυτή την έννοια δε μιλάμε για δημοκρατία, αλλά για ολιγαρχία, και σε όσο λιγότερα χέρια συγκεντρώνεται ο πλούτος τόσο πιο ακραία είναι και η μορφή της ολιγαρχίας που επιβάλλεται.

Όλα τα παραπάνω διαγράφουν το πλαίσιο και τα όρια μέσα στα οποία λαμβάνει χώρα η έρευνα και αναπτύσσεται η επιχειρηματολογία μας στη σύνταξη του παρόντος Πορίσματός μας, και τονίζεται ότι η Επιτροπή μας δεν διερευνά απλά κάποιο πρόβλημα, αλλά **«το πρόβλημα»**, που συνιστά το φαινόμενο της διαφθοράς, της διαπλοκής, της αδιαφάνειας και που συνετέινε ώστε το πολιτικό σύστημα να κυριαρχείται από ανθρωποφαγία, όπως έλεγαν οι Ρωμαίοι **«homo homini lupus»**, ενώ η Επιτροπή μας θα πρέπει να επιδιώξει την πραγμάτωση της Πρωταγόρειας παραίνεσης **«Πάντων χρημάτων μέτρον Ἄνθρωπος»**.

IV. ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΓΗΡΟΓΗΤΗΡΙΩΝ

Ως γνωστόν με την από **8.10.2019** απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής συγκροτήθηκε, μετά από πρόταση 30 Βουλευτών του κόμματος της ΝΔ, Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης σύμφωνα με τις διατάξεις 156 επ. του ΚτΒ για τη διερεύνηση τέλεσης τυχόν αδικημάτων από τον πρώην Αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Δημήτριο Παπαγγελόπουλο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ενώ μετά από νέα πρόταση 30 Βουλευτών του ιδίου κόμματος και απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής την **19.5.2020**(και οι δύο προτάσεις των 30 Βουλευτών της ΝΔ θα αποκαλούμε εφεξής ως «κατηγορητήρια» ούτως ειπείν για την κατανόηση των νομικών κυρίως ζητημάτων) αποφασίστηκε η διερεύνηση τυχόν τέλεσης από τον ίδιο πρώην υπουργό και νέων αδικημάτων, για τα οποία η Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης καλείται να προβεί σε συλλογή αποδεικτικών στοιχείων που να συγκροτούν την έννοια **«των επαρκών ενδείξεων»**, με βάση τα οποία θα αποφασίσει η Ολομέλεια της Βουλής εάν θα ασκήσει ή όχι ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην υπουργού.

Η Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης(στο εξής «Επιτροπή») μετά το νέο **«κατηγορητήριο»**, συνεδρίασε και αποφάσισε επί δύο θεμάτων, τα οποία δεν ανήκουν στην αρμοδιότητά της, το πρώτο: καλεί τους τυχόν συμμετόχους του υπουργού-ιδιώτες(δηλ. μη πολιτικά πρόσωπα) για παροχή εξηγήσεων στο στάδιο λειτουργίας της «Επιτροπής» και πριν ακόμα καταστεί **«κατηγορούμενος»** ο πρώην υπουργός, και δεύτερον: ενώ ερευνά, υποτίθεται, νέο κατηγορητήριο, δεν προβαίνει σε καμία διενέργεια συλλογής αποδεικτικών στοιχείων για την στοιχειοθέτηση ή μη των νέων κατηγοριών(σύμφωνα με τον ν.ΚΠΔ υπάρχει πλέον ρητή υποχρέωση σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας ερευνάται όχι μόνο η τυχόν ενοχή αλλά και η αθωότητα του υπόπτου ή κατηγορουμένου, κατ' άρθρο 239 ΚΠΔ), αλλά αντίθετα καλεί τον αρχικά εγκαλούμενο ως ύποπτο πρώην υπουργό να παράσχει εξηγήσεις, χωρίς προηγουμένως να ενεργηθεί ούτε η ελάχιστη εξέταση μαρτύρων και συλλογή αποδεικτικών στοιχείων επί των αδικημάτων του νέου κατηγορητηρίου. Τα δύο αυτά ζητήματα ετέθησαν ως ερωτήματα προς το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής και απάντησε αρνητικά και για τα δύο, όμως παραδόξως και προς γενική έκπληξη η πλειοψηφία της Επιτροπής τήρησε μόνο το πρώτο, δηλαδή δεν επέμενε την κλήση των μη πολιτικών προσώπων ως υπόπτων, αλλά τα απέκλεισε και από τη δυνατότητα κλήσης τους ως μαρτύρων, όπως τους πρότεινε η ομάδα Σύριζα και οι συνήγοροι του κ. Παπαγγελόπουλου. Όμως ως προς το δεύτερο ζήτημα, δηλαδή της μη νόμιμης κλήσης του φερομένου ως υπόπτου κ. Παπαγγελόπουλου χωρίς να εξεταστεί κανένας

μάρτυρας από όσους ζήτησε η πλευρά μας(Σύριζα) και χωρίς ουσιαστικά να εξετάσει κανένα ουσιώδη μάρτυρα που πρότεινε ο φερόμενος ως «ύποπτος», η Επιτροπή παρανόμησε και παραβίασε συνδυαστικά σύνολο διατάξεων του ΚτΒ, του ΚΠΔ και της ΕΣΔΑ, όπως αναλυτικά τις παραθέσαμε και έχουν περιληφθεί στα πρακτικά της Επιτροπής για τα οποία θα γίνει αναλυτικός σχολιασμός παρακάτω. Έτσι προστέθηκε ακόμα ένας λόγος ακυρότητας της ποινικής διαδικασίας, που προστίθεται σε σύνολο άλλων λόγων ακυρότητας που είχαν προηγηθεί και θα αναλυθούν επίσης παρακάτω.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ

Η προκαταρκτική εξέταση είναι διαδικασία που προηγείται της άσκησης της ποινικής δίωξης. Αποτελεί «προέρευνα» της υπόθεσης από τον εισαγγελέα με κατά βάση δικαστικό-δικαιοδοτικό χαρακτήρα (βλ. Παπαδαμάκης Α., Προκαταρκτική εξέταση –Προανάκριση: Μορφές και όρια της ερευνητικής δραστηριότητας, σε Μαργαρίτης Λ./Παπαδαμάκης Α./Δαλακούρας Θ., Προκαταρκτική εξέταση –Προανάκριση, 2008, σελ. 35 και 41), «επιμέρους τμήμα οργανωμένου όλου της ποινικής δίκης» και «αναπόσπαστο θεσμό της ποινικής διαδικασίας, της οποίας αποτελεί τμήμα» (βλ. Μαργαρίτης Λ., Εμβάθυνση στην Ποινική Δικονομία, 2006, σελ. 334 και 341). Η προκαταρκτική εξέταση, συνεπώς, κατατείνει στην ανακάλυψη της «ουσιαστικής αλήθειας» (Σεβαστίδης Χ., Άρθρο 31 ΚΠΔ, 2011, σελ. 255). Έτσι, στο πλαίσιο της γίνεται αυτεπάγγελτη αναζήτηση και εξέταση όλων των αποδεικτικών στοιχείων (βλ. Μαργαρίτης Λ., ό.π., σελ. 339, Σεβαστίδης Χ., ό.π., σελ. 255), που αφορούν όχι μόνον την ενοχή, αλλά και την αθωότητα του κατηγορουμένου, σύμφωνα και με το άρθρο 239 παρ. 2 εδ. α' ν.ΚΠΔ. Εξ ου και γίνεται δεκτό ότι «μια άνευρη και τυπικά μόνο πληρούσα τον ρόλο της προκαταρκτική εξέταση δεν συνεισφέρει τίποτα στην αποκάλυψη της αλήθειας, αλλ' ούτε και βρίσκεται σε οργανική επαφή με την μεταγενέστερη ποινική διαδικασία, αφού ο ανακριτής θα είναι υποχρεωμένος να ερευνήσει την υπόθεση απ' αρχής» (βλ. σε Παπαδαμάκης Α., ό.π., σε Προκαταρκτική Εξέταση –Προανάκριση, σελ. 51).

Η αρχή της αναζητήσεως της ουσιαστικής αλήθειας, αφορά, άλλωστε, όλα τα αρμόδια δικαστικά όργανα (άρθρο 239 ν.ΚΠΔ), ενώ οι διατάξεις της εισαγγελικής αρχής στην προδικασία (άρθρο 137 ν.ΚΠΔ), πρέπει, επίσης, να αιτιολογούνται ειδικά και εμπεριστατωμένα (άρθρο 139 ν.ΚΠΔ), δηλαδή να βασίζονται στις αποδείξεις και σε συλλογισμούς, που δεν αφήνουν λογικά κενά στην εξαγωγή των συμπερασμάτων (βλ. Σεβαστίδης Χ., Άρθρο 139, ΕρμΚΠΔ, 2011 σελ. 1619). Αυτονόητα η έλλειψη αναφοράς σε τέτοιο αποδεικτικό υλικό καθιστά την εισαγγελική διάταξη αναιτιολόγητη και ιδίως καθιστά αναιτιολόγητο το πόρισμα της επιτροπής διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης, υπό το πρίσμα του άρθρου 156 παρ. 5 ΚτΒ.

Στην προκαταρκτική εξέταση ο «ύποπτος» θεωρείται «διάδικος της ποινικής δίκης» (άρθρο 70 παρ. 1 ν.ΚΠΔ) και έχει τα αναφερόμενα στο άρθρο 244 παρ. 1 ν.ΚΠΔ δικαιώματα. Οι διατάξεις που αφορούν την εκπροσώπηση και την υπεράσπισή του, προς την οποία συνδέονται τα εν λόγω δικαιώματα, μετά την αλλαγή του ν.ΚΠΔ (άρθρο 171 παρ. 1 περ. δ') έχουν εξοπλιστεί πλέον με ρήτρα απόλυτης ακυρότητας, στην περίπτωση παραβιάσής τους.

Ιδίως, μεταξύ των δικαιωμάτων του, ξεχωριστό ενδιαφέρον έχουν εν προκειμένω: α) το δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο σε κάθε ανακριτική πράξη, με εξαίρεση την εξέταση των μαρτύρων και των κατηγορουμένων (άρθρο 92 παρ. 1 ν.ΚΠΔ), β) δικαίωμα ανακοίνωσης του περιεχομένου του κατηγορητηρίου και των εγγράφων της ανάκρισης και δικαίωμα επανάληψής τους σε τυχόν συμπληρωματική απολογία, ενώ εξάλλου, μετά το τέλος της ανάκρισης και προτού διαβιβαστεί η δικογραφία στον εισαγγελέα ο κατηγορούμενος καλείται πάντοτε να μελετήσει όλη τη δικογραφία (άρθρο 100 ν.ΚΠΔ), γ) δικαίωμα να ζητά με αυτοτελή αιτιολογημένη αίτησή του στον ανακριτή τη διεξαγωγή αποδείξεων προς αντίκρουση της κατηγορίας (άρθρο 102 ν.ΚΠΔ), και δ) δικαίωμα σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης (άρθρο 104 ν.ΚΠΔ).

Τόσο η γνώση, όσο και η διατύπωση απόψεων συνιστούν εκφάνσεις του δικαιώματος ακροάσεως (άρθρο 20 παρ. 1 Συντ.) αναπόσπαστα δεμένες μεταξύ τους (Βλ. Μαργαρίτης Λ., ό.π., σε Προκαταρκτική εξέταση –Προανάκριση, σελ. 23, σημ. 56). **Επισημαίνεται (βλ. Ανδρουλάκης Ν., Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης, 2007, σελ. 287επ.) ότι η διάγνωση περί της ύπαρξης ή μη επαρκών ενδείξεων «προϋποθέτει μια ολόπλευρη διερεύνηση της υπόθεσης, η οποία δεν είναι νοητή χωρίς την πλήρη κατανόηση του υπόπτου και λήψη (ή δυνατότητα λήψης) από μέρους του θέσης σε σχέση με κάθε τι που τον επιβαρύνει.».**

Έτσι, ο ύποπτος θα πρέπει να έχει πλήρη γνώση, ώστε με πληρότητα να μπορεί να ασκήσει και το δικαίωμα διατύπωσης απόψεων ή και το δικαίωμα σιωπής, αλλά και τις άλλες δυνατότητες. Αυτή η πληρότητα γνώσης επέρχεται μόνο μετά την πλήρη ανάπτυξη της διαδικασίας, δηλαδή μόνο αφού διενεργηθεί κάθε πράξη έρευνας που μπορεί και στο τέλος κληθεί να δώσει εξηγήσεις. Εξάλλου, η προκαταρκτική εξέταση ως διαδικασία συλλογής αποδεικτικού υλικού δεν μπορεί να μην περιλαμβάνει καμία τέτοια ενέργεια και απλά να ταυτίζεται με ένα από τα στοιχεία της και δη αυτό που θα έπρεπε να βρίσκεται στο τέλος της διαδικασίας, δηλ. με την παροχή εξηγήσεων μετά την οποία ολοκληρώνεται χωρίς καμία άλλη ενέργεια.

Χαρακτηριστικά, ως προς το χρόνο κλήσης του υπόπτου για παροχή εξηγήσεων έχει τονιστεί στη θεωρία, σε επίρρωση της προηγούμενης θέσης μας, από τον καθηγητή Λάμπρο Μαργαρίτη –Πρόεδρο της λειτουργούσας σήμερα Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής Διαρκούς Εφαρμογής του νέου ΠΚ και του νέου ΚΠΔ- ότι «Στο μέτρο που ο Έλληνας νομοθέτης αναγνωρίζει –αποδεχόμενος τα ερμηνευτικά πορίσματα της εφαρμογής της ΕΣΔΑ περί αυξημένης προστασίας του προσώπου σε βάρος του οποίου υπάρχουν υπόνοιες- ρητά το δικαίωμα ακροάσεως του «υπόπτου», **συνεπώς είναι να καλείται για παροχή εξηγήσεων όταν έχει συγκεντρωθεί το σύνολο αποδεικτικό υλικό, ώστε να μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του επ’ αυτού. σε αντίθετη περίπτωση, οφείλει να θεωρηθεί ενεργός η υποχρέωση του προανακριτικού υπαλλήλου κλήσεως του «υπόπτου» για συμπληρωματική παροχή εξηγήσεων.**» (βλ. Μαργαρίτης Λ., Προκαταρκτική εξέταση –προανάκριση: Θεωρητικές συμβολές –πρακτικές εφαρμογές, σε Μαργαρίτης Λ./Παπαδαμάκης Α./Δαλακούρας Θ., Προκαταρκτική εξέταση-Προανάκριση, 2008, σελ. 26).

Η κλήση του σε αυτό το χρονικό σημείο εγγυάται, μάλιστα, τη δυνατότητα του καλούντος αυτόν οργάνου να «προσδιορίσει τα θέματα επί των οποίων θα παράσχει εξηγήσεις» (άρθρο 244 παρ. 1 εδ. γ’ ν.ΚΠΔ). Είναι σαφές ότι η κλήση του σε παροχή εξηγήσεων δυνάμει της ως άνω διάταξης συνεπάγεται τον προσδιορισμό, δηλαδή την εξειδίκευση των διερευνώμενων θεμάτων, που, χωρίς επάρκεια πραγματικών περιστατικών που εξάγονται από το συλλεγέν αποδεικτικό υλικό, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Η Ειδική Επιτροπή της Βουλής δεν έχει όλες τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα πρωτοδικών, αλλά μόνο αυτές που έχει όταν διενεργεί προκαταρκτική εξέταση ως γενικός προανακριτικός υπάλληλος. Συνεπώς, δεν καθίσταται η ίδια εισαγγελέας πρωτοδικών και δεν εξισώνεται θεσμικά με την Ολομέλεια της Βουλής.

Συνεπώς, η Ειδική Επιτροπή της Βουλής που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση δεν διαμορφώνει δικούς της διερευνητικούς στόχους, αλλά οφείλει, εκπροσωπώντας την Ολομέλεια της Βουλής και στο βαθμό που δεν της έχει τεθεί οποιοσδήποτε περιορισμός να εξετάσει κάθε αποδεικτικό στοιχείο που εισφέρεται στην υπόθεση, διαφυλάσσοντας ότι η Ολομέλεια θα μπορέσει να κρίνει επί ζητημάτων που έχουν μεγάλο θεσμικό αντίκτυπο βασισμένη επί τη βάσει του πληρέστερου δυνατού αποδεικτικού υλικού. Δεν προβλέπεται μάλιστα καν δυνατότητα της Ολομέλειας να οριοθετεί τη διενέργεια της διαδικασίας, παρά μόνο μέσω της προθεσμίας που τάσσει σχετικά (άρθρο 156 παρ. 1 εδ. β' ΚτΒ). Σε κάθε περίπτωση, η προθεσμία διενέργειας της προκαταρκτικής εξέτασης πρέπει να προσμετράται ξεχωριστά για κάθε διενεργούμενη διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης, παρότι μπορεί σε ορισμένη περίπτωση να ενωθούν επιγενόμενα περισσότερες διαδικασίες σε μια, ενώ πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι τυχόν εξαιρετικές περιστάσεις που επιβάλλουν για λόγους εύλογης διάρκειας της διαδικασίας (άρθρο 6 ΕΣΔΑ) να παραταθούν οι εργασίες της (άρθρο 243 παρ. 2 β' ν.ΚΠΔ).

Συνεπώς, μόνο όριο έναντι της πλήρους εξέτασης των αποδείξεων, μπορεί να αναζητηθεί στην αρχή της οικονομίας της διαδικασίας, δηλ. να μην οδηγήσει κάτι τέτοιο σε παρελκυστικά φαινόμενα. Όμως, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβαίνει αυτό όταν για ορισμένη από τις αποδιδόμενες πράξεις δεν γίνεται δεκτή ούτε καν η εξέταση ενός ή περισσότερων ουσιωδών αποδεικτικών μέσων ή όταν στο αρχικό ερευνητικό έργο της Επιτροπής έχει προστεθεί νέο και δεν γίνεται δυνατή η εξέταση μαρτύρων ως προς αυτό. Όπως έχει φανεί η αντίθετη πρακτική θα μπορούσε να οδηγήσει εντέλει σε παραβίαση της αρχής της οικονομίας της δίκης, από την επιγενόμενη κήρυξη ακυροτήτων της διαδικασίας και από την ανάγκη επανάληψης των πράξεων από τον ανακριτή. Δεν μπορεί δηλαδή η επιλογή που έκανε η Επιτροπή να αναλωθεί στην εξέταση αποδεικτικών μέσων που αφορούσαν πρόσωπα που δεν είχαν να εισφέρουν τίποτα επί της ουσίας της διερευνώμενης υπόθεσης, λ.χ. κατάθεση Δ. Τζανακόπουλου και Π. Πολάκη, να αποβεί εντέλει εις βάρος της ουσιαστικής διερεύνησης πράξεων που προήλθαν από την απόφαση της Ολομέλειας για διεύρυνση του κατηγορητηρίου. Διαφορετικά, αφήνοντας αυτό το σκέλος αδιερεύνητο η επιτροπή θα υποπέσει με αποφαιτικό τρόπο σε παραβίαση της απόφασης της Ολομέλειας.

Η απλή κλήση για παροχή εξηγήσεων πριν καν διενεργηθεί οποιαδήποτε άλλη έρευνα, αποκλειστικά επί τη βάσει της καταγγελίας προσκρούει και στη δομή της διαδικασίας παραπομπής σε δίκη μελών της κυβέρνησης. Ο καταγγελλόμενος, έχει το δικαίωμα να προσέλθει ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής (άρθρο 155 παρ. 6) κατά τη συζήτηση για την πρόταση δίωξης μετά την οποία αποφασίζεται η συγκρότηση επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, προκειμένου να εκθέσει τις απόψεις του. Στο χρονικό αυτό σημείο το μόνο που υπάρχει εις βάρος του είναι ο διαβιβαζόμενος «αμελλητί» φάκελος της υπόθεσης. Αν δεν μεσολαβήσει άλλη ενέργεια προς συλλογή περαιτέρω αποδεικτικού υλικού, τότε δεν έχει κανένα απολύτως νόημα η εκ νέου κλήση του υπόπτου για έκθεση των απόψεών του με τη μορφή παροχής εξηγήσεων.

Τέλος, μόνο με την τήρηση των παραπάνω, δηλ. μιας ουσιαστικής ερευνητικής εργασίας το πόρισμα της Επιτροπής θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του άρθρου 156 παρ. 5

ΚτΒ, δηλ. στο να περιέχει «τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση».

Οι παραπάνω παραδοχές αφορούν κάθε μια από ενδεχομένως περισσότερες διερευνώμενες πράξεις που αποδίδονται στον ύποπτο και δεν μπορεί η διενέργεια αποδείξεων ως προς ορισμένες να συμπαρασύρει στη λογική ότι έχει εξαντληθεί συνολικά το αντικείμενο της έρευνας χωρίς να γίνουν καθόλου ενέργειες για τις υπόλοιπες πράξεις, αφού κάθε μία εξ αυτών υπάγεται σε αυτοτελή υποχρέωση έρευνας.

Τέλος, οποιαδήποτε τυχόν ενέργεια λήψης κατάθεσης που έλαβε χώρα πριν την εξουσιοδότηση από την Ολομέλεια της Βουλής, είναι άκυρη. Ειδικότερα, η πρόβλεψη του άρθρου 86 παρ. 2 Συντ. σύμφωνα με την οποία «δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3.», αφορά και την Ειδική Επιτροπή της Βουλής, η οποία στο βαθμό που δεν είχε τέτοια εξουσία, όταν δηλαδή δεν υπήρχε σχετική απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, ήταν αναρμόδια να εξετάσει οποιονδήποτε μάρτυρα για πράξεις που βρίσκονταν έξω από την αρμοδιότητά της. Όφειλε δηλαδή να επαναλάβει την εξέτασή τους και να αποδεχθεί την εξέταση μαρτύρων υπεράσπισης που προτάθηκαν από τον ερευνώμενο. Κατά συνέπεια η επίκληση και λήψη υπόψη για τον προσδιορισμό του 2^{ου} κατηγορητηρίου μαρτυρικών καταθέσεων που είχαν δοθεί πριν την σχετική απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για τη διεύρυνση αυτή με νέα αδικήματα (εκβίαση, δωροληψία υπαλλήλων κλπ) είναι άκυρη και οι σχετικές καταθέσεις των μαρτύρων Μιωνή, Αθανασίου, Τσατάνη και Κυβέλου είναι άκυρες και ουδεμία αποδεικτική επιρροή ασκούν στην παρούσα υπόθεση, αφού δεν κλήθηκαν μετά τη διεύρυνση και τη σχετική απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για να υποστούν τη βάσανο της ένορκης εξέτασής τους. Εν κατακλείδι το 2^ο κατηγορητήριο είναι ουσιαστικά παντελώς αναπόδεικτο, για το οποίο δεν ασκήθηκε νομίμως και προσηκόντως ουδεμία ανακριτική πράξη.

ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΚΛΗΣΗΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Η πλειοψηφία της Επιτροπής(ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ) συμφώνησαν και αποδέχθηκαν μία ακόμα σκανδαλώδη και πρόδηλη ακυρότητα, αυτής της από **28.05.2020** κλήσης για να παράσχει εξηγήσεις ο «ύποπτος» Δημ. Παπαγγελόπουλος, η οποία κλήση δεν είχε κανένα από τα στοιχεία που επιβάλλεται να έχει σύμφωνα με τις βασικές αρχές του ΚΠΔ, της ΕΣΔΑ, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Διεθνούς Συμφώνου για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα του Ανθρώπου. Ο ίδιος ο «ύποπτος» για του πληρεξουσίου δικηγόρου του κ. Δημητρίου Τσοβόλα υπέβαλε Ένσταση Ακυρότητας της Κλήσης του εντολέα του-«υπόπτου», της οποίας το περιεχόμενο ταυτίστηκε απολύτως με τις θέσεις και τις απόψεις της πλευράς Σύριζα, όπως αυτές αναπτύχθηκαν στα οικεία πρακτικά της Επιτροπής. Οι απόψεις αυτές των πληρεξουσίων δικηγόρων του Δημ. Παπαγγελόπουλου η ομάδα Σύριζα τις υιοθετεί

και τις παραθέτουμε ώστε να καθίστανται μέρος του παρόντος πορίσματός μας, και έχουν όπως ακριβώς είναι καταχωρημένες στα σχετικά πρακτικά της Επιτροπής:

«Κλήθηκα να καταθέσω ανωμοτί και να δώσω εξηγήσεις ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προς διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης με την από 28.05.2020 άκυρη κλήση, που υπογράφεται από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα της ως άνω Επιτροπής, στα πλαίσια διενεργούμενης αυτεπάγγελτης προκαταρκτικής εξέτασης, ως ορίζεται αόριστα και γενικόλογα στο σώμα αυτής, **χωρίς να καθορίζονται ειδικώς και συγκεκριμένως τα ζητήματα, ήτοι τα συγκεκριμένα πραγματικά γεγονότα (κατά τόπο, χρόνο και τρόπο) τα θεμελιωτικά των κατά νόμο κυρώσεων, επί των οποίων καλούμαι να δώσω εξηγήσεις, αποκλειστικά βάσει της σε βάρος μου καταγγελίας, χωρίς μάλιστα να έχει διενεργηθεί κάποια άλλη πράξη έρευνας, μετά την παράνομη και άκυρη επέκταση του κατηγορητηρίου από την Ολομέλεια της Βουλής. Είναι τελείως παράνομο, παράλογο και ανορθόδοξο να καλούμαι να δώσω εξηγήσεις ως ύποπτος για τις νέες πράξεις, χωρίς να έχουν προηγηθεί εξετάσεις μαρτύρων και άλλες ανακριτικές πράξεις, που ανάγονται στα νέα υποτιθέμενα αδικήματα.**

Με την παρούσα αίτηση ζητώ αρμοδίως, νομίμως και εμπροθέσμως να κηρυχθεί η ακυρότητα της ανωτέρω αναφερόμενης κλήσης και η απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας λόγω ακυρότητας της από 28.05.2020 κλήσης μου να παράσχω εξηγήσεις (καθώς και κάθε άλλης μεταγενέστερης συναφούς και εξαρτημένης), διότι παραβιάστηκαν τα δικαιώματά μου ως «υπόπτου».

1. Συγκεκριμένα, πρώτον παραβιάστηκε το δικαίωμά μου στην παροχή ενός συγκεκριμένου -έστω και υποτυπώδους- «κατηγορητηρίου», το οποίο να αφορά τα ζητήματα, τα πραγματικά, δηλ., περιστατικά, που γεννούν τις συγκεκριμένες αιτιάσεις, που ενδέχεται να μου αποδοθούν, ήτοι να εκθέτει τις συγκεκριμένες πράξεις, ως ιστορικό γεγονός (‘‘factum’’) και όχι μόνο ως έγκλημα (‘‘crimen’’), που αφορά η κλήση για εξέταση και η παροχή έγγραφων εξηγήσεων. Διότι στην ως άνω άκυρη κλήση ουδόλως αναφέρονται (ούτε καν συνοπτικά) τα συγκεκριμένα υπό διερεύνηση πραγματικά περιστατικά και οι συγκεκριμένες αιτιάσεις (ως ιστορικό γεγονός), που οριοθετούν την νομική απαξία των αναφερόμενων υπό διερεύνηση υποτιθέμενων αδικημάτων.

Διότι μόνο με τον τρόπο αυτό, είναι δυνατή η προετοιμασία της υπερασπίσεώς μου, με το ενδεχόμενο πάντα να μην ακολουθήσει έτερο στάδιο παροχής συμπληρωματικών εξηγήσεων έναντι συγκεκριμένου γραπτού κατηγορητηρίου, άλλως η μη έγγραφη ανακοίνωση (με την κλήση) σε εμένα της πράξης, για την οποία γίνεται η εξέταση, δημιουργεί εμφανέστατο υπερασπιστικό έλλειμμα, διότι πέραν των άλλων καθιστά άνευ περιεχομένου την παροχή σε εμένα των λοιπών δικαιωμάτων του ‘‘εξεταζόμενου’’ και δημιουργείται απόλυτη ακυρότητα.

Άλλωστε, συνιστά απόλυτο ανορθολογισμό να λαμβάνει ο “εξεταζόμενος” γνώση των “αποδεικτικών στοιχείων”, που έχουν συλλεχθεί σε βάρος του (που στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να σημειωθεί ότι δεν μου χορηγήθηκαν εισέτι όλα τα αποδεικτικά στοιχεία) και να αδυνατεί εν τοις πράγμασι να πληροφορηθεί γραπτώς την εναντίον του “κατηγορία”, ήτοι τα πραγματικά περιστατικά, που γεννούν τις συγκεκριμένες αιτιάσεις, που ενδέχεται να του αποδοθούν, με την αποστολή της κλήσης και με τη χορήγηση αυτοτελούς εγγράφου αυτής, για την αντίκρουση της οποίας ζητεί όλα τα άλλα έγγραφα, στα οποία και εμπεριέχονται τα αποδεικτικά μέσα που τη θεμελιώνουν.

Άλλωστε, κατά τον Ανδρουλάκη η διάγνωση περί της ύπαρξης επαρκών ενδείξεων “προϋποθέτει μια ολόπλευρη διερεύνηση της υπόθεσης, η οποία δεν είναι νοητή χωρίς την πλήρη κατανόηση του υπόπτου και λήψη (ή δυνατότητα λήψης) από μέρους του θέσης σε κάθε τι που τον επιβαρύνει” (Βλ. σχ. Ανδρουλάκη Νικ. Θεμελιώδεις Έννοιες της Ποινικής Δίκης, Έκδοση Αντ. Ν. Σάκκουλα 1994, σελ. 287 επ.)

Διότι, με το ενδεχόμενο πάντα να μην ακολουθήσει έτερο στάδιο παροχής συμπληρωματικών εξηγήσεων ή απολογίας έναντι συγκεκριμένου γραπτού κατηγορητηρίου, το οποίο θα κάλυπτε σε κάποιο βαθμό το υπερασπιστικό έλλειμμα ενόψει και της αναβάθμισης του θεσμού της προκαταρκτικής εξέτασης ως αμιγούς ποινικοδικονομικού θεσμού, επιβάλλεται κατά το στάδιο αυτό να χορηγείται στον “εξεταζόμενο” - ο οποίος αποτελεί περίπτωση “οιονεί κατηγορουμένου” - έστω και ένα υποτυπώδες κατηγορητήριο, το οποίο να αφορά το ζήτημα, τα πραγματικά, δηλ., περιστατικά, που γεννούν τις συγκεκριμένες αιτιάσεις, που ενδέχεται να του αποδοθούν. Άλλως θα καθίσταται αλυσιτελής η χορήγηση μόνο των εγγράφων, που αφορούν τα αποδεικτικά εκείνα στοιχεία, βάσει των οποίων ενδέχεται να συγκροτηθεί μεταγενεστέρως μια κατηγορία, για την άσκηση του δικαιώματος ακρόασης, με τον κίνδυνο ταυτόχρονα ο “ύποπτος” να προβεί σε αυτοεπιβαρυντικές δηλώσεις, από τις οποίες θα εξαχθεί μια νέα εις βάρος του κατηγορία, εάν δε γνωρίζει επακριβώς και σαφώς το θέμα, για το οποίο καλείται να παράσχει εξηγήσεις. Η θεμελιώδης δε σημασία να αναγνωριστεί το δικαίωμα ανακοίνωσης μια ενδεχόμενης κατηγορίας και κατά το στάδιο αυτό της προκαταρκτικής εξέτασης στον “ύποπτο” έγκειται στο γεγονός της αποδεικτικής αξιοποίησης της ανωμοτί αυτής κατάθεσής του μετά τις ρυθμίσεις του ν. 3160/2003 και της παραμονής της στη δικογραφία εγκύρως.

Ο “οιονεί δικαιοδοτικός”, μάλιστα, χαρακτήρας της προκαταρκτικής εξέτασης, η οποία και μετά τις εγγυητικές για τον “ύποπτο” ρυθμίσεις του ν. 3346/2005, απεκδύθηκε πλήρως το διοικητικό της χαρακτήρα -κατά την άποψη, που κυριαρχούσε στο παρελθόν - συνάγεται πλέον ευθέως από τη διάταξη του άρθρου 244 ΚΠΔ, ως ισχύει από 01.07.2020.

Κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 244 ΚΠΔ “Αν η προκαταρκτική εξέταση διενεργείται ύστερα από μήνυση ή έγκληση κατά ορισμένου προσώπου ή αν κατά τη διάρκεια της αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο η τέλεση αξιόποινης πράξης, το πρόσωπο αυτό καλείται υποχρεωτικώς πριν από πέντε τουλάχιστον ημέρες αν κατοικεί ή διαμένει σε γνωστή

διεύθυνση στο εσωτερικό και πριν από «δεκαπέντε» τουλάχιστον ημέρες αν κατοικεί ή διαμένει σε γνωστή διεύθυνση στο εξωτερικό, για την παροχή εξηγήσεων και εξετάζεται χωρίς όρκο. Ο ύποπτος έχει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 89, 90, 91, 92 παρ. 1, 95, 96, 99 παρ. 1 εδ. α', 2 και 4, 100, 101, 102, 103 και 104, καθώς και το δικαίωμα να διορίσει τεχνικό σύμβουλο σε περίπτωση διεξαγωγής πραγματογνωμοσύνης, εφαρμοζόμενης αναλόγως της διάταξης του άρθρου 183. **Το δικαίωμα ενημέρωσης του υπόπτου περιλαμβάνει κατ'ελάχιστο τη γνωστοποίηση των ποινικών διατάξεων, η παραβίαση των οποίων διερευνάται, καθώς και των θεμάτων επί των οποίων θα παράσχει εξηγήσεις.** Τα ως άνω δικαιώματά του μπορεί να ασκήσει είτε αυτοπροσώπως είτε εκπροσωπούμενος από συνήγορο που διορίζεται κατά το άρθρο 89 παρ. 2, εκτός αν θεωρείται αναγκαία η αυτοπρόσωπη εμφάνισή του, κατά την κρίση εκείνου που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση. Οι διατάξεις των άρθρων 156 και 273 παρ. 1 γ εφαρμόζονται αναλόγως. Εφόσον ο ύποπτος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προκαταρκτική εξέταση περατώνεται και χωρίς την εξέτασή του''.

Από τα παραπάνω συνάγεται ευθέως ότι η πραγματική βούληση του νομοθέτη είναι να μην απολογείται ο ύποπτος, χωρίς ολοκληρωμένη γνώση για την κατηγορία και το σύνολο των εγγράφων της δικογραφίας. Διότι η απλή αναγνώριση του δικαιώματος λήψεως αντιγράφων, χωρίς ολοκληρωμένη γνώση για την κατηγορία δεν αναπληρώνει σε καμία περίπτωση την άγνοια των πραγματικών περιστατικών, που γεννούν τις αιτιάσεις, που ενδεχομένως να του αποδοθούν και του νομικού χαρακτηρισμού αυτών, ώστε να προτείνει καταλυτικούς της κατηγορίας νομικούς ισχυρισμούς.

Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι ως προκύπτει από τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 28 του Σ και αυτή της περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 171 ΚΠΔ, αλλά και από τη νομολογία του ΕΔΔΑ, την οποία τα ελληνικά δικαστήρια οφείλουν να λαμβάνουν σοβαρά υπόψιν τους ως πολύτιμο ερμηνευτικό οδηγό, **η ΕΣΔΑ συνιστά εφαρμοστέο δικαϊκό κανόνα με άμεση και αποτελεσματική ισχύ, που υπερισχύει του εσωτερικού δικαίου.** Δεσμεύει, δηλ., τον έλληνα δικαστή κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των κοινών ποινικοοικονομικών διατάξεων¹ είτε ευθέως μέσα από μία άμεση αναγωγή του τελευταίου στη Σύμβαση για να αξιολογήσει τη συμβατότητα μιας διάταξης νόμου με αυτή είτε εμμέσως, κατά τον κύριο ή παρεμπίπτοντα έλεγχο συνταγματικότητας των νόμων, διότι κατά βάση τα δικαιώματα, που καθιερώνονται στην ΕΣΔΑ βρίσκουν την κατοχύρωσή τους στο Σύνταγμα.

Αδιαμφισβήτητα, απαραίτητη προϋπόθεση για την παροχή πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του κατηγορουμένου (αλλά και του υπόπτου εν προκειμένω) και την ουσιαστική άσκηση του δικαιώματος ακροάσεως, ως ειδικότερη εκδήλωση της ως άνω αρχής, κατά τρόπο μάλιστα, που να κατοχυρώνεται ο συνταγματικά κατοχυρωμένος σκοπός του δικαιώματος, αποτελεί η ενεργή συμμετοχή και η ουσιαστική

¹ Βλ. υπ' αρ. **1327/2009 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών**, στο σκεπτικό του οποίου αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι ''οι διατάξεις των κοινών ποινικοοικονομικών διατάξεων δεν μπορούν να ματαιώσουν την εφαρμογή των κανόνων αυξημένης τυπικής ισχύος, όπως οι διατάξεις της ΕΣΔΑ''.

άσκηση του δικαιώματος έρευνας από την υπεράσπιση σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας (ακόμη και στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, που έχει ενταχθεί πλέον ως αμιγώς ποινικοοικονομικός θεσμός στο δικαιοκό μας σύστημα), η οποία δύναται να εξασφαλιστεί μόνο με την ανεμπόδιστη άσκηση του δικαιώματος του κατηγορουμένου (αλλά και του υπόπτου) να λαμβάνει γνώση όλων των εγγράφων της δικογραφίας και της κατηγορίας, πριν αυτός απολογηθεί και αφού πρώτα κληθεί, την οποία υποχρεούνται να διασφαλίσουν, κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 25 Σ, τα όργανα απονομής δικαιοσύνης.

Διότι μόνο με την αντιμετώπιση του κατηγορουμένου και του υπόπτου ως υποκειμένου στην ποινική δίκη, η οποία καταλαμβάνει όλα τα στάδια, δηλ. όχι μόνο την κύρια δίκη, αλλά και την προδικασία, όπου πλήττονται καίρια έννομα αγαθά αυτού, δύναται να συνεισφέρει αυτός στη συλλογή του αποδεικτικού υλικού, αλλά και το κυριότερο να τοποθετείται έναντι των συλλεχθέντων αποδεικτικών μέσων και να μην αφήνεται “στο σκοτάδι”.

Το σχετικό δικαίωμα λήψεως αντιγράφων της δικογραφίας (μεταξύ των οποίων και αυτού που αφορά την πράξη, για την οποία καλείται να απολογηθεί) προ της απολογίας του κατηγορουμένου ή της εξέτασής του ως υπόπτου, κατά την εμφάνιση ή προσαγωγή του ενώπιον των διωκτικών και ανακριτικών αρχών, δεν κατοχυρώνεται ρητά στην ΕΣΔΑ, αλλά **επιφυλάσσεται υπέρ αυτού, ερμηνευτικά κατά την εφαρμογή της αρχής της ευδικίας και ως ειδικότερη έκφανση του δικαιώματος πληροφόρησης της κατηγορίας, ως ελάχιστο εγγυητικό αντιστάθμισμα των προσβολών, που υφίσταται σε θεμελιώδη δικαιώματά του, τα οποία ρητά προστατεύονται από τη Σύμβαση.**

Καθίσταται προφανές ότι το κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ δικαίωμα του κατηγορουμένου ή του υπόπτου για δίκαιη δίκη δεν αφορά μόνο τη δυνατότητα πρόσβασης στο δικαστήριο, τη δίκαιη διεξαγωγή της κύριας διαδικασίας και τη μετέπειτα συμμόρφωση της Διοίκησης στις δικαστικές αποφάσεις. Περιλαμβάνει, **επίσης, την τήρηση μιας εξίσου αδιάβλητης προδικασίας, κατά την οποία παρασχέθηκε στον κατηγορούμενο (αλλά και στον ύποπτο) από τις αρχές, σε κάθε περίπτωση καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια προς τούτο², η δυνατότητα να λάβει γνώση επακριβώς της σε βάρος του κατηγορίας και όλων των συλλεχθεισών αποδείξεων, που τη στηρίζουν ή τη θεμελιώνουν, ώστε να αντιπαρατεθεί εγκαίρως και να υποβάλλει τις παρατηρήσεις του γι’**

² Βλ. υπ’ αρ. **1327/2009 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών**, στο σκεπτικό του οποίου αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι “...Τα κράτη υπέχουν υποχρέωση να εξασφαλίζουν αποτελεσματική δικαστική προστασία όχι μόνο με την πρόβλεψη οικονομικών δυνατοτήτων, αλλά και με την αποτελεσματική λειτουργία στην πράξη των προβλεπόμενων εγγυήσεων... Κατά συνέπεια, οφείλουν να αίρουν με θετικές ενέργειες τα νομικά και πραγματικά εμπόδια, που παρακωλύουν ενδεχομένως την παροχή πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας...”.

αυτές³, προεχόντως μάλιστα γι' αυτές, που η βαρύτητά τους είναι τέτοια, που θα επηρεάσει τη μετέπειτα κρίση του Δικαστηρίου για τη θεμελίωση της ενοχής ή της αθωότητάς του.

Και δεν είναι νοητή η αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος του να εκθέσει πλήρως τους λόγους της υπερασπίσεως του, δίχως να του έχει ανακοινωθεί το σύνολο των εγγράφων της δικογραφίας και ένα έστω στοιχειώδες-υποτυπώδες κατηγορητήριο, που να φορά την συγκεκριμένη πράξη, ως ιστορικό γεγονός, για την οποία καλείται να εκθέσει τις απόψεις του.

Εύλογα, μάλιστα, θα μπορούσε να μαρτυρήσει κανείς ότι το δικαίωμα του κατηγορουμένου και του υπόπτου να λαμβάνει γνώση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων της δικογραφίας (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και το κατηγορητήριο) αποτελεί ειδικότερη έκφανση του δικαιώματος πληροφόρησης επακριβώς, με πληρότητα και σαφήνεια την εις βάρος του κατηγορία, όχι μόνο στο ακροατήριο κατά τη διάταξη του εδ. α' της παρ. 3 του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, αλλά ταυτόχρονα με τη σύλληψη και την προσαγωγή του ενώπιον των διωκτικών και ανακριτικών αρχών κατά τις διατάξεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 5 της ΕΣΔΑ⁴, στην προκειμένη δε περίπτωση, ώστε να αντιταχθεί στη νομιμότητα της κράτησής του.

³ Βλ. **Υπόθεση Brandstetter κατά Αυστρίας της 28.08.1991**, στην οποία εκρίθη ότι συνέτρεξε παραβίαση των αρχών της ισότητας των όπλων και της κατ' αντιδικία διεξαγωγής της δίκης, ως ειδικότερες εκφάνσεις του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, από τη θεμελίωση της καταδικαστικής κρίσης σε παρατηρήσεις του Εισαγγελέα, στις οποίες δεν είχε πρόσβαση και αγνοούσε ο κατηγορούμενος. Επίσης βλ. αποφάσεις **Niderost- Huber κατά Ελβετίας της 18.02.1997** και **Krcmar και άλλοι κατά Τσεχίας της 03.03.2000**, όπου το ΕΔΔΑ δέχεται παραβίαση του δικαιώματος σε μια κατ' αντιδικία διαδικασία, διότι οι παρατηρήσεις του κατώτερου δικαστηρίου και τα συλλεχθέντα αποδεικτικά στοιχεία δεν είχαν γνωστοποιηθεί σε κανέναν από τους διαδίκους.

⁴ Βλ. σχ. **Υπόθεση Lamy κατά Βελγίου της 30.03.1989**, στην οποία το ΕΔΔΑ έκρινε ομόφωνα ότι συντρέχει παραβίαση της διατάξεως της παρ. 4 του άρθρου 5 της ΕΣΔΑ, διότι δεν παρασχέθηκε ποτέ η δυνατότητα στον προσφεύγοντα ή στο συνήγορό του να αποκτήσουν πρόσβαση στη δικογραφία και να λάβουν γνώση συνολικά αυτής, πριν την απόφαση για την προσωρινή κράτηση, με αποτέλεσμα να αδυνατούν εκ των πραγμάτων να αντικρούσουν αποτελεσματικά τους ισχυρισμούς ή τις σκέψεις, που η κατηγορούσα αρχή βάσιζε στα στοιχεία της δικογραφίας και να παραβιασθεί έτσι η αρχή της ισότητας των όπλων. Βλ. *mutatis mutandis* και την απόφαση **Sanchez-Reisse κατά Ελβετίας της 21.10.1986**, όπως επίσης **Καμπάνης κατά Ελλάδος της 13.07.1995** (ΕΕΕυρΔ 1996, 387) και **Σερίφης κατά Ελλάδος της 02.11.2006**. Επίσης, παραβίαση της διατάξεως της παρ. 4 του άρθρου 5 της ΕΣΔΑ εκρίθη ότι συνέτρεξε στις υποθέσεις **Garcia Alva κατά Γερμανίας, Lietzow κατά Γερμανίας και Shops κατά Γερμανίας της 13.02.2001**, σύμφωνα με το σκεπτικό των οποίων "ο νόμιμος σκοπός να διεξαχθεί η ανάκριση αποτελεσματικά, κατά τρόπο που να μην παραποιούνται τα αποδεικτικά στοιχεία και να μην υπονομεύεται το έργο της δικαιοσύνης, δεν

Και δε θα ήταν, ως είναι νοητό, δυνατή η αντίκρουση της κατηγορίας, χωρίς την παροχή της δυνατότητας να λάβει γνώση όλων των θεμελιωτικών αυτής αποδεικτικών στοιχείων, που συνέλεξε η κατηγορούσα αρχή ή θα μπορούσαν να συλλεχθούν από τις αρμόδιες αρχές⁵, προκειμένου να εκθέσει τις απόψεις του γι' αυτά.

Φυσικά, δεν κατοχυρώνεται στις ως άνω επίμαχες διατάξεις της ΕΣΔΑ, δικαίωμα λήψεως αντιγράφων του φακέλου της δικογραφίας, αλλά είναι αυτονόητο ότι το δικαίωμα πληροφόρησης θα καθίστατο άνευ περιεχομένου και δε θα ήταν αποτελεσματική η άσκησή του, αν δεν παρέχονταν σε αυτόν το δικαίωμα να λαμβάνει γνώση των εγγράφων της δικογραφίας (και του κατηγορητηρίου, έστω και υποτυπώδους όταν κάποιος καλείται ως ύποπτος) δια της χορήγησης αντιγράφων αυτής, ώστε να προετοιμάσει με πληρότητα την υπεράσπισή του. Αυτή είναι άλλωστε και η έννοια της "παροχής κάθε αναγκαίας διευκολύνσεως προς προετοιμασία της υπεράσπισής του" κατά τη διάταξη της περ. β' της παρ. 3 του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ⁶, αλλά και ως προελέχθη το ελάχιστο εγγυητικό αντιστάθμισμα στις μείζονες προσβολές, που υφίσταται ο κατηγορούμενος κατά το στάδιο αυτό της διαδικασίας.

Διότι δεν υφίσταται επαρκής και σαφής πληροφόρηση για την κατηγορία, αν δεν εκτεθούν επακριβώς τα πραγματικά περιστατικά, που τη θεμελιώνουν, αλλά και η νομική απαξία των αντικειμενικών στοιχείων, που την απαρτίζουν, η ένδυση δηλ. του συγκεκριμένου ιστορικού γεγονότος υπό το νομικό μανδύα συγκεκριμένης διάταξης νόμου. Και η αποτελεσματική άσκηση του εν λόγω δικαιώματος δε νοείται χωρίς τη χορήγηση του κατηγορητηρίου εγγράφως, αλλά και των έγγραφων και λοιπών αποδείξεων, που έχουν συλλεχθεί και συνδέονται άρρηκτα με την αποδιδόμενη πράξη ως ιστορικό γεγονός.

μπορεί να θέτει ένα ουσιώδη περιορισμό στο δικαίωμα της υπεράσπισης".

⁵ Βλ. σχ. Υποθέσεις Barbera, Messegue και Jabardo κατά Ισπανίας της 06.12.1988, Mantovanelli κατά Γαλλίας της 18.03.1997, Dowsett κατά Ηνωμένου Βασιλείου της 24.06.2003, Guy Jaspers κατά Βελγίου της 14.12.1981 και Bonzi κατά Ελβετίας της 12.07.1978, στις οποίες εκρίθη ότι η υποχρέωση γνωστοποίησης επεκτείνεται σε οποιοδήποτε υλικό οι διωκτικές και δικαστικές αρχές αποκτούν πρόσβαση και το οποίο θα βοηθούσε τον κατηγορούμενο να πετύχει την απαλλαγή του ή τη μείωση της ποινής του.

⁶ Βλ. Υπόθεση Ocalan κατά Τουρκίας της 12.05.2005, στην οποία εκρίθη ότι συνέτρεξε παραβίαση της ισότητας των όπλων, ως ειδικότερης αρχής της δίκαιης δίκης, διότι ο προσφεύγων απέκτησε πρόσβαση, δια των συνηγόρων του, στα στοιχεία του ογκωδέστατου φακέλου λίγες ημέρες πριν την εκδίκαση της υποθέσεως, χωρίς να δύναται κατά συνέπεια να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, αντικρούοντας τα εις βάρος του αποδεικτικά στοιχεία αποτελεσματικά. Βλ. mutatis mutandis και την Υπόθεση OAO Neftyanaya Kompaniya Yukos κατά Ρωσίας της 20.09.2011.

Πέραν των ανωτέρω, το δικαίωμα του κατηγορουμένου (και του υπόπτου εν προκειμένω) να λαμβάνει γνώση προ της απολογίας του όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων της δικογραφίας στηρίζεται στο τεκμήριο αθωότητας αυτού κατά τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ και στην αρχή της μη αυτοενοχοποίησης αυτού. Η ως άνω, δηλ., αρχή προϋποθέτει για την ουσιαστική εφαρμογή της και κατά το στάδιο της προδικασίας τη χορήγηση αντιγράφων όλης της δικογραφίας στον κατηγορούμενο (αλλά και στον ύποπτο εν προκειμένω), προκειμένου να λάβει γνώση όλων ανεξαιρέτως των συλλεχθέντων αποδεικτικών στοιχείων, ώστε να μην προβεί σε τυχόν πρώιμες αυτοεπιβαρυντικές δηλώσεις, οι οποίες θα καταστήσουν ακόμη πιο δυσχερή τη θέση του με την αποδεικτική αξιοποίηση αυτών. **Δεν είναι νοητό, δηλ., να αξιοποιούνται και να λαμβάνονται αποδεικτικά υπόψιν επιβαρυντικά για τον κατηγορούμενο (αλλά και τον ύποπτο εν προκειμένω), στοιχεία, τα οποία έχουν εξαχθεί από πρώιμες δηλώσεις του, λόγω της άγνοιάς του ως προς το συλλεχθέν αποδεικτικό υλικό, αλλά και ως προς την πράξη για την οποία καλείται αυτός να απολογηθεί ή να δώσει εξηγήσεις ως ύποπτος⁷.** Ο κατηγορούμενος (αλλά και ο ύποπτος εν προκειμένω) πρέπει να δύναται να αντιπαρατεθεί σε κάθε συλλεχθείσα νόμιμη απόδειξη της ενοχής του και να του παρέχεται κάθε νόμιμη διευκόλυνση προς τούτο, ώστε η δικονομική αλήθεια να εξαχθεί από τη διαλεκτική σύγκρουση των δύο αντίρροπων δυνάμεων της κατηγορούσας αρχής και του κατηγορουμένου.

Γίνεται σαφές, λοιπόν, ότι από τις ως άνω διατάξεις, οι οποίες, ως προελέχθη, έχουν αυξημένη τυπική ισχύ, εισάγονται κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες ευκταίο είναι να αποτελέσουν ερμηνευτικό οδηγό κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των κοινών ποινικοδικονομικών διατάξεων⁸.

Στην προκειμένη περίπτωση, ως αναφέρθηκε ανωτέρω, διενεργείται αυτεπαγγέλτως προκαταρκτική εξέταση, στο πλαίσιο της οποίας κλήθηκα να καταθέσω ανωμοτί και να δώσω εξηγήσεις ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προς διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης με την από 28.05.2020 άκυρη κλήση, που υπογράφεται από τον Πρόεδρο και το Γραμματέα της ως άνω Επιτροπής, **χωρίς να καθορίζονται στην ανωτέρω κλήση ειδικώς και συγκεκριμένως τα ζητήματα (τα συγκεκριμένα, κατά τόπο, χρόνο και τρόπο,**

⁷ Βλ. σχ. Υπόθεση Allan κατά Ηνωμένου Βασιλείου 05.11.2001, στην οποία το ΕΔΔΑ έκρινε ότι συντρέχει παραβίαση της διατάξεως της παρ. 1 του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, δια της λάθρα αποσπάσεως από τον κατηγορούμενο μίας «οιονεί κατάθεσης» με αυτοεπιβαρυντικές δηλώσεις, εμμέσως με παραπλανητικά μέσα και τεχνάσματα, που οδήγησαν σε ψυχολογικό εξαναγκασμό αυτού.

⁸ Σύμφωνα, δε, με το άρθρο 46 παρ. 1 της Σύμβασης τα κράτη - μέλη υποχρεούνται να εναρμονίζουν την εσωτερική τους νομολογία προς την αντίστοιχη του Δικαστηρίου του Στρασβούργου. Χαρακτηριστικό είναι εξάλλου το γεγονός ότι κατά το άρθρο 525 ΚΠΔ η καταδίκη της χώρας μας από το ΕΔΔΑ αποτελεί λόγο επανάληψης της διαδικασίας.

πραγματικά γεγονότα τα θεμελιωτικά των κατά νόμο κυρώσεων), επί των οποίων καλούμαι να δώσω εξηγήσεις. Όλως γενικόλογα και αοριστόλογα μνημονεύονται στην ως άνω άκυρη κλήση μόνο οι τίτλοι των υπό διερεύνηση αδικημάτων και οι ποινικές διατάξεις που τα προβλέπουν, χωρίς να αναφέρονται (ούτε καν συνοπτικά) τα συγκεκριμένα υπό διερεύνηση πραγματικά περιστατικά και οι συγκεκριμένες αιτιάσεις (ως ιστορικό γεγονός), που οριοθετούν την νομική απαξία των αναφερόμενων υπό διερεύνηση υποτιθέμενων αδικημάτων. Αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι ότι εγώ δεν γνωρίζω σε ποια πραγματικά περιστατικά πρέπει να δώσω εξηγήσεις.

Συγκεκριμένα, η ως άνω αναφερόμενη άκυρη κλήση, το περιεχόμενο της οποίας αποτελεί ενιαίο σύνολο με το παρόν αίτημα κήρυξης ακυρότητας, προς επίρρωση των ισχυρισμών μου, έχει ως εξής:

To: 02108837983 Page: 1/12

BOYAH TON EΛΛΗΝΩΝ

Enidson 28/05/2020
Tepi wea 15.28

oikonomikon Martin
A. V. (A. V.)

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΗ' - ΣΥΝΟΔΟΣ Α'
ΕΙΔΙΚΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ
ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΕΧΟΥΝ ΤΕΛΕΣΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ
ΑΝΑΓΓΛΩΤΗ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΠΑΠΑΓΕΛΟΠΟΥΛΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΙΣΧΗΣΗ
ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ

Πληροφορίες
Γραφείο 146, 148
Τηλ.: 2103707372, -7335
Fax: 210 3707274, - 7320

ΕΠΕΙΓΟΝ

Αθήνα, 28 Μαΐου 2020
Αριθμ. Πρωτ.: 94α

ΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΕΞΗΓΗΣΕΩΝ ΧΩΡΙΣ ΟΡΚΟ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ

ΕΞΕΤΑΣΗΣ

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 156 επ. του Κανονισμού της Βουλής και 244 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας,

Ο Πρόεδρος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προς διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σχετικά με τη διερεύνηση αδικημάτων που τυχόν έχουν τελεσθεί από τον πρώην Αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Δημήτριο Παπαγγελόπουλο κατά την άσκηση των καθηκόντων του, και κατόπιν των από 8.10.2019 και 19.5.2020 αποφάσεων της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων

Καλούμε

Τον κύριο Παπαγγελόπουλο Δημήτριο, κάτοικο Αθηνών, οδός Πατησίων 112, Τ.Κ. 11257, να προσέλθει την 4^η Ιουνίου 2020, ημέρα Πέμπτη και ώρα 17.00^ο στο Μέγαρο της Βουλής των Ελλήνων και να εμφανιστεί ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προς διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σχετικά με τη διερεύνηση αδικημάτων που τυχόν έχουν τελεσθεί από τον πρώην Αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Δημήτριο Παπαγγελόπουλο κατά την άσκηση των καθηκόντων του προκειμένου να εξετασθεί σε προκαταρκτική εξέταση κατ'είδη δώσει εξηγήσεις χωρίς όρκο για τις αξιόποινες πράξεις: 1) ηθική αυτουργία στο αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας κατά φυσική αυτουργία και άμεση συνέργεια δικαστικών λειτουργών (άρθρο 46 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με άρθρο 239 Ποινικού Κώδικος), 2) πρόκληση και

RECEIVED

προσφορά για την τέλεση εγκλήματος (άρθρο 186 παράγραφοι 1 και 2 Ποινικού Κώδικος), 3) ηθική αυτουργία σε παράβαση καθήκοντος και παράβαση καθήκοντος (άρθρο 46 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με άρθρο 259 Ποινικού Κώδικος και άρθρο 259 Ποινικού Κώδικος αυτοτελώς), 4) ηθική αυτουργία σε ψευδή κατάθεση (άρθρο 224 παράγραφος 1 Ποινικού Κώδικος), 5) εκβίαση (άρθρο 385 παράγραφος 1 περίπτωση Γ' παλαιού Ποινικού Κώδικα), 6) δωροληψία πολιτικού αξιωματούχου (άρθρο 159 παράγραφος 1 παλαιού Ποινικού Κώδικα), 7) δωροληψία υπαλλήλου (άρθρο 235 Ποινικού Κώδικα), 8) εγκληματική οργάνωση περίπτωση συμμορίας, άρθρο 187 παράγραφος 3 (παλαιό άρθρο 187 παράγραφος 5), όπως αυτές ειδικότερα περιγράφονται στις προαναφερόμενες αποφάσεις της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων και να γνωστοποιήσει προς της Επιτροπή τυχόν μάρτυρες που θα εξετάσει ή άλλα δικαιώματα που θα ασκήσει σύμφωνα με την διάταξη 244 παρ.1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Παρακαλείται ο κ. Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών να παραγγείλει τα νόμια για τη νόμιμη επίδοση αυτής της κλήσης για παροχή εξηγήσεων χωρίς όρκο κατά τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης στον καλούμενο.

Σημείωση: Παρακαλούμε για την αυστηρή τήρηση της ημερομηνίας και ώρας κλήσης στο πλαίσιο των μέτρων προστασίας και προς αποφυγή συνωστισμού στους χώρους εργασίας της Βουλής των Ελλήνων, λόγω κορωνοϊού. Για την είσοδο και μετακίνηση εντός των ορίων της Βουλής είναι απαραίτητη η χρήση μάσκας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΖΩΗ ΡΑΪΤΗ

Με αυτό το **γριφώδες περιεχόμενο** η ανωτέρω κλήση (χωρίς να αναφέρονται καθόλου τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, που οριοθετούν νομικά τις πράξεις, για τις οποίες θεωρούμαι ύποπτος, ήτοι το οντολογικό υπόβαθρο των υπό διερεύνηση υποτιθέμενων αδικημάτων κατά τόπο, τρόπο και χρόνο και το συγκεκριμένο τρόπο συμβολής μου στην τέλεση αυτών, χωρίς να αρκεί η γενικόλογη αναφορά μόνο του βαθμού συμμετοχής), μου δημιουργεί την υπόνοια ότι **επιδιώκεται η απόσπαση μιας οιονεί κατάθεσης με αυτοεπιβαρυντικές δηλώσεις εμμέσως με παραπλανητικά μέσα και τεχνάσματα, που οδηγούν σε ψυχολογικό εξαναγκασμό μου, τη στιγμή που ουδέν αδίκημα έχω διαπράξει.**

Παράλληλα, γελοιοποιεί τη διαδικασία της Επιτροπής γιατί αποτελεί μνημείο σκοπιμότητας και παραβίασης των θεμελιωδών υπερασπιστικών δικαιωμάτων μου. Ακόμη το περιεχόμενο της κλήσης αποκαλύπτει πλήρως ότι σκοπός της πλειοψηφίας της Κοινοβουλευτικής Προκαταρκτικής Επιτροπής δεν είναι η ανεύρεση της αλήθειας, αλλά η εξυπηρέτηση κομματικών και πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Συγκεκριμένα:

Α. Όσον αφορά το αναγραφόμενο αδίκημα της **“ηθικής αυτοουργίας στο αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας κατά φυσική αυτοουργία και άμεση συνέργεια δικαστικών λειτουργιών”**, ουδόλως αναφέρεται στην κλήση ποιο συγκεκριμένο εισαγγελικό λειτουργό, τακτικό προανακριτή ή ανακριτή δήθεν έπεισα και με ποιόν τρόπο και σε ποιο τόπο και χρόνο, προκειμένου να απαλλάξει συγκεκριμένο υπαίτιο από τιμωρία, ενώ του είχε ασκηθεί ποινική δίωξη για συγκεκριμένο αδίκημα, είτε ότι τον έπεισα δήθεν να τον απαλλάξει από την τιμωρία με την παράλειψη ενεργειών, που θέτουν σε κίνηση την ποινική διαδικασία.

Β. Όσον αφορά το αναγραφόμενο αδίκημα της **“πρόκλησης και προσφοράς για την τέλεση εγκλήματος”**, ουδόλως αναφέρεται στην κλήση σε ποιο χρόνο, τόπο και με ποιο τρόπο προκάλεσα ή παρότρυνα κάποιον προκειμένου να διαπράξει συγκεκριμένο κακούργημα ή πλημμέλημα.

Γ. Όσον αφορά το αναγραφόμενο αδίκημα της **“ηθικής αυτοουργίας σε παράβαση καθήκοντος και παράβαση καθήκοντός”** δεν αναγράφεται πότε, πώς και πού προκάλεσα την απόφαση σε δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό της δικαιοσύνης, προκειμένου με πρόθεση να παραβιάσει τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, με σκοπό να προσπορίσω δήθεν ο ίδιος ή άλλος παράνομο όφελος. Ούτε αναφέρεται συγκεκριμένα σε ποιο τόπο, χρόνο και με ποιο τρόπο παραβίασα δήθεν ο ίδιος με πρόθεση τα καθήκοντα της υπηρεσίας μου, προκειμένου να προσποριστώ παράνομο όφελος ο ίδιος ή άλλος.

Δ. Όσον αφορά το αναγραφόμενο αδίκημα της **“ηθικής αυτοουργίας σε ψευδή κατάθεση”**, δεν αναγράφεται ποιο συγκεκριμένο πρόσωπο δήθεν έπεισα και με ποιόν τρόπο και σε ποιο τόπο και χρόνο και ενώπιον ποιας αρχής, προκειμένου να καταθέσει ψευδώς.

Ε. Όσον αφορά το αναγραφόμενο αδίκημα της **“εκβίασης”** δεν αναγράφεται με ποιόν τρόπο και σε ποιο τόπο και χρόνο εξανάγκασα τρίτο πρόσωπο και ποιο είναι αυτό,

προκειμένου να προβεί σε πράξη ή παράλειψη, από την οποία επήλθε ζημία στην περιουσία του.

ΣΤ. Όσον αφορά το αναγραφόμενο αδίκημα της **“δωροληψίας πολιτικού αξιωματούχου”** δεν αναγράφεται με ποιόν τρόπο και σε ποιο τόπο και χρόνο πρότεινα, παρείχα ή πρόσφερα σε πολιτικό αξιωματούχο (και συγκεκριμένα σε ποιόν) δώρα ή οποιαδήποτε άλλα ωφελήματα, που δεν του οφείλονται, για να προβεί σε συγκεκριμένη πράξη ή παράλειψη.

Ζ. Όσον αφορά το αναγραφόμενο αδίκημα της **“δωροληψίας υπαλλήλου”** δεν αναγράφεται με ποιόν τρόπο και σε ποιο τόπο και χρόνο έλαβα ή ζήτησα ωφελήματα από τρίτον και από ποιόν συγκεκριμένα, είτε ότι δέχτηκα υπόσχεση αυτών, προκειμένου να προβώ σε ενέργεια ή παράλειψη, αναγόμενη στα καθήκοντά μου.

Η. Όσον αφορά το αναγραφόμενο αδίκημα της **“συμμορίας”** δεν αναγράφεται με ποιόν τρόπο και σε ποιο τόπο και χρόνο συνέστησα δήθεν ομάδα και ενώθηκα από κοινού με άλλα πρόσωπα και ποια είναι αυτά με προσωποπαγή δομή και σκοπό προς διάπραξη άλλων αδικημάτων.

Σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στις παραπάνω σκέψεις, στην κρινόμενη υπόθεση, η μη σύνταξη ενός συγκεκριμένου - έστω και υποτυπώδους- “κατηγορητηρίου”, το οποίο να αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα, τα πραγματικά, δηλ., περιστατικά, που γεννούν τις συγκεκριμένες αιτιάσεις, που ενδέχεται να μου αποδοθούν, ήτοι να εκθέτει τις πράξεις, κατά τρόπο, χρόνο και τόπο, που αφορά η εξέταση, ως ιστορικό γεγονός και όχι μόνο ως “crime”, παράγουν απόλυτη ακυρότητα της ανωτέρω κλήσης (η οποία θεωρείται ως μη γενόμενη) και της διαδικασίας λήψεως της ανωμοτί κατάθεσής μου ως “υπόπτου”, ακριβώς επειδή αφορά στην αδυναμία μου εκ του λόγου αυτού, να υπερασπίσω τον εαυτό μου, και στη στέρηση δικαιώματος της γνώσεως των πράξεων, που αφορά η εξέταση, οδηγεί δε σε παραπλάνησή μου και σε ψυχολογικό εξαναγκασμό μου.

Αλλως, ως αναφέρθηκε ανωτέρω, η στέρηση του δικαιώματος γνώσης των συγκεκριμένων πράξεων ως ιστορικά γεγονότα για τις οποίες καλούμαι να δώσω εξηγήσεις (χωρίς να αρκεί η γενικόλογη αναγραφή των ποινικών διατάξεων που τις προβλέπουν), οδηγεί στην παραβίαση της αρχής της μη αυτοενοχοποίησης, όταν ο ύποπτος χωρίς να γνωρίζει για ποιο ζήτημα καταθέτει, προβαίνει σε επιβαρυντικές παραδοχές ή προβάλλει αλυσιτελείς ή αντιφατικούς ισχυρισμούς.

Επιβεβαίωση του ουσία και νόμω βάσιμου της ένστασής μου αποτελούν τα κατωτέρω από 04.03.2020 έγγραφα, που απέστειλαν οι Αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου Ευάγγελος Ζαχαρής και Λάμπρος Σοφουλάκης, που περιλαμβάνουν και κλήσεις προς τους μηνυομένους Στυλιανό Μανώλη, Εισαγγελέα Πρωτοδικών, Χρήστο Ντζούρα, Εισαγγελέα Πρωτοδικών και Ελένη Τουλουπάκη, Αντεισαγγελέα Εφετών Αθηνών (κατ’ άρθρο 244 παρ. 1 ΚΠΔ), για παροχή εξηγήσεων και γνωστοποίηση θεμάτων επί των οποίων οι εξηγήσεις.

Στις κλήσεις αυτές, που καλούνται οι ύποπτοι Εισαγγελείς, αναφέρονται, ως ακολούθως, τα θέματα επί των οποίων θα δώσουν εξηγήσεις :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΕΞΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΠΙ
ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΟΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ (ΑΡΘ.244 ΠΑΡ.1ΚΠΔ)

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΥΛΙΑΝΟ ΜΑΝΩΛΗ , ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ,
ΕΠΙΚΟΥΡΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ, κατοίκου ως
εκ της Υπηρεσίας της Κυρίλλου Λουκάρεως 14 ΤΚ 11475

Δυνάμει της παρούσας - Καλείστε,
όπως εμφανιστείτε ενώπιον ημών των Αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου
Ευαγγέλου Ζαχαρή και Λάμπρου Σοφουλάκη στο δικαστικό κατάστημα του
Αρείου Πάγου (γραφείο 301) για παροχή εξηγήσεων στις 10 Μαρτίου ημέρα
Τρίτη και ώρα 10.00' ενόψει διενέργειας από εμάς προκαταρκτικής εξέτασης
ύστερα από τις εξής μηνύσεις -εγκλήσεις των: α) από 15-2-2018 Αντωνίου
Σαμαρά, β) από 16-2-2018 Ευάγγελου Βενιζέλου, γ) από 20-2-2018 Δημητρίου
Αβραμόπουλου, δ) από 16-9-2019 Ανδρέα Λοβέρδου, καθώς και τις από 7-1-
2019, 21-2-2019 και 27-6-2019 υπηρεσιακές αναφορές του Αντεισαγγελέα του
Αρείου Πάγου Ιωάννη Αγγελή και των συναφών με αυτών μαρτυρικών
καταθέσεων των ανωτέρω, με τις οποίες καταγγέλλονται οι ακόλουθες

ποινικές παραβάσεις οι οποίες διερευνώνται, παραπεμπόμενων συνοπτικώς και των θεμάτων επί των οποίων θα παράσχετε εξηγήσεις, έχοντας τα δικαιώματα, που αναφέρονται στα άρθρα 89, 90, 91, 92 παρ. 1, 95, 96, 99 παρ. 1 εδ. α', 2 και 4, 100, 101, 102, 103 και 104 ΚΠΔ, ήτοι:

1) Κατάχρηση εξουσίας κατά συναυτουργία σε βαθμό κακουργήματος σε πραγματική συρροή (άρθρο 239 περ.β' εδ.α', 45, 94παρ.1 ΠΚ)
Συνιστάμενη στο ότι στην Αθήνα και στο από μηνός Απριλίου 2017 έως και 5-2-2018 χρονικό διάστημα από κοινού μετά της Εισαγγελέως κατά της Διαφθοράς Αθηνών Ελένης Τουλουπάκη και του συναδέλφου σου Χρήστου Ντζούρα με περισσότερες από μια πράξεις σου τέλεσες περισσότερα εγκλήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές και συγκεκριμένα ενώ ήσουν υπάλληλος που στα καθήκοντά σου ανάγονταν η δίωξη ή η ανάκριση αξιοποιώνων πράξεων, εν γνώσει σου εξέθεσες σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο. Ειδικότερα, ενώ είχες την ιδιότητα του επίκουρου εισαγγελέως κατά της διαφθοράς Αθηνών και διενεργούσες μετά των προαναφερομένων συναδέλφων σου προκαταρκτική εξέταση προς διακρίβωση τέλεσης αξιοποιώνων πράξεων κακουργηματικής απιστίας εις βάρος του δημοσίου, δωροδοκίας και δωροληψίας υπαλλήλου κατά του δημοσίου, κλπ. από πρόσωπα που εμπλέκονται στη διαδικασία έγκρισης τιμολόγησης και συνταγογράφησης φαρμακευτικών σκευασμάτων και ιδίως των παραγόμενων και πθόμενων στην ελληνική αγορά από τη φαρμακευτική εταιρεία "NOVARTIS ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Β.Ε", σχημάτισες την ΕΔ 2016/373 δικογραφία εις βάρος των σ' αυτή αναφερομένων δέκα τον αριθμό πολιτικών προσώπων, για τις εκεί κατ' αυτών αποδιδόμενες αξιόποινες πράξεις, την οποία η Εισαγγελέας Διαφθοράς με το υπ. αριθμ. πρωτ.268/5-2-2018

έγγραφό της απέστειλε στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου προς διαβίβαση στη Βουλή των Ελλήνων, όπερ και εγένετο, εκθέτοντας τους εν γνώσει σου σε δίωξη και τιμωρία με κατασκευασμένα και ψευδή στοιχεία, τα οποία συνέλεξες. Αναλυτικότερα αφού επέλεξες (μετά των λοιπών συναδέλφων σου) τρεις μάρτυρες στους οποίους έδωσες τα ψευδώνυμα "Κελέση" "Σαράφη", Αναστασίου" τους έθεσες σε προνομιακό καθεστώς προστασίας για να τους παράσχεις ασυλία που δεν δικαιούνται αφού δεν συγκέντρωναν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις και εν συνεχεία κατά παραβίαση των οικονομικών εγγυήσεων με τη μεθοδολογία λήψης διαδοχικών καταθέσεων, εξέταζες αυτούς σε διάρκεια μηνών επιχειρώντας με κάθε επόμενη κατάθεση να συμπληρώσουν την προηγούμενη, επιτρέποντας ή και επιβάλλοντας την κατάθεση εν γνώσει ψευδών περιστατικών, συνισταμένων κυρίως σε έκφραση απλής γνώμης, χωρίς κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο, το οποίο να στηρίζει τη γνώμη τους αυτή, στο πλαίσιο της προσπάθειας δημιουργίας ποινικών ευθυνών, με την αποχή από διενέργεια οποιασδήποτε πράξης έρευνας που θα μπορούσε να παράσχει αντικειμενικά στοιχεία, αφού αυτά θα αντιστρατεύονταν τις ψευδείς καταθέσεις που εν γνώσει σου έλαβες χωρίς να ερευνήσεις απολύτως τίποτα άλλο επί μήνες, και εξάλλου χωρίς να διαβιβάζεις αμελλητί τα στοιχεία στη Βουλή, όπως όριζε το Σύνταγμα. Επιπλέον, μεταξύ των εν λόγω μαρτύρων υπήρξε συντονισμός και υπαγόρευση στόχων, ώστε να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής ή και την άσκηση ποινικής δίωξης για το αδίκημα ξεπλύματος μαύρου χρήματος, όπως π.χ. στη διαβιβασθείσα στην Βουλή δικογραφία, κατά το τμήμα που αφορούσε τον Δ. Αβραμόπουλο: α) απεκρύβη η από 31-7-2014 διάταξη των επίκουρων Εισαγγελέων

Εγκλημάτων Διαφθοράς Αντωνίου Ελευθεριάνου και Ιωάννη Σέβη, με την οποία τέθηκε στο αρχείο μήνυση σχετική με την προμήθεια των εμβολίων κατά του H1N1, η διάταξη δε περί αρχειοθέτησης εγκρίθηκε από την Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς την 6-8-2014 και β) σχετικά με την υπόθεση της διενέργειας μοριακού ελέγχου, στον οποίο αναφέρονται οι ως άνω ψευδομάρτυρες, δεν περιλήφθηκε το πόρισμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο με την υπ' αρ. 128/2008 πράξη του ενέκρινε ως νόμιμες τις συναφθείσες συμβάσεις και επέτρεψε την υπογραφή τους.

2) κατάχρηση εξουσίας κατά συναυτουργία σε βαθμό πλημμελήματος σε πραγματική συρροή (άρθρο 239περ.α', 45, 94παρ.1ΠΚ)

Κατά τον ως άνω τόπο και χρόνο από κοινού ενεργώντας με τους προαναφερόμενους συναδέλφους σου, με περισσότερες από μια πράξεις σου τέλεσες περισσότερα εγκλήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές και συγκεκριμένα ενώ ήσουν υπάλληλος και στα καθήκοντά σου ανάγονταν η δίωξη ή η ανάκριση αξιοποιώνων πράξεων, μεταχειρίστηκες παρανόμως εκβιαστικά μέσα για να πετύχεις οποιαδήποτε έγγραφη ή προφορική κατάθεση μάρτυρα ή κατηγορουμένου και δη:

α) προκειμένου να πετύχεις ένορκη κατάθεση, άσκησες πιέσεις στο προστατευόμενο αρχικώς μάρτυρα με το ψευδώνυμο "Ιωάννης Αναστασίου" (Νικόλαο Μανιαδάκη) για να πει αν έχουν χρηματισθεί συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα ή αν έχουν προβεί σε παράνομες πράξεις γενικά ο Άδωνις Γεωργιάδης, Γιάννης Στουρνάρας, Αντώνης Σαμαράς κατά κύριο λόγο και δευτερευόντως ο Ευάγγελος Βενιζέλος και Ανδρέας Λοβέρδος, και ότι οι πιέσεις αυτές ασκούσαν λέγοντάς του ότι: "είχαν στοιχεία επιβαρυντικά για τα πρόσωπα αυτά, ότι τα πρόσωπα αυτά θα πάνε φυλακή ότι δεν πρέπει να

τους φοβάται γιατί δεν πρόκειται να επανεκλεγούν και ότι δεν πρέπει να τους προστατεύει.." κ.α.

- β) Το Μάιο του 2018 κάλεσες στο Γραφείο σου και προέβης προς τον κατηγορούμενο Κων/νο Φρουζή παρουσία των δυο δικηγόρων του σε συστάσεις ή πιέσεις κατ' αυτού προς αποκάλυψη ονομάτων (μεταξύ των 10) πολιτικών προσώπων φερομένων ως εμπλακέντων στην υπόθεση NOVARTIS προκειμένου να τύχει των ευεργετικών διατάξεων του Νόμου, επιδιώκοντας δηλ. να καταθέσει γεγονότα, τα οποία θα του υποδεικνύατε εσείς και θα ήταν επιβαρυντικά για τα ανωτέρω δέκα πρόσωπα
- γ) Την 4-4-2019 υπέβαλλες απανωτές ερωτήσεις προς το μάρτυρα Νικόλαο Μανία και άσκησες ιδιαίτερη πίεση, ώστε να αναγκαστεί να καταθέσει αξιόποινες πράξεις. εις βάρος πολιτικών προσώπων που δεν γνώριζε αφενός, και αφετέρου του ζητήθηκε από σας να υπογράψει εν αγνοία την από 4-4-2019 αναγγελία αξιοποιούντων πράξεων, την οποία δήθεν έκανε αυτός σε βάρος του Ανδρέα Λοβέρδου, ενώ το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού δεν αποτελεί δική του εξιστόρηση γεγονότων αλλά προϊόν καταγραφής δική σας(Εισαγγελιών Διαφθοράς), προς το οποίο ήταν απόλυτα αντίθετος.
- 3) Ψευδούς βεβαίωσης κατ' εξακολούθηση (άρθρο 242παρ.1, 98 ΠΚ)
- Ενώ ήσουν υπάλληλος που στα καθήκοντά σου ανάγονταν η έκδοση ή σύνταξη ορισμένων δημοσίων εγγράφων σε τέτοια έγγραφα βεβαίωσης με πρόθεση ψευδώς περιστατικό που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες και συγκεκριμένα στις από 12 και 15-1-2018 καταθέσεις του μάρτυρα με την πλασματική ονομασία "Μάξιμος Σαράφης" στην από 15-3-2018 κατάθεση της μάρτυρος με την πλασματική ονομασία "Κελέση Αικατερίνη" και στις από 26-1-2018 και 29-1-2018 όμοιες του μάρτυρα με την πλασματική ονομασία

“Αναστασίου Ιωάννης”, βεβαίωσε ψευδώς, ότι οι καταθέσεις δόθηκαν αυτούσια ενώπιόν σου, ενώ όπως μακροσκοπικά καθίσταται προφανές, η κατάθεση αποτελεί προϊόν συρραφής προδιατυπωμένων κειμένων, τα οποία δόθηκαν σε σας είτε με email ή memory stick και δεχθήκατε και τα ενσωματώσατε παράνομα ως έτοιμο κείμενο κατάθεσης, χωρίς να γίνει ζωντανή εξέταση. Αναλυτικότερα, έχει χρησιμοποιηθεί άλλη γραμματοσειρά και μορφοποίηση για τα εισαγωγικά στοιχεία, τη διατύπωση της μοναδικής εισαγωγικής ερώτησης και το κλείσιμο της κατάθεσης και άλλη γραμματοσειρά και μορφοποίηση για το κείμενο της υποτιθέμενης “κατάθεσης”- απάντησης, που σημαίνει ότι το κείμενο της υποτιθέμενης «κατάθεσης» των μαρτύρων ερχόταν έτοιμο και προδιατυπωμένο σε αρχείο υπολογιστή και απλώς επικολλήθηκε, χωρίς να έχει λάβει χώρα πραγματική εξέταση αυτών.

Αθήνα, 04 Μαρτίου 2020

Οι Αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου

Ευάγγελος Ζαχαρής

Λάμπρος Σοφουλάκης

Η Γραμματέας

Θεοδωροπούλου Ευγενία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΕΞΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΠΙ
ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΟΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ (ΑΡΘ.244 ΠΑΡ.1ΚΠΔ)

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΝΤΖΟΥΡΑ , ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ,
ΕΠΙΚΟΥΡΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ, κατοίκου ως
εκ της Υπηρεσίας της Κυρίλλου Λουκάρεως 14 ΤΚ 11475

ΑΘΗΝΑ

Δυνάμει της παρούσας - Καλείστε,
όπως εμφανιστείτε ενώπιον ημών των Αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου
Ευαγγέλου Ζαχαρή και Λάμπρου Σοφουλάκη στο δικαστικό κατάστημα του
Αρείου Πάγου (γραφείο 301) για παροχή εξηγήσεων στις 10 Μαρτίου ημέρα
Τρίτη και ώρα 10.00' ενόψει διενέργειας από εμάς προκαταρκτικής εξέτασης
ύστερα από τις εξής μηνύσεις -εγκλήσεις των: α) από 15-2-2018 Αντωνίου
Σαμαρά, β) από 16-2-2018 Ευάγγελου Βενιζέλου, γ) από 20-2-2018 Δημητρίου
Αβραμόπουλου, δ) από 16-9-2019 Ανδρέα Λοβέρδου, καθώς και τις από 7-1-
2019, 21-2-2019 και 27-6-2019 υπηρεσιακές αναφορές του Αντεισαγγελέα του

Αρείου Πάγου Ιωάννη Αγγελή και των συναφών με αυτών μαρτυρικών καταθέσεων των ανωτέρω, με τις οποίες καταγγέλλονται οι ακόλουθες ποινικές παραβάσεις οι οποίες διερευνώνται, παρατιθέμενων συνοπτικώς και των θεμάτων επί των οποίων θα παράσχετε εξηγήσεις, έχοντας τα δικαιώματα, που αναφέρονται στα άρθρα 89, 90, 91, 92 παρ. 1, 95, 96, 99 παρ. 1 εδ. α', 2 και 4, 100, 101, 102, 103 και 104 ΚΠΔ, ήτοι:

1) Κατάχρηση εξουσίας κατά συναυτουργία σε βαθμό κακουργήματος σε πραγματική συρροή (άρθρο 239 περ.β' εδ.α', 45, 94παρ.1 ΠΚ)

Συνιστάμενη στο ότι στην Αθήνα και στο από μηνός Απριλίου 2017 έως και 5-2-2018 χρονικό διάστημα από κοινού μετά της Εισαγγελέως κατά της Διαφθοράς Αθηνών Ελένης Τουλουπάκη και του συναδέλφου σου Στυλιανού Μανώλη, με περισσότερες από μια πράξεις σου τέλεσες περισσότερα εγκλήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές και συγκεκριμένα ενώ ήσουν υπάλληλος που στα καθήκοντά σου ανάγονταν η δίωξη ή η ανάκριση αξιοποιώνων πράξεων, εν γνώσει σου εξέθεσες σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο. Ειδικότερα, ενώ είχες την ιδιότητα του επίκουρου εισαγγελέως κατά της διαφθοράς Αθηνών και διενεργούσες μετά των προαναφερομένων συναδέλφων σου προκαταρκτική εξέταση προς διακρίβωση τέλεσης αξιοποιώνων πράξεων κακουργηματικής απιστίας εις βάρος του δημοσίου, δωροδοκίας και δωροληψίας υπαλλήλου κατά του δημοσίου, κλπ, από πρόσωπα που εμπλέκονται στη διαδικασία έγκρισης τιμολόγησης και συνταγογράφησης φαρμακευτικών σκευασμάτων και ιδίως των παραγόμενων και τιθέμενων στην ελληνική αγορά από τη φαρμακευτική εταιρεία " NOVARTIS ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Β.Ε.", σχημάτισες την ΕΔ 2016/373 δικογραφία εις βάρος των σ' αυτή αναφερομένων δέκα τον αριθμό πολιτικών

προσώπων, για τις εκεί κατ' αυτών αποδιδόμενες αξιόποινες πράξεις, την οποία η Εισαγγελέας Διαφθοράς με το υπ. αριθμ. πρωτ.268/5-2-2018 έγγραφό της απέστειλε στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου προς διαβίβαση στη Βουλή των Ελλήνων, όπερ και εγένετο, εκθέτοντας τους εν γνώσει σου σε δίωξη και τιμωρία με κατασκευασμένα και ψευδή στοιχεία, τα οποία συνέλεξες. Αναλυτικότερα αφού επέλεξες (μετά των λοιπών συναδέλφων σου) τρεις μάρτυρες στους οποίους έδωσες τα ψευδώνυμα "Κελέση", "Σαράφη", Αναστασίου" τους έθεσες σε προνομιακό καθεστώς προστασίας για να τους παράσχεις ασυλία που δεν εδικαιούνται αφού δεν συγκέντρωναν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις και εν συνεχεία κατά παραβίαση των οικονομικών εγγυήσεων με τη μεθοδολογία λήψης διαδοχικών καταθέσεων, εξέταζες αυτούς σε διάρκεια μηνών επιχειρώντας με κάθε επόμενη κατάθεση να συμπληρώσουν την προηγούμενη, επιτρέποντας ή και επιβάλλοντας την κατάθεση εν γνώσει ψευδών περιστατικών, συνισταμένων κυρίως σε έκφραση απλής γνώμης, χωρίς κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο, το οποίο να στηρίζει τη γνώμη τους αυτή, στο πλαίσιο της προσπάθειας δημιουργίας ποινικών ευθυνών, με την αποχή από διενέργεια οποιασδήποτε πράξης έρευνας που θα μπορούσε να παράσχει αντικειμενικά στοιχεία, αφού αυτά θα αντιστρατεύονταν τις ψευδείς καταθέσεις που εν γνώσει σου έλαβες χωρίς να ερευνήσεις απολύτως τίποτα άλλο επί μήνες, και εξάλλου χωρίς να διαβιβάσεις αμελλητί τα στοιχεία στη Βουλή, όπως όριζε το Σύνταγμα. Επιπλέον, μεταξύ των εν λόγω μαρτύρων υπήρξε συντονισμός και υπαγόρευση στόχων, ώστε να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής ή και την άσκηση ποινικής δίωξης για το αδίκημα ξεπλύματος μαύρου χρήματος, όπως π.χ. στη διαβιβασθείσα στην Βουλή

δικογραφία, κατά το τμήμα που αφορούσε τον Δ. Αβραμόπουλο: α) απεκρύβη η από 31-7-2014 διάταξη των επίκουρων Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς Αντωνίου Ελευθεριάνου και Ιωάννη Σέβη, με την οποία τέθηκε στο αρχείο μήνυση σχετική με την προμήθεια των εμβολίων κατά του H1N1, η διάταξη δε περί αρχειοθέτησης εγκρίθηκε από την Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς την 6-8-2014 και β) σχετικά με την υπόθεση της διενέργειας μοριακού ελέγχου, στον οποίο αναφέρονται οι ως άνω ψευδομάρτυρες, δεν περιλήφθηκε το πόρισμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο με την υπ' αρ. 128/2008 πράξη του ενέκρινε ως νόμιμες τις συναφθείσες συμβάσεις και επέτρεψε την υπογραφή τους.

2) κατάχρηση εξουσίας κατά συναυτουργία σε βαθμό πλημμελήματος σε πραγματική συρροή (άρθρο 239περ.α', 45, 94παρ.1ΠΚ)

Κατά τον ως άνω τόπο και χρόνο από κοινού ενεργώντας με τους προαναφερόμενους συναδέλφους σου, με περισσότερες από μια πράξεις σου τέλεσες περισσότερα εγκλήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές και συγκεκριμένα ενώ ήσουν υπάλληλος και στα καθήκοντά σου ανάγονταν η δίωξη ή η ανάκριση αξιοποιώνων πράξεων, μεταχειρίστηκες παρأنόμως εκβιαστικά μέσα για να πετύχεις οποιαδήποτε έγγραφη ή προφορική κατάθεση μάρτυρα ή κατηγορουμένου και δη:

α) προκειμένου να πετύχεις ένορκη κατάθεση, άσκησες πιέσεις στο προστατευόμενο αρχικώς μάρτυρα με το ψευδώνυμο "Ιωάννης Αναστασίου" (Νικόλαο Μανιαδάκη) για να πει αν έχουν χρηματισθεί συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα ή αν έχουν προβεί σε παράνομες πράξεις γενικά ο Αδωνις Γεωργιάδης, Γιάννης Στουρνάρας, Αντώνης Σαμαράς κατά κύριο λόγο και δευτερευόντως ο Ευάγγελος Βενιζέλος και Ανδρέας Λοβέρδος, και ότι οι

πιέσεις αυτές ασκούσαν λέγοντάς του ότι: "είχαν στοιχεία επιβαρυντικά για τα πρόσωπα αυτά, ότι τα πρόσωπα αυτά θα πάνε φυλακή ότι δεν πρέπει να τους φοβάται γιατί δεν πρόκειται να επανεκλεγούν και ότι δεν πρέπει να τους προστατεύει.." κ.α.

β) Το Μάιο του 2018 κάλεσες στο Γραφείο σου και προέβης προς τον κατηγορούμενο Κων/νο Φρουζή παρουσία των δυο δικηγόρων του σε συστάσεις ή πιέσεις κατ' αυτού προς αποκάλυψη ονομάτων (μεταξύ των 10) πολιτικών προσώπων φερομένων ως εμπλακέντων στην υπόθεση NOVARTIS προκειμένου να τύχει των ευεργετικών διατάξεων του Νόμου, επιδιώκοντας δηλ. να καταθέσει γεγονότα, τα οποία θα του υποδεικνύατε εσείς και θα ήταν επιβαρυντικά για τα ανωτέρω δέκα πρόσωπα

γ) Την 4-4-2019 υπέβαλλες απανωτές ερωτήσεις προς το μάρτυρα Νικόλαο Μανία και άσκησες ιδιαίτερη πίεση, ώστε να αναγκαστεί να καταθέσει αξιοποιήσιμες πράξεις, εις βάρος πολιτικών προσώπων που δεν γνώριζε αφενός, και αφετέρου του ζητήθηκε από σας να υπογράψει εν αγνοία την από 4-4-2019 αναγγελία αξιοποιήσιμων πράξεων, την οποία δήθεν έκανε αυτός σε βάρος του Ανδρέα Λοβέρδου, ενώ το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού δεν αποτελεί δική του εξιστόρηση γεγονότων αλλά προϊόν καταγραφής δική σας (Εισαγγελικών Διαφθοράς), προς το οποίο ήταν απόλυτα αντίθετος.

3) Ψευδούς βεβαίωσης κατ' εξακολούθηση (άρθρο 242παρ.1, 98 ΠΚ)
Ενώ ήσουν υπάλληλος που στα καθήκοντά σου ανάγονταν η έκδοση ή σύνταξη ορισμένων δημοσίων εγγράφων σε τέτοια έγγραφα βεβαίωσης με πρόθεση ψευδώς περιστατικό που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες και συγκεκριμένα στις από 12 και 15-1-2018 καταθέσεις του μάρτυρα με την πλασματική ονομασία "Μάξιμος Σαράφης" στην από 15-3-2018 κατάθεση

της μάρτυρος με την πλασματική ονομασία "Κελέση Αικατερίνη" και στις από 26-1-2018 και 29-1-2018 όμοιες του μάρτυρα με την πλασματική ονομασία "Αναστασίου Ιωάννης", βεβαίωσε ψευδώς, ότι οι καταθέσεις δόθηκαν αυτούσια ενώπιόν σου, ενώ όπως μακροσκοπικά καθίσταται προφανές, η κατάθεση αποτελεί προϊόν συρραφής προδιατυπωμένων κειμένων, τα οποία δόθηκαν σε σας είτε με email ή memory stick και δεχθήκατε και τα ενσωματώσατε παράνομα ως έτοιμο κείμενο κατάθεσης, χωρίς να γίνει ζωντανή εξέταση. Αναλυτικότερα, έχει χρησιμοποιηθεί άλλη γραμματοσειρά και μορφοποίηση για τα εισαγωγικά στοιχεία, τη διατύπωση της μοναδικής εισαγωγικής ερώτησης και το κλείσιμο της κατάθεσης και άλλη γραμματοσειρά και μορφοποίηση για το κείμενο της υποτιθέμενης "κατάθεσης"- απάντησης, που σημαίνει ότι το κείμενο της υποτιθέμενης «κατάθεσης» των μαρτύρων ερχόταν έτοιμο και προδιατυπωμένο σε αρχείο υπολογιστή και απλώς επικολλήθηκε, χωρίς να έχει λάβει χώρα πραγματική εξέταση αυτών.

Αθήνα, 04 Μαρτίου 2020

Οι Αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου

Η Γραμματέας

Ευάγγελος Ζαχαρίας

Λάμπρος Σοφουλάκης

Θεοδωροπούλου Ευγενία

ΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΕΞΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΠΙ
ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΟΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ (ΑΡΘ.244 ΠΑΡ.1ΚΠΔ)

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΤΟΥΛΟΥΠΑΚΗ ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΕΦΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ, κατοίκου ως εκ της
Υπηρεσίας της Κυρίλλου Λουκάρεως 14 ΤΚ 11475

ΑΘΗΝΑ

Δυνάμει της παρούσας - Καλείστε,
όπως εμφανιστείτε ενώπιον ημών των Αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου
Ευαγγέλου Ζαχαρή και Λάμπρου Σοφουλάκη στο δικαστικό κατάστημα του
Αρείου Πάγου (γραφείο 301) για παροχή εξηγήσεων στις 10 Μαρτίου
ημέρα Τρίτη και ώρα 10.00' ενόψει διενέργειας από εμάς προκαταρκτικής
εξέτασης ύστερα από τις εξής μηνύσεις -εγκλήσεις των: α) από 15-2-2018
Αντωνίου Σαμαρά, β) από 16-2-2018 Ευάγγελου Βενιζέλου, γ) από 20-2-2018
Δημητρίου Αβραμόπουλου, δ) από 16-9-2019 Ανδρέα Λοβέρδου, καθώς και
τις από 7-1-2019, 21-2-2019 και 27-6-2019 υπηρεσιακές αναφορές του
Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ιωάννη Αγγελή και των συναφών με αυτών

μαρτυρικών καταθέσεων των ανωτέρω, με τις οποίες καταγγέλλονται οι ακόλουθες ποινικές παραβάσεις οι οποίες διερευνώνται, παρατιθέμενων συνοπτικώς και των θεμάτων επί των οποίων θα παράσχετε εξηγήσεις, έχοντας τα δικαιώματα, που αναφέρονται στα άρθρα 89, 90, 91, 92 παρ. 1, 95, 96, 99 παρ. 1 εδ. α', 2 και 4, 100, 101, 102, 103 και 104 ΚΠΔ, ήτοι:

1) Κατάχρηση εξουσίας κατά συναυτουργία σε βαθμό κακουργήματος σε πραγματική συρροή (άρθρο 239 περ.β' εδ.α', 45, 94παρ.1 ΠΚ)

Συνιστάμενη (περιληπτικά) στο ότι στην Αθήνα και στο από μηνός Απριλίου 2017 έως και 5-2-2018 χρονικό διάστημα από κοινού μετά των επίκουρων συναδέλφων σου της εισαγγελίας διαφθοράς Χρήστου Ντζούρα και Στυλιανού Μανώλη, εισαγγελέων πρωτοδικών Αθηνών, με περισσότερες από μια πράξεις σου τέλεσες περισσότερα εγκλήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές και συγκεκριμένα ενώ ήσουν υπάλληλος που στα καθήκοντά σου ανάγονταν η δίωξη ή η ανάκριση αξιοποιώνων πράξεων, εν γνώσει σου εξέθεσες σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο. Ειδικότερα, ενώ είχες την ιδιότητα της εισαγγελέως κατά της διαφθοράς Αθηνών και διενεργούσες μετά των προαναφερομένων συναδέλφων σου προκαταρκτική εξέταση προς διακρίβωση τέλεσης αξιοποιώνων πράξεων κακουργηματικής απιστίας εις βάρος του δημοσίου, δωροδοκίας και δωροληψίας υπαλλήλου κατά του δημοσίου, κλπ, από πρόσωπα που εμπλέκονται στη διαδικασία έγκρισης τιμολόγησης και συνταγογράφησης φαρμακευτικών σκευασμάτων και ιδίως των παραγόμενων και τιθέμενων στην ελληνική αγορά από τη φαρμακευτική εταιρεία "NOVARTIS ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Β.Ε.", σχημάτισες την ΕΔ 2016/373 δικογραφία εις βάρος των σ' αυτή αναφερομένων δέκα τον αριθμό πολιτικών προσώπων, για τις εκεί κατ'

αυτών αποδιδόμενες αξιόποινες πράξεις, την οποία με το υπ. αριθμ. πρωτ.268/5-2-2018 έγγραφό σου απέστειλες στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου προς διαβίβαση στη Βουλή των Ελλήνων, όπερ και εγένετο, εκθέτοντας τους εν γνώσει σου σε δίωξη και τιμωρία με κατασκευασμένα και ψευδή στοιχεία τα οποία συνέλεξες. Αναλυτικότερα αφού επέλεξες (μετά των λοιπών συναδέλφων σου) τρεις μάρτυρες στους οποίους έδωσες τα ψευδώνυμα "Κελέση Αικατερίνη", "Σαράφη Μάξιμο", "Αναστασίου Ιωάννη" τους έθεσες σε προνομιακό καθεστώς προστασίας για να τους παράσχεις ασυλία που δεν εδικαιούντο, αφού δεν συγκέντρωναν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις και εν συνεχεία κατά παραβίαση των δικονομικών εγγυήσεων με τη μεθοδολογία λήψης διαδοχικών καταθέσεων, εξετάζεις αυτούς σε διάρκεια μηνών επιχειρώντας με κάθε επόμενη κατάθεση να συμπληρώσουν την προηγούμενη, επιτρέποντας ή και επιβάλλοντας την κατάθεση εν γνώσει ψευδών περιστατικών, συνισταμένων κυρίως σε έκφραση απλής γνώμης, χωρίς κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο, το οποίο να στηρίζει τη γνώμη τους αυτή, στο πλαίσιο της προσπάθειας δημιουργίας ποινικών ευθυνών, με την αποχή από διενέργεια οποιασδήποτε πράξης έρευνας που θα μπορούσε να παράσχει αντικειμενικά στοιχεία, αφού αυτά θα αντιστρατεύονταν τις ψευδείς καταθέσεις που εν γνώσει σου έλαβες χωρίς να ερευνήσεις απολύτως τίποτα άλλο επί μήνες, και εξάλλου χωρίς να διαβιβάσεις αμελλητί τα στοιχεία στη Βουλή, όπως όριζε το Σύνταγμα. Επιπλέον, μεταξύ των εν λόγω μαρτύρων υπήρξε συντονισμός και υπαγόρευση στόχων, ώστε να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής ή και την άσκηση ποινικής δίωξης για το αδίκημα ξεπλύματος μαύρου χρήματος, όπως π.χ. στη διαβιβασθείσα στην Βουλή

δικογραφία, κατά το τμήμα που αφορούσε τον Δ. Αβραμόπουλο: α) απεκρύβη η από 31-7-2014 διάταξη των επίκουρων Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς Αντωνίου Ελευθεριάνου και Ιωάννη Σέβη, με την οποία τέθηκε στο αρχείο μήνυση σχετική με την προμήθεια των εμβολίων κατά του Η1Ν1, η διάταξη δε περί αρχειοθέτησης εγκρίθηκε από την Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς την 6-8-2014 και β) σχετικά με την υπόθεση της διενέργειας μοριακού ελέγχου, στον οποίο αναφέρονται οι ως άνω ψευδομάρτυρες, δεν περιλήφθηκε το πόρισμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο με την υπ' αρ. 128/2008 πράξη του ενέκρινε ως νόμιμες τις συναφθείσες συμβάσεις και επέτρεψε την υπογραφή τους.

2) κατάχρηση εξουσίας κατά συναυτουργία σε βαθμό πλημμελήματος σε πραγματική συρροή (άρθρο 239περ.α', 45, 94παρ.1ΠΚ)

Κατά τον ως άνω τόπο και χρόνο από κοινού ενεργώντας με τους προαναφερόμενους επίκουρους εισαγγελείς, με περισσότερες από μια πράξεις σου τέλεσες περισσότερα εγκλήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές και συγκεκριμένα ενώ ήσουν υπάλληλος και στα καθήκοντά σου ανάγονταν η δίωξη ή η ανάκριση αξιοποιώντας πράξεων, μεταχειρίστηκες παρανόμως εκβιαστικά μέσα για να πετύχεις οποιαδήποτε έγγραφη ή προφορική κατάθεση μάρτυρα ή κατηγορουμένου και δη:

α) προκειμένου να πετύχεις ένορκη κατάθεση, άσκησες πιέσεις στον προστατευόμενο αρχικώς μάρτυρα με το ψευδώνυμο "Ιωάννης Αναστασίου" (Νικόλαο Μανιαδάκη) για να πει αν έχουν χρηματισθεί συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα ή αν έχουν προβεί σε παράνομες πράξεις γενικά ο Άδωνις

Από τον ανωτέρω προσδιορισμό των θεμάτων, επί των οποίων κλήθηκαν πρόσφατα να δώσουν εξηγήσεις οι πιο πάνω αναφερόμενοι Εισαγγελείς, όχι απλά προκύπτει, αλλά είναι προφανές και απόλυτα κατανοητό και από τον πιο απλό και άσχετο με τα νομικά πολίτη, ότι η κλήση, που απεστάλη σε εμένα από τον κο Πρόεδρο της Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, είναι εν γνώσει και όλων των μελών της Επιτροπής, τελείως παράνομη και άκυρη. Άρα θεωρείται ως μη γενόμενη. Επίσης, είναι εκ προθέσεως παράνομη και άκυρη και η σχετική πρώτη και δεύτερη πρόταση των τριάντα (30) βουλευτών της ΝΔ που κατατέθηκε στον κο Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος εξετάζοντας, ως ώφειλε, την παρανομία αυτή, δεν θα έπρεπε να την εισαγάγει στην Ολομέλεια της Βουλής προς συζήτηση, χωρίς τη συμπλήρωση των προτάσεων αυτών, κατά τον τρόπο που προβλέπει το άρθρο 244 ΚΠΔ. Δεν θα έπρεπε, κατά συνέπεια, ούτε η Ολομέλεια της Βουλής, που λειτουργεί ως Συλλογικός Εισαγγελέας, να λάβει τέτοιες οφθαλμοφανώς παράνομες και άκυρες αποφάσεις περί συστάσεως Κοινοβουλευτικής Προκαταρκτικής Επιτροπής και περί επεκτάσεως των κατηγοριών. Θα έπρεπε με άλλα λόγια και η Ολομέλεια της Βουλής και η Ειδική Κοινοβουλευτική Προκαταρκτική Επιτροπή να εφαρμόσει και όχι να παραβιάσει βάνουσα το νόμο (άρθρα 6 της ΕΣΔΑ και 244 ΚΠΔ). Γιατί αυτή η εν γνώσει των αρμοδίων παρανομία πλήττει εκ προθέσεως τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματά μου και αποδεικνύει ότι σκοπός της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ στην προκειμένη περίπτωση μου, δεν είναι η ανεύρεση της αλήθειας και η νομιμότητα, αλλά η συσκότιση της αλήθειας, ο αποπροσανατολισμός του λαού από το μεγάλο σκάνδαλο της NOVARTIS και η προώθηση με παράνομες, αυθαίρετες και αλαζονικές ενέργειες κομματικών σκοπιμοτήτων.

2. Δεύτερον παραβιάστηκε το δικαίωμά μου να δώσω εξηγήσεις, αφού πρώτα συγκεντρωθεί το σύνολο του αποδεικτικού υλικού. Με τον τρόπο αυτό δε , δηλ., της απλής κλήσης μου να παράσχω εξηγήσεις σε ένα πολύ πρώιμο στάδιο, πριν δηλ. διενεργηθούν άλλες πράξεις έρευνας, μετά την παράνομη και άκυρη επέκταση του κατηγορητηρίου από την Ολομέλεια της Βουλής, αποκλειστικά βάσει της σε βάρος μου καταγγελίας, δίδεται εύλογα η εντύπωση περί αυταπόδεικτης προσχηματικής διερεύνησης των σε βάρος μου αιτιάσεων. Είναι τελείως παράνομο, παράλογο και ανορθόδοξο να καλούμαι να δώσω εξηγήσεις ως ύποπτος για τις νέες πράξεις, χωρίς να έχουν προηγηθεί εξετάσεις μαρτύρων και άλλες ανακριτικές πράξεις, που ανάγονται στα νέα υποτιθέμενα αδικήματα. Ειδάλλως, η “προαπολογία” του υπόπτου στην προδικασία, χωρίς να έχει λάβει πλήρη γνώση της κατηγορίας και των αποδεικτικών μέσων, που τη θεμελιώνουν, ώστε να μπορέσει αποτελεσματικότερα να αποκρούσει τα εις βάρος του αποδεικτικά στοιχεία, εκφυλίζεται σε μια λάθρα κατευθυνόμενη απόσπαση ομολογίας του.

Άλλωστε, κατά τον **Ανδρουλάκη**⁹ η διάγνωση περί της ύπαρξης επαρκών ενδείξεων “προϋποθέτει μια ολόπλευρη διερεύνηση της υπόθεσης, η οποία δεν είναι νοητή χωρίς την πλήρη κατανόηση του υπόπτου και λήψη (ή δυνατότητα λήψης) από μέρους του θέσης σε κάθε τι που τον επιβαρύνει”.

Εκ του περιεχομένου, μάλιστα, της νομοθετικής προβλέψεως της διατάξεως της παρ. 1 του άρθρου 244 ΚΠΔ, προκύπτει ρητή υποχρέωση του διενεργούντος την προκαταρκτική εξέταση να καλέσει τον “ύποπτο” για παροχή εξηγήσεων, πριν την περάτωσή της και μάλιστα, όταν έχει συγκεντρωθεί το σύνολο του αποδεικτικού υλικού, ανεξαρτήτως αν ακολουθήσει προανάκριση ή ανάκριση και αν θα κληθεί αυτός προς απολογία μεταγενέστερα ή αν θα παραπεμφθεί με απευθείας κλήση στο ακροατήριο μετά τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Κατ’ αυτόν τον τρόπο, η κλήση μου για παροχή εξηγήσεων σε ένα πολύ πρώιμο στάδιο πριν την λήψη αποφάσεων επί των αιτημάτων, που έχω υποβάλει εγγράφως από την έναρξη της λειτουργίας της Επιτροπής και μέχρι σήμερα και πριν τη συλλογή του συνολικού αποδεικτικού υλικού, η οποία είναι πλέον υποχρεωτική, κατόπιν της αναβάθμισης του θεσμού της προκαταρκτικής εξέτασης στην ποινική διαδικασία, ως ερευνητική διαδικασία συλλογής αποδείξεων, αποδυναμώνει τη θέση μου ως εξεταζόμενου λόγω της αδυναμίας παροχής ενός συγκεκριμένου κατηγορητηρίου και καθιστά άνευ αντικειμένου το δικαίωμά μου για πρόσβαση στη δικογραφία και στο αποδεικτικό υλικό, με το ενδεχόμενο πάντα να μην ακολουθήσει έτερο στάδιο παροχής συμπληρωματικών εξηγήσεων ή απολογίας έναντι συγκεκριμένου γραπτού κατηγορητηρίου, το οποίο θα κάλυπτε σε κάποιο βαθμό το υπερασπιστικό έλλειμμα.

Επειδή αρμοδίως και νομίμως εισάγεται η παρούσα ένσταση ενώπιόν Σας.

Επειδή νομίμως και παραδεκτώς υποβάλλω αίτημα κήρυξης ακυρότητας πράξεως της προδικασίας.

Κατά συνέπεια και με την επιφύλαξη κάθε νομίμου δικαιώματός μου, ζητώ

Να κηρυχθεί άκυρη και ως μη γενόμενη η ως άνω κλήση προς παροχή έγγραφων εξηγήσεων, να παύσει οποιαδήποτε πρόοδος της ανωτέρω ποινικής διαδικασίας και να ακυρωθούν οι ήδη διενεργηθείσες διαδικαστικές πράξεις και να μου κοινοποιηθεί νέα κλήση, η οποία να περιέχει τα ανωτέρω αναφερόμενα αναγκαία κατά νόμο στοιχεία, ώστε να μπορέσω να υπερασπιστώ τον εαυτό μου και να παράσχω τις

⁹ **Ανδρουλάκης Ν.**, Θεμελιώδεις Έννοιες της Ποινικής Δίκης, Έκδοση Αντ. Ν. Σάκκουλα 1994, σελ. 287 επ.

αναγκαίες και αιτούμενες εξηγήσεις, αφού συγκεντρωθεί το σύνολο του αποδεικτικού υλικού και λάβω γνώση αυτού».

Μάλιστα άξιον μνείας είναι και το γεγονός ότι η πλειοψηφία της Επιτροπής(ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ)επιχείρησε να «σύρει» κατά κυριολεξία ενώπιον της Επιτροπής(κατ' εξοχήν πολιτικό-κοινοβουλευτικό όργανο, και με Εισαγγελικές αρμοδιότητας ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ)ιδιώτες, τους οποίους κατήγγειλε άλλος ιδιώτης, ο κ. Μιωνής, μάρτυρας στην Επιτροπή, με την ανήκουστη δικαιολογία(για αιτιολογία ας το αφήσουμε...)ότι είναι «ύποπτοι» ως συμμετοχοί του βασικού «υπόπτου Δημ. Παπαγγελόπουλου. Επρόκειτο για μία «μαύρη» σελίδα της πολιτικής ιστορίας του τόπου, την οποία ανέλαβε να «ξασπρίσει» και πάλι ο Σύριζα δια του Εισηγητή της, με την υποβολή Αίτησης-Αναφοράς προς το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Το οποίο επί του Αιτήματός μας απάντησε εμπεριστατωμένα και αποδέχθηκε το σύνολο των αιτιάσεων και των νομικών και ουσιαστικών **ισχυρισμών μας, όπως αυτοί αποτυπώνονται με σαφήνεια και ενάργεια στο σχετικό έγγραφο που καταθέσαμε στα πρακτικά της Επιτροπής.** Η ευθύνη μίας τέτοιας πρωτοφανούς και απάδουσας προς τη νομική και πολιτική επιστήμη ενέργειας της πλειοψηφίας ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ θα βαρύνει τα κόμματα τους, αλλά και τους ίδιους που ψήφισαν την κλήση ενώπιον της Επιτροπής ιδιωτών-μη πολιτικών προσώπων, μάλιστα επέμεναν μέχρι τελευταίας στιγμής ότι η ενέργειά τους αυτή **«στηρίζεται στο νόμο, στον ΚτΒ και στο Σύνταγμα»!!!!!!** Όμως κρίνουμε ότι έναν μόνο απόσπασμα του Αιτήματος-Αναφοράς μας είναι σκόπιμο να καταχωρείται στο παρόν Πόρισμά μας, κυρίως για να καταφανεί ότι όπως στις «φυσικές επιστήμες» δεν μπορεί να υπάρξει διαφωνία ως προς τους αριθμούς, έτσι και για τη νομική-ποινική επιστήμη δεν μπορεί να υπάρξει διαφορετική προσέγγιση και θέση για τους βασικούς κανόνες της, και πράγματι το ζήτημα «εάν οι ιδιώτες-συμμέτοχοι» μπορούν να κληθούν από την Επιτροπή μας ενώπιόν της ως «ύποπτοι», είναι ζήτημα που αντιστοιχεί στο Α της αλφαβήτας του ποινικού και ποινικοοικονομικού δικαίου και δεν «χωρούσε» διαφορετική στάση και απόφαση από εκείνη που ρητώς, σαφώς, εναργώς και αναμφισβητήτως προβλέπουν οι βασικές διατάξεις τους. Αυτό το απόσπασμα το παραθέτουμε για να καταδείξουμε και επισημάνουμε μία κραυγαλέα παθογένεια του πολιτικού μας συστήματος, που συνίσταται στην ακραία της μορφή, στην καθυπόταξη και αυτής ακόμα της νομικής επιστήμης στις μικροκομματικές σκοπιμότητες και επιδιώξεις της συγκυριακής πλειοψηφίας της Επιτροπής:

«Αντίθετα, όμως, προς τα παραπάνω η συμμετοχή ιδιώτη σε έγκλημα μέλους της κυβέρνησης, δηλ. η περίπτωση συμμετοχής στο έγκλημα προσώπων που υπάγονται σε διαφορετικής δικαιοδοσίας δικαστικές αρχές, ρυθμίζεται ειδικά από το πλέγμα των διατάξεων του άρθρου 86 παρ. 4 Συντ. και του άρθρου 1 παρ. 2 και 7 παρ. 1 του ν. 3126/2003. Άλλωστε, σύμφωνα με το άρθρο 22 ν. 3126/2003 οι κανόνες του ΚΠΔ εφαρμόζονται μόνο για θέματα τα οποία δεν ρυθμίζονται διαφορετικά από τον ίδιο νόμο.

Οι ιδιώτες συμμετέχοντες –ο όρος χρησιμοποιείται με την ευρεία έννοια, αφού ως τέτοιοι κατ' άρθρο 2 παρ. 2 περ. β) ν. 3126/2003 μπορεί να είναι ακόμη και οι φυσικοί αυτουργοί- υπάγονται καταρχήν στα κοινά ποινικά δικαστήρια. Μετά την άσκηση από τη Βουλή ποινικής δίωξης κατά μέλους της κυβέρνησης, οι κοινές διωκτικές και ανακριτικές αρχές καθίστανται πλέον αναρμόδιες για αυτούς και υπάγονται πλέον υποχρεωτικά στην αρμοδιότητα της Βουλής και των ανακριτικών και δικαστικών οργάνων του άρθρου 86 Συντ. Όπως, χαρακτηριστικά διατυπώνεται: «η μετάβαση από την αρμοδιότητα των κοινών διωκτικών, ανακριτικών και δικαστικών αρχών στις αντίστοιχες αρχές του άρθρου 86 Συντ. προϋποθέτει άσκηση ποινικής δίωξης από τη Βουλή, δίχως να αρκεί μόνο η παραγγελία από αυτή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης» (βλ. Σεβαστίδης Χαρ., Άρθρο 130, ΚΠΔ Ερμηνεία κατ' άρθρο, 2012, σελ. 1534επ.).

Γενικότερα, η κίνηση της ποινικής δίωξης είναι η ενέργεια του εισαγγελέα με την οποία δρομολογείται η θέση υπό την κρίση του ποινικού δικαστή μιας αξιόποινης πράξης που αποδίδεται σε συγκεκριμένο δράστη (βλ. Παπαδαμάκης Α., Ποινική Δικονομία, 2008, σελ. 231). Ο εισαγγελέας στα βαρύτερα εγκλήματα υποχρεούται πριν κινήσει την ποινική δίωξη να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση (άρθρο 43 ν.ΚΠΔ). Η διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης προβλέπεται ως υποχρεωτική και όταν διερευνάται αν θα ασκηθεί ποινική δίωξη κατά υπουργού (άρθρο 156 ΚτΒ). Όσο όμως διενεργείται η προκαταρκτική εξέταση η υπόθεση παραμένει ακόμη στον κύκλο εξουσιών του εισαγγελέα.

Δικαίωμα διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης εκ μέρους της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής υφίσταται μόνο κατά πρόσωπον για το οποίο παρέχεται η σχετική εξουσία, από το Σύνταγμα, δηλ. για ένα εκ των αναφερομένων στο άρθρο 86 παρ. 1 Συντ. προσώπων, αλλά και εξατομικευμένα από τη σχετική απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Έχει σημαντική θεσμική και πρακτική αξία η παρατήρηση ότι μόλις κατά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001 προστέθηκε στην παρ. 4 του άρθρου 86 ειδική αναφορά για την κοινή παραπομπή των συμμετόχων μαζί με τον υπουργό κατά του οποίου ασκήθηκε η ποινική δίωξη. Τίποτα, όμως, δεν προστέθηκε σε σχέση με την τυχόν κοινή υπαγωγή τους στην αρμοδιότητα της Βουλής να διενεργεί προκαταρκτική εξέταση, λ.χ. με αντίστοιχη προσθήκη στην παρ. 1 του ίδιου άρθρου. Ο λόγος είναι προφανής: ο συνταγματικός νομοθέτης με την προσθήκη στο άρθρο 86 παρ. 4 Συντ. ήθελε να προλάβει αιτιάσεις παραβίασης της αρχής του «φυσικού δικαστή» που για τους μη φέροντες τις ιδιότητες της παρ. 1 του άρθρου 86 είναι ο τακτικός ποινικός δικαστής (άρθρο 96 Συντ.).

Ρητά, λοιπόν, οι συμμετέχοντες υπάγονται υπό την εξουσία των δικαστικών οργάνων που εμπλέκονται στη διαδικασία έρευνας και απόφασης για την ευθύνη υπουργών (ανακριτής, δικαστικό συμβούλιο, δικαστήριο), χωρίς να υπάγονται υπό την εξουσία του εισαγγελικού οργάνου που

αποφασίζει να διώξει τους υπουργούς. Δεν νοείται, επομένως, η ενώπιον της επιτροπής που διενεργεί προκαταρκτική εξέταση κλήση τους ως υπόπτων, προκειμένου να παρέχουν εξηγήσεις και συνιστά υπέρβαση εξουσίας, λόγω του ότι δεν καθιερύεται πουθενά τέτοια εξουσία.

Αν το πόρισμα της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, που υποβάλλεται και συζητείται στην Ολομέλεια της Βουλής κατ' άρθρα 156 παρ. 5 και 157, οδηγήσει σε απόφαση της Βουλής να ασκήσει ποινική δίωξη, τότε η τελευταία ισοδυναμεί με την κίνηση της ποινικής δίωξης με γραπτή παραγγελία της εισαγγελικής αρχής για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης (άρθρο 8 παρ. 6 ν. 3126/2003). Η υπαγωγή των ιδιωτών συμμετόχων στο έγκλημα στην ανάκριση υπό το αρμόδιο δικαστικό όργανο σαφώς εκκινεί μόλις τότε, δυνάμει του άρθρου 7 του ν. 3126/2003, και ακολουθεί η παραπομπή τους στο Ειδικό Δικαστήριο, που θεμελιώνεται στο άρθρο 86 παρ. 4 Συντ., με την οποία ολοκληρώνεται η ανάκριση.

Η έλλειψη ρητής διατύπωσης στο άρθρο 86 παρ. 1 Συντ. δεν οφείλεται στο ότι ενδεχομένως θεωρείται αυτονόητη η υπαγωγή στην εξουσία της ειδικής επιτροπής της Βουλής της εξέτασης της συμμετοχικής ευθύνης. Αν συνέβαινε αυτό ως προς τη δίωξη, θα έπρεπε να συμβαίνει, πολύ περισσότερο για την εκδίκαση. Παρόλα αυτά, μόνο ως προς το τελευταίο ανέκυψε η ανάγκη ρητής διευκρίνισης με την πρόβλεψη του άρθρου 86 παρ. 4 Συντ. Ιδίως, δεν θα πρέπει να θεωρηθεί ως αυτονόητος ο κοινός έλεγχος προηγείται της άσκησης της ποινικής δίωξης από την επιτροπή, με επιχείρημα από το «εξαρτημένο άδικο» του συμμετόχου έναντι του αδίκου του αυτουργού, ενόψει θεσμικών και πρακτικών λόγων.

Εκτός, λοιπόν, από την έλλειψη ρητής πρόβλεψης στο άρθρο 86 παρ. 1 Συντ., που ήδη αναφέρθηκε, ο ν. 3126/2003 βρίθκει διατυπώσεων που οδηγούν με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι ο νομοθέτης ήθελε την συνανάκριση και συνεκδίκαση των συμμετόχων μαζί με τον αυτουργό, δηλ. σε χρόνο μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης, ότι ήθελε η συνανάκρισή τους να ξεκινά από την έναρξη της κύριας ανάκρισης και όχι από την έναρξη κάθε ανάκρισης με την ευρεία έννοια, δηλ. ακόμη και από την προκαταρκτική εξέταση. Ο λόγος για αυτό, όπως θα φανεί παρακάτω, συνάπτεται με το ποιο είναι το όργανο που αναλαμβάνει να διενεργήσει την προκαταρκτική εξέταση και ποιο την κύρια ανάκριση.

Ήδη προβλέπεται σαφώς ότι όσο το ενδεχόμενο άσκησης ποινικής δίωξης ερευνάται, μέσω της επιτροπής διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης, η τυχόν διενεργούμενη προκαταρκτική εξέταση από την τακτική εισαγγελική αρχή από την οποία ανέκυψαν τα στοιχεία της καταγγελίας κατά του υπουργού συνεχίζεται κανονικά ως προς τα υπόλοιπα εξεταζόμενα πρόσωπα (άρθρο 7 παρ. 1 και άρθρο 4 παρ. 3 ν. 3126/2003). Στο σημείο αυτό ο όρος «άλλα πρόσωπα» ταυτίζεται με τον τεχνικό όρο «συμμέτοχοι», ακριβώς γιατί υπό τον τελευταίο (άρθρο 2 παρ. 2 ν. 3126/2003) έχουν τεθεί όλα τα άλλα πρόσωπα που εκτός του φυσικού αυτουργού θα μπορούσαν να έχουν οποιοδήποτε ρόλο στην τέλεση του εγκλήματος. Δεν είναι, δε, τυχαίο ότι στο άρθρο 5 παρ. 5 εδ. β' ν. 3126/2003 προβλέπεται ότι «κατά την προκαταρκτική εξέταση, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης καλείται από την επιτροπή να δώσει εξηγήσεις». Το πρόσωπο που καλείται να δώσει εξηγήσεις δεν προσδιορίζεται, λοιπόν, με κριτήριο το αν έχει καταστεί ύποπτο κατά τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης, οπότε θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι πρόκειται και για τους συμμετόχους στο έγκλημα, αλλά

προσδιορίζεται βάσει του τυπικού στοιχείου αν έχει στραφεί εναντίον του η πρόταση δίωξης, η οποία είναι προφανές ότι μπορεί να αφορά μόνο τον καταγγελλόμενο υπουργό.

Οι συμμετοχοί κατηγορούνται και δικάζονται μαζί με τον υπουργό κατά του οποίου η ποινική δίωξη, αλλά μόνο «εφεξής» (άρθρο 7 παρ. 1 ν. 3126/2003), δηλαδή μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης. Όπως στην ΕγκΕισΑΠ 4/2003 ρητά διευκρινίζεται «η ποινική διαδικασία για τους συμμετόχους ταυτίζεται με αυτήν των Υπουργών μόνο αν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης κατά Υπουργού (άρθρο 7 παρ. 1)». Το ζήτημα για το πότε καταλαμβάνονται και οι συμμετοχοί του υπουργού στην έρευνα, δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία ότι αυτό κατ' αρχήν δεν μπορεί να γίνει από τη Βουλή και την Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης, όπως ρητά έχει κρίνει η θεωρία και επιστήμη του ποινικού και ποινικοδικονομικού δικαίου, αλλά και η νομολογία, αυτό θα γίνει αποκλειστικά και μόνο από δικαστή ή δικαστικό όργανο και ΜΟΝΟ ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΑΣΚΗΣΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΩΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ. Ολως ενδεικτικά αναφέρουμε τις *ad hoc* αποφάσεις και γνώμες σε νομικά περιοδικά: ΑΠ(Ολομ)8/2008, ΕΙΔ ΔΙΚ ΥΠ 1/2011, ΕφΑΘ 2937/2007, Εγκ Εισς ΑΠ4/2003, Μελέτη Γ.Πεπώνη ΠοινΧρον 2016 σελ. 314 επ, ΕφΑΘ 2849 που έκρινε ότι «... Με τις πιο πάνω όμως συνταγματικές διατάξεις, ρυθμίζεται το θέμα της παραπομπής των συμμετόχων του Υπουργού ή του Υφυπουργού, σε περίπτωση, κατά την οποία η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής διώξεως εναντίον κάποιου από τα πρόσωπα αυτά (άρ. 86 παρ. 4 Συντ.), αντίγραφα όλων έχουν προσαχθεί στην Επιτροπή)».

Και όμως η πλειοψηφία «κατόρθωσε» να διαφωνήσει και αδιαφορήσει απέναντι σ' αυτές τις τόσο ξεκάθαρες νομικές διατάξεις κατά τρόπο σκανδαλώδη και προκλητικό, και αποδείχθηκε από την Απόφαση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής που τους «άδειασε» παντάπασι.

Και στο σημείο αυτό οι Βουλευτές του Σύριζα διατυπώνουν πρόσκληση σε όλες τις πλευρές του κοινοβουλίου, ώστε να τολμήσουν να «απαλλάξουν» τους Βουλευτές τους από κάθε «Εισαγγελικό ή Δικαστικό» έργο, να απεκδυθούν την δικαστική τήβεννο, να απαλλαγούν από έριδες και αντιπαράθεσεις στο πεδίο των κομματικών ανταγωνισμών ασκώντας Εισαγγελικά καθήκοντα, και να προθούν άμεσα σε αλλαγή των σχετικών διατάξεων, ώστε η Βουλή να έχει μοναδικό και αποκλειστικό καθήκον τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων μέσω των οργάνων διοίκησης και ελέγχου και τη συγκρότηση του φακέλου, και από κει και πέρα αποκλειστικά αρμόδιοι να είναι οι Εισαγγελικοί και Δικαστικοί Λειτουργοί, όπως ανάλογα συμβαίνει με κάθε έλληνα πολίτη. Θα είναι μία ειλικρινής έκφραση και υλοποίηση της αρχής της ισότητας απέναντι στο νόμο ΟΛΩΝ των Ελλήνων πολιτικών χωρίς εξαιρέσεις και εξαιρετικές ρυθμίσεις, που στα μάτια των πολιτών «ομοιάζει» με εύνοια. Οψόμεθα.

ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΛΟΓΩ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΡΙΖΑ. Όμως η Επιτροπή αυτή ξεκίνησε τη λειτουργία και τις συνεδριάσεις της με μία «σκαστή» παρανομία και ακυρότητα, με τον εκτός πάσης λογικής αποκλεισμό από τη σύνθεσή της δύο κορυφαίων στελεχών και πρώην υπουργών του Σύριζα κκ. Τζανακόπουλου και Πολάκη, και για τον αποκλεισμό αυτόν λεκτέα τα εξής:

Όπως είναι γνωστό, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος «1._ Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως ο νόμος ορίζει. 2._ Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο. 3._ Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή με απόφασή τηςσυγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασηςτο πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στη Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης 4._ Αρμόδιο για την εκδίκαση των σχετικών υποθέσεων σε πρώτο και τελευταίο βαθμό είναι, ως ανώτατο Δικαστήριο, Ειδικό Δικαστήριο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από έξι μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και επτά μέλη του Αρείου Πάγου. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου κληρώνονται, μετά την άσκηση δίωξης, από τον Πρόεδρο της Βουλής... Στο πλαίσιο του Ειδικού Δικαστηρίου της παραγράφου αυτής λειτουργεί Δικαστικό Συμβούλιο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από δύο μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και τρία μέλη του Αρείου Πάγου. Τα μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου δεν μπορεί να είναι και μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου. Με απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου ορίζεται ένα από τα μέλη του που ανήκει στον Άρειο Πάγο, ως ανακριτής. Η προδικασία λήγει με την έκδοση βουλεύματος...».

Περαιτέρω σύμφωνα με τον Ν. 3126/2003 «ποινική ευθύνη Υπουργών», που εκδόθηκε σε εκτέλεση της ανωτέρω Συνταγματικής Επιταγής: Άρθρο 5 παρ. 2:» Η Βουλή αφού υποβληθεί το ανωτέρω αίτημα (των τριάντα βουλευτών) στο Προεδρείο, με απόφαση της συγκροτεί, σύμφωνα με τον Κανονισμό της, ειδική κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης... Παράγραφος 3: «Η Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση και μπορεί να αναθέτει σε Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών ή Εφετών την ενέργεια ειδικότερων πράξεων σχετικών με το αντικείμενο της προκαταρκτικής εξέτασης. Εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης καλείται από την επιτροπή να δώσει εξηγήσεις αν το επιθυμεί».

Κατά το άρθρο 8 παρ. 1 του ανωτέρω νόμου «Μετά την άσκηση της δίωξης, ο Πρόεδρος της Βουλής κληρώνει σε δημόσια συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής πέντε τακτικά και τρία αναπληρωματικά μέλη για τη συγκρότηση του κατ' άρθρο 86 παρ. 4 του Συντάγματος Δικαστικού Συμβουλίου...Στην ίδια συνεδρίαση κληρώνονται και ο ασκών καθήκοντα Εισαγγελέας του Συμβουλίου και ο αναπληρωτής του, από τα μέλη της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου...» Επίσης κατά την διάταξη του άρθρου 9 του ιδίου νόμου -με τίτλο αίτηση εξαίρεσης μελών του Δικαστικού Συμβουλίου και του Εισαγγελέα- δεν επιτρέπεται αίτηση εξαίρεσης, ταυτοχρόνως ή διαδοχικά, για περισσότερα από τρία συνολικά μέλη του Συμβουλίου ή για περισσότερα από δύο συνολικά μέλη που προέρχονται από τον Άρειο Πάγο και για περισσότερα από ένα μέλη που προέρχονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Για την εκδίκαση της αίτησης εξαίρεσης, οι δικαστές των οποίων ζητείται η εξαίρεση, αναπληρώνονται από ίσο αριθμό αναπληρωματικών δικαστών, που προέρχονται από το ίδιο ανώτατο δικαστήριο...».

Περαιτέρω το άρθρο 16 του ιδίου νόμου με τίτλο «αίτηση εξαίρεσης μελών του Δικαστηρίου και του Εισαγγελέα -προβλέπει υπό ποιους περιορισμούς και προϋποθέσεις επιτρέπεται η υποβολή αίτησης εξαίρεσης κατά μελών του Ειδικού Δικαστηρίου και του Εισαγγελέα. Μάλιστα προβλέπει ότι μπορεί να υποβληθεί αίτημα εξαίρεσης μόνο μέχρι έξι συνολικά δικαστών και ότι για την εκδίκαση της αίτησης εξαίρεσης, οι δικαστές των οποίων ζητείται η εξαίρεση, αναπληρώνονται από ίσο αριθμό αναπληρωματικών δικαστών, που προέρχονται από το ίδιο ανώτατο δικαστήριο. Αν όμως ζητηθεί η εξαίρεση του Εισαγγελέα, τη θέση του για την εκδίκαση της αίτησης καταλαμβάνει ο αναπληρωτής του. Τέλος κατά την διάταξη του άρθρου 22 του ανωτέρω

νόμου περί ευθύνης των Υπουργών : «Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται διαφορετικά στο νόμο αυτόν, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

Επίσης σύμφωνα με το άρθρο 156 του Κανονισμού της Βουλής με τίτλο -διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης- «Αν η Βουλή αποφασίσει προκαταρκτική εξέταση ορίζει από τα μέλη της δωδεκαμελή επιτροπή για την διενέργειά της... Η Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση... Κατά την προκαταρκτική εξέταση, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης καλείται από την Επιτροπή να δώσει εξηγήσεις.

Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 243 Κ. Ποιν. Δικ. «Η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 240 και 241 και με αυτή επιδιώκεται η συλλογή των αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων για να αποφασιστεί αν πρέπει να κινηθεί η ποινική δίωξη...». Σύμφωνα δε με το άρθρο 244 Κ. Ποιν.Δικ. «Αν η προκαταρκτική εξέταση διενεργείται ύστερα από μήνυση ή έγκληση κατά ορισμένου προσώπου ή αν κατά την διάρκεια της αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο η τέλεση αξιόποινης πράξης, το πρόσωπο αυτό καλείται υποχρεωτικώς, πριν από πέντε τουλάχιστον ημέρες, για την παροχή εξηγήσεων και εξετάζεται χωρίς όρκο. Ο ύποπτος έχει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 89, 90, 91, 92 παρ. 1 εδ. Α, 2 και 4, 100, 101, 102, 103 και 104,... Επίσης ο ύποπτος έχει άλλα δικαιώματα (ενημέρωσης κλπ) που αναφέρονται στο ίδιο άρθρο.

Τέλος, σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 5 του ιδίου άρθρου 244 Κ.Ποιν.Δικ. «Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών επιλύει όλες τις διαφορές ή αμφισβητήσεις που προκύπτουν κατά την προκαταρκτική εξέταση μεταξύ του υπόπτου και εκείνου που υποστηρίζει την κατηγορία ή μεταξύ αυτών και του ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ».

Ακόμη σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15 Κ.Ποιν.Δικ. δεν μπορούν να ασκήσουν έργα ανακριτή, δικαστή , ή εισαγγελέα, όσοι προκάλεσαν ή προκαλούν υπόνοιες μεροληψίας, δηλαδή αν υπάρχουν γεγονότα που μπορούν να δικαιολογήσουν εμφανώς δυσπιστία για την αμεροληψία τους.

Κατά το άρθρο δε -16- Κ.Ποιν.Δικ. δικαίωμα να προτείνουν την εξαίρεση έχουν ο εισαγγελέας, ο κατηγορούμενος και ο παριστάμενος για την υποστήριξη της κατηγορίας. Το Δικαστήριο ή το Δικαστικό Συμβούλιο αποφαινεται με ενιαία απόφαση.

Σύμφωνα με το άρθρο -20- του Κ.Ποιν.Δικ. με τίτλο αρμόδιο δικαστήριο, ο εισαγγελέας εισάγει την αίτηση εξαίρεσης στο Δικαστήριο στο οποίο υπηρετεί ή στο Δικαστικό Συμβούλιο, αν η αίτηση αφορά τον ανακριτή ή τον εισαγγελέα ή μέλος του Δικαστικού Συμβουλίου, αφού τηρηθούν οι όροι που επιβάλλουν τα άρθρα 16 έως 19 του Κ.Ποιν.Δικ. το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο συνεδριάζοντας σύμφωνα με την διαδικασία που καθορίζεται για τον καθένα, αποφασίζει για την αίτηση εξαίρεσης. Τέλος σύμφωνα με το άρθρο 17 του Κ.Ποιν.Δικ., η αίτηση εξαίρεσης πρέπει να περιέχει με σαφήνεια τους λόγους της εξαίρεσης, τα πραγματικά γεγονότα στα οποία στηρίζονται οι λόγοι αυτοί και να αναφέρουν τα μέσα της απόδειξής τους. Διαφορετικά η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του Δικαστηρίου ή του Δικαστικού Συμβουλίου στο οποίο υποβάλλεται.

Από τον συνδυασμό όλων των παραπάνω διατάξεων συνάγεται, χωρίς καμία αμφιβολία, **ότι η διαδικασία που τήρησε η Ειδική Επιτροπή κατόπιν πρότασης της πλειοψηφίας ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ. και η απόφαση που εκδόθηκε για την εξαίρεση των μελών της Τζανακόπουλου και Πολάκη είναι ολοσχερώς αυθαίρετη, παράνομη και άκυρη, που σημαίνει ότι δεν έχει καμία ισχύ και η διαδικασία που τυχόν θα επακολουθήσει είναι επίσης τελείως παράνομη και άκυρη.** Αυτό γιατί: **α)** ούτε ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, ούτε ο Κανονισμός της Βουλής προβλέπουν δυνατότητα υποβολής αίτησης εξαίρεσης από μέλη της Κοινοβουλευτικής Προπαρασκευαστικής

Επιτροπής(Προκαταρκτικής Εξέτασης)για άλλα μέλη της που ορίζονται αποκλειστικώς από τους Αρχηγούς των Κοινοβουλευτικών κομμάτων και β) γιατί και αν ακόμη δεχθούμε, αυθαιρέτως και παρανόμως, ότι μέλη της Προκαταρκτικής Επιτροπής έχουν τέτοιο δικαίωμα (που δεν προβλέπεται όμως από τις προαναφερόμενες διατάξεις), η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να αποφασίσει επί του ουσία και νόμου βασίμου των λόγων που αορίστως προέβαλαν κάποιοι βουλευτές της Επιτροπής(της πλειοψηφίας) προκειμένου να ζητήσουν την εξαίρεση των παραπάνω δύο μελών της Επιτροπής, ούτε επίσης είναι αρμόδια να κρίνει επί του παραδεκτού ή μη της ατύπως και παρανόμως υποβληθείσας αίτησης εξαίρεσης. Γιατί, όπως προαναφέρεται, η Επιτροπή, κατά ρητή διάταξη του νόμου περί ευθύνης Υπουργών και του Κανονισμού της Βουλής, λειτουργεί ως Εισαγγελέας Πρωτοδικών και κατά συνέπεια αυτό που μόνο έχει δικαίωμα να κάνει είναι να υποβάλλει αίτηση εξαίρεσης μελών της (όπως ο Εισαγγελέας σε κοινές υποθέσεις), δεν έχει όμως αρμοδιότητα και να αποφασίσει για το τύποις παραδεκτό αυτής, ούτε για το ουσία και νόμο βάσιμο των λόγων εξαίρεσης που αορίστως, απαραδέκτως και αβασίμως επικαλείται. Δηλαδή δεν μπορεί ο αιτών, την εξαίρεση να αποφασίζει ο ίδιος για την τύχη της δικής του αίτησης εξαίρεσης. Αυτό ούτε σε τριτοκοσμικές χώρες της παλαιάς εποχής δεν έχει ακουστεί. Ακόμη όμως και αν δεχθούμε παρανόμως ότι προβλέπεται δικαίωμα εξαίρεσης στην Επιτροπή, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις του Κ.Π.Δ., αρμόδιο Δικαστήριο για να αποφασίσει επί αυτών είναι μόνο το Δικαστικό Συμβούλιο, όταν η αίτηση εξαίρεσης προβάλλεται στο στάδιο της προδικασίας. Αλλά όμως, όπως προαναφέρεται, ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών και το Σύνταγμα δεν προβλέπουν με ειδική διάταξη ούτε διαδικασία εξαίρεσης μελών της Ειδικής Επιτροπής, ούτε κάτι το διαφορετικό για την εξαίρεση μελών της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής. Κατά συνέπεια σύμφωνα με την παραπάνω αναφερόμενη διάταξη του άρθρου 22 του νόμου περί ευθύνης των Υπουργών, για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται διαφορετικά στο νόμο αυτό (περί ευθύνης Υπουργών), εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Όπως δε προαναφέρεται, ο Κ.Ποιν.Δικ. ορίζει ότι την αίτηση εξαίρεσης την εκδικάζει το Δικαστικό Συμβούλιο, στο στάδιο της προδικασίας, είτε την υποβάλλει ο Εισαγγελέας (που αυτό το ρόλο έχει η Επιτροπή Σας), είτε ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος. Αυτό άλλωστε είναι και νομικά και λογικά ορθό, γιατί δεν μπορεί να αποφασίζει το ίδιο όργανο, δηλαδή η Επιτροπή Σας (δηλ. ο Εισαγγελέας), το παραδεκτό και την βασιμότητα των προβαλλομένων από αυτήν λόγων εξαίρεσης. Δηλαδή δεν μπορεί ο αιτών να είναι ταυτόχρονα και αυτός που αποφασίζει για το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων εξαίρεσης που προτείνει. Αντίκειται αυτό σε βασικές αρχές του ποινικού δικαίου, αλλά και στην ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία. Άλλωστε ο νομοθέτης του νόμου περί ευθύνης των Υπουργών, αν ήθελε να καθιερώσει διαδικασία εξαίρεσης μελών της Ειδικής (ποινικής) Κοινοβουλευτικής Επιτροπής καθώς και διαφορετικό Όργανο (από αυτό που προβλέπει ο Κ.Ποιν.Δικ.), που μπορεί να εκδικάζει αιτήσεις εξαιρέσεως, θα το όριζε με συγκεκριμένη διάταξη πράγμα που δεν έκανε. Γι αυτό άλλωστε σε όλες τις ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν ουδέποτε υποβλήθηκε αίτηση εξαίρεσης μελών της Επιτροπής, ούτε ποτέ εκδόθηκε απόφαση περί εξαιρέσεως. Το αναφερόμενο δυστυχώς από αρμόδιους κοινοβουλευτικούς παράγοντες, ότι δήθεν το 2010 υποβλήθηκε αίτηση εξαίρεσης δύο βουλευτών της Ν.Δ. που είχαν εξεταστεί προηγουμένως ως μάρτυρες στην ίδια υπόθεση, δεν αντικρούει τους ανωτέρω ισχυρισμούς μας, γιατί αυτοί οι δύο βουλευτές, παραιτήθηκαν μόνοι τους από μέλη της Επιτροπής και δεν ελήφθη καμία απόφαση από την Ειδική – ποινική Επιτροπή, αλλά και επί πλέον υποβλήθηκε τότε ευχή (και όχι νόμιμη αίτηση εξαίρεσης) για αυτόβουλη παραίτηση. Άλλωστε σύμφωνα με ρητή ποινική διάταξη, οι μάρτυρες που έχουν εξεταστεί προηγουμένως στην ίδια υπόθεση -και όχι που θα εξεταστούν στο μέλλον, δεν μπορούν να είναι εισαγγελείς ή δικαστές στην ίδια υπόθεση. Πέραν των παραπάνω, όπως προαναφέρεται, νόμιμος λόγος εξαίρεσης εισαγγελέα ή δικαστή, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Κ.Π.Δ. υπάρχει «αν αυτοί προκάλεσαν ή προκαλούν υπόνοιες μεροληψίας, δηλαδή αν υπάρχουν γεγονότα που μπορούν να δικαιολογήσουν εμφανώς δυσπιστία για την αμεροληψία τους». Όχι βέβαια όταν η πλειοψηφία της Ειδικής Επιτροπής σκέπτεται να καλέσει στο μέλλον κάποια μέλη της ως μάρτυρες. Γιατί αυτό δεν είναι

γεγονός που προϋπήρχε της συγκρότησης της Επιτροπής. Η παραδοχή της αντίθετης άποψης θα μπορούσε να οδηγήσει στο αποτέλεσμα η πλειοψηφία να εξαιρεί από την Επιτροπή μέλη που προτάθηκαν από τους Αρχηγούς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και έτσι να αλλοιώνει την σύνθεση της Επιτροπής σύμφωνα με τα δικά της συμφέροντα και αφαιρεί από την μειοψηφία το δικαίωμά της να ορίζει τα μέλη της Επιτροπής. Πέραν του ότι αυτό θα παραβίαζε στοιχειώδεις κοινοβουλευτικούς κανόνες και θα στερούσε από τον ύποπτο το φυσικό και αμερόληπτο Εισαγγελέα (Επιτροπή).

Στην προκειμένη περίπτωση, χωρίς καμία, μα καμία αμφιβολία, θα έπρεπε τα μέλη της επιτροπής που ορίστηκαν από την ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ, αν ήθελαν να τηρήσουν το νόμιμο καθήκον τους και να αποδείξουν ότι είναι αμερόληπτα, ότι έχουν ευαισθησίες ανεύρεσης της αλήθειας και τήρησης των νόμων, και ότι δεν κινούνται με κομματικές σκοπιμότητες, θα έπρεπε πρώτα (αν δεχθούμε ότι έχει τέτοιο δικαίωμα η Επιτροπή) να ζητήσουν την εξαίρεση από μέλη της των Αθανασίου Πλεύρη και Βασιλείου Κεγκέρογλου που ήταν εισηγητές των κομμάτων τους κατά την συζήτηση που έγινε την 8-10-2019 στη Βουλή για την σύσταση Ειδικής Προκαταρκτικής Επιτροπής και υποστήριξαν ότι υπάρχουν δήθεν επαρκείς ενδείξεις ενοχής το φερομένου ως υπόπτου Δημ. Παπαγγελόπουλου και εισηγήθηκαν τη σύσταση της Επιτροπής. Ειδικότερα όπως προκύπτει από τα προσαγόμενα από 8-10-2019 πρακτικά της Βουλής ο κ. Πλεύρης, ως εισηγητής της ΝΔ στη Βουλή είπε μεταξύ άλλων: «Συμπερασματικά πιστεύω ότι με αυτό το αποδεικτικό υλικό, συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να γίνει έλεγχος της υπόθεσης για να δούμε αν πρώην Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας (εννοεί εμένα), χρησιμοποιούσε μεθόδους «Ρασπούτιν» σε συνεργασία με εισαγγελικούς λειτουργούς, δημοσιογράφους και εφημερίδες προκειμένου να ασκηθούν διώξεις σε πολιτικά πρόσωπα χωρίς να υπάρχουν στοιχεία. Ξεκάθαρα αυτό μπορεί να είναι μέρος συνολικού παραδικαστικού. Γι' αυτόν τον λόγο είμαστε έτοιμοι να ελέγξουμε όλες τις υποθέσεις οι οποίες καταγγέλλονται ότι υπάρχουν παρεμβάσεις του συγκεκριμένου Υπουργού». Ολόκληρη δε η ομιλία του κ. Πλεύρη δημιουργεί σαφώς την πεποίθηση πάντων περί ομολογημένης μεροληψίας.

Επίσης ο κ. **Πλεύρης** είναι και δικηγόρος του κ. Γεωργιάδη στη σχετική υπόθεση Novartis που βρίσκεται στην Εισαγγελία Διαφθοράς. Ακόμη ο κ. Πλεύρης παρότι μέλος της Επιτροπής, στις 15-10-2019 έδωσε συνέντευξη στα parapolitika newsroom (βλ. προσαγόμενο και επικαλούμενο από τον Δημ. Παπαγγελόπουλο από 15-10-2019 έγγραφο) και μεταξύ άλλων είπε: «Ξεκινούν την Τετάρτη στη Βουλή οι εργασίες της προανακριτικής που θα διερευνήσει τυχόν ευθύνες του πρώην Υπουργού Δικαιοσύνης επί ΣΥΡΙΖΑ Δημήτρη Παπαγγελόπουλου στη σκευωρία...και ενδεχομένως να υπάρχουν και άλλες υποθέσεις, διότι αυτό το οποίο βλέπουμε σε μια πρώτη ανάγνωση του φακέλου είναι ότι επ' αφορμή της υπόθεσης Novartis που ελέγχουμε τον κ. Παπαγγελόπουλο για τυχόν παρεμβάσεις στο έργο της Δικαιοσύνης και προσπάθειες χειραγώγησης, υπάρχουν και άλλες καταγγελίες που θα ελεγχθούν και άλλα αποδεικτικά μέσα που τυχόν υπάρχουν, οποιασδήποτε φύσης αποδεικτικά μέσα. Εμείς θα προσπαθήσουμε να κάνουμε χρήση των νόμων των οποίων υπάρχουν που υπό όρους και προϋποθέσεις μπορεί ακόμα να δίνουν και δυνατότητα που αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν πλήρως τις προϋποθέσεις να χρησιμοποιηθούν.»

Ο κ. **Βασίλης Κεγκέρογλου**, μεταξύ άλλων είπε: «Συζητούμε την πρόταση για την σύσταση προανακριτικής για παράνομες πράξεις του κ. Παπαγγελόπουλου, Αναπληρωτή Υπουργού Δικαιοσύνης της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, με κατηγορίες που, όπως διατυπώνονται και στην πρόταση δεν αφορούν αμέλειες ή λάθη. Είναι βαρύτατες και όλα τα κόμματα όλοι οι βουλευτές οφείλουμε να πούμε ένα ναι στη σύσταση της επιτροπής. Ναι, να εξεταστούν οι βαρύτατες κατηγορίες που αφορούν την ηθική αυτουργία για κατάχρηση εξουσίας συγκεκριμένων εισαγγελέων, της κ. Τουλουπάκη προεξεχούσης, που ήδη ελέγχεται από τον Άρειο Πάγο, αλλά και το στήσιμο του παραδικαστικού κυκλώματος με σκοπό την εξόντωση πολιτικών αντιπάλων.»

Αυτό το μεροληπτικό γεγονός που δημιουργήθηκε πριν την συγκρότηση της Επιτροπής, δεν δημιουργεί απλώς δυσπιστία για μεροληψία σε βάρος του φερομένου ως υπόπτου Δημ. Παπαγγελόπουλου, αλλά απόλυτη βεβαιότητα μεροληψίας (βλέπετε προσαγόμενα από αυτόν πρακτικά Βουλής της παραπάνω συνεδρίασης) και είναι κλασσικός και απόλυτος λόγος εξαίρεσης αυτών από την άσκηση καθηκόντων εισαγγελέα ή δικαστή. Θέλουν λοιπόν να πιστέψουμε οι Βουλευτές της πλειοψηφίας στην Επιτροπή, ότι κινούνται με αντικειμενικά κριτήρια, όπως απαιτεί το Σύνταγμα και οι κείμενες διατάξεις, όταν δεν έχουν ευαισθησία για τους παραπάνω δύο και για άλλα μέλη της Επιτροπής που εμφανίστηκαν κατ' επανάληψη στα ΜΜΕ, (και μετά την συγκρότηση της Επιτροπής, όπως ο κ. Κυρανάκης Κων/νος) και εξέφρασαν άποψη υπέρ της ενοχής του φερομένου ως υπόπτου και δεν ζήτησαν την εξαίρεσή τους; Ειδικότερα ο Κων/νος Κυρανάκης, βουλευτής της ΝΔ, παρότι μέλος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, στις 10-10-2019, όπως προκύπτει από το προσαγόμενο και επικαλούμενο από τον φερόμενο ως ύποπτο έγγραφο (σχετ. -3-) του «tomanifesto» σε συνέντευξή του δήλωσε, μεταξύ άλλων ότι: *«Έχουμε στοιχεία στα χέρια μας που δείχνουν συμμετοχή του κ. Παπαγγελόπουλου και σε άλλες υποθέσεις. Δείχνουν -υπάρχουν ενδείξεις για_ ένα ευρύτερο παραδικαστικό, το οποίο επεκτείνεται από την υπόθεση Novartis...»*. Επίσης στις 22-10-2019, όπως προκύπτει από το προσαγόμενο και επικαλούμενο από τον ίδιον από 22-10-2019 έγγραφο (σχετ. -4-), δίνοντας συνέντευξη στην δημοσιογράφο Άννα Καραβοκύρη στον διαδικτυακό τόπο ενημέρωσης eREPORTAZ , σε ερώτηση της δημοσιογράφου είπε μεταξύ άλλων και τα εξής: *«υπάρχουν ενδείξεις για εμπλοκή και παρεμβάσεις του κ. Παπαγγελόπουλου στη Δικαιοσύνη που αφορούν άλλες υποθέσεις πέρα από τη Novartis, απάντησε: «Ναι, υπάρχουν στοιχεία, ενδείξεις και μαρτυρίες για εμπλοκή του κ. Παπαγγελόπουλου σε υποθέσεις χειραγώγησης της Δικαιοσύνης για ζητήματα εκτός της Novartis. Γι' αυτό και μιλάμε για πιθανό παραδικαστικό κύκλωμα, υπάρχουν σχετικές καταγγελίες από την ΕΤΑΔ και μια καταγγελία από την εισαγγελέα Τσατάνη. Εφόσον προχωρήσει το έργο της η προκαταρκτική επιτροπή, υπάρχουν υποθέσεις για τις οποίες όταν κληθούν να καταθέσουν οι εμπλεκόμενοι, εκτιμώ ότι θα μάθουμε όλη την αλήθεια για το ρόλο του πρώην αναπληρωτή υπουργού Δικαιοσύνης.»*

Αλλά όμως ζήτησαν την εξαίρεση των Τζανακόπουλου – Πολάκη για ενέργειες που κάθε άλλο παρά συνιστούν γεγονότα μεροληψίας. Δύο μέτρα και δύο σταθμά δεν επιτρέπονται σε τόσο σοβαρές ποινικές διαδικασίες, γιατί, πέραν των άλλων, υποσκάπτουν τα θεμέλια της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και της Δικαιοσύνης. Με την στάση αυτή των μελών της πλειοψηφίας της Επιτροπής(ΝΔ και ΚΙΝΑΛ) κατέστησαν εκ των προτέρων έντονα προβληματική και αναξιόπιστη την Επιτροπή και δεν πρόκειται να πείσει τη νομική κοινότητα και την ελληνική κοινωνία ότι θα λειτουργήσει αντικειμενικά και αμερόληπτα. Αντίθετα πείσθηκαν οι πάντες απολύτως ότι η Επιτροπή λειτούργησε μόνο με εμπάθεια και με κομματικές σκοπιμότητες, κάτι που την κατέστησε τελείως μεροληπτική, αναξιόπιστη, αλλά και παράνομη και άκυρη την όποια απόφασή της, που κρίνεται βάσιμα και αποδεδειγμένα προειλημμένη.

Για τους λόγους αυτούς δηλώσαμε ότι από τη αρχή λειτουργίας της Επιτροπής ότι εάν επιμένει στη λανθασμένη και παράνομη άποψη ότι έχει (που δεν έχει) αρμοδιότητα να υποβάλει αίτηση εξαίρεσης μελών της Επιτροπής και να αποφασίζει η πλειοψηφία της Επιτροπής επί αιτήσεως εξαίρεσης που η ίδια υπέβαλε είναι παράνομη η ενδεχόμενη εξαίρεση Τζανακόπουλου – Πολάκη, καθώς και η παραμονή των Αθανασίου Πλεύρη, Βασιλείου Κεγκέρογλου και Κων/νου Κυρανάκη, για τους πραγματικούς λόγους που προαναφέρονται(βλ. σχετικά περί αυτών έγγραφα που προσκόμισε ο Δημ. Παπαγγελόπουλος).

Εν κατακλείδι δεν είχε αρμοδιότητα η Επιτροπή να αποφασίσει, αλλά θα έπρεπε νομίμως και προσηκόντως να είχαν δώσει εξηγήσεις γραπτώς τα παραπάνω πρόσωπα, να διαβιβαστούν αρμοδίως στο νόμιμο συλλογικό δικαστικό όργανο, για να αποφασίσει κατά τον τρόπο που ορίζουν τα άρθρα 15 και επ. του Κ.Ποιν.Δικ. Και γίνεται ευχερώς αντιληπτό το πόσο αυθαίρετη, παράνομη

και αδιέξοδη είναι η διαδικασία της αιτήσεως εξαίρεσης των Τζανακόπουλου – Πολάκη, που η πλειοψηφία της Ν.Δ και του ΚΙΝΑΛ (χωρίς να υπάρχει κανένα προηγούμενο) επέλεξαν να ακολουθήσουν, προκειμένου να αποκλειστούν τελείως αντικοινοβουλευτικά τα παραπάνω δύο μέλη της Επιτροπής, για να μην ανευρεθεί η αλήθεια, γιατί οι κατηγορίες σε βάρος του φερομένου ως υπόπτου είναι παντελώς αβάσιμες και αναπόδεικτες.

Ος ομάδα του Σύριζα επισημάναμε με κάθε ειλικρίνεια ότι αν επέμενε η πλειοψηφίας (ΝΔ και ΚΙΝΑΛ) στον αποκλεισμό των δύο μελών της, θα δημιουργηθεί απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας που θα επακολουθήσει και θα είναι υπεύθυνοι για την εξέλιξη αυτή. Με την απόφαση αυτή της πλειοψηφίας πλήττεται το κύρος των ποινικών διαδικασιών που διεξάγονται στη Βουλή. Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι και ο Ευάγγελος Βενιζέλος, στο παρελθόν και σε ανύποπτο χρόνο, είχε επισημάνει ότι είναι απολύτως αναγκαίο η αρμοδιότητα του Πενταμελούς Δικαστικού Συμβουλίου που προβλέπεται μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης να καθιερωθεί να ενεργοποιείται και κατά την σύσταση της Προκαταρκτικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, έτσι ώστε να υποβοηθείται η Βουλή αλλά και να καθίσταται πρακτικά αδύνατη η καταστρατήγηση των σχετικών διατάξεων από μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία, που θέλει να προστατεύσει παρανομούμενα στελέχη της.

Σημειώνεται ότι η αυθαίρετη και παράνομη αυτή απόφαση της πλειοψηφίας της Επιτροπής για αποκλεισμό των δύο κορυφαίων στελεχών της αξιωματικής αντιπολίτευσης έχει προκαλέσει έντονο διάλογο εντός της νομικής κοινότητας, από τον οποίο σταχυολογούμε τη νομική άποψη της κ. Μαρίας Παπασπύρου, πρώην Γενικής Επιθεωρήτριας Δημόσιας Διοίκησης και πρώην Εφέτη, η οποία σε δημόσια παρέμβασή της (ΕΦΣυν 8-5-2020), τοποθετήθηκε ως εξής για το ζήτημα αυτό:

«Κατ' εξαίρεση της αρμοδιότητας των τακτικών ποινικών δικαστηρίων και με αντίστοιχο περιορισμό της αρχής της διάκρισης των εξουσιών, προβλέπεται στο άρθρο 86 του Συντάγματος ειδική και άκρως εξαιρετική αρμοδιότητα της Βουλής προς δίωξη, εκδίκαση και τιμωρία των εγκλημάτων που τελούνται από συγκεκριμένα πρόσωπα και σε άκρως συγκεκριμένο πλαίσιο, ήτοι από υπουργούς κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Στην όλη διαδικασία τυγχάνουν εφαρμογής οι κανόνες που περιέχονται στον Κανονισμό της Βουλής και τον νόμο 3126/2003 περί Ποινικής Ευθύνης των Υπουργών, όπου μάλιστα προβλέπεται (άρθρο 22) η ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων τόσο του Ποινικού Κώδικα (Π.Κ.) όσο και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ) ελλείψει ειδικότερης ρύθμισης.

Η Βουλή, αφού αποφασίσει να διερευνηθεί ποινική υπόθεση που εμπίπτει στις αρμοδιότητές της, συγκροτεί, σύμφωνα με τον Κανονισμό της, ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, η οποία αυτονοήτως περιορίζεται αποκλειστικά στη διερεύνηση του ζητήματος για το οποίο έχει ήδη αποφανθεί η Ολομέλεια.

Η εν λόγω επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα Πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση και αναθέτει σε εισαγγελέα Πλημμελειοδικών ή Εφετών τη διενέργεια ειδικότερων πράξεων σχετικών με το αντικείμενο της προκαταρκτικής εξέτασης. Μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης συγκροτείται Δικαστικό Συμβούλιο, το οποίο έχει τις αρμοδιότητες του αρ. 307 ΚΠΚ (που ρυθμίζει ζητήματα τα οποία ενδέχεται να προκύψουν μεταξύ ανακριτή και διαδίκων).

Οσον αφορά ειδικότερα το ζήτημα της εξαίρεσης, σημειώνεται ότι ο νόμος 3126/2003 ρυθμίζει αποκλειστικά και μόνο την περίπτωση της εξαίρεσης μελών του Δικαστικού Συμβουλίου και του εισαγγελέα (άρθρο 9), ενώ ουδεμία άλλη αναφορά υπάρχει επί του ζητήματος στο οικείο νομοθετικό πλαίσιο.

Το γεγονός αυτό καθιστά σαφή την πρόθεση του νομοθέτη να εφαρμοστούν για όλα τα υπόλοιπα ζητήματα οι γενικοί κανόνες του ΚΠΔ (αρ.14). Ετερη ερμηνευτική προσέγγιση, δυνάμενη να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο νομοθέτης με αυτόν τον τρόπο θέλησε να μην είναι επιτρεπτή η υποβολή αίτησης εξαίρεσης σε έτερο στάδιο πλην αυτού της ανάκρισης, πρέπει πάραυτα να απορριφθεί, καθώς προσβάλλει αδικαιολογήτως και δυσανάλογα τα δικαιώματα του υπόπτου. Σημειώνεται ότι ουδεμία δυνατότητα περί ανάλογης εφαρμογής του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας ή του Κανονισμού της Βουλής υπάρχει στη συγκεκριμένη περίπτωση, ελλείψει αντίστοιχης ρύθμισης.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΠΔ δικαίωμα να προτείνουν εξαίρεση έχουν τα αποκλειστικά απαριθμούμενα στο άρθρο 16 πρόσωπα (ήτοι ο εισαγγελέας, ο κατηγορούμενος και ο παριστάμενος για την υποστήριξη της κατηγορίας) κατά τον χρόνο που ορίζει ο νόμος, ενώ κατά το άρθρο 23 υποχρέωση αποχής (ήτοι αυτοεξαίρεσης) από την εκδίκαση της υπόθεσης έχει αντίστοιχα ο δικαστικός λειτουργός στην περίπτωση που συντρέχουν στο πρόσωπό του λόγοι εξαίρεσης και αποκλεισμού.

Το αρμόδιο για την εκδίκαση της αίτησης εξαίρεσης ή της δήλωσης αποχής όργανο είναι (αρ. 20 ΚΠΔ) είτε το δικαστήριο είτε το Δικαστικό Συμβούλιο, ανάλογα με το χρονικό σημείο υποβολής. Αρμόδιο είναι το δικαστήριο εφόσον η αίτηση/δήλωση υποβλήθηκε στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας, ενώ αρμόδιο είναι το Δικαστικό Συμβούλιο εφόσον υποβλήθηκε στην προδικασία.

Σε κάθε περίπτωση το πρόσωπο του οποίου ζητείται η εξαίρεση ή το πρόσωπο που έχει υποβάλει τη δήλωση αποχής δεν συμμετέχει στη σύνθεση που αποφασίζει. Όσα δε αναφέρονται στον ΚΠΔ στο πλαίσιο της κύριας ανάκρισης ή της προανάκρισης γίνεται παγίως δεκτό ότι εφαρμόζονται και στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης, η οποία επίσης νοείται ως προδικασία (1389/2001 ΠλημμΑθ). Αρα μία αίτηση εξαίρεσης/δήλωση αποχής, η οποία υποβάλλεται στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, εξετάζεται σύμφωνα με το αρ.14 και η απόφαση λαμβάνεται από το αρμόδιο Δικαστικό Συμβούλιο.

Η επιτροπή της Βουλής έχει στο πλαίσιο της εκτέλεσης των καθηκόντων της όλες τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα Πλημμελειοδικών όταν ο τελευταίος ενεργεί προκαταρκτική εξέταση. Ως εκ τούτου το συλλογικό αυτό όργανο, δρώντας ως εισαγγελέας Πλημμελειοδικών, έχει τη θεωρητική δυνατότητα να υποβάλει αίτηση εξαίρεσης, η οποία ωστόσο δεν μπορεί να στρέφεται κατά μέλους της. Και τούτο διότι με αυτόν τον τρόπο ευρισκόμαστε προ της παράλογης και παράνομης κατάστασης όπου ο εισαγγελέας ζητά την εξαίρεση «μέρους του εαυτού του».

Αλλωστε το ίδιο το περιεχόμενο της αίτησης εξαίρεσης όπως εισήχθη από μέλη της Επιτροπής, στηρίζεται σε διάταξη (υπό την ευρεία έννοια) των άρθρων 14-15 του ΚΠΔ και όχι του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνεται, εφόσον αναφέρεται σε μάρτυρα ποινικής διαδικασίας.

Τέλος, πρέπει να αναφερθεί ότι ακόμα και στην περίπτωση που θεωρηθεί η υπό κρίση αίτηση εξαίρεσης ως δήλωση αποχής, θα πρέπει να απέχει από την οιαδήποτε συμμετοχή στη διαδικασία το συλλογικό όργανο εν γένει και όχι απλώς κάποια μέλη του.

Προχωρώντας στο ζήτημα εκδίκασης της αίτησης, αν και εφόσον δεχτούμε ότι η υποβολή της δεν είναι παράτυπη και παράνομη, μόνο αρμόδιο για να την κρίνει είναι το Δικαστικό Συμβούλιο δεδομένου ότι η αίτηση κατατέθηκε στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Σε καμία δε περίπτωση δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το ίδιο όργανο που υπέβαλε την αίτηση είναι αρμόδιο και για την εκδίκασή της.

Εφόσον δεν προβλέπεται ειδικότερο Δικαστικό Συμβούλιο στο πλαίσιο του ν. 3126/2003, αποκλειστικά αρμόδιο για την εκδίκαση καθίσταται το προβλεπόμενο στο άρθρο 8 του νόμου Δικαστικό Συμβούλιο, ακόμα και αν στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει ακόμα συσταθεί (ελλείπει άσκησης της ποινικής δίωξης).

Συνεπώς οι μοναδικές δυνατότητες που υπήρχαν εδώ ήταν: α) η σύσταση Δικαστικού Συμβουλίου κατ' ανάλογη εφαρμογή όσων αναφέρονται στον ΚΠΔ ακόμη και πριν από την άσκηση της ποινικής δίωξης και β) η αναμονή και η εξέταση της αίτησης εξαίρεσης σε χρόνο μεταγενέστερο, μετά τη σύσταση του Δικαστικού Συμβουλίου.

Η μη επιλογή κάποιας εκ των ανωτέρω λύσεων οδηγεί σε απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας. Αντίστοιχη ακυρότητα προκύπτει και με την απόρριψη κατ' ανάλογο και παράνομο τρόπο των αιτήσεων εξαιρέσεων που είχε υποβάλει ο ύποπτος, με επακόλουθο την υποχρέωση επανάληψης όλων των πράξεων της προδικασίας για τις ακυρότητες που εμφιλοχώρησαν με ό,τι αυτό συνεπάγεται και για την οικονομία χρόνου και δαπανών.

Αρμόδιο λοιπόν είναι αποκλειστικά το Δικαστικό Συμβούλιο, που πρέπει πάραυτα να συγκροτηθεί μέσω κλήρωσης από τον πρόεδρο της Βουλής. Αποτελεί δε αναντίρρητο γεγονός ότι δεν νομιμοποιείται κανένα άλλο όργανο να αποφασίσει, πόσο μάλλον το ίδιο το όργανο το οποίο αφορά η εν λόγω αίτηση. Κάθε παρέκκλιση από τα ανωτέρω συνιστά παραβίαση των δικαιωμάτων του υπόπτου, γεγονός που συνεπάγεται την ακυρότητα της όλης διαδικασίας.

Πέραν των ως άνω υπαρκτών κινδύνων για την εξέλιξη της διαδικασίας, αξίζει να αναφερθεί ως προς την ουσιαστική βασιμότητα του λόγου εξαίρεσης που υποβλήθηκε το εξής. Τα πρόσωπα των οποίων ζητήθηκε η εξαίρεση έχουν ήδη συμμετάσχει σε συνεδρίαση της Επιτροπής, η οποία, όπως προαναφέρθηκε, νοείται ως εισαγγελέας Πλημμελειοδικών.

Ως εκ τούτου τα εν λόγω πρόσωπα έχοντας ασκήσει εισαγγελικά καθήκοντα στην υπό κρίση υπόθεση δεν δύναται σε καμία περίπτωση να εξεταστούν μελλοντικά ως μάρτυρες, λόγω της ρητής απαγόρευσης που εισάγει το άρθρο 210 του ΚΠΔ και της συνακόλουθης ακυρότητας που θα δημιουργηθεί μέσω της ενδεχόμενης κλήσης τους (ενδεικτικά 399/2019 ΑΠ, 22/2017 ΕΦΒορ. Αιγαίου κ.ά.).

Όμως όταν υποβλήθηκε η πρόταση της πλειοψηφίας για εξαίρεση, ο ίδιος ο πρόεδρος της Επιτροπής κ. Ιωάννης Μπούγας, νομικός στο επάγγελμα, έλαβε το λόγο και είπε τα εξής, όπως είναι καταχωρημένα στα σχετικά πρακτικά της Επιτροπής:

«Για την κατάφαση αυτού του λόγου αποκλεισμού τα δικαστικά πρόσωπα ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, ΔΙΧΩΣ ΝΑ ΑΡΚΕΙ ΜΟΝΗ Η ΚΛΗΣΗ Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥΣ ΩΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ...ΕΠΙΣΗΣ Η ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΩΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΝΑ ΑΣΚΗΣΟΥΝ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ...ΩΣ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΝΟΕΙΤΑΙ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΜΕΝΗ ΠΡΑΞΗ... ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΙΔΙΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΟΤΑΝ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΥΣ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΡΑΞΗ...». Αυτή ήταν η άποψη το κ. προέδρου της Επιτροπής και προέκυπτε από τη νομική του ιδιότητα και συνείδηση, δυστυχώς όμως στη συνέχεια και μετά την πρόταση εξαίρεσης των δύο παραπάνω κορυφαίων στελεχών του Σύριζα, ψήφισε και ο ίδιος, προς γενική κατάπληξη πάντων, θετικά υπέρ της εξαίρεσης. Εδώ

θεωρούμε ότι υπήρξε μία μαύρη σελίδα της πολιτικής ιστορίας του τόπου μας, αφού έχουμε υπόταξη της επιστημονικής νομικής συνείδησης στην πολιτική σκοπιμότητα. Όμως είναι γνωστό στους νομικούς ότι στους βασικούς κανόνες της νομικής και κυρίως της ποινικής(το ποινικό δίκαιο είναι ο ισχυρότερος παράγοντας εθνικής κυριαρχίας)επιστήμης και στα νούμερα δεν μπορούμε να διαφωνήσουμε. Όμως και σ' αυτό η πλειοψηφία της ΝΔ και του ΚΙΝ.ΑΛ κατάφερε να ευτελιστούν τα πάντα χάριν της εμμονής τους να βρουν οπωσδήποτε αδικήματα και να ανακαλύψουν «κατηγορούμενους». Είναι εκπληκτική η μετάλλαξη του ιδίου του προέδρου της Επιτροπής χάριν μίας παθογενούς κομματικής στράτευσης και συμφωνίας.

Το ακόμα εκπληκτικότερο; Και η Γραμματέας της Επιτροπής κ. Ζωή Ράπτη, της οποίας ζητήθηκε η εξαίρεσή της, για λόγους όμοιους με αυτούς που ζητήθηκε και η εξαίρεση Τζανακόπουλου-Πολάκη, αντικρούοντας την αίτηση εξαίρεσής της, είπε τα εξής, όπως προκύπτουν από τα πρακτικά της Επιτροπής: **«Πρώτον θα πρέπει να έχω πραγματοποιήσει μαρτυρία, θα πρέπει επίσης να αφορά την ίδια υπόθεση για την οποία στη συνέχεια εγώ καλούμαι να ασκήσω τα καθήκοντά μου. Τρίτον θα πρέπει το στάδιο το διαδικαστικό στο οποίο εξετάστηκε ο μάρτυρας να αφορά εξέτασή του σε προανάκριση, κύρια ανάκριση ή συζήτηση της υπόθεσης(στο ακροατήριο εννοεί) και όσον αφορά ίδια υπόθεση θα πρέπει να είναι εκείνη η υπόθεση στην οποία ΒΕΒΑΙΩΣ ΝΑ ΕΧΩ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΩ ΕΞΤΑΣΤΕΙ ΠΟΥ ΝΑ ΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΜΕΝΗ ΠΡΑΞΗ...ΠΡΟΦΑΝΩΣ ΔΕΝ ΕΧ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΕΤΟΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ, ΠΡΟΦΑΝΩΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΩ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΕΙ ΣΕ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΔΙΚΗ ΠΟΥ ΝΑ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ...»**, και η αίτηση εξαίρεσής μου γίνεται προσχηματικά...».

Δηλαδή Πρόεδρος και Γραμματέας της Επιτροπής επιχειρηματολογούν ως νομικοί και οι δύο και αναφέρονται σε βασικούς και अपαραγράφτους νομικούς κανόνες, και όσα ισχυρίζονται, και ορθά τα ισχυρίζονται, αφορούν κατά μείζονα λόγο και την αίτηση εξαίρεσης των Τζανακόπουλου-Πολάκη, οι οποίοι, ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΠΩΣ ΚΑΙ Η κ. ΡΑΠΤΗ, ΠΟΤΕ δεν εξετάστηκαν προηγουμένως ως μάρτυρες σε κάποια δίκη που να αφορά την υπόθεση Παπαγγελόπουλου ή να αφορά ίδια υπόθεση για την οποία καλούνται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους ως «Εισαγγελείς». Καλύτερη συνηγορία και υποστήριξη από τον πρόεδρο και τη γραμματέα της Επιτροπής δεν θα μπορούσε να βρει η πλευρά μας(Σύριζα)και ο κ. Παπαγγελόπουλος. Δυστυχώς όμως και για την κ. Ράπτη, η νομική της υπόσταση υπέστη διεμβολισμό από το κόμμα της, και στα πλαίσια της κομματικής πειθαρχίας και αυτή ψήφισε υπέρ της εξαίρεσης των δύο στελεχών του Σύριζα, λησμονώντας όλα όσα υποστήριζε για να αντικρούσει τη δίκη της εξαίρεσης. Όμως ευτυχώς, scripta manent.

Με βάση όλα τα παραπάνω η αίτηση και απόφαση αποκλεισμού-εξαίρεσης των Τζανακόπουλου-Πολάκη, μετά τη συγκρότηση και λειτουργία της Επιτροπής με τη μεθοδολογία της «μαρτυριοποίησής» τους είναι αυθαίρετη και παράνομη, και γι αυτό γεννά λόγο **απόλυτης ακυρότητας** της διαδικασίας, και αυτής καθεαυτής που

ακολουθήθηκε στην εξαίρεσή τους, αλλά και του συνόλου της διαδικασίας που ακολούθησε σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΠΔ.

Όμως ειδικότερα ως προς την αίτηση εξαίρεσης του συναδέλφου Βουλευτή Αθ. Πλεύρη από τον εγκαλούμενο κ. Δημ. Παπαγγελόπουλο, αναφερόμαστε στην από 18-2-2020 Αίτησή μου, την οποία προσυπογράφουμε, τονίζοντας ότι για μία ακόμα φορά, σε ένα ακόμα ζήτημα η πλειοψηφία της ΝΔ της Επιτροπής, με την ευγενή συμπαράσταση των Βουλευτών του ΚΙΝ.ΑΛ, κονιορτοποίησαν κάθε έννοια νομιμότητας και κοινοβουλευτικής δεοντολογίας και κανονικότητας. Αφού η αίτηση εξαίρεσης του Αθ. Πλεύρη κατατέθηκε ώρα μεσημβρινή και εντός 60 λεπτών ορίστηκε έκτακτη συνεδρίαση της Επιτροπής για να συζητήσει και να λάβει απόφαση επί της αιτήσεως αυτής εξαιρέσεως, παρά το γεγονός ότι ρητά ο ΚτΒ ρητά αναφέρει ότι δεν μπορούσε να συγκληθεί σε συνεδρίαση η Επιτροπή πριν την παρέλευση τριών(3) ημερών, και για λόγους ανωτέρω βίας και κατεπείγοντος(που πρέπει σε κάθε περίπτωση να αιτιολογείται ειδικώς)πριν την παρέλευση δύο(2)ημερών, και να συζητήσει την αίτηση. Και όμως ο πρόεδρος της Επιτροπής συγκάλεσε εντός 60 λεπτών της ώρας την Επιτροπή, και αυτή αμέσως αποφάσισε ότι μπορεί σύννομα να προβεί στη συζήτηση της αίτησής και στη λήψη σχετικής γι αυτήν απόφασης. Και όταν έχεις πλειοψηφία, έχεις (δυστυχώς για την κοινοβουλευτική μας δημοκρατία)ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΙΚΙΟ. Και έτσι απερρίφθη η υποβληθείσα αίτηση εξαίρεσης του Βουλευτή της πλειοψηφίας κ. Πλεύρη. **Λόγος ακυρότητας της διαδικασίας αυταπόδεικτη**, και προκύπτει αμέσως από τα σχετικά πρακτικά της Επιτροπής. Η λέξη «όνειδος» είναι λίγη για να αναπαραστήσει όσα ωραία και όμορφα έλαβαν χώρα στη σχετική συνεδρίαση. Όμως για την πλήρη και ολοκληρωμένη κατάφαση της ακυρότητας αυτής γίνεται και παραπομπή και στη νομολογία, η οποία τάσσεται απολύτως υπέρ των απόψεων μας, όπως και των αρχικών απόψεων του προέδρου και της γραμματέα της Επιτροπής, όπως προεκτέθηκε, και συγκεκριμένα όλως ενδεικτικώς στις εξής αποφάσεις και του Ανωτάτου Ακυρωτικού και δικαστηρίου ουσίας, από τις οποίες σταχυολογούμε τα σημεία που επιλύουν το ερευνώμενο ζήτημα:

ΑΠ(Ποιν) 1079/2016

Κατά τη διάταξη του άρθρου 171 παρ. 1 εδ α' Κ.Ποιν.Δ., απόλυτη ακυρότητα που δημιουργεί λόγο αναίρεσης της απόφασης κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ Α' του ίδιου Κώδικα, επιφέρει η μη τήρηση των διατάξεων που καθορίζουν τη σύνθεση του δικαστηρίου σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις του οργανισμού δικαστηρίου και του νόμου περί μικτών ορκωτών δικαστηρίων για ακυρότητα εξαιτίας κακής εκθέσεως του. Εξάλλου, κατά το άρθρο 14 παρ. 3 του ίδιου Κώδικα, ο δικαστής, ο οποίος έχει συμπράξει στην έκδοση απόφασης, κατά της οποίας ασκήθηκε έφεση ή αναίρεση, αποκλείεται να δικάσει στις δύο τελευταίες περιπτώσεις. Εκ τούτου παρέπεται ότι η συμμετοχή στη σύνθεση του δικάζοντος κατ' έφεση δικαστηρίου, δικαστή που μετείχε στη σύνθεση του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, παράγει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας και ιδρύει τον, κατά τις ανωτέρω διατάξεις, λόγο αναίρεσης. Τέτοια περίπτωση δεν συντρέχει όταν ο δικαστής, που μετείχε στη σύνθεση του εφετείου, είχε ασκήσει ανακριτικά καθήκοντα στην ίδια υπόθεση, εφόσον ο εν λόγω δικαστής δεν μετείχε στη σύνθεση δικαστηρίου που δίκασε την υπόθεση, ως ανακριτής δε δεν αποφάινεται επί της ουσίας της υπόθεσης, δεν εκφέρει καταδικαστική κρίση αλλά και ούτε επιβάλλει ποινή. Άλλωστε τεκμήριο εξ αντιδιαστολής για το επιτρεπτόν της συμμετοχής δικαστού που είχε ασκήσει ανακριτικά καθήκοντα στην ίδια υπόθεση στη σύνθεση του δικάσαντος δικαστηρίου προκύπτει εκ της διατάξεως του άρθρου 305 παρ. 2 Κ.Ποιν.Δ., όπως τροποπ. με άρθρο 34 παρ. 5 Ν. 2172/93, σύμφωνα με την οποία διάταξη προβλέφθηκε ρητώς το ανεπίτρεπτον της δικής του συμμετοχής στην σύνθεση του συμβουλίου, όταν πρόκειται να κριθούν ζητήματα, που ανέκυψαν "κατά την

διάρκεια" της ανάκρισης (άρθρο 307) ή ανάγονται στην περάτωση (ή μη) αυτής (άρθρο 308), η οποία μάλιστα (συμμετοχή) συνιστά κακή σύνθεση του Συμβουλίου και αντίστοιχο αναιρετικό λόγο για απόλυτη ακυρότητα (άρθρο 171 παρ. 1α' , 484 παρ. 1α' Κ.Ποιν.Δ.), και δεν εφαρμόζεται αναλόγως. Η συλλογή αποδεικτικού υλικού, η απαγγελία του κατηγορητηρίου, αλλά και η τυχόν έκδοση εντάλματος προσωρινής κρατήσεως δεν συνιστούν ενέργειες που υποδηλώνουν σύμπραξη στην έκδοση της απόφασης. Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη με αριθμό 127/2014 απόφαση του Μ.Ο.Ε. Κρήτης, με την οποία, ο κατηγορούμενος - ήδη αναιρεσείων κηρύχθηκε ομόφωνα ένοχος των πράξεων της ανθρωποκτονίας με πρόθεση και της απόπειρας ανθρωποκτονίας με πρόθεση, ενώ συγχρόνως το δικαστήριο έπαυσε οριστικά την ποινική δίωξη για τις πράξεις της παράνομης οπλοκατοχής, παράνομης οπλοφορίας και οπλοχρησίας λόγω παραγραφής, το ως άνω δικαστήριο συνετέθη από τους Κ. Γ. , Πρόεδρο Εφετών, Μ. Β. και Κ. Σ. , Εφέτες. Από την παραδεκτή επισκόπηση της υπό κρίση δικογραφίας προκύπτει ότι η εκ των μελών της συνθέσεως του ως άνω Μ.Ο.Ε. Κρήτης, Μ. Β. είχε ασκήσει ανακριτικά καθήκοντα στην ίδια υπόθεση ως αναπληρώτρια ανακρίτρια. Όμως με βάση τα παραπάνω λεχθέντα στη μείζονα πρόταση η ως άνω εφέτης, καίτοι άσκησε καθήκοντα ανακριτή στην ίδια υπόθεση, εφόσον δεν έχει συμμετάσχει στη σύνθεση δικαστηρίου που δίκασε την υπόθεση σε προγενέστερο βαθμό, δεν αποφάνθηκε επί της ουσίας της υπόθεσης και δεν έχει εκφέρει καταδικαστική κρίση αλλά και ούτε επέβαλε ποινή, δεν κωλύεται να συμμετάσχει στη σύνθεση του δικάσαντος Μ.Ο.Ε. Η τυχόν δυσπιστία για το αμερόληπτο της εν λόγω δικαστικής αυτής λειτουργού κατά την εκδίκαση της έφεσης μπορούσε, σύμφωνα με το άρθρο 15 Κ.Ποιν.Δ., να προταθεί ως λόγος εξαίρεσης και έτσι εξασφαλιζέτο το δικαίωμα του αναιρεσείοντος να δικασθεί η υπόθεσή του με δίκαιο τρόπο από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, πλην όμως ούτος, καίτοι κλητεύθηκε νομίμως, και (από δική του υπαιτιότητα) δεν ενεφανίσθη στο δικαστήριο, ως προσελέχθη, και έλαβε γνώση της δικασίμου και επομένως και της συνθέσεως του Δικαστηρίου, ουδόλως, πριν από την έναρξη της συνεδριάσεως του Μ.Ο.Ε. προς εκδίκαση της υποθέσεως, υπέβαλε λόγο εξαίρεσης της εν λόγω εφέτου. Επομένως, ο από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Α' Κ.Ποιν.Δ. τρίτος λόγος της ένδικης αιτήσεως αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται η πλημμέλεια της απόλυτης ακυρότητας για κακή σύνθεση του δικαστηρίου, που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, από το λόγο ότι μετέσχε στη σύνθεση αυτού η Εφέτης Μ. Β. , πρόσωπο που είχε μετάσχει και ως αναπληρώτρια ανακρίτρια στην ίδια υπόθεση, είναι αβάσιμος.

Εφαθ(Ποιν)407/2016

Σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 3 του ΚΠΔ, εκτός των αναγραφόμενων στο άρθρο 14 του ίδιου Κώδικα λόγων αποκλεισμού, με τη συνδρομή κάποιου των οποίων, τα δικαστικά πρόσωπα που αναφέρονται σ' αυτό δεν δύνανται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους, καθώς και του λόγου εξαίρεσεως, που προβλέπεται στο επόμενο άρθρο 15 εδ. 1 και επιβάλλει, επίσης, την αποχή αυτών από την ανάσκηση των καθηκόντων τους σε ορισμένη υπόθεση, περίπτωση τέτοιας αποχής εμφανίζεται επίσης και όταν σοβαροί λόγοι ευπρέπειας επιβάλλουν αυτή. Κατά την αληθή έννοια της διατάξεως αυτής σοβαρός λόγος αποχής συντρέχει όσες φορές τίθεται σε αμφιβολία η ελεύθερη κρίση του Δικαστή ή το απροκατάληπτο αυτού (ΑΠ 1919/2008 ΠοινΧρ 2009, 737 επ., ΑΠ 2099/2008 ΠοινΧρ 2009, 819 επ., με εισαγγελική πρόταση Κονταξή, ΑΠ 1568/2002 ΠοινΧρ 2003, 539 επ.). Εξάλλου σκοπός της ως άνω διατάξεως είναι η εμπέδωση της εμπιστοσύνης των δικαζομένων στην αμερόληπτη και απροσωπόληπτη κρίση των δικαστικών λειτουργών, ώστε να διασφαλίζεται το κύρος της δικαιοσύνης. Περαιτέρω, η αμεροληψία του δικαστή δεν κλονίζεται από μόνο το γεγονός ότι αυτός σε προγενέστερο στάδιο της δίκης πιθανολόγησε την ενοχή του κατηγορουμένου. Τούτο δε διότι η προδικασία και η κύρια διαδικασία είναι αυτοτελή και διακεκριμένα στάδια της ποινικής διαδικασίας και καθένα εξυπηρετεί διαφορετικούς σκοπούς και ως εκ τούτου άλλες απαιτήσεις έχει το καθένα. Επίσης, δεν υφίστανται σοβαροί λόγοι ευπρέπειας που επιβάλλουν την αποχή όταν ο δικαστικός ή εισαγγελικός λειτουργός είχε επιληφθεί νομίμως στο πλαίσιο των καθηκόντων του υποθέσεων του ίδιου διαδίκου και οι αποφάσεις που εξέδωσε δεν ήταν αρεστές σε αυτόν με αποτέλεσμα να αντιδράσει με την υποβολή σχετικής αναφοράς στα αρμόδια όργανα της επιθεώρησης των δικαστηρίων ή υποβάλλοντας αίτηση εξαίρεσης κατά του εν λόγω δικαστικού ή εισαγγελικού λειτουργού (ΣυμβΑΠ 1919/2008 ΠοινΧρ 2009, 737).

ΑΠ(Ποιν)1919/2008

Σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ.3 του Κ.Ποιν.Δ., εκτός των στο άρθρο 14 του ιδίου Κώδικα αναγραφόμενων λόγων αποκλεισμού, με τη συνδρομή κάποιου των οποίων, τα δικαστικά πρόσωπα που αναφέρονται σ' αυτό δεν δύναται να ασκήσουν τα καθήκοντα τους ως και του στο επόμενο άρθρο 15 εδ.1 λόγου εξαιρέσεως, που επιβάλλει επίσης την αποχή αυτών από την ενάσκηση των καθηκόντων τους σε ορισμένη υπόθεση, περίπτωση τέτοιας αποχής εμφανίζεται επίσης και όταν σοβαροί λόγοι ευπρέπειας επιβάλλουν αυτή. Κατά την αληθή έννοια της διατάξεως αυτής σοβαρός λόγος αποχής συντρέχει, οσάκις τίθενται σε αμφιβολία η ελεύθερη κρίση του δικαστή η το απροκατάληπτο αυτού...Στους λόγους ευπρέπειας, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως δεν συμπεριλαμβάνονται οι λόγοι ευθιξίας που είναι δυνατόν να υπάρχουν από το γεγονός ότι ο δικαστικός ή εισαγγελικός λειτουργός είχε επιληφθεί νομίμως στα πλαίσια των καθηκόντων του υποθέσεων του ίδιου διαδίκου και οι αποφάσεις που εξέδωσε δεν ήταν αρεστές σ' αυτόν με αποτέλεσμα να αντιδράσει με την υποβολή σχετικής αναφοράς στα αρμόδια όργανα της επιθεώρησης των δικαστηρίων ή υποβάλλοντας αίτηση εξαιρέσεως κατ' αυτού.

ΑΠ (Ποιν) 427/2017

Από τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ.3 και 171 παρ.1 εδ.α' του Κ.Ποιν.Δικ. προκύπτει ότι κακή σύνθεση του δικαστηρίου της ουσίας, η ύπαρξη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Α' του ίδιου Κώδικα λόγο αναίρεσης, δεν υφίσταται όταν στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, που δικάζει έφεση του κατηγορουμένου, εκτελεί καθήκοντα Εισαγγελέα ο αντεισαγγελέας Εφετών, ο οποίος, με την αυτή ιδιότητα είχε ασκήσει καθήκοντα Εισαγγελέα κατά την εκδίκαση της ίδιας υπόθεσης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, που εξέδωσε την εκκαλούμενη απόφαση. Ο κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 14 του Κ.Ποιν.Δ. αποκλεισμός του δικαστή στην εκδίκαση υπόθεσης κατ' έφεση προϋποθέτει ότι αυτός έχει συμπράξει στην έκδοση της εκκαλούμενης απόφασης. Ο Εισαγγελέας όμως, ο οποίος είναι μεν δικαστικός λειτουργός, με τη συμμετοχή του στη σύνθεση του δικαστηρίου, όπου, αναφορικά με την εκδιδόμενη από αυτό απόφαση, περιορίζεται απλώς να αναπτύσσει την κατηγορία και να προτείνει την ενοχή ή την αθωότητα του κατηγορουμένου, δεν συμπράττει στην έκδοση της απόφασης, η οποία προϋποθέτει ψήφο του δικαστή. Επί πλέον η συμμετοχή του ίδιου Εισαγγελικού λειτουργού κατά την εκδίκαση έφεσης σε υπόθεση που ο ίδιος είχε ασκήσει εισαγγελικά καθήκοντα κατά την πρωτοβάθμια δίκη δεν αντιβαίνει στη διάταξη του άρθρου 6 παρ.1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου σε τρόπο που να δημιουργεί απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο για κακή σύνθεση του δικαστηρίου. Η τυχόν δυσπιστία για το αμερόληπτο του Εισαγγελικού αυτού λειτουργού κατά την εκδίκαση της έφεσης μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 15 ΚΠοινΔ, να προταθεί ως λόγος εξαιρέσεως και έτσι εξασφαλίζεται το δικαίωμα του προσώπου να δικασθεί η υπόθεση του με δίκαιο τρόπο από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο...Όμως η συμμετοχή του ίδιου εισαγγελικού λειτουργού κατά την εκδίκαση έφεσης σε υπόθεση που ο ίδιος είχε ασκήσει εισαγγελικά καθήκοντα κατά την πρωτοβάθμια δίκη δεν αντιβαίνει στη διάταξη του άρθρου 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ σε τρόπο που να δημιουργεί απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο για κακή σύνθεση του δικαστηρίου και τούτο διότι ο εισαγγελέας περιορίζεται απλώς να αναπτύξει την κατηγορία και να προτείνει την ενοχή ή την αθωότητα του κατηγορουμένου, δεν συμπράττει δη στην έκδοση της απόφασης, η οποία προϋποθέτει ψήφο του δικαστή

ΑΠ (Ποιν) 799/1996

Επειδή κατά το άρθρο 15 του ΚΠΔ όλα τα δικαστικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 14, μεταξύ των οποίων και αυτά που ασκούν έργα εισαγγελέα, είναι εξαιρετέα και αν προκάλεσαν ή προκαλούν υπόνοιες μεροληψίας, δηλαδή αν υπάρχουν γεγονότα που μπορούν να δικαιολογήσουν εμφανώς δυσπιστία για την αμεροληψία τους. Οι υπόνοιες, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, πρέπει να στηρίζονται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, ικανά να δικαιολογήσουν αντικειμενικώς δυσπιστία για την αμεροληψία των πιο πάνω δικαστικών προσώπων, σαν τέτοια δε γεγονότα δεν μπορούν να θεωρηθούν δυσμενείς για τις απόψεις του διαδίκου, που ζητεί την εξαίρεση, κρίσεις ή δυσμενείς για αυτόν νομικές γνώμες που εξέφρασε το δικαστικό πρόσωπο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί, εκτός αν συντρέχουν και άλλα περιστατικά και γεγονότα, ικανά να δικαιολογήσουν τέτοιες υπόνοιες. Περαιτέρω κατά το άρθρο 16 παρ. 1, 2 του

Κ.Π.Δ. δικαίωμα να προτείνει την εξαίρεση του εισαγγελικού λειτουργού από τη συμμετοχή του σε ποινική υπόθεση έχει και ο πολιτικώς ενάγων.

V. ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Στις 26.4.2019 κατατέθηκε η υπ' αριθμ. πρωτ. 4100 Πρόταση 30 βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας προς τη Βουλή των Ελλήνων για τη Σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 86 παρ. 3. του Συντάγματος, τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν. 3126/2003 περί της «Ποινικής Ευθύνης των Υπουργών».

Η αρχική αυτή πρόταση, που συζητήθηκε στην Ολομέλεια την 8^η Οκτωβρίου 2019 και έλαβε 173 θετικές ψήφους για τη συγκρότηση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής έπασχε εξαρχής από ουσιαστική και διαδικαστική άποψη. Αναφερόμαστε τόσο σε ουσιαστικά και δικονομικά ελαττώματα, διότι το εναρκτήριο έγγραφο για μια διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης χωλαίνει τόσο ως προς την ουσία της προπαρασκευαζόμενης κατηγορίας, όσο και της ποινικής διαδικασίας όταν είναι παντελώς αόριστο.

Είναι, μάλιστα, τόσο μεγάλη η προχειρότητα και η απουσία τήρησης στοιχειωδών δικονομικών τύπων ήδη στην αρχική πρόταση, που ούτε καν στον τίτλο – στη θεματική δεν αναφέρεται το πολιτικό πρόσωπο για το οποίο κατατίθεται η ως άνω πρόταση. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή συστήνεται όμως πάντοτε *in personam* και όχι *in rem*.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το σύνολο των εγκλημάτων, που φέρονται να έχουν τελεστεί αποτελούν εγκλήματα συμμετοχής σε πράξεις τρίτων προσώπων. Αυτό είναι φυσικό αφού κατά το ελληνικό Σύνταγμα και το Ποινικό Δίκαιο, το ποινικό ενδιαφέρον γεννάται με βάση την τέλεση μιας πράξης. Αν η πράξη τελεστεί, όχι μόνο ο δράστης της, αλλά και άλλα πρόσωπα που με οποιονδήποτε τρόπο συνέβαλαν αιτιακά σε αυτήν έχουν ποινική ευθύνη.

ΘΕΣΜΙΚΑ ΑΤΟΠΗΜΑΤΑ-ΑΚΥΡΟΤΗΤΕΣ.

Εξαρχής, λοιπόν, γίνεται φανερό με την ανάγνωση της πρότασης των 30 Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, ότι οι αποδιδόμενες στον πρ. Αν. Υπουργό πράξεις συνιστούν ένα είδος «μαγικής εικόνας»: γίνεται λόγος για συμμετοχή σε πράξεις άγνωστες, που δεν κατονομάζονται, δεν περιγράφονται κατά χρόνο και τόπο, ούτε βέβαια ορίζεται ο φυσικός αυτουργός – δράστης.

Η ολοκλήρωση των εργασιών της Επιτροπής, παρά το πλήθος των διαδικαστικών ατοπημάτων στα οποία περιέπεσε δεν έχει κατορθώσει να εξατομικεύσει και να περιγράψει καμία αυτουργική πράξη. Είναι ευνόητο ότι ο ηθικός αυτουργός του «τίποτε», επίσης δεν διαπράττει ο ίδιος τίποτε αξιόποιο.

Παρά το γεγονός ότι η πλήρης αοριστία της πρότασης, που απασχολεί την Επιτροπή, ως προς την οποιαδήποτε αυτουργική πράξη προδίκασε την αδυναμία της οποιασδήποτε καρποφόρας νομικής εργασίας, γι' αυτό άλλωστε κατατέθηκε και πρόταση διεύρυνσης του κατηγορητηρίου, η πλειοψηφία της Επιτροπής με τη λήψη μιας σειράς αποφάσεων επιχείρησε να προσθέσει μια σειρά σοβαρών διαδικαστικών ατοπημάτων.

Συγκεκριμένα:

- 1) Επιχείρησε να διαμορφώσει κατά το δοκούν τη σύνθεση της Επιτροπής, απορρίπτοντας τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ , κ.κ. Π.Πολάκη και Δ. Τζανακόπουλο, επειδή στο παρελθόν είχαν διατυπώσει απόψεις για την ευρύτερη υπόθεση NOVARTIS, η οποία σχετιζόταν με τις καταγγελίες σε βάρος του κ. Δ. Παπαγγελόπουλου. Ταυτόχρονα, όμως δεν έκρινε ότι συντρέχει ανάγκη εξαίρεσης βουλευτών της πλειοψηφίας, όπως του κ. Αθ. Πλεύρη, οι οποίοι όχι μόνο είχαν εκφραστεί με σαφήνεια συμεριζόμενοι την άποψη ότι η υπόθεση NOVARTIS είναι μια σκευωρία, αλλά ήταν και συνήγορος πολιτικού προσώπου του οποίου η εμπλοκή στην υπόθεση NOVARTIS διερευνάται από τη Δικαιοσύνη. Η μεροληψία και ο αποκλεισμός βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ κατά η διαμόρφωση της σύνθεσης της Επιτροπής, ήταν ο **σαθρός θεμέλιος λίθος** του ετοιμόρρου κτίσματος – έργου της Επιτροπής.
- 2) Όχι μόνο οι νομικοί, αλλά όλοι οι πολίτες γνωρίζουν ότι πρώτοι στο δικαστήριο εξετάζονται οι βασικότεροι μάρτυρες, και μάλιστα όσοι έχουν σημαντικό υπηρεσιακό καθήκον να εκθέσουν την αλήθεια. Από την άποψη αυτή, την κορυφαία θέση και την πληρέστερη εποπτεία σε σχέση με τα καταγγελλόμενα γεγονότα είχε αναμφίβολα η τ. Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κα Ξένη Δημητρίου. Η Επιτροπή, προκειμένου να μην στηριχθεί η σειρά των συλλογισμών σε μια πραγματική, έγκυρη και αξιόπιστη βάση, επέλεξε να εξετάσει την τ. Εισαγγελέα ΑΠ τελευταία, ελπίζοντας έτσι ότι οι εντυπώσεις θα έχουν ήδη δημιουργηθεί. Φυσικά, η ασυνήθιστη μεθόδευσή τους προδόθηκε διαδικαστικά και από τη διάρκεια της κατάθεσης της κας Δημητρίου, καθώς η εξέτασή τους έδειξε ότι καθόλου δεν υπολείπονταν σε έγκυρη πληροφόρηση.
- 3) Αντίθετα, ιεράρχησε ως χρονικά πρωταρχικούς μάρτυρες πρόσωπα, όπως
 - Τον **Ι. Αγγελή** Αντεισαγγελέα ΑΠ, ο οποίος και είχε περιέλθει σε πληθώρα αντιφάσεων και ήταν εκείνος που στις 4 Μαΐου 2018 είχε αρχειοθετήσει τις πρώτες μηνύσεις του Α. Σαμαρά, του Ευ. Βενιζέλου, του Α. Λοβέρδου και του Δ. Αβραμόπουλου και ενόσω παρέμενε επόπτης της Εισαγγελίας Διαφθοράς δεν ανέσυρε τις μηνύσεις, αλλά ζήτησε την ανάκλησή τους έξι μήνες μετά και αφού είχε παραιτηθεί από τη θέση αυτή. Ο ίδιος επικαλέστηκε σε κατάθεσή του ότι συνταξίδευε με τον κ. Α. Λοβέρδο, γεγονός που κατηγορηματικά διαψεύστηκε από τον ίδιο. Επίσης, ελέγχεται για βαρύτατη πράξη με προφανή αξιόποινα

χαρακτηριστικά καθώς εμπόδισε την προσκόμιση στοιχείων και πληροφοριών από το FBI σε συνάντηση στη Βιέννη.

- Αποδέχθηκε ως μάρτυρα την Ελ. Ράικου, η οποία είχε αποκρύψει ότι ο ιατρός σύζυγός της έλαβε έμβασμα από τη Φαρμακευτική Εταιρία NOVARTIS και μάλιστα σε κοινό τραπεζικό λογαριασμό που διατηρούσε με την ίδια. Η ίδια, ωστόσο, ουδέποτε κατέθεσε αίτημα εξαίρεσης της από την υπόθεση NOVARTIS, αποσιωπώντας και αποκρύπτοντας φανερή εμπλοκή της και σχέση της με την φαρμακευτική εταιρία.
-
- Σχετικά, μάλιστα, με τα εμβάσματα στον τραπεζικό λογαριασμό του συζύγου της είναι χαρακτηριστική η απάντηση της περί άγνοιας και επιλεκτικής μνήμης σχετικά με γεγονότα άμεσα σχετιζόμενα με την υπόθεση NOVARTIS
-
- [...]ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Τα 1.027 ευρώ δηλώθηκαν στα εισοδήματα του πρώτου από εμάς και στην αντίστοιχη δήλωση «πόθεν έσχες» της δεύτερης από εμάς για το έτος 2010.
- ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Εννοείται.
- ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Εννοείται. Δηλαδή εσείς κάνετε «πόθεν έσχες», κάνετε φορολογική δήλωση, χωρίς να ξέρετε τι είναι τα εισοδήματα που δηλώνετε και το μαθαίνετε το 2017;
- ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Εννοείται. Εσάς γιατί σας κάνει εντύπωση αυτό; Όταν κατέθετα το «πόθεν έσχες», έπαιρνα...
- ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Δεν ξέρατε τι δηλώνατε το 2010, ότι είναι από τη NOVARTIS;
- ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Όχι, βέβαια.
- ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Όχι, βέβαια. Και κάνατε εσείς έρευνα για τη NOVARTIS και θα βρίσκατε άλλους γιατρούς;[...]
- [...]ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Κυρία Ράικου, θυμίστε μου πότε ακριβώς αναλάβατε την υπόθεση γιατί το ξέχασα, δεν το κάνω προσχηματικά.
- ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Μας διαβιβάστηκε στις 16 Δεκεμβρίου του 2016.
- ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Τέλη του 2016.
- Όταν πήρατε εσείς αυτήν την υπόθεση, του συζύγου σας δεν του έκανε ένα «κλικ» να σας ενημερώσει, να σας θυμίσει...
- ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Δεν το θυμόταν καθόλου[..]
-
- Η κ. Ράικου κατέθεσε για πρώτη φορά στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Λάμπρο Σοφουλάκη, ο οποίος χειριζόταν την ποινική έρευνα για την υπόθεση Novartis, τον Σεπτέμβριο του 2019. Στην κατάθεση δεν ανέφερε τίποτα για τον "Ρασπούτιν" που κινούσε τα νήματα στο χώρο της δικαιοσύνης. Ωστόσο, λίγη ώρα μετά την αποχώρησή της από το γραφείο

του Εισαγγελέα επέστρεψε και πάλι αυτοβούλως και έθεσε το θέμα της ιδιωτικής αντιδικίας του επιχειρηματία Σάμπυ Μιωνή με τη δημοσιογράφο Γιάννα Παπαδάκου.

- Στηρίχθηκε σε ένορκη κατάθεση του τότε Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος – πρ. Υπουργού Οικονομικών κ. Ι. Στουρνάρα, ο οποίος όμως είχε και ο ίδιος κατηγορηθεί για την υπόθεση NOVARTIS, και συνεπώς είχε κάθε λόγο να υποστηρίξει ότι δεν πρόκειται για σκάνδαλο, αλλά για σκευωρία.

Εδώ πρέπει να ξεκαθαριστεί το γεγονός ότι πολιτικά πρόσωπα, το όνομα των οποίων είχε εμπλακεί στην υπόθεση NOVARTIS, έχουν πλέον απαλλαγεί, δεν οφείλεται σε ουσιαστική κρίση περί της ευθύνης τους. Η υπόθεση NOVARTIS αφορά κακοδιαχείριση δημοσίου χρήματος, δηλαδή τέλεση εγκλήματος απιστίας. Επομένως, η σχετική κατηγορία ενέπιπτε στον πυρήνα της διάταξης του άρθρου 86 του Συντάγματος, που προέβλεπε προκλητικά σύντομη αποσβεστική προθεσμία για εγκλήματα που τελούνται κατά την εκτέλεση καθηκόντων από πολιτικά πρόσωπα. Με δυο λόγια όσοι απαλλάχθηκαν από ευθύνες έως τώρα δεν έχουν απαλλαγεί με κατ' ουσίαν εκδίκαση των υποθέσεών τους για απιστία, αλλά κατ' εφαρμογή της ισχύουσας αποσβεστικής διάταξης του Συντάγματος.

- 4) Η πλειοψηφία ΝΔ – ΚΙΝΑΛ γνώριζε ότι η εκδίκαση της υπόθεσης NOVARTIS στηρίζεται έως τώρα έστω και εν μέρει σε καταθέσεις προστατευόμενων μαρτύρων. Όπως είναι θεσμικά και πραγματικά γνωστό οι μάρτυρες προστατεύονται με συγκάλυψη της ταυτότητάς τους, επειδή η αποκάλυψη της τελευταίας κρίνεται ότι τους απειλεί με εκδικητικές πράξεις ισχυρών κατηγορούμενων. Με δυο λόγια η κάλυψη της ταυτότητας αποτελεί τη θεσμική ευθύνη που προσφέρει η Πολιτεία για να μπορέσουν οι μάρτυρες να μιλήσουν ελεύθερα. Αυτή τη θεσμική εγγύηση δεν ήθελαν τα μέλη της πλειοψηφίας. Συνέχισαν μια τακτική που είχε ξεκινήσει από την αρχή της διερεύνησης της υπόθεσης NOVARTIS προσπαθώντας να αποκαλύψουν την ταυτότητα συγκεκριμένων μαρτύρων. Η ίδια η πλειοψηφία έφθασε να ζητήσει από την Εισαγγελία την αποκάλυψη της ταυτότητάς τους και η Εισαγγελία έπραξε το αυτονόητο απορρίπτοντας το αίτημα. **Οφείλουμε να σημειώσουμε ότι πρόκειται για διαδικαστικό ατόπημα παγκοσμίου μεγέθους.** Δεν είναι υπερβολή. Η παγκόσμια έννομη τάξη έχει κατοχυρώσει τον θεσμό των προστατευόμενων μαρτύρων και τον κατατάσσει ανάμεσα στα κυριότερα εργαλεία ασφάλειας, που διαθέτει το κράτος για να καταπολεμήσει την οργανωμένη και σοβαρή εγκληματικότητα. Η σημασία την οποία αποδίδει στον θεσμό η διεθνής έννομη τάξη προκύπτει ακόμη και από το γεγονός ότι έχει υιοθετηθεί στη Διεθνή Σύμβαση για την Καταπολέμηση του Οργανωμένου Εγκλήματος του ΟΗΕ (Πολιτική Διακήρυξη Νάπολης). Είναι ευνόητο ότι η έννομη τάξη και η ασφάλεια δεν θα μπορούν στο μέλλον να εξυπηρετηθούν με μαρτυρίες, εάν όσοι θα μπορούσαν να εισφέρουν στοιχεία

με κάλυψη της της ταυτότητάς τους θα φοβούνται ότι στη συνέχεια μπορεί να αποκαλυφθούν και να μείνουν έκθετοι σε εκδικήσεις (μέχρι και δολοφονίες) και διαπομπεύσεις.

Η ανεύθυνη προσπάθεια αποκάλυψης προστατευόμενων μαρτύρων στην Ελλάδα, διέσυρε διεθνώς τη χώρα μας.

- 5) Επόμενο διαδικαστικό ατόπημα συνιστούσε η κλήση πολιτών(μη πολιτικών προσώπων δηλαδή) να καταθέσουν ενώπιον της Επιτροπής με την ιδιότητα των «υπόπτων». Γιατί αυτή η μεθόδευση; Είναι απλό. Η Επιτροπή προφανώς και αντιλαμβανόταν ότι οι συγκεκριμένοι μάρτυρες γνωρίζουν στοιχεία «ανεπιθύμητα» και ήθελε εξαρχής να υποσκάψει την αξιοπιστία τους. **Η κλήση βεβαίως πολιτών με ταυτόχρονο χαρακτηρισμό τους ως υπόπτων από τη Βουλή, αποτελεί ένα ακόμη θεσμικό ατόπημα ασυνήθιστης έντασης.** Πρώτα απ' όλα αντιβαίνει στο ίδιο το Σύνταγμα, το οποίο θεσπίζει τη διάκριση των εξουσιών και αναθέτει τη δικαστική λειτουργία στη Δικαιοσύνη. Κατ' εξαίρεση στενή και με σαφήνεια περιγραφόμενη παραχωρεί ένα οιονεί δικαστικό έργο περιορισμένης εκτάσεως στη Βουλή με βάση το άρθρο 86 του Συντάγματος. Ακόμη και σε αυτή την περίπτωση βέβαια η Δικαιοσύνη, απονέμεται τελικά από δικαστές, δηλαδή από το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο. Καμία ρύθμιση του Συντάγματος δεν επιτρέπει τον χαρακτηρισμό ως υπόπτων και την κίνηση προκαταρκτικής εξέτασης σε βάρος απλών πολιτών από τη Βουλή. Ο Κανονισμός της Βουλής ορθά έχει εξειδικεύσει την εφαρμογή της ρύθμισης ως προς τους συμμετόχους, ορίζοντας ότι η υπαγωγή τους στην Ειδική Διαδικασία του Συντάγματος μαζί με τους πολιτικούς αυτουργούς των εγκλημάτων είναι δυνατή μόνο μετά την άσκηση ποινικής δίωξης (άρ. 7 παρ. 1. Ν. 3126/2003). Αυτό διασφαλίζει ότι η κρίση των συμμετόχων πολιτών θα γίνει πάντως από δικαστικούς λειτουργούς και όχι από βουλευτές, οι οποίοι ενδεχομένως δεν γνωρίζουν καν νομικά. Ήταν φυσικό η απόπειρα αυτή της πλειοψηφίας της Επιτροπής να προσκρούσει στη γνωμοδότηση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής.
- 6) Καθόλη τη διάρκεια λειτουργίας της Επιτροπής παραβιάστηκε με τον πλέον «βάνανσο» τρόπο το τεκμήριο της αθωότητας, όχι μόνο του πρ. Υπουργού, αλλά και των λειτουργών της Δικαιοσύνης, με χαρακτηριστικότερη την πλέον πρόσφατη δήλωση Υπουργού, ο οποίος δήλωσε ότι η Εισαγγελέας Διαφθοράς, θα έπρεπε να μπει φυλακή και μάλιστα για πολλά έτη. Πρόκειται για κατάφωρη παράβαση του ενωσιακού δικαίου και συνιστά θεσμική εκτροπή και ευτελισμό των συνταγματικών αρχών του κράτους δικαίου. Πρόκειται για την απόλυτη μορφή χειραγώγησης της Δικαιοσύνης, από τους κάθε λογής κυβερνητικούς αυτόκλητους τιμωρούς ή γενικούς Εισαγγελείς σε τηλεδίκες.

VI. ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ.

Στο άρθρο 154 παρ. 3 εδ. Α' του Κανονισμού της Βουλής για την «Πρόταση άσκησης δίωξης κατά μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού», ορίζεται ρητά ότι: «*Η πρόταση*

για την άσκηση δίωξης πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια τις πράξεις ή τις παραλείψεις που σύμφωνα με τον νόμο για την ευθύνη των Υπουργών είναι αξιόποινες και να μνημονεύει τις διατάξεις που παραβιάστηκαν».

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή, όταν ασκεί εισαγγελικά καθήκοντα, έχει αποκλειστικά ως πάγια της αρμοδιότητα την αναζήτηση επαρκών ενδείξεων τέλεσης ποινικά αξιόποινων πράξεων, που αποδίδονται στα πολιτικά πρόσωπα (άρθρα 86 παρ. 1 του Συντάγματος και 1 παρ. 1. του Ν. 3126/2003).

Η κατατεθείσα πρόταση των βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, ούτε εξατομικεύει, ούτε επαρκώς προσδιορίζει πράξεις ή παραλείψεις δυνάμενες να θεωρηθούν αξιόποινες. Παραθέτει μια σειρά τυχαίων στοιχείων αδύναμων να αποτελέσουν σαφείς και αναγκαίες ενδείξεις, που να πληρούν τη νομοτυπική υπόσταση (αντικειμενική ή υποκειμενική) των αδικημάτων, με τη διερεύνηση των οποίων θα έπρεπε να ασχοληθεί η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Η μη τήρηση των αναγκαίων τύπων της Ποινικής Δικονομίας, για τους όρους και την λειτουργία της ποινικής προδικασίας είναι πρόδηλη εξαρχής στην πρόταση της Ν.Δ. Στο άρθρο 43 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019) για την «Εναρξη ποινικής δίωξης. Τρόποι κίνησης. Αρχαιοθέτηση» ορίζονται τα ακόλουθα: «Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (άρθρο 409). **Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου (άρθρο 111 παρ. 6), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της. [...]**».

Οι ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης θεωρούνται επαρκείς, όταν πιθανολογούν την ενοχή του κατηγορουμένου ή όταν από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε προκύπτει με βεβαιότητα ότι το δικαστήριο θα πρέπει να επιληφθεί και να υποβάλει στη δοκιμασία της επ' ακροατηρίου διαδικασίας τα πραγματικά περιστατικά στα οποία αυτές στηρίζονται. Αντιθέτως, οι ενδείξεις δεν θεωρούνται σοβαρές, όταν, αυτές καθαυτές κρινόμενες, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία που είναι επαρκή για να οδηγήσουν το δικαστήριο στην απαλλαγή του- όταν δηλαδή, από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε, προκύπτει με βεβαιότητα ότι το δικαστήριο δεν θα έχει ένα "άξιο λόγο" αντικείμενο (σε ΟΛΑΠ 571/2013 και πρβλ ΟΛΑΠ 9/2001).

Εν προκειμένω συντάχθηκε ένα «κατηγορητήριο» με το οποίο ζητείται να ξεκινήσει η ποινική προδικασία χωρίς να έχει ελεγχθεί η σοβαρότητα των κατηγοριών, χωρίς να πιθανολογείται ενοχή λόγω της ανεπάρκειας των στοιχείων και χωρίς να συντρέχει ο

προσήκων βαθμός υπόνοιας για την τέλεση των παρατιθέμενων αδικημάτων στο κείμενο της Πρότασης παραπομπής.

Χωρίς κανένα φιλτράρισμα και χωρίς καμία διαβάθμιση χρησιμοποιούνται καταθέσεις και μαρτυρίες, που ενώ θα έπρεπε να συνιστούν επαρκείς έστω ενδείξεις και να στοιχειοθετούν την υπόσταση των ποινικά κολάσιμων πράξεων, ανάγονται κατά βάση στη σφαίρα του φαντασιακού, της αβεβαιότητας και των αντιφάσεων.

Χαρακτηριστικά είναι άλλωστε και τα παρατιθέμενα από το κατηγορητήριο αποσπάσματα:

-«Πίσω από τους Εισαγγελείς υπήρχε μια αόρατη δύναμη, ένα τρίτο πρόσωπο που κινούσε τα νήματα του χειρισμού της υπόθεσης με εμφανέστατες συνέπειες».

-Στο επιμέρους ερώτημά σας ποιος είναι ο Ρασπούτιν... απαντώ ως παρακάτω.. το πραγματικό όνομα του Ρασπούτιν το γνωρίζουν όλοι οι ασχολούμενοι με την υπόθεση NOVARTIS...[...].(ένορκη κατάθεση Ι. Αγγελή, Αντεισαγγελέα ΑΠ και Επόπτη Εισαγγελίας Διαφθοράς).

-Κατάλαβα ότι πίσω απ' όλα αυτά ήταν ο γνωστός «για τις ρασπουτίνικες μεθοδεύσεις του» Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης Δημήτρης Παπαγγελόπουλος...[...] Εξάλλου ο ίδιος ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος επαιρόμενος για το πόσο καλά σχεδίαζε και μεθόδευε καταστάσεις που παγίδευε οποιονδήποτε στεκόταν εμπόδιο στις θελήσεις του, αυτόρεσκα αποκαλούνταν ως «Ρασπούτιν», λέγοντας καλά ότι όσοι με ξέρουν καλά έτσι με λένε. Γι' αυτό εγώ τον αποκαλούσα έτσι όταν αναφερόμουν στο πρόσωπό του (ένορκη κατάθεση Ελ. Ράικου, Αντεισαγγελέα Εφετών).

Από τα παραπάνω στοιχεία δεν δύναται επουδενί να σχηματιστεί η αναγκαία δικαιοδοτική κρίση για την παραπομπή ή μη του ερευνώμενου προσώπου. Είναι δε βέβαιο ότι αν από το σύνολο της ογκώδους δικογραφίας που διαβιβάστηκε στη Βουλή οι παραπάνω αναφορές κρίθηκαν από την κυβερνητική πλειοψηφία ως οι πλέον απτές και ισχυρές ενδείξεις θεμελίωσης της ενοχής σε βάρος του συγκεκριμένου πολιτικού προσώπου, τότε πρόκειται για την απόλυτη φαλκίδευση των θεσμών και των λειτουργιών της Δικαιοσύνης από την παρούσα κυβέρνηση. Χωρίς κανένα σεβασμό στο τεκμήριο αθωότητας, στην προστασία του ερευνώμενου –κατηγορουμένου(ούτως ειπείν) και στο σύνολο των εγγυήσεων του φιλελεύθερου ποινικού συστήματος απονομής δικαιοσύνης.

Η αδυναμία οριοθέτησης των στοιχείων τα οποία δομούν το περιεχόμενο των κυρωτικών κανόνων, ως αναγκαίο στοιχείο της ποινική δίκης, παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές όπως *nullum crimen nulla poena sine lege*, λόγω της μη πλήρωσης της αντικειμενικής υπόστασης των παρατιθέμενων αδικημάτων, αλλά και της αρχής *in dubio pro reo* ως προς την συνδρομή των προϋποθέσεων ποινικού κολασμού (Λ. Μαργαρίτης, Ν. Παρασκευόπουλος – Γ. Νούσκαλης, Ποινολογία, Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα Θεσσαλονίκη, 2016, σ. 197)

Συνεπώς, πρόκειται περί μιας προδήλως αόριστης πρότασης, όπου εξαιτίας της δικονομικής της ακυρότητας, δύναται να συμπαρασύρει και να επιφέρει την απόλυτη ακυρότητα της όλης προδικασίας.

Ειδικότερα, ως προς τα επιμέρους αδικήματα τα οποία φέρεται να έχουν τελεστεί και συνεπώς χρήζουν διερεύνησης, σημειωτέα είναι τ' ακόλουθα:

Ως προς την πρώτη αποδιδόμενη κατηγορία: **Ηθική αυτουργία στο αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας κατά φυσική αυτουργία και άμεση συνέργεια δικαστικών λειτουργών** (αρ. 46 παρ. 1 σε συνδυασμό με άρθρο 239 ΠΚ).

Το αρθρ. 46 παρ. 1 εδ. α Π.Κ. ορίζει επί της ηθικής αυτουργίας ότι: «*Με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται επίσης: α) όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε [...]*».

Η ηθική αυτουργία στοιχειοθετείται με αυστηρούς όρους και κριτήρια και προϋποθέτει ως συστατικά της στοιχεία: **α)** πρόκληση από τον ηθικό αυτουργό σε κάποιον άλλο **της αποφάσεως να διαπράξει** ορισμένη άδικη πράξη¹⁰ **β)** διάπραξη από τον άλλο της πράξεως αυτής ή επιχείρηση πράξεως που περιέχει τουλάχιστον αρχή εκτελέσεώς της και **γ)** δόλος του ηθικού αυτουργού, δηλαδή πρόκληση στον άλλον αποφάσεως για τη διάπραξη ορισμένης άδικης πράξεως, με γνώση και θέληση ή αποδοχή της συγκεκριμένης εγκληματικής πράξεως και αιτιώδη σύνδεσμο.

VIII. ΠΕΡΙ ΗΘΙΚΗΣ ΑΥΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

A.1. Ηθική αυτουργία

Σύμφωνα με το άρθρο 46 παρ. 1 ν.ΠΚ:

«Με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε».

Περαιτέρω, κατ' άρθρο 49 παρ. 2 ν.ΠΚ:

«Οι ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις ή άλλες περιστάσεις που επιτείνουν, μειώνουν ή αποκλείουν την ποινή λαμβάνονται υπόψη μόνο για εκείνο τον συμμετοχο στον οποίο υπάρχουν.».

A.1.1. Αντικειμενική υπόσταση

¹⁰ Η πρόκληση της αποφάσεως αυτής μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, αρκεί το χρησιμοποιηθέν μέσο ή τρόπος να παρήγαγαν την απόφαση προς εκτέλεση της πράξης όπως, με συμβουλές, υπόσχεση ή χορήγηση αμοιβής, παραινήσεις, προτροπές (παρακίνηση, παρόρμηση, ενθάρρυνση) απειλή ή με εκμετάλλευση οποιασδήποτε πλάνης, πραγματικής ή νομικής ή περί τα παραγωγικά της βουλήσεως αίτια ή με τη διέγερση μίσους κατά του θύματος, με πειθώ ή φορτικότητα ή με την επιβολή ή την επιρροή προσώπου, λόγω της ιδιότητας και της θέσεώς του ή και της σχέσεώς του με τον φυσικό αυτουργό (ΟΛΑΠ 465/2010)

Η αντικειμενική υπόσταση της ηθικής αυτουργίας συνίσταται στην με οποιοδήποτε τρόπο πρόκληση (παραγωγή) σε άλλον της απόφασης για την εκτέλεση της άδικης πράξης που αυτός διέπραξε. Προϋποτίθεται κατ' αυτά μια σχέση ψυχικής, πνευματικής επικοινωνίας μεταξύ φυσικού και ηθικού αυτουργού με αντικείμενο τη διάπραξη της (Για όλα τα παραπάνω, βλ. Δημάκης Αλ., Άρθρο 46 ΣυστΕρμΠΚ, 2005, σελ. 725επ., Καϊάφα –Γκμπάντι Μ., σε Μανωλεδάκη Ι./Καϊάφα –Γκμπάντι Μ./Συμεωνίδου –Καστανίδου Ε., Ποινικό Δίκαιο, 2005, σελ. 520).

Χρόνος τέλεσης της ηθικής αυτουργίας είναι ο χρόνος κατά τον οποίο ο ηθικός αυτουργός προκάλεσε την απόφαση στον φυσικό αυτουργό για τη διάπραξη του εγκλήματος (Δημάκης Αλ., ό.π., σελ. 731). Όλα τα ζητήματα ουσιαστικού ποινικού δικαίου που αφορούν τον ηθικό αυτουργό και επηρεάζονται από την αρχή της *lex mitior* καθορίζονται από αυτό το χρόνο.

A.1.2. Υποκειμενική υπόσταση

Η υποκειμενική υπόσταση της ηθικής αυτουργίας, ο λεγόμενος δόλος του ηθικού αυτουργού, συνίσταται σε δύο σκέλη (διπλός δόλος). Από τη μια για την παραγωγή της απόφασης του φυσικού αυτουργού για την τέλεση της άδικης πράξης και από την άλλη για την τέλεση της συγκεκριμένης κύριας πράξης, που γνωρίζει, θέλει και αποδέχεται την τέλεσή της. Όπου απαιτείται ορισμένη μορφή δόλου, τότε ο δόλος του ηθικού αυτουργού πρέπει να είναι του ίδιου είδους (Για τα παραπάνω, βλ. Δημάκης Αλ., ό.π., σελ. 733). Συνεπώς, όταν το έγκλημα τελείται «εν γνώσει» ορισμένων στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης, τότε θα πρέπει «εν γνώσει» αυτών να τελείται και η ηθική αυτουργία στην τέλεσή του.

A.1.3. Η περιορισμένη αντικειμενική εξάρτηση της ηθικής αυτουργίας από την κύρια πράξη

Η κατάφαση της ηθικής αυτουργίας, ως τρόπου συμμετοχής στο έγκλημα, προϋποθέτει την ύπαρξη αυτουργίας, δηλαδή κύριας πράξης (βλ. Ψαρούδα – Μπενάκη Α., Θεωρία και πράξη του Ποινικού Δικαίου, 2004, σελ. 36). Για την αξιόποινη ηθική αυτουργία απαιτείται η τέλεση από τον φυσικό αυτουργό μιας άδικης πράξης, τουλάχιστον σε απόπειρα (βλ. Δημάκης Αλ., ό.π., σελ. 734). Ισχύει, δηλαδή το σύστημα της «περιορισμένης αντικειμενικής εξάρτησης» (βλ. αναλυτικά Καϊάφα –Γκμπάντι Μ., ό.π., σελ. 479επ., 485-486). Άλλοτε, απαιτείται, πρόσθετα, η ύπαρξη στον δράστη της κύριας πράξης των λεγομένων υποκειμενικών στοιχείων του αδίκου (Ψαρούδα –Μπενάκη Α., Άρθρα 45 -49, ΣυστΕρμΠΚ, 2005, σελ. 671επ.).

Αν τελικά ο παρακινηθείς δεν έπραξε άδικη πράξη, τότε δεν υφίσταται καν περίπτωση ηθικής αυτουργίας στο έγκλημα, αλλά πιθανόν τέλεση της πράξης του άρθρου 186 ν.ΠΚ, εφόσον υφίστανται οι ειδικότερα προβλεπόμενες εκεί προϋποθέσεις, ιδιαίτερα η υπόσχεση αμοιβής κλπ.

Ενόψει των παραπάνω, το σύστημα διερεύνησης της ευθύνης υπουργών στους οποίους αποδίδεται ότι υπήρξαν ηθικοί αυτουργοί σε πράξη άλλου οι οποίοι δεν

μπορούν να διερευνηθούν από τη Βουλή κατ' άρθρο 86 παρ. 1 Συντ. οδηγεί στην παραδοξότητα να υπάρχει ελεγχόμενος ηθικός αυτουργός, χωρίς να υπάρχει φυσικός αυτουργός και προσδιορισμένη πράξη που αυτός κατηγορείται ότι έχει τελέσει, με αποτέλεσμα να περιορίζεται η δυνατότητα του υπουργού να παρίσταται, να αντιμετωπίζει με επάρκεια την εναντίον του κατηγορία και να υπερασπίζεται τον εαυτό του (άρθρο 171 παρ. 1 περ. δ' ν.ΚΠΔ).

A.1.4. Ειδικά ζητήματα

Πρέπει, ενόψει της δομής που έχει η ηθική αυτουργία, δηλ. από το γεγονός ότι ως προς την αντικειμενική της υπόσταση συνίσταται στην πρόκληση σε άλλον απόφασης για την τέλεση τελικά άδικης πράξης, όταν αυτή αποδίδεται σε Υπουργό να ελέγχεται αν έχει πράγματι τελεστεί στο πλαίσιο που απαιτείται από το άρθρο 86 παρ. 1 Συντ. («κατά την άσκηση των καθηκόντων»).

Σε σχέση με τα κριτήρια για την υπαγωγή ορισμένης υπόθεσης στη Βουλή, η Ε. Συμεωνίδου –Καστανίδου (Συμεωνίδου –Καστανίδου Ε., Τα όρια εφαρμογής των ειδικών διατάξεων για την ποινική ευθύνη των Υπουργών,, ΠοινΔικ2011, 496επ.) διακρίνει τις εκδοχές που θα μπορούσαν να υποστηριχθούν για το τι σημαίνει «κατά την άσκηση των καθηκόντων», ως εξής: α) ότι η αξιόποινη πράξη τελείται κατά τη διάρκεια της υπουργικής θητείας, ακόμη και αν είναι πλήρως άσχετη με αυτά, λ.χ. η περίπτωση ενός βιασμού ή μιας ανθρωποκτονίας, β) ότι η αξιόποινη πράξη σχετίζεται με την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων, ή γ) ότι η πράξη δεν σχετίζεται μόνο με την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων, αλλά είναι η ίδια με την οποία εκτελούνται αυτά. Προβάδισμα θα μπορούσε, κατ' αυτή, ορθά, να έχει η στενότερη εξ αυτών των θεωρήσεων σε συνέπεια με τον γενικό κανόνα ότι οι εξαιρετικές ρυθμίσεις, όπως του ά. 86 Συντ., πρέπει να ερμηνεύονται με στενό και περιοριστικό τρόπο.

Η Συμεωνίδου –Καστανίδου κάνει χρήση του ιστορικού επιχειρήματος για τον προσδιορισμό των εγκλημάτων που παρότι σχετίζονται με την εκτέλεση των υπουργικών καθηκόντων, δεν εντάσσονται στην κατηγορία εκείνων που τελούνται κατά την άσκηση αυτών. Παράδειγμα σε σχέση με αυτή την κατηγορία είναι το έγκλημα της «δωροληψίας», που ακόμη και όταν τελείται ενόψει ή εξαιτίας μιας πράξης που «ανάγεται» (σημ: είναι ο όρος που χρησιμοποιείται στο ά. 235 ΠΚ) στα καθήκοντα του υπαλλήλου δεν τελείται ποτέ κατά την άσκηση των υπαλληλικών καθηκόντων.

Εντέλει, κατά την Ε. Συμεωνίδου –Καστανίδου, το σαφέστερο κριτήριο είναι ότι «κατά την άσκηση των καθηκόντων» θεωρείται ότι τελούνται όλες οι πράξεις που συνιστούν πράξεις άσκησης πολιτικής ή πράξεις άσκησης δημόσιας εξουσίας εκ του Συντάγματος παραχωρημένης σε ορισμένα πρόσωπα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

Τέλος, ιστορικοβουλευτικό επιχείρημα εξάγεται και από την παρ. 4 του ά. 86 Συντ. και τη σχετική κοινοβουλευτική συζήτηση κατά τη θέσπισή της. Το γεγονός ότι στη

σύνθεση του Ειδικού Δικαστηρίου συμμετέχουν και δικαστές του ΣτΕ, στηριζόταν, όπως τόνιζαν οι τότε εισηγητές της πλειοψηφίας (Ευ. Βενιζέλος, Ανδρ. Λοβέρδος) στο ότι «τα καθήκοντα των υπουργών διέπονται από κανόνες δημοσίου δικαίου, η παράβαση των οποίων συνάπτεται με τη νομοτεχνική κατάστρωση και άρα την ερμηνεία των αντίστοιχων ποινικών διατάξεων και με την ίδια την υπόσταση και τους λοιπούς όρους των σχετικών εγκλημάτων».

Ειδικότερα, λοιπόν, στην ηθική αυτοουργία, θα πρέπει οι τρόποι άσκησής της, δηλ. οι παραινήσεις, η άσκηση πειθούς, η φορτικότητα, οι εντολές ή οποιοσδήποτε άλλος τρόπος, να συνιστούν παράνομο μέσο άσκησης συγκεκριμένης αρμοδιότητας που έχει ανατεθεί στον Υπουργό (βλ. Φελουτζή Κ., Προβλήματα αρμοδιότητας μεταξύ κοινών και ειδικών ποινικών δικαστηρίων, 2005, σελ. 459). Συνεπώς, για να πρόκειται για περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 86 παρ. 1 Συντ. θα πρέπει οι τρόποι άσκησης της ηθικής αυτοουργίας να συνάπτονται και να ρυθμίζουν με παράνομο τρόπο το πεδίο της ασκούμενης από τον υπουργό αρμοδιότητάς του. Θα πρέπει δηλαδή η ηθική αυτοουργία να αφορά έγκλημα που θα μπορούσε να τελεστεί από τον ίδιο τον υπουργό ως φυσικό αυτοουργό κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Τέτοιο έγκλημα, όμως, δεν μπορεί να είναι όποιο προβλέπεται ότι μπορεί να τελεστεί μόνο από τα επιφορτισμένα με την άσκηση της ποινικής λειτουργίας της πολιτείας πρόσωπα (λ.χ. άρθρο 239 εδ. β' ν.ΠΚ).

Σχετικά με τα παραπάνω, ήδη κατ' άρθρο 26 παρ. 3 Συντ. 3, «η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια». Τα καθήκοντα του Αναπληρωτή Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίστηκαν με απόφαση ανάθεσης αρμοδιοτήτων σε αυτόν από τον Πρωθυπουργό (βλ. σχετ. υπ' αρ. Υ30/09-10-2015, ΦΕΚ Β' 2183/12-10-2015) και αφορούσαν την άσκηση της αρμοδιότητας της προώθησης πολιτικών που σκοπούν στην εμπέδωση της αρχής της διαφάνειας και της καθιέρωσης κανόνων διαφάνειας στην οργάνωση και λειτουργία των θεσμών του κράτους (άρθρο 1 παρ. 1 περ. α)), καθώς και η αρμοδιότητα της καταπολέμησης της διαφθοράς και της δίωξης του οικονομικού εγκλήματος (άρθρο 1 παρ. 2 περ. α)).

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης δεν έχει καμία αρμοδιότητα πειθαρχικού ελέγχου έναντι των δικαστικών λειτουργών (βλ. άρθρο 99 ν. 1756/1986) ή εποπτείας της διοίκησης της δικαιοσύνης (βλ. άρθρο 19 ν. 1756/1988) ή δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία τοποθετήσεων και προαγωγών δικαστικών λειτουργών έως και της ηγεσίας των ανωτάτων δικαστηρίων αυτών (βλ. άρθρα 49επ. ν. 1756/1999 και άρθρο 90 Συντ.), όπως επίσης δεν έχει κανένα δικαίωμα να παραγγέλλει ή να ενεργεί ο ίδιος ενέργειες που κατά κανόνα ασκούν δικαστικά όργανα (βλ. άρθρο 30 παλαιού Π.Κ. και πια άρθρο 29 νέου Π.Κ.).

Συνεπώς, δεν μπορεί να νοηθεί τέλεσης ηθικής αυτοουργίας στο έγκλημα της κατάχρησης εξουσίας «κατά την άσκηση των καθηκόντων» (άρθρο 86 παρ. 1 Συντ.).

A.1.5. Ποινή

Η ποινή που απειλείται για τον ηθικό αυτουργό είναι η ποινή που απειλείται για τον φυσικό αυτουργό. Εξαίρεση υφίσταται βάσει του άρθρου 49 παρ. 1 ν.ΠΚ. Σύμφωνα με αυτή, όταν ο νόμος απαιτεί για το έγκλημα ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις, αν αυτές υπάρχουν μόνο στο δράστη, τότε οι συμμετέχοντες, συνεπώς και ο ηθικός αυτουργός, τιμωρούνται με μειωμένη ποινή. Εξάλλου, οι ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις ή άλλες περιστάσεις που επιτείνουν, μειώνουν ή αποκλείουν την ποινή λαμβάνονται υπόψη μόνο για εκείνο τον συμμετέχοντα στον οποίο υπάρχουν.

A.2. Κατάχρηση εξουσίας

Σύμφωνα με το άρθρο 239 «Κατάχρηση εξουσίας» ν.ΠΚ:

«Υπάλληλος στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη ή η ανάκριση αξιόποινων πράξεων: α) αν μεταχειρίστηκε παρανόμως εκβιαστικά μέσα για να πετύχει οποιαδήποτε έγγραφη ή προφορική κατάθεση κατηγορουμένου, μάρτυρα ή πραγματογνώμονα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατά το άρθρο 137^Α, β) αν εν γνώσει του εξέθεσε σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο ή παρέλειψε να διώξει κάποιον υπαίτιο, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή, αν πρόκειται για κακούργημα και με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, αν πρόκειται για πλημμέλημα.»

A.2.1. Αντικειμενική υπόσταση

Με το άρθρο 239 ν.ΠΚ προστατεύεται πρωταρχικά το έννομο αγαθό της απονομής της δικαιοσύνης, από προσβολή της από τα ίδια τα όργανα αυτής. Παράλληλα όμως προστατεύονται και τα έννομα αγαθά του θύματος, όπως της προσωπικής ελευθερίας, της τιμής και της υγείας αυτού.

Ειδικά το έγκλημα της περ. β' του άρθρου 239 ν.ΠΚ είναι συγκεκριμένης διακινδύνευσης, πρέπει δηλαδή το θύμα να εκτέθηκε πράγματι στον κίνδυνο ποινικής δίωξης, δηλ. κατ' ελάχιστον να υπήρξε παραγγελία ανάκρισης από τον εισαγγελέα (βλ. ΔιατΕισΠλημμΑθ 7/1996). Ακόμη και αν κατόπιν ο ανακριτής που έλαβε την παραγγελία διαφώνησε με αυτή για τους λόγους του άρθρου 247 ν.ΚΠΔ. Άλλωστε, το έγκλημα της περ. β' του άρθρου 239 ν.ΠΚ, συγκρίνεται από τη θεωρία με το έγκλημα του άρθρου 229 ν.ΠΚ, δηλ. την ψευδή καταμήνυση (Μπιτζιλέκη Ν., Υπηρεσιακά Εγκλήματα, 2001, σελ. 333), με αποτέλεσμα να πρέπει ορθότερα να θεωρηθεί ότι πρόκειται για μη γνήσιο ιδιαίτερο έγκλημα (βλ. Μπέκα Ι., Οι ποινικές υποστάσεις της κακούργηματικής κατάχρησης εξουσίας, Τιμ.Τομ. Ι.Μανωλεδάκη, 2007, σελ. 416-417), με συνέπεια επί συμμετόχου, δηλ. και ηθικού αυτουργού, που δεν έχει την ιδιότητα του εισαγγελέα, αυτός να μπορεί να διωχθεί μόνο για το βασικό έγκλημα του άρθρου 229 παρ. 1 ν.ΠΚ.

Έχει εύστοχα παρατηρηθεί (βλ. Μανωλεδάκης Ι., Κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του εισαγγελέα (κατά την κίνηση ή μη της ποινικής δίωξης –άρθρο 239β'ΠΚ),

ΠοινΔικ2004, σελ. 1398επ.) ότι η διάταξη του άρθρου 239 περ. β' ΠΚ -κάτι που πια ισχύει για το άρθρο 239 περ. β' ν.ΠΚ- θα πρέπει να ερμηνευθεί με ισορροπημένο τρόπο για να αποφευχθεί το φαινόμενο ο εισαγγελέας να γίνεται έρμαιο των αιτιάσεων που του αποδίδονται από τους υπόπτους για τους οποίους διενεργείται προκαταρκτική εξέταση στο πλαίσιο της υπερασπιστικής τους τακτικής. Τονίζεται δε, συγκεκριμένα, προς ανάδειξη αυτού του κινδύνου ότι «η έκθεση σε δίωξη κάποιου που τελικά αθωώνεται καθώς και η παράλειψη δίωξης κάποιου που τελικά τιμωρείται αποτελούν, ασφαλώς, αντικειμενικά όρους που θεμελιώνουν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος κατ' άρθρο 239 περ. β' ΠΚ.» (Μανωλεδάκης Ι., ό.π.).

Έτσι, πρέπει να θεωρηθεί, όπως προτείνεται (Μανωλεδάκης Ι., ό.π.), ότι «στην κατάχρηση εξουσίας του πρωτοβάθμιου εισαγγελέα, ως προς την κίνηση ή μη της ποινικής δίωξης σε συγκεκριμένη περίπτωση, θα πρέπει η γνώση του ότι εκθέτει σε δίωξη αθώο (όταν ασκεί την ποινική δίωξη) [...] να εξωτερικεύεται με την απόκρυψη ή αλλοίωση αποδεικτικών στοιχείων, με την αναιτιολόγητη αγνόηση μαρτυρικών καταθέσεων υπέρ ή κατά του κατηγορουμένου, δηλαδή με πράξεις ή παραλείψεις επί του αποδεικτικού υλικού, που οφείλει ήδη να συλλέξει πριν κινήσει την ποινική δίωξη ή πριν αποκλείσει την άσκησή της, ενώ δεν αρκεί η τεκμαιρόμενη ούτως ή άλλως γνώση αυτού του υλικού.»

Προς τα παραπάνω συγκλίνει και ο Μπιτζιλέκης (βλ. σχετ. Μπιτζιλέκης Ν., ό.π., σελ. 333) αφού συγκρίνοντας την πράξη του άρθρου 239 εδ. β' Π.Κ. όσον αφορά την έκθεση αθώου σε δίωξη με το έγκλημα της ψευδούς καταμήνυσης (άρθρου 229 παρ. 2 ΠΚ), θεωρεί σε σχέση με το συλλεγέν αποδεικτικό υλικό ότι «η **επέμβαση** πάνω σ' αυτό το υλικό από τα αρμόδια για τη συλλογή του όργανα της ποινικής δικαιοσύνης μπορεί να δημιουργήσει τον κίνδυνο για τη δίωξη ενός αθώου» (ό.π., σελ. 335), και συμπληρώνει «στην ουσία η περίπτωση της έκθεσης αθώου σε δίωξη ή τιμωρία δεν είναι παρά μια μορφή **ψευδούς καταμήνυσης, ιδίως με την έννοια της υποβολής, αλλοίωσης ή απόκρυψης αποδεικτικού μέσου**» (ό.π., σελ. 336).

Οι παραπάνω σκέψεις του Μανωλεδάκη πρέπει να γίνουν δεκτές και για τους εξής δικαιοκρατικούς λόγους. Η προκαταρκτική εξέταση συνίσταται στο σκέλος της συλλογής του αναγκαίου αποδεικτικού υλικού και στο σκέλος της κρίσης του αρμόδιου εισαγγελέα για την ύπαρξη επαρκών ενδείξεων για την κίνηση της ποινικής δίωξης. Η πράξη κατάχρησης εξουσίας του εισαγγελέα θα μπορούσε λογικά να εκδηλωθεί μέσα στο πλαίσιο καθενός από αυτά τα δυο σκέλη. Συνεπώς, η τέλεση του σχολιαζόμενου εγκλήματος θα μπορούσε να είναι δυνατή είτε κατά τη φάση της συλλογής του αποδεικτικού υλικού με την εν γνώσει επενέργεια σε αυτό, είτε χωρίς επενέργεια επί του υλικού αυτού να τελείται κατά την εκφορά της κρίσης εκ μέρους του αρμόδιου εισαγγελέα για την ύπαρξη επαρκών ενδείξεων για την άσκηση της ποινικής δίωξης. Εκεί, πια, κατά το δεύτερο αυτό σκέλος, και αν υποτεθεί ότι δεν υφίσταται ήδη επενέργεια επί του συλλεγέντος αποδεικτικού υλικού, αφού με μόνη αυτή θα έπρεπε να είχε ήδη θεωρηθεί ως ολοκληρωμένη η εγκληματική πράξη, ο τρόπος τέλεσης του εγκλήματος δεν είναι, βέβαια, αυτή καθαυτή η κρίση του εισαγγελέα, αφού έτσι θα οδηγούμασταν σε ανεπίτρεπτο έλεγχο του. Η τέλεση του

εγκλήματος χωρίς να έχει μεσολαβήσει επενέργεια επί του αποδεικτικού υλικού δεν νοείται, παρά μόνο υπό την μορφή της ενδεχόμενης **αναιτιολόγητης**, κατ' άρθρο 93 παρ. 3 Συντ., εν γνώσει **παράβλεψης** του συλλεγέντος αποδεικτικού υλικού, με την οποία επιδιώκεται η στήριξη μιας κρίσης άσκησης ποινικής δίωξης, που ταυτόχρονα δεν συνάδει με τις απαιτήσεις του απροσωπόληπτου, του αμερόληπτου, του αντικειμενικού και του ανεξάρτητου χαρακτήρα που προδιαγράφεται από το Σύνταγμα για αυτή. Πρέπει, συνεπώς, η τυχόν παράβλεψη μέρους του συλλεγέντος αποδεικτικού υλικού να μην οφείλεται σε σφάλμα ή σε διαφορετική ή χαμηλή εκτίμησή του σε σχέση με το ληφθέν υπόψη κατ' άρθρο 177 ν.ΚΠΔ. Αλλά, αντίθετα, να συνιστά εκδήλωση προσβολής του προστατευόμενου εννόμου αγαθού, δηλ. της δικαιοσύνης, με την **παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος** για την αμερόληπτη, αντικειμενική και ανεξάρτητη κρίση του εισαγγελέα και να συνάπτεται με την αλήθεια συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών και όχι ενδεχομένως με μόνη τη διαμόρφωση ανεπαρκούς βαθμού δικανικής πεποίθησης. Άλλωστε, ο βαθμός υπόνοιας και η δύναμη των ενδείξεων αξιολογούνται με διαφορετικό τρόπο σε διαφορετικά δικονομικά στάδια. Όσο, λ.χ. η υπόθεση βρίσκεται σε επίπεδο προκαταρκτικής εξέτασης, αρκεί η ύπαρξη «απλών υπονοιών τέλεσης εγκλήματος» (απλές ενδείξεις), αφού στην προκαταρκτική εξέταση δεν ισχύει η αρχή «*indubio pro reo*» αλλά η αρχή «*indubio contra reum*», με προϋπόθεση σε κάθε περίπτωση ότι η ενοχή του φερόμενου ως δράστη θα πρέπει να στηρίζεται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά. (Βλ. Σεβαστίδης Χ., Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο, τομ. Ι, 2011, σελ. 438).

Πρέπει, περαιτέρω, η εν γνώσει επέμβαση στο αποδεικτικό υλικό ή η εν γνώσει παράβλεψή του να γίνονται κατά παράβαση συγκεκριμένων καθηκόντων αντικειμενικότητας και αμεροληψίας. Η τελευταία όμως πρέπει να είναι και αναιτιολόγητη, δηλαδή να συνάπτεται με το ιστορικό υλικό της υπόθεσης, όπως αυτό καταγράφεται με απτό τρόπο στα συναφή αποδεικτικά μέσα, και να μην αναζητείται οποιαδήποτε αξιόποινη συμπεριφορά στην δικανική πεποίθηση του δικαστή. Όπως τονίζει σχετικά ο *Ανδρουλάκης* (βλ. Ανδρουλάκης Ν., Αιτιολογία και Αναιρετικός έλεγχος ως συστατικά της ποινικής απόδειξης, 1998, σελ. 3) «Η αιτιολογία συναρτάται εννοιολογικά με την απόδειξη, αποτελεί μέρος της απόδειξης». Εξ ου, και η 26/2002 ΠλημμΒολ (όπου σύμφωνη Πρόταση ΕισΠλημμ. Σ. Δασκαλόπουλου), αναδεικνύει την ύπαρξη κατάχρησης εξουσίας όταν η αιτιολογία της αρχειοθέτησης της έγκλησης είναι «ψευδής και αποκλίνουσα πλήρως από την αντικειμενική και απροσωπόληπτη κρίση, όπως την αξιώνει η διάταξη άρ. 177 ΚΠΔ». Εξάλλου, στο πλαίσιο της αρχής της ηθικής απόδειξης, έχει νομολογηθεί ότι η μη λήψη υπόψη αποδεικτικών μέσων που έχουν προσκομιστεί δεν επισύρει από μόνη της ακυρότητα και δεν αποτελεί λόγο αναίρεσης (βλ. παρατιθέμενα από Μπιτζιλέκης Ν., ό.π., σελ. 337). Άρα, δεν θα μπορούσε από μόνη της η έλλειψη αιτιολογίας –σαφώς αντιδιαστελλόμενη από την ψευδή αιτιολογία– να είναι έγκλημα, αλλά θα πρέπει να υφίστανται και τα υπόλοιπα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία. Διαφορετικά, οποιαδήποτε μη αρεστή καθ' αυτή κρίση δικαστικού λειτουργού θα ήταν εκτεθειμένη στην κατηγορία περί κατάχρησης εξουσίας.

Πάντως, η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από τον εισαγγελέα είναι δικαίωμα ή σε σοβαρότερα εγκλήματα υποχρέωσή του, προκειμένου να συλλέξει το κρίσιμο αποδεικτικό υλικό και να διαγνώσει την ύπαρξη επαρκών ενδείξεων για την κίνηση της ποινικής δίωξης (άρθρο 43 παρ. 1 ν.ΚΠΔ). Ενεργήματα που μπορεί να θεωρηθεί ότι ολοκληρώνονται μόλις με την ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής, αφού ο νομοθέτης έχει τάξει αυτή ως όλον στην διάθεση του εισαγγελέα πριν σχηματίσει την κρίση του. Εξ ου και γίνεται δεκτό (Μπιτζιλέκης Ν., ό.π., σελ. 335) ότι η τέλεση της έκθεσης σε κίνδυνο δίωξης με θετική ενέργεια γίνεται με την άσκηση της δίωξης εκ μέρους του Εισαγγελέα (βλ. την ίδια αντιστοίχιση και σε Μανωλεδάκης Ι., ό.π., με τη φράση «εκθέτει σε δίωξη αθώο (όταν ασκεί την ποινική δίωξη)»). Η έκθεση στον κίνδυνο δηλαδή όσον αφορά τα κακουργήματα με την παραγγελία για ανάκριση. Αυτός φαίνεται ότι είναι και ο λόγος που ο νομοθέτης χρησιμοποιεί τον όρο «εξέθεσε σε δίωξη» και όχι λ.χ. τον όρο «εκθέτει» σε δίωξη, όπως στο άρθρο 306 παρ. 1 ν.ΠΚ. Το πρώτο δείχνει ολοκλήρωση της ενέργειας που εκθέτει, ενώ το δεύτερο διάρκεια και εξακολούθηση. Έτσι, μόλις με την κίνηση της ποινικής δίωξης εκτίθεται το θύμα στην περαιτέρω άσκηση της ποινικής δίωξης από την εισαγγελική αρχή, αν υπάρχουν και οι λοιπές αναφερόμενες προϋποθέσεις. Εξάλλου, η απειλούμενη από το νόμο ποινή συνάπτεται με το αν το έγκλημα προς το οποίο ήταν σχετική η κατάχρηση εξουσίας ήταν κακούργημα ή πλημμέλημα. Όμως, μέχρι να ολοκληρωθεί η προκαταρκτική εξέταση, να παραγγελθεί η διενέργεια ανάκρισης και να απαγγελθούν κατηγορίες βάσει του κατηγορητηρίου που συντάσσει ο εισαγγελέας (βλ. και άρθρο 246 παρ. 1 ν.ΚΠΔ) δεν μπορεί ακόμη να προσδιοριστεί με ασφάλεια η φύση της πράξης προς την οποία συνάπτεται η κατάχρηση εξουσίας.

Εξάλλου, όταν προηγείται καταμήνυση του προσώπου, μόνη αυτή δημιουργεί αντικειμενικά τον κίνδυνο δίωξης του μηνυόμενου στο βαθμό που στο ελληνικό δίκαιο ισχύει ως προς την ποινική δίωξη η αρχή της νομιμότητας (βλ. σχετ. σκέψεις και σε Άρθρο 229 -Αιτιολ. Έκθ. Νέου Π.Κ.). Ειδικότερα, η ύπαρξη απλής και μόνο πιθανότητας τέλεσης αξιόποινης πράξης ή απλών ενδείξεων ενοχής του μηνυόμενου ως δράστη αυτής, καθιστά υποχρεωτική για τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών την άσκηση της ποινικής δίωξης (Σταμάτης Κων., Η προκαταρκτική εξέταση στην ποινική διαδικασία και οι αρχές της νομιμότητας και της σκοπιμότητας, 1984, σελ. 257, 274). Η ενέργεια του εισαγγελικού λειτουργού για να είναι αξιόποινη σε μια τέτοια περίπτωση θα πρέπει να συνίσταται στην εν γνώσει επίταση του κινδύνου που έχει δημιουργηθεί με την καταμήνυση, δηλ. η μετατόπιση του μηνυόμενου από τη θέση του «υπόπτου» στη θέση του «κατηγορουμένου», όπως αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μέσω της επενέργειας στο κρίσιμο αποδεικτικό υλικό ή της αναιτιολόγητης παράβλεψης κρίσιμου αποδεικτικού υλικού, κατά την άσκηση της ποινικής δίωξης, δηλ. μόλις με την παραγγελία για διενέργεια ανάκρισης, αφού τότε αλλάζει το δικονομικό *statustou* ήδη μηνυόμενου.

Υφίστανται, όμως, περιπτώσεις, που η κατηγορία κατάχρησης εξουσίας μπορεί να αφορά πράξη για τη δίωξη της οποίας πρέπει να δώσει άδεια η Βουλή (άρθρο 62 Συντ. άρθρο 56 ν.ΠΚ) ή για την οποία πρέπει να κρίνει κατ' άρθρο 86 Συντ. και ν.

3126/2003 αν η πράξη έχει τελεστεί «κατά την άσκηση των καθηκόντων» εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δίωξη. Μπορεί, συνεπώς, να μεσολαβεί ένα ενδιάμεσο διαδικαστικό στάδιο μέχρι να ασκηθεί η ποινική δίωξη.

Στην περίπτωση πρώην Υπουργού, ανεξάρτητα αν είναι εν ενεργεία βουλευτής, η άσκηση ποινικής δίωξης από τον εισαγγελέα ήρτηται από την υποχρεωτική διαβίβαση των στοιχείων στη Βουλή κατ' άρθρο 86 παρ. 2 εδ. β' Συντ. (βλ. σχετ. και 7/2009 ΔιατΑρχειοθ.ΕισΑΠ, ΝΟΜΟΣ, για την τηρητέα διαδικασία), προκειμένου να κριθεί ποιος έχει την αρμοδιότητα να ασκήσει την ποινική δίωξη. Στον ίδιο χρόνο, όμως, ο οποιοσδήποτε κίνδυνος δίωξης από τον τακτικό εισαγγελέα είναι σαφώς πλήρως αποκλεισμένος. Αν μετά την επαναφορά της δικογραφίας από τη Βουλή στα χέρια του εισαγγελέα ο ίδιος προχωρήσει σε περαιτέρω έρευνα στο πλαίσιο προκαταρκτικής εξέτασης και οδηγηθεί στην αρχειοθέτηση της υπόθεσης ενόψει των στοιχείων που έχουν συλλεγεί σχετικά και μετά από την κρίση ότι δεν υφίστανται επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης αυτονόητα δεν θα υφίσταται πάλι καμία δυνατότητα έκθεσης σε συγκεκριμένο κίνδυνο δίωξης.

Περαιτέρω, αν από τη σχετική έρευνα του εισαγγελέα προκύψουν επαρκή στοιχεία, τότε, στην περίπτωση που ο διωκόμενος είναι βουλευτής, οφείλει εκ νέου να διαβιβάσει την υπόθεση στη Βουλή, προκειμένου να κριθεί από την αρμόδια επιτροπή δεοντολογίας αν θα πρέπει να αρθεί η βουλευτική του ασυλία, αφού ερευνηθεί, κατ' άρθρο 83 παρ. 3 εδ. α' του Κανονισμού της Βουλής, «εάν η πράξη για την οποία ζητείται αυτή συνδέεται με την πολιτική ή κοινοβουλευτική δραστηριότητα του Βουλευτή ή η δίωξη, η μήνυση ή η έγκληση υποκρύπτει πολιτική σκοπιμότητα και σε αντίθετη περίπτωση εισηγείται την άρση της ασυλίας.». Συνεπώς, μέχρι την άσκηση ποινικής δίωξης μεσολαβεί ξεχωριστό διαδικαστικό στάδιο κατά το οποίο εξετάζεται ακριβώς το ζήτημα της ενδεχόμενης στοχοποίησης ή προκατάληψης του εισαγγελικού οργάνου που επιδιώκει τη δίωξη. Το στάδιο αυτό έχει ακριβώς προβλεφθεί προκειμένου να διατηρείται διαδικαστικά απομακρυσμένος ο κίνδυνος άσκησης ανατιολόγητης ποινικής δίωξης, δηλ. να αποκλειστεί κάθε περίπτωση έκθεσης σε συγκεκριμένο κίνδυνο δίωξης. Πρέπει, εξάλλου, να σημειωθεί ότι η εν λόγω επιτροπή δεν εξετάζει τη βασιμότητα των αποδιδόμενων κατηγοριών (άρθρο 83 παρ. 4 ΚτΒ), δηλ. δεν εξετάζει τα προσαγόμενα αποδεικτικά στοιχεία, κι έτσι, δεν έρχεται καν σε επαφή με οποιαδήποτε δυνατότητα «δέσμευσης» στην κρίση της από αποδεικτικό υλικό που θα είχε ενδεχομένως παραποιηθεί εκ μέρους του εισαγγελέα που ζητεί την άρση της ασυλίας για την άσκηση ποινικής δίωξης.

Η έλλειψη άδειας της Βουλής, όσο υφίσταται, συνιστά (προσωρινό) δικονομικό κάλυμα για τη δίωξη του βουλευτή (Σεβαστίδη Χ., Άρθρο 54, σε: Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, Τομ. 1, 2011, σελ. 672, 675), με αποτέλεσμα να μην μπορεί καν να δημιουργηθεί κίνδυνος δίωξης, αφού ήδη θα ετίθετο ζήτημα αρμοδιότητας άσκησης της ποινικής δίωξης (Βλ. σε Δ. Τσάτσος/ Σ. Φλογαΐτης/ Ξ. Κοντιάδης, Άρση βουλευτικής ασυλίας, ΕφημΔΔ 2008, σελ. 139επ.: «Η άμεση και αυτεπάγγελτη εφαρμογή της κρίσιμης συνταγματικής διάταξης αποτελεί υποχρέωση των δικαστικών αρχών, ως αναγκαίος όρος προκειμένου να κριθεί εάν διαθέτουν την

αρμοδιότητα να προβούν στην ποινική δίωξη του βουλευτή.»). Έτσι και ο Μπέκας(βλ. ΜπέκαςΙ., ό.π., σελ. 400, που εισφέρει το επιχείρημα ότι «η κατάχρηση εξουσίας προϋποθέτει ότι ο δράστης της έχει de jure την εξουσία την οποία τελικά καταχράται».

Α.2.2. Υποκειμενική υπόσταση

Για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης της περ. β' του άρθρου 239 ν.ΠΚ απαιτείται «εν γνώσει» τέλεσή του, δηλαδή απαιτείται ο δράστης να έχει ενεργήσει με άμεσο δόλο, είτε επιδιώκοντας, είτε αποδεχόμενος απλώς το αποτέλεσμα (βλ. Συμεωνίδου –Καστανίδου Ε., σε Ποινικό Δίκαιο, ό.π., σελ. 217 -218). Πρέπει να προσεχθεί ότι το στοιχείο της εν γνώσει τέλεσης της πράξης πρέπει να καλύπτει όλα τα στοιχεία της πράξης και να μην θεωρηθεί ότι για ορισμένα από αυτά αρκεί οποιουδήποτε βαθμού δόλος, ακόμη και ενδεχόμενος, λ.χ. για το στοιχείο ότι εκείνος που εκτέθηκε σε δίωξη ήταν πράγματι αθώος (βλ. Μπέκας Ι., ό.π., σελ. 414).

Άλλωστε, η εν γνώσει τέλεση της πράξης συνάπτεται γραμματικά προς την ίδια την έκθεση του αθώου σε δίωξη, δηλαδή με τον ίδιο τον πυρήνα της εγκληματικής συμπεριφοράς, που δεν μπορεί να ιδωθεί παρά μόνο αδιάσπαστα δεμένη με την ιδιότητα του θύματος ως αθώου. Η εν γνώσει τέλεση ζητείται από τη νομολογία και σε σχέση με την ιδιότητα του ατόμου ως υπαιτίου στην περίπτωση της παράλειψης δίωξής του από τον εισαγγελέα (βλ. σε ΣυμβΟΛΑΠ 1/2005, <https://www.sakkoulas-online.gr/reader/8346e8441ef933218455/>). Συνεπώς, θα πρέπει να αναζητείται και στην αντίστροφη περίπτωση.

Πρέπει να προσεχθεί ότι βάσει της ΣυμβΟΛΑΠ 1/2005 η απαιτούμενη για την τέλεση του εγκλήματος γνώση συνάγεται μόλις μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας προκαταρκτικής εξέτασης. Έτσι, πρέπει να θεωρηθεί ότι αν δεν υπάρχει θετική πράξη επενέργειας στο αποδεικτικό υλικό, τότε η γνώση για το ότι ο ελεγχόμενος είναι πράγματι αθώος δεν υπάρχει νωρίτερα από την ολοκλήρωση της διαδικασίας προκαταρκτικής εξέτασης για την υπόθεση, αφού η ο εισαγγελέας μπορεί να έχει επιβεβαιωμένη γνώση μόνο ασκώντας τα καθήκοντά του στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας. Σε συνάρτηση δε, με όσα έχουν αναφερθεί παραπάνω, ο Μπιτζιλέκης(Παρατηρήσεις σε ΣυμβΠλημΜΒολ 26/2002, ΠοινΧρ2002, σελ. 263επ.) εξάρει την εξαγωγή των στοιχείων του άμεσου δόλου του δράστη από το «επιτηδευμένο» και «κατασκευασμένο» της αιτιολογίας. Η άποψη αυτή ορθά μεταφέρει στο επίπεδο της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, όσα διατυπώθηκαν παραπάνω αναφορικά με την αντικειμενική του υπόσταση, ότι δηλαδή θα πρέπει να επέμβαση στο αποδεικτικό υλικό ή στην αιτιολογία του, όπως αυτή επαρκώς μπορεί να διατυπωθεί μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας συλλογής του αποδεικτικού υλικού, δηλ. με την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης.

Σταθερά και ρητά η νομολογία δέχεται και κρίνει για την ηθική αυτουργία πρέπει « η δράση του ηθικού αυτουργού ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ και όχι να ενισχύσει την ήδη ληφθείσα απόφαση του αυτουργού, μη αρκούσης μίας αιτιώδους

προκλήσεως που μπορεί να αποτελέσει το κίνητρο του εγκλήματος(35/2013 ΔΙΑΤΕΙΣ ΠΑΗΜ ΑΓΡ)». Όμως περαιτέρω επικαλούμαστε ιδιαίτερα χαρακτηριστικές αποφάσεις της νομολογίας για την ηθική αυτουργία, σταχυολογώντας τα σημαντικότερα σημεία τους:

ΑΠ (Ποιν) 300/2017

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 46 παρ.1 εδ. α' του Π.Κ., "με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται επίσης όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε". Από τη διάταξη αυτή συνάγεται, ότι για την ύπαρξη ηθικής αυτουργίας απαιτείται να συντρέχουν αντικειμενικώς μεν α) πρόκληση από τον ηθικό αυτουργό σε άλλον της αποφάσεως να διαπράξει ορισμένη αξιόποινη πράξη, β) διάπραξη από τον άλλον (αυτουργό) της πράξεως αυτής, υποκειμενικώς δε δόλος του ηθικού αυτουργού, δηλαδή ηθελημένη πρόκληση της αποφάσεως για τη διάπραξη από τον άλλο της αντικειμενικής υποστάσεως ορισμένου εγκλήματος με τη γνώση και θέληση ή αποδοχή της συγκεκριμένης εγκληματικής πράξεως, οπότε ο δόλος αυτός πρέπει να συντρέχει και στο πρόσωπο του ηθικού αυτουργού...προκύπτει, ότι για την ύπαρξη ηθικής αυτουργίας αρκεί να στοιχειοθετείται η αντικειμενική υπόσταση ορισμένου εγκλήματος, δηλαδή πράξεως, για την οποία δεν συντρέχει κάποιος λόγος, που αποκλείει τον άδικο χαρακτήρα αυτής... Από αυτά παρέπεται, ότι το αξιόποινο, ως προς τον ηθικό αυτουργό για την πράξη της ψευδορκίας μάρτυρα, είναι ανεξάρτητο από το αξιόποινο του αυτουργού, αρκεί να στοιχειοθετείται η αντικειμενική υπόσταση του ανωτέρω εγκλήματος, ενώ, μη υφισταμένου αντικειμενικώς του εν λόγω εγκλήματος, δεν μπορεί να γίνει λόγος για ηθική αυτουργία στην πράξη αυτή, λόγω του παρακολουθηματικού χαρακτήρα της ηθικής αυτουργίας.

ΑΠ (Ποιν) 27/2015

Τέλος κατά τη διάταξη του άρθρου 46 παρ. 1 εδ. α Π.Κ. με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε. Εξ αυτών προκύπτει ότι για την ύπαρξη ηθικής αυτουργίας απαιτούνται: α) πρόκληση από τον ηθικό αυτουργό σε κάποιον άλλο της αποφάσεως να διαπράξει ορισμένη άδικη πράξη, η πρόκληση δε αυτή μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, όπως υπόσχεση ή χορήγηση αμοιβής, πειθώ ή φορτικότητα, απειλή κ.λ.π., β) διάπραξη από άλλον της πράξεως αυτής και γ) δόλος του ηθικού αυτουργού, δηλ. ηθελημένη πρόκληση της αποφάσεως για την διάπραξη από τον άλλον της αντικειμενικής υποστάσεως ορισμένου εγκλήματος με γνώση θέληση ή αποδοχή της συγκεκριμένης εγκληματικής πράξεως. Εξάλλου, στην περίπτωση της ηθικής αυτουργίας, για να έχει η καταδικαστική απόφαση την από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Π.Δ, ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία πρέπει να αναφέρονται σ' αυτήν ο τρόπος και τα μέσα, με τα οποία ο ηθικός αυτουργός προκάλεσε στο φυσικό αυτουργό την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε, καθώς και τα πραγματικά περιστατικά, από τα οποία το δικαστήριο συνήγαγε ότι ο ηθικός αυτουργός παρήγαγε στο φυσικό αυτουργό την απόφαση, να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε.

ΣυμβΕφεσ 198/2012

Ο ηθικός αυτουργός δημιούργησε με την προτροπή του φυσικού αυτουργού την απόφαση σ' αυτόν να εκτελέσει τη συγκεκριμένη πράξη, την οποία όντως τέλεσε σύμφωνα με τις οδηγίες αυτού. Για την στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ηθικής αυτουργίας στην τέλεση κάποιας αξιόποινης πράξης πρέπει να αποδεικνύονται τα χρησιμοποιούμενα μέσα, που

χρησιμοποίησε ο δράστης και προκάλεσε έτσι την απόφαση στον φυσικό αυτουργό να τελέσει συγκεκριμένη αξιόποινη πράξη, *γι αυτό θεωρείται ως διαφθορέας του φυσικού αυτουργού, γιατί προκάλεσε σ' αυτόν την βούληση.....που ασκεί επίδραση και επιβολή στη βούληση του άλλου ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΣ Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΝΑ ΤΕΛΕΣΕΙ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΑΞΙΟΠΟΙΝΗ ΠΡΑΞΗ (παραπομπή σε πλούσια προηγούμενη νομολογία του ΑΠ).*

Περαιτέρω το **άρθρο 239 του Ποινικού Κώδικα** για την «Κατάχρηση Εξουσίας» προβλέπει ότι: «Υπάλληλος στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη ή η ανάκριση αξιόποινων πράξεων: α) αν μεταχειρίστηκε παρανόμως εκβιαστικά μέσα για να πετύχει οποιαδήποτε έγγραφη ή προφορική κατάθεση κατηγορουμένου, μάρτυρα ή πραγματογνώμονα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατά τα άρθρα 137Α και 137Β· β) αν εν γνώσει του εξέθεσε σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο ή παρέλειψε να διώξει κάποιον υπαίτιο ή προκάλεσε την απαλλαγή του από την τιμωρία τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών».

Ως προς τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης του άρ. 239 παρ. 1 περ. α' ΠΚ απαιτείται η χρήση παρανόμως εκβιαστικών μέσων για την επίτευξη κατάθεσης όσων έχουν την ιδιότητα κατηγορουμένου, μάρτυρα ή πραγματογνώμονα (εκβιαστική κατάθεση).

Ως προς τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης του άρ. 239 παρ. 1 περ. β' ΠΚ απαιτείται αυτοτελώς ο δράστης **α)** είτε να εξέθεσε σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο, δηλαδή να προκάλεσε κίνδυνο δίωξης ή τιμωρίας κάποιου, ο οποίος δεν τέλεσε καμία αξιόποινη πράξη ή ο οποίος τέλεσε άλλη αξιόποινη πράξη και όχι τη συγκεκριμένη πράξη για την οποία ασκήθηκε η δίωξη και **β)** είτε να παρέλειψε να διώξει κάποιον υπαίτιο ή να προκάλεσε την απαλλαγή του από την τιμωρία.

Υποκείμενο του εγκλήματος της κατάχρησης εξουσίας δύναται να θεωρηθεί υπάλληλος με την έννοια των άρθρων 13 στοιχ. α' και 263Α του Ποινικού Κώδικα, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται είτε η άσκηση ποινικής δίωξης (εισαγγελείς, δημόσιοι κατήγοροι), είτε η διενέργεια ανάκρισης αξιόποινων πράξεων (προανάκρισης - προκαταρκτικής εξέτασης από ανακριτή ή ανακριτικούς υπαλλήλους). Αναγκαίο στοιχείο είναι πάντοτε και η συνδρομή του δόλου¹¹.

Για την αναγκαία αξιολόγηση και υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στη νομοτυπική υπόσταση των παραπάνω αδικημάτων, εξ αρχής είναι προφανές ότι εκλείπει το πλέον ουσιώδες συστατικό στοιχείο της ηθικής αυτουργίας, που προϋποθέτει την τέλεση της πράξεως από τον φυσικό αυτουργό έστω και στο στάδιο της απόπειρας.

¹¹ Γνώση της τελέσεως αξιόποινης πράξεως και του υπαιτίου αυτής, καθώς και γνώση ότι η συγκεκριμένη συμπεριφορά προκαλεί την απαλλαγή του και τη θέληση να προκληθεί η απαλλαγή αυτή.

Είναι δε η πιο απτή απόδειξη της προσπάθειας παράνομης μεθόδευσης και στρέβλωσης της ποινικής προδικασίας και της συλλήβδην ενοχοποίησης, από την κυβερνητική πλειοψηφία, προσώπων πολιτικών ή μη, με μοναδικό σκοπό την ηθική σπίλωση και εξόντωση των κομματικών αντιπάλων.

Η κατασκευή ενός κατηγορητηρίου με λογικά κενά, ασάφειες και αντιφάσεις, η κατασκευή υπόπτων, αλλά και η καταδίκη ηθικών αυτουργών τη στιγμή που ούτε φυσικοί αυτουργοί υπάρχουν, ούτε διάπραξη των καταλογιζόμενων σε αυτούς άδικων πράξεων, καθώς και η στήριξη μόνο σε καταθέσεις ελεγχόμενων προσώπων με άμεση εμπλοκή στο σκάνδαλο της NOVARTIS συνιστούν καταπάτηση κάθε συνταγματικής και ποινικής εγγύησης της ομαλής λειτουργίας της Βουλής και της Δικαιοσύνης.

Στην περίπτωση της NOVARTIS υπήρχε τεράστιος όγκος στοιχείων και μαρτυρικών καταθέσεων για την απόδειξη του σκανδάλου στο χώρο των φαρμάκων καθώς και την εμπλοκή αξιωματούχων. Στην περίπτωση του πρ. Υπουργού δεν υπάρχουν στοιχεία και η κυβερνητική πλειοψηφία με τις πιο στρεβλές πρακτικές απεγνωσμένα επιδιώκει να χειραγωγήσει τη Δικαιοσύνη.

Είναι χαρακτηριστικό, άλλωστε, ότι αυτή η προσπάθεια της κυβερνητικής πλειοψηφίας να αποδώσει σε μη πολιτικά πρόσωπα την ιδιότητα των υπόπτων κατέπεσε με πανηγυρικό τρόπο από την γνωμοδότηση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων, η οποία διασαφηνίζει ότι η κλήση ως υπόπτων τέλεσης αδικημάτων και η διερεύνηση της εμπλοκής μη πολιτικών προσώπων γίνεται μόνο από την τακτική Δικαιοσύνη.

Ως προς την απόδοση της κατηγορίας για τέλεση της τέλεσης της αξιόποινης πράξης του άρθρου 186 παρ. 1 & 2 του Ποινικού Κώδικα για «Πρόκληση και προσφορά για την τέλεση εγκλήματος» η σχετική διάταξη ορίζει ότι: « 1. Όποιος δίνει ή υπόσχεται αμοιβή σε άλλον για να τελέσει ορισμένο κακούργημα καθώς και όποιος αποδέχεται αυτήν την προσφορά και αναλαμβάνει την τέλεσή του, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. 2. Όποιος δίνει ή υπόσχεται αμοιβή σε άλλον για να τελέσει ορισμένο πλημμέλημα το οποίο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών, καθώς και όποιος αποδέχεται αυτήν την προσφορά και αναλαμβάνει την τέλεσή του, τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. ».

Ως προς τη στοιχειοθέτηση του ως άνω αδικήματος ο υπαίτιος τιμωρείται πλέον **μόνο όταν δίνει ή υπόσχεται αμοιβή** σε άλλον για πρόκληση ή παρότρυνση διάπραξης κακούργηματος (παρ. 1) ή πλημμελήματος (παρ.2).

Η συγκεκριμένη διάταξη έχει στο παρελθόν παγίως επικριθεί τόσο από τη θεωρία, όσο και νομολογία (ΟΛΑΠ 1428/2019) για την αοριστία της και χαρακτηρίζεται ως μια ατυχής νομική κατασκευή, μια δυσάρεστη παραφωνία η οποία ανάγει σε έγκλημα

την απόπειρα ηθικής αυτουργίας, ώστε μια πράξη χαρακτηρίζεται ως αξιόποινη ενώ ελλείπει η ίδια η πράξη υλοποίησης και αρκεί μόνη η πρόκληση ή παρότρυνση, δηλαδή η σκέψη του καθενός (Ι. Μανωλεδάκης, Ποινικό Δίκαιο Γενική Θεωρία, 2004, σ. 678). Η διάταξη του άρθρου 186 ουσιαστικά – στην αυστηρότερη εκδοχή της εφαρμόζεται όταν ο δράστης δεν προχώρησε στην τέλεση κάποιας άδικης πράξης, είτε στην αρχή εκτέλεσής της, διότι διαφορετικά θα είχαν εφαρμογή οι διατάξεις περί ηθικής αυτουργίας.

Είναι προφανές ότι η πλειοψηφία της ΝΔ αντιλαμβάνομενη την αδυναμία πραγμάτωσης της νομοτυπικής υπόστασης οποιουδήποτε από τα παρατιθέμενα στο κατηγορητήριο αδικήματα, επιλέγει μια νομική κατασκευή, ένα ιδιώνυμο αδίκημα ώστε να χωρέσει τα πάντα.

Ως προς τα πραγματικά περιστατικά, ακόμα και αυτά που παρατίθενται τόσο στην αρχική πρόταση του κατηγορητηρίου, όσο και στις μαρτυρικές καταθέσεις που ακολούθησαν από που πουθενά δεν φαίνεται να υπάρχει οικονομικό κίνητρο ή χρηματισμός του ερευνώμενου προσώπου. Αρα ελλείπει στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης, που σύμφωνα με τον νέο ΠΚ είναι το στοιχείο της αμοιβής, και δεν αναφέρεται κανένα απολύτως στοιχείο και πραγματικό περιστατικό στο σχετικό κατηγορητήριο περί «αμοιβής», ενώ και στο 1^ο «κατηγορητήριο» και στο ιστορικό του δεν υπάρχει ούτε μία απλή, απλούστατη νύξη περί «αμοιβής», και προκαλεί απορία για ποιο λόγο τέθηκε μία τέτοια κατηγορία χωρίς κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο, ενώ η αναφορά μόνο του τίτλου και το περιεχόμενο της διάταξης ασφαλώς για τους νομικούς προκαλεί θλίψη και μελαγχολία για τη στάση της ΝΔ κατά τη διατύπωση του 1^{ου} «κατηγορητηρίου». Μοναδική εξήγηση: η απίστευτη προχειρότητα κατά τη σύνταξη της πρότασης παραπομπής και εμμονή των Βουλευτών της ΝΔ να ανακαλύψουν κατηγορίες και αδικήματα. Όμως τα αδικήματα δεν είναι για «χόρταση». Μόνο θλίψη γεννά η προσπάθεια αυτή που, ευτυχώς για το κοινοβουλευτικό και δικαστικό σύστημα στη χώρα μας, πέφτει στο κενό.

Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 259 του ΠΚ περί «Παράβασης Καθήκοντος» προβλέπεται ότι: «Υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη».

Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παραβάσεως καθήκοντος, δρών υποκείμενο μπορεί να είναι μόνον υπάλληλος, κατά την έννοια των άρθρων 13 στοιχ. α' και 263α του ΠΚ ενώ για τη στοιχειοθέτηση της υπόστασης του αδικήματος απαιτούνται α) παράβαση από τον υπάλληλο υπηρεσιακού του καθήκοντος, όπως ορίζεται από τον νόμο (ή από διοικητική πράξη ή από ιδιαίτερες κατά νόμο οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας), β) δόλος του δράστη (βούλησή να παραβεί το καθήκον του) και γ) σκοπός του δράστη, να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να βλάψει το κράτος

ή κάποιον άλλο, χωρίς όμως να απαιτείται για την πραγμάτωση του εγκλήματος και η επίτευξη του σκοπού αυτού.

Το άρθρο 13 Π.Κ. ορίζει ότι *«υπάλληλος είναι εκείνος στον οποίο νόμιμα έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά, η άσκηση υπηρεσίας δημόσιας δημοτικής ή κοινοτικής ή άλλου προσώπου δημοσίου δικαίου»*.

Ως προς την ηθική αυτουργία με βάση τη διάταξη του άρθρου 46 παρ.1 εδ. α' του Π.Κ., ορίζεται ότι *«με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται επίσης όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε»*, απαιτείται α) πρόκληση από τον ηθικό αυτουργό σε άλλον της απόφασης να διαπράξει ορισμένη αξιόποινη πράξη και β) διάπραξη από τον άλλον (αυτουργό) της πράξης αυτής. Υποκειμενικώς δε απαιτείται δόλος του ηθικού αυτουργού, δηλαδή συνειδητή και ηθελημένη πρόκληση της απόφασης για τη διάπραξη από τον άλλο της αντικειμενικής υπόστασης ορισμένου εγκλήματος με τη θέληση και γνώση ή αποδοχή της συγκεκριμένης εγκληματικής πράξης.

Χωρίς τη στοιχειώδη εξειδίκευση των αδικημάτων και χωρίς την ύπαρξη φυσικού αυτουργού, είναι νομικά και λογικά αδύνατο να καταλογιστεί ηθική αυτουργία για παράβαση καθήκοντος σε βάρος του πρ. Αν. Υπουργού, πολύ δε περισσότερο, όταν δεν προκύπτει από τις καταθέσεις των μαρτύρων ότι κατά την επίμαχη περίοδο με οποιοδήποτε παρενέβαινε στα καθήκοντα των Εισαγγελικών Λειτουργιών. Καταθέσεις Εισαγγελέων, οι οποίοι ελέγχονται, ή συνεχώς έπεφταν σε αντιφάσεις ή προέβαιναν σε «κατασκευές».

Είναι γνωστό τοις πάσι στη νομική κοινότητα ότι η διάταξη άρθρου 259 ΠΚ(Παράβαση Καθήκοντος)είναι επικουρική έναντι αυτής του άρθρου 239(Κατάχρηση Εξουσίας), ενόψει της διατυπώσεως της πρώτης *«...αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη»*, και αυτό δέχεται πάγια και σταθερά τόσο η επιστήμη και θεωρία του ποινικού δικαίου, όσο και η νομολογία(βλ. **ad hoc: ΑΠ 252/2004, ΑΠ (Ολομ)1/2005, ΝΟΜΟΣ**). Και ασφαλώς ως προς το ζήτημα αυτό έχουν απόλυτο δίκαιο οι Εισαγγελείς Διαφθοράς στα σχετικά Υπομνήματά τους Παροχής Εξηγήσεων προς του Αντεισαγγελέις του Αρείου Πάγου, ισχυριζόμενοι ότι *de jure «η αξιολόγηση μίας συμπεριφοράς εις διπλούν, δηλαδή τόσο ως κατάχρηση εξουσίας όσο και ως παράβαση καθήκοντος, και η υπαγωγή της εν λόγω συμπεριφοράς, εκτός από το αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας, και στο αδίκημα της παράβασης καθήκοντος προσκρούει στη ρήτρα απόλυτης επικουρικότητας του άρθρου 259 ΠΚ, λόγω της ταύτισης του πραγματικού υποβάθρου και των δύο κατηγοριών...(βλ. σελ. 12 Α4 κεφ. Υπομνήματος Ελ. Τουλουπάκη»*.

Στο άρθρο 224 του προϊσχύοντος Ποινικού Κώδικα ορίζεται ότι: *«Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος, ενώ εξετάζεται ενόρκως ως μάρτυρας ενώπιον αρχής αρμόδιας να ενεργεί ένορκη εξέταση ή αναφέρεται στον όρκο που έχει δώσει, καταθέτει εν γνώσει του ψέματα ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια»*

Για την πλήρωση της νομοτυπικής υπόστασης της παραπάνω διάταξης απαιτείται: α) ο μάρτυρας να καταθέσει ενόρκως, ενώπιον αρχής, αρμόδιας για την ένορκη εξέτασή του, β) τα πραγματικά περιστατικά που κατέθεσε να είναι ψευδή και γ) να υφίσταται άμεσος δόλος, δηλαδή γνώση ότι κατέθεσε ψευδώς ή ότι ενώ έχει γνώση της αλήθειας, σκόπιμα την αποκρύπτει ή αρνείται να καταθέσει. Η αρμοδιότητα δε της αρχής αποτελεί αναγκαίο συστατικό της τέλεσης του εγκλήματος της ψευδορκίας (ενδ. ΟΛΑΠ 1626/2019, 1727/2019).

Για τη στοιχειοθέτηση της ηθικής αυτουργίας με βάση τη διάταξη του άρθρου 46 παρ.1 εδ. α' του Π.Κ., όπου ορίζεται ότι «με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται επίσης όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε», απαιτείται α) πρόκληση από τον ηθικό αυτουργό σε άλλον της απόφασης να διαπράξει ορισμένη αξιόποινη πράξη και β) διάπραξη από τον άλλον (αυτουργό) της πράξης αυτής. Υποκειμενικώς δε απαιτείται δόλος του ηθικού αυτουργού, δηλαδή συνειδητή και ηθελημένη πρόκληση της απόφασης για τη διάπραξη από τον άλλο της αντικειμενικής υπόστασης ορισμένου εγκλήματος με τη θέληση και γνώση ή αποδοχή της συγκεκριμένης εγκληματικής πράξης.

Σύμφωνα, με τα οριζόμενα στις ως άνω διατάξεις ο πρ. Αν. Υπουργός θα έπρεπε σκοπίμως να προκαλέσει στους μάρτυρες την απόφαση να καταθέσουν ψευδή πραγματικά περιστατικά ενώπιον κάθε αρμόδιας Αρχής. **Από το κατηγορητήριο πουθενά δεν δύναται να συναχθεί καμία συνδρομή του Δ. Παπαγγελόπουλου σε ψευδορκία μαρτύρων.** Ενώ η αρχική «εικασία» περί διάπραξης του εν λόγω αδικήματος, αναιρείται πλήρως από τις ίδιες τις καταθέσεις των μαρτύρων και των προστατευόμενων, οι οποίοι και ξεκαθάρισαν ότι ουδεμία σχέση ή γνωριμία με το ως άνω πολιτικό πρόσωπο έχουν. Πολύ δε περισσότερο από πουθενά δεν προκύπτει φυσική αυτουργία στο αδίκημα της ψευδορκίας. Πρόκειται για ένα ακόμη έγκλημα συμμετοχής το οποίο προϋποθέτει ότι αν η πράξη τελεστεί, όχι μόνο ο δράστης της, αλλά και άλλα πρόσωπα που με οποιονδήποτε τρόπο συνέβαλαν αιτιακά σε αυτήν έχουν ποινική ευθύνη. Εδώ, απλά καταρρίπτονται γι' ακόμη μια φορά οι στοιχειώδεις αρχές του Ποινικού Δικαίου, ενώ η προχειρότητα στη διατύπωση του 1^{ου} «κατηγορητηρίου» καταδεικνύεται για μία ακόμα φορά από τη διατύπωση του άρθρου 224 με την παλαιά, και πριν την τροποποίησή του, διατύπωση, αφού η έννοια της «ψευδορκίας» αντικαταστάθηκε με την έννοια της «ψευδούς κατάθεσης».

VIII.ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ(ΜΕΤΑ ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΔ).

Ενώ δεν είχε ολοκληρωθεί ολόκληρη η διαδικασία για τις πράξεις του 1^{ου} κατηγορητηρίου, κατόπιν της από **4.5.2020** νέας πρότασης άλλων τριάντα(30) βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, η Ολομέλεια της Βουλής επεζέτεινε τις διερευνώμενες από την ίδια Επιτροπή πράξεις σε βάρος του «υπόπτου» πρώην

υπουργού προσθέτοντας τις πράξεις της εκβίασης, της δωροληψίας πολιτικού αξιωματούχου, της δωροληψίας υπαλλήλου και της συμμορίας.

Η προφανής αδυναμία στοιχειοθέτησης της νομοτυπικής υπόστασης οποιουδήποτε από τα αδικήματα του αρχικού κατηγορητηρίου και συνεπώς καταλογισμού σε βάρος του ερευνώμενου πολιτικού προσώπου, αναπόδραστα οδήγησε την κυβερνητική πλειοψηφία σε πλήρες αδιέξοδο.

Η ανάγκη εξεύρεσης νέων τεχνικών, ώστε να μην καταπέσει το αφήγημα περί σκευωρίας που μεθοδεύει η ΝΔ, οδήγησε τα μέλη της πλειοψηφίας στην απόφαση «διεύρυνσης» του αρχικού κατηγορητηρίου. Οι νέες «κατηγορίες» στηρίχτηκαν σχεδόν εξ ολοκλήρου στην κατάθεση και μήνυση ενός ιδιώτη μάρτυρα, αμφιβόλου αξιοπιστίας.

Η ψηφοφορία στην Ολομέλεια για τη διεύρυνση του κατηγορητηρίου, πραγματοποιήθηκε εν μέσω πρωτοφανούς «νοθείας» (ανοίγματος δηλαδή της κάλπης, πριν την ολοκλήρωση της ψηφοφορίας). Βέβαια το γεγονός με κάθε μέσο και τρόπο απαξιώθηκε και υποβαθμίστηκε, παρά το αίτημα του ΣΥΡΙΖΑ προς τον Πρόεδρο της Βουλής για ακύρωση της παράτυπης διαδικασίας, λόγω προσβολής θεμελιωδών συνταγματικών και κοινοβουλευτικών αρχών.

Σύμφωνα, με το κείμενο του διευρυμένου κατηγορητηρίου ο πρ. Αν. Υπουργός καλείται -εκτός των αδικημάτων του αρχικού κατηγορητηρίου - να ελεγχθεί για **εκβίαση (ΠΚ 385 παρ.1), δωροληψία πολιτικού αξιωματούχου (ΠΚ 159 παρ. 1), δωροληψία υπαλλήλου (ΠΚ 235), Εγκληματική Οργάνωση περίπτωση Συμμορίας (ΠΚ 187 παρ. 3).**

Το άρθρο 385 παρ. 1 περίπτ. γ' του ΠΚ περί «Εκβίασης» προβλέπει ότι: «Όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 380, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος, εξαναγκάζει κάποιον με βία ή με απειλή σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, από την οποία επέρχεται ζημία στην περιουσία του εξαναγκαζόμενου ή άλλου τιμωρείται... γ) σε κάθε άλλη περίπτωση με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών»

Για τη θεμελίωση του παραπάνω εγκλήματος απαιτείται: α) εξαναγκασμός κάποιου σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, από την οποία επέρχεται ζημία στην περιουσία αυτού που εξαναγκάζεται ή κάποιου άλλου, β) ο εξαναγκασμός να γίνεται με βία ή απειλή ικανή να αποκλείσει το αυτόβουλο της απόφασης του εξαναγκαζόμενου και γ) σκοπός του δράστη να προσπορίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος.

Η στήριξη της εν λόγω πράξης στηρίζεται αποκλειστικά στη μήνυση - κατάθεση του Σ. Μιωνή και την ιδιωτική συμφωνία του ίδιου με εκδότη εφημερίδας. **Από κανένα σημείο ωστόσο δεν προκύπτει εξαναγκασμός, βία ή απειλή για τον προσπορισμό περιουσιακού οφέλους. Ούτε καν για απόπειρα δεν μπορεί νομικά να γίνει λόγος.**

Ως προς την «δωροληψία πολιτικού αξιωματούχου» κατά το άρθρο 159 παρ. 1 του παλαιού Ποινικού Κώδικα: «Ο Πρωθυπουργός, το μέλος της κυβέρνησης, ο

υφυπουργός, ο περιφερειάρχης, ο αντιπεριφερειάρχης ή ο δήμαρχος, που ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, ως αντάλλαγμα για ενέργειά του ή παράλειψη, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από 15.000 έως 150.000 ευρώ».

Άρθρο 159 παρ. 1(ν. 4619/2019): «Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παράγραφος 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιασδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά».

Ενώ κατά το άρθρο 235 Ποινικού Κώδικα, «Περί δωροληψίας υπαλλήλων»: «1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή.

2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.

3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητα του, τιμωρείται με φυλάκιση, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη».

Όπως είναι γνωστό καταρχάς πράξεις δωροληψίας πολιτικού αξιωματούχου ή υπαλλήλου δεν υπάρχουν στη διαδικασία του άρθρου 86 του Συντάγματος, αλλά ανήκουν στην αρμοδιότητα των κοινών δικαστηρίων, διότι δεν πρόκειται για πράξεις που τελούνται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων. Αλλά επ' ευκαιρία αυτών. Ωστόσο, ανεξάρτητα από το ανυπέρβλητο αυτό επιχείρημα, χαρακτηριστικό είναι ότι οποιαδήποτε σχετική πράξη δεν έχει καν στοιχειοθετηθεί στοιχειωδώς.

Πρακτικά: κάποιος από τα ανωτέρω πρόσωπα ζήτησε ή έλαβε αθέμιτα ωφελήματα, ως αντάλλαγμα για την ενέργειά του ή παράλειψή του, που ανάγεται ή σχετίζεται με την άσκηση των καθηκόντων του.

Για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της παθητικής δωροδοκίας (δωροληψίας) απαιτείται ο δράστης να έχει την ιδιότητα υπαλλήλου (ΠΚ 13α'και 263α') α) τα όποια ωφελήματα ή ανταλλάγματα, να δίδονται ή να υπάρχει υπόσχεση τούτων, για μελλοντική ενέργεια ή παράλειψή του β) η ενέργεια ή παράλειψή του να

περιλαμβάνεται στον κύκλο της αρμοδιότητάς του και να ανάγεται στην υπηρεσία του ή να αντίκειται στα καθήκοντά του, όπως διαγράφονται ή προκύπτουν από το νόμο ή τους υπηρεσιακούς κανονισμούς ή την υπηρεσιακή σχέση κα. (Ολ ΑΠ 6/1998, Ολ ΑΠ 1778/1993).

Επομένως δεν καταλαμβάνονται από τις διατάξεις, πράξεις που βρίσκονται έξω από τα υπηρεσιακά καθήκοντα του υπαλλήλου, όπως εκείνες που γίνονται με χρησιμοποίηση υπηρεσιακής επιρροής του ή με ανεπίτρεπτη δραστηριότητα αυτού, σε άλλο υπάλληλο ο οποίος έχει αρμοδιότητα να ενεργήσει για την πραγματοποίησή τους (ΟλΑΠ 2004/2009).

Στο άρθρο 187 παρ. 3 «περί εγκληματικής οργάνωσης περίπτωση Συμμορίας» προβλέπεται ότι: «Όποιος, εκτός από την περίπτωση της πρώτης παραγράφου, οργανώνεται με άλλον ή άλλους για να διαπράξουν κακούργημα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Με φυλάκιση έως τρία έτη τιμωρείται ο υπαίτιος αν η κατά το προηγούμενο εδάφιο ένωση έγινε για τη διάπραξη πλημμελήματος με το οποίο επιδιώκεται οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος ή η προσβολή της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της ανηλικότητας». Η συμπερίληψη του παραπάνω αδικήματος είναι η πιο απτή απόδειξη της προσπάθειας των στρεβλών μεθοδεύσεων, οι οποίες στηρίζονται σε κινδυνολογίες και φανταστικές εικασίες που καλλιεργούν το νοσηρό κλίμα. Συνεπώς, δεν χρήζει ούτε καν αντίκρουσης.

Η τακτική αυτή όχι μόνο θα καταπέσει ενώπιον της Δικαιοσύνης, αλλά δυνητικά μπορεί να αντιστρέψει τους όρους και τους ρόλους, ώστε οι σημερινοί ελέγχοντες να γίνουν ελεγχόμενοι για κατάχρηση εξουσίας και παράβαση καθήκοντος.

ΙΧ. ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ. Από τα παρακάτω ενδεικτικώς παρατιθέμενα αποσπάσματα μαρτυρικών καταθέσεων είναι προφανής η αδυναμία στοιχειοθέτησης οποιασδήποτε αντικειμενικής ή υποκειμενικής υπόστασης των ερευνώμενων αδικημάτων, τα οποία φέρεται να τέλεσε ο πρ. Αν. Υπουργός Δικαιοσύνης.

Η εξέταση των μαρτύρων επιβεβαίωσε πλήρως την αρχική εικόνα που είχε σχηματιστεί μέσω των κατηγορητηρίων και της δικογραφίας:

- Μη συγκεκριμενοποίηση οποιασδήποτε πράξεως αυτουργίας
- Αδυναμία στοιχειοθέτησης δόλου ή υπαιτιότητας εκ μέρους του πρ. Αν. Υπουργού. Κατά το **άρθρο 27 του Ποινικού Κώδικα** δόλο συνιστά η γνώση και η βούληση διάπραξης άδικης πράξης. Από τη στιγμή που καμία άδικη πράξη δεν είναι γνωστή, επουδενί μπορεί να γίνει λόγος για γνώση και θέληση. Πρόκειται απλά περί φαντασιώσεων.

Αντιλαμβανόμενα, ωστόσο, τα μέλη της πλειοψηφίας την αδυναμία στοιχειοθέτησης δόλου, προσπάθησε να προβάλει ως στοιχείο της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος το γεγονός ότι κάποιοι από

τους καταγγέλλοντες αποκαλούσαν τον πρ. Αν. Υπουργό «Ρασπούτιν». Η πηγή βέβαια του χαρακτηρισμού δεν εντοπίστηκε. Συμβαίνει όμως εν έτει 2020 το εξής παράδοξο: να κινδυνεύει πολίτης να καταδικαστεί με φάση «φημολογίες», υποχθόνιους χαρακτηρισμούς από αγνώστους και υποψίες «ανύποπτων». Όπως είναι ενόητο ενώπιον ενός Δικαστηρίου θα καταπέσει πανηγυρικά η συγκεκριμένη τακτική.

1.Εξέταση Μάρτυρα, Κωνσταντίνου Φρουζή. Η κατάθεση του Κωνσταντίνου Φρουζή, του άλλοτε ισχυρού και κεντρικού προσώπου στην υπόθεση NOVARTIS, λόγω των επιτελικών θέσεων που κατείχε ως πρ. Πρόεδρος ΣΦΕΕ και πρ. Αντιπρόεδρος και Γενικός Διευθυντής της NOVARTIS HELLAS, διήρκεσε τρεις ημέρες.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ επρόκειτο για τον κατεξοχήν ύποπτο και ελεγχόμενο για τα αδικήματα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και κακουργηματικής δωροδοκίας και στον οποίο, μάλιστα, είχε επιβληθεί και απαγόρευση εξόδου από την χώρα και δέσμευση περιουσιακών του στοιχείων, ωστόσο χρησιμοποιήθηκε από τα μέλη της πλειοψηφίας στην Επιτροπή ως βασικός μάρτυρας κατηγορίας. Είναι λογικά και νομικά πρόδηλο ότι ο εν λόγω μάρτυρας δεν διαθέτει το τεκμήριο αξιοπιστίας και ότι πρωταρχική του στόχευση είναι η απόδειξη ότι η υπόθεση NOVARTIS είναι μια «σκευωρία», διαφορετικά κινδυνεύει και ο ίδιος να καταδικαστεί.

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ *Κύριε Φρουζή, πείτε μου ποια είναι η ποινική σας κατάσταση σήμερα. Σας έχουν ασκηθεί διώξεις από την Εισαγγελία Διαφθοράς ή άλλη εισαγγελία της Ελλάδας ή από ανάκριση ή από συμβούλιο εφετών ή από συμβούλιο πρωτοδικών για αδικήματα εναντίον σας και ποια;*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ (Μάρτυς): *Έχω τρεις ποινικές διώξεις.[...]* /(Εξέταση Μάρτυρα, Κωνσταντίνου Φρουζή, Πέμπτη 14 Νοεμβρίου 2019, Μέγαρο της Βουλής).

Ο ίδιος παραδέχτηκε στην κατάθεσή του ότι ποτέ δεν είχε γίνει καμία αναφορά σε πολιτικά πρόσωπα από την Εισαγγελία Διαφθοράς. Διέψευσε τα αρχικώς λεγόμενά του περί «παράτυπης» συμπεριφοράς των Εισαγγελέων και της τυχόν άσκησης πιέσεων για να καταθέσει σε βάρος πολιτικών προσώπων. Κυρίως, όμως, αρνήθηκε κάθε ανάμιξη του πρ. Αν. Υπουργού (τον οποίο και δεν γνωρίζει) με οποιαδήποτε μορφή τόσο προς τον ίδιο, όσο και προς τη Δικαιοσύνη.

Βέβαια, αναφέρθηκε σε συναντήσεις που είχε κατά καιρούς με τα δέκα πολιτικά πρόσωπα, που ελέγχονταν για τη συμμετοχή τους στην υπόθεση NOVARTIS, καθώς και για τη γνωριμία του και την σχέση του με τον σημερινό Πρωθυπουργό – και τότε υποψήφιο Πρόεδρο της ΝΔ – Κυριάκο Μητσοτάκη.

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΙΠΠΑΣ: Εδώ είστε για να μας πείτε καταρχήν για μια υπόθεση σκευωρίας του Παπαγγελόπουλο σε βάρος των δικαστικών λειτουργών. **Ξέρετε γεγονότα και περιστατικά για αυτήν την υπόθεση, που να ασκήθηκαν πιέσεις από τον Παπαγγελόπουλο σε δικαστικούς λειτουργούς;**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ (Μάρτυς): **Εγώ προσωπικά όχι.**[....]

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΙΠΠΑΣ: Είδατε, κύριε Πρόεδρε, πώς τελειώνουν τα θέματα όταν συνεννοούμαστε; Έχουμε πείρα εμείς οι δύο.

Δεν έχω πάει ακόμα στις βασικές ερωτήσεις. Σας κάνω ερωτήσεις που προέκυψαν από τη χθεσινή σας τοποθέτηση. Καταλάβετε;

Η κυρία Τουλουπάκη, σας ανέφερε ονόματα πολιτικών στη συνάντηση του Μαΐου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ (Μάρτυς): **Όχι. Για πολιτικούς, αλλά όχι ονόματα.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΙΠΠΑΣ: **Σας ανέφερε μήπως για ποιο αδίκημα κατηγορείται ο καθένας ή τι υποψίες υπάρχουν για το καθένα από τα δέκα πολιτικά πρόσωπα;**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ (Μάρτυς): **Όχι.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΙΠΠΑΣ: Ούτε αυτό σας ανέφερε. Πάρα πολύ ωραία πάμε. Νομίζω ότι συνεννοούμαστε και πάμε μια χαρά. Θα τελειώσουμε και γρήγορα. [...]/(Εξέταση Μάρτυρα, Κωνσταντίνου Φρουζή, Πέμπτη 14 Νοεμβρίου 2019, Μέγαρο της Βουλής).

[...]ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ. Παπαγγελόπουλος, όταν έκανε τη δήλωση εκείνη την εποχή, δικαιολογείται να γνωρίζει κάτι σε σχέση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ (Μάρτυς): Μα, λογικά εδώ δεν πρέπει να γνωρίζει σήμερα. Μπορεί να γνώριζε τότε; [...]/(Εξέταση Μάρτυρα, Κωνσταντίνου Φρουζή, Παρασκευή 15 Νοεμβρίου 2019, Μέγαρο της Βουλής).

Πολλές φορές μέσα στις συνεχείς αντιφάσεις και αλληλοαναιρέσεις των λεγόμενων του κατά τη διάρκεια της κατάθεσής του, ανέφερε ότι έπεσε θύμα πλεκτάνης και σκευωρίας, δήλωση βέβαια που και ο ίδιος στη συνέχεια διέψευσε.

[...]ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ερώτηση ξανά, κύριε Φρουζή. Θα τη διατυπώσω πολύ συνοπτικά και με απόλυτη σαφήνεια: Οι τρεις αντιεισαγγελείς του Αρείου Πάγου –σας είπα προηγουμένως ποιους εννοώ συγκεκριμένα- δηλαδή αυτοί οι οποίοι συνυπέγραψαν την υπαγωγή των τριών ή δύο σε καθεστώς προστατευόμενων μαρτύρων και η κυρία Τουλουπάκη, κατά τη γνώμη σας έχουν διαπράξει σε βάρος σας σκευωρία-πλεκτάνη; Ερώτημα. «Ναι, όχι, δεν ξέρω». Σας παρακαλώ. Είναι σωστό αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ(ΜΑΡΤΥΣ): Εγώ πιστεύω ότι έχοντας την *minimum* κοινή λογική θα έπρεπε να είχαν πολύ φιλτράρει πολύ περισσότερο –έτσι απαντάω και αυτή είναι η απάντησή μου- την αξιοπιστία και τα λεγόμενα των μαρτύρων.[...]/

(Εξέταση Μάρτυρα, Κωνσταντίνου Φρουζή, Παρασκευή 15 Νοεμβρίου 2019, Μέγαρο της Βουλής).

Πέρα από τις όποιες προσπάθειες έγιναν από μέλη της πλειοψηφίας, σε μια προσπάθεια ετεροκατεύθυνσης των καταθέσεων του Κ. Φρουζή και παρά τις συνεχείς παλινωδίες στις οποίες ο ίδιος υπέπεσε, **πουθενά δεν έκανε λόγο για εμπλοκή του Δ. Παπαγγελόπουλο στη διερεύνηση της υπόθεσης NOVARTIS.**

2.Εξέταση Μάρτυρα Μ. Μαραγγέλη (Τρίτη 26 Νοεμβρίου 2019, Μέγαρο της Βουλής). Η πρ. γραμματέας του Κ. Φρουζή καταθέτοντας ως μάρτυρας διέψευσε κατηγορηματικά ότι η ίδια είναι η προστατευόμενη μάρτυρας με την κωδική ονομασία «Αικατερίνη Κελέση», ενώ δήλωσε απερίφραστα σε όλα τα μέλη από τα οποία ερωτήθηκε ότι ουδέποτε έχει συναντηθεί με τον πρ. Αν. Υπουργό Δ. Παπαγγελόπουλο, και σίγουρα δεν τον γνωρίζει.

[...] ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Ωραία. Επαφή με κάποιο πολιτικό πρόσωπο, με τον κ. Παπαγγελόπουλο, είχατε ποτέ;*

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΓΕΛΗ (Μάρτυς): **Ποτέ. Τον κ. Παπαγγελόπουλο δεν τον γνωρίζω. Από πού να τον γνωρίζω άλλωστε;**

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Κι ούτε έχετε δεχτεί οποιασδήποτε φύσεως πιέσεις από εισαγγελικούς λειτουργούς.*

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΓΕΛΗ (Μάρτυς): **Όχι, ποτέ.** [...]

[...] ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: *Θα ξεκινήσω από την τελευταία ερώτηση του κ. Πλεύρη.*

*Κληθήκατε εδώ, κυρία μάρτυς, για να πείτε για κάτι. Το αντικείμενο της έρευνας που κάναμε, σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής είναι ένα και συγκεκριμένο: **Ξέρετε για πιέσεις του Παπαγγελόπουλου σε βάρος των προστατευόμενων μαρτύρων και των τριών Εισαγγελέων Διαφθοράς κάτι συγκεκριμένο;***

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΓΕΛΗ (Μάρτυς): **Όχι, τίποτα απολύτως.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: *Έχετε δει, έχετε συναντηθεί, έχετε μιλήσει ποτέ με τον κ. Παπαγγελόπουλο τα τελευταία δύο, τρία χρόνια;*

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΓΕΛΗ (Μάρτυς): **Δεν τον γνωρίζω τον κ. Παπαγγελόπουλο.** [...]

[...]ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τόσα χρόνια που γράφονταν τόσα πράγματα για τη NOVARTIS, για σας, για τον κ. Φρουζή, κ.λπ ήσασταν η στενότερη συνεργάτης του, περιμένατε ότι κάποια στιγμή θα κληθείτε; **Περιμένατε ότι κάποια στιγμή θα κληθείτε από την Εισαγγελία;**

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΓΕΛΗ (Μάρτυς): **Όχι. Ειλικρινά, όχι.**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Γιατί;

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΓΕΛΗ (Μάρτυς): Διότι, πρώτον, δεν ακολουθώ τα δημοσιεύματα, γιατί αν ακολουθούσα τα δημοσιεύματα, θα έπρεπε να είχα τρελαθεί αυτή τη στιγμή και να μην ήμουν εδώ μπροστά. Επαναλαμβάνω ότι προηγουμένως είπα ότι έχω πλήρη επίγνωση του ποια είμαι και τι είμαι και ποιος δεν είμαι. Δεν περιμένω τα δημοσιεύματα. Αυτά είναι επικοινωνιακά παιχνίδια του οποιουδήποτε ανθρώπου, για το οποίο δεν θα τοποθετηθώ. Περιμένω τη δικαιοσύνη την ώρα που θα έρθει να λάμψει η αλήθεια για τα δικά μου θέματα. **Από εκεί και πέρα, τι περίμενα; Να με φωνάζει για τον κ. Παπαγγελόπουλο που δεν τον γνωρίζω; [...]**

Ως προς το ευρύτερο φάσμα ερωτήσεων που τέθηκε στη μάρτυρα από τα μέλη της Επιτροπής, **η ίδια επιβεβαίωσε ότι εκείνη έκλεινε τα ραντεβού με πολιτικά πρόσωπα για λογαριασμό του Κ. Φρουζή και ότι μεταξύ εκείνων με τους οποίους και συναντήθηκε ο Κ. Φρουζής ήταν και ο πρ. Πρωθυπουργός Α. Σαμαράς. Από την κατάθεση της ως άνω μάρτυρα πουθενά δεν προκύπτει καμία προσωπική ανάμιξη του πρ. Υπουργού Διακιοσύνης, σε κανένα στάδιο της διερεύνησης της υπόθεσης NOVARTIS, πολύ δε περισσότερο σύμπραξη σε οποιοδήποτε αδίκημα λ.χ. της ψευδορκίας.**

3.Εξέταση Μάρτυρα Φιλ. Δεσταμπασίδη (Τετάρτη 27 Νοεμβρίου 2019, Μέγαρο της Βουλής). Ο πρ. Διευθυντής Επικοινωνίας της NOVARTIS Φιλ. Δεσταμπασίδης, ερωτώμενος από όλα τα μέλη της Επιτροπής, ξεκαθάρισε ότι καταθέτει για πρώτη φορά, ότι δεν έχει κληθεί ποτέ από καμία Εισαγγελική ή άλλη Αρχή και ότι δεν έχει ενταχθεί ποτέ σε καθεστώς προστασίας μαρτύρων. **Εμφατικά δε, τόνισε ότι δεν γνωρίζει προσωπικά ούτε τον πρ. Αν. Υπουργό, ούτε κανέναν από τους Εισαγγελείς Διαφθοράς. Ενώ δήλωσε ότι είναι στοχοποιημένος από συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα τα οποία και κατονόμασε.**

[...]ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: **Σας έγινε οποιαδήποτε προσέγγιση με οποιονδήποτε τρόπο;**

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): **Όχι.**

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: **Άρα δεν γνωρίζετε ούτε τον κ. Ντζούρα ούτε τον κ. Μανώλη, πόσω μάλλον την κυρία Τουλουπάκη.**

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): *Μόνο από τα δημοσιεύματα.*

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Ναι, εγώ λέω αν τους έχετε δει σε οποιαδήποτε φυσική παρουσία.*

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): *Όχι.*

[...] ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: **Τον κ. Παπαγγελόπουλο τον γνωρίζετε;**

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): **Όχι. Πριν τη δημοσιοποίηση της υπόθεσης δεν τον ήξερα ούτε φυσιογνωμικά.**

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Ωραία. Τους εισαγγελείς δεν τους έχετε συναντήσει ποτέ.*

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): *Όχι.*

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Ούτε σε κάποιο άλλο στάδιο;*

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): *Όχι.*

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Σας προτάθηκε ποτέ να μπειτε σε καθεστώς μαρτυρίας προστατευόμενου μάρτυρα;*

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): *Όχι.*

[...] ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Έχετε συναντήσει άλλους εισαγγελικούς λειτουργούς εκτός από τον κ. Ντζούρα Μανώλη και την κ. Τουλουπάκη; Τον κ. Αγγελή; Την κ. Ράικου;*

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): ***Όχι, κανέναν και ποτέ. Κανέναν εισαγγελέα και ποτέ.***

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Αναφορικός σας λέω με την υπόθεση NOVARTIS. Δεν λέω τώρα...*

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): *Και τους συγκεκριμένους και κανέναν άλλον ποτέ στη ζωή μου δεν έχω συναντήσει.*

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: *Δεν έχετε κληθεί δηλαδή ποτέ σε Αρχή.*

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): *Όχι.*

[...] ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: *Από μένα, από την πλευρά μου είναι κατανοητό και ανεκτό, στα όρια του ανεκτού με τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αν επικαλείστε αυτό.*

Όμως θα ήθελα να σας κάνω δυο-τρεις ερωτήσεις. Γιατί μετά από αυτά που είπε ο κ. Πλεύρης νομίζω ότι δεν υπάρχει σοβαρό πεδίο για να κάνουμε μία λειτουργία εδώ.

Να σας πω κάτι. Μήπως ξέρετε αν η NOVARTIS συνομιλεί με το αμερικανικό Δημόσιο για να κλείσει την υπόθεση αυτή στην οποία εμπλέκεται;

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): Δεν το γνωρίζω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Απλώς κάνω την ερώτηση. Δεν το γνωρίζετε.

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): Δεν το γνωρίζω.

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: **Αρα, απαντήσατε στον κ. Πλεύρη. Δεν γνωρίζετε τον κ. Παπαγγελόπουλο ούτε αν άσκησε πιέσεις σε προστατευόμενους μάρτυρες, μάρτυρες γενικώς, ή εισαγγελείς.**

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): **Δεν γνωρίζω τον κ. Παπαγγελόπουλο. Δεν ξέρω κανέναν από το περιβάλλον του. Δεν με έχει προσεγγίσει ποτέ κανείς, ο ίδιος ή κάποιοι άλλοι.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: **Ούτε έχετε έρθει ποτέ σε επαφή.**

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): **Δεν έχω καταθέσει σε κανέναν εισαγγελέα ποτέ ανά τον πλανήτη.**

[...]ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: **Να την πω αλλιώς την ερώτηση. Η παραπλάνηση θεωρείται ότι αφορά την υπόθεση του κ. Παπαγγελόπουλου;**

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): **Εγώ δεν γνωρίζω κανέναν κ. Παπαγγελόπουλο.**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: **Η φράση σας το Δελτίο Τύπου ότι ο κ. Βουλκίδης προσπαθεί να παραπλανήσει τη Δικαιοσύνη αφορά, κατά τη γνώμη σας, την υπόθεση Παπαγγελόπουλου, αυτό δεν το γνωρίζετε ή αυτά, τα οποία έχουν να κάνουν με εσάς και για τα οποία δε πρέπει φυσικά, όπως λέτε, να πρέπει να λάβετε τα μέτρα σας κιόλας; Αλλά, πείτε μας.**

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): **Εγώ απάντησα μέσω Δελτίου Τύπου ότι εμένα και μόνο εμένα.**

[...]ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: **Να σας ρωτήσω, επειδή στο κομμάτι που ερευνά σήμερα η Επιτροπή για τον κ. Παπαγγελόπουλο είπατε ότι δεν γνωρίζετε συγκεκριμένα πρόσωπα, σας προσέγγισε κατά τη διάρκεια της θητείας της προηγούμενης κυβέρνησης οποιοσδήποτε, κάποιο πρόσωπο εκ μέρους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αν όχι ο κ. Παπαγγελόπουλος; Δεν μιλάω για τον κ. Παπαγγελόπουλο, εφ' όσον δεν τον γνωρίζετε και δεν έχετε έρθει σε επαφή. Κάποιο πολιτικό άλλο πρόσωπο ή κάποιο πρόσωπο από τη Δικαιοσύνη μπορεί να σας προσέγγισε, προκειμένου να σας ζητήσει να συμβάλετε στην αποκάλυψη του σκανδάλου NOVARTIS, το οποίο εξεταζόταν την περίοδο εκείνη;**

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): **Κανείς.**

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Ούτε σε κάποιον σας νομικό ενδεχομένως συνεργάτη, δικηγόρο και λοιπά;

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΔΕΣΤΕΜΠΑΣΙΔΗΣ (Μάρτυς): Ούτε.

Η κατάθεση του εν λόγω μάρτυρα είναι εξ αρχής αρνητική για οποιαδήποτε ευθύνη ή εμπλοκή του Δ. Παπαγγελόπουλου στη Δικαιοσύνη ή στις εν εξελίξει έρευνες. Δεν δύναται να προκύψει καμία ένδειξη καταλογισμού σε βάρος του πρ. Αν. Υπουργού, είτε για φυσική, πολύ δε περισσότερο για ηθική αυτουργία σε κανένα αδίκημα.

4.Κατάθεση Μάρτυρα με την κωδική ονομασία «Μάξιμος Σαραφής», Δευτέρα 24 Φεβρουαρίου 2020, Τμήμα Προστασίας Μαρτύρων της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής. Σε σχέση με τη διενεργούμενη έρευνα και την άσκηση τυχόν

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: Στην αρχή της διαδικασίας, ο Πρόεδρος της Επιτροπής σας έκανε μια ανάγνωση τι ακριβώς ερευνάμε και σας είπε ότι ερευνάμε τέσσερα αδικήματα σε βάρος του πρώην Αναπληρωτή Υπουργού Δικαιοσύνης, του κ. Παπαγγελόπουλου. Και επειδή μέχρι τώρα και από τον κύριο Πρόεδρο και από τον κ. Πλεύρη δεν άκουσα το όνομα «Παπαγγελόπουλος», εγώ θα αναγκαστώ να σας ρωτήσω για το όνομα «Παπαγγελόπουλος». **Κατ' αρχήν γνωρίζατε τον κ. Παπαγγελόπουλο; Έχετε προσωπική επαφή; Έχετε γνωριμία; Έχετε κάποια σχέση;**

ΜΑΡΤΥΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): **Όχι.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: **Καμία;**

ΜΑΡΤΥΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): **Ποτέ. Καμία.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: Μία από τις κατηγορίες που βαρύνει τον κ. Παπαγγελόπουλο, είναι ότι σας πίεσε φορτικά, σας διέφθειρε δηλαδή με έναν τρόπο -αυτό σημαίνει- για να καταθέσετε όσα καταθέσατε μετά από πίεση δική του, όπου αν δεν υπήρχε η πίεση η δική του, δεν θα λέγατε αυτά που καταθέσατε. Μπορεί να ισχύει κάτι τέτοιο;

ΜΑΡΤΥΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): **Όχι, βέβαια, αφού δεν τον έχω δει ποτέ στη ζωή μου.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: **Άρα, ούτε έχει καμία σχέση με όσα καταθέσατε εσείς.**

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Ουδεμία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Γιατί σας το λέω; Γιατί η κατηγορία που βαρύνει τον κ. Παπαγγελόπουλο, είναι ηθική αυτουργία σε ψευδορκία δική σας. Δηλαδή, ότι αυτός σας έβαλε να πείτε όσα είπατε, τα οποία λένε ότι είναι ψέματα, για να καταλάβετε ποιο είναι το κατηγορητήριο για το οποίο βρισκόμαστε εδώ.

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Το διαψεύδω κατηγορηματικά και το ίδιο είχα πει και στον κ. Σοφουλάκη.

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Το βλέπω. Μπροστά μου έχω την κατάθεση και θα ξεκινήσω από εκεί. Άρα, με τον κ. Παπαγγελόπουλο δεν έχετε καμία σχέση.

Επίσης, ερωτηθήκατε από τον κ. Σοφουλάκη εάν στις καταθέσεις που δώσατε - νομίζω δώδεκα ή δεκατρείς είναι συνολικά, δεν το θυμάμαι ακριβώς, από τη δικογραφία της υπόθεσης NOVARTIS- όσα καταθέσατε, το περιεχόμενο όλων των καταθέσεών σας, το δώσατε επειδή αυτό πιστεύατε εσείς και αυτό θέλατε ή σας παρότρυνε σε κάποιο βαθμό κάποιος, ο κ. Παπαγγελόπουλος, η κ. Τουλουνάκη ή κάποιος τρίτος;

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Όχι. Κατέθεσα αυτά που γνώριζα, χωρίς πίεση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτοβούλως ή με κάποια παρότρυνση;

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Αυτοβούλως και χωρίς καμία παρότρυνση ή πίεση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κανενός από αυτά τα πρόσωπα τα οποία σας αναφέρω; Η κ. Τουλουνάκη, ο κ. Παπαγγελόπουλος;

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Κανένας δεν με πίεσε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Μάλιστα.

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Δεν είμαι χαρακτήρας που πιέζεται.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό σας τιμά.

Επίσης, για να ξεκαθαρίσουμε κάτι -σας ρώτησε και ο κύριος Εισαγγελέας, ο κ. Σοφουλάκης- σας πίεσε κάποιος για να τεθείτε σε καθεστώς προστατευόμενου μάρτυρα ή το κάνατε επειδή νομίζατε ότι το έχετε ανάγκη, για την προστασία σας;

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Όχι, το έκανα γιατί θεώρησα ότι το έχω ανάγκη και έγινε κατόπιν περισυλλογής και ωρίμου σκέψεως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Επηρέασε την απόφασή σας αυτή κάτι, κάποιος τρίτος, οι Εισαγγελείς Διαφθοράς;

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Όχι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Μάλιστα.

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Ήταν καθαρά δική μου απόφαση.
[...]

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Και τώρα μια εξήγηση, μια ερμηνεία να μου δώσετε σε κάτι που είπε ο κ. Πλεύρης. Είπε ότι κατήγγειλε ο κ. Αγγελής ότι η Τουλουπάκη ετοιμάζει διώξεις πολιτικών προσώπων. Σε εσάς, όσο εξεταζόσασταν στην Εισαγγελία Διαφθοράς, σας ανέφερε ποτέ η Εισαγγελία Διαφθοράς -και οι τρεις Εισαγγελείς ή ο ένας ή δύο απ' αυτούς- ότι ετοιμάζει δίωξη πολιτικών προσώπων;

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Όχι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Σας το ανέφερε ποτέ η ίδια;

MARTYΣ («ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ»): Όχι, ποτέ.[...]

5.Κατάθεση Μάρτυρα με την κωδική ονομασία «ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ», Τρίτη 25 Φεβρουαρίου 2020, Τμήμα Προστασίας Μαρτύρων της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής. Η ως άνω προστατευόμενη μάρτυρας εξ αρχής επέμεινε στην αλήθεια των αρχικών της καταθέσεων, αρνήθηκε ότι δέχθηκε οποιονδήποτε εκβιασμό ή πίεση από κανέναν προκειμένου να καταθέσει, δήλωσε κατηγορηματικά ότι δεν γνώριζε ποτέ τον Δ. Παπαγγελόπουλο καθώς και ότι όλες οι ενέργειές της γίνονταν αυτοβούλως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ωραία. Αρχικώς, σε έγγραφο αντιρρήσεων που είχε έρθει στην Επιτροπή μας, είχατε δηλώσει ότι δεν προτίθεστε να καταθέσετε και ότι θέλετε να ανακαλέσουμε την κλήτευσή σας, διότι δεν έχετε να

εισφέρετε οτιδήποτε στην υπόθεση. Επιμένετε σε αυτό ή θέλετε να προχωρήσουμε στην εξέτασή σας;

MARTYS («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Δηλώνω το ίδιο ακριβώς. Δεν έχω να εισφέρω το παραμικρό σε σχέση με τη διενεργούμενη προκαταρκτική εξέταση. Δεν γνωρίζω τον κ. Παπαγγελόπουλο, ούτε με γνωρίζει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εσείς, ωστόσο, έχετε εξεταστεί ως μάρτυρας με πλασματική ονομασία στην υπόθεση που φέρεται να εμπλέκεται ο κ. Παπαγγελόπουλος. Έτσι δεν είναι;

MARTYS («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Όχι. Έχω ενταχθεί στο πρόγραμμα όσον αφορά την υπόθεση NOVARTIS, όχι για οποιαδήποτε άλλη υπόθεση, για τον κ. Παπαγγελόπουλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν έχετε καταθέσει για πολιτικά πρόσωπα στο πλαίσιο της έρευνας που έγινε για την υπόθεση NOVARTIS;

MARTYS («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν έχετε πει για πολιτικά πρόσωπα;

MARTYS («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Έχει να κάνει με την υπόθεση NOVARTIS και όχι με την υπόθεση που διερευνάτε αυτήν τη στιγμή για τον κ. Παπαγγελόπουλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η διερευνώμενη υπόθεση εξαρτάται άμεσα από την υπόθεση NOVARTIS, διότι ενεπλάκησαν και βάσει της καταθέσεώς σας πολιτικά πρόσωπα.

MARTYS («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Δεν γνωρίζω τον κ. Παπαγγελόπουλο. Δεν υπάρχει κάποια εμπλοκή στην υπόθεση NOVARTIS, εάν αφορά τον κ. Παπαγγελόπουλο. Δεν τον γνωρίζω.

MARTYS («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Προηγουμένως αναφέρθηκα και το επαναλαμβάνω ότι ο κ. Παπαγγελόπουλος είναι, πρώτον, άγνωστο πρόσωπο προς εμένα. Οπότε, με ποιον τρόπο...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μπορεί να είναι, όμως, ένα άλλο πρόσωπο γνωστό.

MARTYS («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Θα μπορέσω να ολοκληρώσω;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ναι, βεβαίως.

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Ευχαριστώ.

Οπότε, με ποιον τρόπο ένα πρόσωπο άγνωστο προς εμένα να έρθει να μου υποδείξει να καταθέσω κάτι ψευδές;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ωραία. Αυτό θα το διερευνήσουμε.

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): **Επίσης, εμμένω στις κατά-
θέσεις μου όσον αφορά την υπόθεση NOVARTIS. Δεν
με εκβίασε, ούτε με απείλησε κανένας. Κατέθεσα την
αλήθεια και μόνο την αλήθεια, την οποία θα υποστη-
ρίξω κατά την ακροαματική διαδικασία και την εκδί-
καση της υπόθεσης NOVARTIS στα δικαστήρια ενώ-
πιον του φυσικού μου δικαστή.**

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ο κ. Αγγελής αναφέρεται σε σχέδιο δίωξης και προφυλάκισης τριών πολιτικών προσώπων και εδώ πέρα δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν συνδέεται με τον κ. Παπαγγελόπουλο...

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Δεν γνωρίζω τον κ. Αγγελή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Καταρχήν, εγώ έχω μια διαφοροποιημένη θέση από τον συνάδελφο κ. Πλεύρη. Εγώ θεωρώ ότι έχετε το δικαίωμα να καταθέσετε ό,τι θέλετε. Να σας πω, όμως, πού συνδέεται η δική σας κατάθεση με την υπόθεση Παπαγγελόπουλου.

Θέλω να σας κάνω μία ερώτηση και θέλω μόνο μία απάντηση. Δεν θα μπω στη δικογραφία NOVARTIS, αφού δεν θέλετε να μπούμε. Πράγματι, κληθήκατε για την υπόθεση Παπαγγελόπουλου. Ο Παπαγγελόπουλος συνδέεται με εσάς ως εξής, για να το καταλάβετε, γιατί σας το είπαν με όρους νομικούς. **Ο Παπαγγελόπουλος σας πίεσε φορτικά να πάτε να κάνετε τις δεκατρείς αυτές καταθέσεις, τις οποίες δεν θα κάνατε, εάν δεν σας πίεζε ο Παπαγγελόπουλος; Συμβαίνει αυτό ή πήγατε αυτοβούλως, χωρίς την πίεση κανενός;**

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Έχω ήδη απαντήσει. **Δεν με εκβίασαν, δεν με απείλησαν. Το έχω ήδη αναφέρει. Δεν γνωρίζω τον κ. Παπαγγελόπουλο. Πώς θα πάω να κάνω κατάθεση στον κ. Παπαγγελόπουλο, που δεν γνωρίζω;**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Όχι, δεν λέω για τον κ. Παπαγγελόπουλο. Λέω για τις καταθέσεις που κάνατε. Τις δώσατε αυτοβούλως; Έχει παρέμβει κάποιος;

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Αυτοβούλως. Σας είπα, δεν με εκβίασαν, δεν με πίεσαν. Το έχω ήδη αναφέρει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Και για τις 13 καταθέσεις;

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Ακριβώς.

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Μπορεί να έβαλε κάποιον άλλον άνθρωπο ο Παπαγγελόπουλος, κυρία «ΚΕΛΕΣΗ», να σας πείσει να καταθέσετε ό,τι καταθέσατε;

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Ο κ. Παπαγγελόπουλος δεν έχει καμία σχέση με την εταιρία NOVARTIS.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Ακούστε την ερώτηση. Θέλω απάντηση συγκεκριμένη. Ο Παπαγγελόπουλος δεν σας πίεσε. Δεν τον γνωρίζετε καν. Μπορεί να έβαλε κάποιον άνθρωπο να σας πείσει κατ' οποιονδήποτε τρόπο για να κάνετε αυτές τις 13 καταθέσεις;

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Δεν έχω έρθει σε επαφή με κανέναν άλλον άνθρωπο που έχει να κάνει με τον κ. Παπαγγελόπουλο. Δεν γνωρίζω κανέναν. Δεν είμαι πολιτικοποιημένο άτομο.[...]

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Ωραία, κυρία «ΚΕΛΕΣΗ», για πείτε μου τώρα κάτι. Επειδή αναφέρθηκε ο κ. Πλεύρης, θα κάνω και εγώ χρήση μιας κατάθεσής σας στον κ. Σοφουλάκη. Εσείς ενταχθήκατε στο καθεστώς προστασίας μαρτύρων με την πίεση κάποιου Εισαγγελέα ή κάποιου πολιτικού προσώπου ή επειδή το επιλέξατε, το αξιολογήσατε και είπατε ναι;

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Το αξιολόγησα, γιατί φοβόμουν για τις καταθέσεις μου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Μάλιστα. Ήταν προϊόν κάποιας πίεσης;

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Όχι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Δική σας βούληση;

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Στα πλαίσια του νόμου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Πάντως εσείς αποφασίσατε τελικά.

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Μάλιστα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ: Ωραία. Αυτό για να φύγει από εδώ, γιατί αφορά πράγματι στην κατάθεση στον κ. Σοφουλάκη.

[...]ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΠΑΣ:[...]Επίσης, ο Παπαγγελόπουλος θεωρείται ότι με κατάχρηση εξουσίας πίεσε τους Εισαγγελείς να διώξουν πολιτικά πρόσωπα. Έχετε αντιληφθεί κάτι τέτοιο;

MARTYΣ («ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΛΕΣΗ»): Δεν γνωρίζω τον κ. Παπαγγελόπουλο. Δεν μπορώ να τοποθετηθώ στις πράξεις του.

Συνεπώς, καμία εμπλοκή ούτε φυσική, ούτε πολύ περισσότερο ηθική αυτουργία σε ψευδορκία δύναται να συναχθεί από τις καταθέσεις της προστατευόμενης μάρτυρα σε βάρος του Δ. Παπαγγελόπουλου, λαμβανομένων υπόψη όσα παραπάνω αναφέρθηκαν σαν προϋποθέσεις για την κατάφαση της ηθικής αυτουργίας.

6.ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΞΕΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η κατάθεση της πρώην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Ξένης Δημητρίου, υπήρξε μακροσκελέστατη, αφού ολοκληρώθηκε σε έξι (6) συνεδριάσεις με εναρκτήρια την 30-4-20 και τελευταία στις 14-5-20. Χαρακτηρίζεται για την πληρότητα, τη σαφήνεια και την αντικειμενικότητά της. Αναφέρθηκε και εξιστόρησε κυρίως πραγματικά περιστατικά που είχαν περιέλθει σε γνώση της. Έκανε ελάχιστες κρίσεις και μόνον όταν πιέσθηκε από ερωτώντες ή όταν αναφέρονταν σε κάτι που ήταν παγκοίνως γνωστό ή απολύτως λογικό.

Υπήρξε, όπως τεκμαίρεται από την αφήγησή της, τελειομανής στην εργασία της, αλλά και αυστηρή στις κρίσεις και στις σχέσεις με όλους τους παράγοντες της Δικαιοσύνης. Είχε άμεση γνώση της λειτουργίας της Εισαγγελικής πυραμίδας και των Εισαγγελέων όλης της χώρας και ελάμβανε πρόνοια με συμβουλές, προτροπές και κατευθύνσεις για όλους τους εισαγγελικούς και ατομικά για καθέναν που γνώριζε προσωπικά.

Τέλος αξίζει να τονισθεί η διάθεσή της για την ανύψωση του κύρους, της αξιοπιστίας και της τιμής της δικαστικής εξουσίας, και την κατοχύρωσή της στη θέση που της αρμόζει και επιβάλλεται από το Σύνταγμα ως ανεξάρτητης και αμερόληπτης εξουσίας-πυλώνα του κοινοβουλευτικού και δημοκρατικού πολιτεύματος, υπηρέτησε δε το σκοπό αυτό με ανεξαρτησία, αντικειμενικότητα, δικαιοσύνη και ήθος.

Τα πιο πάνω στοιχεία, που ήταν λίγο πολύ γνωστά στα περισσότερα μέλη της Προανακριτικής Επιτροπής που εκτός από Βουλευτές είναι και νομικο, επιβεβαιώθηκαν πανηγυρικά με την πλήρη, αντικειμενική και αδέκαστη συμπεριφορά της στη διερεύνηση της κρινόμενης υπόθεσης «σκευωρία Novartis».

Θα ξεκινήσουμε την κατά το δυνατόν λεπτομερέστερη ανάλυση – στάθμιση της κατάθεσής της, όπως αυτή προέκυψε από τις απαντήσεις της στην ερωτήσεων των μελών της Επιτροπής, και κυρίως σε όσα αναφέρθηκε στο κεντρικό πρόσωπο της υπόθεσης, τον Πρώην Υφυπουργό Δικαιοσύνης, κ. Δημήτριο Παπαγγελόπουλο, και παρτίθενται οι σχετικοί αυτούσιοι διάλογοι.

Ι. ΓΚΙΟΛΑΣ : Από κύκλους εισαγγελικούς ή από άλλους συναδέλφους σας είχατε πληροφόρηση αν είναι άνθρωπος, ο συγκεκριμένος τύπος που εκβιάζει, παρεμβαίνει αδοκίμως ή ότι είναι απαιτητικός έναντι συναδέλφων ή οτιδήποτε ; Είχε υποπέσει κάτι τέτοιο στην αντίληψή σας ;

ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : **Απολύτως τίποτα, Απολύτως τίποτα. Ούτε μου είχε πει κάποιος συνάδελφος κάτι συγκεκριμένο, αλλά ούτε και κάτι αφηρημένο για το πρόσωπο αυτό.**

Ι. ΓΚΙΟΛΑΣ : Δεν είχατε δεχτεί παράπονο, δηλαδή ότι απαίτησε φορτικά ο Παπαγγελόπουλος να κάνει εκείνο ή το άλλο.

Ξ. Δημητρίου : **Όχι, βέβαια. Μάλιστα, κανένας τους, ούτε η κ. Ράικου, ούτε η κ. Τουλουπάκη, ούτε ο κ. Αθανασίου, ούτε η κ. Ψαρουδάκη, αυτοί που υπηρέτησαν κατά τη διάρκεια που ήμουν εγώ στις Εισαγγελίες...**

Ι. ΓΚΙΟΛΑΣ : Δηλαδή, καταλαβαίνω, γιατί εσείς ήσασταν, κατά κάποιο τρόπο η τελευταία καταφυγή και με τον τρόπο και το ήθος σας για Εισαγγελείς που, ενδεχομένως, αν δέχονταν τέτοιες πιέσεις, αφόρητες ή εκβιασμούς, δε θα έρχονταν με αναφορά – εγώ λέω όχι με αναφορά – με ένα παράπονο να σας...

Ξ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : **Ας μου το έλεγαν και προφορικά. Ήξεραν πολύ καλά τι θα κάνω. Διότι δεν ανήκω σε κανέναν κύκλο. Δεν είχα κύκλους εγώ σε κανέναν τομέα. Το έχω πει και πάλι. Ήμουν τελείως μόνη μου. Δεν είχα στηρίγματα. Δεν είχα κανέναν, ούτε να με υποστηρίζει ούτε να μη με υποστηρίζει. Και ήξεραν ότι ήμουν**

τελείως ανεξάρτητη από ...όλους και από όλα. Αξία έχει, όμως, και η άποψή τους για το υπαρκτό σκάνδαλο Novartis.

Ξ. Δημητρίου : Για την υπόθεση Novartis, το έχουν πει όλοι, ο πρώτος που το έχει πει είναι ο κ. Αγγελής, ότι είναι σκάνδαλο, ότι είναι μια πολύ σπουδαία υπόθεση, ότι θέλει διερεύνηση. Τώρα ποιος θα αποδειχτεί ένοχος, ποιος αθώος, αν είναι πολιτικά πρόσωπα, αν είναι μη πολιτικά, αν είναι υπάλληλοι, αξιωματούχοι των Υπουργείων που επιλαμβάνονταν, αν είναι αυτοί που έπαιρναν αποφάσεις, αν είναι άτυποι σύμβουλοι ή δεν ξέρω ποιος είναι ή είναι πρόσωπα που υπηρετούσαν ή υπηρετούν στη Novartis, αυτό είναι έτερον εκάτερον.

Ότι είναι μεγάλο σκάνδαλο, φυσικά και είναι. Δεν είναι απλή υπόθεση που την είδαν οι Αμερικανοί κάποια στιγμή στον ύπνο τους. ΟΧΙ. Τη διερεύνησαν, γιατί η Novartis ήταν εισηγμένη στο χρηματιστήριο των Η.Π.Α..

Και αυτό, με το νόμο που σας τον ανέφερα και αυτόν, και αν θέλετε να σας τον φέρω ή μπορείτε να τον βρείτε και από το διαδίκτυο, δεν είναι ανάγκη να σας τον φέρω εγώ, ελέγχουν αυτές τις εταιρείες που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο. Τις ελέγχουν. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς τους και η Δικαιοσύνη τους τις ελέγχει. Και σε αυτά τα πλαίσια άρχισαν να ελέγχουν».

ΣΧΟΛΙΟ: Και πράγματι ήλεγξαν οι προαναφερόμενες Επιτροπές και σε μικρότερο χρονικό διάστημα των δύο μηνών από την κατάθεση της κ. Δημητρίου, απεφάνθησαν, ακριβώς επειδή εξυφάνθη και εκτυλίχθηκε το σκάνδαλο και στη χώρα μας, και έτσι η Novartis υποχρεώθηκε συμβιβαστικώς να καταβάλλει 310 εκατομμύρια δολάρια για τις αθέμιτες πρακτικές οργάνων της να εκμαυλίσουν κρατικούς αξιωματούχους της Ελλάδας και επιπροσθέτως 678 εκατομμύρια δολάρια για δωροδοκίες ιατρών σε διάφορες χώρες του κόσμου.

Κρίνεται σκόπιμο, στη συνέχεια, ενόψει της αντικειμενικότητας, της εγκυρότητας, του αισθήματος δικαίου, της αμεροληψίας και του αδέκαστου που καθορίζουν και χαρακτηρίζουν την πρώην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να επισημάνουμε τις πλέον αξιόλογες και ουσιαστικές αναφορές που έκανε για τους Εισαγγελείς κ.κ. Ράικου, Αγγελή, Αθανασίου και Κυβέλου και ειδικότερα, για τις πλέον ουσιώδεις και χαρακτηριστικές ενέργειες ή παραλείψεις τους που σχετίζονται με την ελεγχόμενη υπόθεση.

Για την κ. Ράικου έχει καταθέσει τα εξής :

α. Ξ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : «...δηλαδή ότι υπήρχε κάποια δικογραφία κατά του Γιάννου Παπαντωνίου και του Λιακουνάκου, ο οποίος ήταν επιχειρηματίας που προμήθευε υλικό στο Υπουργείο Άμυνας. **Και βλέπω ότι είχαν ξεχαστεί πάρα πολλά έγγραφα, τα οποία πριν δύο μήνες, τον Ιανουάριο του 2017, η ανακρίτρια που είχε χρεωθεί τη σχετική δικογραφία είχε ανακαλύψει ότι της έλειπαν έγγραφα που φαίνεται, φαινόταν από τα υπόλοιπα έγγραφα της δικογραφίας ότι υπάρχουν, και τα είχε αναζητήσει από την κ. Ράικου.** Στο θέμα αυτό, είχε ενημερωθεί και ο επόπτης, τότε, των ανακριτών του Πρωτοδικείου Αθηνών, ο κ. Σταμάτης Δασκαλόπουλος Εισαγγελέας Εφετών. Ο άνθρωπος είχε επιληφθεί και είχε τελειώσει αυτή την υπόθεση, δηλαδή είχε αποτανθεί στην κ. Ράικου. **Πραγματικά, βρέθηκε πολύ μεγάλο υλικό που δεν είχε σταλεί στο ανακριτικό γραφείο, στάλθηκε και έτσι τελείωσε το πράγμα.**

β. Αλλά και αυτός, ο κ. Αγγελής, είχε διαπιστώσει παραλείψεις της κ. Ράικου :

Ξ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : «Επίσης, θα ήθελα να σημειώσω αυτά που λέει ο κ. Αγγελής σχετικά με το ότι βρήκε εκκρεμότητα, από το 2013, στην Εισαγγελία Διαφθοράς, υποθέσεις δηλαδή που να είναι από το 2013, και τις βρήκε το 2018...Εκεί θα έπρεπε να στραφεί και κατά των Εισαγγελέων που είχαν χειριστεί από το 2013 συν τέσσερα χρόνια, έως το 2017, τις υποθέσεις, να δει τι έγινε, γιατί καθυστέρησαν τόσο πολύ». Η τετραετία 2013 – 2017 ταυτίζεται με την τετραετία υπηρετήσης της κ. Ράικου, ως Προϊσταμένης της Εισαγγελίας Διαφθοράς.

γ. και οι αμέλειες και παραλείψεις εξακολουθούν, όπως τις αναφέρει η κ.Εισαγγελέας.

Ξ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : «Επίσης, η δικογραφία του 2015, αφορούσε άλλες φαρμακευτικές εταιρείες, όχι τη Novartis, αλλά για το ίδιο θέμα, για το οποίο υπήρχε μια ανώνυμη καταγγελία, αν θυμάμαι καλά, και μαζί και δημοσιεύματα, που ανέφεραν και τον κ. Μανιαδάκη. Μια άλλη δικογραφία, λοιπόν, υπάρχει, από το 2015. Είμαστε στο τέλος του 2016, δηλαδή περίπου ενάμιση, δύο χρόνια μετά. Η κ. Ράικου, που την είχε, πώς δε την έτρεξε; και συνεχίζοντας :

Ξ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : «Επίσης, αυτό που προκάλεσε εντύπωση τις πρώτες μέρες, τον πρώτο καιρό που ανέλαβε η κ. Τουλουπάκη την Εισαγγελία Διαφθοράς, ήταν δύο περιπτώσεις όπου είχε ξεχαστεί πολύ μεγάλο υλικό στην Εισαγγελία και δεν είχε σταλεί στην αρμόδια ανακρίτρια του ν. 4022. Εκεί, μιλάμε για πολύ μεγάλο υλικό, που ήταν, αν δεν κάνω λάθος, κάπου στο φωτοτυπικό αφημένο. Αφορούσε διάφορες υποθέσεις... Ήταν πολύ μεγάλο υλικό που δεν ήξερε η κ. Τουλουπάκη και οι Εισαγγελείς της σε ποια δικογραφία πρέπει να βάλουν αυτά τα έγγραφα».

Για το πόσο μεγάλο ήταν το υλικό, η κ. Δημητρίου επανέρχεται ακολούθως και μας γνωστοποιεί τη με αρ. πρωτ. 1338/11-5-2017 αναφορά της κ.Τουλουπάκη προς την ίδια και το μεγάλο όγκο των παρατεταμένων εγγράφων :

Ξ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : « Και η άλλη δικογραφία που ήταν σχετική πάλι ήταν από 8-1-2016. Δηλαδή, πάνω από ένα χρόνο έγγραφα που αφορούσαν δικογραφία που είχε σταλεί,... όχι ένα και δύο εκκρεμούσαν, ήταν παραπεταμένα στην Εισαγγελία Διαφθοράς επί εποχής κ. Ράικου».

«Τα παραπάνω έγγραφα της κ. Τουλουπάκη, τα αποστείλαμε προς συσχέτιση με το έγγραφο που είχαμε στείλει στον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Επιθεώρησης Δικαστηρίων, για να ελεγχθεί η κ. Ράικου...

Και παραγγείλαμε στην κ. Τουλουπάκη να μας γνωρίσει όλο αυτό το υλικό που βρέθηκε. Έπρεπε να ψαχτεί όλο.

Στη συνέχεια, μου έστειλε δέκα σελίδες, αν δεν κάνω λάθος, με έγγραφό της, η κ. Τουλουπάκη, το υπ' α.π. 2655/17-10-17... Είχαν, λοιπόν, ταξινομήσει, αυτόν τον όγκο των εγγράφων. Ήταν έγγραφα που έπιαναν δέκα σελίδες σχεδόν και μου έλεγε πού πήγε το καθένα».

Τα συμπεράσματα φρονούμε ότι δεν μπορούν να είναι και πολύ ευνοϊκά για την κ. Ράικου.

γ. Στο γεγονός της απειλής αυτοκτονίας από υψηλόβαθμο υπάλληλο της Novartis την Πρωτοχρονιά στο HILTON. Και εκεί, κατά τις διαπιστώσεις της κ. Δημητρίου, παρατήρησε ολιγωρία και αμέλεια της κ. Ράικου, διότι παρότι ο απειλών ακούστηκε να λέει εις επήκοο των σερβιτόρων και θαμώνων του μπαρ ότι «εγώ δεν θα πληρώσω για τη Novartis», ζητούσε δε τη Ράικου και έλεγε ότι μόνο σ'αυτήν θα μιλούσε,

εντούτοις η κ. Εισαγγελέας Διαφθοράς, δεν μετέβη επιτόπου για να ακούσει άμεσα τον ίδιο και να λάβει καταθέσεις και των αυτήκοων παρισταμένων μαρτύρων.

δ. Επιπροσθέτως, η κ. Δημητρίου ανέφερε ότι όταν της ζητήθηκε από την ανακρίτρια, κ. **Ζαμανίκα**, να ασκήσει συμπληρωματική δίωξη σε υπόθεση των εξοπλιστικών, δεν υιοθέτησε την άποψη της Ανακρίτριας (που κατά και την κα Δημητρίου : « Ο ανακριτής, για να το ζητά, έχει βρει στοιχεία και θέλει την άσκηση συμπληρωματικής ποινικής δίωξης και μέσα σε ένα βράδυ, οι δύο Επίκουροι Εισαγγελείς της έγραψαν 50, περίπου, σελίδες, («απ'ότι θυμάμαι και με παραξένεψε και εμένα») για να θεμελιώσουν ότι δεν χρειάζεται να ασκήσουν συμπληρωματική ποινική δίωξη. «Αν δεν κάνω λάθος, επρόκειτο για απιστία και ζητούσε την άσκηση για νομιμοποίηση εσόδων, κάτι τέτοιο».

Ασφαλώς, όλες αυτές οι αβλεψίες, οι αμέλειες, οι παραλείψεις που με σαφείς πράξεις εκθέτει η κ. Δημητρίου, χωρίς σχόλια και χαρακτηρισμούς, επιτρέπουν, τουλάχιστον σε εμάς, να τις υποδηλώσουμε εμφατικά.

ε. Ένα επιπλέον γεγονός αναμφισβήτητο είναι ότι η κ. Ράικου, μετά την παραίτησή της, τοποθετήθηκε Υπεύθυνη Εισαγγελέας Τρομοκρατίας. Δηλαδή, σε μία θέση που, ασφαλώς, εμπερικλείει κινδύνους. Το γεγονός αυτό, όπως το εξέθεσε η κ. Δημητρίου αντιστρατεύεται και ανατρέπει τους φόβους, σε βάρος της, από τρομοκρατικές πράξεις, εάν παρέμενε στην Εισαγγελία Διαφθοράς.

στ. Τέλος, παρότι διώκονταν απηνώς, όπως η ίδια ισχυρίστηκε, από τον κ. Παπαγγελόπουλο, δεν δίστασε, όπως η κ. Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, μας εξέθεσε ότι « **Είδα ότι η κ. Ράικου και ο κ. Παπαγγελόπουλος βρέθηκαν να τρώνε μαζί σε κάποιο φιλικό σπίτι, μετά την όλη αυτή ιστορία, και έφυγαν μια χαρά**». Εγώ, αν ένας άνθρωπος μου είχε κάνει πολύ κακό στην υπηρεσιακή μου καριέρα, στην προσωπική μου ζωή – οτιδήποτε υπηρεσιακό σε αναστατώνει και πραγματικά σε εξουθενώνει – και μετά πάω σε κάποιο φιλικό σπίτι, που δεν κατονομάζεται, και τρώμε όλοι μαζί και βρισκόμαστε όλοι μαζί και...»

Και αν δεν γίνεται ευθέως κατανοητός ο συλλογισμός της, επεξηγείται παρακάτω : «...ο κ. Παπαγγελόπουλος το έλεγε, σε απάντηση της κατάθεσης της κ. Ράικου, ότι φάγαμε μαζί, κάναμε δεν ξέρω τι και ότι η κ. Ράικου, παρότι εκβιαζόμενη, κλπ κάθισε και έφαγε μαζί του».

Θα με είχε εκβιάσει εμένα και θα καθόμουν να φάω μαζί του :

Ας δούμε, πλέον, ποια εξήγηση δίδει η κ. Δημητρίου για την αιφνίδια μεταστροφή και την παραίτηση της κ. Ράικου, που εμφανέστατα δεν ταυτίζεται με τις δήθεν εκβιαστικές πιέσεις του «ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ».

«ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΗ : Η γνώση του ονόματος Novartis σε σχέση με την οικογένειά της. Αυτό με ενδιαφέρει. Παρακαλώ να λάβω απάντηση σε αυτό».

ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : **Θέλω να πω κάτι σε αυτό. Άσχετα αν είναι νόμιμα τα εμβάσματα αυτά (σημ. πρόκειται για τα εμβάσματα από Novartis σε κοινό λογαριασμό του συζύγου της, ιατρού, και της ίδιας) ή δεν είναι νόμιμα, αυτό δε θα το έκρινε η κ. Ράικου, η ίδια που κρίνει την υπόθεση... αν είναι ο χρόνος που υπηρετούσε ακόμα στην Εισαγγελία Διαφθοράς και έπεσαν στα χέρια της, άσχετα αν ήταν νόμιμα ή ήταν μη νόμιμα, θα έπρεπε να το αναφέρει και να ζητήσει την αποχή...Θα έπρεπε να το θέσει υπόψιν, να υποβάλει αίτημα αποχής, να κριθεί από το Συμβούλιο...»**

«ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΗ : Αντί να κάνει αυτό, η κ. Ράικου επέλεξε την οδό του αιτήματος αντικατάστασης, σε μια επιστολή στην οποία δεν αναφέρεται καθόλου σε αυτό, μα καθόλου».

Φθάνουμε, πλέον, στο επίμαχο σημείο της παραίτησης της κ. Ράικου, με την από 24-3-2017 αναφορά της προς τον κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Ας παρακολουθήσουμε τι ακριβώς έχει καταθέσει η κ. Δημητρίου επ' αυτού :

« Συνεχίζουμε λοιπόν. **Στις 22 Μαρτίου με είχε επισκεφθεί η κ. Ράικου**, όχι ότι έχουμε καλή σχέση αλλά μου έχει πει ότι αισθάνεται πάρα πολύ άνετα με μένα και ότι δεν αισθανόταν έτσι, δεν είχε αυτή την ευχέρεια όταν ήταν άλλοι τέλος πάντων σε διάφορες θέσεις, στους οποίους έπρεπε να δίνει αναφορά. Πραγματικά πηγαίναμε πάρα πολύ καλά. Και εγώ είχα επισκεφθεί και την Εισαγγελία της».

ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ ΡΑΙΚΟΥ – ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

«Με παραξένεψε λοιπόν όταν, στις 24 Μαρτίου του 2017, η κ. Ράικου στέλνει μία αναφορά προς εμένα. Δεν τη φέρνει η ίδια. Πώς την έστειλε δεν ξέρω, με δικαστικό επιμελητή, με κλητήρα δηλαδή της υπηρεσίας της, δικαστικό υπάλληλο της

υπηρεσίας της; Δεν ξέρω. Πήρε έναν αριθμό εμπιστευτικού πρωτοκόλλου. Η ίδια πάντως δεν την έφερε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου... **Μου τη φέρνουν λοιπόν μέσα και πέφτω από τα σύννεφα. Φυσικά την προηγούμενη μέρα, νομίζω στις 23 Μαρτίου, είχα δει ένα τρέιλερ που έπαιζε στην τηλεόραση και διαφήμιζε την έκδοση της εφημερίδας «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ» νομίζω, για το επόμενο Σαββατοκύριακο, το Σαββατοκύριακο που ερχόταν. Διαφήμιζε ότι θα ήταν δημοσίευμα κατά της κ. Ράικου. Όταν, λοιπόν, είδα αυτό το έγγραφο, αυτήν την αναφορά της κ. Ράικου και να την στέλνει έτσι εκ του μακρόθεν, εννοείται πικράθηκα πάρα πολύ, πρώτα από όλα γιατί επρόκειτο η κρίση της πάλι αν θα εξακολουθήσει να είναι στην εισαγγελία διαθοράς, ή δεν θα είναι. Νομίζω ότι τον Απρίλιο έκλεινε την τετραετία και ίσως κρινόταν και για τρίτη διετία. Νομίζω είχα αποκομίσει, χωρίς να μου το έχει πει ρητά, ότι ήθελε να είναι, ότι ήθελε να συνεχίσει το έργο της. Τίποτα δεν φαινόταν μέχρι τις 22-3-2017. Όλα ήταν μέλι γάλα. Και έρχεται και κάνει αυτό σε εμένα ουσιαστικά. Ενώ μιλάμε μέχρι δύο μέρες πριν για όλες τις υποθέσεις και είμαι αρωγός στους πάνω καταπάνω, με αγνοεί τελείως και στέλνει έτσι την αναφορά. Εγώ την πήρα την αναφορά και έστειλα στον Υπουργό Δικαιοσύνης, γιατί μέσα ζητούσε την αντικατάστασή της. Την έστειλα στον Υπουργό Δικαιοσύνης, προκειμένου να κινήσει τη διαδικασία της αντικατάστασής της. Τη στέλνω στην Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, την κ. Θάνου, για να λάβει γνώση ότι θα έρθει ένα ερώτημα για το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο για την αντικατάσταση. Στέλνω αντίγραφο στην Πρόεδρο του Συμβουλίου Επιθεώρησης Δικαστικών Λειτουργιών, προκειμένου να επιληφθεί και να δει τι ακριβώς θέλει να πει η κ. Ράικου, μιλώντας αόριστα για πρόσωπα και πράγματα, ώστε να προκύψει εάν υπάρχει κάτι ή όχι, πράγμα που έγινε. Απελύθη η τότε Πρόεδρος του Τριμελούς Πειθαρχικού Συμβουλίου. Φυσικά την έδωσα άμεσα και στον κ. Παπαγεωργίου, τον συντονιστή και επόπτη, ώστε να ξέρει τι έχει συμβεί. Και εκείνος απόρησε με το περιεχόμενο. Δεν ήξερε τι ακριβώς συμβαίνει. Έρχεται το Σαββατοκύριακο. Στις 24 Μαρτίου, λοιπόν, μου στέλνει την αναφορά. Την ίδια μέρα κάνω τις ενέργειες που σας είπα και τις στέλνω εκεί που σας είπα. Η επόμενη μέρα είναι η 25^η Μαρτίου. Την άλλη μέρα νομίζω, στις 26 Μαρτίου, είναι Κυριακή και 27 είναι Δευτέρα. Στις 25 και 26, αυτό το σαββατοκύριακο κυκλοφορεί το Documento και έχει αυτά που της καταλογίζει. Λέει το DOCUMENTO: «Υπόθεση Ράικου: Η εισαγγελέας Διαθοράς... ξέχασε 250.000 έγγραφα για Γιάννο - Λιακουνάκο». Αυτό είναι το δημοσίευμα που την έκανε να υποβάλει αυτήν την αναφορά, η προαναγγελία αυτού**

του δημοσιεύματος ήτανε. Εδώ, λοιπόν, εγώ για πρώτη φορά σε αυτό το δημοσίευμα βλέπω την ιστορία του πράγματος, δηλαδή ότι υπήρχε κάποια δικογραφία κατά του Γιάννου Παπαντωνίου και του Λιακουνάκου, ο οποίος ήταν ένας επιχειρηματίας που προμήθευε υλικό στο Υπουργείο Άμυνας. **Και βλέπω ότι είχαν ξεχαστεί πάρα πολλά έγγραφα, τα οποία πριν δύο μήνες, τον Ιανουάριο του 2017, η ανακρίτρια που είχε χρεωθεί την σχετική δικογραφία είχε ανακαλύψει ότι της έλειπαν έγγραφα που φαίνονταν από τα υπόλοιπα έγγραφα της δικογραφίας ότι υπάρχουν και τα είχε αναζητήσει από την κυρία Ράικου.** Στο θέμα αυτό είχε ενημερωθεί και ο επόπτης τότε των ανακριτών του Πρωτοδικείου Αθηνών, ο κ. Σταμάτης Δασκαλόπουλος, Εισαγγελέας Εφετών. Ο άνθρωπος είχε επιληφθεί και είχε τελειώσει αυτήν την υπόθεση, δηλαδή είχε αποταθεί στην κυρία Ράικου. **Πραγματικά, βρέθηκε πολύ μεγάλο υλικό που δεν είχε σταλεί στο ανακριτικό γραφείο, στάλθηκε και έτσι τελείωσε το πράγμα.**

Είναι καταφανείς, επομένως, οι λόγοι που οδήγησαν την κ. Ράικου στην οικειοθελή αποχώρησή της από την Εισαγγελία Διαφθοράς. Καμία πίεση, κανένας εκβιασμός από τον κ. Παπαγγελόπουλο. Το ρεπορτάζ της εφημερίδας Documento, της 27/3/2017, που είχε ήδη προαναγγελθεί, και η ανάδειξη της σοβαρότατης πλημμέλειάς της να συμπεριλάβει ογκωδέστατο αριθμό εγγράφων στην υπόθεση Παπαντωνίου – Λιακουνάκου, γεγονός που επαληθεύτηκε εκ των υστέρων, αποτέλεσε τη θρυαλίδα για μια εντυπωσιακή αποχώρηση της κ. Ράικου από μια θέση που, βεβαίως, εξ’ όσων αναφέρθηκαν, δεν κρίνεται ότι είχε αριστεύσει. Κάθε άλλο !

Σε αντίστοιχες διαπιστώσεις καταλήγουμε και για έναν ακόμη ανώτατο εισαγγελικό λειτουργό, τον κ. Αγγελή.

Άφθονα τα στοιχεία που συνέτειναν σε αυτό, από τις καταθέσεις της κ. Ξ. Δημητρίου.

α. Απόκρυψη της από 15-12-2018 αναφοράς μου (ενν. της κ. Δημητρίου) σχετικά με την ανεπίσημη ενημέρωση για την εποπτεία, που έκανε ο κ. Αγγελής, από τα όργανα που τον κάλεσαν να καταθέσει προ της εξετάσεώς του από την Επιτροπή μας.

β. Η εκ μέρους της κ. Δημητρίου διαπίστωση ότι σε τέσσερις διαδοχικές αναφορές του προς αυτήν «Κάθε φορά προσθέτει πράγματα και αλλάζει πράγματα και

καταλογίζει σ' εμένα πράγματα που όχι μόνον δεν έχουν συμβεί, αλλά απορώ πως τα σκέφτηκε και πώς τα σκέφτεται κατά την πορεία των πραγμάτων. Νομίζω ότι όσο διαρκεί αυτή η διαδικασία ίσως σκεφτεί και άλλα πράγματα να πει και σε βάρος μου και σε βάρος άλλων συναδέλφων».

«Με βάση αυτά που ξέρω μόνον από τις τέσσερις αναφορές του, δηλαδή την από 15-12-2018 ανεπίσημη αναφορά του προς εμένα για το ταξίδι στη Βιέννη, την από 7-1-2019 προς έρευνα, την από 21-2-2019 προς τον κ. Πεπόνη και την από 12-6-2019, αν δεν κάνω λάθος προς τα Μ.Μ.Ε. – αλλά δεν είχα διανοηθεί ότι μπορεί να γίνει από δικαστικό λειτουργό, βλέπω μια κλιμάκωση αυτών που λέει. **Στην αρχή, στο ανεπίσημο, μου λέει άλλα, άλλα στο 7 του μήνα, άλλα στο 21, άλλα στο δημοσίευμα. Πάντα προσθέτει πράγματα σε βάρος μου».**

γ. Η κυρία Εισαγγελέας δεν αυθαιρετεί ούτε αερολογεί.

Είναι παροιμιώδης η αναφορομανία στην οποία καταγίνεται ο κ. Αγγελής εναντίον πολλών συναδέλφων του. Σχετικά, έχει καταθέσει πολλάκις επ' αυτού :

« ... ο κ. Αγγελής δεν είναι η πρώτη φορά που χάνει την ψυχραιμία του και εξανίσταται και αρχίζει να καταγγέλλει συναδέλφους. Το έχει κάνει και στο παρελθόν κατά πολλών και διακεκριμένων εισαγγελικών λειτουργών».

Ξ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ « Αν δείτε, θα καταλάβετε ότι μέχρι και πριν αναλάβω εγώ, οι καταγγελίες του ήταν πολλές, δεν ήταν μία. Είχε καταγγείλει την κ. Ράικου, την κ. Τσατάνη, τον κ. Ντογιάκο, την κ. Κοτζαμάνη, τον κ. Ρασιδάκη, τον κ. Ορνεράκη. Είχε καταγγείλει πολλούς εισαγγελικούς λειτουργούς, όχι έναν και δύο».

δ. Δεν διστάζει να δίνει συχνά – πυκνά, παρανόμως, ανακοινώσεις στα Μ.Μ.Ε. για να δημοσιοποιηθούν «Στις 12/6/2019, δίνει στον Τύπο μια ανακοίνωση με την παράκληση να δημοσιοποιηθεί. Σε αυτή αναφέρονται πάρα πολλά πραγματικά περιστατικά που αφορούν στην προκαταρκτική της υπόθεσης Novartis, αλλά και άλλα που άπτονται της υπηρεσίας και τα μόνα όργανα που θα έπρεπε να επιληφθούν, αν συνέτρεχε κάτι, ήταν τα όργανα της δικαιοσύνης, για να έχουμε αυτοδιοίκητο δικαιοσύνης. Παρόλα αυτά, δόθηκαν στα Μ.Μ.Ε., ενώ προβλέπεται και από τον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων ότι δεν μπορεί να γίνεται η δημοσιοποίηση και εννοεί ότι η προκαταρκτική και τώρα και πάντοτε και με το 243 παρ. 1 είναι

έγγραφο και μυστική. Παρόλα αυτά, έδωσε στοιχεία, τα περισσότερα των οποίων κατείχε ως επόπτης – συντονιστής, κατά το τρίμηνο που έμεινε, από τον Οκτώβριο του 2015 ως τις αρχές του Ιανουαρίου του 2019».

ε. Η γνωστή, θρασύτατη και παράτυπη έρευνα στο γραφείο και τον υπολογιστή της κ. Τουλουνπάκη, πράξη την οποία, όπως έχει πει, του επέτρεψε να το κάνει η κ. Εισαγγελέας. Επ' αυτού, η ίδια η κ. Δημητρίου επίμονα και πειστικά το αρνείται, καταθέτοντας : « Αυτό δεν είναι αληθές, είναι ψευδέστατο, γιατί δεν το έμαθα και άμεσα ότι πήρε με στικάκι και τέτοια πράγματα. Ποτέ δεν μου είπε ότι έκανε αυτό το πράγμα, ότι πήγε και πήρε με στικάκι τα αρχεία ».

στ. Οι παράτυπες και εν πολλοίς παράνομες συμπεριφορές του κορυφώνονται κατά τη μετάβασή του με τους Εισαγγελείς Διαφθοράς στη **Βιέννη**, στις **4-12-18**, όπου πλέον εκφεύγει από τα όρια της ιδιορρυθμίας και προχωρεί σε εσκεμμένες και προσχεδιασμένες αυθαιρεσίες. Καταθέτει για το ζήτημα αυτό η κ. Δημητρίου : « Εκεί συνέβη μια κενή συνάντηση. Η ώρα που κράτησε είναι πάρα πολύ λίγη. Δεν είναι το ίδιο με τις άλλες φορές που υπήρξε η συνάντηση. Δεν πρόφτασαν να ειπωθούν πράγματα.

Ο κ. Αγγελής πήγε με προκαθορισμένη απόφαση να πει στους Αμερικανούς ότι εμείς μόνο μέσω Eurojust και μόνο μέσω δικαστικής συνδρομής λαμβάνουμε στοιχεία. Τελικώς, απέτρεψε τους Αμερικανούς από το να γνωστοποιήσουν ή να παραδώσουν λογαριασμό του υιού κάποιου πρώην Υπουργού της Ν.Δ. στις Η.Π.Α., με την πρόφαση αυτή. Ενώ ήταν, ειδικά σ' αυτόν, γνωστό ότι, ως κατέχοντα άριστα τα θέματα της δικαστικής συνδρομής, ότι επρόκειτο για συνάντηση ανταλλαγής πληροφοριών, διαδικασία ευρέως χρησιμοποιούμενη από αστυνομικά και δικαστικά όργανα και όχι τυπική διαδικασία δικαστικής συνδρομής.

Αν ήθελε δε να το κάνει γνωστό στους συνεργαζόμενους Αμερικανούς θα μπορούσε, απλώς, να τους το διαμηνύσει με ένα τηλεφώνημα ή με επικοινωνία μέσω Skype και να αποφύγει ο ίδιος το ταξίδι. *Τεκμαίρεται, επομένως, ότι η μετάβασή του στη Βιέννη, αποσκοπούσε στο να αποτραπεί η μετάδοση ουσιωδών πληροφοριών στους Εισαγγελείς Διαφθοράς που θα ήταν ικανές να βοηθήσουν στην πρόοδο της διερευνώμενης υπόθεσης.*

Τα ανωτέρω, δεν αποτελούν αυθαίρετα συμπεράσματα δικά μας, η σαφής και ευθεία κατάθεση ανήκει στην κ. Δημητρίου που επί λέξει ανέφερε :

«ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (μάρτυς) : «Δεν υπήρχε, λοιπόν, κανένας λόγος να γίνει αυτό το ταξίδι, έτσι όπως έγινε. Οι Αμερικάνοι τα έχασαν, από ό,τι μου είπαν οι εισαγγελείς διαφθοράς. Διήρκεσε πολύ λίγο η συνάντηση. Δεν ξέρω αν διήρκεσε σαράντα πέντε, πενήντα λεπτά ούτε ώρα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Πενήντα ακριβώς.

ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς): Δεν πρόφτασαν να συναντηθούν και να συστηθούν μεταξύ τους. Ήταν κάθετος ο κ. Αγγελής. Οπότε ήταν κάτι που δεν πας στη Βιέννη για να το πεις, δεν κάνεις ολόκληρο ταξίδι με έξοδα τεσσάρων ατόμων για να πεις αυτό, αυτό το λες και διαδικτυακά, το λες και εγγράφως, το λες και προφορικά, το λες όπως θέλεις, δεν πας εκεί για να πεις αυτό το πράγμα. Το ταξίδι στη Βιέννη έρχεται ως θρυαλλίδα, σαν μια έκρηξη πυορροούσας πληγής ή σαν μεταστροφή της πορείας του κ. Αγγελή.

Αρχικά, όπως αναφέρθηκε, με αιφνιδιαστικό τρόπο δίνει τέλος στη συνάντηση με τους Αμερικανούς, τορπιλίζοντας την πρόσληψη οποιασδήποτε χρήσιμης πληροφορίας από τους Εισαγγελείς Διαφθοράς. Στη συνέχεια, κατά την επάνοδο του στην Αθήνα, μεταβαίνει απευθείας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, για να συναντήσει τον Υπουργό, κ. Μιχάλη Καλογήρου. Τι διαμείφθηκε, άγνωστο. Η πλειοψηφία της Επιτροπής μας δεν θέλησε να τον καλέσει για να καταθέσει, παρότι τόσο εμείς όσο και ο κ. Παπαγγελόπουλος τον είχαμε προτείνει. Η κ. Δημητρίου απαντά επί του προκειμένου ότι : « Πρώτα – πρώτα, ο κ. Αγγελής, που κόπτεται για την ιεραρχική δομή της Εισαγγελίας, δεν ήρθε σε εμένα. Ήρθε πολύ μετά, πρώτα πήγε στον κ. Υπουργό. Για ποιο λόγο δεν ξέρω. Ρωτήστε τον. Ναι. Μόλις γύρισε. Αν είναι δυνατόν ! Εγώ ήξερε ότι ήμουν πάντα στο γραφείο και ότι ξενυχτάω εκεί πέρα.

ΑΘΑΝ.ΠΛΕΥΡΗΣ : Και μετά ήρθε σε σας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : Πολύ μετά, όχι την ίδια μέρα...

ΠΛΕΥΡΗΣ : Πότε σας είπε για τα πολιτικά πρόσωπα ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : Σας λέω, μετά, τις επόμενες μέρες, δεν θυμάμαι...

ΠΑΛΕΥΡΗΣ : Πάντως ήρθε πριν υποβάλει την παραίτησή του. Το ξέρατε αυτό σαν γεγονός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : Όχι, ήρθε πριν μου υποβάλει γραπτώς, στις 15 Δεκεμβρίου αυτή την ανεπίσημη ενημέρωση.

Εντέλει, στις 7-1-2019, υποβάλλει έγγραφη παραίτηση στην κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Η κ. Δημητρίου τότε με τα όσα άκουσε κινδύνεψε να πάθει εγκεφαλικό. Καταθέτει συγκεκριμένα :

«Πήγαινα και ερχόμουν στον Ευαγγελισμό την ίδια μέρα. Με πήγαν μάλλον. Όχι την ίδια μέρα. Την επόμενη νομίζω. Την ίδια μέρα πήγα να δω τη λειτουργία των αυτιών μου (λόγω ιλίγγου). Την επόμενη μέρα. Ο Ευαγγελισμός να σφύζει από ανθρώπους, γιατί εφημερεύει, κι εγώ να πάω, να μην μπορώ να σταθώ, να σέρνομαι. Ξαναγυρνάω στο γραφείο και με πήγαν ξανά. Νόμιζαν ότι θα τους μείνω. Δε θα το ξεχάσω εγώ αυτό».

Τι ήταν εκείνο, λοιπόν, που οδήγησε στην πλήρη μεταστροφή του κ. Αγγελή ; Δημοσιεύματα στον τύπο, όπως επίσης και με την κ. Ράικου, που τον μέμφονταν ότι αρνήθηκε να παραλάβει στικάκι από τους Αμερικανούς, που περιείχε αποκαλύψεις για πολιτικά πρόσωπα προηγούμενων Κυβερνήσεων.

Στο χρονικό εκείνο σημείο, ανέμιξε όλως αιφνιδίως και τον κ. Παπαγγελόπουλο, όπως αναφέρει η κ. Δημητρίου στην κατάθεσή της : «Τι ήρθε και μου είπε ; Μου είπε ότι είχε πει στο ανεπίσημο, συν αυτά περίπου που είπε στην επόμενη εκδοχή στις 21/2». Και του λέω «Τι λες; Τι μου λες τώρα; Μου είχες πει ποτέ για Παπαγγελόπουλο ; Έχουμε συζητήσει ποτέ για Παπαγγελόπουλο παιδί μου ; Τι μου λες τώρα;» Και συνεχίζοντας : «Μου είπε ότι : Αποκλείεται, αποκλείεται. Αυτός είναι». Λέω : «Ποιος παιδί μου είναι; Φέρε μου αποδείξεις αυτή τη στιγμή».

Η συνέχεια είναι γνωστή. Ο κ. Αγγελής διολισθαίνει σε μια αλλοπρόσαλλη τακτική, μεταστρέφεται και λίγους μήνες μετά την τυπική (αλλά ατύπως κατατεθείσα) παραίτησή του, ζητά την ανάκληση της αρχειοθετημένης διάταξής του επί των μηνύσεων Σαμαρά, Βενιζέλου και Αβραμόπουλου, χωρίς την προσκόμιση οποιοδήποτε νέου, αντίθετου στοιχείου, με τις μνημειώδεις αντιφατικές του διατάξεις να ερμηνεύουν τα ίδια πραγματικά περιστατικά την πρώτη φορά με αρνητικό, την επόμενη δε με θετικό τρόπο, προσαρμόζοντας κατά το δοκούν και τις διατάξεις του.

Στο σημείο αυτό, είναι αναγκαίο να παραθέσω ένα τμήμα από την κατάθεση της Δημητρίου, η οποία σκιαγραφεί τη στάση του αδέκαστου και αγέρωχου Εισαγγελέα, δίνοντας έμμεση πλην σαφή απάντηση στη συμπεριφορά του κ. Αγγελή που επεδίωκε, ίσως και για ίδιο όφελος, να έχει την έξωθεν καλή μαρτυρία, να έχει ευρύ κύκλο γνωριμιών και να είναι ιδιαίτερα εξωστρεφής μέχρι παρεξηγήσεως :

«Ε. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : «...ένας εισαγγελικός λειτουργός νιώθει πάρα πολύ μεγάλο στρες σε όλη του την καριέρα γιατί έχει να κάνει με ό,τι πιο στρεβλό γεννά η κοινωνία μας, με το έγκλημα, όχι απλώς με στρεβλές αστικές υποθέσεις, όπως ο δικαστής, αλλά μόνο με το έγκλημα. Αυτό είναι πάρα πολύ σκληρό για να το αντέξει ένας επαγγελματίας. Πρέπει να έχει αντοχές, πρέπει να έχει δυνάμεις και όχι με την πρώτη δυσκολία ή με το πρώτο κακό δημοσίευμα να τα παρατάει. Αλίμονο και αν την ομιλούσα δεν την έχουν ραπίσει με απίστευτα fake news που φυσικά δεν επαληθεύτηκαν! Κανείς όμως δεν αισθάνθηκε την υποχρέωση να πει: «Λάθος είχαμε τότε, δεν έκανε αυτό, δεν έκανε εκείνο, δεν έκανε το άλλο. Πρέπει, λοιπόν, να έχεις πολύ γερό στομάχι, να έχεις πολλές αντοχές, να έχεις πολύ μεγάλη πεποίθηση στον εαυτό σου, να έχεις πολύ καθαρή συνείδηση για να μπορέσεις να αντέξεις αυτόν τον φόρτο. **Αλίμονό μας αν στην πρώτη δυσκολία, στο πρώτο κακόβουλο δημοσίευμα παραιτούμαστε. Θα έπρεπε να έχω παραιτηθεί τουλάχιστον εγώ εκατό φορές!** Δεν το έκανα όμως ούτε μία φορά. Και μάλιστα ποτέ δεν προστάτεψα τον εαυτό μου -δεν το λέω για καλό αυτό, για προσόν μου- ποτέ δεν στράφηκα κατά του Τύπου, ό,τι και να έγραφε, ακριβώς για να μην σκοτώσω τις υποθέσεις που υπηρετούσα. Αν προστάτευα τον εαυτό μου με την έννοια της τιμής και της υπόληψής μου κ.λπ., θα είχα χάσει πάρα πολλές υποθέσεις σε όλη μου αυτή την εισαγγελική πορεία, αλλά δεν θέλησα ούτε να στραφώ ούτε να διεκδικήσω αποζημιώσεις ούτε τίποτα. Σιωπηλά υπέμενα και έκανα τη δουλειά μου για να μην χαλάσω την υπόθεση».

Για το θέμα των ανακλήσεων είναι αναγκαίο και απολύτως διασαφηνιστικό να παραπέμψω και σε ένα σημείο της κατάθεσης της κ. Δημητρίου και συγκεκριμένα σε διάλογο με τον εισηγητή μας, κ. Λάππα : «ΣΠ.ΛΑΠΠΑΣ : Να κλείσω το θέμα Αγγελή, και να τελειώσω με τους άλλους. Είπαμε λοιπόν ότι ο κ. Αγγελής στις 19 Ιουνίου έκανε την αίτηση για ανάσυρση. Τρεις μέρες περίπου πριν, νομίζω στις 15, 16 ή 17 Ιουνίου, υπάρχει ένα δημοσίευμα, στον ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟ, του Αντώνη Σαμαρά πολύ απειλητικό σε βάρος του κ. Αγγελή. Δέκα περίπου μέρες πριν ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Καλογήρου ανακοινώνει ποια πρόσωπα θα προτείνει στο

Υπουργικό Συμβούλιο για τη θέση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μετά τη δική σας αφυπηρέτηση. Μήπως αυτά τα δύο συμβάντα, ένα απειλητικό δημοσίευμα του κ. Σαμαρά και η ανακοίνωση...**ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς):** Τα δημοσιεύματα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ναι, τα απειλητικά εναντίον του, μήπως έπαιξαν κάποιο ρόλο στη σκέψη του, στη συνείδησή του; **ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς):** **Τα δημοσιεύματα πυροδότησαν την απόφασή του.** Ούτε μου είχε πει ποτέ τίποτα ούτε...Εγώ δεν θυμάμαι αν ήταν δημοσίευμα του κ. Σαμαρά ή δεν ξέρω ποιου άλλου...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι μόνο. Λέω ότι ήταν πολύ εντυπωσιακό το δημοσίευμα του κ. Σαμαρά. Ήταν προσωπικά απειλητικό κατά του κ. Αγγελή, γιατί δεν έκανε ανακρίσεις, γιατί δεν πήρε μαρτυρίες...

ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς): Ξαφνικά πήρε την απόφαση και ήρθε με αυτό τον τρόπο, τον επιθετικό, να καταθέσει αυτή την αναφορά.

Προχωρώντας στην αξιολόγηση της κ. Δημητρίου, θα αφήσουμε ασχολίαστες ορισμένες καίριες επισημάνσεις της, που αποτελούν οινωεί μάθημα και αυθεντική ερμηνεία ορθής εφαρμογής ποινικών κανόνων και διατάξεων! Οι συγκεκριμένες τοποθετήσεις της έχουν μέγιστη αξία και σημασία, αλλά ίσως στο παρόν πόρισμα που αναφέρεται σε εξειδικευμένη περίπτωση, με φερόμενο ως «ύποπτο» τον κ. Παπαγγελόπουλο, δεν κρίνεται σκόπιμο να επεκταθούμε περαιτέρω.

Απλώς οφείλαμε να καταγράψουμε τις θέσεις της για την αποδεικτική αξία και σπουδαιότητα των προστατευομένων μαρτύρων, του τι νοείται προσδοκία αποζημίωσής τους, παραπέμπουμε δε στο διάλογό της με τον Πρόεδρο της Επιτροπής, κ. Μπούγα, όπου καταλήγοντας αναφέρει :

«Ξ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : Εμένα η άποψή μου είναι : Είτε κατέθεσαν πρώτα εδώ και μετά στις Η.Π.Α, είτε κατέθεσαν πρώτα στις Η.Π.Α. και μετά ήρθαν και κατέθεσαν και σε μας, δεν είναι εμπόδιο το ότι ένα νομικό καθεστώς στις Η.Π.Α. προβλέπει αποζημίωση για τους μάρτυρες, ότι αυτοί οι μάρτυρες ... είναι και καλά ψευδομάρτυρες και αναξιόπιστοι και δεν μπορούν να καταστούν **μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος**, επειδή σε κάποια άλλη χώρα έχουν προσδοκίες να λάβουν αποζημίωση».

Τέλος, θα διατρέξουμε εν τάχει και αδρομερώς, ορισμένες αναφορές της κ. Εισαγγελέως και τις θέσεις της επί των ενεργειών των λοιπών τριών Εισαγγελέων, δηλαδή των κ.κ. Τσατάνη, Κυβέλου και Αθανασίου.

Α. Για την Τσατάνη : «ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (μάρτυς) Να την ψάξει. Δεν μπορείς να αρχειοθετείς μια τόσο τεράστια υπόθεση και στη συνέχεια, όταν ερευνάται αυτή η υπόθεση, να καταλήγει κατά ένα μέρος της -γιατί δεν έχει ερευνηθεί σε όλα της τα κομμάτια η υπόθεση Βγενόπουλου- σε δύο, νομίζω, κομμάτια -στο ένα είμαι σίγουρη, γιατί ήμουν εκεί, στο άλλο δεν ξέρω, αλλά ξέρω ότι επρόκειτο να λάβει χώρα η άσκηση ποινικής δίωξης- και να ασκείται μετά ποινική δίωξη για 180 εκατομμύρια ή δεν ξέρω για πόσα, για μεγάλα ποσά. Δεν γίνεται αυτό και εσύ να την έχεις αρχειοθετήσει ή να την έχεις πάρει από την Εισαγγελία Διαφθοράς.

ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς): Ακούστε με λίγο. Αναφορά του κ. Αγγελή πρέπει να της είχε ανατεθεί, που αφορούσε ενέργειες της υπόθεσης Βγενόπουλου και στη συνέχεια η κ. Τσατάνη ζήτησε από την κ. Ράικου όλη την υπόθεση, την κυρίως υπόθεση Βγενόπουλου, να χειριστεί και την αρχειοθέτησε σε χρόνο μηδέν, που για να την διαβάσεις αυτήν την υπόθεση με τα χίλια θέματα...

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Εσείς τότε είχατε κάποια ιδιότητα; Τι ιδιότητα είχατε;

ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς): Όταν ανέλαβα εγώ σαν Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, εγώ την ανέσυρα από το αρχείο μαζί με νέα στοιχεία που ήρθαν στην επιφάνεια και με τα νέα αυτά στοιχεία την έστειλα πάλι στην Εισαγγελία Διαφθοράς, για να ερευνηθεί».

Είναι, μάλιστα, γνωστό ότι οι ενέργειες αυτές της κ. Τσατάνη οδήγησαν σε πειθαρχική ποινή, κατόπιν αμετάκλητης απόφασης στέρησης μισθού 2 μηνών.

Β. Για την κ. Κυβέλου :

«Έτσι αναλαμβάνει η κυρία Τουλουπάκη. Αιφνιδιαστικά, αφότου αναλαμβάνει η κυρία Τουλουπάκη, **κάνει προσφυγή η κυρία Κυβέλου.** Η κυρία Κυβέλου είναι μια πάρα πολύ καλή εισαγγελική λειτουργός. Την ξέρω από πολύ μικρότερη ηλικία και μικρότερο βαθμό. Την εκτιμώ. Έχουμε εκπαιδευθεί και μαζί σε αμερικανικό

πρόγραμμα για το διαδίκτυο. Ήξερα και τον πεθερό της. Ήμασταν παλιά σε μια υποεπιτροπή που είχε γίνει για το οικογενειακό δίκαιο το '95-'96, για την τροποποίηση του μισού οικογενειακού δικαίου, ο Μπακόπουλος, ο περίφημος αυτός δικαστικός λειτουργός ήταν επικεφαλής αυτής της υποεπιτροπής που είχαμε σχηματίσει. Και την βλέπω ξαφνικά να υποβάλει ως μη έδει, γιατί δεν ήταν υποψήφια, δεν είχε ζητήσει να είναι υποψήφια για την θέση αυτή, που αν ήταν πιθανόν να την είχε κερδίσει από την κυρία Τουλουπάκη, γιατί και αυτή είχε πολύ μεγάλη εμπειρία στην προανάκριση στην Εισαγγελία Πρωτοδικών και είχε χειριστεί πολλές υποθέσεις σε προκαταρκτικό στάδιο, πολύ σπουδαίες υποθέσεις σε προκαταρκτικό στάδιο. Και κάνει προσφυγή. Συγκροτείται η Ολομέλεια να δικάσει την προσφυγή της. Δεν ήθελα αυτό το παιδί, που το θεωρούσα πολύ καλό παιδί και σαν επαγγελματία και σαν προσωπικότητα, να πέσει σε αυτό το ολίσθημα, γιατί ήταν ολίσθημα. Όταν ένας εισαγγελικός λειτουργός Αντεισαγγελέας Εφετών κάνει μια απαράδεκτη προσφυγή».

Γ. Κλείνοντας με τις αναφορές της κ. Δημητρίου για την «πολιτεία» του κ. Π. Αθανασίου :

α. «Ο Αναπληρωτής του, λοιπόν, ο κ. Μπρης, βρήκε δίπλα στο ντουλάπι που ήταν στο γραφείο του κ. Αθανασίου μια τεράστια δικογραφία να την πω, γιατί δεν ήταν τελικά μια δικογραφία, αλλά ήταν πάρα πολλοί φάκελοι, που ήταν δεμένοι όλοι μαζί και υπήρχε ένα διαβιβαστικό του 2014 -αν θυμάμαι καλά- από την Εισαγγελία Διαφθοράς από την κυρία Ράικου προς τον Οικονομικό Εισαγγελέα. Του έστειλε λοιπόν αυτό το πράγμα, αυτό το υλικό να το πω έτσι, που έδινε την εικόνα μιας δικογραφίας με την παραγγελία να επισυναφθεί στην τάδε δικογραφία και έδινε έναν αριθμό δικογραφίας. Όπως εξετάστηκε μετά αυτός ο αριθμός δικογραφίας στον οποίον παρέπεμπε η κυρία Ράικου να συσχετιστούν αυτά τα πράγματα ήταν δικογραφία δική της, δεν ήταν δικογραφία του Οικονομικού Εισαγγελέα. Ή είχε κάνει κάποιο λάθος στην παραγγελία της ή δεν ξέρω τι ακριβώς είχε συμβεί. Άσχετα, όμως, με αυτό ο κ. Μπρης με ειδοποίησε άμεσα και μου είπε βρέθηκε αυτό. Μάλιστα δεν με ειδοποίησε άμεσα, με ειδοποίησε αφού ειδοποίησε τον κ. Αθανασίου ότι εδώ βρέθηκε αυτή η δικογραφία, δεν γνώριζαν ακόμα τι είναι και ο κ. Αθανασίου πήγε στην Εισαγγελία του Οικονομικού Εγκλήματος και του υπέγραψε ένα έγγραφο. Του υπέγραψε σ' ένα χαρτί, εάν το θυμάμαι καλά, ότι πράγματι ήταν δικό του αυτό το

πρόβλημα. Αυτό το χαρτί δεν ξέρω, εάν έχει νόημα για την Επιτροπή σας, δεν ξέρω τι εξετάζετε και με ρωτάτε. **Υπέγραψε, λοιπόν, ο ίδιος ο κ. Αθανασίου ένα έγγραφο, το οποίο το είδα μετά, αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ ακριβώς τι έγραφε, αλλά παραδεχόταν ότι αυτή η δικογραφία ήταν δική του, αυτό το πράγμα και ότι είχε παραμείνει εκεί εκ παραδρομής. Κάτι τέτοιο ήταν, δηλαδή. Δεν θυμάμαι ακριβώς. Ο κ. Μπρής ξέρει πολύ καλά αυτήν την ιστορία.** Στη συνέχεια, με ενημερώνει, αφού έχει πάρει και αυτό ή ίσως ενημερώθηκα μετά. Δεν ξέρω, εάν ήταν πριν ή μετά. Μάλλον μετά ενημερώθηκα και του λέω να μου αναφέρει λεπτομερώς. Πραγματικά, άνοιξαν αυτό το υλικό και είδαν μέσα ότι υπήρχαν διάφορα πράγματα. Άλλα αφορούσαν off shore εταιρείες, υπήρχε κάτι που αφορούσε τρεις Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι είχαν χρηματίσει και Υπουργοί. Υπήρχε και μία αναφορά, η οποία ήταν αναφορά που είχε κατατεθεί στην Εισαγγελία Διαφθοράς, στην κ. Ράικου, ή στην Εισαγγελία Πρωτοδικών. Δεν ξέρω πού, αλλά ήταν πρωτότυπη καταγγελία. Δεν είχε εξιχνιαστεί. Ήταν, νομίζω, ένα ή δύο φύλλα, δεν θυμάμαι ακριβώς. Δεν είχε εξιχνιαστεί, δεν είχε παραγγελθεί γι' αυτήν προκαταρκτική ή να έχει τεθεί στο αρχείο ή κάτι να έχει γίνει. Ήταν σαν να μην την είχε υποβάλει αυτός ο άνθρωπος που την είχε υποβάλει. Όλα αυτά έπρεπε να ψαχθούν πού θα συσχετιστούν. Ο κ. Αθανασίου, εν τω μεταξύ, επειδή πάρθηκαν προφανώς ενόψει αυτής της προκαταρκτικής πειθαρχικής καταθέσεις –δεν το ξέρω αυτό- ίσως και της Γραμματέως του, της προϊσταμένης της Γραμματείας του Οικονομικού Εγκλήματος, στη συνέχεια –ναι, το έμαθα αυτό- της έκανε μήνυση. Την μήνυσε δεν ξέρω για τι πράγμα, για ψευδορκία, για ψευδή καταμήνυση, ότι εκείνη έφταιγε, ενώ σας λέω ότι είχε παραδεχθεί και είχε υπογράψει ο ίδιος σε έγγραφο ότι εκ παραδρομής συνέβη –κάτι τέτοιο δηλαδή, δεν θυμάμαι ακριβώς τη φρασεολογία του-, είχε παραδεχθεί ότι αυτό το πράγμα είχε παραμείνει, χωρίς να το θέλει ο ίδιος. Δεν είχε καταγγείλει τότε τη Γραμματέα του. Ήρθε αργότερα και την κατήγγειλε για κάτι, ή για ψευδορκία ή για ψευδή καταμήνυση, δεν ξέρω για τι ακριβώς. Δεν ξέρω και τι έχει γίνει αυτή η δικογραφία κατά της προϊσταμένης της Γραμματείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Μάλιστα. Για να καταλάβω κάτι, που μοιάζει ίσως λεπτομέρεια, αλλά δεν είναι τουλάχιστον για τη δική μου αξιολόγηση. Όταν λέτε ότι βρέθηκε δίπλα στο γραφείο του, εννοείτε στο ίδιο δωμάτιο ή σε άλλο δωμάτιο απ' αυτό, στο οποίο βρισκόταν το γραφείο του; **ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς):** Στο

ίδιο δωμάτιο...**ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ:** Που ήταν το γραφείο του. **ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς):** Ήταν το γραφείο του και υπήρχαν ντουλάπια. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ:** Δεν ήταν σε άλλο δωμάτιο, δηλαδή; **ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς):** Όχι σε άλλο δωμάτιο, δίπλα... **ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς):** Τι έγινε η πειθαρχική του; Η πειθαρχική του νομίζω ότι κατέληξε σ' ένα απαλλακτικό. Δεν το ξέρω ακριβώς. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ:** Νομίζω, ναι. Έτσι μας είπε. **ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς):** Σε απαλλακτικό πόρισμα. Δεν ξέρω τι ακριβώς. Αυτά, όμως, είναι πολύ σοβαρά πράγματα, εγώ νομίζω, για να μένουν. Είχε μείνει από το 2014 έως το 2017, έως τα μέσα του 2017. Πόσα χρόνια είχε μείνει αυτό το υλικό αναξιοποίητο;»

β. Γνωστό, βέβαια, και το... σκασιαρχείο (!) που είχε κάνει ο κ. Π. Αθανασίου από επίσημο – υπηρεσιακό ταξίδι στη Χάγη, περιστατικό για το οποίο δεν είναι αναγκαίο να καταπιαστούμε περαιτέρω, διότι άπτεται λοιπών προσωπικών του δεδομένων.

γ. Και κλείνουμε με την εξής εξιστόρηση της κ. Δημητρίου, από την οποία προκύπτει, ότι ουδέποτε της διαμαρτυρήθηκε για τις τόσο πολλές και φορτικές παρεμβάσεις του από τον κ. Παπαγγελόπουλο.

«ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΗ : Μια ξεκάθαρη ερώτηση και μια ξεκάθαρη απάντηση. Ήρθε ποτέ ο κ. Αθανασίου να σας πει ότι δέχθηκε απειλές από τον κ. Παπαγγελόπουλο;

ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς): Ποτέ. Να έρθει να μου πει; Όχι. Ερχόταν, μου έλεγε για υποθέσεις πάρα πολύ λίγες φορές. Εάν είχε έρθει στο γραφείο μου, γιατί σας είπα ότι ήταν από τον Σεπτέμβρη μέχρι τον Ιούνιο που έφυγε, δηλαδή μέσα στους οκτώ μήνες να ήρθε τρεις φορές; Τη μια, μάλιστα, τον είχα καλέσει εγώ, γιατί υπήρχαν κάποια δημοσιεύματα για την υπάλληλο που σας είπα και για εκείνον, ότι χτύπησε υπάλληλος κάποια καθαρίστρια κλπ. και μου τα διέψευσε ο άνθρωπος. Ερχόταν για πολύ συγκεκριμένες υποθέσεις, μου έλεγε ότι τελειώνει αυτή, ότι την διαβιβάσαμε, μπράβο παιδιά, καλή δύναμη. Είχα πάει και κάτω. Τι να μου πει για τον κ. Παπαγγελόπουλο, ότι τον ενοχλεί; Τι να μου πει ακριβώς, ότι τον πιέζει;

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Ναι. **ΞΕΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Μάρτυς):** Όχι, φυσικά. Ποτέ δεν μου το είχε πει. Εάν μου το είχε πει...Απεναντίας, αυτό που έλεγα σε όλους, είναι «παιδιά τη δουλειά σας, μην υπολογίζετε τίποτα, είμαστε δικαστικοί λειτουργοί, δεν είμαστε εμείς πολιτικοί, δεν είμαστε επιχειρηματίες, δεν

είμαστε τραπεζίτες, εμείς είμαστε σε άλλο μετερίζι». Αυτό το έλεγα σε όλους και ενθάρρυνα όλα τα παιδιά μας πάνω σ' αυτό».

Κλείνοντας την αξιολόγηση της μαρτυρικής κατάθεσης της κας Δημητρίου, οφείλουμε και πάλι, όπως και εισαγωγικώς, να επισημάνουμε την ορθότητα, την πληρότητα, την εγκυρότητα και την ακρίβεια (χωρίς ταλαντεύσεις και αμφισημίες) την οποία και η ίδια άρχισε και έκλεισε την πολυήμερη κατάθεσή της, η οποία είναι απολύτως κατατοπιστική και διαφωτιστική για την ερευνητέα υπόθεση, σε όλο της το φάσμα, αλλά και για την καταβαράθρωση όλων των αστήρικτων δήθεν ποινικών αδικημάτων που αποδίδονται στον κ. Παπαγγελόπουλο.

Συμπέρασμα; Ποτέ κανένας από τους παραπάνω Εισαγγελικούς Λειτουργούς (ανώτεροι οι τρεις και ανώτατος ο ένας!!!) δεν της ανέφεραν ποτέ, σε χρόνο ουδέτερο και πριν τη δημιουργία πραγματικών συνθηκών πίεσεων, αντιδικιών και αντιπαραθέσεων, ότι τους ασκήθηκε η ελάχιστη πίεση ή παρότρυνση ή εκβιασμός ή απειλή ή άλλου είδους και τύπου παράτυπης ή παράνομης συμπεριφοράς από τον κ. Παπαγγελόπουλο, τον οποίο «θυμήθηκαν» όταν οι ίδιοι βρέθηκαν είτε ελεγχόμενοι είτε «απειλούμενοι» με αποκαλύψεις, είτε τα ονόματά τους βρέθηκαν ή απειλούνταν να βρεθούν(κατά την κρίση τους βεβαίως...)σε πρωτοσέλιδα. Και προς ποια κατεύθυνση άραγε κατέτεινε η ασκηθείσα, δήθεν, πίεση; Η αρχειοθέτηση των δικογραφιών για τα 7 πολιτικά πρόσωπα απονομιμοποιούν κάθε τέτοιο ισχυρισμό, ενώ και ο μόλις προ ολίγων ημερών Συμβιβασμός μεταξύ ΗΠΑ και Novartis που κατέληξε στην «ΟΜΟΛΟΓΙΑ» της τελευταίας ότι πράγματι μετήλθε αθέμιτες και παράνομες πρακτικές διαφθοράς κρατικών αξιωματούχων στην Ελλάδα και δέχθηκε να καταβάλει το ιλιγγιώδες για πρακτικές σε μία ξένη πρις τις ΗΠΑ χώρα(Ελλάδα) ποσό των 345.000.000 δολαρίων στέλνει στον κάλαθο των αχρήστων κάθε ισχυρισμό περί του ότι η υπόθεση Novartis δεν ήταν σκάνδαλο αλλά σκευωρία, ενώ

γελοιοποιεί όλους όσους επί χρόνια συκοφαντούσαν, απειλούσαν και απαξίωναν τους μ. δ. σ. και τους Εισαγγελείς που διερευνούσαν την υπόθεση.

7. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΒΟΥΛΚΙΔΗ

Ένας μάρτυρας που προέβη σε κατάθεση ελαχίστης ή μηδαμινής αξίας.

Εμφανιζόταν ως ο επιχειρηματίας που διοργάνωνε τη διαφήμιση και το marketing τμημάτων της NOBARTIS, αλλά η εισπραξη των αμοιβών του όδευε προς άλλους κρυφούς αποδέκτες.

Με τις απαντήσεις που δίδει εμφανίζεται ή ως πρόθυμος άνους προσπαθώντας να καλύψει όποιον έπαιρνε μίζα από τις εισπράξεις της επιχείρησής του ή προσποιείται τον αφελή, λέγοντας πράγματα που δεν ευσταθούν σε καμία λογική.

Συγκεκριμένα κατέθεσε ότι είχε γίνει έρμαιο της αρπακτικότητας του στελέχους της NOBARTIS Δεστεμπασίδη, ο οποίος κυριολεκτικά, κατά τους ισχυρισμούς του, τον είχε αφαιμάξει. Του αποσπούσε, δήθεν το 40% των εισπράξεων, αφήνοντάς του ψιχία, αφού έπρεπε να καλύψει φόρο (29%), ΦΠΑ(24% ή 12%) κόστος 20%. Ο ίδιος δηλαδή δεν λάμβανε τίποτε και όλα όσα έκανα το έκανε για την ψυχή της μάνας του!!!!.

Έχει καταστρατηγήσει όλους τους κανόνες της απλής λογικής. Δούλευε για να δίνει μίζες στον Δεστεμπασίδη. Και μάλιστα η αφέλειά του δεν έφτανε ως εκεί, δεν αρνήθηκε να συνεταιρισθεί μαζί του, δίνοντάς του το 50% και από οποιαδήποτε άλλη σύμβαση εξασφάλιζε.

Στην τακτική του αυτή η οικογένειά του και οι φίλοι του, όπως αυτός αποδέχθηκε, ήταν κατηγορηματικά αντίθετοι. Ο ίδιος, ανένδοτος! Ήθελε να είναι πάντοτε ωφέλιμος για τον αφανή του συνεργάτη!

Η σκέψη του και το αφήγημά του, δεν έχει καμία συνοχή, αλήθεια ή αληθοφάνεια και το αφήγημά του καμία επαφή με πραγματικότητα και ρεαλισμό! Είναι απολύτως ψευδές.

Προσπάθησε να εμφανισθεί ως ένας αφελής κακομοίρης, όμως τα στοιχεία που έχουν συλλέξει Αμερικανοί, ΣΟΕΕ υπό την κ. Παπασπύρου και Εισαγγελείς Διαφθοράς δεν αφήνουν καμία αμφιβολία περί του ότι ήταν πρόσωπο κομβικής σημασίας για το σύστημα διαφθοράς κρατικών αξιωματούχων στην Ελλάδα για λογαριασμό της Novartis.

Επειδή όμως ο τομέας συνεργασίας του με την NOBARTIS ήταν ο προνομιακός δρόμος που περνούσε το μαύρο, αδήλωτο και παράνομο χρήμα οι υποθέσεις που μπορούν να γίνουν για το ρόλο του, είναι ότι εν τέλει λειτουργούσε ως εχέμυθος διαμεσολαβητής επ' ωφελεία προσώπων που είτε σχετίζονταν με την NOBARTIS είτε ενεργούσαν για λογαριασμό της, αλλά οπωσδήποτε όχι ο Δεστεμπασίδης τον οποίο με τόση ευκολία «έδωσε», χωρίς να φοβηθεί να αναλάβει και τις αναλογούσες ποινικές ευθύνες που του αναλογούσαν.

Σε έσχατη ανάλυση, θα επαναλάβουμε ότι ουδεμία ισχύ και αποδεικτική αξία δεν είναι δυνατόν να προέλθει από τις ακατέργαστες μυθοπλασίες που αράδιασε στην Επιτροπή μας.

8. ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ MANIA

Ο μάρτυρας Νικόλαος Μανιάς που κατέθεσε στην Επιτροπή μας στις 30-1-2020 δήλωσε ότι είναι μαθηματικός αναλυτής, ιδιοκτήτης μονοπρόσωπης ΕΠΕ με την επωνυμία MEDE. Έχει εντυφώσει στην συγκέντρωση των τιμών των διατιθέμενων φαρμάκων σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και της Ευρωζώνης αλλά και τις λοιπές. Υπήρξε συνεργάτης του ευρύτερου Υπουργείου Υγείας, με συμβάσεις που συνήψε με το ΙΦΕΤ (Ινστιτούτο Φαρμακευτικής Έρευνας κ Τεχνολογίας), που υπαγόταν στον ΕΟΦ (Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων). Από τον Οκτώβρη 2014 και μετά έχει συνεργαστεί με τη NOBARTIS παρέχοντας πληροφόρηση και συμβουλευτικές υπηρεσίες. Στην εργασία του, όπως διαπιστώθηκε από όλους κατά την ακροαματική διαδικασία υπήρξε ένας εξαιρετικός επιστήμονας, με αδιαμφισβήτητο κύρος, σε βαθμό να χαρακτηριστεί αδοκίμως ο «γκουρού» της τιμολόγησης του φαρμάκου.

Με την ιδιότητά του αυτή και λόγω των γνώσεών του εκλήθη από το Μικτό Κλιμάκιο Ελέγχου του ΣΟΕ και έδωσε τέσσερις (4) καταθέσεις από Οκτωβρίου 2018 μέχρι Ιανουάριο 2019 στους βοηθούς επιθεωρητές. Οι καταθέσεις αυτές, όπως προκύπτει και από τον όγκο τους, υπήρξαν πολύωρες, παρατέθηκαν δε αναλυτικά και λεπτομερή στοιχεία, όπως αποτυπώνονται σε εξειδικευμένες και εξονυχιστικές ερωτήσεις (υπερβαίνουσες τις 100), στις οποίες έδωσε συγκεκριμένες απαντήσεις. Να σημειωθεί ότι σ' αυτές προσήλθε με τον υπολογιστή του, κατέθεσε δε και τα αρχεία ασφαλείας του, πιστοποιώντας απόλυτα την εγκυρότητα και ακρίβεια όλων των δεδομένων που περιλαμβάνονται εκεί.

Παρέδωσε, συνάμα, σε μια εξέταση, όπως ο ίδιος δήλωσε 25.000 έγγραφα.

Οι καταθέσεις του στους Επιθεωρητές, αλλά εν πολλοίς και στην Επιτροπή μας, περιεστράφησαν στον τρόπο κοστολόγησης των φαρμάκων, επί τη βάση των τιμών των τριών φθηνότερων φαρμάκων των χωρών της Ευρώπης. Η συγκεκριμένη εργασία, όπως ο ίδιος εξήγησε, ήταν και είναι ιδιαίτερα σύνθετη και πολυπαραγοντική, λόγω του αριθμού των φαρμάκων (υπερβαίνοντων τις 24.000), του είδους αυτών, των διαφορετικών συσκευασιών, των μεταβολών των ισοτιμιών και άλλων πολλών παραμέτρων που είναι δύσκολο ακόμη και από ειδικούς επιστήμονες να τύχουν εφαρμογής και επεξεργασίας. Κατέθεσε όμως και για ορισμένους κανόνες που ακολουθούνταν στην τιμολόγηση των φαρμάκων, τα όργανα αυτής, αλλά και τον ρόλο που έπαιζαν τα επιτελικά όργανα και η ηγεσία του Υπουργείου στην κοστολόγηση, τους χρόνους που αυτή ελάμβανε χώρα, και τι ίσχυε για τα offpatend, τα νέα και τα παλιά φάρμακα, καθώς και λοιπά στοιχεία.

Οι καταθέσεις του στο Μικτό Κλιμάκιο έχουν μια ουσιώδη και καθοριστική αξία για διαλεύκανση παράτυπων και παράνομων τιμολογήσεων και ανακοστολογήσεων, αφού άλλωστε εδόθησαν σε ειδικούς επιθεωρητές που έχουν εξειδικευτεί στην εργασία αυτή.

Στην εξέτασή του ενώπιον της Επιτροπής μας χωρίς να διαψεύσει, ούτε κατ'ελάχιστο, αντιθέτως επιβεβαίωσε το σύνολο των καταθέσεών του στο Μικτό Κλιμάκιο στο ΣΟΕ, σε ειδικές ερωτήσεις τοποθετήθηκε κατά επαμφοτερίζοντα τρόπο, μη αφιστάμενος των αρχικών καταθέσεων, σχετικοποιώντας όμως ή παραμετροποιώντας τις απαντήσεις του, παραθέτοντας απαντήσεις του είδους «αυτό ισχύει, αν δεν έχει γίνει το άλλο ή δεν έχει συμπεριληφθεί ως δεδομένο κάτι διαφορετικό, ή δεν έχει ωστόσο αλλάξει ένας τρίτος παράγοντας. Η αξία όμως είναι ότι έχει υιοθετήσει και αποδεχτεί ότι ως ορθά ό,τι εισέφερε ως βαρύ και ουσιώδες στοιχείο για την έρευνα της Επιτροπής μας.

Η στάση του αυτή στην Προανακριτική μας Επιτροπή, είναι για εμάς εξηγήσιμη. Ο κ. Μανίας είναι ανεξάρτητος αναλυτής, έχει συνεργασθεί από το 2014 και εντεύθεν με την NOBARTIS και προφανώς δεν θέλει να εμφανισθεί δυσμενής εις βάρος της. Ένας επί πλέον παράγοντας που είναι πιθανόν να έκαμψε εν τινι μέτρω την κατηγορηματικότητά του είναι οι απειλές, οι προπηλακισμοί και οι βιαιοπραγίες που συνέβησαν εις βάρος του, αλλά και κατά προσώπου του στενού του οικογενειακού περιβάλλοντος. Τα γεγονότα αυτά απεδέχθη και ο ίδιος, δεν διαφώτισε την Επιτροπή από ποιους κύκλους προέρχονται, ο ίδιος όμως, είναι βέβαιο ότι γνωρίζει, σεβαστή όμως η επιλογή του να μην καταθέσει ειδικότερα στοιχεία.

Παρά ταύτα ο κος Μανίας, ουσιαστικά δεν εκάμφθη. Έχει καταθέσει στοιχεία που αποδεικνύουν παράνομες παρεμβάσεις υπηρεσιακών παραγόντων και στελεχών της Διοίκησης του Υπουργείου Υγείας, που έλαβαν χώρα κατά την τιμολόγηση ή την ανακοστολόγηση των τιμών των φαρμάκων, που έβλαψαν το Ελληνικό Δημόσιο και ευρύτερα το σύνολο του Ελληνικού λαού, επ' ωφελεία της φαρμακοβιομηχανίας NOBARTIS.

Σταχυολογούμε ορισμένες κραυγαλέες παραδοχές από το σύνολο της κατάθεσής του για του λόγου το αληθές:

Α. Καταθέτει συγκεκριμένα για το περιώνυμο φάρμακο Gilenya, λέγοντας ότι επί εποχής μνημονίων υπήρχε οδηγία μη κυκλοφορίας νέων φαρμάκων χωρίς να υπάρχει βέβαια Υπουργική απόφαση ούτε και να ήταν νομοθετημένο.

Ερώτηση Σπ. Λάππα: Θα μπορούσε το Gilenya να μπει στην αγορά αν δεν χαρακτηριζόταν ορφανό;

Ν. Μανίας: Αυτό δεν το γνωρίζω, χαρακτηρίστηκε όμως ορφανό και προσετέθη στη λίστα (γραμμένο μάλιστα χειρόγραφο). Η τιμή που έλαβε υπερέβαινε κατά 180 ευρώ αυτή που έπρεπε να λάβει, που συνεπάγεται κέρδος δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ, αφού η Ελλάδα υπήρξε μία από τις τρεις χώρες αναφοράς στην Ευρώπη.

Β. Τον Αύγουστο του 2011 έλαβαν αύξηση ορισμένα φάρμακα κατά παράβαση της πολιτικής απόφασης για μη αύξηση της τιμής κανενός φαρμάκου, τα εξής φάρμακα της NOBARTIS: DIOVAN, DILARIS, EXGADE, GLIVEC.

Γ. Κατά την στατιστική σύγκριση των τιμών 40 φαρμάκων της NOBARTIS που κυκλοφορούν στην Ελλάδα σε σχέση με τις λοιπές Ευρωπαϊκές χώρες και τη διερεύνηση ενδείξεων υπερτιμολόγησης το πόρισμα του κ. Μανία, όπως ο ίδιος το είχε καταθέσει στο Μικτό Κλιμάκιο και το επανέλαβε στην Επιτροπή μας υπήρξε η εξής: Εμείς βρήκαμε κάποιες τιμές οι οποίες δεν λήφθηκαν υπ' όψιν. Εκτιμώ ότι δεν λήφθηκαν μετά από παρέμβαση της Εταιρίας.

Δ. Σε ερώτηση του κ. Λάππα περί του αν κλήθηκε από την Επιτροπή Τιμών Φαρμάκων να υπολογίσει τις τιμές των φαρμάκων με διαφορετικά σενάρια και λέτε ότι προέκυπτε από τον δικό σας υπολογισμό μια διαφορά της τάξης των 85 εκ. ευρώ που επιβάρυνε το Ελληνικό Δημόσιο.

Ε. Αλλού καταθέτει χαρακτηριστικά: «Για τον καθορισμό της τελικής τιμής των φαρμάκων υπήρχαν ρόλοι. Υπήρχαν οι ρόλοι της Υπηρεσίας. Όταν λέω «Υπηρεσία» εννοώ και το Τμήμα, εννοώ και τον Διευθυντή, εννοώ και τον γενικό διευθυντή του Υπουργείου. Υπήρχαν πολλά στάδια».

Στ. Ειδικότερα για τη διαφορά των 65 εκατομ. επί ζημία του Ελληνικού Δημοσίου διημεύθη ο εξής διάλογος με τον βουλευτή κ. Ραγκούση.

Ι. Ραγκούσης: «Εσείς εφαρμόζατε το νόμο και βγάzaτε μία τιμή»;

Ν. Μανίας: «Εγώ εφαρμόza το νόμο και έβγαza κάποιες τιμές».

Ι. Ραγκούσης: «Οι διαφοροποιήσεις ήταν επ' αυτής της νόμιμης τιμής»;

Ν. Μανίας: «Επί της τιμής που υπολογίζω εγώ, ναι»

Ι. Ραγκούσης: «Και που ήταν η νόμιμη τιμή»;

Ν. Μανίας: «Και που ήταν καθορισμένη βάσει του νόμου».

Και από τις ειδικότερες αυτές τοποθετήσεις, αλλά και από το σύνολο των καταθέσεών του, τόσο στην Επιτροπή, όσο και αναλυτικότερα από το Μ.Κ.Ε. των Επιθεωρητών του Σ.Ο.Ε. προκύπτει ότι κατά τις περιόδους που έχει αναφέρει ακολουθήθηκαν ευθέως παράνομοι τρόποι κοστολόγησης και καθορισμού της τιμής φαρμάκων της φαρμακοβιομηχανίας NOBARTIS. Είναι αυτό που παγκοίνως και παγκοσμίως έχει αποκληθεί «Σκάνδαλο NOBARTIS» παγκόσμιας εξάπλωσης και ενδημικά στον Ελλαδικό χώρο στη χειρότερη οικονομική περίοδο της ιστορίας της. Την εποχή της οικονομικής στέρησης, της ανέχειας, της εξαθλίωσης, της πείνας και των αυτοκτονιών συνανθρώπων μας χωρίς μάλλον και ψυχικές αντοχές, που έπρεπε να έλθει και ο δικαστικός συμβιβασμός του Αμερικανικού Δημοσίου και του φαρμακευτικού κολοσσού που υποχρεώθηκε να καταβάλει 310 εκατομ. δολάρια στις Ηνωμένες Πολιτείες από το μέγα σκάνδαλο που συγκλόνισε και ζημίωσε και τη χώρα μας, αυτό που η αντιθετική πολιτική πλευρά διέγνωσε προπετώς και ανενδοιάστως ως «Σκευωρία NOBARTIS».

9.ΚΑΤΑΘΕΣΗ Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο διατελέσας προιστάμενος της Εισαγγελίας Οικονομικού Εγκλήματος κ. Παναγιώτης Αθανασίου εξετάστηκε υποδειχθείς από την κα Ελένη Ράικου.

Δεν προσήλθε για να καταθέσει επί των καταγγελιών που διερευνούσε η Επιτροπή μας, ουδέν εγνώριζε περί της υποθέσεως της NOBARTIS, όπως ο ίδιος κατέθεσε.

«ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: «Θέλω να θέσω υπ' όψιν της Επιτροπής ότι με την υπόθεση NOBARTIS ουδέποτε ασχολήθηκα υπό την ιδιότητά μου του Εισαγγελικού λειτουργού. Δεν γνωρίζω τίποτε απολύτως για τις καταγγελίες που διερευνά η Επιτροπή σε σχέση με την εν λόγω υπόθεση. Ενημερώθηκα όμως, από την συνάδελφό μου κ. Ράικου ότι κατά την εξέτασή της ενώπιον της Επιτροπής, ρωτήθηκε από μέλη της Επιτροπής αν γνωρίζει και άλλους συναδέλφους της οι οποίοι είχαν δεχθεί παρεμβάσεις από τον κ. Παπαγγελόπουλο και αυτή απάντησε ότι: της έχω εκμυστηρευτεί κάποια πράγματα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της θητείας μου ως οικονομικός Εισαγγελέας μεταξύ εμού βέβαια και του τότε αναπληρωτή Δικαιοσύνης και κατά της διαφθοράς, που ήταν ο κ. Παπαγγελόπουλος».

Το αυτό συνάγεται και από επόμενη παραδοχή του ότι: «Για τη δικογραφία ευθύς εξ αρχής ξεκαθάρισα ότι δεν έχω ιδέα». Και περαιτέρω επί του ιδίου θέματος , ερωτώμενος από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λάππα καταθέτει:

«ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Ωραία λοιπόν, ούτε γενικότερα για την NOBARTIS έχετε άποψη και γνώμη.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: «Καμία απολύτως»

ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Πάντως η κ. Ράικου είπε ότι είναι η κορωνίδα της διαφθοράς. Σαν πολίτης έχετε άποψη; Πληροφορίες σε άλλα κράτη τι έγιναν, τι γίνεται, τι θα γίνει;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Αυτό που λένε όλοι, ότι πρόκειται περί ενός σκανδάλου υπαρκτού. Πώς να το κάνουμε δηλαδή;

ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Διεθνούς πάντως.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Διεθνούς».

Και έπεται προφητική ερώτηση του κ. Λάππα.

«ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Εάν σήμερα η NOBARTIS πάει και υπογράψει ένα συνυποσχετικό, όπως λένε τα αμερικανικά σάιτ και αποδεχτεί τις κατηγορίες ότι τηρούνε αθέμιτες πρακτικές στην Ελλάδα, αυτό δεν είναι στοιχείο σημαντικό για την έρευνα στην Ελλάδα;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τώρα, ζητάτε από μένα αυτό να το κρίνω;

ΣΠ.ΛΑΠΠΑΣ: Νομικά να μιλήσουμε.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Νομίζω ότι, ναι, δεν χρειάζεται περισσότερο. Είναι αυτονόητο ότι είναι σημαντικό.

ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Δεν θα είναι μια ομολογία; Αυτό λέω. Γιατί το ξαναέκανε η NOBARTIS το 2013 στις Η.Π.Α. και πλήρωσε 500 εκατομ. πρόστιμο».

Περιλάβαμε αυτή την αποστροφή όχι να αυτοεπαινεθούμε, ούτε για να αποδείξουμε ότι έχουμε διεθνείς πηγές ενημέρωσης, αλλά για να αναγκάσουμε τους πολιτικούς μας αντιπάλους που ήθελαν να κλείνουν τα αυτιά και τα μάτια τους, να αντιληφθούν το μέγεθος του σκανδάλου καθώς και το βάθος της διαπλοκής που προήλθε από την σκανδαλώδη συνεργασία οργάνων της NOBARTIS, ευπειθείς με αξιωματούχους μίας αλλοδαπής χώρας (ενν. της Ελλάδας).

Αυτούς θέλησαν να προστατέψουν οι πολιτικοί μας αντίπαλοι. Εφηύραν σκευωρίες στην προσπάθειά τους να κουκουλώσουν σκάνδαλα που κόστισαν τόσο στο Ελληνικό δημόσιο και τους Έλληνες πολίτες. Διύλισαν τον κώνωπα και κατάπιαν την κάμηλο.

Προκειμένου να εμφανίσουν δολοπλοκίες και να αποκαλύψουν δήθεν σκευωρούς με Αρχιερέα τον Δημ. Παπαγγελόπουλο, αναλώθηκαν για να ανεύρουν αποδεικτικά στοιχεία και μάρτυρες, που αποδείχτηκαν έωλα, αστήρικτα, ασθενή και χωρίς καμία ουσιαστική συνέπεια και σημασία.

Ως τέτοια αξιολογούμε και την κατάθεση του Εισαγγελέα κ. Παν. Αθανασίου.

Πού κατέτεινε το πλείστο από την κατάθεσή του; Στο ότι πιέστηκε αφόρητα από τον ραδιούργο-σκευωρό Παπαγγελόπουλο για να εξυπηρετήσει αήθεις και άνομους σκοπούς.

Ας διατρέξουμε, λοιπόν, χωρία από την κατάθεσή του για να γίνουμε σοφότεροι.:

Α. Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: ... Προσπαθούσα να τον αποφύγω. Του απαντούσα δηλαδή ότι είναι σε εξέλιξη, ότι ακολουθούν την πορεία τους. Αυτός όμως παραπονείτο συνεχώς, παρ' όλο που ήξερε πόσο διαρκεί ένας έλεγχος κλπ, ότι καθυστερεί σκοπίμως ο έλεγχος των καναλαρχών, καθυστερεί σκοπίμως ο έλεγχος του Αλαφούζου, και μου ζητούσε να πιέσω όσο μπορώ τους ελεγκτές για να τελειώσουν το ταχύτερο δυνατόν.

... Οι πιέσεις τότε- εννοώ για να τελειώσει ο έλεγχος στον Βγενόπουλο, σας πληροφορώ ότι ήταν αφόρητη. Έφτασε, δηλαδή, στο σημείο να μου λέει: «Αν δεν τελειώσει άμεσα ο φορολογικός έλεγχος που διενεργείται, θα βγω στα κανάλια και θα καταγγείλω ότι οι ελεγκτές που έκαναν τον έλεγχο, τα έχουν αρπάξει».

Ποιο ποινικό αδίκημα συνιστά, κι αν έγινε, η φορτικότητα του έχοντος την εποπτεία της διαφθοράς κ. Παπαγγελόπουλο να γίνει και να επισπευθεί, έστω, υπαρκτός και εξελισσόμενος φορολογικός έλεγχος;

Δημοσίευμα στα Παραπολιτικά με τίτλο «Ωρα Αθανασίου. Μια χούντα μπλοκάρει την έρευνα Αλαφούζου», που υπογράφεται επωνύμως προσπαθεί να το αποδώσει στον Παπαγγελόπουλο. Με ποια στοιχεία; Δεν υπάρχουν και δεν γίνονται δημοσιογραφικές έρευνες;

Ο ευφάνταστος κ. Αθανασίου σε άλλη περίπτωση υποστήριξε αντίθετα ότι δικογραφία εκκρεμεί εις βάρος του τραπεζίτη Μιχ. Σάλλα αλλά και πολλών άλλων τραπεζικών στελεχών. Ο Παπαγγελόπουλος επιθυμούσε δήθεν να μην σπεύσω να παραγγείλω ποινικές διώξεις εις βάρος τους. Όταν δε, πληροφορήθηκε τη διαβίβασή του, παραπονέθηκε δήθεν, και του είπε: «Ξέρεις τι μου έκανες τώρα; Τι θα κάνω εγώ τώρα; Και που θα βρω εγώ το Ζαγοραίο να τους κρατήσει τις δικογραφίες;». Αυτοαναιρούμενος όμως έχει καταθέσει: «...τώρα εάν έχει ιδιαίτερα στενές σχέσεις με το Ζαγοραίο και τι είδους σχέσεις, δεν μπορώ να το ξέρω». Όσο δε για την σοβαρότητα των δήθεν αφόρητων πιέσεων του κατωτέρω καταθέτει:

«ΙΩΑΝΝ. ΓΚΙΟΛΑΣ: Σας έπαιρνε και τι σας έλεγε συγκεκριμένα;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Πως πάει; Προχωράει η διαδικασία;

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΟΛΑΣ: Αυτό για μένα, όχι ως νομικό, αλλά ως ένα απλό άνθρωπο που πάει με την καθημερινή λογική, το πώς πάει ή αν προχωράει, σημαίνει εκβιασμό σημαίνει πίεση; Σημαίνει προώθηση να κάνεις κάτι που δεν έπρεπε να κάνεις;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Πίεζε όμως, για κάποιες περιπτώσεις. Σας είπα ότι πίεζε για τον Αλαφούζο, πίεζε για τον Βγενόπουλο.

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΟΛΑΣ: Μου είπατε μόλις πριν ότι σας έλεγε πως πάει, τι βλέπεις, αν υπάρχουν στοιχεία.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ναι αλλά σας λέω ότι εκεί ήταν πιο φορτικός. «Ακόμα δεν τελείωσε και τι θα γίνει ακόμα; Και τι στο καλό κάνουν εκεί πέρα, τέτοια πράγματα μου έλεγε. Δεν είναι πίεση αυτό;»

Ε, όχι κύριε Εισαγγελέα, δεν είναι πίεση –εκβίαση ή οποιαδήποτε άλλη παράνομη πράξη.

Να μην παραλείψουμε δε να περιλάβουμε και ακόλουθη στιχομυθία, από την οποία προκύπτει ότι δεν υπήρχε περίπτωση να ευοδωθούν οι ...παράτυπες προσπάθειές του να πείσει άλλους δικαστικούς λειτουργούς να παρανομήσουν.

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΟΛΑΣ: Και ο ίδιος ο Παπαγγελόπουλος είχε χρηματίσει Εισαγγελέας και τα ξέρει. Υπήρχε περίπτωση να φρενάρει, να αναστείλει την πορεία αυτή;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τη στιγμή που το είχα στείλει εκεί; Όχι βέβαια και συνεχίζω. Και εγώ απορούσα γιατί μου έλεγε να πάρω το Ζαγοραίο να τις κρατήσει, να κερδίσει χρόνο, να κάνει τι; Δεν ξέρω» και αλλού πιο θετικά.

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΟΛΑΣ: Πίστευε ότι μπορεί να επηρεάσει τόσο τον Εισαγγελέα Ζαγοραίο;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Μα κατ' αρχήν, δεν μπορούσε να τις κρατήσει ο Ζαγοραίος. Από τη στιγμή που έχω παραγγείλει εγώ τη δίωξη. Τι θα έκανε ο Ζαγοραίος;

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΟΛΑΣ: Έτσι..

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Δεν ξέρω τι ήθελε να πετύχει».

Βέβαια, θα πρέπει να αναφερθεί ότι αυτές οι φοβερές και τρομερές παρεμβάσεις, που αν τις πίστευε, γεγονός για το οποίο αμφιβάλλουμε σοβαρά, ουδέποτε τις κατήγγειλε με αναφορά σε κάποια υπερκείμενη ή σχετική αρχή. Την κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, στον υπουργό Δικαιοσύνης ή και στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων. Δεν αρνείται μάλιστα ότι δεν κατέθεσε οποιαδήποτε αναφορά, αλλά τουναντίον, ενώ θα έπρεπε να αισθανόταν προσβεβλημένος και θιγμένος εξακολουθούσε να επισκέπτεται τον κ. Παπαγγελόπουλο στο γραφείο του, στο Υπουργείο.

Καταχωρίζουμε σχετικώς τους πιο κάτω διαλόγους.

«ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: «...Εσείς γιατί δεν στραφήκατε να καταγγείλετε τον αρμόδιο Υπουργό που έχει την αρμοδιότητα της διαφθοράς, που παρακώλυε τον Εισαγγελέα Διαφθοράς; Αυτό ρωτάω, διότι όλοι το θυμηθήκατε τρία και τέσσερα χρόνια μετά.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Όποιος και να με πάρει, ότι κι αν μου πει τον αγνοώ, το καταλαβαίνετε; Κάνω τη δουλειά μου».

Και αλλού...:

Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: «Άρα δεν τα έχετε καταγγείλει πουθενά»

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είπα ότι έκανα τη δουλειά μου, αυτός όμως παρενέβαινε. Ορισμένα απ' αυτά που σας είπα εγώ τα θεωρώ παρεμβάσεις. Και τι θα έκανα; Κάθε τόσο θα τρέχω δηλαδή πίσω από την.... Εισαγγελέας είμαι. Να τρέχω στους...»

Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ποτέ δεν τα καταγγείλατε.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Μα ούτε και σήμερα θα ερχόμουν να καταγγείλω»

«**ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ:** Όλα αυτά που λέτε. Αυτά όλα που καταγγείλατε σήμερα τα έχετε πει υπηρεσιακά στην πυραμίδα της Εθνικής Δικαιοσύνης, στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, σε προισταμένους;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ποια;

ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Για τις παρεμβάσεις Παπαγγελόπουλου.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είναι ορισμένα πράγματα..

ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Τις καταγγείλατε;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ακούστε κάτι...

ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Ναι ή όχι λέω.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Πρέπει να πάμε σταδιακά».

Ένα ακόμη στοιχείο προκύπτει με σαφήνεια από την κατάθεση του κ. Αθανασίου που σημειωθήτω γνωρίζονται με τον Παπαγγελόπουλο από το 1980, όπως ο ίδιος κατέθεσε.

Κατέθεσε όμως και ότι το προσωνύμιο «Ρασπούτιν» δεν του λέει τίποτε και δεν χαρακτηρίζει τον Παπαγγελόπουλο.

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΟΛΑΣ: Μάλιστα Ρασπούτιν.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Πρώτη φορά το άκουσα όταν ήρθαν τα παιδιά πάνω στον όροφο, ως Επίκουροι.

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΟΛΑΣ: Το προσωνύμιο Ρασπούτιν σας λέει τίποτα;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Εμένα, τίποτα όχι».

Και για να μη μείνει η παραμικρή αμφιβολία, σε ένα μύθο που εξύφανε η κα Ράικου, τα ίδια ακριβώς απαντά και σε ερωτήσεις της άλλης πλευράς:

«Α. ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό που θέλω να σας ρωτήσω είναι: Είχατε ακούσει άλλους να τον αποκαλούν «Ρασπούτιν»;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Εγώ όχι.

Α.ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το όνομα Ρασπούτιν που προφανώς..

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Πρώτη φορά το άκουσα όταν βγήκε στον αέρα, δηλαδή ότι το είπε η κυρία, «κύκλοι» που λέγανε κάτι τέτοια ...

Α. ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Η κ. Ράικου μας είπε ότι τον είχε ακούσει η ίδια να αυτοαποκαλείται.

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Όχι, εγώ δεν το έχω ακούσει ποτέ, Ποτέ»

Έχουμε στοιχεία που μας προκαλούν ισχυρές υπόνοιες ότι ο κος Αθανασίου χολώθηκε από τον κ. Παπαγγελόπουλο για το λόγο που εμμέσως προκύπτει από τον παρακάτω διάλογο:

«**Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ:** Θελήσατε, επιδιώξατε ή είχατε την επιθυμία να κάνετε και τρίτη θητεία (σημείωση δική μας, ως Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος).

Ι.ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Τρίτη θητεία, επιθυμούσατε;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Στο πλαίσιο αυτό, επειδή συζητάγαμε και σας έλεγα ότι με έπαιρνε τηλέφωνο κλπ. ήξερε ότι ήθελα να επανεκλεγώ για να συνεχίσω αυτό το έργο που κάναμε εκεί πέρα με τη ΔΟΜΗ μια και είχα..

Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Επανεκλεγήκατε;

ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Όχι.

Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Εγώ ξέρετε τι λέω; Λέω ότι εσείς που σήμερα εμφανίζεστε να λέτε για τον κ. Παπαγγελόπουλο όσα του καταλογίζετε, τότε που αυτά συνέβησαν δεν καταγγείλατε τίποτα πουθενά και σε κανέναν, και όχι μόνο αυτό, αλλά θέλατε να έχετε επί Παπαγγελόπουλου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης μια Τρίτη θητεία ως Οικονομικός Εισαγγελέας».

Οι εμπάθειες, οι προσωπικές βλέψεις και φιλοδοξίες φαίνεται ότι σε κάποια άτομα υπερτερούν της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας!

11.ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΣΑΤΑΝΗ

Η πρώην Εισαγγελέας Εφετών Γεωργία Τσατάνη εκλήθη κι αυτή από την πλειοψηφία για να εισφέρει αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία εις βάρος του εναγόμενου κ. Παπαγγελό-πουλου. Η εν λόγω μάρτυρας είχε «πρωταγωνιστήσει» και σε αντίστοιχα πολύωρες και εξαντλητικές καταθέσεις της ενώπιον της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας κατά την βουλευτική περίοδο 2015-2019, όταν εκπρόσωποι της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ εκόπτοντο για ωμές παρεμβάσεις της Εκτελεστικής εξουσίας στην ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Η εξιστόρησή της και τότε, παρ'ότι γενικόλογη, αόριστη και χωρίς να αποδίδει οποιαδήποτε ποινική απαξία στις πράξεις του κ. Παπαγγελόπουλου, έδωσε λαβή στην αντιπολίτευση για να στήνει τηλεοπτικά show και εικονικές δίκες χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Ως εφεδρεία λοιπόν, εκλήθη η κ. Γεωργία Τσατάνη για να ενοχοποιήσει τον κ. Παπαγγελόπουλο, για κακή της όμως τύχη με άσφαιρα πυρά.

Αποδέχθηκε στην προκαταρκτική εξέταση ότι αυτή ήταν που αποζήτησε τον τότε αναπληρωτή Υπουργό. Το επεδίωξε και συναντήθηκε μαζί του και όπως ο ίδιος στην προφορική του αφήγηση (εξηγήσεις) πειστικά κατέδειξε, η συζήτηση περιεστράφη κυρίως σε προσωπικά και θέματα της οικογένειάς της, τα οποία δεν θέλησε να αναλύσει. Ανέφερε μόνο, ότι από την όλη διάρκεια των 30 λεπτών περίπου που διήρκεσε η συνομιλία τους, ένα λεπτό ασχολήθηκαν με την επίμαχη δικογραφία κατά Βγενόπουλου, όπου αυτός της είπε: «δεν την επιστρέφεις τη δικογραφία στους Εισαγγελείς Διαφθοράς;» Την ανωτέρω εξιστόρηση επιβεβαίωσε η ίδια η μάρτυρας καταθέτοντας το εξής: «από πλευράς του κ. Παπαγγελόπουλου ... έχω να πω ότι έχει λάβει χώρα μια ειδικά καθορισμένη συμπεριφορά του, δηλαδή «διώξε τη δικογραφία», μια ειδικά καθορισμένη συμπεριφορά του και όχι ενδεχομένως μια έκφραση ελεύθερης γνώμης γενικότερα. Με τη συμπεριφορά του αυτή, δηλαδή έχω τη φορτικότητα ότι πρέπει η δικογραφία να παραδοθεί εκεί». Τα στοιχεία αυτά, που η ίδια παραθέτει ούτε κατ' ελάχιστον ουδεμία απολύτως άδικη και παράνομη πράξη συνιστούν. Απορούμε πως αυτή η ανώτερη Εισαγγελική λειτουργός μπορεί

να ισχυρίζεται ότι συνετελέσθη το παραμικρό ποινικό αδίκημα, με λόγια και με τέτοιο φραστικό ύφος!

Η εξήγηση που μπορεί να δοθεί, αφού και η μάρτυρας δεν είναι αφέλης ούτε και η ίδια μπορεί να πειθείται ότι διεπράχθη εις βάρος της τυχόν αδίκημα εκβίασης ή οτιδήποτε άλλο, είναι ότι έχει κατανοήσει ότι η «αρπαγή» της δικογραφίας Βγενόπουλου από τους αρμόδιους Εισαγγελείς Διαφθοράς Ι. Δραγάτη και Αντώνιο Ελευθεριάνο, δεν είχε άδολες προθέσεις και οσονούπω θα βρισκόταν εκτεθειμένη.

Τις αναφορές προφανώς φοβόταν, που δυστυχώς γι' αυτήν επακολούθησαν, οι οποίες μετά από πόρισμα συνταχθέν από τον Αρεοπαγίτη κ. Ρασιδάκη οδήγησαν στην αμετάκλητη καταδίκη της και την επιβολή της πειθαρχικής ποινής των δύο μηνών αργίας.

Αυτή είναι επομένως μία εκ των τεσσάρων μαρτύρων – Εισαγγελέων, που έσπευσαν να καταμαρτυρήσουν εις βάρος του κ. Παπαγγελόπουλου.

Αν πιστεύει η κατηγορούσα κυβερνητική παράταξη ότι μπορούν να τον παραπέμψουν με τόσο έωλες, αόριστες, ασταθείς, αβάσιμες και αναπόδεικτες κατηγορίες, μάλλον σε κάποιο άλλο δικαϊκό σύστημα αναφέρονται. Και για να κλείσουμε με την αξιολόγηση της κατάθεσης της ως άνω μάρτυρος, αξίζει να συμπεριληφθεί ένα τμήμα από την κατάθεσή της ίδιας στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας που προαναφέραμε.

«Ο Δημήτριος Παπαγγελόπουλος του οποίου, τονίζω ξανά και ξανά και επισημαίνω δεν αμφισβητώ την εντιμότητά του, αυτό που αμφισβητώ είναι η σοβαρότητα με την οποία έχει χειριστεί το όλο θέμα σχετικά με την νομίμως και από εμέ διενεργούμενη περεωθείσα προκαταρκτική ενέργεια».

Μπορούν να μας ενημερώσουν οι συνάδελφοι της συμπολίτευσης ποιο αδίκημα διαπράττει κάποιος όταν δεν είναι σοβαρός;

12. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΚΥΒΕΛΟΥ

Η εξετασθείσα μάρτυρας Αντεισαγγελέας Εφετών Ευγενία Κυβέλου είναι βέβαιον ως κατατεθέν από την ίδια ότι δεν γνώριζε τίποτε για την διερευνώμενη υπόθεση. Χαρακτηριστικές οι καταθέσεις της στον κ. Λάππα. **Ξέρετε εάν, ό,τι έχει κάνει η Τουλουπάκη με το να αρχειοθετήσει ή οτιδήποτε έχει κάνει αν το έχει κάνει κατά προτροπή ή πίεση του κ. Παπαγγελόπουλου;**

Ευγενία Κυβέλου: **Σας είπα ότι για την NOVARTIS δεν ξέρω απολύτως τίποτα.**

Σπύρος Λάππας: **Ξέρετε αν οι μάρτυρες που εξετάστηκαν στα πλαίσια της NOBARTIS έχουν καταθέσει με φορτικότητα από τον κ. Παπαγγελόπουλο;**

Ευγ. Κυβέλου: **Δεν γνωρίζω τίποτε για την NOBARTIS.** Δεν εισέφερε επομένως, τίποτε για τις φερόμενες ποινικές παραβάσεις του κ. Παπαγγελόπουλου. Αποτέλεσε μια ακόμη εφεδρεία, ως μάρτυρας κύρους, για να επιβοηθήσει το κατασκευάσμα της «σκευωρίας», έστω κι αν δεν έχει την παραμικρή γνώση του θέματος. Όμως την εμπάθειά της κατά της κας Τουλουπάκη δεν την απέκρυψε. Ήταν αυτή που την οδήγησε να ασκήσει το εξόφθαλμα απαράδεκτο μέσο της προσφυγής, κατά της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, για την επιλογή της Τουλουπάκη ως Αντ/λέας Διαφθοράς.

Στην ενέργειά της αυτή την δέουσα απάντηση έδωσε η πρώην Εισαγγελέας του Α.Π. κ. Ξένη Δημητρίου, σε κατάθεση που έδωσε στην Επιτροπή μας: «Δεν ήθελε αυτό το παιδί, (Ευγ. Κυβέλου), που το θεωρούσα πολύ καλό παιδί και σαν επαγγελματία και σαν προσωπικότητα, να πέσει σε αυτό το ολίσθημα, γιατί ήταν ολίσθημα. Όταν ένας Εισαγγελικός λειτουργός, Αντεισαγγελέας Εφετών κάνει μια απαράδεκτη προσφυγή και απασχολεί ένα Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, σε άλλη χώρα θα είχε φύγει από το Σώμα.

Απαράδεκτη και φέρνει όλη την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, όλους τους δικαστές του Αρείου Πάγου και όλους τους Εισαγγελείς, Αντεισαγγελείς και Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για να δικάσουν μια απαράδεκτη προσφυγή».

13.ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΡΑΝΟΥ

Πρόκειται για τεχνοκράτη, βαθύ γνώστη των διαδικασιών που ακολουθούσε το Υπουργείο επί μακρόν. Ό, τι καταθέτει είναι προϊόν προσωπικής γνώσης και απόλυτα τεκμηριωμένο. Στην σελίδα 7 των πρακτικών καταθέτει:

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Κύριε μάρτυς, δώσατε μία κατάθεση στην Εισαγγελία Διαφθοράς, στον κ. Ντζούρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Αυτή την κατάθεση την επιβεβαιώνετε; Να μην ρωτάω τα ίδια πάλι. Τη συνοδεύσατε την κατάθεση με πολύ συγκλονιστικούς πίνακες και στοιχεία. Τα επιβεβαιώνετε αυτά τα στοιχεία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Απόλυτα, όλα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Να μην μπω τώρα στην κατάθεση. Παραθέτοντας δύο πίνακες, διαπιστώνετε κάτι το οποίο όταν το διάβασα συγκλονίστηκα. Τι λέτε; Λέτε ότι μόνο για το δελτίο τιμών στις 5/8/2011, διαπιστώνετε υπέρβαση τιμών κατά 374 εκατομμύρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Μόνο; Το σύνολο είναι 500.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μαζί με τα φάρμακα υψηλού κόστους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Μαζί με τα ΦΥΚ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μαζί με τα ΦΥΚ είναι κάπου 503 εκατομμύρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Αυτό είναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μπορεί να είναι τόσο μεγάλο ποσό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Τότε, με αυτά που έγιναν, αυτή ήταν η εκτίμηση για τον χρόνο που θα ακολουθούσε με αυτούς τους όρους.

Είναι ενδεικτική η κατάθεσή του μάρτυρα για την εκτόξευση της φαρμακευτικής δαπάνης και συνακόλουθα για την παθητική

παρακολούθηση, εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας, της εξέλιξης της
φαρμακευτικής δαπάνης.

Και συνεχίζει ο μάρτυρας σε άλλο σημείο της κατάθεσής του καταθέτοντας
την ευθεία, ωμή και απροκάλυπτη επέμβαση του τότε υπουργού Υγείας κ.
Α. Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Για το περιστατικό που είπατε εδώ, εντάξει, το διαβάσαμε. Εσείς θεωρείτε ότι τιμά ένα κράτος δικαίου αυτό το πράγμα, να κατέβει ο Υπουργός μέσα σε δέκα λεπτά και να πει στην Επιτροπή 10-0 και μετά ξαφνικά 10-1; Πώς το αξιολογείτε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Για ποιο περιστατικό λέτε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Γι' αυτό που ανέφερε πριν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Για ποιο περιστατικό;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Του κ. Γεωργιάδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Αυτή η επέμβαση του Γεωργιάδη...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ενώ λήφθηκε ομόφωνα απόφαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Περιμέναμε εμείς στην Επιτροπή Τιμών...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Περιμέναμε τις τιμές για την τρόικα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Για την εισαγωγή των τριών φαρμάκων λέμε. Ενώ ελήφθη ομόφωνη απόφαση να μην εισαχθούν τα φάρμακα, μπήκε ο αρμόδιος Υπουργός...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Όχι ομόφωνα, κατά πλειοψηφία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Κάπου λέτε ομόφωνη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Όχι. Είναι κατά πλειοψηφία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: **Μειοψηφούντων μόνο λέτε των εκπροσώπων των
φαρμακοβιομηχάνων.**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: **Οι υπηρεσιακοί παράγοντες ήταν όλοι μαζί σας. Έτσι δεν
είναι;**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ (Μάρτυς): **Ναι. Και με εγκατέλειψαν όλοι.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Πλην των εκπροσώπων των φαρμακοβιομηχάνων, έγινε
δεκτή η άποψή μου, λέτε. Μετά, τι είπε ο κύριος Υπουργός, ότι δεν του αρέσει η
απόφαση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Όπως το χαρακτηρίζω εκ των υστέρων, είναι ένα άκομψο πράγμα. Δεν έχει...

Αναδεικνύει δε πλήρως την ευθύνη του Υπουργού κ. Λοβέρδου για την εκτίναξη της φαρμακευτικής δαπάνης καθώς και την αδιαφορία του να παρέμβει ώστε να συγκρατήσει το ράλι, που είχε αρχίσει:

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ζήτησαν τους πίνακες και είπατε «θα φέρω κι ένα σημείωμα», αυτό που έχω μπροστά μου εδώ, ε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Αυτό είναι, ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Παίρνετε σαν παράδειγμα τη Σουηδία, την Πορτογαλία και την συγκρίνετε με την Ελλάδα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Αυτά δεν είναι παραδείγματα είναι κανονική...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μπαμ! Τα βλέπω και τρομάζω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Δηλαδή είμαστε μισοί από τη Σουηδία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Διπλάσιο τουλάχιστον. Η Σουηδία είναι μισή. Και πότε την κάνατε αυτήν την εργασία; Σε ποια περίοδο αναφέρεστε; Το '11, 15 Αυγούστου του '11.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Αυτό είναι η ειδοποίηση στον Λοβέρδο. Αυτό πήγε στον Λοβέρδο, δεν πήγε πουθενά. Αυτό σαν σύμβουλος, σαν υποχρέωση έδωσα στον Λοβέρδο αυτό το σημείωμα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Άρα, στην καρδιά του μνημονίου και της χρεωκοπίας, έχουμε αυτά τα αποτελέσματα εδώ, κύριε Ράνο. Και ψάχνουμε να βρούμε γιατί η χώρα δεν μπορεί να ορθοποδήσει ακόμα και σήμερα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Να σας πω το χειρότερο ποιο είναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Πείτε μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Δεν μου ζήτησε ο Υπουργός τίποτα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Το δώσατε στον Υπουργό αυτό το σημείωμα;

Σας κάλεσε να δώσετε εξηγήσεις, να αναλύσετε, να προσθέσετε, να αφαιρέσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Τίποτε απολύτως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Έτσι συνήθως πάει, στον κάλαθο των αχρήστων...

Παίρνετε την Πορτογαλία και τη Σουηδία ως κριτήριο, επειδή είναι ίδιος ο πληθυσμός είπατε, πολιτισμικά μεγέθη, πληθυσμός, κοινωνικοοικονομικά κριτήρια κλπ και τα συγκρίνετε. Μάλιστα. Διαφορά 4,2 δισεκατομμύρια. Ετησίως;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): **Ετησίως. Όλα ετησίως.**

Και συνεχίζει ο μάρτυρας ολοκληρώνοντας για την θέση της χώρας μας στην κατάταξη για την φαρμακευτική δαπάνη

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: **Κλείνω με μία τελευταία ερώτηση. Σχετικά με τον μέσο όρο κατά κεφαλήν δαπάνη για την υγεία η Ελλάδα πού βρίσκονταν την εποχή εκείνη, το 2011;**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Εννοείται κατά κεφαλήν δαπάνη για φάρμακα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ναι. Παίρνετε εδώ σαν περίπτωση τις δύο αυτές χώρες και την Πολωνία. Εμείς είμαστε στα ουράνια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Κοιτάξτε, να σας πω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Για πέστε μου. Δεν έχω άλλη ερώτηση. Η τελευταία είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): **Η Ελλάδα είναι πρώτη στην Ευρώπη.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Πρώτη στην Ευρώπη ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): **Είναι τρίτη στον κόσμο σε κατά κεφαλήν. Πρώτες είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, δεύτερη η Ιαπωνία και τρίτη η Ελλάδα.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: **Στον κόσμο;**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): **Στον κόσμο. Αυτά είναι στοιχεία του ΟΟΣΑ. Δεν είναι δικά μου στοιχεία ή εκτιμήσεις.**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Στην κατανάλωση φαρμάκων τρίτη στον κόσμο!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: **Στην Ευρώπη που βρισκόμαστε με βάση τον μέσο όρο το 2011;**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): **Είπαμε, στην Ευρώπη είμαστε πρώτοι.** Ένας δείκτης τέτοιος του ΟΟΣΑ είναι ότι το 2008 ο μέσος όρος αύξησης... Ήταν η Ελλάδα πρώτη. Το κατά κεφαλήν ήταν κοντά στα 700 ευρώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Και δεύτερο κράτος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Μάρτυς): Το δεύτερο κράτος ήταν η Ιρλανδία, αν θυμάμαι, και ήταν 620 ευρώ.

Μάλιστα!!! Η Ελλάδα των 10 εκατομμυρίων κατοίκων 1η στην Ευρώπη σε κατά κεφαλήν κατανάλωση φαρμάκων(πάνω από χώρες

των 50 60 και 70 εκατομμυρίων κατοίκων και με ΑΕΠ 20πλάσιο της Ελλάδας)και 3^η στον κόσμο μετά τις ΗΠΑ και Ιαπωνία, χώρες με εκατοντάδες εκατομμύρια πληθυσμό και με ΑΕΠστον ουρανό!!!! Και οι ευθύνες; Πίσω από την κουρτίνα και ελάχιστοι επιχειρούν να την ...σηκώσουν!!! Το ακατανόητο; Καταγγέλλονται όσοι το επιχειρούν(κόμματα και πολιτικοί)και όσοι κατά νόμο του ερευνούν(Εισαγγελείς και Ελεγκτικά όργανα). Ελλάς το ...μεγαλείο σου!!!

ΣΧΟΛΙΟ: Όλοι οι μάρτυρες που κατέθεσαν στην Επιτροπή μετά την από 8-10-2019 απόφαση της Βουλής για συγκρότησή της και επί του ουσιαστικού ερωτήματος: Σκάνδαλο ή Σκευωρία, απάντησαν ρητά και ανεπιφύλακτα είτε ότι πρόκειται με μέγα σκάνδαλο που μέχρι σήμερα δεν έχει διερευνηθεί ούτε του 1/100 και έχει τεράστιο βάθος(Αγγελής), είτε ότι είναι η κορωνίδα των σκανδάλων στη χώρα μας(Ράϊκου), είτε ότι δεν έχουν καμία απολύτως γνώση για την υπόθεση αυτή (Αθανασίου, Κυβέλου, Τσατάνη). Μετά τις καταθέσεις των μαρτύρων αυτών, με τις οποίες διαψεύστηκαν οι προσδοκίες της ΝΔ και του ΚΙΝ.ΑΛ, επινοήθηκε η μέθοδος διεύρυνσης του αρχικού «κατηγορητηρίου» που οριστικά και αμετάκλητα κατέρρευσε, με βάση την προσχεδιασμένη και προσυμφωνημένη κατάθεση ενός ιδιώτη, του κ. Μιωνή, στην κατάθεση του οποίου στηρίχθηκε ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ το νέο «κατηγορητήριο»(από 19-5-2020 νέα απόφαση της Βουλής). Και τι περιλάμβανε το νέο αυτό «κατηγορητήριο»; Ότι δήθεν πάλι ο Δημ. Παπαγγελόπουλος ήταν αρχιτέκτονας διώξεων του κ. Μιωνή, μάλιστα με την εξύφανση ενός σατανικού σχεδίου και με την συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης και συμμορίας με Εισαγγελικούς λειτουργούς, Δικαστές, στελέχη φορολογικών και ελεγκτικών οργάνων και υπηρεσιών με μοναδικό σκοπό και στόχο την καταδίωξη και εξόντωση του μάρτυρα κ. Μιωνή. Έτσι η πλειοψηφία της Επιτροπής ανέλαβε το θεάρεστο έργο να ικανοποιήσει τον ιδιώτη αφενός και να προσπορίσει κομματικά οφέλη στα κόμματα των πλειοψηφίας, ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ, με το αφήγημα ότι ο πρώην αναπληρωτής υπουργός Δημ. Παπαγγελόπουλος, μέλος της κυβέρνησης Σύριζα, «έστηνε» υποθέσεις με συνεργούς εν ενεργεία Εισαγγελικούς και Δικαστικούς Λειτουργούς. Και αυτό με μοναδική εξέταση μάρτυρα τον ιδιώτη κ. Μιωνή που καταγγέλλει τα παραπάνω και χωρίς να εξεταστεί

κανένας από εκείνους που καταγγέλλει ως μέλη της «εγκληματικής οργάνωσης και συμμορίας» και χωρίς να δεχθεί την εξέταση μαρτύρων που πρότεινε η πλευρά μας(Σύριζα), ενώ δεν δέχθηκε να εξετάσει ουσιώδεις μάρτυρες του «υπόπτου» Δημ. Παπαγγελόπουλου, κάτι πρωτοφανές και πρωτάκουστο για όργανο που διενεργεί Προκαταρκτική Εξέταση, δηλαδή όργανο ποινικής διαδικασίας που ερευνά «ύποπτο» καταπατώντας βάνουσα τα δικαιώματά του, κατά παράβαση διατάξεων και του ΚΠΔ, του ΚτΒ, του Συντάγματος, της ΕΣΔΑ, του Θεμελιώδη Χάρτη Ατομικών Δικαιωμάτων και της Διεθνούς Σύμβασης για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα. Και μάλιστα κατά την ένορκη κατάθεση Μιωνή έχουν συμβεί γεγονότα απείρου κάλους, αφού ο ίδιος και ταυτόχρονα με την ένορκη κατάθεσή του εγχείρησε μήνυσή του στην οποία είχε συμπεριλάβει αυτούσια αποσπάσματα πρακτικών της Επιτροπής, τα οποία σύμφωνα με τον ΚΠΔ είναι μυστικά και απόρρητα. Διερωτηθήκαμε: πως, με ποιόν τρόπο και με τη συμβολή ποίου έφθασαν στα χέρια ενός ιδιώτη τα μυστικά και απόρρητα πρακτικά της Επιτροπής μας, που διεξάγει Προκαταρκτική Εξέταση; Απάντηση φυσικά δεν λάβαμε και γι αυτό ζητήσαμε αντίγραφα των πρακτικών εξέτασης του κ. Μιωνή να διαβιβαστούν στον αρμόδιο Εισαγγελέα με την επισημάνση ότι διαπράχθηκαν ποινικά αδικήματα από τον κ. Μιωνή(παραβίαση απορρήτου, υπεξαγωγή εγγράφων κλπ.). Ας αναφερθούμε όμως στα κύρια σημεία της κατάθεσης του μοναδικού μάρτυρα με βάση την οποία στοιχειοθετήθηκε το 2ο κατηγορητήριο, το επονομαζόμενο «διευρυμένο».

14. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΙΩΝΗ

Εξ αρχής ο μάρτυς δίνει το στίγμα της αντίληψής του. Τεκμηριώνει την ισχύ, το ειδικό βάρος του Παπαγγελόπουλου με μόνο το επιχείρημα της «γλώσσας του σώματος» κατά την συνάντηση!!!!!!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τι έγινε τον Ιούλιο του 2015; Κάτι είπατε. Σταμάτησα τον Ιούλιο του 2015.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Σας είπα ότι βγήκαν αυτά τα ντροπιαστικά εντάλματα...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τον Ιούνιο είπατε για τον Μεταξά. Τον Ιούλιο;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Τον Ιούλιο δεν βγήκαν εντάλματα. Τον Ιούλιο βγήκε το πόρισμα του ΣΔΟΕ Έχει και φωτογραφία του κ. Φαλτσιανί. Η Παπαδάκου έβαλε και φωτογραφία. Η Παπαδάκου ήταν απέξω από το δωμάτιο...

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Μάλιστα.

Σας λέω ότι μέσα σε διάστημα δεκατριών ημερών -κάνω σύνοψη- πηγαίνουν στον Φαλτσιανί, ξεκινάει ο φορολογικός έλεγχος σε βάρος μου, παραγγέλνουν προκαταρκτική εξέταση για κακούργημα σε βάρος μου και του Παπασταύρου. Αυτό είναι τυχαίο;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Θα σας το πω. Το αδίκημα ήταν για χρήση ψευδούς βεβαίωσης. Αυτή τη φορά τα αντίποινα ήταν πιο αδιάστακτα. Ο Εισαγγελέας Καλούδης της ομάδας Τουλουπάκη άσκησε ποινική δίωξη για κακούργημα σε βάρος μου και του Παπασταύρου γιατί δήθεν το πληρεξούσιο το οποίο είχε ο Παπασταύρου στην εταιρεία μου δεν ήταν αυθεντικό, αλλά πλαστό. Ποιο πληρεξούσιο; Αυτό έγινε τον Νοέμβριο του 2017. Σας θυμίζω ότι τον Απρίλιο του 2016 είχαν ήδη από την Κυπριακή Δημοκρατία το αθωωτικό, το οποίο θάψανε. Και πάει ο Καλούδης, με το που κάνω εγώ την εκτέλεση, και τους παίρνω τα λεφτά. Αμέσως ποινική δίωξη για κάτι το οποίο ήξερε ότι δεν ήταν σωστό. Το ήξερε! Έτσι;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Για ποια εγκλήματα έλεγε ο κ. Καλούδης;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Αυτά που σας είπα πριν, για απάτη επί δικαστηρίου, με τις επιβαρυντικές τέτοιες και τα λοιπά, γνωρίζοντας όμως, έτσι; Δηλαδή μόλις εγώ τόλμησα να κάνω εκτέλεση κατά της συμμορίας, ο Καλούδης αμέσως ποινική δίωξη. Τυχαίο και αυτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Από την αρχική σας κατάθεση, την πολύωρη –γιατί μιλούσατε τουλάχιστον δύο ώρες εσείς και σαράντα λεπτά ο συνάδελφος- κατάλαβα ότι όλο αυτό το πλέγμα που ανακαλύψατε και μας καταγγέλλετε είχε ως βάση τι; Είναι ένα οικοδόμημα. Ποια είναι η βάση του; Η βάση είναι η διαφορά σας με το Φιλιππάκη. Πώς γεννήθηκε αυτή η διαφορά, ώστε να καταλάβουμε και εμείς πόσο σημαντική ήταν;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Σας είπα, ξεκίνησαν από το 2012 δημοσιεύματα κατά του Σταύρου Παπασταύρου, εμένα και του Άγγελου όσον αφορά...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Άρα, η βάση ήταν ποια δηλαδή; Συκοφαντικής φύσεως αξιώσεις σας;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Ήταν συκοφαντική δυσφήμιση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όταν έγινε η πρώτη συνάντηση το 2016, είχαν προηγηθεί οι αγωγές σας;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Βεβαίως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τι τύχη είχαν; Ή δεν είχαν εκδοθεί αποφάσεις ακόμα το 2016;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Βεβαίως. Είχε βγει μια απόφαση.

Η αγωγή κατ' αρχήν γιατί έγινε; Δεν έγινε για τη συκοφαντική δυσφήμιση. Έγινε για το γεγονός ότι είχαμε συνυπογράψει μία συμφωνία τον Νοέμβριο του 2013, την οποία εγώ θεωρούσα ότι ο Φιλιππάκης έσπασε. Η αγωγή μου ήταν για το breach of contract, δηλαδή για αθέτηση συμφωνίας. Δεν ήταν για τη συκοφαντική δυσφήμιση, για να είμαι ακριβής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Άρα, λοιπόν οι συναντήσεις που έγιναν και με τον Νίκο Παππά ήταν αποκλειστικά για να διευθετήσει διαφορές με τον Φιλιππάκη.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Όχι...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Αυτό κατάλαβα. Γιατί λέτε ότι αυτή ήταν...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μισό λεπτό. Ο Νίκος Παππάς ήρθε σε πάρα πολύ δύσκολη θέση και για αυτό και επιμένω να μη γίνει θέμα πολιτικής εκμετάλλευσης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Το είπατε, το άκουσα. Δεν σας το ρωτώ γι' αυτό. Αλλού θέλω να καταλήξω.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Πείτε μου, συγγνώμη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Τη συνάντηση αυτή ποιος τη ζήτησε;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Εγώ κατάλαβα ότι τη ζήτησε ο Φιλιππάκης, προκειμένου να διευθετηθεί αυτό το θέμα και ο Παππάς οργάνωσε αυτή τη συνάντηση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Να μεσολαβήσει μήπως γίνει συμβιβασμός;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ναι. Πηγαίνοντας τώρα εσείς σε αυτή τη συνάντηση, αφού είχατε κάνει ήδη αγωγές και είχατε αξιώσεις, στο μυαλό σας τι είχατε; Ότι μπορεί να υπάρξει και πιθανός συμβιβασμός;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Ναι, εγώ ήθελα να φύγουν τα εντάλματα του Άγγελου από τη μέση και να σταματήσει όλος αυτός ο πόλεμος ο οποίος γινόταν εναντίον μας, με όλα αυτά τα αθέμιτα μέσα που σας περιέγραψα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Άρα, αντιλαμβάνομαι ότι οι ενέργειές σας πιο πολύ ήταν για την προστασία του κ. Μεταξά.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Όχι μόνο. Και για τον κ. Μεταξά...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Αυτό μου λέτε. Τώρα το είπατε.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Σας είπα για τον Άγγελο και τις άλλες άνομες διώξεις που είχαμε εμείς. Ήμουν και εγώ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ο κ. Μεταξάς είχε κάνει αγωγές κατά του Φιλιππάκη;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Στην Ελβετία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Από όλες τις αγωγές που κάνατε, έγινε καμιά στην Ελλάδα;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Όχι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Η δική σας γίνεται στο Λονδίνο...

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Έχω κάνει άλλες αγωγές και μηνύσεις στην Ελλάδα, βέβαια. Έχω κάνει αγωγή για καταδολίευση, έχω κάνει μήνυση για καταδολίευση, έχω κάνει αγωγή και μήνυση για ψευδορκία...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Αυτές οι τελευταίες. Αφορούν τα τελευταία χρόνια, μετά το 2018, 2019.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ωστόσο, τα στοιχεία που προέκυψαν από τα αιτήματα δικαστικής συνδρομής σας διέψευδαν και τους δύο κατηγορούμενους, διότι αν και το σκέλος της φοροδιαφυγής, για το οποίο ο Παπασταύρου είχε κληθεί να δώσει εξηγήσεις στους οικονομικούς εισαγγελείς, αρχειοθετήθηκε, γιατί κατέβαλε τον φόρο, στο σκέλος αυτής της

υπόθεσης παρέμεινε στο μικροσκόπιο της εισαγγελικής έρευνας οι οποίοι και κατέληξαν στην άρση ποινικών διώξεων, διότι ήρθε έγγραφο στο πλαίσιο των PANAMA PAPERS –δεν θυμάμαι- στην Επιτροπή του Πόθεν Έσχες και διαβιβάστηκε στην Εισαγγελία, όπου έλεγε ότι δικαιούχοι αυτού του λογαριασμού φαίνονταν στην εταιρεία αυτή καταπιστεύματος, offshore –δεν ξέρω τι ήταν- ο κ. Παπασταύρου και δύο συγγενικά του πρόσωπα.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Για μένα ήταν φανερό αυτό που συνέβαινε εκεί πέρα. Ο κ. Παππάς και φαντάζομαι και ο Πρωθυπουργός -γιατί στο Μαξίμου έγινε η συνάντηση και δεν νομίζω ότι ο κ. Παππάς θα έκανε συναντήσεις ή πρωτοβουλίες μόνος του- είχαν καταλάβει ότι εδώ πέρα κάτι βρωμάει. Εντάξει, είχαν αγοράσει το story Παπασταύρου, γιατί φυσικά τους βόλεψε, εκλογές ερχόντουσαν. Παραπλανήθηκαν. Είναι ξεκάθαρο σε μένα και από τις συζητήσεις μου αργότερα. Ήταν ξεκάθαρο ότι είχαν παραπλανηθεί από τον κ. Παπαγγελόπουλο. Είχε υπάρξει, λοιπόν, μια μεγάλη ιστορία και ξαφνικά ανακάλυψαν ότι υπήρχε και ένα άλλο σπουργίτι -όπως είπα πριν, με έναν σμπάρο τρία σπουργίτια- το οποίο είχε να κάνει με κάτι πάρα πολύ βρώμικο και σκοτεινό, **όπως είναι η αντισημιτική επίθεση εναντίον μου του Φιλιππάκη**. Ο κ. Παππάς λοιπόν, επειδή είχα και την ευκαιρία να συζητήσω αρκετά μαζί του και να γνωρίζω τις ιδέες του, είναι ένας άνθρωπος με ελεύθερες ιδέες και δεν έχει καμία σχέση με αυτά τα πράγματα, όπως είμαι σίγουρος και ότι ο πρώην Πρωθυπουργός το ίδιο. Εγώ πιστεύω -σας λέω ότι αυτή είναι η δική μου εκτίμηση- βρέθηκαν μπροστά σε ένα δίλημμα. Από τη μία μεριά κατάλαβαν ότι είχαν πέσει σε μία παγίδα και από την άλλη μεριά ο Παπαγγελόπουλος τους είχε γίνει απαραίτητος και προσπαθούσαν να βρουν κάποιον τρόπο...Δηλαδή το θέμα τους δεν ήταν τόσο πολύ ο Φιλιππάκης όσο το πώς να μην δυσαρεστήσουν και τον Παπαγγελόπουλο...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν τόσο ισχυρός ο Παπαγγελόπουλος;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): *Από το bodylanguage μέσα στη συνάντηση την οποία είχαμε θεωρώ ότι ο Παπαγγελόπουλος θεωρούσε ότι είχε απεριόριστη δύναμη.*

Στην εξέλιξη της κατάθεσής του επιβεβαιώνει έμμεσα ότι έχει ηχογραφήσει συνομιλίες, χωρίς φυσικά τη γνώση και τη συναίνεση του συνομιλητή του..

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε μάρτυρα, θέλω να σας ρωτήσω κάτι και θέλω σ' αυτό να είστε σαφής. **Υπάρχει ηχητικό αποδεικτικό υλικό σχετικά με τις συναντήσεις τις οποίες έχετε αναφέρει;** Υπάρχουν αποδείξεις για όλα αυτά τα οποία εδώ και τόση ώρα μας έχετε πει;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Δεν υπάρχει λέξη που να σας έχω πει, για την οποία δεν έχω αποδείξεις. Εγώ ήμουν κάτω από την επίθεση μίας εγκληματικής οργάνωσης και οι συνεργάτες μου και οι οικογένειές μας και έκανα ό,τι ήταν απαραίτητο για να προστατεύσω τον εαυτό μου και τις οικογένειές μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μόνο μία δήλωση προς εσάς θα κάνω που είναι και αίτημα προς τον κ. Μιωνή. Επειδή έχω άλλη υποχρέωση –Διάσκεψη Προέδρων και στη συνέχεια Κοινοβουλευτική Ομάδα- και δυστυχώς δεν θα είμαι εδώ για να σας ρωτήσω, αλλά θα είναι ο συνάδελφος, θα ήθελα να σας ζητήσω κάτι. Επειδή αναφερθήκατε στο ότι έχετε στοιχεία για να αποδείξετε όλα αυτά που είπατε, ζητάμε από εσάς να καταθέσετε στην Επιτροπή επισήμως ό,τι έγγραφο έχετε σε χαρτί ή σε ηλεκτρονικό μέσο είτε εικόνας, είτε ήχου, προκειμένου να τεκμηριώνουν αυτά τα οποία καταθέσατε. Και αυτό πρέπει να γίνει σήμερα. Δεν μπορεί να γίνει άλλη φορά. Αν υπάρχουν, να τα καταθέσετε σήμερα, γιατί αν αφερθήκατε στο ότι τα έχετε. Πρέπει να τα καταθέσετε. Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Συμφωνούμε κι εμείς για σήμερα.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Θα καταθέσω εγώ τη μήνυσή μου, η οποία έχει μέσα όλα τα έγγραφα και ό,τι λέω στη μήνυσή μου μπορεί να αποδειχθεί μέχρι κεραίας. Όταν είναι η κατάλληλη στιγμή, όλα θα υπάρχουν.

Πνέοντας μένα κατά Τουλουπάκη αρχικά ισχυρίζεται ότι η Δικαστής ζήτησε 2 εκ. για να μην εκδώσει ένταλμα σύλληψης κατά Μεταξά(προφανώς εννοεί μέρος των φορολογικών εκκρεμοτήτων και προστίμων που είχαν επιβληθεί). Ως μοναδικό στοιχείο του ισχυρισμού του επικαλείται ότι μπορεί να προσκομισθούν ένορκες βεβαιώσεις των δικηγόρων του Μεταξά.

ΜΙΩΝΗΣ:...Στις 19-6 η Τουλουπάκη απαιτεί 2 εκατομμύρια ευρώ να πληρώσει ο Άγγελος στο ελληνικό δημόσιο, τα οποία δεν χρώσταγε, για να μην εκδώσει ένταλμα σύλληψης, ενώ ο ανακριτής είχε πει ανάκριση μετά το καλοκαίρι, αλλά μετά το καλοκαίρι θα είχαν περάσει οι εκλογές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Γιατί τα ζητά αυτά τα 2 εκατομμύρια;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Ως μέρος από τα χρήματα τα οποία του είχαν καταλογιστεί να πληρώσει. «Αν δεν δώσεις 2 εκατομμύρια, θα σου βγάλω ένταλμα». Οι δικηγόροι είπαν «Τι είναι αυτά τα πράγματα;», γιατί αυτά δεν ήταν λογικά και γυρνάει και τους λέει «Αφού έχει λεφτά, να πληρώσει». Αυτή ήταν η λογική.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): **Τα 2 εκατομμύρια ήταν πρόστιμα, κύριε Μιωνή.**

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): **Πρόστιμα, ναι. Έναντι προστίμων, κύριε Πρόεδρε.**

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Γιατί τα ζήτησε η Τουλουπάκη και δεν τα ζήτησε ο αρμόδιος προϊστάμενος της ΔΟΥ;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Δεν τα γνωρίζω αυτά τα πράγματα. Γιατί πλέον υπήρχε ποινική διαδικασία πλέον, φαντάζομαι. Δεν είμαι δικηγόρος. Υπήρχε ποινική διαδικασία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Γι' αυτό έχετε χαρτί που είπατε τώρα;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Για ποιο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Για την Τουλουπάκη που σας ζήτησε 2 εκατομμύρια.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Οι δικηγόροι του κ. Μεταξά να σας τα πουν. Πήγαν εκεί οι δικηγόροι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Όχι, εσάς εξετάζουμε. Δεν εξετάζουμε τους δικηγόρους του κ. Μεταξά. Έχετε χαρτί γι' αυτό που είπατε, ότι σας ζήτησε η Τουλουπάκη 2 εκατομμύρια;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα μας δώσουν ένορκες

βεβαιώσεις οι δικηγόροι.(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για τον κ. Μεταξά λέει. Ακούστε πιο προσεκτικά.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Ζήτησε από τους δικηγόρους του κ. Μεταξά να καταβάλει έναντι του προστίμου 2 εκατομμύρια, για να μην του βγάλει ένταλμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Έχετε χαρτί λέμε γι' αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα μας στείλουν ένορκες βεβαιώσεις, αν το ζητήσετε.

Ομάρτυρας δεν έχει πειστική εξήγηση για τον ισχυρισμό του ότι πήγε εκ νέου σε συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς με Φιλιππάκη, ενώ έχει κερδίσει όλα τα Δικαστήρια και υφίσταται και την πίεση του «κυκλώματος Παπαγγελόπουλου».

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Με βάση αυτό, λοιπόν, που λέτε ότι το 2018 πλέον πάτε σε μια νέα απόπειρα συμβιβασμού αφού έχουν προηγηθεί όλα αυτά τα αρνητικά φαινόμενα που μας καταγγέλλετε εδώ, που είναι νοσηρά σε απόλυτο βαθμό, γιατί πάτε σε μια νέα απόπειρα συμβιβασμού το 2018, μετά από όσα έχουν γίνει εις βάρος σας, εις βάρος του Παπασταύρου, εις βάρος του Μεταξά; Αυτή είναι ερώτησή μου. Λογική είναι, δεν είναι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ωραία, κύριε Λάππα, θα σας απαντήσει.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Εγώ είχα κερδίσει τα δικαστήρια το 2018. Τα είχα κερδίσει. Δεν θα έπαιρνα λοιπόν τα λεφτά που μου χρωστάγανε. Θα απέσυρα τη μήνυση και δεν θα έπαιρνα τα λεφτά. Τι συμβιβασμό ακριβώς να κάνω;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν ξέρω. Εσείς θα μου πείτε.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Όπως κατέθεσα στο roadmap ο συμβιβασμός ήταν ότι θα έμπαιναν στο αρχείο όλες οι υποθέσεις που παρανόμως είχαν ανοίξει εναντίον μας μέσω των ψευδοκαταγγελιών της ομάδας Φιλιππάκη στον συνεργάτη τους Παπαγγελόπουλο, το οποίο είχε φέρει σε πέρας η Τουλoupάκη, ο Τζούρας και ο Καλούδης. Δηλαδή, ζητάγανε από εμένα να μην τους πάρω τα λεφτά που μου επιδικάστηκαν...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: **Ωραία. Όλα αυτά τα ψεύδη της Τουλoupάκη, γιατί εσείς με όλα αυτά τα δεδομένα, τις καταγγελίες, πάτε να κάνετε συμβιβασμό;**

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): **Μα, σας εξηγώ. Υπήρχαν ανοικτές διαδικασίες. Τι δεν καταλαβαίνετε;**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεδικασμένα στα δικαστήρια.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: **Πιστεύετε ότι όλοι όσοι χειρίστηκαν την υπόθεση ήταν τα παιδιά του Παπαγγελόπουλου και ήταν μέλη της συμμορίας, γιατί πάτε σε έναν νέο συμβιβασμό; Αυτό είναι που ρωτάω.**

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Δεν ξέρω. Μήπως δεν το εξηγώ καλά, μήπως δεν με καταλαβαίνει κανείς; Σας εξηγώ ότι υπήρχαν ένα σωρό ποινικές διαδικασίες ανοικτές, οι οποίες είχαν προκληθεί από τις παράνομες πράξεις του Φιλιππάκη, του Τάρκα, της Παπαδάκου, της Τουλoupάκη, του Τζούρα, του Καλούδη, του Παπαγγελόπουλου και ερχόντουσαν και μου έλεγαν ουσιαστικά: «Αυτά που σου ανοίξαμε, θα στα κλείσουμε. Μην μας πάρεις τα λεφτά». Αυτό ήταν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μάλιστα.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Εγώ επειδή έχω και άλλα πράγματα να κάνω στη ζωή μου και επειδή τα λεφτά δεν μου λείπουν, ήμουν διατεθειμένος να μην πάρω τα χρήματά μου, προκειμένου να τελειώνω με αυτή την ιστορία, η οποία μου είχε φάει πέντε χρόνια από τη ζωή μου. Τι δεν καταλαβαίνετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ωραία. Εντάξει. Πάντως, δεν κολλάει λογικά.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Τι δεν κολλάει λογικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Εάν είχατε την ίδια γνώμη για όλα αυτά που λέτε σήμερα και το 2015 και το 2016 και το 2017, ένας που έχει κερδίσει και τις αποφάσεις και έχει απέναντί του ένα νοσηρό σύστημα, για το οποίο θεωρεί ότι είναι όλα άδικο αυτά εις βάρος του και είναι άδικο και εις βάρος των τριών σας, δεν θα πήγαινε να κάνει μια απόπειρα συμβιβασμού. Αυτό λέω. Δεν κολλάει. Εμείς οι δικηγόροι έτσι λέμε. Εσείς μπορεί να έχετε μια άλλη σκέψη.

Ο μάρτυρας αδυνατεί να τεκμηριώσει γιατί ο Φιλιππάκης χρειάστηκε την επικουρία Παπαγγελόπουλου στη δεύτερη κατηγορία δημοσιευμάτων, ενώ για τα πρώτα δημοσιεύματα αποδείχθηκε ότι τα έκανε ενώ δεν είχε καμία σχέση ο Παπαγγελόπουλος, μάλιστα μετά τα πρώτα επιχειρήθηκε αρχικά άλλη απόπειρα συμβιβασμού με παρέμβαση του γραφείου του τότε πρωθυπουργού Α. Σαμαρά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Άρα, έχουμε από το 2012 ως το 2013 δεκα οκτώ δημοσιεύματα και κάποια το 2014 κλπ., επί Κυβέρνησης Σαμαρά πάντα. Αυτά τα δημοσιεύματα του 2018, κύριε Μιωνή, τα οποία όπως είπατε πριν, έγιναν όλα από την ίδια συμμορία, μπορείτε να μου πείτε τι σχέση έχει ο Παπαγγελόπουλος;

ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Δεν γνωρίζω αν έχει σχέση ο Παπαγγελόπουλος. Εγώ δεν σας είπα ότι έχει σχέση ο Παπαγγελόπουλος με αυτά τα...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Αφού, κύριε Μιωνή, δεν έχει σχέση το 2012, το 2013 και το 2014 ο Παπαγγελόπουλος, γιατί να μην μπορεί ο Φιλιππάκης να εξακολουθεί να κάνει τα ίδια το 2015, το 2016 και το 2017 χωρίς τη βοήθεια κανενός άλλου πολιτικού προσώπου; Ή το 2012 και 2013 είχε άλλο πολιτικό πρόσωπο στήριγμα;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Όχι. Η εμπλοκή Παπαγγελόπουλου, όπως είπα και στην αρχική μου τοποθέτηση, ξεκίνησε το καλοκαίρι του 2015 και από τότε ξεκίνησε η εμπλοκή του Παπαγγελόπουλου, η οποία κατέληξε...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ναι, αλλά δεν μου εξηγείτε γιατί να χρειάζεται τη συνδρομή Παπαγγελόπουλου αφού από το 2012 κάνει τα ίδια.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Μα, δεν μιλάω για το 2012 και το 2013. Από την αρχή σας είπα ότι μιλάω από το καλοκαίρι του 2015. Εσείς γιατί μου μιλάτε για το 2012-2013;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Γιατί μόνος σας είπατε ότι το 2012 και το 2013 έχει μόνο δέκα οκτώ συκοφαντικά δημοσιεύματα.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Με ρωτήσατε, σας απάντησα. Δεν το είπα τώρα, το είπα από την αρχή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ούτε το 2012 ούτε το 2013. Είχε ανάγκη άλλου πολιτικού προσώπου το 2012, 2013 και 2014;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ποιος;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Ο Φιλιππάκης στηριζόταν πουθενά για να σας κάνει αυτήν την επίθεση;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Δεν με ενδιαφέρει πού στηριζόταν ο Φιλιππάκης.

Ο μάρτυρας καταθέτει και συνομολογεί εμπλοκή Σαμαρά στην πρώτη απόπειρα συμβιβασμού:

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μου το λέει και θα σας ρωτήσω επ' αυτού. Έγινε πράγματι προσπάθεια από το τότε πρωθυπουργικό περιβάλλον να συμβιβαστείτε με τον κ.Φιλιππάκη; Μια ερώτηση σας κάνω.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): **Να σας πω τι έγινε. Πήγε ο Φιλιππάκης παρακαλώντας τον Σαμαρά να με πείσει να αποσύρω τις αγωγές μου μέσω του Παπασταύρου.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Τις αγωγές τις δικές σας ή του Παπασταύρου;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): **Μισό λεπτό να απαντήσω. Τις αγωγές που είχα εγώ κάνει στο Φιλιππάκη, πήγε ο Φιλιππάκης και παρακαλούσε τον Σαμαρά να ζητήσει από τον Παπασταύρου να με επηρεάσει για να αποσύρω τις αγωγές.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: **Να μεσολαβήσει ο Παπασταύρου;**

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): **Ακριβώς, αυτό έγινε.**

Τι έγινε λοιπόν τώρα; Με παίρνει ο Σταύρος και μου λέει να το κάνουμε αυτό. Του λέω: «Με τίποτα. Εγώ με αυτούς τους τύπους all the way». Μετά από πολλές-πολλές συζητήσεις που είπε ο Σταύρος ότι θα εξασφαλίζω εγώ ότι δεν θα ξαναγίνει τίποτα κ.λπ. και δεν θα ξαναγράψουν και δεν θα κάνουν και δεν θα ράνουν και του είπα: «Εντάξει ρε Σταύρο για σένα, επειδή είμαστε αδερφικοί φίλοι, αφού μου το λες εσύ και επειδή ξέρω ότι είσαι δικηγόρα και επειδή θα φτιάξεις μια συμφωνία η οποία δεν θα μπορεί να σπάει, ΟΚ, προχώρα, να το κάνουμε να τελειώνουμε». **Κάνει ο Σταύρος λοιπόν τον συμβιβασμό με τον Φιλιππάκη και τον Τάρκα σε συνάντηση μεταξύ τους για να υπογράψουμε αυτόν τον συμβιβασμό στο δικαστήριο του Λονδίνου. Και τον υπογράφουμε. Και όπως είπα και πριν τελικά είχα εγώ δίκιο μετά από τρεις, τέσσερις μήνες τον σπάνε τον συμβιβασμό. Και του λέω του Σταύρου, στα έλεγα εγώ. Με τους φασίστες δεν μπορείς να κάνεις συμβιβασμό.**

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μάλιστα.

Μετά από συνεχείς υπεκφυγές ο Μιωνής δέχεται πλέον την αρμοδιότητα των Ελληνικών αρχών να ελέγξουν την εταιρεία του, και, επομένως, καταρρέει η επιχειρηματολογία ότι ο έλεγχος ήταν ουσιαστικά εκβιασμός με εγκέφαλο τον Παπαγγελόπουλο

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Να δώσει την απάντησή του αφού λάβει υπ' όψιν τη δική μου ερώτηση ανακεφαλαίωσης. Κύριε Μιωνή, η λίστα Λαγκάρντ έρχεται στην Ελλάδα τον Σεπτέμβριο του 2010.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Μάλιστα. Και αφορά ποια περίοδο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Η λίστα Λαγκάρντ έρχεται στην Ελλάδα το 2010, έχει εντός της και αναφέρεται στη λίστα Λαγκάρντ το αμοιβαίο ή τα αμοιβαία κεφάλαια που διαχειρίζεται η εταιρεία σας. Η εταιρεία σας!

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Η οποία ήταν εταιρεία μου μέχρι τον Φεβρουάριο του 2006. Μετά δεν ήταν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ωραία. Το 2010 που έρχεται στην Ελλάδα αυτή η λίστα...

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Δεν ήμουν καν στην εταιρεία τότε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: ...και αναφέρεται ο έλεγχος...

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Ναι, το έχω καταλάβει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: ...και αναφέρεται το αμοιβαίο κεφάλαιο, οι ελληνικές φορολογικές αρχές, οι δημοσιογράφοι ότι αυτή η εταιρεία που πλέον λέτε δεν σας ανήκει από το 2006, αν δεν κάνω λάθος...

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: ...έχει από το 2007, άρα και το 2010 που έρχεται η λίστα Λαγκάρντ στην Ελλάδα, έδρα στην Ελλάδα.

Σάμπυ Μιωνής (Μάρτυς): Το 2010 νομίζω ότι δεν είχε πια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ορίστε;

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Δεν νομίζω ότι είχε πια το 2010, νομίζω ότι την είχαν...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Είχε, όμως, από το 2007, λοιπόν, μέχρι ένα χρονικό όριο που μπορεί να ήταν το 2010 ή και λίγο νωρίτερα.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Η εταιρεία που μπήκε στον όμιλο EFG.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ωραία. Και εσείς τώρα...

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Μισό λεπτάκι, εταιρεία του ν. 89 είχε, δεν είχε έδρα στην Ελλάδα, κάνετε λάθος. Είχε branch office...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Όχι, δεν κάνω τίποτα λάθος, εσείς τα λέτε αυτά. Εγώ δεν τα ξέρω αυτά, τώρα το είπατε προηγουμένως. Απαντώ στον κύριο Πρόεδρο ότι είπατε ότι όταν αγοράστηκε από εσάς...

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Όχι, εγώ είμαι πολύ ακριβής, του ν. 89 είπα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Έδρα.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Όχι έδρα, branch, παράρτημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Παραρτήματα, παράρτημα. Άρα, είχε, τώρα μην παίζουμε με τις λέξεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Ραγκούση, το διευκρινίσαμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Μιωνή, όταν έχει λοιπόν παράρτημα η εταιρεία αυτή που διαχειρίζεται το αμοιβαίο που είναι μέσα στη λίστα Λαγκάρντ, όχι απλώς το ελληνικό δημόσιο και ο ελληνικός δημοσιογραφικός κόσμος έχει υποχρέωση να ελέγξει φορολογικά και από κάθε άλλη άποψη αυτή την εταιρεία και αυτό το αμοιβαίο κεφάλαιο, αλλά αν δεν το ελέγξει, αυτοί θα πάνε φυλακή, κύριε Μιωνή.

ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ (Μάρτυς): Μάλιστα, εντάξει.

ΣΧΟΛΙΟ: Τι ήρθε να καταθέσει και να μας πει ο κ. Μιωνής; Αυτά που είχε προσυμφωνήσει με τους συναδέλφους της πλειοψηφίας, κάτι που αποδείχθηκε από τις ερωτήσεις και απαντήσεις του μάρτυρα με τον Εισηγητή της ΝΔ και του ΚΙΝ.ΑΛ και την προ ολίγων ημερών αποκάλυψη του κ. Μιωνή διαλόγων του με τον Ν. Παππά που είχε κρυφά και παράνομα και σε κάθε περίπτωση χωρίς τη συναίνεση του συνομιλητή του καταγράφει ηλεκτρονικά, όμως τους διαλόγους αυτούς τους είχε ήδη προαναγγείλει απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις του ιδίου Εισηγητή της ΝΔ. Αβίαστο το ερώτημα: πως γνώριζε ο Εισηγητής της ΝΔ ότι ο κ. Μιωνής κατέχει παράνομα καταγεγραμμένες συνομιλίες του με τον Ν. Παππά; Από τις οποίες άλλωστε τίποτα το ουσιαστικά μεμπτό δεν προκύπτει σε βάρος του Δημ. Παπαγγελόπουλου, όμως παραμένει η βορβορώδης συμπεριφορά του μάρτυρα που καταγράφει χωρίς συναίνεση και γνώση συνομιλητή του υπουργό και επιχειρεί να ποδηγετήσει το πολιτικό και δικαστικό σύστημα της χώρας, πάντοτε βέβαια με την αλαστική βοήθεια της πλειοψηφίας και των κομμάτων τους, ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ, χωρίς να αντιλαμβάνονται τους κινδύνους απαξίωσης των θεσμών που εγκυμονεί μία τέτοια τακτική και στάση; Λησμονώντας βέβαια ότι ο μάρτυρας είχε και ...προηγούμενο, αφού το 2013 όταν Επιτροπή της Βουλής ερευνούσε το σκάνδαλο Λαγκάρντ και τον επισκέφθηκε στο Ισραήλ για να λάβει ένορκη κατάθεσή του, και κατά τη διάρκειά της επιχείρησε να καταγράψει παράνομα τις συνομιλίες του με τους Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου Ζωή Κωνσταντοπούλου και Γεώργιο Καλαντζή, μάλιστα στην ένορκη αυτή κατάθεσή του ο κ. Μιωνής αποκάλυψε και «ομολόγησε» ότι είχε έρθει σε επαφή με τον κ. Σαμαρά με την παρέμβαση και μεσολάβηση του κ. Παπασταύρου. Μάλιστα!!! Και επένδυσαν τα πάντα στην κατάθεση ενός ιδιώτη επιχειρηματία τον οποίο το μόνο που τον ενδιαφέρει(το κατέθεσε ρητά και πολλές φορές)είναι «να κοιτά τα δικά του επιχειρηματικά συμφέροντα», και μάλιστα όταν η απόπειρα «να τα βρει με τον Φιλιππάκη και Τάρκα» έχει γίνει επανειλημμένα στο παρελθόν, ακόμα και με την παρέμβαση του γραφείου του τότε πρωθυπουργό Α. Σαμαρά, αλλά και προσωπικό ενδιαφέρον του ιδίου κ. Σαμαρά, όπως ρητώς και σαφώς αναφέρει ο κ. Φιλιππάκης. Κατά τα άλλα οι απόπειρες συμβιβασμού που έγιναν μετά το 2015 έγιναν υπό το βάρος και τον εκβιασμό της συμμορίας Παπαγγελόπουλου!!!! «Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απωλέσαι. Αλλά και περαιτέρω: Ο μάρτυρας αρχικά επιβεβαιώνει έμμεσα την ηχογράφιση των συνομιλιών, τις οποίες παρουσίασε λίγο πριν η επιτροπή ολοκληρώσει τις εργασίες της, παρουσιάζει δε πλείστες αντιφάσεις. Σε ότι αφορά στην αρμοδιότητα των Ελληνικών Ελεγκτικών Αρχών να ελέγξουν την εταιρεία του στην Ελλάδα ενώ αρχικά αρνήθηκε στο τέλος δέχθηκε την αρμοδιότητα των Ελληνικών Αρχών. Σε ότι αφορά την Τουλουπάκη, η οποία δήθεν ζήτησε από τον Μεταξά 2 εκατομμύρια ευρώ για να μην εκδόσει σε βάρος του ένταλμα προσωρινής κράτησης, επικαλέσθηκε ως μόνο στοιχείο «ένορκες βεβαιώσεις των δικηγόρων του Μεταξά», ενώ τελικά και σ' αυτό το θέμα παραδέχθηκε ότι ήταν ποσό εγγύησης για να αποφευχθεί η προσωρινή κράτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΠΔ.

Τον κ. Μιωνή βέβαια διέψευσε ο Ν. Παππάς που κατέθεσε ως μάρτυρας στην Επιτροπή, αλλά και ο ίδιος ο αντιδίκος του Ι. Φιλιππάκης, ο οποίος με το από 5-3-2020 έγγραφό του προς την Επιτροπή διαφώτιζε το ιστορικό της αντιδικίας τους, αναφέροντας τα εξής:

«Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και Κύριοι,

Με όλο τον σεβασμό στην λειτουργία σας αλλά και με την πεποίθηση ότι οφείλετε να ερευνάτε την πραγματικότητα και την αλήθεια όσων σας κατατίθενται, σας αποστέλλω συνοπτικό χρονολόγιο της αντιδικίας του κ. Σ. Μιωνή με την εφημερίδα μας. Αποκλειστικός στόχος του εμφανιζόμενου ως "αδικούμενου" και "εκβιαζόμενου" κ. Σ. Μιωνή ήταν και είναι η φήμωση της "δημοκρατίας" και η οικονομική εξόντωσή μας. Την Τετάρτη 26 Φεβρουάριου 2020, ο κ. Σ. Μιωνής προέβη σε μια κατάθεση που βρίθει από ψεύδη και παραπλανητικά στοιχεία. τα οποία χωρίς καμία αιδώ, δεν δίστασε να καταθέσει σε ένα τόσο σημαντικό όργανο, όπως η εξεταστική επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων της οποίας είστε μέλη.

Αναλυτικά σας παραθέτω τα εξής γεγονότα:

- 1. 11 Δεκεμβρίου 2012, ώρα 20:30:** Συνάντησή μου με τον τότε πρωθυπουργό κ. **Αντώνη Σαμαρά στο Μ. Μαξίμου**, παρουσία του κ. **Αλ.Τάρκα**. Εκεί μας ζητήθηκε πειστικά να μην *"γράφουμε τίποτα για τις υποθέσεις των κ.κ. Σταύρου Παπασταύρου, Σάμπυ Μιωνή και Αγγέλου Μεταξά, για ένα διάστημα 2-3 μηνών."* Μετά το διάστημα αυτό ο κ. Σαμαράς μας εκμυστηρεύτηκε ότι *"είχε σκοπό να τον απομακρύνει από το επιτελείο του γιατί γνώριζε τις δραστηριότητές του"*. Από ένα σημείο και μετά, στην συνάντηση συμμετείχε και ο διευθυντής του Γραφείου Τύπου του Πρωθυπουργού, κ. Γιώργος Μουρούτης.
- 2. 11 Ιουνίου 2013:** Ο κ. Σ. Μιωνής ασκεί αγωγή για μία σειρά αποκαλυπτικών δημοσιευμάτων της "δημοκρατίας" στο Λονδίνο, δωσιδικία την οποία επιλέγει προφασιζόμενος επιχειρηματική δραστηριοποίησή του στην Μ. Βρετανία.
- 3. 5 Ιουλίου 2013, ώρα 10:30:** Προσκαλούμαι πάλι στο Μέγαρο Μαξίμου, με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού κ. **Αντώνη Σαμαρά**. Φοβούμενος για τον θόρυβο που θα ξεσπάσει από την αντιδικία με τον σύμβουλό του κ. Παπασταύρου και τους κ.κ. Σ. Μιωνή και Α. Μεταξά, **επιμένει να συμβιβαστώ μαζί τους**.
- 4. 4 Σεπτεμβρίου 2013, ώρα 20:15:** Νέα συνάντηση με τον κ. Στ. Παπασταύρου.
- 5. 13 Νοεμβρίου 2013:** Υπογράφεται "συμφωνία σιωπής" ("settlement agreement) που προέβλεπε *"εκατέρωθεν αποχή από αγωγές και δημοσίευση του ονόματος του κ. Σ. Μιωνή και μελών της οικογένειάς του"*. Το κείμενο εστάλη από την πλευρά Μιωνή. Θέσαμε μία σειρά τροποποιήσεων αλλά η μόνη τροποποίηση που έγινε δεκτή ήταν ότι από την συμφωνία, εξαιρείται η δημοσιότητα σε περίπτωση εμπλοκής του κ. Σ. Μιωνή ή μελών της οικογένειάς του σε δικαστική προδικασία ή διαδικασία.
- 6. 22 Ιουλίου 2014:** Ο κ. Σάμπυ Μιωνής προσφεύγει στα Βρετανικά δικαστήρια για "παραβίαση της συμφωνίας σιωπής" (breach of settlement agreement). Ο ισχυρισμός του στηρίχθηκε σε έμμεση αναφορά στο όνομά του, σύμφωνα με τον ίδιο και μαρτύρων του (οι περισσότεροι συγγενείς ή/και συνεργάτες του). Επρόκειτο για αόριστη (όχι ονομαστική) αναφορά, λόγω εμπλοκής του στην εταιρεία του κ. Δ. Τζιώτη, "Blue Riviera". Η εταιρεία αυτή εμπλέκετο σε σκάνδαλο πλαστών εγγυητικών των Lloyds, σύμφωνα με ανακοίνωση

του τότε Υφυπουργού Ανάπτυξης κ. Νότη Μηταράκη και της Οικονομικής Αστυνομίας (19 Ιουνίου 2014).

7. **5 Δεκεμβρίου 2014:** Απορρίπτεται πρωτόδικα η προσφυγή του κ. Σ. Μιωνή για την "παραβίαση της συμφωνίας σιωπής". Ταυτόχρονα καταδικάζεται στην πληρωμή των αντίστοιχων δικαστικών δαπανών.
8. **9 Ιανουάριου 2015:** Ο κ. Σ. Μιωνής προσφεύγει σε δεύτερο βαθμό κατά της απορριπτικής απόφασης της 5ης Δεκεμβρίου 2014.
9. **8 Απριλίου 2015:** Προσφυγή του κ. Α. Μεταξά, συνεταίρου των κ.κ. Σ. Μιωνή και Στ. Παπασταύρου, στα Ελβετικά δικαστήρια για τα δημοσιεύματα της "δημοκρατίας".
10. **24 Νοεμβρίου 2015, ώρα 12:00:** Προσκαλούμαι από τον Υπουργό Επικράτειας κ. Ν. Παππά, στο Μέγαρο Μαξίμου, με σκοπό τον συμβιβασμό με τον κ. Σ. Μιωνή, **κατόπιν, όπως μου δήλωσε, «παρεμβάσεως-παρακλήσεως ανώτατων ισραηλινών αξιωματούχων».** Εξέφρασα την θετική μας διάθεση παρά το γεγονός ότι είχαμε δικαιωθεί, σε πρώτο βαθμό. Η πρωτοβουλία του κ. Ν. Παππά δυναμιτίστηκε από τον κ. Σ. Μιωνή, την αμέσως επόμενη μέρα, με συνέντευξή του σε διαδικτυακό ιστότοπο.
11. **2 Απριλίου 2016, ώρα 10:00:** Νέα προσπάθεια συμβιβασμού με συνάντηση στο δικηγορικό γραφείο του κ. Α. λ. Λυκουρέζου, με πρωτοβουλία του ιδίου ως δικηγόρου της οικογένειας Μεταξά. Η συνάντηση γίνεται με την παρουσία του κ. Αλ. Τάρκα και του ισραηλινού δικηγόρου κ. Z. Barak, εκπροσώπου του κ. Σ. Μιωνή. Λίγες μέρες μετά ο ισραηλινός δικηγόρος ενημερώνει τον κ. Αλ. Λυκουρέζο για το ναυάγιο και αυτής της προσπάθειας συμβιβασμού.
13. **15 Σεπτεμβρίου 2016:** Απορρίπτεται η προσφυγή του κ. Α. Μεταξά στα Ελβετικά δικαστήρια και καταδικάζεται στην πληρωμή των δικαστικών δαπανών.
14. **2 Νοεμβρίου 2016, ώρα 11:00:** Συνάντηση για νέα προσπάθεια συμβιβασμού στα γραφεία της V+O, ιδιοκτησίας κ. Θ. Βαρβιτσιώτη, με πρωτοβουλία της πλευράς Σ. Μιωνή, Α. Μεταξά και Στ. Παπασταύρου. Η συνάντηση γίνεται με την παρουσία του κ. Αλ. Τάρκα και του νομικού μας συμβούλου κ. Μ. Μαργωμένου, του Ισραηλινού δικηγόρου κ. YuvaII Sasson και της εκπροσώπου του κ. Μιωνή, κας. Gilia Tamir Raik. Στο πρώτο μέρος της συνάντησης επέρχεται, καταρχήν, συμφωνία. Μετά την μεσημεριανή διακοπή της πολύωρης συνάντησης, ζητείται αναβολή της διαδικασίας με αίτημα της πλευράς Σ. Μιωνή.
15. **2 Δεκεμβρίου 2016:** Αποστολή σχεδίου συμφωνητικού συμβιβασμού από τον δικηγόρο κ. Y. Sasson, με βάση την συνάντηση της 2ας Νοεμβρίου 2016. Στο σχέδιο προβλέπεται ρητά μόνο πληρωμή ποινικής ρήτρας σε περίπτωση παραβίασής του. Όσον αφορά στα δικαστικά έξοδα, προβλέπεται ότι κάθε πλευρά θα καταβάλει τα δικά της. Το συμφωνητικό δεν υπογράφεται εξαιτίας υπαναχώρησής του κ. Σ. Μιωνή.
16. **27 Ιουλίου 2017:** Εκδίδεται απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου στην Μ. Βρετανία, όπου διαπιστώνεται "παραβίαση της συμφωνίας σιωπής" και καταδικάζεται η πλευρά μας με αντίστοιχη πληρωμή δικαστικών δαπανών αρχικώς ποσού 278.305€. Είναι η πρώτη απόφαση όπου προβλέπεται πληρωμή ποσού δικαστικών δαπανών αποκλειστικά!
17. **19 Οκτωβρίου 2017:** Με αυθαίρετη επιλογή νέας διαδικασίας εκτελέσεως (που είχε συμπεριληφθεί σε ευρωπαϊκή οδηγία για υποθέσεις όμως μετά την 1.1.2015), ο κ. Σ. Μιωνής επιβάλει συντηρητική και στην συνέχεια αναγκαστική κατάσχεση σε όλους τους τραπεζικούς

λογαριασμούς της εταιρείας και τους προσωπικούς όλων των εμπλεκομένων, στις εισπράξεις στο Πρακτορείο Διανομής Τύπου, εις χείρας τρίτων άνω των 30 πελατών της εταιρείας καθώς και σε προσωπικά ακίνητα και κινητά περιουσιακά στοιχεία. Αποκλειστικός στόχος να επέλθει οικονομική ασφυξία και ουσιαστικά να κλείσει η εφημερίδα μας.

18.18 Μαρτίου 2018: Μετά από εμπλοκή εκπροσώπων των 2 πλευρών υπογράφεται ιδιωτικό συμφωνητικό συμβιβασμού. Το συμφωνητικό απεστάλη από τον κ. Σ. Μιωνή μέσω εκπροσώπου του, σε εμάς ως έτοιμο κείμενο χωρίς δυνατότητα διαπραγμάτευσης ή οποιοσδήποτε αλλαγής, ή/και προσθήκης. Στο συμφωνητικό αναφέρθηκαν διάφορα στάδια (τα οποία διατύπωσε αποκλειστικά ο κ. Σ. Μιωνής) αλλά και συγκεκριμένες υποχρεώσεις και των δυο πλευρών, με ύπαρξη επιταγής εγγύησης για την δική μου πλευρά την οποία παρέλαβε ο κ. Σ. Μιωνής. Ο εκπρόσωπός του, το όνομα του οποίου είναι στη διάθεσή σας, μπορεί να πιστοποιήσει τα γεγονότα! Το συμφωνητικό υπεγράφη κατόπιν της ασφυκτικής οικονομικής πίεσης και της αδυναμίας πληρωμών στην οποία είχαμε περιέλθει. Οι υπογραφές όλων των μερών πιστοποιήθηκαν αρμοδίως. Τήρηση όλων των συμφωνηθέντων στην Ελληνική Επικράτεια μέχρι τον Φεβρουάριο 2020, με εκατέρωθεν αναβολή όλων των δικαστηρίων.

19. 20 Μαρτίου 2018: Επιστολή Άγγλων δικηγόρων κ. Σ. Μιωνή (γραφείο Mishcon De Reya) που επιβεβαιώνει διαδικασία συμβιβασμού.

20. 15 Μαΐου 2018, ώρα 13:00: Συνάντηση στο γραφείο του τότε Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, κ. Ν. Παππά, παρουσία του Αναπληρωτή Υπουργού Δικαιοσύνης, κ. Δ. Παπαγγελόπουλου, του εκπροσώπου του κ. Σ. Μιωνή, εμού και τρίτου προσώπου που λειτουργούσε ως εγγυητής του συμβιβασμού. Θέμα η τήρηση των εκατέρωθεν δεσμεύσεων του συμβιβασμού, *"λόγω ενδιαφέροντος"*, κατά δήλωση κ. Ν. Παππά, *"ισραηλινών αξιωματούχων"*.

21. 23 Απριλίου 2019: Νέα παραβίαση του ιδιωτικού συμφωνητικού της 18ης Μαρτίου 2018 με προσφυγή του κ. Σ. Μιωνή στην Ισραηλινή Δικαιοσύνη. Αίτημα η αποζημίωσή του από την εφημερίδα και ημάς με ποσόν 3,0 εκ. ευρώ περίπου, για *"δυσφήμιση, αντισημιτικές πράξεις και σύσταση εγκληματικής οργάνωσης που δρούσε σύμφωνα με τα συμφέροντα του κ. Μ. Βορίδη*.

22. 13 Μαΐου 2019: Απορρίπτεται η δυνατότητά του να ασκήσει αγωγή ή/και μήνυση εναντίον μας, στα Ισραηλινά Δικαστήρια. **26 Ιουνίου 2019:** Ο κ. Σ. Μιωνής παραβιάζει εκ νέου το ιδιωτικό συμφωνητικό της 18ης Μαρτίου 2018 και προσφεύγει στα Βρετανικά δικαστήρια για την διαδικασία καθορισμού και επικύρωσης τελικού συνολικού ποσού δικαστικών δαπανών, για όλες τις βαθμίδες εκδίκασης.

23. 12 Σεπτεμβρίου 2019 : Στα πλαίσια της διαδικασίας καθορισμού τελικού συνολικού ποσού δικαστικών δαπανών, δεχόμαστε πρόταση από τον κ. Σ. Μιωνή για τελική συμφωνία καταβολής ποσού διακοσίων εξήντα χιλιάδων λιρών (260.000). Την αποδεχόμαστε με την προϋπόθεση της καταβολής σε δόσεις. Αρνείται ζητώντας καταβολή μετρητοίς όλου του ποσού.

24. 24 Φεβρουάριον 2020: Απόφαση έκδοσης καταβολής από μέρους μας συνολικών δικαστικών δαπανών τριακοσίων δεκατεσσάρων χιλιάδων λιρών (314.000) περίπου. Αυτό είναι το τελικό οριστικό και μοναδικό ποσόν που μας έχει επιδικασθεί. Αφορά αποκλειστικά δικαστικές δαπάνες

Με την αναλυτική αναφορά των σταδίων της πολύχρονης αντιδικίας, αντιλαμβάνεσθε

ότι καμία σχέση δεν υπάρχει με παρεμβάσεις στην δικαιοσύνη. Πρόκειται για την ιδιωτική αντιδικία μεταξύ μιας ανεξάρτητης ελληνικής εφημερίδας και ενός επιχειρηματία που προσπαθεί εδώ και επτά χρόνια να την φимώσει!

Πιστεύω ότι με το παρόν υπόμνημα, βοηθούμε τον ρόλο σας ως εκπροσώπων του Ελληνικού λαού και ως εισαγγελέων για της αλήθειας και των πραγματικών στοιχείων και περιστάτικών.

Τέλος, θα ήθελα να σας επισημάνω ότι ο ρόλος μου ως εκδότη τεσσάρων ημερησίων εφημερίδων μεγάλης κυκλοφορίας και εγκυρότητας, είναι η υπηρετήση της ανεξάρτητης ενημέρωσης και πληροφόρησης και μόνο! Διατελώ στην διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση και τεκμηρίωση όσων σας αναφέρω».

Ασφαλώς η εκδοχή Φιλιππάκη ουδεμία σχέση έχει με όσα ο κ. Μιωνής κατέθεσε στην Επιτροπή μας, και στο σύνολό τους διαψεύδονται όλα όσα ο μάρτυρας καταλογίζει σε Εισαγγελείς, Δικαστές και πολιτικούς ότι τον καταδιώκουν, τον ίδιο και τους «φίλους» του, το μόνο που υπάρχει είναι μία συνήθης διαφορά ιδιωτών για την οποία ήδη από το 2012 έγιναν επανειλημμένες προσπάθειες συμβιβαστικής επίλυσής του συνόλου των διαφορών τους, μάλιστα ακόμα και με επανειλημμένες διαμεσολαβήσεις του γραφείου, αλλά και του ιδίου, τότε πρωθυπουργού κ. Σαμαρά. Όμως οι ισχυρισμοί του ιδιώτη μάρτυρα κ. Μιωνή διαψεύδονται και από την ακολουθήσασα κατάθεση του Ν. Παππά, παρόντος σε μία ακόμα απόπειρα συμβιβασμού των δύο πλευρών *«κατά επιθυμία και των Ισραηλινών Αρχών»*. Ας δούμε όμως και τα σημαντικότερα σημεία της κατάθεσης του κ. Παππά:

15. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΠΑ

Είναι από τις ελάχιστες καταθέσεις στον όγκο των καταθέσεων της Επιτροπής, όπου ένας μάρτυρας καταθέτει για την κατηγορία που κυρίως διερευνά η Επιτροπή δηλ. για τις δραστηριότητες του Δ. Παπαγγελόπουλου. Απαντά με πειστικό τρόπο, κατ' αρχάς, για την παρουσία του Παπαγγελόπουλου στην α' συνάντηση στο Μέγαρο Μαξίμου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Καταρχήν είπατε γιατί συμμετείχε ο κ. Παπαγγελόπουλος. Είπατε κατ' αξίωση του Μιωνή και δώσατε μια ερμηνεία, για να μπορεί να επηρεάζει τον Φιλιππάκη που γνώριζε λίγους μήνες πριν. Εκεί αντιληφθήκατε εσείς -αυτό είναι αντιληπτό στον καθένα που παρευρίσκεται- ποιος μπορεί να έχει μια στάση εκβιαστική απέναντι σε έναν άλλον; Αυτό ήταν έκδηλο ότι αφορούσε τον κ. Παπαγγελόπουλο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Μάρτυς): Να σας πω. Ο Παπαγγελόπουλος δεν εκβίαζε σε καμία των περιπτώσεων. Δεν ξέρω και αν πρέπει να χρησιμοποιήσουμε αυτό τον όρο, αλλά θέλω να αντιληφθείτε λίγο το πλαίσιο το χρονικό και το πολιτικό μέσα στο οποίο γίνεται η συγκεκριμένη συνάντηση. Η συγκεκριμένη συνάντηση είναι περίπου δεκαπέντε μέρες μετά την επίσκεψη στο Ισραήλ στην οποία και εγώ συμμετέχω και τεκμαίρεται...

Περαιτέρω διαψεύδει κατηγορηματικά περί κυκλώματος Παπαγγελόπουλου

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΠΠΑΣ: Πάμε στις επόμενες ερωτήσεις. Θεωρώ πάρα πολύ σοβαρό αυτό που θα σας ρωτήσω τώρα και είναι ίσως το σοβαρότερο απ' όλα όσα κατέθεσε ο κ. Μιωνής, μαζί με αυτό που σας ανέφερε για το συμφωνητικό ο κ. Πλεύρης. Δηλαδή, τι είπε ο

κ. Μιωνής; Είπε ότι εσείς είχατε αναφέρει σε κάποιους είτε εντός είτε εκτός της χώρας ότι δήθεν ο Παπαγγελόπουλος έχει δικούς του ανθρώπους στη Δικαιοσύνη, με δική του ατζέντα, διαφορετική ή ίσως και αντίθετη με την κυβερνητική και μπορούσε έτσι να λειτουργεί και να οργανώνει ένα παραδικαστικό κύκλωμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Δεν έχει συμβεί ποτέ αυτό. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Αυτό, κύριε Παππά, είναι πάρα πολύ σοβαρό. Το είπε ο κ. Πλεύρης και σ' αυτό πρέπει να είστε κάθετος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Δεν έχει συμβεί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Εάν είχατε τέτοια αίσθηση, πείτε το ότι υπήρχε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Με έχετε ρωτήσει και εσείς και ο κ. Πλεύρης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Επέμενε ο κ. Πλεύρης πολύ σ' αυτήν την ερώτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Βεβαίως, επέμενε και καλώς έκανε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Και είναι πολύ σοβαρό ζήτημα, όπως αντιλαμβάνεστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Ήρθα εδώ, για να καταθέσω. Τέτοια πράγματα δεν έχουν ειπωθεί. Είμαι σαφής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Μάλιστα.

Σε άλλο σημείο της κατάθεσής του επανέρχεται στον αρχικό ισχυρισμό του περί του λόγου συμμετοχής του Παπαγγελόπουλου στην συνάντηση

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Κύριε Παππά, αντέχει σε οποιαδήποτε λογική η κυβέρνηση του Ισραήλ να επικοινωνήσει με κάποια ανώτερα στελέχη της ελληνικής κυβέρνησης και να πει: «Κάντε τον θεματοφύλακα ή βρείτε μία λύση μεταξύ μιας ιδιωτικής και μόνο διαφοράς, που αφορά έναν υπήκοο ισραηλινό» και μπορεί και να υπηρετεί κάπου στο κράτος αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Δεν θα είχε καμία λογική, δεν θα είχαμε καμία ενασχόληση. Επαναλαμβάνω, κύριε Γκιόλα, ότι ο κ. Μιωνής έχει εμφανιστεί σε ελληνικά μέσα ενημέρωσης ως εκπρόσωπος του ισραηλινού στρατού και, μάλιστα, σε πάρα πολύ κρίσιμες στιγμές και διατηρεί και μία θέση στο ισραηλιτικό πρακτορείο, μία κρίσιμη υπηρεσία για το κράτος του Ισραήλ, η οποία λειτουργεί υπό την αιγίδα του πρωθυπουργού της συγκεκριμένης χώρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Εσείς είστε γνώστης κάποιων δημοσιευμάτων που προσπαθούσαν να αναμίξουν τον Μιωνή και να τον εμπλέξουν, ότι δήθεν ζητάει προστασία ή προσπαθεί να οχυρωθεί ή να εφοδιαστεί με «όπλα», με επιχειρηματολογία ότι βάλλεται από την ελληνική δικαιοσύνη ή από κάποια Μέσα για το ότι είναι οι Ισραηλίτης και πιθανόν να θέλει να εκμεταλλευτεί μία περιρρέουσα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Θα σας απαντήσω το εξής. Ο ισχυρισμός ότι υπήρξε οποιαδήποτε υποψία, ότι υπήρχαν ελατήρια αντισημιτισμού, ειδικά στη δική μας διακυβέρνηση, είναι απολύτως αναληθές, ανακριβές και δεν έχει καμία απολύτως βάση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Στη συζήτηση που έγινε την πρώτη φορά το 2016 αναφέρθηκε ο κ. Μιωνής πάνω σε τέτοια γεγονότα, σε τέτοια συμβάντα ή σε αυτά που μόλις προηγουμένως είπατε και τα έχετε αποδοκιμάσει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Ο κ. Μιωνής ανέπτυξε το δικό του σκεπτικό, το οποίο έχει αυτή τη λεπτή «κόκκινη γραμμή» που το διατρέχει, η οποία λέει ότι είναι στοχοποιημένος λόγω της καταγωγής του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ποιοι άλλοι ήταν παρόντες στην συγκεκριμένη...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Ο κ. Παπαγγελόπουλος και ο κ. Μιωνής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ο κ. Μιωνής ήταν εκείνος που ζήτησε την παρουσία του κ. Παπαγγελόπουλου;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Ο κ. Μιωνής ζήτησε την παρουσία του κ.

Παπαγγελόπουλου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Γιατί τον επέλεξε; Τι πιστεύετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Πιστεύω ότι τον επέλεξε διότι στη δική του αφήγηση και στη δική του πρόσληψη των πραγμάτων και αντίληψη των πραγμάτων ο κ. Παπαγγελόπουλος ήταν κομμάτι ενός σχεδίου υποτίθεται, το οποίο τον είχε στοχοποιήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Εκεί ευθέως του είπε ότι «εσύ ευθέως ενέχεσαι κάπου σε τέτοια διαδικασία;».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Ανέπτυξε όλο του το σκεπτικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Αυτό ο κ. Παπαγγελόπουλος το αρνήθηκε; Το αποδέχτηκε; Έκανε οποιαδήποτε αρνητική κρίση;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΙΑΣ (Μάρτυς): Ο κ. Παπαγγελόπουλος, όπως έχω πει και στις προηγούμενες ερωτήσεις των συναδέλφων, έρχεται εκεί κατόπιν δικής μου παράκλησης και γίνεται η συνάντηση δύο εβδομάδες μετά τη συνάντηση στο Ισραήλ. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι αυτός που είχε και παρουσίαζε εαυτόν ως το ισχυρό μέρος μιας συζήτησης ήταν ο κ. Μιωνής. Δεν ήταν ο κ. Παπαγγελόπουλος. Δόθηκαν και εκεί διαβεβαιώσεις και από μέρους μου ότι δεν υπάρχει κανένα θέμα απολύτως στοχοποίησης, πόσο μάλλον ευδοκίμησης φαινομένων αντισημιτισμού.

ΣΧΟΛΙΟ: Αποδείχθηκε πλήρως ο ισχυρισμός του περί θεσμικής πρωτοβουλίας στα πλαίσια της καλής συνεργασίας μεταξύ των κρατών Ισραήλ & Ελλάδας. Επίσης, αποδείχθηκε ότι το έτος 2013 ο Α. Σαμαράς είχε προχωρήσει σε ανάλογη πρωτοβουλία, η οποία δεν ευδοχώθηκε. Αρνήθηκε πλήρως την ύπαρξη «κυκλώματος Παπαγγελόπουλου» στην Ελληνική Δικ/νη καθώς και την ύπαρξη αντισημιτικού κλίματος στην χώρα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Μετά την εξέταση Μιωνή και Παππά και αφού ήδη είχε προαναγγελθεί από Βουλευτές της πλειοψηφίας προέκυψε ότι ο πρώτος είχε καταγράψει συνομιλία του με τον δεύτερο χωρίς τη συναίνεσή και τη γνώση του. Για το ζήτημα αυτό της «υποκλοπής» λεκτέα τα εξής:

**ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑ ΤΗ
ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 86 ΣΥΝΤ.**

Σύμφωνα τόσο με το άρθρο 19 παρ. 3 του Συντ. όσο και με το άρθρο 177 παρ. 2 ΚΠΔ η αξιοποίηση των αποδεικτικών μέσων που είναι αποτέλεσμα παράνομων πράξεων, όπως η παραβίαση του απορρήτου της προφορικής συνομιλίας, εν αγνοία και χωρίς τη ρητή συναίνεση του συνομιλητή του (άρθρα 370^Α Π.Κ.), η χωρίς δικαίωμα επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 38 ν. 4624/2019) κλπ, είναι απαγορευμένη στο δίκαιό μας (Βλ.αντί άλλων σχετ. Παπαδόπουλος Ν. σε Άρθρο 19, Σύνταγμα, Κατ' άρθρον ερμηνεία, επιμ. Φ. Σπυρόπουλος/ Ξ. Κοντιάδης/ Χ. Ανθόπουλος/ Γ. Γεραπετρίτης, 2017, σελ. 488επ.).

Εξαίρεση από αυτό τον κανόνα νοείται μόνο στις περιπτώσεις που δεν ικανοποιείται ο προστατευτικός σκοπός των αποδεικτικών απαγορεύσεων, δηλ. όταν μέσω της προσαγωγής πρόσφορου και αναγκαίου αποδεικτικού μέσου (βλ. σχετ. ΑΠ 653/2013) πρόκειται να αποδειχθεί η αθωότητα αδικώς κατηγορηθέντος προσώπου και συνεπώς πρόκειται για περίπτωση προστασίας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας (βλ. ενδεικτ. Ανδρουλάκης Ν., Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης, 2012, σελ. 211, Δαλακούρα Θ., Απαγορευμένα αποδεικτικά μέσα: δογματικές βάσεις για τη θεμελίωση των αποδεικτικών απαγορεύσεων στην ποινική δίκη, ΠοινΧρ1996, σελ. 321επ.). **Είναι προφανές ότι όταν στον καταγραφόμενο με παράνομα τεχνικά μέσα ουδέν προσάπτεται, αλλά και όταν στον καταγράφοντα με αυτά τα παράνομα μέσα ουδέν αποδίδεται ως κατηγορία που να είναι συναφής με την καταγραφόμενη συζήτηση, δεν υφίσταται περίπτωση προστασίας αδικώς κατηγορηθέντος προσώπου.**

Η δε διάταξη του άρθρου **14 ν. 4637/2019** δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής ήδη γιατί, όπως έχει ειδικά για αυτή επισημανθεί, είναι αντισυνταγματική, ως ευθέως ερχόμενη σε αντίθεση με το άρθρο 19 παρ. 3 Συντ. (βλ. ειδικά για το ζήτημα Σπ. Βλαχόπουλος, Σύνταγμα και παράνομα αποδεικτικά μέσα, σε <https://www.constitutionalism.gr/sintagma-kai-paranoma-apodeiktika-stoixeia/>). Έχει, εξάλλου, επαρκώς εξηγηθεί, από τον ίδιο τον Πρόεδρο της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής για το νέο ΚΠΔ, Δαλακούρα (βλ. σχετ. Ο Νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Β' έκδοση, 2020, σελ. 151) ότι «υπό το βάρος της συνταγματικής αυτής ρύθμισης [ενν. το άρθρο 19 παρ. 3 Συντ.], εξάλλου, η νομοπαρασκευαστική επιτροπή κατέληξε στην πρόταση κατάργησης –που αποτυπώθηκε στη μεταβατική διάταξη του άρθρου 586 περ. η' του ισχύοντος κώδικα- του άρθρου 65 Ν. 4356/2015 [...] Όπως αιφνιδίως, ωστόσο, και χωρίς γνώση των μελών της Αναθεωρητικής Επιτροπής του νέου ΚΠΔ, εισήχθη στο Σχέδιο Νόμου και νομοθετήθηκε με το άρθρο 14 Ν. 4637/2019 η εξαίρεση της εφαρμογής του άρθρου 177 παρ. 2 ΚΠΔ στις περιπτώσεις πράξεων κακουργηματικού χαρακτήρα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος και του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς. Πρόδηλο καθίσταται, μετά ταύτα, ότι η ρύθμιση αυτή του άρθρου **14 Ν. 4637/2019** επαναφέρει τις αντιρρήσεις αντισυνταγματικότητας που συνόδευαν την προηγούμενη ανάλογη διάταξη». Άρα, κοινή αντίληψη στη θεωρία του ποινικού δικαίου είναι η αντισυνταγματικότητα της διάταξης αυτής, ενώ αναδεικνύεται ότι λόγοι πολιτικής σκοπιμότητας, που δεν αφορούσαν την καταπολέμηση της οικονομικής εγκληματικότητας και της διαφθοράς, οδήγησαν στην ψήφιση της σχετικής διάταξης τον Νοέμβριο του 2019, περισσότερο από 1 μήνα μετά την έναρξη των εργασιών της παρούσας Επιτροπής.

Όμως, πέραν της αντισυνταγματικότητας της διάταξης του άρθρου **14 Ν. 4637/2019**, υφίστανται και άλλοι λόγοι που δεν επιτρέπουν να ληφθεί υπόψη στην προκειμένη περίπτωση, δηλ. από Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή που διενεργεί προκαταρκτική εξέταση. Σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη η νόμιμη χρήση αυτού του υλικού περιορίζεται από το νόμο στο στάδιο «**κατά την παραπομπή και τη δίκη**». Όμως, καμία διαδικασία δεν έχει ανοίξει εναντίον του καταγραφόμενου στο αποδεικτικό μέσο, και άρα δεν εκκρεμεί οποιαδήποτε κατηγορία εναντίον του. Άλλωστε, η διαδικασία που εκκρεμεί στην Ειδική Επιτροπή της Βουλής για τον αναπληρωτή υπουργό δικαιοσύνης είναι προκαταρκτική εξέταση, απέχουσα διαδικαστικά από το να συνδέεται με την παραπομπή και τη

δίκη, που εκκινούν μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης, κατά την ανάκριση και έως την ολοκλήρωση της ακροαματικής διαδικασίας.

Εξάλλου, τα εγκλήματα που μπορεί να αφορά η χρήση παράνομου αποδεικτικού μέσου κατ' άρθρο 14 Ν. 4637/2019 είναι τα κακουργήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς. Όμως, εν προκειμένω, αφενός κανένα έγκλημα δεν αποδίδεται στον ίδιο τον καταγραφόμενο, ενώ και τα εγκλήματα που ερευνά η Ειδική Επιτροπή της Βουλής σε σχέση με τον αναπληρωτή υπουργό δικαιοσύνης δεν έχουν προσδιοριστεί οριστικά, αφού αυτό θα γίνει μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης. Η εξουσιοδότηση, πάντως, που έχει η Ειδική Επιτροπή της Βουλής από την Ολομέλεια της Βουλής, δεν αφορά μόνο κακουργήματα, αλλά και πλημμελήματα. Όμως, κανένα από τα διερευνώμενα εγκλήματα που σκοπεύεται να στοιχειοθετηθούν μέσω του συγκεκριμένου αποδεικτικού υλικού δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα των δυο παραπάνω εισαγγελικών αρχών, αφενός γιατί δεν στρέφονται κατά της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ. 3 ν.ΚΠΔ, και αφετέρου γιατί **κατά ρητή πρόβλεψη του άρθρου 35 παρ. 3 ν.ΚΠΔ οι πράξεις που τελούνται από μέλη της κυβέρνησης και διερευνώνται κατά τη διαδικασία του άρθρου 86 παρ. 1 Συντ. ρητά εξαιρούνται από την αρμοδιότητά του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς και υπάγονται στην αρμοδιότητα της Βουλής.** Έτσι, για τις πράξεις που δεν στρέφονται κατά του εννόμου αγαθού της περιουσίας του δημοσίου και για τις πράξεις που έχουν συμπεριληφθεί στο κατηγορητήριο, ως είχε αρχικά και ως έχει και μετά τη διεύρυνσή του με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, δεν είναι δυνατή η αξιοποίηση οποιουδήποτε υλικού που προέρχεται από παράνομη πράξη.

Νωρίτερα, από όλους στην Ειδική Επιτροπή της Βουλής, φαίνεται, άλλωστε, ότι είχε το σχετικό υλικό ένα τουλάχιστον από τα μέλη της Επιτροπής, ο κ. Αθ. Πλεύρης. Αφού κατά την κατάθεση του κ. Ν. Παππά τον Μάρτιο του 2020, δηλ. πολύ καιρό πριν την υποβολή του απομαγνητοφωνημένου υλικού στην Επιτροπή, είχε την ευχέρεια να θέτει προς τον τελευταίο ερωτήσεις που, ναι μεν παρερμηνεύουν το υλικό και το πλαίσιο της συζήτησης, αλλά δείχνουν σήμερα την τότε σαφή ύπαρξη γνώσης για την ύπαρξη του υλικού. Η πλειοψηφία της Επιτροπής δεν έχει μέχρι σήμερα διαφυλάξει ούτε τα ελάχιστα προσχήματα αμεροληψίας και αντικειμενικότητας, αλλά η οφθαλμοφανής αυτή μεθόδευση θέτει ζητήματα ευθύνης τόσο του κ. Πλεύρη για αποσιώπηση λόγου εξαίρεσης (άρθρο 254 Π.Κ.), ενισχύοντας τα αιτήματα εξαίρεσής του, όσο και του μάρτυρα που το προσκόμισε στην επιτροπή και φαίνεται ότι είχε προηγούμενες επαφές μαζί του για αθέμιτη επιρροή (άρθρο 167^Α Π.Κ.).

Το ίδιο το έγγραφο απομαγνητοφώνησης brίθεται κενών, ασαφών και ακατάληπτων σημείων και ολοκληρώνεται απότομα –δείγμα ότι πιθανότατα έχει μείνει εκτός του ήδη προσαχθέντος υλικού και λοιπό μαγνητοφωνημένο υλικό. Αν, λοιπόν, δεν έχει προσαχθεί το πλήρες αποδεικτικό υλικό, ως προς το ήδη εμφανιζόμενο συμβάν ιδιωτικής συνομιλίας, τότε στην Επιτροπή δεν προσήχθη το πλήρες υλικό της ιδιωτικής συνομιλίας που αφορούσε το από 22/06/2020 υπόμνημα. Αποτέλεσμα του τελευταίου είναι να μην μπορεί να κριθεί τι ακριβώς έχει μείνει απ' έξω, αλλάζοντας το πλαίσιο της συζήτησης, ενώ και μόνο η απότομη αποκοπή της καταγεγραμμένης συζήτησης δημιουργεί ζήτημα ευθύνης για την απόκρυψη μέρους εγγράφου από Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή που εκτελεί καθήκοντα εισαγγελικού λειτουργού.

Τέλος, από το έγγραφο απομαγνητοφώνησης αποδεικνύεται ότι ο ίδιος ο προσάγων το σχετικό υλικό προκαλούσε συναντήσεις υπό την πιεστική ισχύ των σχέσεών του με διεθνείς παράγοντες σε μια περίοδο που η ίδια η χώρα έχει ανάγκη να διατηρεί αδιατάρακτες τις σχέσεις της με ξένους ηγέτες της ευρύτερης περιοχής για ευνόητους λόγους. Ενώ, λοιπόν, έχει προκαλέσει τις συναντήσεις με δική του πρωτοβουλία, παρουσιάζεται κατά τα άλλα ως δήθεν εκβιαζόμενος και ως δήθεν θύμα τελεσθεισών παρεμβάσεων στη Δικαιοσύνη, ενώ καμία παρέμβαση δεν έχει γίνει και καμία εγκληματική πράξη δεν αποδεικνύεται από το ίδιο το υλικό που έχει καταγραφεί. Εξ ου και τα φορτικά αιτήματά του θα έπρεπε αυτά τα ίδια να τύχουν εκτενούς εισαγγελικής έρευνας και όχι οποιαδήποτε προσπάθεια λεκτικής υπεκφυγής και κατευνασμού του με αόριστες διατυπώσεις και εξευμενιστικές γενικές εκτιμήσεις από το συνομιλητή του σε σχέση με τα ζητήματα που τίθενται από τον ίδιο.

16. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Μάρτυρας Δ. Τζανακόπουλος στην κατάθεσή του αποδομεί πλήρως τον ισχυρισμό της πλειοψηφίας σχετικά με την επίσκεψή του στην Εισαγγελέα του ΑΠ, επίσκεψη που αποτέλεσε «επιχείρημα», εφεύρημα της πλειοψηφίας και ο αποκλειστικός λόγος για να εξαιρεθεί από μέλος της Επιτροπής και να κληθεί ως μάρτυρας

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Τζανακόπουλε, θα ήθελα να μου πείτε -και ήταν ο βασικός λόγος για τον οποίος έχετε κληθεί ως μάρτυρας- τι συνέβη τη Δευτέρα 5 Φεβρουαρίου του 2018 που πήγατε και επισκεφτήκατε την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Μετά από ένα σαββατοκύριακο που είχαν δει το φως της δημοσιότητας σειρά ρεπορτάζ, που αφορούσαν την ύπαρξη φακέλου, ο οποίος εμπλέκει πολιτικά πρόσωπα στην υπόθεση της NOVARTIS και μετά από ένα όργιο φημολογιών, μετά από εντολή του Αλέξη Τσίπρα, τηλεφώνησα και έκλεισα ραντεβού με την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για να έχω διαδικαστική ενημέρωση, όπως ήδη έχω τονίσει σε επίσημη ενημέρωση των Κοινοβουλευτικών Συντακτών, για το αν υπάρχει φάκελος ο οποίος πρόκειται να διαβιβαστεί στον Υπουργό Δικαιοσύνης και στη συνέχεια στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Τούτο έγινε μόνο για λόγους ενημέρωσης της Κυβέρνησης για ένα ζήτημα το οποίο, όπως καταλαβαίνετε, ήταν εξαιρετικά σημαντικό πολιτικά και δεν μπορούσε να συνεχίζει ένα όργιο φημολογιών χωρίς να υπάρχει επίσημη ενημέρωση της Κυβέρνησης. Η συνάντηση κράτησε πέντε λεπτά και η ενημέρωση ήταν απλώς και μόνο διαδικαστική.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Πότε έγινε αυτή η συνάντηση;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Αν δεν κάνω λάθος, μεσημέρι της Δευτέρας 5 Φεβρουαρίου. Δεν θυμάμαι ακριβώς την ημερομηνία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και για ποιο λόγο έπρεπε να ενημερωθείτε εσείς, τη στιγμή που η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 86 του Συντάγματος είναι η ενημέρωση, με τρόπο μάλιστα αμελλητί, του Υπουργού Δικαιοσύνης, που ενημερώθηκε και την ίδια ημέρα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Το άρθρο 86 δεν περιγράφει καμία διαδικασία ενημέρωσης. Περιγράφει τη διαδικασία κατά την οποία διαβιβάζεται ο φάκελος στον Υπουργό Δικαιοσύνης και από εκεί και πέρα, στη συνέχεια τον διαβιβάζει ο Υπουργός Δικαιοσύνης στη Βουλή, όπως και έγινε. Η ενημέρωση αφορούσε την ύπαρξη φακέλου και όχι κάποια δικονομική ενέργεια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Η ύπαρξη φακέλου; Δηλαδή συναντηθήκατε με την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για να της πείτε «υπάρχει φάκελος που θα έρθει στη Βουλή»;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Ακριβώς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και αυτό γιατί δεν μπορούσε να γίνει τηλεφωνικώς, που επικοινωνήσατε μαζί της;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Δεν μιλάω με την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στο τηλέφωνο...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ναι, κανονικά δεν πρέπει να μιλάτε εκ της θέσεώς σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Κάνετε λάθος...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος δεν έχει δουλειά να μιλάει με την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Ήμουν Υπουργός Επικρατείας, ο οποίος υποβοηθεί τον Πρωθυπουργό στο καθημερινό του έργο και άρα στο σύνολο των αρμοδιοτήτων του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Από πού προβλέπεται στις αρμοδιότητες και του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Επικρατείας να ενημερώνεται για ανοιχτή ποινική υπόθεση;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Δεν ενημερώθηκα για καμιά ανοιχτή ποινική υπόθεση. Ενημερώθηκα απλώς και μόνο διαδικαστικά για την ύπαρξη φακέλου, επειδή αποτελούσε κορυφαίο πολιτικό ζήτημα για το οποίο προφανώς και είχα αρμοδιότητα, καθώς δεχόμουν εκατοντάδες ερωτήσεις από δημοσιογράφους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Αυτό δεν είναι αρμοδιότητα. Τέλος πάντων, την απάντησή σας τη δέχομαι.

Στη συνέχεια τόσο ο εισηγητής κ. Θ. Πλεύρης όσο και ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Ι. Μπουγας επανέρχονται στο θέμα της επίσκεψης στον ΑΠ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Σε αυτό το πεντάλεπτο –που λέτε ότι διήρκησε- τι ακριβώς σας είπε η κ. Δημητρίου;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Μου είπε ότι βεβαίως υπάρχει φάκελος...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Τι είπατε εσείς;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Της λέω ότι επειδή έχουν υπάρξει δημοσιεύματα τα οποία εμπλέκουν πολιτικά πρόσωπα στην υπόθεση Novartis και επειδή ο Πρωθυπουργός πρέπει να έχει ενημέρωση πολιτική σε σχέση με το συγκεκριμένο ζήτημα, υπάρχει τέτοιο φάκελος, αναμένεται να διαβιβαστεί στην Βουλή τις επόμενες ημέρες; Και η απάντηση ήταν ότι βεβαίως υπάρχει τέτοιος φάκελος και ότι θα διαβιβαστεί μέσα στις επόμενες ημέρες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Δεν είχα απολύτως καμία ουσιαστική συζήτηση με την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Είπα ότι υπάρχουν

δημοσιεύματα τα οποία φέρεται να εμπλέκουν σε μία δικαστική υπόθεση πολιτικά πρόσωπα και μάλιστα εξαιρετικά σημαντικά, όπως πρώην Πρωθυπουργούς, πρώην Αντιπροέδρους κυβερνήσεων, πρώην –ξέρω εγώ- Υπουργούς και ρώτησα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Ακούστε, λίγο, κύριε Μπούγα. Αλλά εδώ είχαμε δημοσιεύματα που ενέπλεκαν πρώην Πρωθυπουργούς, Υπουργούς. Επομένως, ήμουν υποχρεωμένος να ζητήσω μια διαδικαστική ενημέρωση. Γιατί καταλαβαίνετε κι εσείς ότι αυτά τα ζητήματα δεν μπορούν να περιφέρονται στη δημόσια σφαίρα με όρους φημολογίας.

-Δήλωση Σπ. Λάππα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί τον Δ. Τζανακόπουλο μέλος της

Προκαταρκτικής Επιτροπής και παραιτείται των ερωτήσεων

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Είμαι απόλυτα συγκεκριμένος, κύριε Πρόεδρε. Μην ανησυχείτε. Κύριε Πρόεδρε, εμείς ως ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ –θυμάστε πολύ καλά- στην πρώτη και στη δεύτερη συνεδρίαση είχαμε καταγγείλει τις μεθοδεύσεις της πλειοψηφίας για τον αποκλεισμό των δύο κορυφαίων στελεχών της ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, του παρευρισκόμενου κ. Τζανακόπουλου και του κ. Πολάκη. Και μάλιστα η συμμετοχή τους στην Επιτροπή είχε επιλεγεί από την κοινοβουλευτική μας ομάδα και τον Πρόεδρό της με απόλυτα νόμιμο και θεσμικό τρόπο σύμφωνα με τις διατάξεις του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής. Από τότε εμείς μέχρι σήμερα θεωρούμε τον κ. Τζανακόπουλο και τον κ. Πολάκη, ιδιαίτερα τον κ. Τζανακόπουλο που είναι σήμερα παρών, μέλος της ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί στη συνείδηση την πολιτική τη δική μας και τη νομική του ομιλούντος να εκλάβουμε την παρουσία του κ. Τζανακόπουλου ότι έχει την ιδιότητα του μάρτυρα. Θεωρούμε ότι η ιδιότητά του είναι μέλος. Αυτό επιβάλλει η θεσμική του ιδιότητα ως μέλος της Επιτροπής και όχι σαν μάρτυρας. Η επιλογή της πλειοψηφίας να τον καταστήσει μάρτυρα είναι ένας έμμεσος τρόπο αποκλεισμού από την Επιτροπή. Ουσιαστικά είναι μία μορφή φυγομαχίας εκ μέρους της πλειοψηφίας γιατί με την παρουσία των Πολάκη και Τζανακόπουλου στην Επιτροπή δεν θα αισθανόσασταν καθόλου καλά γιατί θα είχατε απέναντι μία πανίσχυρη ομάδα Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Έτσι, λοιπόν, τον αποκλείσατε από τις εργασίες της Επιτροπής.

Με αυτήν την έννοια εμείς, για τους λόγους αυτούς, δεν τον θεωρούμε μάρτυρα. Δεν θα υποβάλλουμε ερωτήσεις στη σημερινή διαδικασία και απέχουμε από αυτήν την εργασία ερωτήσεων. Εξακολουθούμε να τον θεωρούμε ως μέλος. Καταγγέλλουμε τον αποκλεισμό του για μία ακόμα φορά και απέχουμε από τις ερωτήσεις.

Στη συνέχεια ο μάρτυρας Δ. Τζανακόπουλος αναφέρεται στον πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα και τη διαδικασία ενημέρωσή του σχετικά με την υπόθεση

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Υπουργός Δικαιοσύνης ενημέρωσε τον Πρωθυπουργό και κάποιον άλλον για το περιεχόμενο του φακέλου;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Το περιεχόμενο του φακέλου βεβαίως ότι περιλαμβάνει πολιτικά πρόσωπα ο φάκελος, ότι υπάρχει διαβιβαστικό το οποίο αφορά πρώην Πρωθυπουργούς, Υπουργούς και λοιπά βεβαίως και τον ενημέρωσε, τι έκανε, δεν τον ενημέρωσε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα, στη συνάντηση, λοιπόν, που γίνεται εκεί πέρα με τον Πρωθυπουργό και τον Αναπληρωτή Υπουργό τον κ. Παπαγγελόπουλο ενημερώνει και του λέει ότι εμπλέκονται πολιτικά πρόσωπα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Ότι υπάρχουν στοιχεία που αφορούν συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα και τα οποία αναφέρονται στο διαβιβαστικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τους ανέφερε και τα στοιχεία; Τα στοιχεία υπάρχουν;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Ότι υπάρχουν καταθέσεις μαρτύρων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τους ανέφερε, λοιπόν και ποια στοιχεία υπάρχουν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Φαντάζομαι ότι θα τον ενημέρωσε ότι υπάρχουν μαρτυρικές καταθέσεις, οι οποίες εμπλέκουν πολιτικά πρόσωπα. Ποια πολιτικά πρόσωπα; Αυτά που αναφέρονται στο διαβιβαστικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και του είπε και για προστατευόμενους μάρτυρες, για το τι καταθέσεις υπάρχουν...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Αυτό τώρα δεν το ξέρω.

Στο τέλος της κατάθεσής του ο μάρτυρας αναφέρεται στις καταθέσεις των Εισαγγελέων κατά του Δ. Παπαγγελόπουλου, τις οποίες θεωρεί ότι πρέπει να ελεγχθούν διότι οι μάρτυρες-Εισαγγελείς έχουν υποπέσει σε πλήθος αντιφάσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Λένε ψέματα οι Εισαγγελείς;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να απαντήσω ή νομίζει ότι είναι σε τηλεοπτικό πάνελ ο κύριος, πως τον λένε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να ολοκληρώσετε. Εδώ, καλώς ή κακώς, δεν έχει τηλεοπτική κάλυψη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Ακούστε, το γεγονός ότι οι εισαγγελικοί λειτουργοί επέλεξαν να κάνουν αυτές τις καταθέσεις και μάλιστα κατά χρόνο πολύ μεταγενέστερο από τα γεγονότα τα οποία ισχυρίζονται ότι έλαβαν χώρα, είναι ζήτημα το οποίο νομίζω ότι πρέπει να διερευνηθεί. Από εκεί και πέρα, στις καταθέσεις τους οι Εισαγγελείς αυτοί έχουν υποπέσει σε πλείστες αντιφάσεις, πράγμα το οποίο, επίσης, θα πρέπει να αξιολογηθεί από την Επιτροπή σας ή, για να το πω πιο ορθά, θα έπρεπε να αξιολογηθεί από την Επιτροπή σας σε περίπτωση που η Επιτροπή

σας δεν είχε πάρει απόφαση για το τι θα κάνει πριν καν από την πρώτη της συνεδρίαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Άρα, με ένα «ναι» ή με ένα «όχι», λένε ψέματα οι Εισαγγελείς;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Μάρτυς): Ο τρόπος, που θα σας απαντώ, κύριε Κυρανάκη, είναι της δικής μου επιλογής. Δεν θα μου υποδείξετε τον τρόπο που θα σας απαντώ. Το καταλάβατε;

ΣΧΟΛΙΟ: Ο μάρτυρας Δημ. Τζανακόπουλος αποδομεί πλήρως τον ισχυρισμό της πλειοψηφίας για μη σύννομη παρουσία του στην Εισαγγελία του ΑΠ & καταρρίπτει πλήρως τους ισχυρισμούς της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ ότι επρόκειτο για θεσμικά απαράδεκτη ενέργεια. Περαιτέρω, «αντικρούει» τις καταθέσεις των Εισαγγελέων κατά του Δ. Παπαγγελόπουλου, τις οποίες θεωρεί ότι πρέπει να ελεγχθούν διότι οι μάρτυρες-Εισαγγελείς έχουν υποπέσει σε πλήθος αντιφάσεων

17.ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΠΟΛΑΚΗ

Στην κατάθεσή του ο πρ. Αν. Υπουργός Υγείας Π.Πολάκης αναλύει το σκάνδαλο με τις υπερτιμολογήσεις φαρμάκων, πώς λ.χ. αιμοστατική κόλλα εισαγόταν με 3 ευρώ και η διάθεση γινόταν με 640 ευρώ ή **λαπαροσκοπική χολοκυστεκτομή από 50 ευρώ έφθανε να πωλείται 6.000ευρώ. Αντίστοιχα, και με το φαρμακευτικό σκεύασμα για τη σκλήρυνση κατά πλάκας το GILENYA** τη μία χρονιά είχε τζίρο 2εκ. ευρώ την επόμενη 25εκ.ευρώ (2011).

Περιγράφει αναλυτικά πως γινόταν η κερδοφορία μέσω κυρίως των αντιδραστηρίων και των εμβολίων (18εκ. εμβόλια αγοράστηκαν από την Ελλάδα), που διέθετε στην φαρμακευτική αγορά η NOVARTIS – πάντοτε με πολιτική απόφαση. Αλλά και πως με υπουργικές αποφάσεις, προνομιακά προφυλασσόταν από την κατακόρυφη μείωση του τζίρου, όπως συνέβαινε με τις υπόλοιπες φαρμακευτικές.

Χαρακτηριστική και η περίπτωση **Lucentis**, όπου σύμφωνα με την υπουργική απόφαση του Αδ. Γεωργιάδη τα «οφθαλμικά σκεύασματα μπορούν να πηγαίνουν ή με τον κανόνα της αναλογικής ποσότητας ή με τον κανόνα των τριών χωρών», με αποτέλεσμα η τιμολόγηση να γίνεται με βάση το κόστος των ακριβότερων χωρών δηλαδή 870 ευρώ.

Εκτενή αναφορά έκανε και στο περίφημο **HARVARD PROJECT** και την αύξηση του κόστους του ΕΟΠΥΥ κατά δεκάδες εκατομμύρια ευρώ επί υπουργίας Αδ. Γεωργιάδη, Κατέθεσε δε και όλα τα στοιχεία από τον Τύπο, από τα οποία προέκυπταν οι ενδείξεις για εμπλοκή προσώπων στο σκάνδαλο NOVARTIS.

Επισημαίνει ότι το κοινωνικό συμβόλαιο που χρεοκόπησε τη χώρα ήταν το εξής, «δεν σε αμείβω για τη δουλειά που πραγματικά αξίζει αυτό που κάνεις, αλλά σου επιτρέπω να παίρνεις μερίδιο της μίζας απ' αυτό που χρησιμοποιείς». Αυτό ήταν το προηγούμενο κοινωνικό συμβόλαιο».

ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΔΑΠΑΝΗΣ. [...] Το σκάνδαλο της φαρμακευτικής δαπάνης στην Ελλάδα και συνακόλουθα της NOVARTIS είναι υπαρκτό πράγμα. Είναι ένα από τα αγκωνάρια που χρεοκόπησε τη χώρα. Το εναρκτήριο λάκτισμα αυτής της ιστορίας δόθηκε το 1997 επί Κυβέρνησης Σημίτη. Τότε με μια Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου -μιλάω τώρα για το φάρμακο, δεν μιλάω για το σύνολο- έγινε ένα μεγάλο δώρο στους φαρμακοβιομήχανους. Αυτό ξέρω ότι το ζητούσαν από το 1992 και το 1994 κ.λπ.. Δεν τους δόθηκε τότε, τους δόθηκε το 1997 με τον κ. Σημίτη και Υπουργό τον κ. Γείτονα.

Ποιο ήταν αυτό το δώρο; Το δώρο ήταν ότι με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου στις 7/11/1997 καταργήθηκαν οι εισφορές υπέρ του ΤΣΑΥ, υπέρ ΤΕΑΥΦΕ και υπέρ ΕΟΦ, όπως ορίζονταν στο άρθρο 62 του ν. 2519 του 1997. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σήμαινε ότι τις αθροιστικές εισφορές, οι οποίες ήταν 4,5% υπέρ του ΤΣΑΥ, 1,5% υπέρ του ΤΕΑΥΦΕ και 10% υπέρ του ΕΟΦ επί της ισχύουσας καθαρής τιμής των φαρμακευτικών σκευασμάτων, πλέον δεν τις έδιναν οι φαρμακοβιομηχανίες –στον ΕΟΦ, στο ΤΣΑΥ, στο ΤΕΑΥΦΕ- αλλά τα εισέπραξαν οι ίδιες. Δεν μειώθηκαν οι τιμές των φαρμάκων, τα εισέπραξαν οι ίδιες.

Ποιο ήταν το παράγωγο αποτέλεσμα; Ήταν ότι οι φαρμακευτικές εταιρείες απέκτησαν μία ρευστότητα, απέκτησαν σχεδόν 20% παραπάνω ρευστότητα –16% με 17%- μέσα από την οποία ξεκίνησαν μια τεράστια επιχείρηση χρηματισμού όλου του συστήματος, από την κορυφή ως τα νύχια, από το πολιτικό προσωπικό, από τους Διοικητές των Οργανισμών, από τους Διοικητές των Νοσοκομείων, από όλα τα ασφαλιστικά ταμεία, από τους Διευθυντές των Κλινικών, από το υγειονομικό δυναμικό. Κέρδιζαν και με αυτές τις τιμές που είχαν τότε, όμως απέκτησαν ένα 20% παραπάνω ρευστότητα, όπου μπόρεσαν να αγοράσουν, να εκμαυλίσουν, να εξαχρειώσουν.

Αν δεν υπήρχε αυτή η απόφαση, οι φαρμακευτικές δεν θα είχαν 20% παραπάνω ρευστότητα, άρα δεν θα είχαν τη δυνατότητα ή θα είχαν πολύ μικρότερη δυνατότητα να αγοράσουν συνειδήσεις για να προωθήσουν τα προϊόντα τους, ανταγωνιζόμενες μεταξύ τους και βέβαια να αγοράσουν και πολλά άλλα πράγματα.

[...]Υπάρχει μια μελέτη η οποία δεν έχει αμφισβητηθεί. Εγώ κατέληξα στα ίδια συμπεράσματα με άλλο τρόπο, όχι με αυτόν που καταλήγει ένας πολύ σοβαρός μελετητής, ο κ. Ράμμος[...]

[...]Εάν το δει κανείς αθροιστικά από το 1999-2000 μέχρι το 2010 με βάση στοιχεία που υπάρχουν από τον ΟΟΣΑ, από τον ΟΗΕ, από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, δόθηκαν στον χώρο της υγείας στη χώρα μας 260 δισεκατομμύρια ευρώ. Απ' αυτά περίπου τα 165 δισεκατομμύρια ήταν δημόσια δαπάνη, δηλαδή, κρατικός προϋπολογισμός και ασφαλιστικά ταμεία και περίπου τα 100 δισεκατομμύρια ευρώ ήταν ιδιωτική δαπάνη. Και ιδιωτική δαπάνη σημαίνει είτε άμεση καταβολή του ιδιώτη, είτε είναι από τις ιδιωτικές ασφαλιστικές.

Απ' αυτά τα 260 δισεκατομμύρια ευρώ με υπολογισμούς που έχει κάνει και η Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας θεωρούμε ως «μαύρο» χρήμα ή υπερτιμολόγηση ένα 30% στη δημόσια δαπάνη μεσοσταθμικά και ένα 40% στην ιδιωτική δαπάνη. Έτσι βγαίνει το νούμερο που λέω εγώ ότι σε αυτήν την εικοσαετία τα παραπάνω λεφτά που πληρώσαμε στον χώρο της υγείας απ' αυτά που θα έπρεπε να πληρώσουμε ήταν 85 δισεκατομμύρια ευρώ, για να έχουμε τις ίδιες απολαβές σαν παροχές του υγειονομικού συστήματος σε όλα τα επίπεδα.[...]

[...] Υπήρχε, όμως, μια ιδιαίτερη ελληνική πτυχή για ποιο λόγο συνέβη αυτό στη χώρα μας, για το σκάνδαλο της φαρμακευτικής δαπάνης γενικά και της NOVARTIS ειδικότερα[...] Και γι' αυτό είναι σκάνδαλο της φαρμακευτικής δαπάνης, δεν είναι σκάνδαλο της NOVARTIS σκέτο. Υπάρχει μια ιδιαίτερη ελληνική πτυχή και που εξηγεί την αύξηση 11% και πολλά άλλα πράγματα. Μέσα από διεθνείς συμφωνίες που υπήρχαν, η χώρα μας ήταν χώρα αναφοράς σε πρώτη φάση για είκοσι εννέα άλλες χώρες και σε δεύτερη φάση για άλλες πενήντα χώρες. [...] Δηλαδή, αν ένα φάρμακο έπαιρνε τιμή 50 ευρώ εδώ επηρέαζε αμέσως άλλες είκοσι εννέα χώρες και σε δεύτερο κύκλο άλλες πενήντα χώρες. Δηλαδή, το τι τιμή θα έπαιρνε το φάρμακο στην Ελλάδα επηρέαζε γύρω στα δύο με τρία δισεκατομμύρια πληθυσμό, το τι τιμή έπαιρνε στη χώρα μας [...]

[...] Ουσιαστικά έπαιρνε τιμή στη Γερμανία τόσο, στην Αγγλία τόσο, στην Γαλλία τόσο και η τέταρτη χώρα ήταν η Ελλάδα. Οπότε εδώ ο μέσος όρος τριών υψηλών τιμών είναι υψηλή τιμή. Έλα, όμως, που μόλις πάρει αυτήν την τιμή στην Ελλάδα αυτόματα έπαιρνε σε άλλες είκοσι εννέα και σε δεύτερο γύρο σε άλλες πενήντα. Άρα, κράταγαν την τιμή υψηλή μέσω της Ελλάδας για τεράστιες αγορές. [...] Αυτό εξηγεί, κύριε συνάδελφοι, και τη διαφθορά του πολιτικού σκηνικού. Αυτό εξηγεί τη διαφθορά του πολιτικού σκηνικού και του πολιτικού προσωπικού, διότι αυτό το πράγμα δεν γίνεται χωρίς πολιτική απόφαση, δεν στήνεται χωρίς πολιτική απόφαση. Δεν μπορεί να επιτρέπεις, να βγαίνεις και να λες -και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία τότε- ότι τιμολογούμε με τις τρεις χαμηλότερες.[...]

[...] Εδώ στην Ελλάδα ενώ το ΙΚΑ είχε 5 εκατομμύρια στα 10, το Δημόσιο είχε 1,5 εκατομμύριο στα 10, ο ΟΓΑ είχε 800 χιλιάδες, 1 εκατομμύριο στα 10, με τρία ταμεία δηλαδή αν έκανες διαπραγμάτευση είχες πιάσει τα 8/10 του πληθυσμού- μηχανισμός διαπραγμάτευσης. Και τι γινόταν; Τα ταμεία μας όλα πλήρωναν και έδιναν ασφαλιστική τιμή την τιμή του φαρμάκου, την τιμή την πραγματική που έπαιρνε το φάρμακο, έπαιρνε 100 ευρώ. Αν ήταν φάρμακο χωρίς συμμετοχή πλήρωνες 100. Αν είχε συμμετοχή 10% πλήρωνες 90, αν είχε συμμετοχή 25% πλήρωνες 75. Αυτό ήταν έγκλημα κατά της πατρίδας, εγώ το έχω πει.

[...] Με τη NOVARTIS έγινε το εξής, από το 2006 και μετά μέσα από συγκεκριμένες πολιτικές αποφάσεις -**πολιτικές αποφάσεις**- δυνάμωσε πολύ, έγινε ο κυρίαρχος του παιχνιδιού, έγινε ο «αρχηγός της συμμορίας» και ουσιαστικά άρχισε να καθορίζει το παιχνίδι και για τους άλλους και βέβαια κρατώντας τη μερίδα του λέοντος για τον εαυτό της. Πώς έγινε αυτό; Έγινε μέσα από την προκλητική τιμολόγηση μιας σειράς φαρμακευτικών σκευασμάτων, τα οποία πήραν μια εξαιρετικά υψηλή τιμή και ειδικά την περίοδο '06 με '09, εκεί έγινε τεράστιο πανηγύρι. [...]

[...] Η NOVARTIS έπαιρνε, έκανε τζίρο, με τα καταγεγραμμένα στοιχεία... Αυτά είναι στοιχεία που δεν αμφισβητούνται. Το 2006 η NOVARTIS είχε συνολική δαπάνη, τζίρο, που σημαίνει δημόσια και ιδιωτική δαπάνη, δηλαδή και ό,τι κάλυψε από το ΚΑΔ, τα ασφαλιστικά ταμεία και ό,τι αγόραζε ο ιδιώτης από την τσέπη του. Είχε 341 εκατομμύρια ευρώ το 2006. 341 εκατομμύρια ευρώ. Το 2009 είχε 596 εκατομμύρια ευρώ. 596 εκατομμύρια ευρώ. Είχε σχεδόν διπλασιασμό. Δεν υπάρχει άλλη που να έχει τέτοιο πράγμα από το 2006 μέχρι το 2009.[...] Τζίρος 524 εκατομμύρια ευρώ. Προσέξτε τώρα, 2013, 2014, 2015 έχει πάει στα 473 εκατομμύρια ευρώ. Το 2016 στα 436 εκατομμύρια. Το 2017 ανέβηκε λίγο.[...]... η NOVARTIS το 2012 πληρώθηκε 157 εκατομμύρια από τα ιδιωτικά φαρμακεία. 157 εκατομμύρια. Το 2013, που είχαμε

περικοπές και τότε στη φαρμακευτική δαπάνη κ.λπ., πήγε στα 150 εκατομμύρια. Από τα 157 στα 150 το 2013. Η δεύτερη εταιρεία ήταν η PFIZER τότε. Το 2012 ο τζίρος, η πληρωμή της από τα ιδιωτικά φαρμακεία και τον ΕΟΠΥΥ ήταν 143 εκατομμύρια. Το 2013 ήταν 123 εκατομμύρια. Δηλαδή, η NOVARTIS είχε πτώση 4,40%, η μικρή PFIZER, που δεν είναι μικρή, είχε 13,7% και η τρίτη εταιρεία η ASTRA ZENECA από 131 εκατομμύρια στα 118 εκατομμύρια, πτώση 10%. Πάμε τώρα στο 2013, 2014. Η NOVARTIS είχε πάει στα 150 το 2013. Πήγε στα 145, μείον 3,1%. Η ASTRA ZENECA πήγε 82 εκατομμύρια από τα 118, πτώση 30%. Η PFIZER από 123 εκατομμύρια που είχε πάει την προηγούμενη χρονιά, πήγε στα 78, πτώση 36%..... Έχει να κάνει με την ασφαλιστική τιμή. Αυτό δεν το λέω έτσι. Το λέω ότι ο Λοβέρδος, ο Άδωνις και ο Βορίδης ένα εξάμηνο, αλλά βασικά οι Λοβέρδος, Σαλμάς, Βορίδης και Άδωνις με τις υπουργικές αποφάσεις τιμολόγησης, που πλέον είχαν έρθει στο Υπουργείο Υγείας από το 2010-2011, προφύλαξαν τη NOVARTIS [...] Η NOVARTIS λοιπόν, με τις Υπουργικές αποφάσεις και του Γεωργιάδη και του Λοβέρδου προφυλάχθηκε από τη μείωση των τζιρών.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εσείς συναντηθήκατε με εισαγγελείς; Τα πήγατε αυτά τα στοιχεία;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Εγώ από αυτά κάποια διαβίβασα στην κυρία Παπασπύρου που, με εντολή της κυρίας Τουλoupάκη, είχε την αρμοδιότητα να κάνει αυτό το πράγμα. Βασικά τότε έγινε μια ανασκαφή στα υπόγεια του Υπουργείου Εμπορίου και μας φέρανε κάτι απίθανες κούτεες... Αυτά τα πράγματα τα διαβίβάσαμε στις ανακρίτριες της κυρίας Παπασπύρου που φτιάχνανε με εντολή της Τουλoupάκη τη σύγκριση της τιμολόγησης. Μετά, με τη βοήθεια της κυρίας Αντωνίου από τον ΕΟΦ, που και εκεί είχαν χαθεί αρχεία... Είχαν χαθεί αρχεία. Στη Διεύθυνση Φαρμάκων του Υπουργείου είχαν σβήσει τις τιμολογήσεις. Από το 2012 μέχρι το 2014 είχαν σβήσει στη Διεύθυνση Φαρμάκων τις τιμολογήσεις. Και ξέρετε τι είχαν σβήσει; Και αυτό ήταν το εντυπωσιακό. Είχαν σβήσει την πρόταση που ερχόταν από τον ΕΟΦ, όχι το τελικό -το τελικό υπάρχει αναρτημένο, βρισκόταν-, για να μην μπορεί να κάνεις τη σύγκριση τι έστελνε ο ΕΟΦ και τελικά τι έβγαине στη δημοσιότητα. Γιατί είχαμε και πληροφορίες από υπαλλήλους εκεί ότι «Ξέρεις, πείραζαν τις τιμές. Υπάρχει ένα λογισμικό που μπορεί να το πειράξει και να το κάνεις»...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Με εισαγγελέα συναντηθήκατε για αυτά τα πράγματα ή με την κυρία Παπασπύρου;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Όχι. Για το θέμα των τιμολογήσεων...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Για NOVARTIS και φάρμακα. Δεν λέω για άλλα.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Εγώ συναντήθηκα με την κυρία Ράικου. Συναντήθηκα με την κυρία Τουλoupάκη για το θέμα του ΚΕΕΛΠΝΟ. Μάλιστα και τότε μας είχε πει η κυρία Ράικου σε συνάντηση που είχε γίνει για το ΚΕΕΛΠΝΟ, γιατί σε δυο-τρεις συναντήσεις μας είχε πει ότι πρέπει να βρούμε τις τιμολογήσεις. Της είπα «Θα ψάξουμε και εμείς. Ζητήστε τα μας σαν Υπουργείο να κινητοποιήσουμε τον μηχανισμό». Και πραγματικά, βρήκαμε πολλά πράγματα τότε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Με την κυρία Δημητρίου...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Βρήκαν τα ίχνη των τέτοιων και έτσι ανέσυραν κάποια mail που στέλναν ο ένας στον άλλον για τις τιμολογήσεις κ.λπ.. Η βασική, δηλαδή, βοήθεια

την οποία κάναμε εμείς στη NOVARTIS, πέρα από τα γενικά πολιτικά στοιχεία τα οποία καταθέσαμε... Α, το δεύτερο που είχαμε στείλει -ένα-ένα τα θυμάμαι, γιατί ήταν τόσα πολλά-ήταν ότι βρήκαμε τις υπουργικές αποφάσεις της τιμολόγησης. Δηλαδή, κάποια πράγματα που ανέφερα χτες καμιά δεκαπενταετία ακόμα τέτοια σημεία, δηλαδή ότι για να βγάλεις την τιμή της ομάδας των γενοσήμων έπρεπε να έχει μερίδιο αγοράς τουλάχιστον 4% και μετά λέγανε ότι έπρεπε να έχει τουλάχιστον 12%, που έτσι έμπαινε και το off patent μέσα. Και που ουσιαστικά εμείς κατ' αρχήν, βρήκαμε τις αποφάσεις και δεύτερον τους διευκρινίσαμε τι ακριβώς σήμαινε. Γιατί αν δεν είσαι στον χώρο, όχι μόνο εισαγγελέας, ένας μηχανικός, εσείς που είστε δικηγόρος, αν δεν είσαι στον χώρο να ξέρεις τι σημαίνει αυτό σε μετάφραση χρημάτων, δεν το καταλαβαίνεις. Γιατί διαβάζεις μια διατύπωση που λέει ότι «για να υπολογίσουμε την τιμή αναφοράς για ένα γενόσημο, τι θα αποζημιώνουμε για μια δραστική ουσία, θα πάρουμε τα φάρμακα τα χαμηλότερα, τρία ή τέσσερα, τα οποία θα πρέπει να έχουν μερίδιο αγοράς τόσο, 12%». Όταν αυτό το μερίδιο το κάνεις 20%, αναγκαστικά βάζεις μέσα και το off patent, το οποίο ανεβάζει την τιμή αναγκαστικά και έτσι, ουσιαστικά, προφυλάσσεις. Από το τι προφυλάσσεις, βλέπεις και ποιος ευνοείται. Οπότε, πήραμε και από αυτά πάμπολλα στοιχεία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Την κυρία Δημητρίου, την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, την έχετε δει;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Την κυρία Δημητρίου την είδα μία φορά όταν υπήρχε το θέμα των απειλών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εννοείτε για προσωπικό σας θέμα.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Την κυρία Δημητρίου την είδα μία φορά, όταν υπήρχε το θέμα των απειλών.

Ο Π. Πολάκης αναφέρεται ρητά στην υπόθεση Παπαγγελόπουλου, αναφέροντας ότι αποτελεί αντιπερισπασμό για το μεγάλο πάρτυ που έγινε στο θέμα του φαρμάκου. Ειδικότερα αναφέρει: Εγώ θεωρώ ότι όχι απλά δεν υπάρχει σκευωρία Παπαγγελόπουλου για το σκάνδαλο NOVARTIS, αλλά είναι μια προσπάθεια απελπισμένης άμυνας την οποία κάνετε εκεί. Βέβαια, εγώ επαναλαμβάνω το ερώτημα και σήμερα: Οι πολλές υποθέσεις που έχουμε στείλει αυτή τη στιγμή «κάθονται» σε διάφορα εισαγγελικά γραφεία. Εγώ το είπα χτες, δεν κάναμε πενιά. Αυτό που έκανε η κ. Ράικου τότε -και το είπα χτες- ήταν τόσο εξοργιστικά προκλητικό, έτσι; Σπάω το απόστημα της ΕΥΠ. Αυτό είχε επτά-οκτώ σκάνδαλα συγκεκριμένα και άμα το διαβάσετε, θα καταλάβετε ότι δεν σηκώνει δεύτερη κουβέντα. Έτσι απλώς ρωτώ: Τι κάνετε; Το ψάχνουμε. Την ξαναρωτώ: Τι κάνετε; Το ψάχνουμε.

Στον έναν χρόνο μου σκάει το παραμύθι, ότι «ξέρετε, την άλλη υπόθεση που ήταν μαζί, την είχε στείλει για δίωξη». Την κ. Στουρνάρα την προφύλαξε, γιατί δεν είχε, λέει, τα μέλη του ΔΣ που πήραν την απόφαση εκείνη την ημέρα με εκείνη την απευθείας σκανδαλώδη ανάθεση κ.λπ. κ.λπ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Έναν χρόνο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Έναν χρόνο. Και μετά από λίγο καιρό θα λέει «πλημμύρισε» και τα χάσαμε. Τα ξαναβρήκαν τώρα αυτά.

Αυτό που θα πω αφορά και την Εθνική Αρχή Διαφάνειας, έτσι; Ξέρω, ας πούμε, ότι υπάρχουν -και όταν λέω «ξέρω», το λέω, επειδή τα πήγα και εγώ- οκτακόσιες ενενήντα επτά συμβάσεις διαφημιστικής δαπάνης του ΚΕΕΛΠΝΟ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΙΑΣ: Είναι 5 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Δεν είναι 5. Νομίζαμε ότι είναι 5. Το Γενικό Λογιστήριο είχε βγάλει 6. Είναι πάνω από 20, για να μην πω 25, άμα τα αθροίσεις, τα οποία με στοιχεία και με τέτοια δεν έχουν πάει στην Εισαγγελία. Τώρα μου είπαν, πριν από λίγες μέρες, ότι πήγε μια κλήση σε κάποιον για να απολογηθεί. Μάλλον διαβιβάστηκε. Δεν το ξέρω. Όμως, αυτό έπρεπε να έχει τελειώσει εδώ και πάρα πολύ καιρό, να ασκηθεί δίωξη, που είναι πασιφανές. Φαίνεται, ας πούμε, να παίρνει ο τάδε 50.000, 100.000, 5.000, 30.000, 20.000 για το τίποτα και είναι «μαύρο» πολιτικό χρήμα και ποιοι είναι πίσω από αυτούς, με offshore και με τέτοια.

Στη συνέχεια αναφέρεται στις επαφές που είχε με τις Εισαγγελίες Ράικου και Τουλουνάκη καθώς και με την Ξ. Δημητρίου:

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Εγώ συναντήθηκα με την κυρία Ράικου. Συναντήθηκα με την κυρία Τουλουνάκη για το θέμα του ΚΕΕΛΠΝΟ. Με την κυρία Ράικου για αυτά που είπα χθες. Μάλιστα και τότε μας είχε πει η κυρία Ράικου σε συνάντηση που είχε γίνει για το ΚΕΕΛΠΝΟ, γιατί σε δυο-τρεις συναντήσεις μας είχε πει ότι πρέπει να βρούμε τις τιμολογήσεις. Της είπα «Θα ψάξουμε και εμείς. Ζητήστε τα μας σαν Υπουργείο να κινητοποιήσουμε τον μηχανισμό». Και πραγματικά, βρήκαμε πολλά πράγματα τότε. Δηλαδή, πολλά από τα στοιχεία, τα οποία... Μετά, από όσο ξέρω, μπήκε και η Υπηρεσία Ηλεκτρονικού...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Με την κυρία Δημητρίου...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Βρήκαν τα ίχνη των τέτοιων και έτσι ανέσυραν κάποια mail που στέλναν ο ένας στον άλλον για τις τιμολογήσεις κ.λπ.. Η βασική, δηλαδή, βοήθεια την οποία κάναμε εμείς στη NOVARTIS, πέρα από τα γενικά πολιτικά στοιχεία τα οποία καταθέσαμε... Α, το δεύτερο που είχαμε στείλει -ένα-ένα τα θυμάμαι, γιατί ήταν τόσα πολλά-ήταν ότι βρήκαμε τις υπουργικές αποφάσεις της τιμολόγησης. Δηλαδή, κάποια πράγματα που ανέφερα χτες καμιά δεκαπενταετία ακόμα τέτοια σημεία, δηλαδή ότι για να βγάλεις την τιμή της ομάδας των γενοσήμων έπρεπε να έχει μερίδιο αγοράς τουλάχιστον 4% και μετά λέγανε ότι έπρεπε να έχει τουλάχιστον 12%, που έτσι έμπαινε και το offpatent μέσα. Και που ουσιαστικά εμείς κατ' αρχήν, βρήκαμε τις αποφάσεις και δεύτερον τους διευκρινίσαμε τι ακριβώς σήμαινε. Γιατί αν δεν είσαι στον χώρο, όχι μόνο εισαγγελέας, ένας μηχανικός, εσείς που είστε δικηγόρος, αν δεν είσαι στον χώρο να ξέρεις τι σημαίνει αυτό σε μετάφραση χρημάτων, δεν το καταλαβαίνεις. Γιατί διαβάζεις μια διατύπωση που λέει ότι «για να υπολογίσουμε την τιμή αναφοράς για ένα γενόσημο, τι θα αποζημιώνουμε για μια δραστική ουσία, θα πάρουμε τα φάρμακα τα χαμηλότερα, τρία ή τέσσερα, τα οποία θα πρέπει να έχουν μερίδιο αγοράς τόσο, 12%». Όταν αυτό το μερίδιο το κάνεις 20%, αναγκαστικά βάζεις μέσα και το offpatent, το οποίο ανεβάζει την τιμή αναγκαστικά και έτσι, ουσιαστικά, προφυλάσσεις. Από το τι προφυλάσσεις, βλέπεις και ποιος ευνοείται. Οπότε, πήραμε και από αυτά πάμπολλα στοιχεία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Την κυρία Δημητρίου, την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, την έχετε δει;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Την κυρία Δημητρίου την είδα μία φορά όταν υπήρχε το θέμα των απειλών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εννοείτε για προσωπικό σας θέμα.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Μάρτυς): Την κυρία Δημητρίου την είδα μία φορά, όταν υπήρχε το θέμα των απειλών.

Ολοκληρώνει την κατάθεσή του επανερχόμενος στην υπόθεση Παπαγγελόπουλου, για την οποία είναι κατηγορηματικός: Να πω μια κουβέντα ακόμα. Θεωρώ ότι είναι εντελώς προσχηματική αυτή η ιστορία με τον κ. Παπαγγελόπουλο. Για την κ. Ράικου είπα και κάποια πράγματα σήμερα. Για τον κ. Μιωνή μίλησα επίσης χθες στην ομιλία μου στη Βουλή, να μην τα ξαναλέω και τώρα, όπως και για την κυρία Τσατάνη.

Το ότι αναγκάζετε να διευρύνετε το κατηγορητήριο δείχνει ότι πραγματικά δεν μπορεί να σταθεί ούτε σε πήλινο πόδι η κατασκευή περί σκευωρίας απέναντι σε πολιτικά πρόσωπα και τέτοια. Και επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά ότι εάν δεν είχαμε αυτό το Σύνταγμα και αυτό τον απερίγραπτο νόμο «περί ευθύνης Υπουργών», κάποιοι άνθρωποι που με τις υπογραφές τους, τις υπουργικές τους αποφάσεις και τους νόμους τους ζημίωσαν εκατοντάδες εκατομμύρια και δισεκατομμύρια το ελληνικό δημόσιο, θα είχαν βρει το δρόμο της δικαιοσύνης και της τιμωρίας.

Τώρα, προκειμένου να μην υπάρχει θέμα -γιατί φτάνουμε στο ζήτημα ότι έχει παραγραφεί, γιατί έχουν γίνει δύο εκλογές- πρέπει να βρεθεί η ροή του χρήματος. Αυτό ψάχνει δικαιοσύνη. Κάπου το βρήκε, γι' αυτό έκανε και τη μία δίωξη. Ψάχνει άλλους δύο πολιτικούς, απ' όσο ξέρω. Έχει απαλλάξει κάποιους άλλους και αυτή η απαλλαγή κάποιων άλλων, αν δει κανείς το σκεπτικό, είναι ότι δεν καθαρίζει, δεν έχει βρει και έτσι το βάζει στο Αρχείο.

Οι πολιτικές ευθύνες είναι πασιφανείς. Η απιστία επί του δημοσίου επίσης είναι πασιφανής. Είναι στο χέρι της να ολοκληρώσει αυτές τις έρευνες όσο γίνεται πιο γρήγορα. Εμείς θα συνεχίσουμε να πιέζουμε σε αυτή την κατεύθυνση, θα συνεχίζουμε να πιέζουμε. Έχουμε κατασταλαγμένη άποψη για την τεράστια ληστεία που έγινε στον κρατικό προϋπολογισμό, στα ασφαλιστικά ταμεία, στους Έλληνες φορολογούμενους από όλη αυτή τη διασπάθιση του χρήματος στο χώρο της υγείας, από ένα υποσύνολο της φαρμακευτικής δαπάνης και ένα υποσύνολο στο συγκεκριμένο σκάνδαλο NOVARTIS.

Θεωρώ ότι στο τέλος θα φτάσουμε στην πηγή, ότι και να κάνουν. Το καλό νικάει στοτέλος. Κι εδώ θα είμαστε και να την θυμάστε αυτή την κουβέντα που λέω. Νομίζω ότι με αυτήν τη φράση θα κλείσω την κατάθεσή μου.

ΣΧΟΛΙΟ: ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΠΟΛΑΚΗ: Αποκάλυψε πλήρως τον μηχανισμό υπερτιμολογήσεων του φαρμάκου & ισχυρίστηκε βασίμως ότι η υπόθεση Παπαγγελόπουλου αποτελεί «προπέτασμα καπνού» εν όψει της υπόθεσης Νοβάρτις, ενώ η επιμονή για την ύπαρξη του σκανδάλου Novartis, που αναπτύχθηκε επί βάσεως υπερτιμολογήσεων φαρμάκων της και σε βάρος των ασθενών, των ασφαλισμένων, ασφαλιστικών ταμείων και του ελληνικού Δημοσίου από διεφθαρμένους κρατικούς λειτουργούς επιβεβαιώθηκε πλήρως και απολύτως από τον πρόσφατο Συμβιβασμό ΗΠΑ-Novartis. Και από τον μάρτυρα προκύπτει ότι η **τιμολόγηση φαρμάκων δεν είναι δουλειά των γιατρών, αυτοί μόνο συνταγογραφούν, αλλά πολιτική απόφαση των εκάστοτε υπουργών και φυσικά πάντοτε σε γνώση της Κυβέρνησης. Αυτό**

άλλωστε απορρέει και από τα κείμενα του Συμβιβασμού ΗΠΑ-Novartis, που ακόμα μετά από αυτόν «πανηγυρίζουν» για την απόδειξη «σκευωρίας». «Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απωλέσαι».

Χ.ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ένα από τα βασικότερα ζητήματα που απασχόλησε την Επιτροπή(όπως άλλωστε και την Εισαγγελία Διαφθοράς και την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου)ήταν το ζήτημα των προστατευομένων μαρτύρων (εφεξής Π.Μ.), και επ' αυτού κατ' αρχήν υιοθετούμε το σχετικό με το ζήτημα αυτό κεφάλαιο του Υπομνήματος Χρ. Ντζούρα προς τους Αντιεισαγγελείς του ΑΠ, στο οποίο συγκεκριμένα σημειώνονται τα εξής:

«Ως προς τους προστατευόμενους μάρτυρες: Συνάγονται δύο κατηγορίες μαρτύρων. Στην πρώτη κατηγορία υπάγονται οι μάρτυρες εκείνοι που απέκτησαν τυχαίως και συμπτωματικώς γνώση για το υπό εξιχνίαση έγκλημα, δηλ. οι ουσιώδεις μάρτυρες. Επίσης στη δεύτερη κατηγορία υπάγονται τα πρόσωπα εκείνα που απέκτησαν εκ των έσω γνώση για την εγκληματική οργάνωση και τις λοιπές εγκληματικές δραστηριότητες. Στη δεύτερη κατηγορία συγκαταλέγονται τόσο εκείνοι οι μάρτυρες που αποσκίρτησαν οικειοθελώς ή μη από την οργάνωση και προσφέρουν πληροφορίες για το υπό εξιχνίαση έγκλημα, όσο και εκείνοι οι μάρτυρες, οι λεγόμενοι τα «έμπιστα πρόσωπα». Εξάλλου από τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 9 του ν. 2928/2001 (ισχύοντος κατά τον κρίσιμο χρόνο) προκύπτουν τρεις κατηγορίες προσώπων, που μπορούν να τεθούν υπό προστασία. Αυτά είναι α] οι μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος, β] οι ιδιώτες κατ' άρθρο 253B ΚΠΔ και γ] οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη αξιοποιώνων πράξεων των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α ΠΚ. Εξάλλου αν υπάρχει εμπλοκή του μάρτυρα είτε ως αυτουργού είτε ως συμμετόχου σε δωροδοκία ή σε δωροληψία πολιτικών αξιωματούχων ή δημοσίων λειτουργών ή υπαλλήλων και αυτός επιθυμεί να συμβάλει ουσιωδώς με παροχή πληροφοριών κλπ, τότε δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως μάρτυρας δημοσίου συμφέροντος αλλά μόνο ως προστατευόμενος (Αγγελος Κωνσταντινίδης, Προστατευόμενοι μάρτυρες και μάρτυρες Δημοσίου Συμφέροντος, Ποινικά Χρονικά 2019 σελ. 241 επομ.).

Όσον αφορά στο χαρακτηρισμό του Ν. Μανιαδάκη ως δημοσίου συμφέροντος παραπέμπω και στις από 07.10.2019 απόψεις μου ενώπιον του Συμβ. Εφετών Αθηνών προσδίδοντας ότι δεν μπορούσα ούτε μπορώ να λάβω υπόψιν μου έγγραφα των αμερικανικών αρχών τα οποία φέρουν απαγόρευση χρήσης ενώπιον άλλων αρχών. Τονίζεται ότι τέτοια έγγραφα τηρούνταν ορθώς εκτός της δικογραφίας, ήδη από την προηγούμενη Εισαγγελέα Διαφθοράς κ. Ράικου και η ίδια τακτική ακολουθήθηκε και από την κ. Τουλουπάκη. Κατά

την άποψη μου, επειδή τέτοια έγγραφα δίνονται στο περιθώριο διαδικασίας δικαστικής συνδρομής, μιας διαδικασίας δηλαδή που κείται στο πεδίο των σχέσεων της χώρας με άλλα κράτη κα επομένως στις παρυφές της εξωτερικής πολιτικής της χώρας, είναι πρωτίστως στην αρμοδιότητα του κράτους που συντάσσει ένα τέτοιο έγγραφο να κάνει ερμηνεία του άρθρου 6 ("Περιορισμοί στη χρησιμοποίηση για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και άλλων) της σύμβασης Ελλάδος -ΗΠΑ για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στις 26.5.1999. Έχω την άποψη ότι η ερμηνεία που δίνεται από ένα κράτος στη σύμβαση και ως εκ τούτου επιβολή ρήτρας απαγόρευσης χρήσης της πληροφορίας πρέπει να γίνεται σεβαστή από το κράτος που λαμβάνει την πληροφορία..

8)Ακολούθως, μου αποδίδεται ότι επέλεξα (προφανώς τυχαία) τρεις (οποιοσδήποτε) μάρτυρες, στους οποίους έδωσα εγώ, τα αναφερόμενα στο κατηγορητήριο ψευδώνυμα και ότι τους έθεσα σε προνομιακό καθεστώς προστασίας που δεν δικαιούνταν από το νόμο για να τους παράσχω ασυλία. Σας απαντώ, τα κάτωθι αληθή δεδομένα: Δεν παρείχα καμία ασυλία (Τα πρόσωπα που απολαμβάνουν του καθεστώτος αυτού χαρακτηρίζονται ακαταδίωκτα ή κατά συνηθέστερη έκφραση λέγεται ότι «έχουν ακαταδίωκτο» καθεστώς) σε κανένα μάρτυρα, ούτε θα μπορούσα άλλωστε, αλλά μόνο καθεστώς προστασίας κατ' άρθρο 9 παρ. 7 περιπτ γ ν. 2928/2001 ("...και σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη των ως άνω αξιοποιώνων πράξεων..."). Όπως είμαι σίγουρος ότι -λόγω της εμπειρίας σας - έχετε αντιληφθεί, δεν επέλεξα (εγώ και οι συνάδελφοί μου) τρεις τυχαίους μάρτυρες. Ο ένας εκ των τριών μαρτύρων, «**Μάξιμος ΣΑΡΑΦΗΣ**», επιλέχτηκε επειδή είχαμε σχηματίσει και έχουμε ακόμη την πεποίθηση (βασισμένη σε περισσότερα του ενός στοιχεία) ότι ήταν και είναι μάρτυρας ενώπιον των αμερικανικών αρχών αλλά και πρώην υπάλληλος της εταιρείας Novartis (το τελευταίο προκύπτει και από την από 04.12.2019 ένορκη κατάθεσή του ενώπιον Σας). Ως εκ τούτου για εμάς ήταν ένας μάρτυρας αφενός ελεγμένης αξιοπιστίας αφετέρου πολύ κοντά στα κρίσιμα γεγονότα. Για να είμαι απολύτως σαφής σε ότι λέω: Οι αμερικανικές αρχές ποτέ δεν μας επιβεβαίωσαν είτε επισήμως είτε ανεπισήμως ότι ο συγκεκριμένος είναι μάρτυρας τους (whistleblower) καθώς κάτι τέτοιο θα αποτελούσε βαρύτατο παράπτωμα για όποιον (εκ των αμερικανικών αρχών) το έπραττε. Το συμπέρασμα αυτό εξήχθη με βάση στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση μας στα πλαίσια της δικογραφίας. Ο δεύτερος μάρτυρας με την κωδική ονομασία "**Αικατερίνη ΚΕΛΕΣΗ**" ήταν κατά τον κρίσιμο χρόνο υπάλληλος της εταιρείας NOVARTIS (βλ. και την από 04.12.2020 ένορκη κατάθεση ενώπιον Σας) και μάλιστα Σας παραπέμπω στο σχετικό με αριθμό 4, από το οποίο προκύπτει

η εγγύτητα του με τινές εκ των διερευνώμενων πράξεων. Περαιτέρω το όνομα και η γνώση για την υπόθεση του συγκεκριμένου μάρτυρα (ΚΕΛΕΣΗ) αναφέρονται σε έγγραφο αλλοδαπών αρχών ενώ προηγουμένως οι ίδιες αρχές μας είχαν αναφέρει προφορικά τα ίδια. Ο τρίτος μάρτυρας (Ν.Μανιαδάκης) ήταν σύμβουλος των Υπουργών Υγείας κατά την ερευνώμενη περίοδο και εμφανίστηκε με δική του πρωτοβουλία στην Υπηρεσία. Αντίθετα η προσέλευση στην Υπηρεσία μας των μαρτύρων ΣΑΡΑΦΗ και ΚΕΛΕΣΗ έγινε κατόπιν δική μας πρωτοβουλίας καθώς είχαμε την πληροφόρηση ότι οι ανωτέρω γνώριζαν από δική τους αντίληψη πολύ σημαντικά και ουσιώδη πραγματικά περιστατικά για τις διερευνώμενες πράξεις και τα διερευνώμενα πρόσωπα και συνεπώς κρίθηκε αναγκαίο να καταθέσουν σχετικά προκειμένου να βοηθήσουν στην διαλεύκανση της υπόθεσης. Άπαντες μας ανέφεραν ότι θέλουν να καταθέσουν, πλην όμως διατύπωσαν φόβους για τη ζωή και την σωματική ακεραιότητα των ιδίων και των οικογενειών τους. Ακολουθώντας τη νόμιμη διαδικασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2928/2001 και αφού προηγουμένως επικοινωνήσαμε με τον τότε Διευθυντή του Τμήματος Προστασίας Μαρτύρων της ΕΛ.ΑΣ, κ. Περικλή Μανωλίδη, προκειμένου να επιβεβαιώσει τη νομιμότητα της διαδικασίας που ακολουθήθηκε από εμάς σε σχέση με τους μάρτυρες με τις κωδικές ονομασίες "Κελέση", "Σαράφης" και "Αναστασίου", προέβημεν σε όλες τις διαδικασίες που ορίζει ο Ν. 2928/2001, προκειμένου αυτοί να λάβουν νόμιμα το καθεστώς των προστατευομένων μαρτύρων. Συνεπώς, δεν επρόκειτο για τυχαία και αυθαίρετη επιλογή μαρτύρων, αλλά για ουσιώδεις μάρτυρες και για νόμιμη υπαγωγή τους στο καθεστώς προστασίας του Ν. 2928/2001. Στα πλαίσια της διαδικασίας αυτής, τις κωδικές ονομασίες έδωσε το αρμόδιο Τμήμα Προστασίας Μαρτύρων και όχι εγώ. Η θέση τους σε καθεστώς προστασίας, κρίθηκε πρωτίστως ως αναγκαία κατά τη νόμιμη διαδικασία που προηγείται της Διάταξης του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, με την οποία έγινε δεκτή η εισήγηση του Τμήματος Προστασίας Μαρτύρων. Ειδικότερα, όπως ορίζει ο νόμος οι μάρτυρες, πριν υπαχθούν στο καθεστώς προστασίας με τις εισαγγελικές διατάξεις, εμφανίστηκαν στο Τμήμα Προστασίας Μαρτύρων όπου δήλωσαν με έγγραφο αίτημά τους ότι ζητούν την σχετική προστασία καθόσον φοβούνται να καταθέσουν εμάς με τα πραγματικά τους στοιχεία. Από σχετική έρευνα που διενεργεί το Τμήμα Προστασίας Μαρτύρων, εφόσον διαπιστώσει την ύπαρξη των νόμιμων προϋποθέσεων χορήγησης του καθεστώτος και αφού δώσει τις κωδικές ονομασίες, απευθύνεται στον εισαγγελέα με αίτημα έκδοσης σχετικής διάταξης. Αυτό ακριβώς έγινε στην περίπτωση μας. Οι μάρτυρες δικαιούνται κατά νόμο το καθεστώς αυτό, σύμφωνα τόσο με την δική μας ουσιαστική κρίση, όσο και με την κρίση των αρμοδίων υπηρετούντων τότε στο Τμήμα Προστασίας Μαρτύρων».

Αλλά και περαιτέρω για τον θεσμό των προστατευομένων μαρτύρων λεκτέα και τα εξής:

Το Whistleblowing(που σημαίνει «*Καταγγελία δυσλειτουργιών*») και οι Whistleblowers(που σημαίνει «*οι άνθρωποι που φυσάνε τις σφυρίχτρες*»)είναι έννοιες της σύγχρονης νομικής σκέψης και αντεγκληματικής πολιτικής, και αντανakλούν την ανάγκη υιοθέτησής τους στις δικαιοτικές τάξεις, στα πλαίσια δράσεων για την αντιμετώπιση της μάστιγας της διαφθοράς με την προσήλωση στη διαφάνεια και τη δικαιοσύνη. Οι μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος είναι τα πρόσωπα που καταγγέλλουν, όταν τα διαπιστώνουν στο πλαίσιο της απασχόλησής τους, παραπτώματα που μπορούν να βλάψουν το δημόσιο συμφέρον έχοντας, για παράδειγμα, αρνητικές επιδράσεις στο περιβάλλον, τη δημόσια υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών, καθώς και τα δημόσια οικονομικά, όμως το πεδίο αναφοράς διευρύνεται συνεχώς και περιλαμβάνει όλες τις πτυχές και διαστάσεις του φαινομένου της διαφθοράς.

Γράφει ο Δημήτρης Τσιλίκης σε σχετική εργασία του:

«Οι μηχανισμοί και οι διαδικασίες υποβολής καταγγελιών στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα με σκοπό την εξιχνίαση εγκληματικών πράξεων, κυρίως σε υποθέσεις με σοβαρές συνέπειες για το κοινωνικό σύνολο(π.χ. διαφθορά, περιβάλλον, δημόσια υγεία, φορολογία, αθέμιτος ανταγωνισμός), έχουν ένα ιστορικά μακρύ αλλά όχι πάντα ένδοξο παρελθόν. Διάφορες, αλλά διαφορετικές μεταξύ τους, έννομες τάξεις επιλέγουν συγκεκριμένες μεθόδους συστηματικής συλλογής καταγγελιών για να ανταποκριθούν αποτελεσματικότερα και πιο αξιόπιστα στις ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις της πρόληψης και της καταστολής του εγκλήματος. Η πρακτική της υποβολής τέτοιων καταγγελιών υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, αποτελεί εργαλείο άσκησης αντεγκληματικής πολιτικής, δηλωτικό μάλιστα της σύγχρονης αυξανόμενης τάσης συνεργασίας των κρατικών αρχών με ιδιώτες, για τη συλλογή κρίσιμου αποδεικτικού υλικού με σκοπό την πρόληψη και την καταπολέμηση της εγκληματικότητας. Περιλαμβάνει μία σειρά από μέτρα και επιμέρους νομοθετικές ρυθμίσεις σε περισσότερους γενικούς ή ειδικούς κλάδους του δικαίου(εργατικό, δημοσιοϋπαλληλικό, ποινικό, εταιρικό και τραπεζικό δίκαιο, δίκαιο κεφαλαιαγοράς, δίκαιο ανταγωνισμού, δίκαιο προστασίας προσωπικών δεδομένων κλπ.). Το γεγονός αυτό, ήδη από μόνο του, καταδεικνύει τον σύνθετο και πολύπλοκο χαρακτήρα των σχετικών αναφυόμενων νομικών ζητημάτων...».

Η υποβολή καταγγελιών ως τρόπος ελέγχου της τήρησης της νομιμότητας εντοπίζεται στην Αρχαία Αθήνα του 5^{ου} και 4^{ου} αιων.π.χ, στην οποία οι πολίτες, ζημιωθέντες ή μη, έφεραν ενώπιον της δικαιοσύνης υποθέσεις δημοσίου συμφέροντος, καταγγέλλοντας προτεινόμενα ή ψηφισμένα μέτρα που παραβίαζαν του νόμους των Αθηναίων, και ζητώντας την ποινική δίωξη των υπευθύνων. Επίσης είχαμε την εμφάνιση των «συκοφαντών» που κατηγορούσαν άλλους πολίτες για παραβιάσεις των νόμων προκειμένου να λάβουν οι ίδιοι κάποια αμοιβή. Μάλιστα γνωστός νομικός έχει πει ότι «ο πρώτος Whistleblower στην ιστορία της ανθρωπότητας ήταν ο μυθικός Προμηθέας του Ησίοδου».

Στο Ρωμαϊκό ποινικό δίκαιο υπήρχε επίσης ανάλογη πρόβλεψη για ένα σύστημα δίωξης πολιτών από ιδιώτες, με τους λεγόμενους delatores, για τους οποίους επίσης προβλέπονταν αμοιβή, στα πλαίσια του Ρωμαϊκού κράτους δικαίου στο οποίο κυριαρχούσε, σε διακηρυκτικό τουλάχιστον επίπεδο, το salus populi suprema lex esto.

Η σύγχρονη μορφή των καταγγελιών υπέρ του δημοσίου συμφέροντος έχει τις ρίζες της στις χώρες του *κοινοδικαίου(common law)*και εδραιώνονται στη Βρετανία από τα τέλη του 13^{ου} αιώνα, όμως σημαντική θέση στην υποβολή καταγγελιών κατέχει η θέσπιση το 1863 του

νόμου FCA, γνωστού και ως νόμου Lincoln, ως απάντηση στους καταχραστές και τους προμηθευτές της αμυντικής υποδομής των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια του Αμερικανικού εμφυλίου(κάτι μας θυμίζει αυτό σχετικά με διαφθορά στον χώρο των αμυντικών και εξοπλιστικών συστημάτων).

Στη σύγχρονη ιστορία η υποβολή αυτή καταγγελιών συστηματοποιείται και γίνεται θεσμός κυρίως στις ΗΠΑ, όπου σύμφωνα με στοιχεία του αμερικανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης το αμερικανικό δημόσιο ανέκτησε το έτος 2016 5δισ δολάρια, το μεγαλύτερο όμως μέρος του αφορούσε τον κλάδο της ιατροφαρμακευτικής βιομηχανίας(και και αυτό κάτι θυμίζει από την επικαιρότητα και στη χώρα μας και στις ΗΠΑ, και ασφαλώς εννοώ την υπόθεση Novartis).

Σήμερα το whistleblowing αναγνωρίζεται ευρέως σαν το μέσο που καταπολεμά τη διαφθορά και έχει ενταχθεί σαν θεσμός, ατελής ως προς την επάρκεια της προστασίας, στις περισσότερες χώρες και της ΕΕ(μόνο 10 χώρες της παρέχουν πλήρη νομική προστασία) και στις χώρες-μέλη του ΟΗΕ και του ΟΑΣΑ, όμως εκεί που με ενιαίο και συστηματικό τρόπο κατοχυρώνεται ο θεσμός με σημαντικά αποτελέσματα, είναι στις ΗΠΑ.

Κανένας δεν αμφισβητεί σήμερα ότι οι μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος συμβάλλουν αποφασιστικά στην εξιχνίαση υποθέσεων διαφθοράς, όμως εκεί που υπάρχουν διαφορετικές νομικές ρυθμίσεις είναι ο τρόπος και το επίπεδο προστασίας τους από πράξεις αντεκδίκησης, όπως εκφοβισμό, ηθική παρενόχληση, απόλυση από την εργασία, βίαιες συμπεριφορές από συναδέλφους τους ή προϊσταμένους τους και εργοδότες τους, ή υπό άλλη έννοια και εκδοχή, όπως αναφέρεται σε Εισαγγελική Πράξη(θα αναφερθεί παρακάτω) πειθαρχική δίωξη που συνδυάζεται με την άσκηση ψυχολογικής βίας(bullying), εργασιακή απομόνωση(mobbing), υποβιβασμό(demotion), εξοστρακισμό και άλλα.

Αναφέρει σχετικά η κ. **Μαρία Στυλιανίδου** στο βιβλίο της «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ μ. δ. σ. στον Δημόσιο Τομέα» «Σε κάθε περίπτωση οι εργαζόμενοι ή υπάλληλοι που αποκαλύπτουν εσωτερική πληροφόρηση είναι ευάλωτοι στην αντεκδίκηση, και χωρίς προστασία από πράξεις αντεκδίκησης, κάποιοι «πληροφοριοδότες» θα παραμείνουν σιωπηλοί, στερώνοντας έτσι τους ελεγκτές των πράξεων διαφθοράς από την εσωτερική πληροφόρηση που χρειάζεται. Και σε υποσημείωσή της αναφέρει ότι σε σχετική έρευνα στις ΗΠΑ διαπιστώθηκε ότι περισσότερο από το 1/3(34%) των κρατικών υπαλλήλων που διαπιστώνουν παρατυπίες, επιλέγουν να μην τις αναφέρουν, γιατί φοβήθηκαν πράξεις αντεκδίκησης από τη Διοίκηση, και περίπου 30% φοβήθηκαν πράξεις αντεκδίκησης από τους συναδέλφους τους».

Στη χώρα μας έχει γίνει πολύ περιορισμένη χρήση του θεσμού, ίσως γιατί, όπως δέχεται η **Πράξη ΕισΕφΑθ 7/2015** του Αντεισαγγελέα Εφετών **Ανδρέα Καραφλού**(ένα έξοχο νομικό κείμενο εισαγγελικού λειτουργού που αναλύει τι ισχύει στη διεθνή, ευρωπαϊκή και ελληνική έννομη τάξη σχετικά με τους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος και την προστασία τους), «η ελληνική έννομη τάξη διαθέτει ήδη διατάξεις για την προστασία τέτοιων προσώπων, ωστόσο αυτές βρίσκονται εγκατεσπαρμένες σε πολλαπλά νομοθετήματα και συνήθως αγνοούνται τόσο από τους εφαρμοστές του δικαίου όσο και από τους ενδιαφερόμενους πολίτες». Στην ίδια Εισαγγελική Πράξη αναφέρεται διεξοδικά τι επιδιώκει να επιλύσει ο θεσμός, σύμφωνα με νομικά κείμενα υπερνομοθετικής ισχύος(δηλαδή ευρωπαϊκά και διεθνή κείμενα που έχει κυρώσει η χώρα μας σύμφωνα με το άρθρο 28 του Σ)και σε τι στοχεύει σύμφωνα με όσα ορίζουν αυτά τα νομικά κείμενα υπερνομοθετικής ισχύος:«...στην ανάγκη της επιδίωξης, ως ζήτημα προτεραιότητας, μιας κοινής πολιτικής κατά του εγκλήματος που αποσκοπεί στην

προστασία της κοινωνίας κατά της διαφθοράς, συμπεριλαμβανομένης της υιοθέτησης κατάλληλης νομοθεσίας και προληπτικών μέτρων, τονίζοντας ότι η διαφθορά συνιστά απειλή για το κράτος του δικαίου, της δημοκρατίας και των ανθρώπινων δικαιωμάτων, υπονομεύει τη χρηστή διοίκηση, τη δίκαιη μεταχείριση και την κοινωνική δικαιοσύνη, στρεβλώνει τον ανταγωνισμό, παρεμποδίζει την οικονομική ανάπτυξη και θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα των δημοκρατικών θεσμών και των ηθικών θεμελίων της κοινωνίας. Πιστεύοντας ότι μια αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς απαιτεί αυξημένη, ταχεία και αποτελεσματική διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα, καλωσορίζοντας τις πρόσφατες εξελίξεις που προωθούν τη διεθνή κατανόηση και συνεργασία για την καταπολέμηση της διαφθοράς, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών των Ηνωμένων Εθνών, της Παγκόσμιας Τράπεζας, του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών, του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Φωνή θάρρους, ορθολογισμού και δικαιοσύνης, αφού η Εισαγγελική αυτή Πράξη χαρακτήρισε ως μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος έναν πολιτικό μηχανικό που κατήγγειλε αθέμιτες και παράνομες πρακτικές της Διοίκησης μίας επιχείρησης ΔΕΚΟ, παρά το γεγονός ότι με βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών απηλλάγησαν οι καταγγελλόμενοι.

Και μπορεί ο Προμηθέας του Ησίοδου να ήταν ο πρώτος Whistleblower, όπως χαριτολογώντας έχει πει κορυφαίος νομικός στη χώρα μας, όμως στις 7 Οκτωβρίου 2019 «*Το Συμβούλιο των υπουργών Δικαιοσύνης των κρατών-μελών της ΕΕ υιοθέτησαν μία Οδηγία που επιτρέπει την προστασία των μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος με νέους κανόνες, τους οποίους τα κράτη-μέλη πρέπει να εντάξουν στο εθνικό του δίκαιο σε χρονικό διάστημα δύο ετών*». Με την οδηγία αυτή εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας των μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος σε ένα ευρύ φάσμα τομέων, όπως οι δημόσιες συμβάσεις, οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, η ασφάλεια των προϊόντων και των μεταφορών, η πυρηνική ασφάλεια, η δημόσια υγεία, η προστασία των καταναλωτών και των δεδομένων.

Το Συμβούλιο ενέκρινε τους νέους κανόνες για την προστασία των μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι απαιτούν τη δημιουργία ασφαλών διαύλων αναφοράς τόσο εντός του ίδιου του οργανισμού ή της δομής-ιδιωτικού ή δημόσιου-που απασχολείται, όσο και στις δημόσιες αρχές. Οι νέοι κανόνες θα προσφέρουν υψηλό επίπεδο προστασίας του μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος έναντι πιθανών αντιποίνων και θα υποχρεώσουν τις εθνικές αρχές να ενημερώνουν δεόντως τους πολίτες και να εκπαιδεύουν τους δημοσίους υπαλλήλους σχετικά με τον τρόπο χειρισμού των καταγγελιών. Το σχετικό κείμενο προβλέπει την υποχρέωση να δημιουργηθούν αποτελεσματικοί δίαυλοι στις επιχειρήσεις άνω των 50 εργαζομένων ή σε πόλεις άνω των 10.000 κατοίκων. Υποχρεώνονται οι αρχές και οι επιχειρήσεις να αντιδρούν στις αναφορές μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος και να δίνουν συνέχεια μέσα σε προθεσμία 3 μηνών, ενώ προβλέπουν επίσης την προστασία των προσώπων που βοηθούν αυτούς τους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος.

Για να καταδειχθεί το πόσο αναγκαίες είναι οι αποτελεσματικές νομικές ρυθμίσεις προστασίας των μαρτύρων αυτών, αναφέρεται ότι σε μία έρευνα που έγινε το 2017 για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η απώλεια εν δυνάμει εσόδων που οφείλεται στην απουσία προστασίας των μ. δ. σ. ανέρχονταν στα 10 δις ευρώ το χρόνο, μόνο στον τομέα δημόσιων διαγωνισμών.

Θα ήταν παράλειψη εάν δεν αναφέρονταν το γεγονός ότι ο ρόλος των Whistleblowers βρίσκεται σήμερα στην καρδιά της επικαιρότητας, τόσο στη χώρα μας λόγω του σκανδάλου της Novartis, όσο και διεθνώς, κυρίως στις ΗΠΑ, όπου ένας δεύτερος μάρτυρας δημοσίου συμφέροντος βγήκε από τη σιωπή του και έδωσε πληροφορίες για την Ουκρανική υπόθεση, στην οποία οφείλεται η έναρξη διαδικασίας παραπομπής του Ντόναλντ Τραμπ.

Μέχρι σήμερα υπήρξαν διάσημοι Whistleblowers, που μιλώντας απλά, θα λέγαμε ότι «είχαν τα κότσια να βγουν δημόσια και να καταγγείλουν ένοχα μυστικά κρατών και κυβερνήσεων». Εξ ου και οι αποκαλύψεις τους προκάλεσαν και συνεχίζουν να προκαλούν μέχρι και σήμερα ισχυρούς κραδασμούς στην εγχώρια ή την διεθνή πολιτική σκηνή. Γράφηκε, και το υιοθετώ, ότι «σε κάθε περίπτωση καθέννας από αυτούς αποτελεί μία ηχηρή φωνή αφύπνισης της κοινής γνώμης».

Ποιοι όμως είναι αυτοί οι διάσημοι Whistleblowers; Βεβαίως στην πρώτη γραμμή ο **Εντουαρντ Σνόουντεν** που εργαζόμενος ως πρώην αναλυτής της CIA στα 29 του, κι ενώ κρυβόταν σε ένα ξενοδοχείο στο Χόγκ Κογκ, αποκάλυψε στον Guardian και στην Washington Post ότι η αμερικανική υπηρεσία Εθνικής Ασφάλειας παρακολουθεί και καταγράφει τις τηλεφωνικές και ηλεκτρονικές επικοινωνίες διεθνώς, μέχρι και σήμερα συνεχίζει τις μεγατόνων αποκαλύψεις του. Όταν έγινε η αποκάλυψη των Panama Papers ο πρόεδρος της Γαλλίας Ολάντ δήλωσε *«Πρέπει να προστατεύσουμε του μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος, διότι η δουλειά τους είναι χρήσιμη και διατρέχουν κινδύνους».* Και ο Σνόουντεν ειρωνικά απάντησε με μία λέξη: «Αλήθεια;». Ο **Τζούλιαν Ασάντζ**, ο **Αλαν Κάτλερ**, ο **Μπράντλεϊ Μάνιγκ** (αναλυτής πληροφοριών που αποκάλυψε 70.000 απόρρητα και διαβαθμισμένα αμερικανικά έγγραφα μέσω του ιστότοπου WikiLeaks (έχει καταδικαστεί σε 35 χρόνια κάθειρξης), ο **Αντουάν Ντελτούρ** (που έκανε τις αποκαλύψεις Luxleaks και ήταν υποψήφιος για το βραβείο ευρωπαίου πολίτη το 2015). Η **Κάθριν Γκάλιφορντ**, δεκανέας στην Βασιλική έφιππη αστυνομία Καναδά, η οποία το 2011 με μία 115 σελίδων καταγγελία ήταν η αφορμή για τη διεξαγωγή μίας μεγάλης έρευνας γύρω από τα κρούσματα σεξουαλικών παρενοχλήσεων και κακοποιήσεων στους κόλπους της Βασιλικής έφιππης αστυνομίας. Αφότου η Κάθριν έκανε το πρώτο βήμα, τον δρόμο της ακολούθησαν και άλλες συναδέλφισσές της με συνταρακτικές αποκαλύψεις, ενώ η ίδια δήλωσε: *«Εάν μου έδιναν ένα σεντ κάθε φορά που τα αφεντικά μου, μου ζητούσαν να καθίσω στα γόνατά τους, αυτή τη στιγμή θα ήμουν με ένα γιο στις Μπαχάμες!!».* Οι **Στηβ Τσιόπρα**, **Μάργκαρετ Χάϊντον** και **Τζέρερντ Λάμπερτ** που, απασχολούμενοι στο υπουργείο υγείας του Καναδά, είχαν εγείρει σοβαρά ερωτήματα για μία συνθετική ορμόνη ανάπτυξης βοοειδών, καταγγέλλοντας αφορητές πιέσεις για την έγκριση του σχετικού φαρμάκου. Απελύθησαν και οι τρεις, όμως η Γερουσία μετά από έρευνα απαγόρευσε την έγκριση του φαρμάκου. Δήλωσε από αυτούς ο **Στηβ Τσιόπρα**: *«Το θέμα δεν είναι απλά το ότι κάποιοι υπάλληλοι έχασαν τη δουλειά του ή οι διαρροές. Δεν μιλάμε για τα δικά μας δικαιώματα. Έχει να κάνει με το δικαίωμα των πολιτών να πληροφορούνται από όσους πληρώνουν για να προστατεύουν την υγεία και την ασφάλειά τους».* Ο **Τζο Ντάρμπι**, έφεδρος του αμερικανικού στρατού, που αποκάλυψε πλήθος σοκαριστικών φωτογραφιών με τα βασανιστήρια κρατουμένων από αμερικανούς στρατιώτες στις φυλακές-κολαστήριο του Άμπου Γκράμπ, στο Ιράκ. Ο **Τζέφρι Γουίγκαντ**, πρώην αντιπρόεδρος στον τομέα έρευνας στην καπνοβιομηχανία Brawh & Williamson, θυγατρική της British American, ο οποίος κατήγγειλε ότι γνώριζαν ότι τα προϊόντα τους προκαλούν εθισμό και καρκίνο πνευμόνων στους χρήστες τους, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς τους. Ένα χρόνο αργότερα ήταν μάρτυρας στη δίκη-ορόσημο του 1997 με την οποία επιδικάστηκε πρόστιμο 368 εκ. δολλαρίων σε 40 αμερικανικές πολιτείες. Η ιστορία του

έγινε και κινηματογραφική ταινία με τους Αλ Πατσίνο και Ράσελ Κρόου με τίτλο «The Insider» η οποία είχε προταθεί για όσκαρ. Ασφαλώς δεν μπορεί να παραλειφθεί η περίπτωση του **Μαρκ Φελτ**, υποδιευθυντή του FBI, που αποκλήθηκε το «βαθύ λαρύγγι» και αποκάλυψε το Γουότεργκέϊτ, παραμένοντας με κρυμμένη την ταυτότητά του για περισσότερο από 30 χρόνια. Ο **Ντάνιελ Έλσμπεργκ**, στρατιωτικός αναλυτής στο ινστιτούτο αμυντικών αναλύσεων RAND Corporation, ο οποίος το 1971 έφερε στο φως-μέσω διαρροής στους New York Times τα περιώνυμα «Έγγραφα του Πενταγώνου» (Pentagon Papers), ένα απόρρητο υλικό 3.000 σελίδων, προϊόν έκθεσης που συντάχθηκε κατόπιν εντολής του τότε υπουργού Άμυνας των ΗΠΑ Ρόμπερτ Μακναμάρα, και αποκάλυπτε τις θηριωδίες των Αμερικανών στον πόλεμο του Βιετνάμ, αλλά και την εξαπάτηση του αμερικανικού λαού από την ίδια την τότε κυβέρνησή του, δεδομένου ότι ο Λίντον Τζόνσον είχε προσχεδιάσει τον βομβαρδισμό του Βόρειου Βιετνάμ, την ώρα που διαβεβαίωνε δημοσίως τον λαό του, το 1964, ότι «δεν θα εμπλακούμε σε ένα ευρύτερο πόλεμο» στην περιοχή. Η ιστορία του Έλσμπεργκ έγινε ταινία από τον Στίβεν Σπίλμπεργκ με τίτλο «The Post», ενώ ο ίδιος κατηγορήθηκε για κατασκοπία και η ποινή του έφτανε τα 115 χρόνια, μάλιστα η κυβέρνηση Νίξον τον χαρακτήρισε «τον πιο επικίνδυνο άνθρωπο στις ΗΠΑ». Κατά διαβολική σύμπτωση την ίδια κατηγορία εκτοξεύει σήμερα ο πρόεδρος Τραμπ εναντίον του Έντουαρντ Σνόουντεν για τον οποίο λέει: «ένας προδότης σαν κι αυτόν θα έπρεπε να θανατωθεί δια εκτέλεσης».

Ρώτησε ο Guardian τον Έλσμπεργκ, εάν αξίζει κανείς να γίνει Whistleblower; Και απάντησε: **«Κάποτε διάβασα μία δήλωση του Σνόουντεν που έλεγε ότι υπάρχουν πράγματα για τα οποία αξίζει κανείς να πεθάνει. Και διάβασα το ίδιο πράγμα από την Μάνιγκ, που ανέφερε πως ήταν έτοιμη να πάει φυλακή ή ακόμα και να έρθει αντιμέτωπη με την θανατική ποινή. Διαβάζοντας αυτά τα πράγματα σκέφτηκα: Ακριβώς αυτό ένιωσα κι εγώ. Είναι σωστό. Και αξίζει. Αξίζει να δώσει κανείς τη ζωή του και την ελευθερία του για να αποτρέψει έναν πόλεμο με τη Β. Κορέα; Θα έλεγα χωρίς δισταγμό: Ναι, φυσικά αξίζει. Ήξιζε ο Σνόουντεν να περάσει τη ζωή του εξόριστος γι αυτό που έκανε; Ήξιζε τον κόπο η Μάνιγκ να περάσει 7,5 χρόνια στη φυλακή; Νομίζω ΝΑΙ. Και νομίζω ότι έτσι αισθάνονται και αυτοί. Και νομίζω ότι έχουν δίκιο».**

Τονίζω τον ηρωικό χαρακτήρα αυτών των μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος, που παρότι βρέθηκαν αντιμέτωποι με τις ισχυρότερες δυνάμεις του πλανήτη, δεν δειλίασαν, τόλμησαν και είχαν καθοριστική συμβολή στην αποκάλυψη βαρβαροτήτων, παρανομιών, αθέμιτων πρακτικών και υπό γενική έννοια συνέβαλαν, σε αρκετές περιπτώσεις καθοριστικά, σ' αυτό που είναι διαρκώς ζητούμενο: **τη διαφάνεια και τη δικαιοσύνη. Γι αυτό ένα Κράτος Δικαίου και μία περιφερειακή και διεθνής νομιμότητα τους οφείλει την προσήκουσα προστασία από πράξεις αντεκδίκησης.**

Για τη χώρα μας, τα είπε σε λίγες φράσεις ο Εισαγγελέας Ανδρέας Καραφλός στην προαναφερόμενη Πράξη του, όμως αν μελετήσει κανένας το «Πρόγραμμα Ελλάδας-ΟΟΣΑ: Τεχνική υποστήριξη για την καταπολέμηση της Διαφθοράς» με υπότιτλο: «Προστασία των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος στον ιδιωτικό τομέα: Ανάπτυξη του νομικού πλαισίου», θα δει συγκεκριμένες παρατηρήσεις και προτάσεις για Νομοθέτηση, κυρίως για την αποτελεσματική προστασία των μ.δ.σ, αφού παρατηρείται ότι η Ελλάδα δεν διαθέτει νομοθεσία η οποία να προσφέρει επαρκή προστασία από αντίποινα ή διακριτική μεταχείριση σε πρόσωπα που αποκαλύπτουν επιλήψιμες συμπεριφορές.

Και η χώρα μας είναι ψηλά, πολύ ψηλά στον δείκτη διαφθοράς, και σε πρόλογο του βιβλίου του Χ. Δημόπουλου «Περί Διαφθοράς (ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ) ο καθηγητής Ευάγγελος

Βενιζέλος(δ.π.) γράφει: «...Το ζήτημα της διαφθοράς είναι ένα μεγάλο, διεθνές και διαχρονικό πολιτικό ζήτημα, τόσο στο επίπεδο του εθνικού κράτους, όσο και στο επίπεδο των διεθνών και περιφερειακών οργανισμών και της διεθνούς κοινότητας. Παρά τις συσχετίσεις που γίνονται στη διεθνή επιστημονική συζήτηση, το φαινόμενο της διαφθοράς αφορά όλα τα επίπεδα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και όλες τις εκδοχές πολιτικής και θεσμικής οργάνωσης(βλ. ΕΙΣΑΓΩΓΗ παρόντος).

Και τονίζει ο Ευάγγελος Βενιζέλος: «Η διαφθορά δεν είναι μόνον ένα ζήτημα που αφορά τα πολιτικά όργανα του κράτους, αλλά όλες τις θεσμικές όψεις της κοινωνίας: τη δικαιοσύνη, την τοπική αυτοδιοίκηση, τις ένοπλες δυνάμεις και τα σώματα ασφαλείας, την Εκκλησία, τους μηχανισμούς ενημέρωσης και επικοινωνίας, τα πανεπιστήμια, τους φορείς της κοινωνίας των πολιτών και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. **Η διαφθορά δεν είναι μόνο ένα πρόβλημα «κορυφής», αλλά ένα πρόβλημα που αφορά όλα τα επίπεδα εξουσίας, αρμοδιότητας, ισχύος, επιρροής ή επιτηδειότητας».**

Για τη χώρα μας το φαινόμενο της διαφθοράς και οι επιπτώσεις τους κοστίζουν περισσότερο από **12 δις ετησίως**, όπως ισχυρίζονται ο πρώην Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης **Λεάνδρος Ρακιντζής** και ο πρώην ΓΓ Διαφάνειας **Γεώργιος Σούρλας(δ.π.)**.

Ο Έλληνας πολίτης, την ώρα που ασφυκτικά και υποφέρει από την οικονομική στενότητα και ανέχεια, έχει ζαλιστεί με τα σκάνδαλα και την διασπάθιση δημόσιου χρήματος, που συνολικά φθάνουν σε δεκάδες δις, ενώ το κράτος αγωνιά για μερικά δις για να κλείσει τρύπες, τρύπες αδυσώπητες που εξαθλιώνουν και πονούν αόρητα τους Έλληνες πολίτες. Αποτέλεσμα, οι πολίτες να εξοργίζονται γιατί η χώρα κατέρρευσε, γιατί χρεοκόπησε, γιατί η αξιοπιστία και η εκτίμηση της κοινωνίας προς το πολιτικό σύστημα έχει φθάσει το ναδίρ, γιατί η ρεμούλα, η διαφθορά, η διαπλοκή, η μίζα, η συναλλαγή των Μανδρινών έχει καταγραφεί στη συλλογική συνείδηση, αλλά και στη νομική και θεσμική μνήμη. Υπάρχει κοινή παραδοχή ότι το πολιτικό σύστημα και ο τύπος κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης της χώρας μας ήταν η βασική αιτία που τα τελευταία χρόνια μετέβαλε το κράτος, τους θεσμούς και της προμήθειές τους σε μέσα ασύστολου παράνομου πλουτισμού, γρήγορου και χωρίς κανένα κεφάλαιο πλουτισμού. Οι πολιτικοί, οικονομικοί και εκπαιδευτικοί μας ταγοί(τους προσδιορίζει ο **Ευάγγελος Βενιζέλος** στον παραπάνω πρόλόγό του) έδωσαν το «σύνθημα» και καθοδήγησαν τους πάντες στη λαφυραγώγηση του κράτους και των δημόσιων αγαθών.

Και όπως αναφέρει Γκάμπριελ Ζουκμαν, οι ελληνικές καταθέσεις στην Ελβετία φτάνουν τα 60 δις ευρώ, δηλαδή περισσότερο από το 30% του σημερινού ΑΕΠ, ποσοστό τεράστιο σε σύγκριση με χώρες όπως η Γερμανία και η Γαλλία, των οποίων οι καταθέσεις στην Ελβετία δεν ξεπερνούν το 6% του ΑΕΠ, χωρίς να υπολογίζουμε τις καταθέσεις στους εξωτικούς παραδείσους. Τέλος υπολογίζεται ότι οι «κρυμμένες» περιουσίες στους φορολογικούς παραδείσους ξεπερνά τα 6 τρις ευρώ, και χάνονται κάθε χρόνο έσοδα 130 δις ευρώ, που θα τα είχαν ανάγκη οι λαοί, κυρίως των πιο αδύναμων χωρών. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτή πρέπει να αλλάξει, θυμίζοντας μία φράση του Τζον Κένεντυ: «όποιος εμποδίζει την πραγματοποίηση μίας ειρηνικής επανάστασης, καθιστά μία βίαιη επανάσταση αναπόφευκτη». Και ο νοών νοείτω, όπως είχε πει ο Γ. Σούρλας ως ΓΓ Διαφάνειας.

Συζητώντας για τη σημασία και τη χρησιμότητα των μ.δ.σ. μπορούμε να «σηκωθούμε λίγο ψηλότερα» και να πολεμήσουμε σε όλα τα επίπεδα το σάπιο, διεφθαρμένο και παράλογο

κομμάτι της κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής ζωής που μας έχει επιβληθεί;». Βοηθούν οι μ. δ. σ. σ' αυτό; «Αμ' έπος, Αμ' έργον».

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ Μ.Δ.Σ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΛΟΓΩ NOVARTIS.

Στην Ελλάδα, δυστυχώς, το πολιτικό σύστημα του οποίου στελέχη ερευνήθηκαν και ερευνώνται για αξιόποινες πράξεις και ανάμειξη στο σκάνδαλο Novartis, από την πρώτη στιγμή που «έσκασε» αυτό το σκάνδαλο και έγινε γνωστό ότι προστατευόμενοι μάρτυρες «κελαϊδούν» και στην Ελλάδα και στις ΗΠΑ σε βάρος τους, άρχισε ένα ασύμμετρος πόλεμος λάσπης, απειλών, συκοφαντιών, αγωγών και μηνύσεων εναντίον των μ.δ.σ, προκειμένου να καμφεί το φρόνημά τους, απειλούμενοι καθημερινά να βρεθούν σε πανικό και να αναγκαστούν να πάρουν κάτι από όσα έχουν καταθέσει ενώπιον των Εισαγγελέων Διαφθοράς. Δεν υπήρξε μέρα που να μην δημοσιοποιείται δήλωση στελέχους ΝΔ και ΚΙΝ. ΑΛ, που ελέγχεται ή ελέγχονταν από τους Εισαγγελείς Διαφθοράς, εναντίον και σε βάρος των μ.δ.σ. και των ίδιων των Εισαγγελέως Διαφθοράς, με το επιχείρημα ότι οι ίδιοι μαζί με τους μ.δ.σ. και τον πρώην Αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης συνέστησαν συμμορία με σκοπό την άσκηση ποινικών διώξεων σε βάρος τους(ήδη για τους επτά πολιτικούς οδηγήθηκαν οι δικογραφίες τους στο Αρχείο!!!), ότι κατασκεύασαν τα στοιχεία και τις καταθέσεις τους, ότι δεν υπήρξε κανένα έγγραφο από τις ΗΠΑ για ευθύνες πολιτικού προσώπου, και υπό γενική έννοια ότι δεν πρόκειται για σκάνδαλο αλλά σκευωρία τους. «Κουκουλοφόρους» ανέβαζαν και κατέβαζαν τους μ.δ.σ την ώρα που Ευρωπαϊκά και Διεθνή όργανα αποφάσιζαν την ενίσχυση του θεσμού των μ.δ.σ. και την ενίσχυση των μέτρων προστασίας των ιδίων και των οικείων της. Και όχι μόνο αυτό. Στα τέλη του 2019 σε εκδήλωση στο BIOME για τον θεσμό των μ. δ. σ. ο πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης και ο Υπουργός Δικαιοσύνης εκφωνούσαν διθύραμβους υπέρ του θεσμού, και την ίδια ώρα πλήθαιναν οι δηλώσεις των στελεχών της ΝΔ εναντίον τους με απειλές για μηνύσεις, αγωγές, απειλές, εκβιασμούς στην πραγματικότητα για «να πάρουν πίσω όσα κατέθεσαν». Τόση υποκρισία και τόσο ψεύδος αλήθεια διακρίνει το πολιτικό σύστημα στη χώρα μας; Και το σήμα ελήφθη και από την πλειοψηφία ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ στην Επιτροπή και έκαναν τα πάντα ώστε να αποκαλυφθούν τα στοιχεία της επωνυμίας τους με την εξέτασή τους ενώπιον της Επιτροπής με ακάλυπτα τα χαρακτηριστικά τους, πλην όμως ευτυχώς η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου σήκωσε τείχος και ματαίωσε τα σχέδιά τους, υιοθετώντας τις απόψεις μας, με αποτέλεσμα να εξεταστούν από την Επιτροπή μας στη ΓΑΔΑ με όλα τα μέτρα προστασίας της ανωνυμίας τους, όπως ο νόμος ορίζει. Και ο νόμος το όριζε σαφώς, όμως όταν η πολιτική γίνεται μήτρα εκδικητικότητας και μίσους για ανθρώπους που καταθέτουν όσα γνωρίζουν ως εκ της ιδιότητας και της θέσης τους(υπάλληλοι της Novartis) πλην των άλλων και σε βάρος κορυφαίων στελεχών των κομμάτων τους, η κατάθεσή τους αποτελεί γι αυτούς casus belli και όλα τα μέσα και τα όπλα επιτρέπονται, ακόμα και όταν αυτά κουρελιάζουν κυριολεκτικά το Σύνταγμα, τον ΚτΒ και το νόμο. Πρόκειται για μία θλιβερή τακτική των κομμάτων της ΝΔ και ΚΙΝ. ΑΛ που θα εγγραφεί στην κοινωνική συλλογική συνείδηση αλλά και στη θεσμική μνήμη με «μαύρα γράμματα». Όμως όσον αφορά τις επιθέσεις, τις απειλές, τις αναφορές, τις μηνύσεις, τις αγωγές και τις καθημερινές δηλώσεις με περιφρονητικό, απαξιωτικό και μειωτικό της προσωπικότητάς τους περιεχόμενο σε βάρος των Εισαγγελέων Διαφθοράς, τα αντιμετωπίζει με απόλυτη επάρκεια και ad hoc για όλα τα ζητήματα οι ίδιοι με τα Υπομνήματά τους Παροχής Εξηγήσεων προς

τους Εισαγγελείς του Αρείου Πάγου, τα οποία όμως έχουν αποσταλεί και στην Επιτροπή μας και καταχωρήθηκαν ως μέρος του αποδεικτικού της υλικού, οπότε νομίμως και προσηκόντως παραπέμπουμε σ' αυτά χωρίς να προσθέσουμε τίποτα άλλο απολύτως. Μόνο εκφράζουμε τη θλίψη μας, γιατί Εισαγγελείς που κατά νόμο ερευνούν όσα και όπως ο νόμος ορίζει, και επειδή επιτελούν το καθήκον τους υφίστανται καθημερινά από το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα και το σύνολο των συστημικών ΜΜΕ(κανάλια, ραδιόφωνα, διαδίκτυο και ιστοσελίδες)έναν απίστευτο πόλεμο που, δυστυχώς, εκθέτει και τη χώρα μας ως χώρα στην οποία αμφισβητούνται βασικά στοιχεία, δομικού χαρακτήρα, ενός Ευρωπαϊκού Κράτους Δικαίου και μίας ευνομούμενης πολιτείας. Όμως εκφράζουμε εδώ όπως και στην Επιτροπή ένα κορυφαίο ερώτημα: γιατί ποτέ τα πολιτικά πρόσωπα και τα κόμμάτα τους που εκτοξεύουν συνεχώς και αδιαλείπτως απειλές και ύβρεις εναντίον των Εισαγγελέων Διαφθοράς και των μ. δ. σ. δεν τόλμησαν να κάνουν το ίδιο για τις Εισαγγελικές και Δικαστικές Αρχές και του FBI των ΗΠΑ; Όταν μάλιστα είναι γνωστό τοις πάσι ότι από τις ΗΠΑ ξεκίνησε η έρευνα σε βάρος της Novartis και όλων των εμπλεκομένων προσώπων; Δεν τόλμησαν και δεν τολμούν γιατί ίσως γνωρίζουν τη ρήση του Κομφούκιου: «Όποιος επιχειρήσει να σκοτώσει μία μύγα που κάθεται στη μουσούδα μίας τίγρης, είναι βέβαιο ότι τελικά αυτός που θα κατασπαραχθεί δεν θα είναι η μύγα». Και ο νοών νοείτω.

Όμως αλήθεια πως αντιμετωπίζει π.χ. ο Επίκουρος Εισαγγελέας Διαφθοράς Χρ. Ντζούρας την κατηγορία για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και συμμορίας με τον Δημ. Παπαγγελόπουλο και τους μ. δ.σ; Παραθέτουμε κάποια χαρακτηριστικά σημεία του υπομνήματός του με τις αντίστοιχες παραγράφους:

14] Περαιτέρω δηλώνω απερίφραστα και κατηγορηματικά ότι ποτέ η Εισαγγελέας διαφθοράς Ε. Τουλoupάκη δεν μου μίλησε για κανένα Παπαγγελόπουλο, για κανέναν Ρασπούτιν και για κανένα άλλο πολιτικό στέλεχος από οποιαδήποτε παράταξη, υπό την έννοια ότι υπηρετούμε κάποιο σχέδιο ή ανήκουμε σε κάποια ομάδα, που λειτουργεί από κοινού. Και κάνει το εξής Σχόλιό του: ΣΧΟΛΙΟ: Εδώ ο μηνυτής(Α. Σαμαράς)έρχεται σε ευθεία αντίφαση με τα προλεγόμενα του: Αφού λοιπόν γνωρίζαμε εκ των προτέρων τι θα πουν οι μάρτυρες γιατί άραγε παίρναμε τρεις μήνες καταθέσεις, όπως μας κατηγορεί: Γιατί άραγε δεν είχαμε βάλει με δυο εντολές στον υπολογιστή COPY- PASTE (αντιγραφή - επικόλληση) όλες τις καταθέσεις και μάλιστα με την ίδια γραμματοσειρά σε διάστημα 3 ημερών ώστε να μην μας κατηγορεί τώρα ότι δεν εφαρμόσαμε το «αμελλητί»; Αφού τα γνωρίζαμε όλα έπρεπε να ενεργήσουμε άρτια και με τη λογική του εγκληματία. Τι στο καλό. Εισαγγελείς είμαστε. Ξέρουμε από «συννομοσίες». Έπρεπε να το «σκηνοθετήσουμε» καλύτερα. Εδώ προφανώς ο μηνυτής, με ένα τελείως αποδιοργανωμένο σκεπτικό, εννοεί ότι θα έπρεπε πρώτα να λάβουμε καταθέσεις από τους μάρτυρες με το όνομά τους και μετά να τους δώσουμε καθεστώς προστατευόμενου μάρτυρα; Ελπίζω να μην εννοεί αυτό γιατί θα ήταν παράλογο....

44] Στη σελ. 52 της μήνυσης αναφέρονται τα εξής αντιφατικά από τον πρώην πρωθυπουργό: Ενώ ο προηγουμένως έχει καταγγείλει και τους τρεις Εισαγγελείς για παραβίαση της μυστικότητας, εν συνεχεία αναφέρει κατά λέξη: « Όταν κάποιά στιγμή αρθεί το τηλεφωνικό απόρρητο θα αποδειχθεί μετά βεβαιότητας ποιος τροφοδοτούσε τον Κ. Βαξεβάνη με στοιχεία, τα οποία αυτός δημοσίευε πριν ακόμη κατατεθούν...».

ΣΧΟΛΙΟ: Δηλαδή ενώ μας καταμηνύει και τους τρεις εισαγγελείς για παραβίαση της μυστικότητας, έρχεται στη συνέχεια και λέει όταν αρθεί το τηλεφωνικό απόρρητο θα δούμε ποιος το έκανε (!!!!!)

45] Περαιτέρω είναι ψευδείς οι ισχυρισμοί του μηνυτή ότι είχα οποιαδήποτε σχέση ή ελάμβανα εντολές ή ήμουν πειθήνιο όργανο του τέως πρωθυπουργού Α. Τσίπρα και του τέως Αναπληρωτή Υπουργού Δικαιοσύνης Α. Παπαγγελόπουλου, με τους οποίους ουδεμία σχέση έχω. Παραθέτει ως αποδεικτικό στοιχείο της «ευθείας σύνδεσης της εισαγγελίας διαφθοράς με την εφημερίδα DOCUMENTO», δημοσίευμα της 08.01.2017 (!!!!!!!!!!!!!!!), με το «οποίο προαναγγέλλεται η εμπλοκή όχι μόνο Υπουργών αλλά και πρώην Πρωθυπουργού σε χρόνο που δεν υφίστανται καν οι ψευδείς καταθέσεις που δόθηκαν σχεδόν ένα χρόνο αργότερα (σελ. 5).» Και μάλιστα σε αυτό το «φοβερό» εύρημα - επιχείρημα - αποδεικτικό στοιχείο», που αποκαλύπτει όλη τη συμμορία που τον «κυνηγάει», βάζει και θαυμαστικό. Θυμίζω μόνο ότι εγώ ανέλαβα τη δικογραφία Novartis τον Απρίλιο του 2017. Εδώ μιλάμε για θεωρίες συνωμοσίας που διατυπώνονται από πρώην πρωθυπουργό σε μήνυση κατά Εισαγγελέων για κατάχρηση εξουσίας. Και όλα αυτά διατυπώνονται έτσι αβασάνιστα ενώπιον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Τα συμπεράσματα δικά σας και με όσα θαυμαστικά θέλετε....

46] Στο ίδιο ως άνω υπόμνημά του (σελ. 5) αλλά και στο σημείο 26 της μήνυσής του παραθέτει ως αποδεικτικό στοιχείο της «ευθείας σύνδεσης της εισαγγελίας διαφθοράς με την εφημερίδα DOCUMENTO» άλλο ένα «φοβερό» εύρημα - επιχείρημα - αποδεικτικό στοιχείο». Λέει λοιπόν ότι τέτοιο είναι «το δημοσίευμα της 04.02.2018 με το οποίο προδημοσιεύεται κατά παγκόσμια πρωτοτυπία η κατάθεση που θα έδινε 2 μέρες αργότερα δήθεν αυθορμητώς η προστατευόμενη μάρτυρας Κελέση τη νύχτα με το μεγάλο συλλαλητήριο κατά της Κυβέρνησης για το Μακεδονικό». Από την ανάγνωση και μόνο των καταθέσεων του προστατευόμενου μάρτυρα με την κωδική ονομασία «Αικατερίνη ΚΕΛΕΣΗ» (αυτών που δόθηκαν πριν την 04.02.2018) προκύπτει η αβασιμότητα των λεγομένων του μηνυτή.

48] Στο σημείο 27 του υπομνήματος του ο κ. Σαμαράς υιοθετεί το περιεχόμενο της καταγγελίας του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Ι. Αγγελή ότι δηλαδή την Τρίτη 4.12.2018 ενημερώσαμε τον τελευταίο «δια στόματος κας Τουλουνπάκη» πως είχαμε αποφασίσει να ασκήσουμε ποινική δίωξη σε τρία πολιτικά πρόσωπα μέχρι τις 20.12.2018.

ΣΧΟΛΙΟ: Στο σημείο αυτό καταρχήν να τονίσω ότι εμαι Εισαγγελέας και όταν έχω να πω κάτι δεν το λέω ποτέ «δια στόματος» τρίτων. Τι λέει όμως εδώ ο κ. Σαμαράς ενώπιον ενός Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου; Και μάλιστα το λέει με υπόμνημα, ήτοι το έχει σκεφτεί καλά. Ακούστε λοιπόν τι ισχυρίζεται ο Σαμαράς και βγάλτε τα συμπεράσματά σας περί της αξιοπιστίας του: ότι θα ασκούσαμε ποινικά δίωξη σε βάρος τριών Βουλευτών (κ.κ. Σαλμά, Γεωργιάδη και Λοβέρδου) μέσα σε διάστημα 15 ημερών κάτι δηλαδή που ήταν λογικών χρονικώς και δικονομικώς αδύνατο, καθώς για κάτι τέτοιο απαιτούνταν: α) προηγούμενη συνεννόηση μας με το Κλιμάκιο Ελέγχου, ώστε να υποβληθεί σε εμάς ταχύτατα η παραγγελθείσα έκθεση, β) σύνταξη σχετικού πορίσματος των Επίκουρων Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς και έγκριση αυτού από την Εισαγγελέα Διαφθοράς, γ) υποβολή της δικογραφίας στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και προηγούμενη συνεννόηση μαζί του, ώστε να «διασφαλισθεί» η διαβίβασή της στην Βουλή των Ελλήνων, δ) η προηγούμενη συνεννόηση με την πλειοψηφία των Βουλευτών της περιόδου εκείνης (Δεκέμβριος 2018) για την «εξασφάλιση» της άρσης της ασυλίας των προσώπων αυτών και μάλιστα σε ταχύτατο χρόνο, ε) επιβολή συντομότατου χρόνου προθεσμίας προς παροχή χωρίς όρκο εξηγήσεων από τους υπόπτους. στ) άμεση άσκηση ποινικής δίωξης. Όλα αυτά σε 15

μέρες αξιότιμοι κ. Εισαγγελείς. Και αυτούς τους ισχυρισμούς τους υιοθετεί ο πρώην πρωθυπουργός της χώρας (!!!)

49] Στο σημείο 32 του υπομνήματος του ο κ. Σαμαράς υιοθετεί το περιεχόμενο της καταγγελίας του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Ι. Αγγελή περί «...μη συνέχισης της δικαστικής συνδρομής που άρχισε νομότυπα και χωρίς λόγο παύση αυτής...».

ΣΧΟΛΙΟ: Προς αποκατάσταση της αλήθειας Σας προσκομίζω α] (σχετ. 37) το από 28.01.2019 αίτημα δικαστικής συνδρομής προς τις ΗΠΑ, το οποίο υπογράφεται από εμένα. Β] (σχετ. 38) το με αριθμ. πρωτ. 304/05.02.2020 έγγραφο μου προς το τμήμα Εκδόσεων και Δικαστικών Συνδρομών της Εισαγγελίας Εφετών με το οποίο υποβάλλω την παράκληση να ενημερωθούμε για την πορεία εκτέλεσης του αιτήματος Δικαστικής Συνδρομής προς τις αρμόδιες Δικαστικές Αρχές των ΗΠΑ. Εξάλλου Σας παραπέμπω στις σχετικές αναφορές που έχει κάνει η τέως Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου περί επαφών μέσω EUROJUST ώστε να βρεθεί κάποιος τρόπος επαφής με τις αμερικανικές αρχές.

52] Σχολιασμός άρθρου Γ. Σανιδά, πρώην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου (Σύνταγμα, Δικαιοσύνη και έρευνες για ποινικά ευθύνη Υπουργών, ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ Τεύχος 3. Μάρτιος 2018).

Στο συγκεκριμένο άρθρο αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: «... Η παροχή προστασίας σε μάρτυρες αφορά κυρίως και προεχόντως σε υποθέσεις τρομοκρατίας και του υποκόσμου, όπου πράγματι, μπορεί να λάβει χώρα πιθανή αντεκδίκηση ή εκφοβισμός. Τούτο όμως, δεν μπορεί να ισχύει για μέλη του Κοινοβουλίου, τα οποία αποτελούν δύο από τους τρεις πυλώνες της Δημοκρατίας και δεν μπορεί να αφήνονται σκιές ταυτίσεώς τους με τον υπόκοσμο. Δημοκρατία σημαίνει φώς. Όσοι έχουν στοιχεία σε βάρος πολιτικών προσώπων (Υπουργών, βουλευτών) οφείλουν να τα συνεισφέρουν στη Δικαιοσύνη, υπό το φώς της ημέρας και επω- νόμως, ώστε να είναι ευχερής η καταδίκη τους, σε περίπτωση που βεβαιωθεί η έκνομη συμπεριφορά τους... Τα ανωτέρω, περαιτέρω σημαίνουν κατά την άποψή μας, ότι δεν συνέτρεχαν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις να τεθούν οι μάρτυρες υπό προστασία με τη μορφή, τουλάχιστον της ανωνυμίας και ότι η Εισαγγελία για την καταπολέμηση της Διαφθοράς, δεν ενήργησε κατά το νόμο, αφού θα έπρεπε να προβλεφθεί η προσπάθεια «ανθρωποφαγίας» που θα ακολουθήσει»

ΣΧΟΛΙΟ: Είναι προφανές από την ανάγνωση του άνω αποσπάσματος ότι ο αξιότιμος τέως Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δεν έχει υπόψη του ότι οι διατάξεις με τις οποίες τέθηκαν οι μάρτυρες υπό καθεστώς προστασίας αφορούσαν και εκδόθηκαν για το σύνολο της υπόθεσης NOVARTIS, η οποία περιλάμβανε ως διερευνώμενες πράξεις μεταξύ άλλων και δωροδοκίες ιατρών και λοιπών κρατικών υπαλλήλων. Περαιτέρω σε σχέση με τα διαλαμβανόμενα στο ίδιο άρθρο, περί κατ' επανάληψη στοχευμένης έρευνας σε υπουργούς θέλω να διευκρινίσω ότι κατά τη διάρκεια των καταθέσεων είχαμε συνεννοηθεί με τους συναδέλφους μου, επειδή οι μάρτυρες έκαναν αναφορές και σε πολιτικά πρόσωπα, να είμαστε όσο γίνεται πιο φειδωλοί στις ερωτήσεις μας προκειμένου να μην κατηγορηθούμε ειδικά για αυτό (ότι δηλαδή κάναμε στοχευμένη έρευνα για πολιτικά πρόσωπα). Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η υπόθεση NOVARTIS έχει και σκέλος ενεργητικής δωροδοκίας, στο οποίο δράστες φυσικά δεν θα μπορούσαν να είναι πολιτικά πρόσωπα. Για αυτό αν προσέξετε η ερώτηση που γίνεται στη μάρτυρα «Κελέση» (βλ. 3η σελίδα του ως άνω άρθρου του Γ. Σανιδά) δεν είναι αν έλαβε χρηματικά ποσά το αναφερόμενο εκεί πολιτικό πρόσωπο

αλλά αν κάποιος κατέβαλε χρηματικά ποσά στον πρώην αναπληρωτή Υπουργό Υγείας (διερευνώμενο αδίκημα αυτό της ενεργητικής δωροδοκίας). Μην ξεχνάμε ότι είχαμε στα χέρια μας και έγγραφα - πληροφορίες των αμερικανικών αρχών, τις οποίες διερευνούσαμε χωρίς βέβαια σε καμία περίπτωση να παραβιάζουμε το Σύνταγμα».

Πραγματικά: «εν τη δικαιοσύνη πάσαι αρεταί».

Αλλά και περαιτέρω, υιοθετώντας στο σύνολό τους τα Υπομνήματα των Εισαγγελέων Διαφθοράς που απαντούν πειστικά σε όλες τις αιτιάσεις που διατυπώνουν οι μηνυτές τους είτε ευθέως και άμεσα είτε υπαινικτικά και έμμεσα, ειδικά σταχυολογούμε κάποια σημεία, που θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντικά, του Υπομνήματος Χρ. Ντζούρα παραπέμποντας στις αντίστοιχες σελίδες του Υπομνήματός του:

«1^ο.«Προς αντίκρουση των υποψιών που διατυπώνονται στην αρχική κλήση Σας και προ της επίδοσης νέας κλήσης παρουσιάζομαι αυθορμητώς ενώπιον Σας και επάγομαι τα ακόλουθα αληθή και βάσιμα ως προς το χειρισμό της υπόθεσης NOVARTIS :

- Καταρχήν κρίνω σκόπιμο να παραθέσω, χωρίς απολύτως κανένα σχόλιο, ένα απόσπασμα από την κατάθεση του **Κων/νου Ράνου** ενώπιον της Προανακριτικής Επιτροπής, στις 04.02.2020, προκειμένου να γίνει αντιληπτό τι έχει γίνει σε αυτή την υπόθεση συνολικά:« **ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ** (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Έγινε η ερώτηση. Αν θέλετε, απαντάτε. Αν δεν θέλετε, δεν απαντάτε. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ** (Μάρτυς): Θα απαντήσω. Στην επιτροπή αυτή πηγαίνω μετά από οκτώ χρόνια, που έγινε το επεισόδιο. Και έχει απαίτηση με δυνατή φωνή ο κύριος... **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ**: Όχι για να σας φοβίσω, κύριε μάρτυς. Ζητώ συγγνώμη. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ** (Μάρτυς): Ότι θα θυμόμουν το GYLENYA. Δεν είχα κανέναν λόγο να θυμάμαι ένα ειδικό φάρμακο. Και αυτό που είπα είναι ότι «είμαι σίγουρος ότι δεν ήρθε, δεν θυμάμαι». Και μάλιστα με ρωτήσανε για την τιμή και τους είπα «θα ψάξω και θα βρω την τιμή» και ακολούθως τους έδωσα τις τιμές για τα δέκα χρόνια, για τα οκτώ χρόνια, δεν ξέρω πόσα υπάρχουν. Και, επειδή τα υπονοούμενα που λέει είναι τελείως ανάποδα, όταν εγώ έλεγα στην επιτροπή αυτή, στον εισαγγελέα ότι δεν γνωρίζω το GYLENYA είχα την εντύπωση ότι τους απογοητεύω, διότι δεν ήξερα για κάτι που αυτοί έμαχναν σαν τρελοί να βρούνε. Τώρα μου το γυρνάτε ανάποδα. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ**: Γράφανε άλλα απ' ό,τι λέγατε. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ** (Μάρτυς): Όχι, εμένα δεν γράψανε τίποτα άλλο. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ**: Στην κατάθεσή σας γράφουν «είμαι σίγουρος». **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΝΟΣ** (Μάρτυς): **Την κατάθεση μου τη διάβασα. Είναι ακριβώς όπως την έχω κάνει. Δεν έχω κανένα ποόβλημα με την Εισαγγελία. Δεν με πίεσε κανείς. Κανείς δεν μου είπε τίποτα. Μου είπαν τα δικαιώματά μου και μου είπαν «διάβασέ τη λέξη-λέξη»** κλπ.**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ**: Είναι σεβαστή η άποψή σας και η απάντησή σας, κύριε μάρτυς....".

Συμπληρωματικά σχετικά με την κατάθεση Ράνου, αναφερόμαστε σε από **15-8-2011** έγγραφό του με τίτλο: «**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ**»(υπάρχει στο αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας που ερευνούμε), στο οποίο αναφέρει ποία ήταν η Επίδραση που είχε στη συνολική φαρμακευτική δαπάνη

το Δελτίο Τιμών της 4-8-2011, και αναφέρει το εξής εκπληκτικό: «Το Δελτίο της 4-8-2011 διορθώνει 2866 λάθη. Από αυτά τα 1999 πήραν αύξηση από 3814%(!!!!!!)έως 0,15%.», τα 180 πήραν μείωση. Τα φάρμακα του ν.3816 έγιναν 687(333 παλιά και 354 καινούργια που προστέθηκαν). Αυτά τα τελευταία πήραν αύξηση ΟΛΑ εκτός από 8 που πήραν μικρή μείωση. Η αύξηση ξεκινά από 2.939,45% έως 10,16%(!!!!!!). Και καταλήγει ως Συμπέρασμα: «Σε μία φαρμακευτική δαπάνη που είναι κατά κεφαλήν η μεγαλύτερη στην ΕΕ, υπερδιπλάσια του Ευρωπαϊκού μέσου όρου, 7πλάσια του Πολωνικού μ.ο, το Δελτίο Τιμών 4-8-2011, ένα μήνα μετά την δημοσίευση του προηγούμενου Δελτίου, έρχεται και αυξάνει κατά 527,7 εκατομμύρια Ευρώ την ετήσια δαπάνη για τα φάρμακα..., παρουσιάζονται εκτενώς στους τρεις πίνακες που επισυνάπτονται, και εκθέτουν κατά φάρμακο και κατά εταιρία τη μεταβολή στη συνολική δαπάνη που επιβαρύνει το δημόσιο τομέα σε μία στιγμή που η χώρα πασχίζει να αποφύγει την πτώχευση».

Και στο βάθος η αιτία της παθογένειας στο χώρο της υγείας: η υπερτιμολόγηση των φαρμάκων που επέτρεψε το «μεγάλο φαγοπότι», για το οποίο πλήθος δημοσιευμάτων από το 2017 μέχρι και σήμερα κάνουν λόγο για το φαγοπότι αυτό. Στις 24-2-2020 η εφημερίδα ΕφΣυν έγραφε άρθρο με τίτλο: «ΣΚΑΝΔΑΛΟ NOVARTIS:ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΕΞΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1.1.2006 ΕΩΣ 15.7.2014». Και συνέχιζε: «Ενώ η ενορχηστρωμένη προσπάθεια αποδόμησης ενός μεγάλου σκανδάλου συνεχίζεται με βασικούς παραστάτες υπόπτους ή και κατηγορουμένους της υπόθεσης Novartis, η εμπεριστατωμένη έκθεση Επιθεωρητών 6 Σωμάτων Ελέγχου αποδεικνύει ότι το αλόγιστο πάρτι στην offshore «Δημόσια Υγεία» βασικά συντελέστηκε με τη μέθοδο των υπερτιμολογήσεων. Για όλη την περίοδο που ελέγχθηκε (1.1.2006 έως 15.7.2014)προέκυψαν οι ανεξέλεγκτες υπερτιμολογήσεις στα φάρμακα και οι αθέμιτες πρακτικές πολλών φαρμακευτικών εταιριών. Αυτή ήταν η βασική αιτία αφαίμαξης του ΕΟΠΥΥ και κατασπατάλησης των δημόσιων πόρων για το φάρμακο(βλ. και αντίστοιχο κεφάλαιο της Εισαγωγής του παρόντος). Τα συγκοινωνούντα δοχεία Υπουργεία-Επιτροπές Τιμολόγησης Φαρμάκων(ΕΤΦ)-Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας(ΕΣΔΥ)-ΕΟΦ-ΣΦΕΕ-Φαρμακευτικές Εταιρίες λειτουργούσαν σαν ατμομηχανή, που αντί για πετρέλαιο έκαιγε δημόσιο χρήμα....Το Πόρισμα των Επιθεωρητών που διαβιβάστηκε αρχικά στην Εισαγγελία Διαφοράς και στη συνέχεια στη Βουλή(υπάρχει ήδη ως αποδεικτικό υλικό στη δικογραφία που ερευνούμε), ύστερα από αίτημα των Βουλευτών Σύριζα της Επιτροπής, αποτελείται από τρεις Εκθέσεις: μία κύρια 750 σελίδων και δύο Συμπληρωματικών 61 και 139 σελίδων αντίστοιχα, στις οποίες έχουν επισυναφθεί με παραρτήματα όλα τα έγγραφα, ηλεκτρονικά και κατασχεθέντα αρχεία, στοιχεία, πρακτικά συνεδριάσεων, υπουργικές αποφάσεις τιμολόγησης φαρμάκων, καταθέσεις 26 μαρτύρων (υπηρεσιακοί παράγοντες, στελέχη της φαρμακευτικής, σύμβουλοι κλπ.), αλληλογραφία κ.ά.». Το άρθρο αυτό «κωδικοποιούσε ουσιαστικά σε περίληψη το Πόρισμα των Επιθεωρητών υπό την κ. **Μαρία Παπασπύρου**, και το οποίο είχε κάνει πολύ σημαντικές διαπιστώσεις μετά από μακρά και σε βάθος έρευνα. Και συγκεκριμένα: «.... Το μικτό κλιμάκιο αποτελούνταν από (6) στελέχη των ακόλουθων υπηρεσιών: γενικός επιθεωρητής

Δημόσιας Διοίκησης (ΓΕΔΔ), Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (ΣΕΕΔΔ), Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας & Πρόνοιας (ΣΕΥΥΠ), Υπηρεσία Ελέγχου Δαπανών Υγείας Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΥΠΕΔΥΦΚΑ), Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας – Διεύθυνση Οικονομικής Αστυνομίας. Οι επιθεωρητές ανέλαβαν κατόπιν εντολών (εισαγγελέας Αρείου Πάγου, Εισαγγελία Διαφθοράς, ΓΕΔΔ) να διερευνήσουν την πιθανότητα διάπραξης κακουργηματικών πράξεων που ζημίωσαν το Δημόσιο μεταξύ 1.1.2006 και 15.7.2014. Στο πεδίο ελέγχου περιλήφθηκαν τα τρία υπουργεία που κατά περιόδους είχαν την ευθύνη της τιμολόγησης φαρμάκων: ο ΕΟΦ, η ηλεκτρονική διακυβέρνηση (ΗΔΙΚΑ) και οι φαρμακευτικές εταιρείες μεταξύ των οποίων και η Novartis AEBE (HELLAS). Τρομακτικές αποκλίσεις διαπιστώθηκαν στις εκθέσεις για τα οφειλόμενα από τις εταιρείες ποσά από τα ετήσια rebate (επιστροφές), παρά τα ενδεχόμενα λάθη στους υπολογισμούς. Τα ποσά που δεν εισπράχτηκαν το 2006-2007 φτάνουν τα 134 εκατ. ευρώ. Το 2008 δεν εισπράχτηκε ούτε ευρώ διότι δεν εκδόθηκε ποτέ η σχετική απόφαση. Από το 2008 έως το 2011, ενώ το οφειλόμενο ποσό υπολογίστηκε σε 250 εκατ. ευρώ, το Δημόσιο εισέπραξε 195,5. Οι επιθεωρητές καταγράφουν τα ποσά αυτά ως ζημία του Δημοσίου. Οι τρεις εκθέσεις μελετούν συγκριτικά και συνδυαστικά όλα τα παραπάνω στοιχεία και τις δικογραφίες που σχηματίστηκαν στην Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς. Από το 2017 έως το 2019, οπότε και ολοκληρώθηκε η έκθεση, αποδεικνύεται το μέγεθος και οι τρόποι δράσης αλληλοεμπλεκόμενων κρατικών φορέων, τα στελέχη των οποίων συνέβαλλαν συνειδητά ή ασυνείδητα στην αφαίμαξη του ΕΟΠΥΥ και των ασφαλιστικών ταμείων προς όφελος (και) της Novartis. Οι επιθεωρητές καταγράφουν τις ιδιαίτερες δυσχέρειες που αντιμετώπισαν σε όλη την περίοδο του ελέγχου και την πολυπλοκότητά του λόγω του εκτεταμένου όγκου στοιχείων, με τα τελευταία (σε ηλεκτρονική μορφή) να παραλαμβάνονται μόλις τον Φεβρουάριο του 2019. Δυσχέρεια αντιμετώπισαν και στην ανεύρεση πρακτικών και αρχείων της περιόδου λόγω και... απώλειας πολλών εγγράφων, ελλείψεις καταγραφών κ.λπ. Στην τελική τους εκτίμηση για το σύνολο της ζημίας που υπέστη το Δημόσιο αφενός δηλώνουν ότι θα χρειαζόταν περισσότερος χρόνος για τα ολοκληρώσουν και αυτό το σκέλος της έρευνας και αφετέρου, εκθέτοντας όλες τις παραμέτρους στη δαιδαλώδη διαδικασία τιμολόγησης των φαρμάκων, θεωρούν αναγκαία τη δημιουργία κατάλληλου λογισμικού (αλγορίθμου) για τον υπολογισμό της ζημίας. Για το αν αυτό προτίθεται να το πράξει η σημερινή κυβέρνηση παρέχοντας τα κατάλληλα εργαλεία δεν παίρνουμε και όρκο!

Οι διαπιστώσεις του Πορίσματος:

■ Αρχικά διαπιστώνεται η εκτόξευση της φαρμακευτικής δαπάνης από 1,94 δισ. το 2003 (1,12% του ΑΕΠ κοντά στον μέσο όρο της Ε.Ε.) φτάνει το 2009 τα 5,1 δισ., δηλαδή το 2,20% του ΑΕΠ. Αύξηση 163,28%. Βασικός λόγος αυτής της κατακόρυφης εκτόξευσης ήταν η κατάργηση της λίστας των συνταγογραφούμενων φαρμάκων. Μια απλή ιατρική συνταγή αρκούσε, ενώ υπήρχε πλήρης ανυπαρξία ηλεκτρονικής συνταγογράφησης και μηχανογραφικών συστημάτων, με αποτέλεσμα την απουσία ελέγχου. Το 35% ποσοστό κέρδους στα φάρμακα και η κυκλοφορία μεγάλου αριθμού νέων ακριβών φαρμάκων αύξησε τρομακτικά τις δημόσιες δαπάνες.

■ Το 2005 ορίστηκε με νόμο ότι η χονδρική τιμή του φαρμάκου θα υπολογίζεται με τον μέσο όρο των τριών χαμηλότερων τιμών του φαρμακευτικού προϊόντος στις χώρες της Ε.Ε., ενώ αφαιρέθηκε η Ελβετία

από τις χώρες αναφοράς. Επίσης, με Υπουργική Απόφαση (2005) δόθηκε η δυνατότητα να τιμολογείται ένα νέο πρωτότυπο φάρμακο και στην Ελλάδα αρκεί να κυκλοφορούσε σε δυο άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Τα πανάκριβα φάρμακα της Novartis

Με τον τρόπο αυτόν είχαν τιμολογηθεί με τιμές τριπλάσιες τα δυο ακριβά φάρμακα της Novartis (Lucentis και Eucreas). Στον φάκελο του τρίτου φαρμάκου Tasigna περιέχεται η αίτηση της εταιρείας υπογεγραμμένη από τους Κ. Φρουζή και Ι. Ρούμπου με αιτούμενη Χονδρική Τιμή 4.210 ευρώ και με υπεύθυνες δηλώσεις ότι το φάρμακο είναι πρωτότυπο και ότι ανάλογες είναι και οι τιμές στις άλλες χώρες της Ε.Ε. Τίποτε από όλα αυτά δεν ίσχυε, όπως καταγράφουν οι επιθεωρητές. Ο υπολογισμός της τιμής έγινε με βάση τον μέσο όρο των τιμών της Γερμανίας και της Ελβετίας, ενώ η τελική τιμή ήταν κατά 40 ευρώ υψηλότερη της προτεινόμενης από την εταιρεία!

■ Συνολικά για το χρονικό διάστημα πριν από το 2010 το πόρισμα καταγράφει πλήρη νομοθετική αναρχία, με τις τιμές των φαρμάκων να αποφασίζονται απευθείας από τους υπουργούς, ενώ μεγάλο μέρος φαρμακευτικών προϊόντων (και) της Novartis κυκλοφορούσαν στην Ελλάδα με τιμή τριπλάσια από αυτήν που είχαν οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. «Σε γενικές γραμμές, η πλειοψηφία των νεοεμφανιζόμενων προϊόντων μας (2007-2008) έχει τις υψηλότερες τιμές (στην Ελλάδα) μεταξύ των αγορών της Ε.Ε.» κόμπαζε ο Κ. Φρουζής.

■ Τελικά, το 2010 επανέρχεται ο κατάλογος συνταγογραφούμενων φαρμάκων (θετική λίστα) που αποζημιώνονται από το Δημόσιο με την ευθύνη –για τις όποιες αλλαγές και συμπληρωματικές εγγραφές ανά έτος– να ανήκει πλέον στον ΕΟΦ και στη συνέχεια να εκδίδονται τα δελτία με Υπουργικές Αποφάσεις. Ο κατάλογος των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων για θεραπεία σοβαρών ασθενειών εγκρίνεται χωρίς την προϋπόθεση ότι τα παραπάνω φάρμακα θα πρέπει να περιέχονται στη θετική λίστα αρκεί να καλύπτονται από διεθνή κλινικά πρωτόκολλα.

Σημειώνεται ότι καμία από τις υπηρεσίες (υπουργείο Ανάπτυξης, υπουργείο Υγείας και ΕΟΦ) δεν διέθετε ολοκληρωμένα συστήματα και την απαραίτητη τεχνογνωσία. Με το πρώτο δελτίο τιμών το 2010 επιβλήθηκαν οριζόντιες μειώσεις, χωρίς όμως να διενεργηθεί ετήσια ανατιμολόγηση που θα έριχνε κι άλλο την τιμή. Στη συνέχεια διαπιστώθηκαν μεγάλες καθυστερήσεις μέχρι την οριστικοποίηση των τιμών.

■ Τον Σεπτέμβριο του 2012 (υπουργός Ανδρέας Λοβέρδος) επελέγη η συγκρότηση ομάδας εργασίας για την έκδοση του πρώτου Δελτίου Τιμών Φαρμάκων, που εκδόθηκε από τον ΕΟΦ, χωρίς ωστόσο αυτός να υποστηρίζεται από ειδικό προς τούτο λογισμικό. Το 2011 και 2012 στο υπουργείο Υγείας λειτουργούσε ηλεκτρονική εφαρμογή με σκοπό τον υπολογισμό της χονδρικής τιμής των φαρμάκων για την Ελλάδα από τον μέσο όρο των τριών χαμηλότερων τιμών των χωρών της Ε.Ε., την οποία χειριζόταν ο Ν. Μανίας, χωρίς να κατέχει τυπικά οποιαδήποτε θέση και χωρίς να έχει υπάρξει οποιαδήποτε σύμβαση.

Στην έκθεση του κλιμακίου αναφέρεται ότι δηλώθηκε απώλεια της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας των λογαριασμών της Διεύθυνσης Φαρμάκων και Φαρμακείων του υπουργείου Υγείας για τα έτη 2011 και 2012. Από την έρευνα των Υ.Α. που διαβιβάστηκαν από την αρμόδια Διεύθυνση Φαρμάκων και Φαρμακείων του υπουργείου Υγείας προέκυψε ότι υπάρχουν σχέδια Υ.Α. χωρίς όλες τις απαιτούμενες ιεραρχικά υπογραφές αλλά και «ορφανά» (από Υ.Α.) δελτία τιμών.

■ Σε συνεδρίαση της Επιτροπής Τιμών Φαρμάκων (ΕΤΦ) το 2011 υπήρχαν σε πίνακα με τίτλο «Διορθώσεις» –και αφού είχε οριστεί το πλαφόν– 45 σκευάσματα μεταξύ των οποίων και του ακριβού EUCREAS (Novartis), για το οποίο όμως δεν έγινε διόρθωση στο νέο δελτίο τιμών. Το πρακτικό της συνεδρίασης είναι ανυπόγραφο, ενώ προκύπτει ότι παρευρέθησαν εκεί και οι εκπρόσωποι των φαρμακοβιομηχανών. Οι τελικοί πίνακες υπογράφονται με δυσανάγνωστες υπογραφές.

Η χονδρική τιμή ενός σκευάσματος του GILENYA, που αναρτήθηκε στο ΔΤΦ τον Αύγουστο του 2011, ήταν 1.930 ευρώ και δεν είχε τηρηθεί η διάταξη για τον μέσο όρο τιμής από τρεις χώρες τη Ε.Ε. που ήταν κατά 152 ευρώ χαμηλότερος. Ενώ στα Πρακτικά της ΕΤΦ, σχετικά με την πρώτη τιμολόγηση του TASIGNA 150 mg, αναφέρεται ότι υπήρχε πολιτική απόφαση για τη μη ένταξη νέων φαρμακευτικών σκευασμάτων στη χώρα, στην πρώτη συνεδρίαση της ΕΤΦ, αφού τιμολογήθηκε το TASIGNA 150 mg (3.753 ευρώ), αίρεται η ανωτέρω απαγόρευση.

Παρ' όλα αυτά, άλλα νέα πρωτότυπα φάρμακα τιμολογούνται έναν χρόνο αργότερα. Στα Πρακτικά της ΕΤΦ, με ημερομηνία 30.3.2012 δεν γίνεται ωστόσο καμία αναφορά για τιμολόγηση του σκευάσματος TASIGNA 150 mg, ούτε γίνεται αναφορά για τιμολόγηση νέων σκευασμάτων.

■ Στο διάστημα από τις 8.10.2012 έως και τις 19.10.2012 (υπουργός Ανδρέας Λοβέρδος) «είχαν εκδοθεί διαδοχικά τρεις (3) διαφορετικές Υ.Α. με αποτέλεσμα με την έκδοση της κάθε μιας εξ αυτών να αναπροσαρμόζεται κάθε φορά η εργασία των μελών της Ομάδας περί την τιμολόγηση. Επισημαίνεται ότι από το οικείο Πρακτικό της ΕΤΦ προέκυψε ότι υπήρξαν, λόγω σωρείας λαθών, αλληπάλληλες εκδόσεις του Δελτίου τιμών, μία εκ των οποίων είναι η 19.10.2012, ημερομηνία η οποία συμπίπτει (!) με την ημερομηνία δημοσίευσης της Υ.Α. (ΦΕΚ 2825/Β/19.10.2012) περί διατάξεων τιμολόγησης».

■ Διαπιστώθηκε ότι η αρχική αίτηση της εταιρείας Novartis για τιμολόγηση νέων φαρμακευτικών σκευασμάτων κατετίθετο στην Υπηρεσία αμέσως μετά την ευρωπαϊκή έγκριση κυκλοφορίας του φαρμάκου, πριν ακόμα εγκριθεί η κυκλοφορία του από τον ΕΟΦ και πριν τιμολογηθεί σε χώρες της Ε.Ε.

Στα έγγραφα που κατέθετε η εταιρεία για την τιμολόγηση δεν καταγράφονταν οι τιμές άλλων χωρών – όπως όριζε ο Νόμος–, ενώ στα αρχεία της εταιρείας βρέθηκαν καταγεγραμμένες τιμές από επόμενο διάστημα και αφού ήδη είχε τιμολογηθεί το φάρμακο στην Ελλάδα. Σε δύο περιπτώσεις ακριβών φαρμακευτικών σκευασμάτων που ερευνήθηκαν, η εταιρεία Novartis έλαβε την τιμή που ζήτησε. Το GILENYA έφτασε να τιμολογηθεί το 2011 με τιμή μεγαλύτερη ακόμα και από αυτήν που ζητούσε η εταιρεία.

■ Παρά το γεγονός ότι με τις ετήσιες ανατιμολογήσεις και με τη μεγαλύτερη κυκλοφορία του φαρμάκου σε όλες τις χώρες οι τιμές έπρεπε να μειώνονται ειδικά στην Ελλάδα, η τιμή των σκευασμάτων της Novartis παρέμενε ίδια. Από τον φάκελο απουσίαζαν τα Φύλλα Ερευνας και Επαλήθευσης Τιμών για την ετήσια ανατιμολόγηση του ακριβού φαρμάκου LUCENTIS.

Στην κατάθεση του μάρτυρα Ν. Μανία καταγράφεται ότι δεν του ζητήθηκε να αναζητήσει τιμές για το σκεύασμα TASIGNA 150 mg που τιμολογήθηκε στις 10.4.2012. Από στοιχεία της εταιρείας διαπιστώνεται ότι η αιτούμενη χονδρική τιμή για το σκεύασμα ήταν 3.754 ευρώ (αίτηση με ημερομηνία 30.9.2011) και η αναρτηθείσα στις 10.4.2012 ήταν 3.753 ευρώ!

Οι ποσοστιαίες διαφορές υπέρ της εταιρείας ξεπερνούσαν το 10% και άρα δεν μπορούσαν να δικαιολογηθούν ως λάθη π.χ. λόγω συναλλαγματικών ισοτιμιών κ.λπ.

■ Σύμφωνα (και) με την ένορκη κατάθεση του Σ. Ευαγγελάτου, κατά το διάστημα της θητείας του, ως προϊστάμενος Διεύθυνσης Φαρμάκων και Φαρμακείων του υπουργείου Υγείας (Ιούλιος 2013 έως Ιούνιος 2014) και ενώ η Διεύθυνση ήταν αρμόδια κατά τον νόμο για τη σύνταξη σχεδίων Υπουργικών Αποφάσεων σχετικών με την τιμολόγηση φαρμάκων, τα σχέδια αυτά δεν αποτελούσαν εισήγηση της Υπηρεσίας.

Αντίθετα, στην Υπηρεσία διαβιβαζόταν (είτε μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας είτε εγγράφως) εντολή του υπουργού Υγείας (Αδωνις Γιωργιάδης) με συνημμένο έτοιμο το σχέδιο της Υ.Α. στη Διεύθυνση προκειμένου να εκδώσει σχετική υπουργική απόφαση. Τα μέιλ με τις Υ.Α. που περιέχονται στο παράρτημα επιβεβαιώνουν την κατάθεση. Ενδεικτικά το 2014 όπου υπάρχει νέα μείωση της δραστικής ουσίας του

LUCENTIS, η ΕΤΦ δεν αποδέχεται τη σχετική γνωμοδότηση του ΕΟΦ για αναλογική μείωση της τιμής του.

■ Από τη σύγκριση που έγινε ανάμεσα στο Δελτίο Τιμών Φαρμάκων ανθρώπινης χρήσης (30.04.2013) και στο Διορθωτικό Δελτίο Τιμών Φαρμάκων Ανθρώπινης Χρήσης (28.9.2013) βρέθηκαν διακόσια εξήντα επτά (267) σκευάσματα που πήραν αύξηση. Η επιβάρυνση από αυτά τα σκευάσματα της δαπάνης ΕΟΠΥΥ στις καταναλώσεις Οκτωβρίου 2013 ξεπέρασαν το 1,6 εκατ. ευρώ (σε επίπεδο έτους με αναγωγή φτάνουν τα 19 εκατ. ευρώ).

Όπως καταθέτει το πρώην μέλος της ΕΤΦ Κ. Ράνος, που παρέδωσε τους πίνακες τιμών: «Δυστυχώς όλα αυτά γίνονται βάσει υπουργικών αποφάσεων, δηλαδή γίνονται νομότυπα και αποτελούν ένα διαρκές σκάνδαλο [...] Επί υπουργίας Λοβέρδου, όπως και επί υπουργίας Γεωργιάδη, που γνωρίζω, υπήρχε πάντα ένας ενδιάμεσος που διευκόλυνε την επαφή μεταξύ των ενδιαφερόμενων και των υπουργών [...] Υπήρχε ουρά εκπροσώπων των φαρμακευτικών εταιρειών έξω από το γραφείο του κ. Μανιά, που στεγαζόταν στο υπουργείο Υγείας, ακόμα και εκτός ωρών γραφείου. Επιπλέον, υπήρχε διαχρονικά δεξαμενή άντλησης συμβούλων από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, όπως ο κ. Κυριόπουλος και ο κ. Μανιαδάκης, που επενέβαιναν αποκάλυπτα στη διαμόρφωση πολιτικής και ζούσαν αποκλειστικά από την παραγγελία μελετών των φαρμακοβιομηχάνων και οι οποίοι ήταν άμισθοι, αλλά παρόντες σε όλες τις συναντήσεις με τους φαρμακοβιομηχάνους».

Κατά τα λοιπά δεν υπάρχει ...σκάνδαλο αλλά μόνο ...σκευωρία!!!! Η αθλιότητα σε ιστορικά επίπεδα!!! Η γελοιότητα παρούσα, ιδίως μετά την παραδοχή-ομολογία της ίδιας της Novartis ότι την περίοδο 2012-2015 μετήλθε αθέμιτες και παράνομες πρακτικές στην Ελλάδα, καταβάλλοντας γι αυτό 310.000.000 δολάρια στο Αμερικανικό Δημόσιο. Φαίνεται, για μερικούς ότι η Novartis πλήρωσε το μεγαλύτερο ποσό στην ιστορία των ΗΠΑ(για ανάλογες περιπτώσεις) για την ...σκευωρία που εκτελείσεται στην Ελλάδα. Θα είναι σκληρή, πολύ σκληρή η ιστορία μαζί τους γι αυτήν την φαιδρότητα που προσπαθούν να ψιλίσουν.

2^{ον}. Σχετικά με τις Τιμές Φαρμάκων σε χώρες της ΕΕ(σελ. 11-113 υπομνήματος):

«Παραθέτω εξάλλου κάποια όλως ενδεικτικά στοιχεία από τις απαντήσεις στις Ευρωπαϊκές Εντολές Έρευνας που έχουμε αποστείλει και έχουν περιέλθει στην υπηρεσία μας το τελευταίο χρονικό διάστημα (σχετ. 1γ, 1δ, 1ε, 1στ), αλλά και από επίσημα ΦΕΚ του ιταλικού κράτους, που έχουν εντοπιστεί στο διαδίκτυο, δελτία τιμών φαρμάκων του Κράτους της Σλοβενίας που εντοπίστηκαν στο διαδίκτυο και επίσημες αποφάσεις της αρμόδιας αρχής για την αποζημίωση φαρμάκων της Σουηδίας (TLV), και του Ηνωμένου Βασιλείου (NICE, NATIONALINSTITUTEFORHEALTHANDCLINICALEXCELLENCE), που ομοίως εντοπίστηκαν στο διαδίκτυο. Οι προαναφερόμενες ευρωπαϊκές εντολές έρευνας έχουν αποσταλεί προκειμένου να εξακριβωθεί ο μέσος όρος των τριών (3) χαμηλότερων τιμών της Ε.Ε., αφού σύμφωνα με αυτό το μ.ο. έπρεπε να τιμολογηθούν τα αντίστοιχα σκευάσματα στην Ελλάδα.

Σημειώνεται ότι έχουν έρθει ουσιαστικές απαντήσεις από 3 χώρες μέχρι τώρα (Φινλανδία Σχετ 8, Κύπρο Σχετ 7 και Ρουμανία. Τα στοιχεία της Ρουμανίας αναφέρονται στο χρονικό διάστημα από Σεπτέμβριο του 2014 κ.ε., ενώ των άλλων δύο χωρών από το 2006 κ.ε.). Όσον αφορά στις τιμές των φαρμάκων σε άλλες χώρες της Ε.Ε. και την Ελβετία αναμένονται απαντήσεις ακόμη από 25 χώρες. Ενδεικτικά λοιπόν:....

Για τις πωλήσεις του φαρμάκου βλ. σχετ. 1β. Αν αναλογιστείτε ότι μόνο το έτος 2009 το φάρμακο **eucreas** είχε άθροισμα σε αξίες άνω των 3 εκατ. ευρώ και το έτος 2010 πλησίον των 3,5 εκατ. ευρώ, ενώ το 2008 άνω των 500.000 ευρώ, μπορείτε εύκολα να αντιληφθείτε, κατά προσέγγιση έστω, το ύψος της παράνομης ζημίας που υπέστη το ελληνικό δημόσιο και οι Έλληνες πολίτες μόνο από τη τιμολόγηση ενός φαρμάκου και μόνο για χρονικό διάστημα δύο ετών περίπου. Και όλα τα παραπάνω προκύπτουν ενώ αναμένονται απαντήσεις από 25 ακόμη χώρες ως προς τις αντίστοιχες τιμές, γεγονός από το οποίο πιθανολογείται βάσιμα ότι θα προκόψει ακόμη μεγαλύτερη ζημία του ελληνικού δημοσίου. Σημειώνεται ότι για το φάρμακο **EUCREAS** κάνουν λόγο και οι Α. Λοβέρδος, Β. Κεγκέρογλου και Ε. Χριστοφιλοπούλου στην από 08.03.2017 αναφορά τους (σχετ. 53)».

3^ο. Σχετικά με την κατάθεση του μάρτυρα MANIA(Σχόλιο σελ. 106):

«ΣΧΟΛΙΟ: α] Ο Ν. Μανίας δεν εξετάστηκε ως μάρτυρας από εμάς και απορώ από πού έλαβε γνώση ενός τέτοιου «γεγονότος» ο κ. Αγγελής. β] Η εισαγγελία Εγκλημάτων Διαφθοράς ασφαλώς και έχει ασχοληθεί με το σκέλος της υπόθεσης των ιατρών. Μάλιστα από σχετικά δημοσιεύματα στο διαδίκτυο προκύπτει ότι σχετικές πληροφορίες έχουν διαρρεύσει στον τύπο στις 11.09.2019 (σχετ. 9. 9β. 9ν), ήτοι πριν καταθέσει ενώπιον Σας ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Ι. Αγγελής και προξενεί εντύπωση που δεν έχει λάβει γνώση των δημοσιευμάτων. Σας αναφέρω λοιπόν ότι η σχετική δικογραφία βρίσκεται στο στάδιο των χωρίς όρκο εξηγήσεων (βλ. σχετ. 25). Όσον αφορά στον ισχυρισμό περί παραγραφής, προφανώς ο αξιότιμος κ. Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου έχει υπόψη του την μετατροπή του αδικήματος της ενεργητικής δωροδοκίας από κακούργημα (με τις επιβαρυντικές περιστάσεις και του ν. 1608/50) σε πλημ/μα (βλ. άρθρο 236 νέου ΠΚ. πριν αυτό τροποποιηθεί με το άρθρο 3 παρ.19 Ν.4637/2019, (ΦΕΚ Α 180/18.11.2019), η οποία όμως οφείλεται στην αλλαγή του νομοθετικού καθεστώτος. Σε κάθε δε περίπτωση απομένει, όπως πολλές φορές του είχαμε επισημάνει, το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (βλ. άρθρο 39 παρ. 1 εδ β, γ, ν. 4557/2018] σε βαθμό κακούργημα, για το οποίο και ζητήθηκαν χωρίς όρκο εξηγήσεις.

4^ο. Σχετικά με την Ευθύνη Χάραξης στρατηγικής στη δικογραφία και αντίκρουση κ. ΑΓΓΕΛΗ(Σχόλιο σελ. 111-113).

«ΣΧΟΛΙΟ: Από ότι αντιλαμβάνομαι (και ειλικρινά ελπίζω ότι δεν έχω αντιληφθεί ορθά), με την παραπάνω ανεπίσημη ενημέρωσή του ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Αγγελής δεν θεωρεί δεδομένο ότι την «ευθύνη χάραξης της στρατηγικής σε μια δικογραφία την έχουν η κ. Εισαγγελέας Διαφθοράς και οι Επίκουροι που την χειρίζονται και δεν θεωρεί δεδομένο ότι η εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων στα διάφορα στάδια της διαδικασίας και η απόφαση για την άσκηση ή μη της ποινικής δίωξης γίνεται (τουλάχιστον υπό το καθεστώς του προηγούμενου ΚΠΑ) από αυτούς που χειρίζονται τη δικογραφία; Δεν θεωρεί δεδομένο ότι τα χρονικά όρια περαίωσης αποφασίζονται ομοίως από αυτούς που χειρίζονται τη δικογραφία; Και επειδή άραγε δεν συμφωνούσαμε με αυτές τις απόψεις ο κ. Αγγελής θεώρησε σκόπιμο να εκδώσει ανακοίνωση, όπου μεταξύ άλλων μας χαρακτηρίζει «ανεπαρκείς»; Παράνομες ή παράτυπες οι συναντήσεις με τους Αμερικανούς Εισαγγελείς; Ασφαλώς όχι. Πέραν των όσων αναφέρθηκαν σχετικά από την κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου θα εισφέρω την

εμπειρία μου από τη συμμετοχή μου το Δεκέμβριο του 2019 στις εργασίες του ΟΟΣΑ (Παρίσι), όπου μεταξύ άλλων παρουσιάστηκαν οι εμπειρίες και τα συμπεράσματα άλλων χωρών σε θέματα δικαστικής συνεργασίας για υποθέσεις Διαφθοράς και συζητήθηκαν τρόποι αποτελεσματικής διεθνούς συνεργασίας σε υποθέσεις διαφθοράς. Επειδή στις συναντήσεις αυτές, στις οποίες συμμετέχουν κυρίως Εισαγγελείς από διάφορες χώρες (μεταξύ των οποίων ΗΠΑ, Γερμανία, Αυστρία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ελβετία, Ιταλία, Ρουμανία και πολλές άλλες) δεν τηρούνται πρακτικά, αναγκάστηκα να τραβήξω φωτογραφίες από τις σχετικές παρουσιάσεις - διαφάνειες, τις οποίες επισυνάπτω (σχετ. 39). Σε μια από τις διαφάνειες αυτές αναφέρονται κατά λέξη τα εξής: ... (αγγλικά)

Σε μετάφραση:

«Πολλές χώρες στην περιοχή επέδειξαν ένα ορισμένο επίπεδο προληπτικής δράσης στη διεθνή συνεργασία σε υποθέσεις διαφθοράς, με σύγχρονες(κοινές ομάδες έρευνας, ειδικές ανακριτικές διαδικασίες, εικονοδιάσκεψη) και ευρύτερα χρησιμοποιούμενες άτυπες άμεσες μορφές συνεργασίας.»

Σημειώνεται ότι κατά τη συγκεκριμένη παρουσίαση τη διεύθυνση της συζήτησης (όπου παρευρίσκονταν Εισαγγελείς τουλάχιστον από 20 χώρες, μεταξύ των οποίων και οι ΗΠΑ και Γερμανία, είχε η Ρουμάνια Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς, η προκάτοχος της οποίας έχει ήδη οριστεί Ευρωπαϊά Εισαγγελέας.

Προσκομίζω (σχετ. 39β, μπορείτε να το βρείτε και στο διαδίκτυο) ομοίως οδηγό - εγχειρίδιο του Ο.Ο.Σ.Α. για τη Διεθνή Συνεργασία σε υποθέσεις διαφθοράς, στη σελ. 60 του οποίου αναφέρονται (μετάφραση από την Αγγλική γλώσσα) τα εξής:

«Με εξαίρεση τη Μολδαβία και τη Σλοβενία, όλες οι χώρες που υπέβαλαν απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο έδειξαν ότι έχουν συμμετάσχει σε διμερείς συναντήσεις με ξένους ομολόγους για συζήτηση υποθέσεων διαφθοράς. Σε πολλές περιπτώσεις οι χώρες συμμετέχουν σε τέτοιες συναντήσεις σε τακτά χρονικά διαστήματα με χώρες με τις οποίες έχουν υποθέσεις σε εξέλιξη (π.χ. ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο ή αντίστοιχα σε γειτονικές χώρες). Δύο χώρες απάντησαν ότι έχουν τη δυνατότητα να διοργανώνουν αυτές τις συναντήσεις με δική τους απευθείας συμφωνία ή να χρησιμοποιούν διεθνείς δίκτυα. Για παράδειγμα, η Eurojust διοργανώνει συχνά συνεδριάσεις συντονισμού δικαστικών υποθέσεων στα πλαίσια της δικαστικής συνεργασίας εντός της Ε.Ε....»

Προσκομίζω (σχετ 39 γ) και άλλη φωτογραφία από παρουσίαση υπόθεσης με Διεθνή Δικαστική Συνεργασία, το Δεκέμβριο του 2019 στις εργασίες του ΟΟΣΑ (Παρίσι), όπου αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: «...» Σε μετάφραση: Θα έπρεπε πολύ νωρίτερα να έχει γίνει αντιληπτό ότι υπάρχουν παράλληλες έρευνες για την υπόθεση. Ξεκινήσαμε να συζητάμε πολύ αργά - η απευθείας ανεπίσημη ανταλλαγή πληροφοριών είναι το κλειδί...Η ένταση της συνεργασίας θα πρέπει να διατηρηθεί σε υψηλό επίπεδο».

Είναι αυτονόητο ότι όλα τα προαναφερόμενα ισχύουν και για όσα αναφέρονται στις σελίδες 7 και 8 της από 21.02.2019 συμπληρωματικής αναφοράς του κ. Ι. Αγγελή. Υπαινίσσεται μάλιστα ο κ. Αγγελής ότι πηγαίναμε στις συναντήσεις με τους Αμερικανούς Εισαγγελείς για λόγους αναφυχής. Μήπως για τέτοιους λόγους έρχονταν και οι Αμερικάνοι Εισαγγελείς; Είναι δυνατό να διατυπώνονται τέτοιες αιτιάσεις σε

βάρος της Εισαγγελέως Διαφθοράς με όχι ξεκάθαρο και κατηγορηματικό τρόπο («με αποτέλεσμα να τείνω να πιστέψω», βλ. σελ. 7 της από 21.02.2019 συμπληρωματικής εμπιστευτικής αναφοράς); Επιπλέον μου προξενεί εντύπωση το γεγονός ότι ο κ. Αγγελής ανενδοίαστα εκθέτει πως «...οι συναντήσεις για «απόρρητους υπηρεσιακούς λόγους» έγιναν στη Βιέννη τον Φεβρουάριο και τον Απρίλιο του 2018, και ενώ ήδη οι ΗΠΑ είχαν σταματήσει να παρέχουν οποιαδήποτε πληροφορία....». Πως είναι σίγουρος για αυτό; Η αλήθεια είναι ότι μόλις υποβλήθηκε η δικογραφία στη Βουλή για πρώτη φορά, το Φεβρουάριο του έτους 2018, η Αμερικανική πλευρά είχε εκφράσει σοβαρό προβληματισμό εκ του γεγονότος ότι έγγραφα του FBI είχαν δει το φως της δημοσιότητας. Ως εκ τούτου είχαν αποφασίσει να διακόψουν την οποιαδήποτε αποστολή παρόμοιων εγγράφων.

Εξάλλου δεν απορεί να μείνει ασχολίαστο ότι στη σελ. 14 της ίδιας «ΑΝΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ» ο κ. Αγγελής εκθέτει ότι η ΓΕΕΔ δεν ερευνά ευθύνες ιδιωτών ιατρών ενώ γνωρίζει ότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 80 παρ. 12 ν. 3996/2011 «Ιατροί που συνταγογραφούν για τον ΕΟΠΥΥ με οποιαδήποτε έννομη σχέση υπάγονται στο εννοιολογικό πεδίο του άρθρου 13 περίπτωση α' του Ποινικού Κώδικα.».

Τέλος είναι απολύτως ψευδές (λίαν επιεικής η έκφραση) το αναφερόμενο στη σελ. 16 της ΑΝΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ, ότι δήθεν κατόπιν ερώτησης του «από ποια στοιχεία προκύπτουν οι ενδείξεις για τον άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον των τριών πολιτικών προσώπων, του απαντήσαμε ότι στηριζόμαστε στις καταθέσεις των μαρτύρων και σε όσα θα βρει η κυρία Ανάκριση μετά την άσκηση ποινικής δίωξης. Θυμάμαι πάρα πολύ καλά ότι σε σχετική συζήτηση που έγινε στη Βιέννη η τελευταία μου φράση ήταν: «πως είναι δυνατό να αποφασίσουμε και να πούμε ότι έχουμε ή δεν έχουμε στοιχεία όταν δεν έχει τελειώσει η προκαταρκτική;» θυμάμαι πολύ καλά ότι στη Βιέννη μου είχε κάνει εντύπωση η επιμονή του κ. Αγγελή να μάθει αν σκεφτόμαστε να ασκήσουμε ποινική δίωξη σε βάρος πολιτικών και σε βάρος ποίων. Ποτέ εξάλλου δεν ανέφερα, με οποιονδήποτε τρόπο, ούτε συμφώνησα με οποιονδήποτε τρόπο, σε καμία αναφορά περί άσκησης δίωξης σε βάρος τριών συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων, κάτι το οποίο θα ήταν εντελώς ανεύθυνο να ειπωθεί στο συγκεκριμένο δικονομικό στάδιο».

5^{ον}. Σχετικά με τη θέση ΑΓΓΕΛΗ για άσκηση, δήθεν, ποινικών διώξεων μέχρι τις 20.12.2018(Σχόλιο σελ. 115-116).

«ΣΧΟΛΙΟ: Αν αντιλαμβάνομαι καλά στο σημείο αυτό ο κ. Αγγελής εκθέτει ότι ταξίδεψε μέχρι τη Βιέννη χωρίς να ξέρει τον ακριβή λόγο; Μπορεί κάτι τέτοιο να γίνει δεκτό; Σε κάθε περίπτωση δηλώνω και σε Εσάς, όπως έχω πει και όπου ρωτήθηκα σχετικά, ότι είμαι Εισαγγελέας και δεν ομιλώ ποτέ δια στόματος τρίτων. Όταν θέλω να πω κάτι ή όταν θέλω να εκφράσω το γνώμη μου το κάνω με το δικό μου στόμα. Ως εκ τούτου είναι απολύτως ψευδές και συκοφαντικό πως είπα τέτοια πράγματα στον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Ιωάννη Αγγελή, τα οποία θα λέγονταν αλλά και θα λαμβάνονταν σοβαρά υπόψιν μόνο από κάποιον άσχετο νομικό και σε κάθε περίπτωση ανεπαρκή Εισαγγελέα. Μόνο ένας ανεπαρκής Εισαγγελέας θα απορούσε να σκεφτεί στις **04.12.2018** ότι θα όταν δυνατό στις **20 Δεκεμβρίου 2018** να ασκηθούν ποινικές διώξεις σε βάρος τριών πολιτικών προσώπων, τα οποία έφεραν τη βουλευτική ιδιότητα. Και εξηγούμαι: Αυτό ήταν λογικώς, χρονικώς και δικονομικώς αδύνατο, καθώς

για κάτι τέτοιο απαιτούνταν: **α)** προηγούμενη συνεννόηση μας με το Κλιμάκιο Ελέγχου, ώστε να υποβληθεί σε εσάς ταχύτατα η παραγγελλθείσα έκθεση, **β)** σύνταξη σχετικού πορίσματος των Επίκουρων Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς και έγκριση αυτού από την Εισαγγελέα Διαφθοράς, **γ)** υποβολή της δικογραφίας στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και προηγούμενη συνεννόηση μαζί του, ώστε να «διασφαλισθεί» η διαβίβασή της στην Βουλή των Ελλήνων, **δ)** η προηγούμενη συνεννόηση με την πλειοψηφία των Βουλευτών της περιόδου εκείνης (Δεκέμβριος 2018) για την «εξασφάλιση» της άρσης της ασυλίας των προσώπων αυτών και μάλιστα σε ταχύτατο χρόνο, **ε)** επιβολή συντομότητας χρόνου προθεσμίας προς παροχή χωρίς όρκο εξηγήσεων από τους υπόπτους, **στ)** άμεση άσκηση ποινικής δίωξης. Όλα αυτά σε 16 μέρες αξιότιμοι κ. Εισαγγελείς. ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΔΥΝΑΤΟ. Περαιτέρω ο κ. Αγγελής επικαλείται ως αποδεικτικό στοιχείο της βιασύνης μας για άσκηση ποινικής δίωξης ότι είχαμε θέσει χρονικά όρια για την έκδοση του σχετικού πορίσματος, ήτοι το αργότερο μέχρι την 15.12.2018. Λογικό όμως δεν είναι να επιθυμούμε τη γρήγορη έκδοση του πορίσματος; Που είναι το περίεργο; Που είναι το μεμπτό; Για να αποδείξω όμως ότι καμία βιασύνη δεν είχα για άσκηση ποινικής δίωξης επικαλούμαι (σχετ. 40) την 1η συμπληρωματική έκθεση του Κλιμακίου ελέγχου (βλ. σελ. 5 και 6) από όπου προκύπτει ότι ενώ στις 26.02.2019 μας υποβλήθηκε από το Κλιμάκιο ελέγχου η Α τμηματική Έκθεση, εμείς δεν πράξαμε αυτό που μας κατηγορεί ο κ. Αγγελής, αλλά στις 26.03.2019 δώσαμε συμπληρωματική παραγγελία στο Κλιμάκιο ελέγχου. Ελπίζω τώρα να μην μας κατηγορήσει κανείς ότι στην «εγκληματική μας οργάνωση» είχαμε εντάξει και το κλιμάκιο ελέγχου, το οποίο λίγο καιρό πριν «πιέζαμε». Η αλήθεια είναι ότι στη συγκεκριμένη κουβέντα που έγινε με τον κ. Αγγελή του είπαμε πως δεν είναι δυνατό να αποφασίσουμε και να εκφέρουμε άποψη για μια δικογραφία στην οποία δεν έχει περατωθεί η προκαταρκτική εξέταση και το κυριότερο δεν είχαμε ούτε το πόρισμα του κλιμακίου. Ενθυμούμαι πολύ χαρακτηριστικά τα λόγια μου προς τον κ. Αγγελή στο τέλος της συζήτησης: «...Μα πως είναι δυνατόν να μιλάμε για συμπεράσματα αν δεν έχει τελειώσει η προκαταρκτική;...».

6^ο. Σχετικά με άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών(Σχόλιο σελ. 118).

«ΣΧΟΛΙΟ:τα αμέσως παραπάνω αναφερόμενα είναι απολύτως ανακριβή και εκπλήσσομαι γιατί ο πρώην εποπτεύων την υπηρεσία μας αναφέρει κάτι τέτοιο ενώ είχε ενημερωθεί κατ' ιδίαν ότι η υπηρεσία μας έχει προβεί σε δεκάδες αν όχι εκατοντάδες ανοίγματα όλων των λογαριασμών τόσο της Novartis όσο και όλων των εμπλεκόμενων στην υπόθεση. Επίσης είμαι υποχρεωμένος να Σας αναφέρω σχετικά ότι η υπηρεσία μας έχει υποβάλει για την υπόθεση Novartis παραπάνω από 50 αιτήματα δικαστικής συνδρομής και ευρωπαϊκές εντολές έρευνας, πολλά εκ των οποίων είχαν ήδη συνταχθεί από την εποχή που η υπηρεσία μας εποπτευόταν από τον κ. Αγγελή. Επιπλέον Σας αναφέρω ότι έχουν ανοιχθεί οι λογαριασμοί για τους οποίους κάνει λόγο ο κ. Ι. Αγγελής και αυτό είναι απολύτως βέβαιο. Και όχι μόνο αυτοί οι λογαριασμοί αλλά πολύ περισσότεροι. Προς τούτο μπορείτε να λάβετε ενδεικτικά κατάθεση από την εμπειρογνώμονα της υπηρεσίας μας κυρία Μαστωράκη, η οποία έχει γνώση του όγκου των σχετικών δεδομένων που έχουν συλλεγεί στην υπηρεσία μας, ώστε να μην λέγονται ανακρίβειες και να μην δημιουργούνται εντυπώσεις. Δηλώνω κατηγορηματικά πως όποια πληροφορία έχει δοθεί από τις αμερικανικές αρχές έχει διερευνηθεί και συνεχίζει να διερευνάται. Αναρωτιέμαι όμως στο σημείο αυτό από πού προκύπτει ότι 18 συγκεκριμένα φυσικά πρόσωπα (προσδιοριζόμενα με το όνομά τους) έχουν δώσει κατάθεση στις ΗΠΑ;;;»

Ειλικρινά απορώ από πού προκύπτει αυτό; Από ποιο στοιχείο;; Ποιος είναι ο συγκεκριμένος εκδότης και οι συγκεκριμένες εταιρείες που δεν έχουν ερευνηθεί; Γιατί δεν αναφέρονται αυτά συγκεκριμένα από τον κ. Αγγελή; Γιατί τόσο αόριστες αναφορές σε βάρος μας; Πώς θα τις ανακρούσουμε; Ποια είναι η επιλεκτική έρευνα; Ποιες εταιρείες αφορά; Γιατί δεν τα λέει ευθέως αυτά τα πράγματα ο κ. Αγγελής; Διαμαρτύρεται για δολοφονία του χαρακτήρα του, μας εγκαλεί για αόριστες καταθέσεις των προστατευομένων μαρτύρων, αλλά παρακαλώ διαβάστε τι λέει στη σελίδα 10 της από 21.02.2019 ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ Κ. Ι. ΑΓΓΕΛΗ. Τα εξειδίκευσε αυτά ενώπιον Σας;».

7^{ον}. Λόγοι μετάβασης στη Βιέννη για συνάντηση με Εισαγγελείς των ΗΠΑ(Σχόλιο σελ. 121).

«ΣΧΟΛΙΟ: Στο σημείο αυτό ο κ. Ι. Αγγελής χρησιμοποιεί αόριστες αναφορές ότι υπάρχουν ενδείξεις αλλά όχι αποδείξεις, ότι μεταβαίναμε δήθεν χάριν αναψυχής, και ενδεχομένως, αλλά όχι σίγουρα, για προσωπικούς λόγους. Ποιοι άραγε είναι αυτοί οι προσωπικοί λόγοι που ενδεχομένως να μας οδήγησαν εκεί; Γιατί δεν τους προσδιορίζει ώστε να διερευνηθούν; Αποκρούω ως αστήρικτο στο νόμο τον ισχυρισμό του ότι έπρεπε να υποβάλλω γραπτή αναφορά πεπραγμένων στον Υπουργό Δικαιοσύνης. Από ποια διάταξη προκύπτει τέτοια υποχρέωση; Γιατί δεν αναφέρει τη διάταξη; Περαιτέρω πιστεύετε κ. Εισαγγελείς ότι οι Αμερικάνοι Εισαγγελείς έρχονταν στις συναντήσεις αυτές χωρίς να γνωρίζουν ποια θέματα θα συζητούσαμε; Πιστεύετε αλήθεια ότι οι συναντήσεις γίνονταν σε δημόσια χώρα; Η συνάντηση στην οποία παραβρέθηκε ο κ. Ι. Αγγελής έγινε σε απομονωμένο διάδρομο του ξενοδοχείου, όπου διέμενε η αποστολή των Αμερικάνων και όπου υπήρχε καθιστικό».

8ον. Και πάλι για τον ισχυρισμό ΑΓΓΕΛΗ για άσκηση, δήθεν, ποινικών διώξεων μέχρι στις 20-12-2018(Σχόλιο σελ. 122-125).

«ΣΧΟΛΙΟ: Μόνο ένας ανεπαρκής Εισαγγελέας θα απορούσε να σκεφτεί στις **04.12.2018** ότι θα ήταν δυνατό στις **20 Δεκεμβρίου 2018** να ασκηθούν ποινικές διώξεις σε βάρος τριών πολιτικών προσώπων, τα οποία έφεραν τη Βουλευτική ιδιότητα. Και εξηγούμαι: Αυτό ήταν λογικώς χρονικώς και δικονομικώς αδύνατο, καθώς για κάτι τέτοιο απαιτούνταν: α) προηγούμενη συνεννόηση μας με το Κλιμάκιο Ελέγχου, ώστε να υποβληθεί σε εμάς ταχύτατα η παραγγελθείσα έκθεση, β) σύνταξη σχετικού πορίσματος των Επίκουρων Εισαγγελέων Εγκλημάτων Διαφθοράς και έγκριση αυτού από την Εισαγγελέα Διαφθοράς. γ) υποβολή της δικογραφίας στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και προηγούμενη συνεννόηση μαζί του, ώστε να «διασφαλισθεί» η διαβίβασή της στην Βουλή των Ελλήνων, δ) η προηγούμενη συνεννόηση με την πλειοψηφία των Βουλευτών της περιόδου εκείνης (Δεκέμβριος 2018) για την «εξασφάλιση» της άρσης της ασυλίας των προσώπων αυτών και μάλιστα σε ταχύτατο χρόνο, ε) επιβολή συντομώτατου χρόνου προθεσμίας προς παροχή χωρίς όρκο εξηγήσεων από τους υπόπτους. στ) άμεση άσκηση ποινικής διώξης. Όλα αυτά σε 16 μέρες αξιότιμοι κ. Εισαγγελείς. ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΔΥΝΑΤΟ. Σχετικές εξάλλου είναι και οι από 23.10.2019 και 07.02.2020 ένορκες καταθέσεις της τέως Επιθεωρήτριας Δημόσιας Διοίκησης **Μαρίας Παπασπύρου**, η οποία αναφέρει σχετικά: «Σε καμία από αυτές τις συναντήσεις δεν υπήρξε κάποια νύξη περί τη Βούλησης της κ. Τουλουνάκη για την άμεση άσκηση διώξεων και κυρίως κατά

πολιτικών προσώπων, τα οποία δεν με αφορούσαν και μάλιστα δίωξη στις 20.12.2018, όπως έχει διαρρεύσει στον τύπο. Κάτι τέτοιο ούτε είχε ειπωθεί από εμένα προς οποιοδήποτε ούτε το έχω ακούσει ποτέ από κάποιον άλλο και ούτε το γνωρίζω... Η σχέση μου με την κ. Τουλουπάκη ήταν αυστηρά τυπική και υπηρεσιακή. Δεν την είχα συναντήσει ποτέ στη διάρκεια του δικαστικού μου βίου. Είχαμε συναντηθεί ελάχιστες φορές στα πλαίσια των καθηκόντων μου ως Γενικής Επιθεωρήτριας Δημόσιας Διοίκησης και ως Εισαγγελέως κατά της Διαφθοράς εκείνης. Οι συναντήσεις αυτές αφορούσαν αντιμετώπιση θεμάτων που προέκυπταν κατά την ανακριτική έρευνα του Κλιμακίου κατόπιν εντολών της. Υπήρξαν διαφορές αλλά τις επιλύαμε πάντα καλόπιστα. Σε καμία από αυτές τις συναντήσεις δεν υπήρξε κάποια νύξη περί της βούλησης της κ. Τουλουπάκη για την άμεση άσκηση διώξεων και κυρίως κατά πολιτικών προσώπων, τα οποία δεν με αφορούσαν και μάλιστα δίωξη στις 20-12-2018, όπως έχει διαρρεύσει στον Τύπο. Κάτι τέτοιο ούτε είχε ειπωθεί από εμένα προς οποιοδήποτε ούτε το εγώ ακούσει ποτέ από κάποιον άλλο και ούτε το γνωρίζω... Ερώτηση: Έχετε συζητήσει με την κ. Δημητρίου, τον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάνου κ. Ιωάννη Αγγελή και τον πρώην Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Καλογήρου την ορθότητα ή μη των δικονομικών ενεργειών της κ. Τουλουπάκη περί την υπόθεση Novartis τυχόν «αναγκαιότητα απομάκρυνσης της τελευταίας από τα καθήκοντα Εισαγγελέα Διαφθοράς; Απάντηση: **Ουδέποτε υπήρξε συνάντηση μεταξύ κ.κ. Δημητρίου, Αγγελή, Καλογήρου και εμού, μαζί και των τεσσάρων.** Όπως ήδη έχω καταθέσει ο κ. Αγγελής επειδή ήταν μέλος της Επιτροπής του ΕΚΔΑ επισκεπτόταν συχνά το γραφείο μου αλλά και ως Επόπτης της Εισαγγελίας Διαφθοράς. Στις επισκέψεις του συζητούσαμε διάφορα υπηρεσιακά θέματα. Αφ' ης στιγμής δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ότι ο κ. Αγγελής αρνήθηκε στη Βιέννη να παραλάβει στικάκι με κρίσιμα στοιχεία για την υπόθεση Novartis άρχισε να καταφέρεται επανειλημμένα κατά της κ. Τουλουπάκη. Εγώ τον άκουγα λέγοντάς του ότι αν αυτά που μου λέει είναι αληθή, τότε πρέπει να προσέχουμε, διότι δεν είχα το δικαίωμα αλλά ούτε τη διάθεση να κρίνω την εισαγγελική λειτουργία. Εκείνο που είπα στον κ. Αγγελή είναι ότι η τήρηση των ασφυκτικών προθεσμιών που μας ετίθεντο από την Εισαγγελέα Διαφθοράς για την παράδοση του πορίσματος και τις οποίες πολύ δύσκολα μπορούσαμε να τηρήσουμε. Ουδέποτε συζητήθηκε παρουσία μου με οποιονδήποτε η απομάκρυνση της κ. Τουλουπάκη από τη θέση του Εισαγγελέα Διαφθοράς. Άλλωστε, όπως είναι γνωστό, αυτό αποτελεί αποκλειστικά αντικείμενο και αρμοδιότητα του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου του Αρείου Πάνου. Ερώτηση: Έχετε συζητήσει με την κ. Δημητρίου και τον κ. Αγγελή την ύπαρξη σχεδίου της κ. Τουλουπάκη και του κατονομαζόμενου από τον κ. Αγγελή προσώπου ως Ρασπούτιν, προσωρινής κρατήσεως πολιτικών προσώπων και δη των κ.κ. Σαμαρά, Γεωργιάδη και Λοβέρδου, κατά τη διαδικασία ποινικής διερεύνησης της τυχόν συμμετοχής τούτων σε αξιόποινες πράξεις σχετιζόμενες με την υπόθεση Novartis; Απάντηση: **Από μόνη τη συνεχή αποστολή νέων στοιχείων από την Εισαγγελία και μέχρι το Γενάρη 2019, καθίσταται εμφανής η αναλήθεια των λεγομένων του κ. Αγγελή, που κατά τα δημοσιεύματα αναφέρεται σε επιθυμία των Εισαγγελέων Διαφθοράς να τελειώσει όπως όπως το πόρισμα και να ασκηθούν άρον άρον ποινικές διώξεις. Αν όντως αυτό ίσχυε και ήταν αυτή η επιδίωξη των Εισαγγελέων Διαφθοράς δηλαδή η άσκηση ποινικών διώξεων χωρίς στοιχεία κατά των πολιτικών προσώπων, θα ήταν παράλογη η συνεχής αποστολή νέων αποδεικτικών στοιχείων (από τους Εισαγγελείς) προς συμπλήρωση και ολοκλήρωση των ερευνώμενων περιστατικών από το Μικτό Κλιμάκιο. Το λογικό θα ήταν να μη στείλουν τίποτα για να τελειώσει και γρήγορα το πόρισμα και να το αφήσουν ημιτελές ως προς τα εξεταζόμενα στοιχεία (το πόρισμα). Τη δήθεν ύπαρξη**

αυτής της επιθυμίας των ως άνω Εισαγγελέων διαψεύδει άλλωστε και η ίδια η πραγματικότητα, καθώς τίποτε από όλα αυτά δεν έλαβε χώρα, δεδομένου ότι οι εν λόγω Εισαγγελείς Διαφθοράς αρχειοθέτησαν ήδη τη σχετική δικογραφία όσοναφοράτα περισσότερα από τα αναφερθέντα σχετικά πολιτικά πρόσωπα. Ουδέποτε έγινε συζήτηση παρουσία μου είτε για ποινική δίωξη είτε για προσωρινή κράτηση πολιτικών προσώπων. Άλλωστε είναι γνωστό ότι η επιβολή προσωρινής κρατήσεως αποτελεί αρμοδιότητα του Τακτικού Ανακριτή και εξετάζεται επισταμένα και αυστηρά υπό τους όρους που προβλέπει ο ΚΠΔ και όπως είναι γνωστό αποτελεί έσχατο δικονομικό μέτρο στέρησης της πολιτικής ελευθερίας και για το λόγο αυτό δεν είναι δυνατόν να προεξοφλεί κανείς την επιβολή προσωρινής κρατήσεως σε οποιαδήποτε ποινική υπόθεση. Άλλωστε εάν ο κ. Αγγελής είχε διαπιστώσει τέτοιες εξόχως παράνομες συμπεριφορές της κ. Τουλουπάκη όφειλε να τις αναφέρει αρμοδίως αμέσως ώστε να κινηθούν οι προβλεπόμενες ποινικές και πειθαρχικές διαδικασίες κατ' αυτής. Άλλωστε με την αποσιώπηση για τόσο καιρό όλων αυτών των όψιμων ισχυρισμών καθίσταται κι ο ίδιος συνεργός στην παράνομη πράξη σύμφωνα με τα όσα ισχυρίζεται. Περαιτέρω, απορούσε να προχωρήσει και σε ενέργειες για την ανάσυρση από το αρχείο των μηνύσεων που τα πολιτικά πρόσωπα είχαν καταθέσει και ο ίδιος είχε αρχειοθετήσει, ενέργειες στις οποίες προέβη πολύ αργότερα, παραμονές εκλογών....»

9^{ον}. Για άποψη ΑΓΓΕΛΗ για υποχρέωση των Εισαγγελέων Διαφθοράς για τήρηση οδηγιών του(Σχόλιο σελ. 139).

«ΣΧΟΛΙΟ: Από ποια διάταξη νόμου άραγε προκύπτει υποχρέωσή μας να ακολουθήσουμε αυτή την οδηγία του κ. Αγγελή; Από ποια διάταξη νόμου άραγε προκύπτει η δυνατότητα του κ. Αγγελή να μας δίνει οδηγίες για συγκεκριμένες δικονομικές ενέργειες σε συγκεκριμένη δικογραφία;».

Σχόλιο σελ. 145: «ΣΧΟΛΙΟ: Δεν υπήρχε καμία περίπτωση άσκησης δίωξης σε πολιτικά πρόσωπα χωρίς προηγούμενη λήψη χωρίς όρκο εξηγήσεων καθώς σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε να ζητηθεί άρση της ασυλίας τους. Έχω μείνει εμβρόντητος από αυτά που διαβάζω. Ότι θα ασκούσαν δίωξεις σε βουλευτές χωρίς να ληφθούν χωρίς όρκο εξηγήσεις τους (!!!!!!!). Απορώ από που έβγαλε ένα τέτοιο συμπέρασμα ο κ. Αγγελής, όταν μάλιστα είχαμε ξεκαθαρίσει από την αρχή σε κάθε συζήτηση που είχε γίνει στο γραφείο της Εισαγγελίας Εγκλημάτων Διαφθοράς (ήδη από την Άνοιξη του 2018) πως παρότι η υπόθεση είχε πάει στη Βουλή, λόγω της υπουργικής ιδιότητας των δέκα πολιτικών προσώπων, αυτό σε καμία περίπτωση δεν αρκούσε για να παρακαμφθεί η διάταξη του άρθρου 62 του Συντάγματος (βουλευτική ασυλία) για όσους είχαν τη βουλευτική ιδιότητα και ως εκ τούτου ήταν απαραίτητη η άρση της βουλευτικής ασυλίας. Οτιδήποτε άλλο λέγεται ανήκει στην κυριολεξία στη σφαίρα της φαντασίας, όπως μάλιστα προέκυψε και από αυτά που έγιναν στην υπόθεση Λοβέρδου. Αυτό είναι ξεκάθαρο και το αποδείξαμε στην πράξη».

10^{ον}. Σχετικά με την άσκηση ποινικών διώξεων κατά Ιατρών(Σχόλιο σελ. 153-154).

«ΣΧΟΛΙΟ: Όσα αναφέρονται στο σημείο αυτό ενώπιον της Προανακριτικής Επιτροπής της Βουλής είναι ανακριβή. Γνωρίζει πολύ καλά ο κ. Αγγελής καθώς είχε συχνές επαφές με τους υπαλλήλους του κλιμακίου ότι το θέμα των ιατρών εξεταζόταν κανονικά από εμάς και μάλιστα και την περίοδο οπότε ο ίδιος διετέλεσε Επόπτης. Προς απόδειξη σας προσκομίζω σε αντίγραφο (σχετ. 62) τις σελίδες 644 - 662 της Α Τμηματικής Έκθεσης του Μικτού Κλιμακίου Ελέγχου, που μας διαβιβάστηκε στις 26.02.2019. Περαιτέρω προς διάψευση των λεγόμενων του κ. Αγγελή Σας προσκομίζω -όλως ενδεικτικά- δυο (2) πορίσματα ελέγχου (σχετ. 63, 63α) της Υπηρεσίας Ελέγχου Δαπανών Υγείας Φορέων Κοινωνικά Ασφάλισης (ΥΠΕΔΥΦΚΑ) εκ συνόλου περίπου 900 περιπτώσεων που έχουν εξεταστεί μέχρι τώρα. Ειδικότερα η χρονική περίοδος των ιατρών, όπως είχαμε ξεκάθαρα αναφέρει στον κ. Ι. Αγγελή ξεκινάει από το 2006. Μέχρι τώρα λοιπόν έχει ελεγχθεί η συνταγογράφηση τουλάχιστον 900 ιατρών και μάλιστα όχι μόνο για τη Novartis αλλά και για τις υπόλοιπες φαρμακευτικές εταιρείες. Δεν θέλω να αναφερθώ σε λοιπές λεπτομέρειες αλλά ξεκαθαρίζω ότι η δικογραφία που αφορά στους ιατρούς είναι στη φάση των χωρίς όρκο εξηγήσεων ενώ μια σειρά από ύποπτοι έχουν προσφύγει στο Συμβούλιο (244 παρ. 5) αιτούμενοι την ικανοποίηση αιτημάτων τους (σχετ. 25). Εξάλλου για την υπόθεση Novartis έχουν ασκηθεί και άλλες ποινικές διώξεις (σχετ. 26) ώστε προκύπτει ότι η δικογραφία δεν έχει κινηθεί μόνο για τα πολιτικά πρόσωπα. Σε καμία περίπτωση δεν γράψαμε στα παλαιότερα των υποδημάτων τον Εποπτεύοντα Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάνου, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται, αλλά ενεργήσαμε σύμφωνα με το νόμο και τη συνείδησή μας. Ο κ. Αγγελής καταθέτει ενώπιον της Προανακριτικής ότι είχε διαβάσει τις καταθέσεις των προστατευόμενων μαρτύρων όταν ο ίδιος έκρινε την σε βάρος μας μήνυση και ότι μέχρι την έκδοση της με αριθμό 25/4-5-2-18 Διάταξής του «καλά πήγαινε η δουλειά. Μετά στράβωσε». Τότε γιατί με την αναφορά που κάνει στις 20.06.2019 στο σημείο 17 αυτής, μας αποδίδει παρανομίες που ανάγονται σε χρόνο πριν την 04.05.2018 και μάλιστα παρανομίες που έχουν σχέση με τις καταθέσεις των μαρτύρων, τις οποίες ο ίδιος λέει ότι είχε αναγνώσει πριν την έκδοση της Διάταξής του; Εξάλλου είναι οπωσδήποτε ανακριβές ότι η έρευνα για τη Novartis άρχισε πρώτα στην Ελλάδα και μετά στις ΗΠΑ. Ασφαλώς και η έρευνα στην Ελλάδα άρχισε στα τέλη του έτους 2016 (ABM ΕΔ 2016/373) και όχι το έτος 2015 που αναφέρει ο κ. Ι. Αγγελής. Το 2015 ξεκίνησε η έρευνα για μια τελείως διαφορετική καταγγελία που έχει σχέση με το Ν. Μανιαδάκη και τον φερόμενο χρηματισμό του από διάφορες φαρμακευτικές εταιρείες.

11^{ον}. Σχετικά με το ζήτημα εάν έγγραφα των Αρχών των ΗΠΑ έκαναν αναφορά σε ευθύνες πολιτικών προσώπων(Σχόλιο σελ. 164).

«ΣΧΟΛΙΟ: Θυμίζω ότι προηγουμένως στην κατάθεση του ο κ. Αγγελής έχει αναφέρει ότι πως την περίοδο πριν αναλάβει ως Εισαγγελέας Διαφθοράς η κ. Τουλουπάκη, είχαν εισέλθει δύο έγγραφα ξένων αρχών (με ρήτρα απαγόρευσης χρήσης ενώπιον άλλων αρχών). Σας αναφέρω λοιπόν ότι σε ένα από αυτά τα δύο έγγραφα γινόταν λόγος για χρηματισμό προσώπου φέροντος συγκεκριμένη υπουργική ιδιότητα. Ένας γνώστης της δικογραφίας θα

απορούσε αβίαστα να ταυτοποιήσει αμέσως το συγκεκριμένο πολιτικό πρόσωπο. Επομένως αναφορά σε πολιτικό πρόσωπο δεν γινόταν μόνο στο έγγραφο της 23ης Ιανουαρίου 2018».

12^{ον}. Για το ζήτημα ανάσυρσης της δικογραφίας από ΑΓΓΕΛΗ (Σχόλιο σελ. 172).

«ΣΧΟΛΙΟ: Αναρωτιέμαι πραγματικά κ. Εισαγγελείς ποια είναι τα πραγματικά στοιχεία που προέκυψαν τον Ιούνιο του έτους 2019 για την ανάσυρση της δικογραφίας. Αιτιολογία: Δηλαδή ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Ι. Αγγελής καταθέτει ότι ανέσυρε τη δικογραφία τον Ιούνιο του 2019 επειδή το χρονικό διάστημα 5 με 6 Ιουνίου φοβήθηκε μήπως του ασκηθεί ποινικά δίωξη από την κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Είναι προφανές πλέον ότι καθιερώνεται, μετά τα λεγόμενα του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Αγγελή, ένας νέος λόγος απαλλαγής από πειθαρχικά και ποινικά αδικήματα, ένας νέος λόγος άρσης του αδικού: Ο ΦΟΒΟΣ. Στο εξής λοιπόν όλοι οι Εισαγγελείς θα επικαλούμαστε το φόβο μας και δεν θα έχουμε καμία συνέπεια. Εγώ όμως θυμάμαι ότι άλλα μας δίδασκαν στη Στολή Δικαστών και Εισαγγελέων, από την οποία αποφοίτησα το 2003. Μας έλεγαν, και αυτό το ενστερνίστηκε, ότι όποιος φοβάται δεν θα πρέπει να γίνεται Εισαγγελέας. Σε κάθε περίπτωση βέβαια θα μου επιτρέψετε να πω ότι ο φόβος αυτός του κ. Αγγελή ήταν εντελώς αβάσιμος, καθώς η τότε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου συνταξιοδοτείτο στις 30 Ιουνίου 2019 και επομένως σε καμία περίπτωση δεν θα προλάβαινε να πράξει κάτι τέτοιο».

13^{ον} Σχετικά με ισχυρισμούς ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ(Σχόλιο σελ. 174).

«ΣΧΟΛΙΟ: Σε σχέση με τα αναφερόμενα ανωτέρω από τον Ι. Στουρνάρα επαναλαμβάνω και παραθέτω όσα είχα αναφέρει και ενώπιον του Συμβ. Εφετών Αθηνών (σχετ. 1) «Επ' αυτών, αναφέρω, ότι πέραν του γεγονότος ότι όλα αυτά είναι ανύπαρκτα, ψευδή, αναπόδεικτα και δυσφημιστικά της τιμής και υπόληψής μου, και κανένα απολύτως στοιχείο δεν υπάρχει που να τα επιβεβαιώνει, πρέπει να γνωρίζετε ότι όταν πληροφορηθήκαμε εγώ, η κα Τουλουνπάκη και ο κ. Μανώλης, από τα δημοσιεύματα του Τύπου, ότι ο κ. Στουρνάρας κατέθεσε τα ανωτέρω ψευδή περιστατικά ενώπιον του κ. Ζαχαρή, προέβημεν άμεσα και δη την 30-9-2019 α) στην υποβολή της με αρ. πρωτ. 3642/30-9-2019 υπηρεσιακής αναφοράς προς τους Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κκ. Ε. Ζαχαρή και Α. Σοφουλάκη, στην οποία αναφέραμε το μόνο αληθές γεγονός ότι περί τον Οκτώβριο ή Νοέμβριο του 2018, ο κ. Ν. Μανιαδάκης κατά την διάρκεια των καταθέσεων του ως προστατευόμενος μάρτυρας στην υπόθεση ΝΟΥΑΚΤΙ8 εμφανίσθηκε στον 8^ο όροφο του κτιρίου της ΓΑΔΑ όπου βρίσκεται το Τμήμα προστασίας Μαρτύρων και όπου λαμβάνονταν οι μαρτυρικές καταθέσεις ως δήθεν τρομοκρατημένος ενώπιον εμού, της κα Τουλουνπάκη και του κ. Μανώλη και μας γνωστοποίησε ότι τον κάλεσε στο γραφείο του στην Τράπεζα της Ελλάδος κάποιο μεσημέρι ο κ. Στουρνάρας για φαγητό και εκεί του είπε ότι γνωρίζει ότι αυτός (ο Μανιαδάκης) όταν ένας από τους προστατευόμενους μάρτυρες και ότι όταν αλλάξει η κυβέρνηση, ο ίδιος (Στουρνάρας) μαζί με δύο ακόμη πολιτικά πρόσωπα από τα ερευνώμενα για την υπόθεση είχαν αποφασίσει να τσακίσουν εμάς

τους εισαγγελείς και τους μάρτυρες. Επίσης μας είπε ότι ο Στουρνάρας του έστειλε απειλητικά μηνύματα. Εμείς τον προτρέξαμε να κάνει σχετική καταγγελία, πλην όμως ότι έτσι θα αποκαλυπτόταν η ταυτότητά του. Από τα ανωτέρω και μετά την επικαλούμενη από τον αιτούντα κατάθεση του κ. Στουρνάρα, προέκυπταν ενδείξεις τέλεσης από τους ανωτέρω προφανώς ευρισκομένους σε συνεννόηση να μας εκφοβίσουν ως προς τον χειρισμό της υπόθεσης Novartis, του εγκλήματος της αθέμιτης επιρροής σε δικαστικούς λειτουργούς (κατ' αρ. 167Α ΠΚ). Στην αναφορά μας αυτή, ζητούσαμε από τους κκ. Αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου, να διαβιβάσουν αντίγραφο αυτής στην Βουλή των Ελλήνων, προς συσχέτιση αυτής με τη δικογραφία που εκκρεμούσε εκεί. Την ίδια αναφορά με το ίδιο ακριβώς περιεχόμενο, την ίδια ημερομηνία (30-9-2019) διαβιβάσαμε στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών με αρ. πρωτ. 3648/30-9-2019...».

14. Σχετικά με κατάθεση ΒΟΥΛΚΙΔΗ(Παράγραφος 90 σελ. 175).

90]ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΕΜ. ΒΟΥΛΚΙΔΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ.

Ο κ. Βουλκίδης ακολουθεί μια ευδιάκριτη υπερασπιστική γραμμή: Α] καταγγέλλει το Φιλίστωρα Δεσεμπασιδή ως τελικό αποδέκτη ενός μέρους των χρημάτων που προέρχονταν από τα χρήματα που ελάμβανε (ενν. η εταιρεία του Βουλκίδη) ως αντισυμβαλλόμενος της Novartis και τα οποία εν συνεχεία φέρεται να κατευθύνονταν σε δωροδοκίες. Αυτό το κάνει πιθανολογώντας προφανώς ότι ο Δεσεμπασιδής είναι προστατευόμενος μάρτυρας και μάρτυρας δημοσίου συμφέροντος και ως εκ τούτου, καθιστώντας τον «σύνεργό» του, θα απενεργοποιήσει όλες τις επιβαρυντικές του καταθέσεις. Β]Ισχυρίζεται πως όταν συναντούσε το Φρουζή στα γραφεία της Novartis, δεν ήταν παρούσα στο χώρο της γραμματείας η Μ. Μαραγγέλη, γραμματέας του Κ. Φρουζή. Αυτό το κάνει πιθανολογώντας προφανώς ότι η Μ. Μαραγγέλη είναι προστατευόμενος μάρτυρας και τον έχει αντιληφθεί να επιστρέφει χρήματα στο Κ. Φρουζή. (βλ. την από 25.11.2017 κατάθεση προστατευόμενου μάρτυρα Αικ. ΚΕΛΕΣΗ»).

15ον. Ποτέ καμία συνεννόηση με εκπρόσωπο εκτελεστικής εξουσίας (Σχόλιο σελ. 177).

«ΣΧΟΛΙΟ: Ειλικρινά δεν αντιλαμβάνομαι από πού προκύπτει ότι εγώ ο Χρήστος Ντζούρας συνεννοήθηκα με έναν εκπρόσωπο της εκτελεστικής εξουσίας; Πως είναι δυνατό να λέγονται τόσο βαριές κουβέντες χωρίς έστω ένα αποδεικτικό στοιχείο; Διαψεύδω κατηγορηματικά ότι ήρθα σε συνεννόηση με οποιονδήποτε εκπρόσωπο της Εκτελεστικής Εξουσίας. Η αλήθεια είναι πως κατά την άσκηση των καθηκόντων μου στο Προανακριτικό Τμήμα της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, την περίοδο Οκτώβριος 2014 μέχρι Δεκέμβριο 2015 δεν είχα συναντήσει ποτέ ούτε είχα μιλήσει ποτέ με τον κ. Παπαγγελόπουλο. Από τον Ιανουάριο του έτους 2016, οπότε ορίστηκα επίκουρος Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς, και κατά τη διάρκεια της θητείας μου ως Επίκουρος Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος, συνάντησα, αν θυμάμαι καλά 2 φορές τον κ. Παπαγγελόπουλο, παρουσία και άλλων επίκουρων Εισαγγελέων της Εισαγγελίας Οικονομικού Εγκλήματος και πάντα με επικεφαλής τον Εισαγγελέα κ. Παναγιώτη Αθανασίου, ο οποίος και προφανώς ήταν αυτός που είχε έρθει σε συνεννόηση με τότε Αναπληρωτή Υπουργό, με τον οποίο μιλούσε στον ενικό, και είχε ρυθμίσει τα ραντεβού. Επομένως πρώτη φορά συνάντησα και μίλησα με τον κ. Παπαγγελόπουλο, το έτος 2016

ως Επίκουρος Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος και κατόπιν συνεννόησης του Εισαγγελέα κ. Π. Αθανασίου. Στη συγκεκριμένη συνάντηση ήμασταν παρόντες ο κ. Παναγιώτης Αθανασίου, ως επικεφαλής και 4 επίκουροι Εισαγγελείς. Τέλος περί τα τέλη Μαρτίου 2017., δυο δηλαδή μήνες πριν τη λήξη της θητείας του κ. Αθανασίου, ως Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, ο τελευταίος οργάνωσε, κάπου στην περιοχή της Καλλιθέας, τραπέζι με την ευκαιρία μιας οικογενειακής του χαράς. Στο συγκεκριμένο τραπέζι παραβρέθηκαν περίπου 8 άτομα από την υπηρεσία του Οικονομικού Εισαγγελέα ενώ είχε καλέσει και δυο άτομα εκτός υπηρεσίας, ένας εκ των οποίων ήταν ο κ. Παπαγγελόπουλος. Αναρωτιέμαι στο σημείο αυτό πως είναι δυνατό δύο μήνες πριν τη λήξη της θητείας του ως Οικονομικού Εισαγγελέα, ο κ. Αθανασίου, να καλεί στο συγκεκριμένο τραπέζι και τον κ. Παπαγγελόπουλο, ενώ ο τελευταίος του είχε προηγουμένως φερθεί με τον τρόπο που ο ίδιος καταθέτει ενώπιον της Προανακριτικής Επιτροπής (Βλ. μ.α και παρακάτω υπ' αριθμ. 94). Περαιτέρω, πριν συναντήσω τον κ. Παπαγγελόπουλο, όπως εξέθεσα αμέσως ανωτέρω, τον είχα συναντήσει τελευταία φορά το έτος 2004, οπότε ο ίδιος ήταν Προϊστάμενος και εγώ υπηρετούσα ως Εισαγγελικός Πάρεδρος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών. Σημειώνω ότι το Σεπτέμβριο του έτους 2004 ανέλαβα καθήκοντα στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Ναυπλίου, όπου είχα μετατεθεί. Ήμουν δε τόσο «κολλητός» τότε με τον κ. Παπαγγελόπουλο, που δεν είχα «πατήσει» ποτέ στο γραφείο του, όσο αυτός ήταν Διευθύνων, ενώ πριν αποχωρήσω από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, το Σεπτέμβριο του 2004, ούτε καν τον αποχαιρέτησα (για να μην παρεξηγηθώ αυτό οφείλεται στον κλειστό μου χαρακτήρα και σε κανένα άλλο λόγο). Επιπλέον πρέπει να τονιστεί πως η δικογραφία που ήρθε στην Εισαγγελία Εγκλημάτων Διαφθοράς, σε σχέση με τους κ. Μιωνή, Μεταξά κλπ, αποτελείτο ως επί το πλείστον από στοιχεία που υπήρχαν σε αντίγραφα και στην Εισαγγελία Οικονομικού Εγκλήματος, όπου προϊστάτο ο κ. Αθανασίου. Και το σημαντικότερο: Στις 15.10.2015, το Γραφείο Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, η υπηρεσία δηλαδή της οποίας προϊστάτο ο κ. Αθανασίου, διαβιβάζει στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών λόγω αρμοδιότητας, όπως σημειώνεται στο με αριθμ. πρωτ. 14888/15.10.2015 έγγραφο (σχετ 48), την από 15.10.2015 ένορκη εξέταση της ΑΡΤΕΜΗΣ ΝΙΑΡΟΥ του ΧΡΗΣΤΟΥ, η οποία συσχετίστηκε στη δικογραφία μας».

(Σημ. Η ένορκη εξέταση της Άρτεμης Νιάρου, που διαβίβασε το γραφείο Αθανασίου, αναφέρεται σε διακίνηση και διαδρομή «μαύρου χρήματος», ενώ σε συνημμένο σχεδιάγραμμα φέρεται να εισπράττει ο ΠΑΠΑΣΤΑΥΤΟΥ 2,6 εκατομμύρια ευρώ για λογαριασμό του πρώην ΠΘ για τις ανάγκες του προεκλογικού του αγώνα του 2015!!!).

16ον. Σχετικά με διάλογο με ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ για ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ(Σχόλιο σελ. 181).

«ΣΧΟΛΙΟ: Θυμάμαι πολύ καλά ότι ενώ ήμουν στο γραφείο μου ως Επίκουρος εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος, ο κ. Αθανασίου κάποια στιγμή με ρώτησε εάν στις λίστες που είχαμε στην κατοχή μας και ελέγχουμε υπήρχε το όνομα «ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ», το οποίο τότε δεν συνδύασα με συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο καθώς δεν γνώριζα τον συγκεκριμένο δημοσιογράφο. Θεώρησα λοιπόν ότι πρόκειται για κάποιο πρόσωπο που ελεγχόταν σε άλλη υπόθεση του Γραφείου και απλά ήθελε να δει αν υπάρχουν κάποια επιπλέον στοιχεία. Περαιτέρω δεν μπορώ να αντιληφθώ τι εννοεί ο κ. Αθανασίου με τη λέξη «πάρα πολύ κολλητός». Μήπως μας έχει δει να κάνουμε παρέα και εκτός υπηρεσίας και δεν το έχω αντιληφθεί; Ο κ. Αθανασίου έχει την υπηρεσιακή και κοινωνική εμπειρία πιστεύω να αντιληφθεί ότι εκφράσεις του τύπου “πάρα πολύ κολλητός” και ειδικά όταν λέγονται για Εισαγγελείς, είναι παρεξηγήσιμες από κάποιον που δεν γνωρίζει την πραγματικότητα και απορούν εύκολα να παραπέμψουν ακόμη και σε προσωπικές σχέσεις. Και εξηγούμαστε για να μην παρεξηγούμαστε: Εγώ, ο Χρήστος Ντζούρας, κατά τον υπηρεσιακό μου βίο, δεν ανέπτυξα ποτέ με προϊστάμενη ή υφιστάμενη μου, σχέσεις παραπάνω από υπηρεσιακές. Αλλά ακόμη και οι υπηρεσιακές αυτές σχέσεις ποτέ δεν έφτασαν στο σημείο να ταυτιστώ με κάποιον καθώς έχω πλήρη συναίσθηση ότι είμαι Εισαγγελέας και έχω τη δική μου γνώμη και άποψη. Ως εκ τούτου οι σχέσεις μου με την κ. Τουλουπάκη (την οποία γνώρισα υπηρεσιακά τον Οκτώβριο του 2014) ήταν πάντα και είναι υπηρεσιακές και ποτέ δεν εξελίχθηκαν σε κάτι περισσότερο. Προφανώς η κα Τουλουπάκη με επέλεξε ως Επίκουρο Εισαγγελέα Διαφθοράς επειδή με εμπιστευόταν και με εκτιμούσε ως Εισαγγελέα αλλά μέχρι εκεί. Και γνωρίζει πάρα πολύ καλά ο κ. Αθανασίου καθώς υπηρέτησα ως Επίκουρος Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος ότι έκανα τη δουλειά μου σύμφωνα με το νόμο και τη συνείδησή μου. Από πού έχει συμπεράνει ότι εγώ είμαι μέλος ομάδας; Τα είχε αναφέρει αυτά άραγε υπηρεσιακά εκεί που έπρεπε όταν ήταν προϊστάμενός μου; Μήπως ήμουν και εγώ “μαθητής” κανενός και δεν το είχα πάρει χαμπάρι; Εμένα πάντως, όταν υπηρετούσα στην Εισαγγελία Οικονομικού Εγκλήματος, δεν μου είχε δώσει να καταλάβω ο κ. Αθανασίου πως έχει τέτοια γνώμη για εμένα».

17ον. Περί αρνήσεως ΡΑΪΚΟΥ για αναφορά επί θητείας της εκ μέρους των Αρχών των ΗΠΑ για ευθύνες πολιτικών προσώπων(Σχόλιο σελ. 186), με αναφορά σε Πρακτικά της Επιτροπής.

«...ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Προεισαγωγικά, ούτε καν εισαγωγικά, θα σας κάνω δύο ερωτήσεις.Πρώτον, είπατε χθες ότι είχατε επαφή με τους Αμερικάνους επί θητείας σας. Οι Αμερικάνοι σάς άφησαν υπαινιγμούς ή σας είπαν ευθέως ότι ερευνώνται και πολιτικά πρόσωπα στην Ελλάδα; ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Όχι, δεν μου είπαν. Ό,τι μας είπαν προφορικά, μας τα είχαν πει και γραπτά με τα έγγραφα. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Πείτε μου τι σας είπαν. Γιατροί, διοικητικά στελέχη, κρατικοί παράγοντες ...ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Ό,τι σας είπα και χθες, δηλαδή ...ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν είπατε αναλυτικά.

Εγώ σας ρωτάω: Ήταν και πολιτικά, δηλαδή κυβερνητικά πρόσωπα μέσα... ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Όχι. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Μάλιστα. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Ονομαστικά εννοείτε. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι, δεν λέω ονομαστικά. Εγώ λέω την κατηγορία των υπόπτων. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Κρατικοί αξιωματούχοι δεν είναι μέσα... ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κρατικοί αξιωματούχοι, κυβερνητικά στελέχη σάς είπαν; ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Ό,τι είπα επακριβώς στα δύο έγγραφα που έχω πρωτοκολλήσει και είναι μέσα στη δικογραφία. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ποια έγγραφα; ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Από το Υπουργείο Δικαιοσύνης το Αμερικάνικο, τον Ιανουάριο του '88. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Εγώ σας ρωτάω ευθέως το εξής: Οι Αμερικανοί σάς είπαν ότι ερευνούν και κυβερνητικά στελέχη των προηγούμενων κυβερνήσεων; ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Όχι. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Το έγγραφο δικαστικής συνδρομής που έστειλαν οι επίκουροι εισαγγελείς, οι επίκουροί σας, εσείς το γνωρίζατε; ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Βεβαίως. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Και ασφαλώς το επικυρώνετε, το εγκρίνετε, έτσι δεν είναι; ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Βεβαίως. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Με την έγκρισή σας. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Γράφει για κυβερνητικά στελέχη. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Να διαβάσουμε, λοιπόν, τι λέει το έγγραφό σας. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Το ξέρω πολύ καλά. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι, θα σας το διαβάσω εγώ για να υπάρχει στα Πρακτικά, γιατί είναι η συνέχεια της ερώτησης που σας κάνω. «Οι καταγγελίες που αναφέρονται σε χρηματισμό δημόσιων λειτουργών που κατείχαν κρίσιμες κυβερνητικές ή διοικητικές θέσεις». ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Βεβαίως. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Γιατί-πριν από λίγο μού είπατε- ότι δεν σας είπαν τίποτα για κυβερνητικά στελέχη; ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Μα, τι λέτε τώρα; Αυτό ... ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τα κυβερνητικά στελέχη είναι πολιτικά πρόσωπα και είναι κυβερνητικά στελέχη, κυρία Ράικου. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Να απαντήσω; ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τι να απαντήσετε; Αυτό που σας ρωτάω. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Να απαντήσω σ' αυτό που με ρωτάτε. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ό,τι θέλετε πέστε. Πριν μου είπατε «όχι». Σας ρωτάω πριν εάν σας είπαν οι Αμερικάνοι ότι ερευνούν και κυβερνητικά στελέχη και μου λέτε «όχι». Σας ρωτάω «αυτό το έγγραφο που έστειλαν οι επίκουροι εισαγγελείς έχει την έγκρισή σας;», μου λέτε «ναι». Σας διαβάζω, λοιπόν, από το έγγραφό σας. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Ακούστε με, κύριε. Να απαντήσω. Θέλετε να... ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Φυσικά. Το ερώτημά μου είναι αυτό, διότι αυτό που λέτε τώρα με το προηγούμενο αλληλογρονθοκοπείται ... ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έγινε κατανοητή η ερώτηση, κύριε Λάππα. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Από τα δημοσιεύματα ... ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Το έγγραφο δικαστικής συνδρομής, κύριε συνάδελφε. Τι λέτε τώρα; ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Από τα δημοσιεύματα, όχι από την Αμερική. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Ένα λεπτό. Δεκαέξι ... ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Την αρμόδια εισαγγελέα... ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να απαντήσει. Την καταλάβαμε όλοι την ερώτηση. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ο συνάδελφος

ενοχλήθηκε, δεν ξέρω γιατί.ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Δεκαέξι Δεκεμβρίου έρχεται η παραγγελία από τον κ. Κοντονή. Ωραία; Δεκαεννιά Δεκεμβρίου -δείτε την ημερομηνία-...ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: Δεκαεννιά Δεκεμβρίου, σας το ρωτάω. Το ξέρουμε. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Δεκαεννιά Δεκεμβρίου υποβάλλουμε το αίτημα δικαστικής συνδρομής με βάση τα δημοσιεύματα, τα οποία μας είχε διαβιβάσει ο κ. Κοντονής. Ό,τι στοιχεία είχαμε ήταν από τα δημοσιεύματα. Με βάση αυτά υποβάλαμε το αίτημα δικαστικής συνδρομής. Τα δύο έγγραφα των αμερικανικών αρχών έρχονται τον Ιανουάριο, κάπου στα μέσα Ιανουαρίου και η συνάντηση με τους Αμερικανούς εισαγγελείς γίνεται μέσα στον Φεβρουάριο. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: Ωραία. Γιατί γράφετε και κυβερνητικά στελέχη και στην αίτηση συνδρομής; Αυτό λέω. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Σας το είπα τώρα. Διότι γραφόταν τότε, στα τότε δημοσιεύματα. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): **Είπα ότι αμέσως και προκειμένου να ικανοποιηθεί άμεσα το αίτημα δικαστικής συνδρομής το οποίο είχαμε καταθέσει, ήρθαμε σε επικοινωνία με το Αμερικανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης στην Αμερικάνικη Πρεσβεία στην Ελλάδα, όπου, μετά από τηλεδιάσκεψη που πραγματοποιήσαμε με τους Αμερικανούς εισαγγελείς στο Νιου Τζέρσεϊ που διερευνούσαν την υπόθεση, μάς έστειλαν δύο έγγραφα μέσα στον Ιανουάριο. Το ένα, εξ όσων θυμάμαι, αναφερόταν στις αθέμιτες πρακτικές που χρησιμοποιούσε η εταιρεία -ίσως έγραφε και κάποια φάρμακα, δεν το θυμάμαι αυτό- και στο δεύτερο έγγραφο αναφέρονταν κάποια φυσικά πρόσωπα -θυμόμουν τους Φρουζή, Μανιαδάκη, Βουλκίδη, Μαυρίκο, δεν θυμόμουν άλλους, σας τα είπα αυτά- και κάποιες εταιρείες. Αυτά λοιπόν έρχονται τον Ιανουάριο. Τα πρωτοκόλλησα.....** ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: **Πολιτικά πρόσωπα δεν αναφέρονται μέσα σ' αυτά τα έγγραφα.** ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): **Όχι, δεν θυμάμαι εγώ.** ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: **Ούτε κυβερνητικοί αξιωματούχοι. Τίποτα.** ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Τι εννοείτε «κυβερνητικοί αξιωματούχοι»; Αν ήταν κάποιος ανώτατος υπάλληλος... ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Δηλαδή, είναι μόνο οι Φρουζής, Μανιαδάκης, Βουλκίδης; ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: **Υπουργοί και Υφυπουργοί...** ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): **Όχι, όχι. Κανέναν...** ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: **Δεν θυμόσαστε ή δεν υπήρχαν;** ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): **Όχι, δεν υπήρχε. Μα, τα έχετε εσείς τα έγγραφα αυτά. Τι με ρωτάτε; Τα έχετε εσείς. Είναι μέσα στη δικογραφία εννοώ.** ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: Το ένα. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Δύο είναι αυτά. ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Και δυστυχώς, εμείς δεν έχουμε ούτε αυτά. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΙΠΙΑΣ: Τον Ιανουάριο του 2018; Τον Ιανουάριο του 2017; ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): **Ιανουάριο του 2017 ήταν δύο έγγραφα του Αμερικανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης -σας λέω ό,τι θυμάμαι-τα οποία τα έχω πρωτοκολλήσει και είναι μέσα στη δικογραφία. Πρέπει να τα είχα χρεώσει σε κάποιον συνάδελφο που χειριζόταν την υπόθεση, προκειμένου να πραγματοποιήσουμε, με βάση αυτά τα έγγραφα και κάποια άλλα στοιχεία, τις έρευνες τις οποίες διενεργήσαμε και οι οποίες ήταν -νομίζω-τριάντα**

τέσσερις. ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Λέτε ότι δεν υπάρχουν πολιτικά πρόσωπα... ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Τα έχετε. Κύριε Πρόεδρε, δεν υπήρχε πολιτικό πρόσωπο. .. ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Με συγχωρείτε, έχουμε και τα δύο έγγραφα; ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Με συγχωρείτε. έχουμε δύο έγγραφα του Ιανουάριου του 2017: - ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ναι. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ένα είναι. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τέλος πάντων... ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Εγώ δεν το έχω και είμαι «ψαχήρι». ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν υπάρχει, ένα είναι. Το δεύτερο δεν έχει έρθει ποτέ, κύριε Πρόεδρε, στην επιτροπή μας, Ποτέ. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Η δικογραφία πρέπει να σας έχει... Όταν διαβιβάζουμε δικογραφία για πολιτικά πρόσωπα, βγάζουμε αντίγραφα και με βάση, μάλιστα, μία νεότερη παραγγελία της εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, τα αριθμούμε κιόλας. Δηλαδή, το κάθε ένα αντίγραφο το αριθμούμε και γράφουμε μία κατάσταση σε τι αναφέρεται το συγκεκριμένο έγγραφο, έτσι το λέω παρεμπιπτόντως. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Εγώ, κύριε Λάππα, και τα δύο το θυμάμαι ότι τα είχα πρωτοκολλήσει. Μπορεί να γράφει πάνω... Ξέρετε, οι αμερικανικές αρχές συνήθως έγραφαν ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί κλπ., κάτι έγραφαν έτσι υπό μορφή... Ναι, αλλά εγώ ούτε ειδικό πρωτόκολλο είχα εμπιστευτικό, τα πρωτοκόλλησα στο επίσημο πρωτόκολλο της υπηρεσίας και είναι αντικείμενο της... ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Σημασία έχει η απάντηση που δίνετε και είναι καθαρή. Δεν υπήρχαν ούτε κυβερνητικά στελέχη ούτε πολιτικά. ΕΛΕΝΗ ΡΑΪΚΟΥ (Μάρτυς): Τώρα αν ήταν κάποιος ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου ή του ΕΟΦ... ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν μιλάμε για υπαλλήλους. Η απάντηση αυτή έχει σημασία και αυτήν κρατάμε. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η τριετία που έχει παρέλθει έχει δώσει και τις απαντήσεις σε αυτά που ρωτάμε. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι σε όλες. Δεν είναι σίγουρο....». ΣΧΟΛΙΟ: Το ακριβές κ.κ. Εισαγγελείς είναι αυτό που αναφέρεται στο με αριθμό πρωτ. 319/06.02.2020 έγγραφο της Εισαγγελίας Εγκλημάτων Διαφθοράς (σχετ. 51)».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Από το απόσπασμα αυτό των Πρακτικών, στα οποία καταδεικνύεται ο διάλογος του Εισηγητή του Σύριζα Σπυρίδωνος Λάππα και της Βουλευτριάς Δώρας Αυγέρη με την μάρτυρα κ. Ραϊκού, προκύπτει ότι καταθέτει απολύτως εν γνώσει και δηλώνει απερίφραστα ότι επί θητείας της ΠΟΤΕ δεν παρέλαβε και ποτέ δεν της γνωστοποιήθηκε κατά οποιονδήποτε τρόπο από τις Αρχές των ΗΠΑ (Υπουργείο Δικαιοσύνης, FBI κλπ.) έγγραφό τους στο οποίο να γίνεται λόγος για τυχόν ευθύνες κυβερνητικών αξιωματούχων και πολιτικών προσώπων στην Ελλάδα. Μάλιστα!!! Όμως αργότερα έρχεται στην Επιτροπή μας το από 29-12-2016 υπ' αριθμ. Αρ. Φακ. ΝΚ 2057320 έγγραφο από Υπουργείο Δικαιοσύνης και Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών των

ΗΠΑ(με αριθμ. Πρωτ. Εισερχομένου εγγράφου Α.Π.236/23-6-2020) το οποίο διαψεύδει ολοκληρωτικά και σαφώς την κ. Ράϊκου, η οποία ένορκα κατέθεσε ακριβώς τα αντίθετα με το περιεχόμενο του εγγράφου. Δηλαδή ενώ επί θητείας της κ. Ράϊκου απευθύνεται στην ίδια το έγγραφο αυτό στο οποίο αναφέρονται τα εξής, όπως προκύπτουν από την επίσημη μετάφρασή του και υπογράφεται από Αριστείδη Παπαδάκο, για λογαριασμό της Νομικής Υπηρεσίας της Πρεσβείας των ΗΠΑ στην Ελλάδα: «...Οι αρμοδιότητες και ευθύνες και των δύο τοποθετούσαν σε εξαιρετική θέση εκ της οποίας είχαν πρόσβαση και γνώση σε αποδεικτικό υλικό αναφορικά με δωροδοκίες που έλαβαν χώρα από πλευράς Novartis σε αλλοδαπούς αξιωματούχους στην Ελλάδα, περιλαμβάνοντας μεταξύ άλλων εσωτερικά e-mail της Novartis, παρουσιάσεις με PowerPoint, καταστάσεις που χρησιμοποιούνται κατά τη διερεύνηση ισολογισμών (διαγράμματα λογαριασμών καθολικού) και σε άλλα έγγραφα αφορώντα το σχέδιο της Novartis το σχετιζόμενο με τις δωροδοκίες κυβερνητικών αξιωματούχων σε αντάλλαγμα της συνταγογράφησης των προϊόντων της Novartis, καταστάσεις περιέχουσες ονοματεπώνυμα, ποσά και ημερομηνίες καταβολών σε συγκεκριμένους κυβερνητικούς αξιωματούχους και καταστάσεις εμφανίζουσες αυξημένες καταβολές σε εταιρίες Μέσων Ενημέρωσης που χρησιμοποιούνταν για ξέπλυμα χρήματος επί σκοπώ δωροδοκίας κυβερνητικών αξιωματούχων...Περίπου από το 2008 έως το 2014 η Novartis μέσω των απασχολούμενων σε αυτή και των μεσιτών, παρείχε πληρωμές τοις μετρητοίς και διεθνή ταξίδια σε καίριους (με σημαντική επιρροή) κυβερνητικούς παράγοντες στην Ελλάδα που κατείχαν ανώτερη θέση στην ελληνική

κυβέρνηση(διοίκηση)συμπεριλαμβανομένων και των ελληνικών φορέων ιατρικής περίθαλψης. Η πληρωμή από τη Novartis τοις μετρητοίς και άλλα αντικείμενα(παροχές)αξίας προορίζονταν να επηρεάσουν τους ανώτερους αξιωματούχους ώστε να αποκτήσουν ή να διατηρήσουν δραστηριότητα, όπως κανονιστικές και τυπικές βφαρμακευτικής αγοράς, αποφάσεις συνταγογράφησης και επιρροή στα αποτελέσματα κλινικών δοκιμών».

Αυτές οι συγκλονιστικές πληροφορίες για ευθύνες **ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΩΝ-ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ** περιήλθαν το πρώτο σε γνώση της κ. Ράϊκου επί θητείας της, και κατά την ένορκη κατάθεσή της ενώπιον της Επιτροπής όχι μόνο το απέκρυψε, αλλά επιχείρησε και εμφανίσει το ακριβώς αντίθετο: το ότι δηλαδή ΠΟΤΕ επί θητείας της οι Αμερικανικές Αρχές δεν «μίλησαν» με έγγραφό τους για ευθύνες πολιτικών-κυβερνητικών αξιωματούχων, και αυτό το επιχείρησε εν γνώσει της αναλήθειας και με σκοπό να παραπλανήσει το σύνολο των μελών της Επιτροπής. Πρόκειται για μία ομολογημένη τέλεση του αδικήματος της ψευδούς κατάθεσης ενώπιον Αρχής(άρθρο 224 ΠΚ) και ουδέν μένει πλην της άμεσης άσκησης ποινικής δίωξης για το αδίκημα αυτό σε βάρος της, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι ήδη αντίγραφα των πρακτικών με την κατάθεση της κ. Ράϊκου ο Εισηγητής του Σύριζα ζήτησε να αποσταλούν στον κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για τη διερεύνηση τυχόν ποινικών ευθυνών της.

18ον. Ο παραλογισμός στην νιοστή(Σχόλιο σελ. 188).

«ΣΧΟΛΙΟ: Από το συγκεκριμένο σημείο της κατάθεσης και το περιεχόμενο των ερωταποκρίσεων προκύπτει και το πόσο αβάσιμα είναι όσα λέγονται σε βάρος μας. Δηλαδή ο κ. Παπαγγελόπουλος πίεσε αφόρητα την κ. Ράϊκου να στείλει τη δικογραφία της NOVARTIS στη Βουλή. Και αυτό γίνεται μέχρι τον Μάρτιο του 2017. Τον Απρίλιο λοιπόν αναλαμβάνει η κα Τουλουπάκη Εισαγγελέας Διαφθοράς, η «απόλυτα ελεγχόμενη» από τον κ. Παπαγγελόπουλο. Και ως εκ θαύματος: Σταματούν οι «πιέσεις»; Δεν

ενδίδει σε «πίεσεις» η κα Τουλουπάκη; Τι από όλα να επιλέξουμε για να δικαιολογήσουμε το γεγονός ότι η δικογραφία πήγε στη βουλή το Φεβρουάριο του 2018; Γιατί άραγε άργησε τόσο πολύ η κ. Τουλουπάκη να στείλει τη δικογραφία στη Βουλή; Αν γίνουν δεκτά αυτά που λέει η κ. Ράϊκου περί πιέσεων να στείλει άμεσα τη δικογραφία στη Βουλή, πρέπει να απαντηθεί πειστικά γιατί άργησε η «απόλυτα ελεγχόμενη» Τουλουπάκη να στείλει τη δικογραφία στη Βουλή»(Σημ. Η ΛΟΓΙΚΗ στη μέγγενη των σκοπιμοτήτων και της αναλήθειας που διακρίνει τις καταθέσεις της κ. Ράϊκου, Αντιεισαγγελέα Εφετών!!!).

19^{ον} · Σχόλιο σελ. 191

«ΣΧΟΛΙΟ: Ειλικρινά δεν μπορώ να αντιληφθώ την παραπάνω λογική. Καταθέτει η μάρτυρας ότι σκοπός ήταν «...να μην λογοδοτήσει η φαρμακευτική εταιρεία για τις ολοφάνερα παράνομες πρακτικές της...», και ότι αυτός ο σκοπός θα επιτυγχάνονταν με την υποβολή της δικογραφίας στη Βουλή. Δηλαδή η δικογραφία στη Βουλή για ποια αδικήματα υποβλήθηκε; Δεν υποβλήθηκε για τα αδικήματα της απιστίας και της δωροδοκίας; Αυτά τα αδικήματα ποιον υποτίθεται ότι ωφέλησαν ή εξυπηρέτησαν; Δεν υποτίθεται ότι(με τη διάπραξή τους εννοείται) ωφέλησαν τη συγκεκριμένη Φαρμακευτική; Άρα σε τι ωφελήθηκε η τελευταία από την υποβολή της δικογραφίας στη Βουλή;».

20. Η κ. Ράϊκου αυτοκαταγγέλεται(Σχόλιο σελ. 194).

«ΣΧΟΛΙΟ: Αναρωτιέμαι στο σημείο αυτό αν η κ. Ράϊκου αυτοκαταγγέλλεται. Και βέβαια η κυρία βουλευτής που τη ρωτάει, προφανώς εκ παραδρομής, αναφέρει ως χρόνο υποβολής μηνυτήριας αναφοράς τα τέλη Μαρτίου 2017. Η αλήθεια είναι ότι και οι δύο σχετικές αναφορές - καταθέσεις εγγράφων έλαβαν χώρα επί θητείας της κ. Ράϊκου στις 21.02.2017 και 09.03.2017 (σχετ. 52 και 53). Αν λοιπόν κάποιος -κατά την κρίση της κ. Ράϊκου- «δεν διαβίβασε αμέσως τη δικογραφία» αυτός σίγουρα δεν είναι η κ. Τουλουπάκη.». (Σημ. Δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι καθοριστικής σημασίας έγγραφο των Αρχών των ΗΠΑ στάλθηκε στην κ. Ράϊκου στις 29-12-2016, και ανέφερε σαφώς και ρητώς ευθύνες ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ-ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ, όπως αναλυτικά προαναφέρεται, και το περιεχόμενο αυτού του εγγράφου η κ. Ράϊκου επιχείρησε να αποκρύψει, παραπλανώντας τα μέλη της Επιτροπής, ό.π.).

21. Για επιχείρηση αποκάλυψης στοιχείων επωνυμία μ.δ.σ.(Σχόλιο σελ. 205).

«ΣΧΟΛΙΟ: Εντύπωση προκαλεί εδώ ότι ο ερωτών βουλευτής περιμένει από τον μάρτυρα να του απαντήσει αν είναι και μάρτυρας (whistleblower) ενώπιον των αμερικανικών αρχών και μάλιστα διατυπώνει και ερώτημα στο μάρτυρα σχετικά με την αλήθεια του περιεχομένου σχετικού εγγράφου που υπογράφεται από την κ. Τουλουπάκη. Εντύπωση ομοίως προκαλεί το σχόλιο του ερωτώντος βουλευτή προς το μάρτυρα "Μου αρέσει πολύ η απάντησή σας, γιατί σημαίνει ότι για κάποιον λόγο η Εισαγγελία Διαφθοράς δεν κατέγραφε το όνομα Μανιαδάκη". Εδώ προφανώς απομακρυνόμαστε από τη λογική της θεωρίας της συννομωσίας υπό την έννοια ότι εμείς οι Εισαγγελείς είχαμε "στήσει" από κοινού με τους μάρτυρες την υπόθεση και μάλιστα μεταφέραμε από στικάκι ή από mail το περιεχόμενο των καταθέσεων

και πάμε σε άλλη λογική; Τώρα γινόμαστε εμείς οι Εισαγγελείς αυτοί που μόνοι τους χωρίς τη συνεργασία των μαρτύρων έστησαν την υπόθεση και δεν άφησαν να πουν οι μάρτυρες αυτά που ήθελαν; Γιατί αν θέλει να υιοθετήσει κάποιος αυτή τη λογική φεύγουμε από τη θεωρία περί κατευθυνόμενων μαρτύρων. Φεύγουμε από τη θεωρία ότι ερχόντουσαν έτοιμες οι καταθέσεις σε στικάκι. Δηλώνω κατηγορηματικώς ότι όταν ο συγκεκριμένος μάρτυρας αναφέρθηκε στον κ. Μανιαδάκη τότε και κατεγράφη. Η αλήθεια είναι πως κατά τις συναντήσεις μας με τους μάρτυρες γίνονταν συνήθως κάποιες εισαγωγικές συζητήσεις. Σε αυτές τις συζητήσεις είχαν ειπωθεί πολλά και για πολλούς. Ήταν απολύτως σαφές όμως ότι καταγράφονταν στη σχετική έκθεση εξέτασης μόνο όσα έλεγε ο μάρτυρας από τη στιγμή που ξεκινούσε η κατάθεση τυπικά. Αυτό είναι και το νόημα των φράσεων του μάρτυρα "...Σας είπα ότι τον είχα αναφέρει προφορικά.... πολλά συζητήθηκαν". Άλλωστε το γεγονός ότι κατεγράφη στην κατάθεσή που έδωσε στις 27.11.2018 αποδεικνύει περίτρανα ότι όποτε ο ίδιος επιθυμούσε να καταγραφεί η καταγγελία του κατεγράφη, πολλώ δε μάλλον όταν ο μάρτυρας αυτός αποδέχεται ότι ουδεμία πίεση υπέστη κατά την κατάθεσή του. Όσον αφορά στο δημοσίευμα της εφημερίδας DOCUMENTO θα πρέπει να διαβάσετε ακριβώς τι λέει ο μάρτυρας. Λέει λοιπόν: Δεν ξέρω ποιος άλλος ήξερε. Από εμένα δεν διέρρευσε τίποτα....» Είναι προφανές ότι στο σημείο αυτό ο μάρτυρας εκφράζεται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην απορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να γνώριζε ενδεχομένως και κάποιο τρίτο πρόσωπο κάποιος δικηγόρος ίσως. Έχετε την εμπειρία να αντιληφθείτε τι μπορεί να έχει συμβεί εδώ».

ΠΕΡΙ ΕΝΔΕΙΞΕΩΝ

Στην ποινική επιστήμη γίνεται δεκτό ότι «η απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, η τιμωρία των ενόχων, είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη - άρ. 96 Συντ. αλλά και άρ. 25 παρ. 1 εδ. α' β' Συντ., 27 ΚΠΔ- [όρ. κυρίως Ανδρουλάκη, θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης (2007), σελ. 214, Νο 317 (1994), σελ. 181, Νο 294.4, Σπινέλη ΠοινΧρ ΛΣΓ, σελ. 880] και αποτελεί καθήκον, περιλαμβανόμενο στην έννοια του κράτους δικαίου [Καμίνη, «Παράνομα αποδεικτικά μέσα (1998), σελ. 241], διότι συμβάλλει στην ειρηνική συμβίωση των πολιτών, στην ασφάλεια, ήτοι αγαθό *ins orloimas*. Η ποινική δίκη είναι υπόθεση όλων μας, η δε κοινωνική ασφάλεια είναι μια κρατική αποστολή συνταγματικής περιωπής. Γι' αυτό, στην ποινική δίκη ισχύει η αρχή της δημόσιας αυτεπάγγελης διώξεως των εγκλημάτων, που γίνεται από εμπιστευμένα γι' αυτό όργανα της πολιτείας, και γι αυτό. σε κάθε περίπτωση, η ποινική δίκη κυριαρχείται από την Αρχή της αναζητήσεως της ουσιαστικής αλήθειας (δηλ. της αληθείας εκείνης η οποία ανταποκρίνεται όσο το δυνατόν περισσότερο στα πραγματικά γεγονότα της υπόθεσης, και, συνεπώς, υφίσταται όχι μόνο δικαίωμα αλλά ταυτόχρονα υποχρέωση αναζητήσεως όλων εκείνων των στοιχείων που σχετίζονται με την επίδικη πράξη), πράγμα που σημαίνει ότι είναι δεκτόν, κατ' αρχήν, κάθε αποδεικτικό μέσο, δηλ. κάθε πηγή από την οποία μπορεί

να αντληθεί χρήσιμο στοιχείο για την διαλεύκανση ενός «πραγματικού» που συνιστά έγκλημα και ποία η σχέση αυτού προς ορισμένο άτομο που κατηγορείται για αυτό, έτσι ώστε να σχηματισθεί πεποίθηση περί τούτου (άρ. 239, 251, 274, 327, 352 επ. ΚΠΔ). Άξιον μνείας καθίσταται το γεγονός ότι μετά τη μεγάλη μεταρρύθμιση με την εισαγωγή των νέων ποινικών κωδίκων(ΠΚ και ΚΠΔ), ναι μεν «σκοπός της ανάκρισης είναι η συλλογή των αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων για να βεβαιωθεί η τέλεση εγκλήματος και να αποφασιστεί αν πρέπει να εισαχθεί κάποιος σε δίκη γι αυτό(άρθρο 239 παρ.1 ΚΠΚ)», όμως για πρώτη φορά περιλαμβάνεται σε κείμενο του Ποινικού Κώδικα διάταξη, που κατοχυρώνει τη δικονομική θέση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου με βάση όλα τα κείμενα εθνικής και υπερεθνικής σημασίας και ισχύος(Σ, ΕΣΔΑ, Θεμελιώδης Χάρτης για τα Δικαιώματα του κατηγορουμένου, σχετική Σύμβαση του ΟΗΕ κλπ.), και συγκεκριμένα στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου 239 ρητά πλέον αναφέρεται ότι **«Κατά την ανάκριση γίνεται κάθε τι που μπορεί να βοηθήσει την εξακρίβωση της αλήθειας, εξετάζεται και βεβαιώνεται ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΩΣ όχι μόνο η ενοχή, ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ του κατηγορουμένου, καθώς και κάθε στοιχείο που αφορά την προσωπικότητά του ...»**, διάταξη που συνιστά μία τεράστιο καινοτομία και άλμα στο ζήτημα προάσπισης και κατοχύρωσης των δικαιωμάτων του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, και που πρέπει να είναι ο φωτεινός πυρσός σε κάθε δικονομικό στάδιο της ποινικής διαδικασίας, ασφαλώς και στο στάδιο της Προκαταρκτικής Εξέτασης. Έτσι για την κίνηση της ποινικής διώξεως (άρθρα 43, 47 Κ.Π.Δ.) όπως και για την έκδοση παραπεμπτικού, για την ενώπιον του ακροατηρίου παραπομπή του κατηγορουμένου, βουλεύματος, απαιτούνται **«σοβαρές» ενδείξεις** (άρθρο 310{ 1 Κ.Π.Δ.) ή **«επαρκείς»** (άρθρο 313 Κ.Π.Δ.) ενδείξεις περί του ουσιαστικά βάσιμου της κατηγορίας, περί της ενοχής δηλαδή του κατηγορουμένου έννοιες που είναι ταυτόσημες και αποδίδουν τον όρο **«αποχρώσεις»** ενδείξεις του αρχικού κειμένου του Κ.Π.Δ. (ίδετε σχετικά Α.Π.(σε Συμβούλιο) 184/2000 Ποιν.Χρον. Ν', σελ. 586 και μελέτη Ν. Λίβου σε Ποιν. Χρον. ΜΕ', σελ. 1103 επ. (1112 επ., υπό στοιχ. Γ.Ι, «Η δικονομική θέση των καθ' ών υφίστανται υπόνοιες περί τελέσεως εγκλήματος». Εξ' άλλου η αποδεικτική βεβαιότητα στην κυρία διαδικασία, στο ακροατήριο, ταυτίζεται με τις **«πλήρεις αποδείξεις»** (ίδετε σχετ. Ν. Ανδρουλάκη: «ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΕΝΝΟΙΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ» τ.Α', έκδ. 1972, σελ. 19, Ι. Ζαγκαρόλα «Η παρά της Εισαγγελίας άσκησις των εκ των άρθρων 43 και 47 δικαιωμάτων» σε Ποιν. Χρον. ΚΑ', σελ. 81). **Ως σοβαρές - (επαρκείς)** (πρόκειται λεκτέον για ταυτόσημες έννοιες καθόσον αμφότερες αποδίδουν τον

συγκεκριμένο εννοιολογικό όρο [αποχρώσεις] στο πρό της μεταγλωττίσεώς του κείμενο της διατάξεως του άρθρου 310{1 Κ.Π.Δ.) θεωρούνται οι ενδείξεις όταν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου όταν, δηλαδή, από το συγκομισθέν κατά την ανάκριση αποδεικτικό υλικό προκύπτει με βεβαιότητα ότι το Δικαστήριο θα πρέπει να επιληφθεί και να υποβάλει στη δοκιμασία της ακροατηρίω διαδικασίας τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζονται οι ενδείξεις. Αντιθέτως, οι ενδείξεις δεν θεωρούνται σοβαρές —αποχρώσεις (επαρκείς) όταν αυτές καθαυτές κρινόμενες, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου, αμφισβητούνται δηλαδή και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία, που είναι επαρκή για να οδηγήσουν το Δικαστήριο στην απολλαγή του. Λεκτέον ότι, οι «ενδείξεις» για τις οποίες γίνεται λόγος στα άνω άρθρα 310 {1 και 313 Κ.Π.Δ. ανάγονται στην κρίση σχετικά με την ενοχή του κατηγορουμένου για ορισμένο έγκλημα και βεβαίως διαφέρουν από τις ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ του άρθρου 178 α' του Κ.Π.Δ. που αποτελούν ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ, από τα οποία μπορεί να συναχθεί βάσει των κανόνων της λογικής η ύπαρξη ή ανυπαρξία του αποδεικτέου γεγονότος ώστε, η κρίση του Δικαστικού Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη σοβαρών - επαρκών (αποχρωσών) ενδείξεων (υπονοιών) ενοχής του κατηγορουμένου μπορεί να στηρίζεται και σε ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ - ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΜΕΣΟ, τις οποίες το Δικαστικό Συμβούλιο λαμβάνει υπ όψιν και αξιολογεί μαζί με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα(βλ. ΣυμβΕφΠατρών 11/2017). Όμως για το ίδιο ζήτημα παλαιότερα η ολομέλεια του Αρείου Πάγου είχε κρίνει και δεχθεί ότι «...από τις διατάξεις των άρθρων 309 παρ. 1α', 310 παρ. 1α, 313 και 318 Κ.Ποιν.Δ. προκύπτει ότι το δικαστικό συμβούλιο (πλημμελειοδικών ή εφετών) αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία, μεταξύ άλλων περιπτώσεων, και όταν δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις ή αυτές που υπάρχουν δεν είναι σοβαρές για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Οι ενδείξεις θεωρούνται σοβαρές όταν πιθανολογούν την ενοχή του κατηγορουμένου ή όταν από το αποδεικτικό υλικό που συγκομίσθηκε προκύπτει με βεβαιότητα ότι το δικαστήριο θα πρέπει να επιληφθεί και να υποβάλει στη δοκιμασία της επ' ακροατηρίου διαδικασίας τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζονται οι ενδείξεις . Αντιθέτως οι ενδείξεις δεν θεωρούνται σοβαρές όταν, αυτές καθαυτές κρινόμενες, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία που είναι επαρκή για να οδηγήσουν το δικαστήριο στην απαλλογή του(ΑΠ(Ολομ)9/2001)».

Και τονίζεται ότι οι κρίσεις αυτές της νομολογίας περί των «ενδείξεων» έχουν σημασία για το στάδιο της άσκησης ποινικής δίωξης και της παραπομπής της υπόθεσης στο ακροατήριο προκειμένου είτε να λάβουν τον χαρακτήρα των «πλήρων αποδείξεων» για την ενοχή, είτε να παραμείνουν ενδείξεις, και μάλιστα μη σοβαρές και μη επαρκείς, οπότε θα υπάρξει αθωωτική κρίση του δικαστικού οργάνου.

Εμείς ως Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης που συγκροτήθηκε και λειτούργησε σύμφωνα με τα άρθρα 144-148 του ΚτΒ, κινήθηκε σε ένα πεδίο έντονων πολιτικών και κομματικών αντεγκλήσεων και αντιπαραθέσεων, ενώ η πλειοψηφία της, ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ, της οποίας κορυφαία στελέχη έχουν ελεγχθεί ή ελέγχονται από τις αρμόδιες Εισαγγελικές αρχές, με το νόμο ακριβώς της «πλειοψηφίας» παραβίασαν κατ' εξακολούθηση και το σύνταγμα, και τον ΚτΒ και τον ΚΠΔ κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης και στράφηκε ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ στη συλλογή στοιχείων που θα πιθανολογούσαν κατά την άποψή της την ενοχή του υπόπτου, ενώ αδιαφόρησε προκλητικά στη συλλογή στοιχείων και εξέταση μαρτύρων που θα βεβαίωναν την αθωότητα του υπόπτου. Μάλιστα σε αρκετές περιπτώσεις η ίδια πλειοψηφία(παράνομο αποκλεισμό-εξαίρεση μελών της αξιωματικής αντιπολίτευσης, εξέταση μαρτύρων παντελώς άσχετων με το ερευνώμενο θέμα, απόπειρα να αποκαλύψουν τα στοιχεία της επωνυμίας των προστατευομένων μαρτύρων, κλήση ως υπόπτων ιδιωτών-μη πολιτικών προσώπων κλπ.)παρανόμησε εν ψυχρώ, αδιαφορώντας για τον ευτελισμό των εργασιών της Επιτροπής που αποτελεί και όργανο έναρξης της ποινικής διαδικασίας, διαρκώς εκτεθειμένη στην νομική κοινότητα, αλλά και στην ελληνική κοινωνία. Όμως ευτυχώς που έντονες και αποφασιστικές παρεμβάσεις των Βουλευτών του Σύριζα διέσωσαν κάποιες από αυτές τις παρανομίες με προσφυγή τους είτε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, είτε στο Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, που ύψωσαν τείχος στις αυθαιρεσίες και σκαστές παρανομίες της πλειοψηφίας.

Η άποψή μας, η άποψη των Βουλευτών του Σύριζα, στηρίζεται σε συνεκτίμηση του συνόλου του αποδεικτικού υλικού και οδηγεί με ασφάλεια στην παραδοχή ότι δεν προέκυψαν σε καμία περίπτωση «ενδείξεις» και μάλιστα «επαρκείς ενδείξεις», αντίθετα προέκυψε ότι κανένα απολύτως αδίκημα δεν διέπραξε ο «ύποπτος» πρώην Αναπληρωτής Υπουργός Δημ. Παπαγγελόπουλος, και

στοιχειώδεις κανόνες της ποινικής δικαιοσύνης, αλλά και γενικά της δικαιοσύνης επιβάλλουν τη θέση της υπόθεσης στο αρχείο. Αυτό θα είναι πραγματικά πράξη και απόφαση ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ. Αντηχεί διαρκώς η έκκληση-κραυγή του «υπόπτου» πρώην υπουργού να του εξηγήσει η Επιτροπή(κατά κυριολεξία η πλειοψηφία της, ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ) όχι ποια αδικήματα, υπό την εκδοχή των τίτλων των σχετικών άρθρων του ΠΚ, τον αφορούν, αλλά ποια είναι τα πραγματικά περιστατικά και τα γεγονότα που τα στοιχειοθετούν, καθώς και τα πρόσωπα που τέλεσαν τις αξιόποινες πράξεις, στις οποίες οδηγήθηκαν οι «φυσικοί αυτουργοί»(κανένας δεν αναφέρεται για κανένα αδίκημα!!!!)ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ λόγω της πρόκλησης τους από τον ηθικό αυτουργό, που σύμφωνα με τον Άρειο Πάγο είναι ο «διαφθορέας» του φυσικού αυτουργού. Δηλαδή η πλειοψηφία της Επιτροπής δεν κατέστη δυνατόν να εξατομικεύσει και να περιγράψει τις πράξεις για τις οποίες φέρεται ως «ύποπτος» ο Δημ. Παπαγγελόπουλος, όπως ο νόμος και η νομολογία απαιτεί, υπό το φως και το πρίσμα της ΕΣΔΑ και άλλων Θεμελιωδών Ευρωπαϊκών και Διεθνών κειμένων προστασίας των ατομικών(υπερασπιστικών) δικαιωμάτων. Και οι παραβάσεις τους γίνεται από ένα, ναι μεν πολιτικό-κοινοβουλευτικό όργανο, αλλά που τώρα διενεργεί Προκαταρκτική Εξέταση με Εισαγγελικά καθήκοντα, και είναι υποχρεωμένη, ασκούσα ποινική διαδικασία, να τηρεί ευλαβικά τα δικαιώματα αυτά και δεν μπορεί να γίνει ανεκτό να τα στερεί από τον «ύποπτο».

Και ασφαλώς τα υπερασπιστικά δικαιώματα του «υπόπτου» παραβιάστηκαν πολλαπλώς, και αξίζει να αναφερθεί κάτι από τα έγγραφα αιτήματά του:

«α. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι την 4.6.2020 που κλήθηκα αρχικά να δώσω εξηγήσεις και ζήτησα προθεσμία ενός μηνός, ήταν σε γνώση της επιτροπής ότι επρόκειτο να προσκομιστούν και νέα έγγραφα στην Επιτροπή, όπως και πράγματι συνέβη, οπότε και κλήθηκα να τα παραλάβω μόλις τρεις ημέρες πριν

την πάροδο της δεκαήμερης προθεσμίας που μου είχε δοθεί, ήτοι την 12.6.2020, ημέρα Παρασκευή, ενώ παρέλαβα και κάποια έγγραφα την 11.6.2020. Δηλαδή, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή γνώριζε ότι επρόκειτο τις αμέσως επόμενες ημέρες να προσκομιστούν νέα έγγραφα, το περιεχόμενο των οποίων εγώ αγνοούσα, ωστόσο παράνομα και αναιτιολόγητα απέρριψε το αίτημά μου να μου χορηγήσει χρόνο ενός μήνα για την προετοιμασία της υπεράσπισής μου αποδεχόμενη έτσι το γεγονός να δώσω εξηγήσεις χωρίς να έχω ενημερωθεί για το σύνολο της δικογραφίας. Με δεδομένο ότι μόλις την 12.6.2020 και ώρα 12:30 κλήθηκα τηλεφωνικά από τη γραμματεία της Επιτροπής προκειμένου να προσέλθω την ίδια ημέρα προκειμένου να μου δοθούν και άλλα έγγραφα και στη συνέχεια περί ώρα 14:00 της ίδιας ημέρας μου επιδόθηκε το με αρ. πρωτ. 105/12.6.2020 έγγραφο του Προέδρου της Επιτροπής με το οποίο μου γνώρισε ότι η συνεδρίαση της Επιτροπής, αντί να γίνει την 15.6.2020 και ώρα 10.00, όπως μου είχε γνωστοποιηθεί την 4.6.2020, θα γινόταν την ίδια ημέρα (15.6.2020) αλλά όμως την 14:00 ώρα, ουσιαστικά δηλαδή προέβη σε νέα κλήση μου προς παροχή εξηγήσεων, μόλις τρεις ημέρες πριν, αντί της νόμιμης προθεσμίας των πέντε ημερών βάσει του άρθρου 244 ΚΠΔ. Για το λόγο αυτό, οι συνήγοροί μου διαμαρτυρήθηκαν προς τον πρόεδρο της επιτροπής ενώ υπέβαλα την προσκομιζόμενη με αρ. πρωτ. 217/15.6.2020 ένσταση ακυρότητας της προφορικά και γραπτώς, καθώς και την προσκομιζόμενη με αρ. πρωτ. 216/15.6.2020 διαμαρτυρία προς την Επιτροπή, αλλά και το προσκομιζόμενο με αρ. πρωτ. 218/15.6.2020 αίτημα περί παράτασης της προθεσμίας προς παροχή εξηγήσεων, οι οποίες επίσης απορρίφθηκαν αναιτιολόγητα.

Με τον τρόπο αυτό παραβιάστηκαν τα δικαιώματά μου να προετοιμάσω τα μέσα υπεράσπισής μου, ήτοι να ενημερωθώ πλήρως για το περιεχόμενο της δικογραφίας και να ετοιμάσω τα δικά μου μέσα για την υπεράσπισή μου, παραβιάστηκε η αρχή της δίκαιης δίκης που επιβάλλει την ισότητα των όπλων, την αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης και της χορήγησης επαρκούς χρόνου για την προετοιμασία της υπεράσπισης του κατηγορουμένου».

«β. Επίσης, είναι εκ προθέσεως παράνομες και άκυρες και οι σχετικές ανωτέρω πρώτη και δεύτερη πρόταση των τριάντα (30) βουλευτών της ΝΔ που κατατέθηκαν στον κο Πρόεδρο της Βουλής (που και αυτές οι προτάσεις δεν περιέχουν πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν τα αδικήματα για τα οποία ζητούν να συγκροτηθεί Κοινοβουλευτική Επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης). Διότι θα έπρεπε να εξετάζει, ως όφειλε, την παρανομία αυτή και δεν θα έπρεπε να την εισαγάγει στην Ολομέλεια της Βουλής προς συζήτηση, χωρίς τη συμπλήρωση των προτάσεων αυτών, κατά τον τρόπο που προβλέπει το άρθρο 244 ΚΠΔ. Δεν θα έπρεπε, κατά συνέπεια, ούτε η Ολομέλεια της Βουλής, που λειτουργεί ως Συλλογικός Εισαγγελέας, να λάβει τέτοιες οφθαλμοφανώς παράνομες και άκυρες αποφάσεις περί συστάσεως Κοινοβουλευτικής Προκαταρκτικής Επιτροπής και περί επεκτάσεως των κατηγοριών. Θα έπρεπε με άλλα λόγια και η Ολομέλεια της Βουλής και η Ειδική Κοινοβουλευτική Προκαταρκτική Επιτροπή να εφαρμόσει και όχι να παραβιάσει βάνανυα το νόμο (άρθρα 6 της ΕΣΔΑ και 244 ΚΠΔ). Γιατί αυτή η εν γνώσει των αρμοδίων παρανομία πλήττει εκ προθέσεως τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματά μου και αποδεικνύει ότι σκοπός της ΝΔ και του ΚΙΝΑΔ στην προκειμένη περίπτωση μου, δεν είναι η ανεύρεση της αλήθειας και η νομιμότητα, αλλά η συσκότιση της αλήθειας, ο αποπροσανατολισμός του λαού από το μεγάλο σκάνδαλο της

NOVARTIS και η προώθηση με παράνομες, αυθαίρετες και αλαζονικές ενέργειες κομματικών σκοπιμοτήτων.

Κατά συνέπεια πρέπει να κηρυχθούν άκυρες και οι δύο ανωτέρω αναφερόμενες από 9.10.2019 και 19.5.2020 αποφάσεις της Ολομέλειας της Βουλής ως παράνομες. Ειδικότερα είναι άκυρη η προαναφερόμενη κλήση της Επιτροπής και οι δύο αποφάσεις της Ολομέλειας της Βουλής διότι παραβιάστηκε το δικαίωμά μου να δώσω εξηγήσεις, αφού πρώτα συγκεντρωθεί το σύνολο του αποδεικτικού υλικού. Με τον τρόπο αυτό δε, δηλ., της απλής κλήσης μου να παράσχω εξηγήσεις σε ένα πολύ πρώιμο στάδιο, πριν δηλ. διενεργηθούν άλλες πράξεις έρευνας, μετά την παράνομη και άκυρη επέκταση του κατηγορητηρίου από την Ολομέλεια της Βουλής, αποκλειστικά βάσει της σε βάρος μου καταγγελίας, δίδεται εύλογα η εντύπωση περί αυταπόδεικτης προσηματικής διερεύνησης των σε βάρος μου αιτιάσεων. Είναι τελείως παράνομο, παράλογο και ανορθόδοξο να καλούμαι να δώσω εξηγήσεις ως ύποπτος για τις νέες πράξεις, χωρίς να έχουν προηγηθεί εξετάσεις μαρτύρων και άλλες ανακριτικές πράξεις, που ανάγονται στα νέα υποτιθέμενα αδικήματα. Ειδάλλως, η "προαπολογία" του υπόπτου στην προδικασία, χωρίς να έχει λάβει πλήρη γνώση της κατηγορίας και των αποδεικτικών μέσων, που τη θεμελιώνουν, ώστε να μπορέσει αποτελεσματικότερα να αποκρούσει τα εις βάρος του αποδεικτικά στοιχεία, εκφυλίζεται σε μια λάθρα κατευθυνόμενη απόσπαση ομολογίας του».

Η στέρηση βασικών υπερασπιστικών δικαιωμάτων του «υπόπτου»(όπως και του κατηγορουμένου)αποτελεί προσβολή της δικαιοσύνης, και αυτό δεν πρέπει να γίνεται ανεκτό. Η δικαιοσύνη είναι το έσχατο αγαθό(summum bonum) και σ' αυτήν έχουμε, και πρέπει να έχουμε, όλοι στα πλαίσια του κράτους δικαίου απόλυτη εμπιστοσύνη για την κρίση της, την οποία θα αναμένουμε με απόλυτο σεβασμό και ευθύνη

ΕΠΙΛΟΓΟΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.

Στηριζόμενο σε ένα πλήθος αντιφάσεων από τους βασικούς μάρτυρες είναι το κατηγορητήριο που στήθηκε από τη ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ εναντίον του Δημήτρη Παπαγγελόπουλου στο πλαίσιο της Προκαταρκτικής Επιτροπής της Βουλής. Πρόκειται για αντιφάσεις και αναιρέσεις καταθέσεων και γεγονότων που θα κριθούν σε βάθος χρόνου και αφού προηγηθεί η κρίση του Δικαστικού Συμβουλίου για όλες τις δικονομικές παραβάσεις που έχουν συντελεστεί. Εφόσον ξεπεραστεί ο σκόπελος του Δικαστικού Συμβουλίου η υπόθεση θα εξεταστεί στην ουσία της. Επί της παρούσης το βέβαιο είναι ότι η πλειοψηφία της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ στην Προκαταρκτική θα προτείνει στην Βουλή την παραπομπή του Δ. Παπαγγελόπουλου και ότι η Ολομέλεια θα λάβει την απόφασή της εντός του Ιουλίου. Για να υλοποιηθεί το χρονοδιάγραμμα η πλειοψηφία της Επιτροπής δεν καλεί τον Αντώνη Σαμαρά στην Επιτροπή παρά το ότι είναι ο βασικός μηνυτής του πρ. αναπληρωτή υπουργού Δικαιοσύνης. Στην πραγματικότητα υπήρξαν απανωτά ραπίσματα από την

Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής σε ΝΔ και ΚΙΝΑΛ για σημαντικά ζητήματα, καίριας σημασίας για την πορεία της υπόθεσης, όπως η προστασία της ανωνυμίας των μ.δ.σ, η εξέταση μαρτύρων εκτός θέματος της εντολής της Ολομέλειας της Βουλής, η αποτροπή κλήσης ως υπόπτων ιδιωτών-μη πολιτικών προσώπων, και γι αυτό αποφάσισαν να μην ενεργηθεί καμία ανακριτική πράξη μετά τη διεύρυνση του κατηγορητηρίου, να ακούσει τον Δ. Παπαγγελόπουλο και να κλείσει άρον άρον τις εργασίες της Επιτροπής. Σε 5 μάρτυρες στηρίζεται το κατηγορητήριο μετά την επέκτασή του. Πρόκειται για 4 εισαγγελείς (τον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ιωάννη Αγγελή, την εισαγγελέα Ελένη Ράικου, τον εισαγγελέα Παναγιώτη Αθανασίου, την πρ. εισαγγελέα Γεωργία Τσατάνη) και 1 επιχειρηματία (τον Σάμπυ Μιωνή). Όμως οι καταγγελίες τους είναι όψιμες, πλήρεις αντιφάσεων, αμφισημιών, ταλαντεύσεων και αυτοαναιρέσεων, ενώ συχνά συνδέονται με επιδιώξεις τους που δεν ικανοποιήθηκαν.

Ειδικότερα για τον καθένα από τους μάρτυρες αυτούς μερικά σχόλια-παρατηρήσεις:

1.Αγγελής: Τον διαψεύδουν οι πάντες, όμως δύο ανώτατοι δικαστικοί και κρατικοί λειτουργοί τον κατηγορούν ότι λέει ψέματα! Την κατάθεσή του απαξίωσαν καθοριστικά η κατάθεση της πρ. εισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ξ. Δημητρίου, όπως και της Μ. Παπασπύρου, πρ. γενικής επιθεωρήτριας Δημόσιας Διοίκησης. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ι. Αγγελής υποστηρίζει σε μία από τις αναφορές του ότι η Ξ. Δημητρίου του είπε ποιος είναι ο Ρασπούτιν, αλλά εκείνος δεν το λέει διότι δεν είναι σίγουρος αν η Ξ. Δημητρίου του λέει την αλήθεια! Όλο αυτό το διήγημα το διέψευσε κατηγορηματικά η Ξ. Δημητρίου στην Προκαταρκτική Επιτροπή της Βουλής. Υπενθυμίζεται ότι ο Ι. Αγγελής ήταν εκείνος που στις 4 Μαΐου 2018 είχε αρχειοθετήσει τις πρώτες μηνύσεις του Α. Σαμαρά, του Ε. Βενιζέλου, του Α. Λοβέρδου και του Δ. Αβραμόπουλου. Και ότι ενώ ήταν επόπτης της Εισαγγελίας Διαφθοράς δεν ανέσυρε τις μηνύσεις, αλλά ζήτησε την ανάκλησή τους 6 μήνες αφού είχε παραιτηθεί από την θέση του και 10 μέρες πριν τις εκλογές του 2019! «Προσθέτει κάθε φορά νέα δήθεν πραγματικά περιστατικά», φέρεται να κατέθεσε η Ξ. Δημητρίου επισημαίνοντας ότι αν τα περιστατικά ήταν πραγματικά όφειλε να τα έχει καταθέσει από την πρώτη στιγμή. Εμπόδισε να έρθουν στοιχεία από το FBI. Αξιοσημείωτο είναι ότι ορίστηκε εποπτεύων της Εισαγγελίας Διαφθοράς τον Οκτώβριο του 2018 και ότι στις 15 Δεκεμβρίου 2018 σε αναφορά του δηλώνει ότι δεν έχει βρει κάτι μεμπτό στους χειρισμούς για την Novartis. Ωστόσο παραιτήθηκε μετά από περίπου 20 μέρες (στις 7 Ιανουαρίου 2019)! Τι είχε συμβεί; Ένα δημοσίευμα στις 5 Ιανουαρίου που αποκάλυπτε πως πήγε με προειλημμένη απόφαση και εμπόδισε την προσκόμιση στοιχείων και πληροφοριών από το FBI σε μία συνάντηση που έγινε στη Βιέννη. *«Αυτό το δημοσίευμα δεν μπόρεσε να το διαχειριστεί, Πανικοβλήθηκε, και ένοιωσε ότι διατρέχει προσωπικό κίνδυνο και άρχισε να δηλώνει «εγώ δεν θα πάω φυλακή!»»,* αποκάλυψε η Ξ. Δημητρίου στην κατάθεσή της. Υπογραμμίζεται ότι η Ξ. Δημητρίου ξεκάθαρα δήλωσε στην Επιτροπή ότι η Εισαγγελία Διαφθοράς μπορεί να λάβει πληροφορίες από άλλες αρχές λέγοντας ότι «δεν είναι παράνομο ούτε παράτυπο» και ότι είναι νόμιμες οι τηλεδιασκέψεις με τις αμερικανικές αρχές. Είναι χαρακτηριστικό ότι η πρ. γενική επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης Μαρία

Παπασπύρου σε ένορκη κατάθεσή της τον κατηγορεί ότι «έχει υποπέσει στο αδίκημα της ψευδούς κατάθεσης, είτε αποκρύπτοντας την αλήθεια είτε προβαίνοντας στην κατάθεση ψευδών στοιχείων, έγκλημα που διώκεται αυτεπαγγέλτως».

2. Ελ. Ράικου: Η κομβική κατάθεση είναι της Ελ. Ράικου, η οποία είναι και η μόνη που υποστήριξε ότι ο Ρασπούτιν είναι ο Δ. Παπαγγελόπουλος. Η αξιοπιστία της γενικώς θεωρείται τρωθείσα ύστερα από τις αποκαλύψεις ότι ο ιατρός σύζυγός της Λάζαρος Καρνέσης (με βάση πόρισμα του ΕΟΠΥΥ) μόνο το 2018 προκάλεσε ζημία 1,7 εκατ. ευρώ στο ελληνικό Δημόσιο με κατευθυνόμενη συνταγογράφηση. Ο Λ. Καρνέσης θεωρεί πάντως ότι είναι «άλλη μία υπόθεση – φούσκα», όμως προέκυψε από τις εργασίες της Επιτροπής και παραδέχθηκε η ίδια η κ. Ράικου ότι ο Λ. Καρνέσης έχει λάβει τουλάχιστον 1 έμβασμα από την Novartis το 2010 στον κοινό τους τραπεζικό λογαριασμό. «Δεν θα μπορούσε να παραμείνει στην Εισαγγελία Διαφθοράς από την ώρα που μπήκαν λεφτά στον λογαριασμό της από τη Novartis», τόνισε η πρ. εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ξ. Δημητρίου. Ο Δημ. Παπαγγελόπουλος, στις εξηγήσεις τους είπε ότι τον παρακάλεσε η κ. Ράικου να μεσολαβήσει για συνάντηση με τον Α. Σαμαρά προκειμένου να του ζητήσει να φροντίσει να πάρουν υποτροφία τα παιδιά της για να σπουδάσουν στο εξωτερικό, κάτι που δεν διαψεύστηκε ούτε από τον κ. Σαμαρά ούτε από την ίδια την κ. Ράικου. Στην δήλωση που έκανε η Ελ. Ράικου αναφέρει ότι τα παιδιά της «σπούδασαν και σπουδάζουν στην Ελλάδα και το εξωτερικό αποκλειστικά με έσοδα δικά μου και του συζύγου μου, υποτροφία και από δική τους εργασία». Άρα τουλάχιστον υποτροφία έλαβαν...

Ακόμα ο Δημ. Παπαγγελόπουλος στις εξηγήσεις του είπε για την κ. Ράικου: «Διαπλεκόμενη» και «μακρύ χέρι» Α. Σαμαρά -ήταν το «μακρύ χέρι» του Α. Σαμαρά επί των ημερών του οποίου διορίστηκε Εισαγγελέας Διαφθοράς.

-«πλημμύρισε το σπίτι μας και χάθηκε» η μελέτη που είχε συντάξει ο Λ. Καρνέσης για την Novartis, όπως δήλωσε στην Προκαταρκτική.
-δεν υπήρχαν στοιχεία έρευνας για πολιτικά πρόσωπα στη δικογραφία για την Novartis, όταν παρέδωσε στην Ελ. Τουλουπάκη. Και όμως η Ελ. Ράικου έχει περιγράψει πως της τηλεφώνησε ο Δ. Παπαγγελόπουλος ζητώντας της «επιτακτικά και θυμωμένα» να στείλει την δικογραφία για πολιτικά πρόσωπα στη Βουλή, και εκείνη του απάντησε ότι δεν διώκει κανένα χωρίς στοιχεία με τον Δ. Παπαγγελόπουλο να της λέει ότι «για τα παρακάτω θα φροντίσουν άλλοι». Σύμφωνα με έγγραφο της Ελ. Τουλουπάκη στην Εισαγγελία Διαφθοράς για πολιτικά πρόσωπα υπήρχαν μόνο δημοσιεύματα. Άρα η Ελ. Ράικου δεν ερευνούσε την πολιτική πτυχή του σκανδάλου. Προς τι λοιπόν το «τηλεφώνημα» Παπαγγελόπουλου;
-υπήρχε στην Εισαγγελία Διαφθοράς έγγραφο από την απόρρητη αλληλογραφία με τις αμερικανικές αρχές στο οποίο γινόταν σαφής αναφορά σε χρηματισμό πολιτικού προσώπου και δη αναπληρωτή υπουργού Υγείας. Όμως η Ελ. Ράικου φέρεται να δήλωσε στην Προκαταρκτική άγνοια για το εν λόγω έγγραφο...
-κρατούσε υποθέσεις στα συρτάρια της. Η Ξ. Δημητρίου αποκάλυψε πως όταν η Ελ. Ράικου έφυγε από την Εισαγγελία Διαφθοράς, ανασύρθηκαν πολλοί φάκελοι που δεν

είχε διαβιβάσει στον ανακριτή. Μόνο η καταλογογράφησης τους «έπινε 10 σελίδες»,
φέρεται να είπε.

-η Ελ. Ράικου υποστηρίζει ότι την κυνηγούσε η ομάδα Παπαγγελόπουλου και την παρέπεμπε σε Πειθαρχικά επειδή δεν κατασκεύασε στοιχεία εναντίον πολιτικών προσώπων. Για να εφαρμοστεί ο διωγμός χρειαζόταν η στήριξη της τότε εισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ξ. Δημητρίου, η οποία (όπως έχει πει ο Ι. Αγγελής) είχε διαταραγμένες σχέσεις με τον Δ. Παπαγγελόπουλο και άριστες με τους πρ. υπουργούς Δικαιοσύνης Σταύρο Κοντονή και Μιχ. Καλογήρου. Όμως τις εφέσεις στις απαλλακτικές αποφάσεις των Πειθαρχικών τις έκαναν οι υπουργοί Δικαιοσύνης και όχι ο Δ. Παπαγγελόπουλος που υποτίθεται ότι την δίωκε... Υπενθυμίζεται ότι ο Δ. Παπαγγελόπουλος την έχει χαρακτηρίσει διαπλεκόμενη, ενώ αποκάλυψε ότι τον Απρίλιο του 2017, λίγο μετά την παραίτησή της δηλαδή, τον επισκέφθηκε στο γραφείο του, δεν του εξέφρασε κανένα παράπονο

3.Π. Αθανασίου: Ο Π. Αθανασίου, έχει υποστηρίξει ότι ο Δ. Παπαγγελόπουλος, του ζητούσε να κατασκευάσει στοιχεία για φορολογικές υποθέσεις (Αλαφούζου, Παπαχρήστου), με τον πρ. υπουργό να αναρωτιέται πως μπορεί να γίνει αυτό όταν αυτές οι υποθέσεις βασίζονται σε έγγραφα και παραστατικά, κυρίως των φορολογικών αρχών και οργάνων. Η προσωπικότητα του Π. Αθανασίου απεικονίζεται στο ότι ενώ ήταν στην Οικονομική Εισαγγελία δήλωσε ψέματα στην υπηρεσία του ότι θα μεταβεί στη Χάγη όπου συναντιούνται εισαγγελείς από πολλές χώρες για ανταλλαγή στοιχείων σχετικά με τα Panama Papers, αλλά δεν πήγε ποτέ! Το γεγονός αυτό έχουν επιβεβαιώσει και η Ξ. Δημητρίου στην κατάθεσή της στην Επιτροπή και ο Δ. Παπαγγελόπουλος με δήλωσή του. Μάλιστα η Ξ. Δημητρίου φέρεται να κατέθεσε ότι αυτή ήταν και η αιτία που δεν προήχθη. Η Ξ. Δημητρίου αποκάλυψε ακόμη ότι ο Π. Αθανασίου επί τρία χρόνια (2014 - 2017) κρατούσε στο συρτάρι υποθέσεις για offshore και τρεις πρώην υπουργούς της ΝΔ, οι οποίες μάλιστα ήταν γνωστές στην Ελ. Ράικου! Εκτός όμως από τα Panama Papers ο Π. Αθανασίου φαίνεται ότι δεν ερευνούσε και άλλα σκάνδαλα όπως η λίστα Λαγκάρντ. Ο Δ. Παπαγγελόπουλος υπαινίχθηκε ότι ο Π. Αθανασίου ήταν πίσω από τις διαρροές για την Siemens που έκοψαν τον δρόμο της Ντόρας Μπακογιάννη για την ηγεσία της ΝΔ λέγοντας ότι ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης οργισμένος έλεγε «πρέπει να σταματήσει τις διαρροές αυτός ο αλητήριος».

4.Γ. Τσατάνη: Η πρ. εισαγγελέας Εφετών Γεωργία Τσατάνη έγινε γνωστή όταν πήρε όλες τις δικογραφίες Βγενόπουλου από την Εισαγγελία Διαφθοράς (με το επιχείρημα προς την τότε εισαγγελέα Διαφθοράς Ελ. Ράικου ότι είναι αρχαιότερη από εκείνη...), τις συνένωσε σε μία δικογραφία, διάβασε χιλιάδες σελίδες μέσα σε 72 ώρες και την αρχειοθέτησε συντάσσοντας πόρισμα περίπου 800 σελίδων! Για τις ενέργειές της πήγε στο Πειθαρχικό και της επιβλήθηκε αμετάκλητη ποινή από το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό. Σημειώνεται ότι η Γ. Τσατάνη μήνυσε ακόμη και τους Κύπριους δικαστές που ερευνούσαν την υπόθεση Βγενόπουλου, όμως η μήνυσή της

απορρίφθηκε από την ελληνική Δικαιοσύνη. Η παρέμβαση Παπαγγελόπουλου συνίσταται κατά την Γ. Τσατάνη στο ότι θέλησε να παρευρεθεί σε σύσκεψη για την δικογραφία Βγενόπουλου, κάτι που εκείνη το αρνήθηκε. Επίσης η Γ. Τσατάνη έχει παραδεχθεί ότι επισκέφθηκε τον Δ. Παπαγγελόπουλο στο γραφείο του ύστερα από δικό της αίτημα. Επίσης υποστήριξε ότι ο πρ. αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης της ζήτησε τηλεφωνικά να επιστρέψει την δικογραφία στην Εισαγγελία Διαφθοράς «για να κάνει Χριστούγεννα με την οικογένειά της». Ο Δ. Παπαγγελόπουλος έχει καταθέσει ότι εκείνη του πρότεινε να συναντηθούν και αναρωτήθηκε πως κάποιος που εκβιάζεται ζητά να κάνει παρέα με τον εκβιαστή του.

5.Σ. Μιωνής: Η περίπτωση του Σ. Μιωνή είναι διαφορετική σε σχέση με εκείνη των εισαγγελέων, καθώς πάνω στην κατάθεσή του στήθηκε η κατηγορία της εκβίασης και της σύστασης συμμορίας, δηλαδή του **2^{ου} κατηγορητηρίου(διευρυμένου)**. Σχετίζεται με την προσπάθεια να λυθεί η διένεξη που είχε ο επιχειρηματίας με τον εκδότη Γιάννη Φιλιππάκη – υπενθυμίζεται ότι ανάλογη διαμεσολάβηση είχε κάνει και ο Α. Σαμαράς, υπογράφηκε μάλιστα και συμφωνητικό, αλλά όπως φαίνεται δεν τηρήθηκε. Ο Σ. Μιωνής υποστηρίζει ότι εκβιάστηκε από τον Δ. Παπαγγελόπουλο επειδή σε συνάντηση που έγινε ύστερα από αίτημα της ισραηλινής κυβέρνησης, ο πρ. αναπληρωτής υπουργός, αφού είχε συμφωνηθεί το πλαίσιο των νομικών ενεργειών αμοιτέρων των μερών, φέρεται να έθεσε το ζήτημα των δικαστικών εξόδων ύψους 300.000 ευρώ. Αυτό θεωρεί εκβιασμό ο Σ. Μιωνής, χωρίς να έχει καταθέσει κάποιο αποδεικτικό στοιχείο που να αποδεικνύει την αλήθεια των γεγονότων. Αντίθετα μεσολάβησε η υποκλοπή της συνομιλίας με τον Νίκο Παππά που πλήττει το κύρος του μάρτυρα όσο δεν παρουσιάζει στοιχεία αποδεικτικά των ισχυρισμών του. Η αντιπαράθεση Μιωνή – Φιλιππάκη ξεκίνησε πριν από χρόνια, στα μαθητικά θρανία του Κολλεγίου. Σύμφωνα με την εκδοχή του ελληνοϊσραηλινού επιχειρηματία, τότε ο **Μάκης Βορίδης** είχε ιδρύσει νεοναζιστική μαθητική οργάνωση, στην οποία είχε υπαρχηγό τον μετέπειτα εκδότη, η οποία του έκανε bullying, ζωγραφίζοντας σβάστικες στο θρανίο του και φωνάζοντας συνθήματα έξω από το σπίτι του. Όταν το 2012 ο Α. Σαμαράς πήρε τον Μ. Βορίδη και τον έκανε υπουργό, ο Σ. Μιωνής ξεκίνησε αρθρογραφία εναντίον του Μ. Βορίδη για τις νεοναζιστικές απόψεις του. Τότε δημοσιογράφος της εφημερίδας «Δημοκρατία» τον προειδοποίησε να σταματήσει τις επιθέσεις στον Μ. Βορίδη γιατί η εφημερίδα θα στρεφόταν εναντίον του, πράγμα που έγινε. Έτσι η υπόθεση κατέληξε σε ελληνικά, βρετανικά και ισραηλινά δικαστήρια... Η κατάληξη; Ο επιχειρηματίας Μιωνής κρατά κυριολεκτικά, τουλάχιστον συγκυριακά, αιχμάλωτο το πολιτικό σύστημα, και αυτό είναι ολίσθημα. Οι επιχειρηματίες τη δουλειά τους, και η Βουλή, τα κόμματα, οι Βουλευτές και οι Επιτροπές τις δικές τους που συμπυκνώνονται σε μία ιερή και απαράβατη υποχρέωση: στήριξη και προάσπιση των θεσμών και της δημοκρατίας σε κάθε περίπτωση και έναντι ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ!!!

Αυτοί οι πέντε μάρτυρες στηρίζουν το «αφήγημα» της πλειοψηφίας της ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ περί του ότι δεν υπάρχει σκάνδαλο, αλλά μόνο σκευωρία!!! Και το υποστηρίζουν ακόμα και μετά τον Συμβιβασμό ΗΠΑ-Novartis, την ομολογία του

φαρμακευτικού κολοσσού ότι πράγματι μετέρχονταν την περίοδο 2012-2015 στον οποίο περίοπτη θέση κατέχει το εξής τμήμα:

«ΠΡΩΤΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ»

(Συνωμοσία για την παραβίαση των διατάξεων κατά της δωροδοκίας του νόμου

FCPA)

10. Οι παράγραφοι 1 έως 8 και 10 έως 28 της παρούσας Γνωστοποίησης επαναλαμβάνονται εδώ.

11. Μεταξύ 2012 και 2015 περίπου, εντός των Ηνωμένων Πολιτειών και αλλού, η εναγόμενη **NOVARTIS HELLAS S.A.C.I.** μαζί με τον Υπάλληλο 1 της Novartis Hellas, τον Υπάλληλο 2 της Novartis Hellas, και άλλους γνωστούς και άγνωστους, **εσκεμμένα και σκόπιμα ένωσαν τις δυνάμεις τους, συνωμότησαν, συνέργησαν και συμφώνησαν μαζί και μεταξύ τους να διαπράξουν αδίκημα** κατά των Ηνωμένων Πολιτειών, και συγκεκριμένα: ενόσω βρισκόταν στην επικράτεια των Ηνωμένων Πολιτειών, μέσω των υπαλλήλων και αντιπροσώπων της, **προέβη με διεφθαρμένο τρόπο σε πράξεις για προώθηση προσφοράς, υπόσχεσης πληρωμής και εξουσιοδότησης για χορήγηση ειδών αξίας σε αλλοδαπό αξιωματούχο και σε οποιοδήποτε πρόσωπο, αν και γνώριζε ότι το σύνολο ή μέρος αυτών των χρημάτων και ειδών αξίας θα προσφερόταν, δινόταν και υποσχόταν και όντως προσφέρθηκε, δόθηκε και υποσχέθηκε σε αλλοδαπό αξιωματούχο με σκοπό:** (α) να επηρεαστούν οι πράξεις και αποφάσεις του εν λόγω αλλοδαπού αξιωματούχου υπό την επίσημη ιδιότητά του/της, (β) να πειστεί ο εν λόγω αλλοδαπός αξιωματούχος να προβεί σε πράξεις ή παραλείψεις κατά παράβαση του νόμιμου καθήκοντος του εν λόγω αξιωματούχου, (γ) να εξασφαλιστεί ανάρμοστο πλεονέκτημα, και (δ) **να πειστεί ο εν λόγω αλλοδαπός αξιωματούχος να χρησιμοποιήσει την επιρροή του ενώπιον αλλοδαπής κυβέρνησης και υπηρεσιών και οργάνων αυτής προκειμένου να επηρεαστούν πράξεις και αποφάσεις της εν λόγω κυβέρνησης και υπηρεσιών και οργάνων αυτής,** ώστε να συνδράμουν τη NOVARTIS HELLAS προκειμένου να εξασφαλιστεί ή να διατηρηθεί επιχειρηματική δραστηριότητα ή να κατευθυνθεί επιχειρηματική δραστηριότητα προς τη NOVARTIS HELLAS , κατά παράβαση του 15 U.S.C & 78dd-3».

Μόνο αναπηρίες τύφλωσης και κώφωσης θα δικαιολογούσαν πανηγυρισμούς από τα κόμματα της ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ, στελέχη των οποίων ελέγχονταν και ελέγχονται για

διαφθορά, όπως αναλύεται στα νομικά κείμενα του Συμβιβασμού, και αδυνατούν, μάλλον καμώνονται ότι αδυνατούν να αντιληφθούν ότι η βασική κατηγορία σε βάρος της Novartis είναι αυτή της εγκληματικής οργάνωσης και συμμορίας (εσκεμμένα και σκόπιμα ένωσαν τις δυνάμεις τους, συνωμότησαν, συνέργησαν και συμφώνησαν μαζί και μεταξύ τους να διαπράξουν αδίκημα) η οποία κατόρθωσε να ακήσει «επιρροή του ενώπιον αλλοδαπής κυβέρνησης και υπηρεσιών και οργάνων αυτής προκειμένου να επηρεαστούν πράξεις και αποφάσεις της εν λόγω κυβέρνησης και υπηρεσιών και οργάνων αυτής, ώστε να συνδράμουν τη NOVARTIS HELLAS προκειμένου να εξασφαλιστεί ή να διατηρηθεί επιχειρηματική δραστηριότητα ή να κατευθυνθεί επιχειρηματική δραστηριότητα προς τη NOVARTIS HELLAS», όπως χαρακτηριστικά περιγράφεται στο παραπάνω κείμενο του Συμβιβασμού. Και τι ισχυρίζονται ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ; Ότι δεν υπάρχει καμία αναφορά σε πολιτικό πρόσωπο(καμία ξένη αρχή δεν έχει το δικαίωμα να προβεί σε εξατομίκευση ενοχής για έλληνα πολίτη)και δεν αναφέρεται σε κυβερνητικές ευθύνες!!! Αλήθεια ποια είναι η «αλλοδαπή κυβέρνηση στην οποία άσκησε επιρροή η Novartis; Ποια κυβέρνηση υπήρχε την περίοδο 2012-2015 που αναφέρεται στην Απόφαση του Νιού Τζέρσεϋ σαν περίοδος τέλεσης των παράνομων και αθέμιτων πρακτικών της Novartis; Ποιος ήταν πρωθυπουργός της χώρας; Ποιοι ήταν υπουργοί υγείας την ίδια περίοδο; Ποιο ήταν η βασική επιδίωξη της Novartis ασκώντας επιρροή στην κυβέρνηση και τους αξιωματούχους της(επιρροή για τιμολόγηση των φαρμάκων της με τιμές στα ουράνια!!); Πράγματι η επιρροή κατέτεινε σε ένα και μόνο πράγμα: ΕΥΝΟΪΚΗ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΤΗΣ NOVARTIS, όλα τα άλλα είναι «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε»!!!!

Δεν θα αποφύγουμε τον πειρασμό να αναφέρουμε εν ολίγοις όλα όσα ρωτούσαμε τον κ. Φρουζή τα οποία αρνούνταν πεισματικά και τώρα περιλαμβάνονται στα πλαίσια της ομολογίας της ίδιας της Novartis. Και ο κ. Φρουζής κλήθηκε ως μάρτυρας και ό,τι κατέθεσε το κατέθεσε ΕΝΟΡΚΑ, και επομένως όσα από αυτά(σχεδόν ΟΛΑ)ομολόγησε η ίδια η εταιρία του αποτελούν πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν, εκτός πιθανόν άλλων αδικημάτων, κατ' εξοχήν το αδίκημα της ψευδούς κατάθεσης και της παραπλάνησης της Επιτροπής, δηλαδή της παραπλάνησης-εξαπάτησης Εισαγγελικού οργάνου. Ας το ερευνήσουν οι Εισαγγελικές Αρχές, επιβάλλεται από το καθήκον αληθείας ενός μάρτυρα που ένορκα καταθέτει σε όργανο ποινικής διαδικασίας. Και το αδίκημα αυτό το τέλεσε κατ' εξακολούθηση, όπως αμέσως θα αποδειχθεί.

Χαρακτηριστικότερα σημεία είναι τα εξής, όπως προκύπτουν από τις σχετικές

ερτήσεις που του υποβλήθηκαν κατά την εξέτασή του στην Επιτροπή μας:

1. Ερωτήθηκε: «Υπήρχε το πρόγραμμα **Exactly** ύψους 2,5 εκ. ευρώ για δωροδοκίες, μίζες δηλαδή, γιατρών, περίπου 1000; Χάρη στο πρόγραμμα αυτό δεν έγινε η εταιρία από σχεδόν τελευταία το 2006 πρώτη το 2010; Μάλιστα έγινε πρώτη με την εισαγωγή στην ελληνική αγορά τριών φαρμάκων: *Diovan, Exforge, Rasilex*, και τη συστηματική υπερασυνταγογράφησή τους ένας γιατρός μπορεί να έπαιρνε μίζα που μπορούσε να φθάσει και τις 15.000 ευρώ. Το πρόγραμμα αυτό χρηματοδοτήθηκε απευθείας από τη Βασιλεία της Ελβετίας και εμφανίστηκε ως «**ως ανταποδοτικότητα των επενδύσεων**». Τι λέτε, υπήρξε αυτό το πρόγραμμα; Δωροδοκήθηκαν πράγματι γιατροί; Σε ποιο συνολικό ποσό ανήλθε η χρηματοδότηση του προγράμματος αυτού; Από εσωτερικά έγγραφα της εταιρίας μας φαίνεται ποιοι ακριβώς πήραν τις μίζες;

Απάντησε αρνητικά και τώρα το πρόγραμμα **Exactly** ομολογείται από την ίδια τη Novartis και κατέχει κύρια θέση και απόδειξη των αθέμιτων πρακτικών της.

2. Ερωτήθηκε: «Λένε οι προστατευόμενοι μάρτυρες ότι «οι μίζες εμφανίζονταν ως έξοδα για κλινικά σεμινάρια σχετικά με τις ιδιότητες του φαρμάκου» και ότι οι δήθεν αυτές κλινικές έρευνες ήταν πλαστές, δηλ. ανύπαρκτες, και ότι υπήρχε συγκεκριμένο πρόσωπο που ήταν η κινητήριος μηχανή όλων των σχετικών προγραμμάτων. Τι λέτε σήμερα εδώ στην Επιτροπή: τα κλινικά αυτά σεμινάρια ήταν το προκάλυμμα για τις μίζες ή όχι»; Και πάλι απάντησε αρνητικά και απέκρυψε το γεγονός αυτό, που το ομολογεί τώρα η ίδια η Novartis. Νέα ψευδής κατάθεση του κ. Φρουζή.

3. Ερωτήθηκε: «Στο video της RSI ένας μάρτυρας μιλάει και αναφέρει τα εξής: ««Μας είχε ζητηθεί να βρίσκουμε γκρίζες ζώνες σε κάθε νόμο ή εγκύκλιο, εργαζόμενοι ακόμα και εκτός νόμου εκεί που δεν θα μπορούσαν να μας πιάσουν. Και δεν το αισθανόμαστε ότι ήταν παράνομο», συμπληρώνοντας ότι τότε δεν είχε φανταστεί τις πραγματικές διαστάσεις του εγκλήματος. «Από τη μια πλευρά η Novartis διέφθειρε τους γιατρούς, ζητώντας όσο το δυνατόν περισσότερες συνταγές, ενώ από την άλλη πλευρά οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι ήταν χρήσιμοι, για να αυξηθούν οι τιμές των φαρμάκων. Για να οδηγήσουν τις τιμές σε στρατοσφαιρικά επίπεδα. Η Ελλάδα αποτελεί μεταξύ άλλων τη χώρα αναφοράς για τη διαμόρφωση των τιμών των φαρμάκων σε τουλάχιστον 30 χώρες του κόσμου. Αφορούσε, λοιπόν, την παγκόσμια κερδοφορία [της Novartis], που κατάφερνε έτσι να κερδίσει πολλαπλάσια εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο. Συνέβαινε αυτό;». Και πάλι αρνητική απάντηση και πάλι ψευδής κατάθεση, αφού και αυτό περιγράφεται και ομολογείται από τη Novartis στα έγγραφα του Συμβιβασμού.

4. Ερώτηση: «Ακούσατε και γνωρίζετε ένα σημείο του video της RSI: «Ο υπουργός **Αδ. Γεωργιάδης** απαντάει στους συντελεστές του ντοκιμαντέρ με την απίστευτη ατάκα: «**Πρέπει να καταλάβουμε ότι εταιρείες όπως η Novartis δίνουν χρήματα σε γιατρούς και πολιτικούς και δεν ξέρω σε ποιους άλλους, αλλά την ίδια στιγμή σώζουν ζωές!**», συνέβαινε αυτό που ο ίδιος ο πρώην υπουργός αναγνωρίζει;». Και πάλι αρνητική απάντηση και νέα ψευδής κατάθεση, αφού ο πυρήνας τους Συμβιβασμού αποτελεί ακριβώς οι δωροδοκίες γιατρών και κυβερνητικών αξιωματούχων, που μάλιστα «ομολογεί» ο ίδιος ο πρώην υπουργός υγείας!!!!

(Σημ. εδώ αξίζει να καταχωρηθεί άρθρο της ΕφΣυν και της δημοσιογράφου Άντας Ψαρρά σχετικά με το video της RSI: «10.2019 «Τεκμήρια ενοχής από την Ελβετία»: «Το ντοκιμαντέρ των δημοσιογράφων Μαρίας Ροσέλι και Μάρκο Ταλιαμπούε για την υπόθεση Novartis, που παίχτηκε στην ελβετική τηλεόραση, παρουσιάζει με αναλυτικό τρόπο τη στρατηγική της εταιρείας με τις δωροδοκίες γιατρών, ΜΜΕ και κυβερνητικών παραγόντων, «ανακρίνει» τους προστατευόμενους από το

FBI μάρτυρες, πρώην υψηλόβαθμα στελέχη της εταιρείας, και αναζητά απαντήσεις από κάθε παράγοντα που είχε εμφανή ή αφανή εμπλοκή στο σκάνδαλο.

Τι κι αν ο τρόπος, που αντιμετωπίζει η Ελλάδα τα μεγάλα σκάνδαλα τα οποία χρεοκόπησαν τη χώρα, την έχει κάνει διεθνώς ρεζίλι, τι κι αν, αντί για τη φυγάδευση στο εξωτερικό των κρίσιμων υπόπτων, τώρα έχουμε τη μόδα της σκευωρίας για όλες τις υποθέσεις που ρήμαζαν τη χώρα...

Η κυβέρνηση με ειδικούς μεταμεσονύχτιους νόμους απαλλάσσει τραπεζικά στελέχη, αθώνει διοικήσεις οργανισμών, απαξιώνει τις ανεξάρτητες αρχές ελέγχου και παρεμβαίνει ωμά και σχεδόν απειλητικά στη Δικαιοσύνη. Στο κατόπι της πολλά φανατικά ΜΜΕ που σήμαναν σιωπητήριο για τις μεγάλες υποθέσεις δημοσίου συμφέροντος, οι οποίες οδήγησαν στη χρεοκοπία.

Όμως το ελβετικό ντοκιμαντέρ παίχτηκε και αναπαράχθηκε σε όλο τον κόσμο, αναρτήθηκε στο Διαδίκτυο και προφανώς, μια και κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι και τους ξένους δημοσιογράφους τούς «έστησε» ο Παπαγγελόπουλος ή η Εισαγγελία Διαφθοράς, τα ΜΜΕ προτιμούν -πλην ελαχίστων εξαιρέσεων- να το... αντιπαρέλθουν με σιγήν ιχθύος.

Ο Κ. Φρουζής αναλύει τη στρατηγική της εταιρείας με εντυπωσιακό τρόπο το ντοκιμαντέρ χτίζεται ξεδιπλώνοντας τη στρατηγική της εταιρείας, η οποία υλοποιείται με τις δωροδοκίες χιλιάδων γιατρών, ΜΜΕ και κυβερνητικών παραγόντων. Όλα αυτά και μέσα από τα κατασχεμένα αρχεία της εταιρείας δημοσιεύτηκαν σε σειρά δεκάδων ρεπορτάζ της «Εφ.Συν.» και πολλών άλλων ΜΜΕ από τα τέλη του 2016 μέχρι και σήμερα, που έχει πλέον εκδηλωθεί η προσπάθεια της κυβέρνησης να αντικαταστήσει το σκάνδαλο με τη θεωρία της σκευωρίας.

Οι δημοσιογράφοι Μαρία Ροσέλι και Μάρκο Ταλιαμπούε της ελβετικής τηλεόρασης «ανακρίνουν» τους προστατευόμενους από το FBI μάρτυρες, πρώην υψηλόβαθμα στελέχη της Novartis, αναζητώντας απαντήσεις από κάθε παράγοντα που είχε εμφανή ή αφανή εμπλοκή στο σκάνδαλο. Εξηγούν ότι έχουν την αποκλειστικότητα αυτών των συνεντεύξεων, δεδομένου ότι κανένα άλλο μέσο, εθνικό ή διεθνές, δεν αναζητεί τους συγκεκριμένους μάρτυρες, ενώ η χρήση της μάσκας γίνεται για την προστασία της έρευνας και των μαρτύρων. Τον υποτιτλισμό και τη μετάφραση στα ελληνικά έκανε ο δημοσιογράφος της εφημερίδας «Αυγή», Αργύρης Παναγόπουλος.

«Διαφθείραμε χιλιάδες γιατρούς για λογαριασμό της Novartis. Αυτή ήταν η στρατηγική του ελβετικού κολοσσού για να επιβάλλει τα φάρμακά της στην Ελλάδα», λέει ο προστατευόμενος από το FBI μάρτυρας

Το ντοκιμαντέρ ξεκινάει από το πετυχημένο στέλεχος του ελληνικού τμήματος της εταιρείας που προσπάθησε να αυτοκτονήσει το 2017 στο Χίλτον («Απόπειρα αυτοκτονίας με ουρά... σκανδάλου», «Εφ.Συν.» 3.1.2017), την εποχή δηλαδή που η έρευνα είχε ήδη ξεκινήσει στις ΗΠΑ»).

5.Ερωτήθηκε: «Οι στόχοι εισαγωγής νέων φαρμάκων (Onbrez, Lucentis), το project για τα εμβόλια, η ενδυνάμωση των σχέσεων με τους νοσοκομειακούς φαρμακοποιούς και η συνεργασία με το ΚΕΕΛΠΝΟ, αναφέρεται στα έγγραφά σας ότι **Όλα επιτεύχθηκαν!** Τέλος, ακόμα ένας στόχος ήταν η εφαρμογή του στρατηγικού σχεδίου των δημόσιων σχέσεων απευθείας (από τη Novartis) αλλά και μέσω των φορέων (ΣΦΕΕ, ΠΕΦ) και των συνεργατών επιχειρηματιών. «Επιτυχία» και εδώ, μια και «ο Κώστας κατάφερε να επηρεάσει ουσιαστικά τον ΣΦΕΕ προκειμένου να επιτευχθεί το βέλτιστο αποτέλεσμα». Όλες αυτές οι επιτυχίες, που γίνονται μόνο προς όφελος της Novartis και καμίας άλλης φαρμακευτικής εταιρείας γίνονται έτσι τυχαία ή με αντίτιμο; Ευθέως σας ερωτώ: **Αντίδωρα δόθηκαν κ. Φρουζή; Και αν ΝΑΙ ποίας φύσης και πόσα;»**. Αρνείται τα πάντα, ενώ τώρα στον Συμβιβασμό τα ομολογεί η ίδια η Novartis, νέα ψευδής κατάθεση.

6. Ερωτήθηκε: «Για την επόμενη χρονιά 2011-2012 θέσατε στόχους που ήταν: η αδειοδότηση και τιμολόγηση νέων φαρμάκων όπως του **Gilenya** και του **Lucentis**, που όπως σημειώνετε ο ίδιος «**Ο ΕΟΦ ενέκρινε τις τιμές μας**», όταν στις άλλες χώρες το φάρμακο αυτό δίνεται μόνο σε νοσοκομεία και με πολύ αυστηρές προϋποθέσεις. Για το **Lucentis** λέγατε: «Οι τιμές βρίσκονται ακόμα υπό προστασία, ειδικότερα όσον αφορά τα νέα μας φάρμακα», αναφέρει και προσθέτει ακόμα ότι «καταφέραμε να διατηρήσουμε τις

τιμές στα “καθημερινά φάρμακα” στα επίπεδα του 2009». Άλλος στόχος ήταν «η συνεργασία με όλα τα επίπεδα του υπουργείου και την Επιτροπή Τιμών για την προστασία των τιμών μας», ο οποίος επιτεύχθηκε όπως και ο στόχος για μία, το πολύ δύο ανατιμολογήσεις μέσα στο 2011, που, όπως αναφέρετε ο ίδιος: «ο υπουργός Υγείας συνεχώς προσπαθεί να καθυστερήσει τις ανατιμολογήσεις». Από πού αντλούσατε τέτοιες δυνατότητες να επηρεάζετε υπέρ των συμφερόντων της εταιρίας σας όλες τις υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας, την Επιτροπή Τιμών και τον ίδιο τον Υπουργό που έκανε φιλότιμες προσπάθειες για να καθυστερήσει τις ανατιμολογήσεις, δηλ. τις μειώσεις των φαρμάκων της εταιρίας σας; Αντίστοιχη προστασία των τιμών των φαρμάκων της απολάμβανε άλλη φαρμακευτική εταιρία στην Ελλάδα, και εάν ΝΑΙ ποια ήταν;». Αρνείται και πάλι τα πάντα και μία ακόμα ψευδής κατάθεση αφού το θέμα της ερώτησης περιλαμβάνεται σχεδόν αυτούσια στον Συμβιβασμό και ομολογείται από τη Novartis.

7. Ερωτήθηκε: «Ο ίδιος αναφέρετε ότι: «προτεραιότητα στις επαφές μας με τα ΜΜΕ είχαν τα νέα φάρμακα που επρόκειτο να κυκλοφορήσει η Novartis και η παρουσίαση των ασθενειών που αντιμετωπίζουν. Επιβάλλεται να διατηρηθεί στενή σχέση με τους κορυφαίους δημοσιογράφους προκειμένου να αξιοποιηθεί η πολυεπίπεδη επιρροή τους.. «Είναι εξαιρετικά σημαντικό για τη διεύθυνση της εταιρείας μας», και υποστηρίζετε ότι και η έκδοση μεγάλου αριθμού δελτίων Τύπου θα διευκολύνει την επίτευξη του παραπάνω στόχου...Για το 2013 κύριος στόχος ήταν «να χρησιμοποιηθεί η εξουσία των ΜΜΕ υπέρ της Novartis». Προς αυτή την κατεύθυνση αναφέρετε «ότι χρειάζεται «να συνεχίσουμε να εξαπλώνουμε την επιρροή μας πέρα από τους δημοσιογράφους του υγειονομικού, του επιχειρηματικού, του οικονομικού ρεπορτάζ, των τηλεοπτικών και των “δημοσιογράφων πρώτης γραμμής” ώστε να διαμορφώσουμε το περιβάλλον της υγειονομικής περίθαλψης, προκειμένου να συνηγορήσουν μαζί μας στη διαμόρφωση του χώρου της υγείας, να ενδυναμώσουμε τη φήμη των φαρμάκων της Novartis και να προστατέψουμε τη Novartis Ελλάς από την κρίση».Επιπλέον, σημειώνετε ότι «πρέπει να επικεντρωθούμε στην επικοινωνία των νέων φαρμάκων μας και των ασθενειών ώστε να αποδώσει η επένδυση (!) στην κάλυψη των θεμάτων μας από τα ΜΜΕ»! κ. Φρουζή μπορείτε να μας πείτε ότι για την περίοδο 2010-2014 πόσο κόστισε αυτή η εκστρατεία χρησιμοποίησης των ΜΜΕ και των κορυφαίων, όπως λέτε, δημοσιογράφων υπέρ των συμφερόντων της εταιρίας σας;». Τα αρνήθηκε όλα και τώρα η Novartis τα ομολογεί, άρα ψευδώς κατέθεσε ο κ. Φρουζής ότι δεν ισχύουν, ενώ τα λόγια είναι του ιδίου!!! Ομολογημένη ψευδής κατάθεση.

Ασφαλώς καταλυτικής σημασίας για την εκτίμηση και την πορεία της ερευνώμενης υπόθεσης αποτελούν τα κείμενα του Συμβιβασμού ΗΠΑ-Novartis. Άλλωστε η αναμονή της εξέλιξης της διαφοράς αυτής γεννούσε προσδοκίες πλήρως αντιτιθέμενες αναλόγως ποια πλευρά, ποιοι και τι προσδοκούσαν από το αποτέλεσμα του Συμβιβασμού. Όμως ένα είναι βέβαιο: Η Novartis ΟΜΟΛΟΓΗΣΕ πλήρως το σκάνδαλο στην Ελλάδα, όπως περιγράφεται στα σχετικά νομικά κείμενα που η ίδια υπέγραψε, με ό,τι αυτό σημαίνει από νομική και πολιτική άποψη σκοπιά. Οι συνέπειες αυτού του Συμβιβασμού και η ΟΜΟΛΟΓΙΑ Novartis είναι κολοσσιαίες και με μεγάλο νομικό και πολιτικό βάθος, κάθε άλλο παρά

συγκυριακού χαρακτήρα. Εκτός των άλλων είναι μία πρώτης τάξεως ευκαιρία για το πολιτικό σύστημα, κυρίως των κομμάτων ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ, αποφασίσουν να πράξουν κάθε τι για να θωρακίσουν βασικές πλευρές όσων κρίθηκαν και αποδείχθηκαν σαν μεγάλες παθογένειες(τιμολόγηση φαρμάκων, διοικήσεις φορέων υγείας, δημόσια διοίκηση, έλεγχος αξιοπιστίας για την εφαρμογή θεραπευτικών πρωτοκόλλων που εισήγαγε ο Σύριζα, ενίσχυση του ΕΣΥ κλπ.), ώστε να ανακτηθεί μέρος της χαμένης τιμής, αξιοπιστίας, ανεξαρτησίας των ίδιων των κομμάτων και των κοινοβουλευτικών θεσμών και να εξασφαλιστεί η προάσπιση και υπηρέτηση του Δημοσίου Συμφέροντος, για το οποίο δεν επιτρέπεται καμία έκπτωση και υπέρβασή του(salus populi suprema lex esto=το δημόσιο συμφέρον ας είναι ο υπέρτατος νόμος). Το ίδιο επιβάλλεται να κάνει και το δικαστικό σύστημα στη χώρα μας, ώστε με βάση την αυτονομία και ανεξαρτησία του να απαλλαγεί από εναγκαλισμούς με την εκτελεστική εξουσία. Για την επιτυχία τέτοιων στόχων θεωρούμε, όπως το αναφέραμε και παραπάνω, ότι η Βουλή για ευθύνες πολιτικών προσώπων να πάψει να ενδύεται τη δικαστική τήβεννο, και το μόνο που θα κάνει είναι να συγκεντρώνει τα στοιχεία με τις υπηρεσίες του κράτους και να συγκροτεί τον σχετικό φάκελο. Καμία ποινική διαδικασία από Επιτροπές της Βουλής και Βουλευτές, αυτό επιβάλλει η ισότητα έναντι του νόμου, όπως προβλέπει το άρθρο 4 του Συντάγματος. Αμ' έπος, αμ' εργον.

Και ασφαλώς θα ήταν παράλειψη εάν δεν αναφέραμε τις άκοκνες προσπάθειες θάρρους και παρρησίας της δημοσιογράφου **Ιωάννας Παπαδάκου**, που ασκώντας στη χώρα μας ερευνητική δημοσιογραφία αποκάλυψε πρώτη στην Ελλάδα το σκάνδαλο της Novartis, όπως και το σκάνδαλο της Λίστας Λαγκάρντ, και άλλων ων ουκ έστιν αριθμός, και η χώρα, φτωχή συγγενής, αντί να τιμά δημοσιογράφους που ερευνούν σκάνδαλα, αποκαλύπτουν ρεμούλα και μίζες, τους εκδικείται, τους καταδιώκει και θέτει σαν στόχο την τιμωρία τους, και στο βάθος τη σιωπή τους. Ευκρινής και αποκαλυπτικός ο στόχος του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος, κυρίως των κομμάτων ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ που μαζί με την οικονομική και επιχειρηματική ελίτ, έχουν δυσανεξία σε κάθε έρευνα για τις μη νόμιμες πράξεις και παραλείψεις τους(τώρα πως γίνεται πάντοτε οι αξιοποινες πράξεις στελεχών των δύο αυτών κομμάτων να τελούνται από κοινού είτε σε συνέργεια με τέτοιους εκπροσώπους της οικονομικής ελίτ, αυτό ακριβώς αποτυπώνει το φαινόμενο της διαφθοράς και την έκτασή της στη χώρα μας!!). Και είναι πρωτοφανές!!! Η δημοσιογράφος που

αποκαλύπτει, που ερευνά, που παρέχει στο Κράτος να διεκδικήσει αποζημιώσεις, αυτή να καταδιώκεται απηνώς, όπως άλλωστε γίνεται και με τους ίδιους του **Εισαγγελείς Διαφθοράς** που ενώ ερευνούν σύμφωνα με το νόμο, την ιδιότητά τους και τη συνείδησή τους μία υπόθεση που πλέον με τη «βούλα» της Αμερικανικής Δικαιοσύνης είναι τεράστιο σκάνδαλο που έλαβε χώρα στην Ελλάδα την περίοδο 2012-2015, μηνύονται και καταδιώκονται, σαν να βρισκόμαστε σε μία χώρα μπανανία και τριτοκοσμική!!! Πρόκειται για ΝΤΡΟΠΗ!!! Όμως το ίδιο δεν γίνεται και με τους προστατευόμενους μάρτυρες; Οι Ευρωπαϊκοί και Διεθνείς δικαστικοί θεσμοί θα τους επιβραβεύουν και εδώ συνεχίζουν να αντιμετωπίζονται σαν «κουκουλοφόροι», θα μηνύονται, θα απειλούνται, θα καταδιώκονται και θα κινδυνεύει ακόμα και η ζωή των ιδίων και των οικείων τους. Ζήτω η Ελλάδα!!! Πράγματι αποδεικνύει ότι είναι μία σύγχρονη Ευρωπαϊκή χώρα, μόνο που μερικές δεκαετίες πριν άφησε στο δρόμο τις ιδέες και τα προτάγματα του Διαφωτισμού!!!!

Αντί άλλων δικών μας σχολίων θα προσφύγουμε σε σχόλια εφημερίδων, που αποτελούν το 1% του συνόλου των ΜΜΕ που διακινούν αυτούσιο το αφήγημα της ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ.

Στην εφημερίδα **Documento**, το οποίο σημειωτέον εξαιρέθηκε από την χρηματοδότηση των ΜΜΕ από το πακέτο Πέτσα-Μητσοτάκη, και αποτελεί χαρακτηριστική περίπτωση ενός μέσου επικοινωνίας με μεγάλη κυκλοφορία και μεγάλο αναγνωστικό κοινό που αποκλείστηκε λόγω του γεγονότος ότι ασκεί ερευνητική δημοσιογραφία και κριτική στα πεπραγμένα της κυβέρνησης. Όμως αυτός και δεν είναι, και δεν πρέπει να είναι, ο ρόλος ενός μέσου ενημέρωσης; «Απορία ψάλλου βηξ». Έγραψε λοιπόν το **Documento** στις 28-6-2020 (άρθρο Κ. Βαξεβάνη) αμέσως μόλις έγινε γνωστό το περιεχόμενο του Συμβιβασμού ΗΠΑ-Novartis:

«Η Novartis πληρώνει 310 εκατομμύρια δολάρια στις ΗΠΑ για όσα σκανδαλώδη έγιναν στην Ελλάδα. Για όσα έκανε σε Βιετνάμ και Νότια Κορέα πληρώνει μόλις 30 εκατομμύρια παρότι ο πληθυσμός τους είναι 200 εκατομμύρια. Καταλαβαίνει λοιπόν οποιοσδήποτε πως δεν πρόκειται για «συνωμοσία», αλλά για τεράστιο σκάνδαλο. Στην τιμή αποζημίωσης που δίνει η Novartis προφανώς κοστολογείται και η σημαντικότητα των πρωταγωνιστών για τους οποίους η φαρμακευτική δεν θέλει να γίνουν αποκαλύψεις.

*Ας πάμε παρακάτω. Το δικαστήριο του Νιου Τζέρσεϊ στην απόφασή του που αναλύει τα εγκλήματα της Novartis γράφει πως η εταιρεία και τα στελέχη της εγκληματήσαν με πολλούς τρόπους, ένας εκ των οποίων είναι «να παρακινήσουν τον ως άνω ξένο αξιωματούχο (σ.σ.: Έλληνα) να χρησιμοποιήσει την επιρροή του εντός **μιας ξένης κυβέρνησης (σ.σ.: εννοεί την ελληνική αφού εξετάζει την υπόθεση Ελλάδας)**, ως εκ τούτου να τροποποιήσουν και να επηρεάσουν ενέργειες και αποφάσεις τής ως άνω κυβέρνησεως και οργανισμών και οργάνων της, προκειμένου να βοηθήσουν τη NOVARTIS HELLAS στην απόκτηση και τη διατήρηση επιχειρηματικής δραστηριότητας για αυτή και με αυτή ή να*

κατευθύνουν επιχειρηματική δραστηριότητα προς τη NOVARTIS HELLAS, σε αντίθεση με το 15 U.S.C. § 78dd-3».

Υπάρχει ξεκάθαρα η παραδοχή πως η Novartis έστρεψε την ελληνική κυβέρνηση όπου ήθελε. Τι σημαίνει όμως ότι έπαιρνε αποφάσεις υπέρ της Novartis; Προφανώς μια κυβέρνηση δεν κάνει συνταγογραφήσεις, γιατί δεν είναι γιατρός. Αρα οι κυβερνητικές αποφάσεις αφορούν ένα πράγμα: την πολιτική φαρμάκου(σημ. όταν αναφέρεται «πολιτική φαρμάκου» εννοείται η πολιτική τιμολόγησης των φαρμάκων, αυτό αποτέλεσε τον πυρήνα των κατηγοριών σε βάρος της Novartis).

Υπάρχει ακόμη μια παραδοχή πολύ σημαντική γι' αυτά που συμβαίνουν στην προανακριτική στην Ελλάδα. Η φαρμακευτική παραδέχεται (και πληρώνει αποζημίωση στις ΗΠΑ γι' αυτό) ότι χρημάτιζε γιατρούς μέσα από το πρόγραμμα «**Exactly**», το οποίο ψευδώς εμφανιζόταν ως στατιστική μελέτη. Στο πρόγραμμα «**Exactly**» συμμετείχε και πληρώθηκε από τη Novartis ο σύζυγος της εισαγγελέα Ελένης Ράικου. Αρα ο σύζυγος της Ράικου πληρώθηκε από ένα πρόγραμμα κεκαλυμμένου χρηματισμού, ενώ η εισαγγελέας εμφανίζεται ως αξιόπιστη μάρτυρας στην προανακριτική. Εδώ να προσθέσουμε πως υπάρχει πόρισμα του ΕΟΠΥΥ που τον εμφανίζει να υπερσυνταγογραφεί σκευάσματα άλλων φαρμακευτικών προξενώντας ζημία 1,7 εκατομμυρίου ευρώ στο ελληνικό δημόσιο.

Σε άλλο σημείο των κειμένων του εξωδικαστικού συμβιβασμού (που αφορούν την Ελλάδα πάντα) γίνεται η παραδοχή από τη Novartis πως έδρασε παράνομα για να βάλει το φάρμακο **Lucentis** στην αγορά. Μα αυτό ακριβώς είναι το αντικείμενο της δίωξης που έχει ασκηθεί κατά του Ανδρέα Λοβέρδου. Η φαρμακευτική παραδέχεται ότι όλη αυτή η διαδικασία εισαγωγής του φαρμάκου και εξασφάλισης εσόδων της ήταν παράνομη. Επιβεβαιώνεται δηλαδή όλη η βάση της δίωξης κατά του πρώην υπουργού Υγείας.

Ο εξωδικαστικός συμβιβασμός όμως αποκαλύπτει κάτι ακόμη πιο σημαντικό. Οτι όσα κατέθεσαν οι μάρτυρες στην Ελλάδα, οι οποίοι απαξιωτικά και προβοκατόρικα χαρακτηρίστηκαν κουκουλοφόροι, είναι αληθινά. Τα στοιχεία για το πρόγραμμα «**Exactly**» και το φάρμακο **Lucentis** τα έχουν καταθέσει με λεπτομέρειες και απ' ό,τι φαίνεται επιβεβαιώνονται σε βαθμό που η Novartis αναγκάζεται να πληρώσει κάτι εκατοντάδες εκατομμύρια.

Το σημαντικότερο είναι ότι η Novartis με τις παραδοχές της περιγράφει **το αδίκημα της απιστίας των Ελλήνων υπουργών την περίοδο από 2012 έως 2015**. Δηλαδή αφού τα μέλη της τότε κυβέρνησης επηρεάστηκαν από τη Novartis και πήραν αποφάσεις υπέρ της φαρμακευτικής, όπως αυτές των υπερτιμολογήσεων των φαρμάκων, τότε πρόκειται για το αδίκημα της απιστίας. Η διασπάθιση του δημόσιου χρήματος τους βαραίνει ανεξάρτητα αν το αδίκημα έχει παραγραφεί με τον γνωστό νόμο περί (μη) ευθύνης υπουργών.

Ο πρώην πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς (ο οποίος σύμφωνα με τη Novartis είχε στο κυβερνητικό think tank τον αντιπρόεδρο και γενικό διευθυντή της Novartis Ελλάς Κωνσταντίνο Φρουζή) όπως και οι υπουργοί του πρέπει να απαντήσουν ποιοι είναι αυτοί που έκαναν το έγκλημα. Γιατί έγκλημα υπάρχει και μάλιστα με πιστοποίησή του από την ίδια τη Novartis πλέον. Τώρα το ότι τα ΜΜΕ, μπουκωμένα από το σύστημα Μητσοτάκη, επιμένουν πως δεν υπάρχει καμιά εμπλοκή πολιτικών, απλώς θυμίζει ότι κάποτε και η Siemens δεν ήταν σκάνδαλο, αλλά ύστερα από χρόνια πλέον όταν στην Ελλάδα ακούγεται το όνομα της εν λόγω εταιρείας περισσότερο γίνονται συνειρμοί με όνομα πολιτικής οικογένειας παρά με τηλεφωνικές συσκευές, ηλεκτρικές κουζίνες και ψυγεία».

Εδώ στην Ελλάδα αμέσως μετά την αποκάλυψη της ομολογίας Novartis και τη συμφωνία της για καταβολή ιλιγγιωδών χρηματικών ποσών («συγκεκριμένα 310.000.000 δολάρια για τις «αμαρτίες» της στην Ελλάδα («αποδεικνύεται, καθ' ομολογία της ίδιας της Novartis ότι οι ΗΠΑ εισέπραξαν εκατοντάδες εκατομμύρια «στην πλάτη των ελλήνων ασθενών»), 35.000.000 δολάρια για παράνομες πρακτικές της σε Βιετνάμ και Κορέα (συνολικά με πληθυσμό 200 εκ. κατοίκων) και στην Κίνα 25.000.000 δολάρια (με πληθυσμό 1,4 δις κατοίκων) τα κόμματα ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ και οι Βουλευτές τους πανηγυρίζουν διότι αποδείχθηκε η «σκευωρία»!!!! Τι και αν η Αμερικανή Δικαιοσύνη αποφάνθηκε για σκάνδαλο; Τι και αν μιλάει για αξιωματούχους και πιέσεις της Novartis στην ελληνική (αυτή είαι η «αλλοδαπή»

κυβέρνηση για προνομιακή τιμολόγηση(αδίκημα απιστίας) των φαρμάκων της; Τι και αν το σχετικό άρθρο του νόμου που παραβίασε η Novartis και εφάρμοσε το Δικαστήριο του Νιου Τζέρσεϋ(Foreign Corrupt Practices Act-FCPA)αφορά χρηματισμό ξένων αξιωματούχων; Για ποια σκευωρία ομιλούν όταν η σχετική Αμερικανή Απόφαση και αντίστοιχη παραδοχή και ομολογία της Novartis περιγράφει πρακτικές **Lucentis** και **Exactly**; Και για να ειρωνευτούμε, διερωτώμαστε: «Πόση μελέτη θέλει το κείμενο και πόση ικανότητα ερμηνείας και κατανόησής του, όταν η Novartis ΟΜΟΛΟΓΕΙ ότι λάδωνε ξένους αξιωματούχους για να επηρεάσουν την κυβέρνηση υπέρ των δραστηριοτήτων και συμφεροντών της; Πόσης αμφισημία επιλογαστεί σ’ αυτήν την ομολογία της φαρμακευτικής εταιρίας; Μήπως η συμβαλλόμενη «Novartis Hellas» δεν αφορά την Ελλάδα αλλά μία άλλη φανταστική χώρα;

Για να σοβαρευτούμε, τέσσερα είναι τα στοιχεία που προκύπτουν από τον εξωδικαστικό συμβιβασμό που αναγκάστηκε να κάνει η Novartis και καταδεικνύουν πέραν πάσης αμφιβολίας την ύπαρξη και το μέγεθος του σκανδάλου στη χώρα μας:

1. Η Novartis παραδέχτηκε επηρεασμό της ελληνικής κυβέρνησης υπέρ των συμφερόντων της.

2. Η Novartis αποδέχεται ότι το πρόγραμμα «Exactly**», στο οποίο συμμετείχε και ο γιατρός-σύζυγος της πρώην εισαγγελέα διαφθοράς Ελένης Ράικου, ήταν πρόγραμμα χρηματισμού γιατρών.**

3. Υποστηρίζονται πλήρως οι σημαντικές ενδείξεις βάσει των οποίων ασκήθηκε η ποινική δίωξη στον Ανδρέα Λοβέρδο.

4. Επιβεβαιώνεται πλήρως η αξιοπιστία των καταθέσεων των προστατευόμενων μαρτύρων, καθώς οι αποκαλύψεις τους ήταν ένα από τα μεγάλα όπλα της αμερικανικής κυβέρνησης για να οδηγήσει τη Novartis στον εξωδικαστικό συμβιβασμό με την καταβολή του υπέρογκου –σε ό,τι αφορά την Ελλάδα– τιμήματος των 310 εκατ. δολαρίων.

Το σημαντικότερο απότοκο του εξώδικου συμβιβασμού είναι η πανηγυρική επιβεβαίωση ότι το σκάνδαλο δεν αφορά μόνο γιατρούς που προέβησαν σε υπερσυνταγογραφήσεις. Κι αυτό επειδή υπάρχει παραδοχή της Novartis ότι δωροδόκησε αξιωματούχους, οι οποίοι με τη σειρά τους επηρέασαν την κυβέρνηση προς όφελος της εταιρείας. Εν ολίγοις δηλαδή το αμερικανικό δικαστήριο στην απόφασή του αναφέρεται σε κυβερνητικές αποφάσεις και ενέργειες, πίσω από τις οποίες βρίσκονται προφανώς συγκεκριμένα αρμόδια πολιτικά πρόσωπα, για να ευνοηθεί η φαρμακοβιομηχανία.

Τέτοιες ενέργειες που αφορούν κυβερνητικές αποφάσεις, όπως είναι αυτονόητο, δεν αφορούν υπερσυνταγογραφήσεις, αλλά συμβάλλουν στη διαμόρφωση της πολιτικής του φαρμάκου με υπερτιμολογήσεις, και αυτές αποτελούν ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΕ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΥΓΕΙΑΣ και γνώση του Υπουργικού Συμβουλίου και του Πρωθυπουργού. Και οι γιατροί δεν αναμειγνύονται στην πολιτική

φαρμάκου και στην τιμολόγησή του, αυτό είναι αποκλειστική αρμοδιότητα και ευθύνη των υπουργών. Οι γιατροί δεν συντάσσουν και δεν υπογράφουν και δεν δημοσιεύουν ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΙ. Τελεία!!!

Εν κατακλείδι η τραγωδία για το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα είναι το γεγονός ότι ακόμα και μετά τις αποφάσεις των Αμερικανικής Δικαιοσύνης και την ΟΜΟΛΟΓΙΑ της Novartis ότι διέφθαιρε γιατρούς και κρατικούς αξιωματούχους και την Ελληνική κυβέρνηση για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της, δηλαδή τις υπερτιμολογήσεις των φαρμάκων της, **ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΥΡΙΑΡΧΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ** της περιόδου 2012-2015 με ΠΘ τον κ. Αντώνη Σαμαρά, **ΔΕΝ ΑΝΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ!!!** Και αυτό καθαυτό καταδεικνύει την ποιότητα, την ατολμία και το αίσθημα ενχοχής των κομμάτων του πολιτικού αυτού συστήματος, και αυτό αντί να ενισχύσει, επιδεινώνει δραματικά την ολίσθηση της τιμής, της αξιοπιστίας και της υπόληψης των πολιτικών εκπροσώπων τους στο ναδίρ, κάτι που άλλωστε επιβεβαιώνεται από πλήθος μετρήσεων της κοινής γνώμης. Και δεν την αναλαμβάνουν παρά το γεγονός ότι πλέον και με τη «βούλα» της Αμερικανικής Δικαιοσύνης, αλλά κυρίως της ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ Novartis, γίνεται ξεκάθαρο ότι το σκάνδαλο εξελίχθηκε κατά τη διάρκεια της (συγ)κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, στην καρδιά των πιο δύσκολων μνημονιακών περιόδων, τότε που η κοινωνία στέναζε και υπέφερε από τις μνημονιακές περικοπές και βίαιη πτώχευση και της κοινωνίας και των ελλήνων, η Novartis με τις πλάτες των τότε κυβερνώντων(έχουν κομματική ταυτότητα και προέλευση)αποκόμισε ιλιγγιώδη κέρδη στις πλάτες των ελλήνων ασθενών και ασφαλισμένων.

Ενα απόσπασμα από την κατάθεση του Εισαγγελέα κ. Αθανασίου γελοιοποιεί πλήρως τη στάση και το αφήγημα των ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ για το περιεχόμενο του Συμβιβασμού και της Ομολογίας της Novartis, που παραθέτουμε αυτούσιο χωρίς κανένα απολύτως σχόλιο: «**«ΣΠ. ΛΑΠΠΑΣ: Εάν σήμερα η NOBARTIS πάει και υπογράψει ένα συνυποσχετικό, όπως λένε τα αμερικανικά σάιτ και αποδεχτεί τις κατηγορίες ότι τηρούνε αθέμιτες πρακτικές στην Ελλάδα, αυτό δεν είναι στοιχείο σημαντικό για την έρευνα στην Ελλάδα; ΠΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Νομίζω ότι, ναι, δεν χρειάζεται περισσότερο. Είναι αυτονόητο ότι είναι σημαντικό».**

Έτσι μετά από τον «Συμβιβασμό και την Ομολογία» το σκάνδαλο της Novartis κυριαρχεί και πάλι στην επικαιρότητα(αν και το θέμα δεν θα έχει μόνο συγκυριακό χαρακτήρα, αλλά νομικό και πολιτικό βάθος)και αναπτύσσεται στις πραγματικές του διαστάσεις, αυτές που για χρόνια ΝΔ και ΚΙΝ.ΑΛ προσπαθούν να αποκρύψουν από τον ελληνικό λαό. Σε κάθε περίπτωση τον λόγο τον έχει η Δικαιοσύνη, την οποία ΟΛΟΙ πρέπει επιτέλους να στηρίζουμε στις όποιες αποφάσεις της και στην οποία να εκφράσουμε την εμπιστοσύνη μας.

Και την στήριξη και αναφορά μας αυτή στη Δικαιοσύνη την εκφράζουμε με την επίκληση φράσης του τότε Αρεοπαγίτη κ. **Σαρτζετάκη** σε ομιλία του στον Δικηγορικό Σύλλογο της Αθήνας στα μέσα της δεκαετίας του 80: «Το μήνυμα-και το παράδειγμα-της παρρησίας ως εκφράσεως του ηθικού θάρρους. Αυτού, που έχει ως αναπόφευκτο τίμημα την παρενόχληση και συνακόλουθα την εξέγερση των φαύλων, των μικρόψυχων και των ασήμαντων. Που συνασπίζονται και ασχημονούν. Που φοβούνται και αντεπετίθενται. Αυτό το θάρρος το ηθικό, το δύσκολο και πολύτιμο, είναι για τον λειτουργό της Δικαιοσύνης η αρετή sine qua non. Με αυτήν οπλισμένος, καλείται κάποιες φορές να πατήσει «επάνω όφρων και σκορπίων».

Η πλευρά μας, ο Σύριζα, κατά τη λειτουργία της Επιτροπής έκανε τα πάντα για να προασπίσει το κύρος των ποινικών διαδικασιών και της δικαιοσύνης υπό γενικότερη έννοια, για την οποία ο **Κομφούκιος** έλεγε: «Ο ανώτερος άνθρωπος σκέφτεται μόνο τη δικαιοσύνη. Ο κατώτερος άνθρωπος σκέφτεται μόνο τα συμφέροντά του». Παραπάνω αναφερόμαστε σε Δανό καθηγητή ιατρικής(PETER GOTZE)που όριζε τη διαφθορά σαν «ηθική κατάπτωση σε όλα τα επίπεδα», οπότε αναδύεται αβίαστα το ερώτημα εάν μπορεί να υπάρξει δικαιοσύνη αντίθετα με την Ηθική, η απάντηση είναι αρνητική, γιατί δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ο συνταγματικός σκοπός της απονομής της δικαιοσύνης κόντρα στην Ηθική(ασφαλώς ο ποινικός νόμος δεν επιδιώκει την προστασία της ηθικής, αυτό είναι άλλης τάξεως ζήτημα), και αυτό το τόνιζε ο *Frederic Bastiat*(Γάλλος κοινωνιολόγος 1801-1850): «Όταν ο νόμος και η ηθική συγκρούονται μεταξύ τους, ο πολίτης έχει την σκληρή επιλογή είτε να χάσει την αντίληψή του περί ηθικής, είτε να χάσει τον σεβασμό του προς τους νόμους και τη δικαιοσύνη».

Εμείς του Σύριζα θα θέλαμε να κλείσουμε το παρόν Πόρισμά μας εκφράζοντας την τιμή και τον σεβασμό μας προς τους προστατευόμενους μάρτυρες, σ' αυτούς τους ήρωες που κυνηγημένοι από τεράστια πολιτικά και επιχειρηματικά συμφέροντα επέμεναν μέχρι τέλους στις καταθέσεις τους με κίνδυνο της ζωής των ιδίων και των οικείων τους, επαναλαμβάνοντας όσα είπε για αυτούς ο **Στήβεν Κον**, δικηγόρος τους στις ΗΠΑ: «Το αμερικανικό υπουργείο Δικαιοσύνης και η αμερικανική Επιτροπή Κεφαλαιοαγοράς έφεραν τη Novartis προ των ευθυνών της ΕΠΕΙΔΗ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ ΣΕ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΔΩΡΟΔΟΚΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Αυτό δικαιώνει τους μ. δ. σ. που κατήγγειλαν αυτά τα εγκλήματα. Είναι μεγάλη νίκη για τους Έλληνες πολίτες. Ταυτόχρονα στέλνει ένα μήνυμα παγκοσμίως ότι κάτω από τους νέους αμερικανικούς νόμους για τους μ.δ.σ. η δωροδοκία μπορεί να ενατοπιστεί, να καταγγεληθεί με ασφάλεια και να ερευνηθεί. Οι εγκληματίες μπορούν να πιαστούν. Το υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ και η Επιτροπή Κεφαλαιοαγοράς έκαναν τη δουλειά τους. Ελπίζουμε ότι το ελληνικό σύστημα δικαιοσύνης θα σταματήσει την παρενόχληση των ανθρώπων

για τους οποίους υπάρχουν υποψίες ότι είναι μ. δ. σ. και θα καταστήσει υπόλογους τους πραγματικούς εγκληματίες».

ΤΕΛΟΣ